

FØROYSKT LÓGSAVN
1953-59

FÆRØSK LOVSAMLING
1953-59

UPPÍSKOYTI

TIL

Føroyskt lógsavn

UMFATANDI SERSTAKAR FØROYSKAR LÓGIR
OG ADMINISTRATIVAR FYRISKIPANIR

1953-1959

ÚTGIVIÐ AV FØROYA LANDSSTÝRI

LAGT TIL RÆTTIS HEVUR
EDW. MITENS
landsrættarsakførari

TILLÆG

TIL

Færøsk lovsamling

INDEHOLDENDE SÆRLIGE FOR FÆRØERNE GÆLDENDE
LOVE OG ADMINISTRATIVE BESTEMMELSER

1953-1959

UDGIVET AF FÆRØERNES LANDSSTYRE

VED
EDW. MITENS
landsretssagfører

TÓRSHAVN 1959

PRENTSMIDJAN Á HEYGSBREYT — EINARS PRENT

ΠΥΛΩΔΙΩΝ

117

πυλωδίων κλαυθίων

ΠΥΛΩΔΙΩΝ ΚΛΑΥΘΙΩΝ
ΠΥΛΩΔΙΩΝ ΚΛΑΥΘΙΩΝ

πυλωδίων κλαυθίων

ΠΥΛΩΔΙΩΝ ΚΛΑΥΘΙΩΝ

πυλωδίων κλαυθίων

πυλωδίων κλαυθίων

πυλωδίων κλαυθίων κλαυθίων

ΠΥΛΩΔΙΩΝ ΚΛΑΥΘΙΩΝ ΚΛΑΥΘΙΩΝ
ΠΥΛΩΔΙΩΝ ΚΛΑΥΘΙΩΝ ΚΛΑΥΘΙΩΝ

πυλωδίων κλαυθίων

ΠΥΛΩΔΙΩΝ ΚΛΑΥΘΙΩΝ

πυλωδίων κλαυθίων

πυλωδίων κλαυθίων

FORORD

Denne udgave er et tillæg til Færøsk lovsamling, udgivet i 1953, og der henvises til forordet i nævnte lovsamling.

Nærværende udgave benyttes i forbindelse med udgaven af 1953, således at lovstoffet er optaget i kronologisk rækkefølge.

Den indeholder et systematisk register og fortegnelse over ophævede lovsteder, således at man kan udstrege disse i udgaven fra 1953. Desuden indeholdes emneliste, en alfabetisk oversigt over de i registeret anvendte rubra og liste over anvendte forkortelser samt fortegnelse over ændringer i bestemmelser i lovsamlingen fra 1953.

Tórshavn, 15. august 1959.

EDW. MITENS

INDHOLD

Alfabetisk oversigt over de i registeret anvendte rubra.
Emneliste.
Register.
Fortegnelse over ophævede lovsteder.
Fortegnelse over ændringer i bestemmelser i lovsamlingen af 1953.
Love og bestemmelser 1953—1959.

FORKORTELSER

An. bet. anordning.
anf. bet. anførte.
Anordn. bet. anordning.
Bek. bet. bekendtgørelse.
Best. bet. midlertidige bestemmelser.
Cirk. bet. cirkulære.
D. L. bet. Christian den Femtes Danske Lov.
Fr. bet. forordning.
Indm. bet. indenrigsministeriet.
Indm. skr. bet. skrivelse fra indenrigsministeriet.
Jfr. bet. jævnfør.
Justm. bet. justitsministeriet.
Justm. anordn. bet. anordning af Justitsministeriet.
Justm. bek. bet. bekendtgørelse fra justitsministeriet.
Justm. skr. bet. skrivelse fra justitsministeriet.
Kanc. bet. Det kongelige danske Kancelli.
Kanc. Pl. bet. Kancelli-Plakat.
Kanc. Prom. bet. Kancelli-Promemoria (o: Kancelli-Skrivelse).
Kanc. Skr. bet. Kancelli-Skrivelse (Skrivelse fra det kongelige danske Kancelli).
Kgl. bet. kongelig.
Kgl. anordn. bet. kongelig anordning.
Kgl. resol. bet. kongelig resolution.
K. M. skr. bet. skrivelse fra kirkeministeriet.
Konf. bet. konfirmation.
K. U. M. bet. ministeriet for kirke- og undervisningsvæsenet.
K. U. M. bek. bet. bekendtgørelse fra ministeriet for kirke- og undervisningsvæsenet.
K. U. M. skr. bet. skrivelse fra ministeriet for kirke- og undervisningsvæsenet.
Kunng. og k. bet. kunngerö.
Landsst. bet. landsstyre.
Lagtingsb. bet. lagtingsbeslutning.
Ll. bet. lagtingslov.
L. M. bet. landbrugsministeriet.
N. L. bet. Christian den Femtes Norske Lov.
Pl. bet. plakat.
Regl. eller Reglem. bet. reglement.
Rentek. bek. Det kongelige rentekammer.
Rentek. Pl. bet. rentekammer-plakat.
Rentek. skr. bet. rentekammer-skrivelse (Skrivelse fra det kongelige rentekammer).
Res. bet. resolution.
Reskr. bet. reskript (kongelig skrivelse).
Retspl. bet. Lov om rettens pleje.
Skr. bet. skrivelse.
Statsm. bet. statsministeriet.
U. M. skr. bet. skrivelse fra undervisningsministeriet.

ALFABETISK OVERSIGT

over de i registret anvendte rubra.

Apotekervæsen.	Museum og fortidsminder.
Arbejderforhold.	Navn.
Arkiv.	Næringsvæsen.
Arv og skifte.	Overformynderi.
Auktion.	Pasvæsen.
Automobil.	Pengevæsen, valutaforhold.
Banker.	Pension.
Biblioteker.	Plantager.
Borteblevne personer.	Plantesygdomme.
Brand- og bygningsvæsen.	Politivæsen.
Børn.	Postvæsen.
Civilforsvar.	Pristal.
Dyr.	Radio.
Ekspropriation.	Retsvæsen.
Elektricitet.	Råstoffer i undergrunden.
Epidemivæsen.	Skatter og afgifter.
Fabrikstilsyn.	1. Skat på fast ejendom.
Fiskeri og søfart.	2. Indkomstskat.
Flag.	3. Arveafgift.
Folketing.	4. Indførsels- og fremstillingsafgifter og udførselsafgift.
Folkeregister, folketælling.	5. Afgift af motorkøretøjer.
Fortidsminder.	6. Hundeafgift.
Forsikring.	7. Stempelafgift.
Forsorg.	8. Afgift vedr. handel.
Fremmede.	9. Indklareringsgebyrer.
Færdsel og motorkørsel.	10. Afgift af hvalfangst.
Fundatser for legater, fonde o. l.	11. Apotekerafgift.
Fæste.	12. Biografafgift.
Grønland.	13. Retssportler.
Handel.	14. Forskellige bestemmelser.
Havne og brovæsen.	Skifte.
Hegnsvæsen.	Skole- og undervisningsvæsen.
Helligdagslovgivning.	1) I almindelighed.
Hunde.	2) Færøernes mellem- og realskole.
Husdyr.	3) Kommuneskolerne.
Hvalfangst.	4) Lønningsbestemmelser.
Ind- og udførsel.	5) Seminariet.
Jagt.	6) Forskellige bestemmelser.
Jordmodervæsen.	Sportelvæsen.
Kirker og kirkelige forhold.	Sprængstoffer.
Kommunalvæsen.	Statstidende.
Lagtinget og landsstyret.	Stempelvæsen.
Landboforhold.	Straffelov.
Landsstyret.	Strandings- og redningsvæsen.
Leje.	Statistik.
Lotteri.	Sundhedsvæsen.
Lovgivning.	1) Lægevæsen og tandlæger.
Luftfart.	2) Sygehuse.
Lægevæsen.	3) Jordmodervæsen.
Motorkørsel.	

4) Apotekervæsen.	Tuberkulose.
5) Karantæne- og epidemivæsen.	Udførsel.
6) Sundhedsforhold m. m.	Udlandet.
7) Tuberkulose.	Udpantning.
8) Sygekassevæsen.	Umyndighed.
Sygehuse.	Undervisningsvæsen.
Sygekasser.	Valutaforhold.
Tandlæger.	Vand og vandløb.
Telefon- og telegrafvæsen.	Vejvæsen.
Thorshavn.	Værnepligt.
Tjenestemænd.	Ædruelighedsforhold.
Tid.	Ægteskab.
Toldvæsen.	

EMNELISTE

- Administration se landsstyre og tjenestemænd.
Afgifter se skatter og afgifter.
Aftenskoler se skolevæsen.
Agenter se handel.
Aldersrente se forsorg.
Apotekerafgift se skatter og afgifter.
Apotekervæsen se sundhedsvæsen.
Arbejderforhold.
Arkiv.
Arv.
Arveafgift se skatter og afgifter.
Auktion.
Automobil se færdsel.
Å se landboforhold.
Banker.
Befordringskasser se sundhedsvæsen.
Begravelser se kirker og k. forhold.
Beneficeret gods se landboforhold.
Bestillingsmænd se tjenestemænd.
Berusende drikke se ædruelighedsforhold.
Bevisoptagelse i udlandet se retsvæsen.
Beværtning se næringsvæsen.
Biblioteker.
Biografafgift se skatter og afgifter.
Bogføring se handel.
Borteblevne personer.
Brandforsikring se forsikring.
Brand- og bygningsvæsen.
Broer se havne- og brovæsen.
Bryllup se ægteskab.
Butikslukning se handel.
Bygningsfredning se museum og fortidsminder.
Bygningsvæsen se brand- og bygningsvæsen.
Børn.
Civilforsvar.
Cykler se politivæsen.
Dampkedeltilsyn se arbejderforhold.
Dans se næringsvæsen.
Deponering se retsvæsen.
Desinfektion se sundhedsvæsen.
Dykkervæsen se næringsvæsen.
Dyr.
Dyreværn se dyr.
Dyrlæge se dyr.
Dødsattester se kirker og k. forhold.
Dødsbo se arv og skifte.
Døglinger se hvalfangst.
Dåb se kirker og k. forhold.
Ejendomsskat se skatter og afgifter.
Eksekutorer se arv og skifte.
Ekspropriation.
Elektricitet.
Embedslæge se sundhedsvæsen.
Embedsmænd se tjenestemænd.
Enkebørn se forsorg.
Enkeforsørgelse se tjenestemænd.
Epidemivæsen se sundhedsvæsen.
Fabrikstilsyn se arbejderforhold.
Fattigvæsen se forsorg.
Finansvæsen se lagting og landsstyre.
Firma se handel.
Fiskeri og søfart.
Fiskevrangning se fiskeri.
Fiskeriinspektion se fiskeri.
Flag.
Folkehøjskoler se skolevæsen.
Folkeregistre, folketælling.
Folkeskolen se skolevæsen.
Folketinget.
Forhyring se fiskeri og søfart.
Forligsmægling se retsvæsen.
Forligsinstitution se arbejderforhold.

Forligskommission se retsvæsen.
 Forlystelsesafgift se skatter og afgifter.
 Forsikring.
 Forsorg.
 Fortidsminder se musæum.
 Fredning se museum.
 Fremmede se politikvæsen.
 Fremstillingsafgift se skatter og afgifter.
 Frimenigheder se kirker og k. forhold.
 Fundatser.
 Færdsel.
 Fæste se landboforhold.
 Får se landboforhold.

 Gader se vejvæsen.
 Gebyrer se skatter og afgifter.
 Gift se sundhedsvæsen.
 Grind se hvalfangst.
 Grundloven se folketinget.
 Grønland.
 Gudstjeneste se kirker.
 Gæstgiveri se politikvæsen.

 Handel.
 Handelsagenter se handel.
 Handelsbøger se handel.
 Handelsregister se handel.
 Handelsrejsende se handel.
 Havne og brovæsen.
 Hegnvæsen se landboforhold.
 Helligdagslovgivning.
 Heste se dyr.
 Hospital se sundhedsvæsen.
 Hunde se dyr.
 Hundeafgift se skatter og afgifter.
 Husbond se arbejderforhold.
 Husdyr se dyr.
 Husleje se leje.
 Hvalafgift se skatter og afgifter.
 Hvalfangst.
 Højskoler se skolevæsen.
 Håndkøbsudsalg se sundhedsvæsen.

 Ind- og udførsel.
 Indførselsafgifter se skatter og afgifter.
 Indklaringsgebyr se skatter og afgifter.
 Indkomstskat se skatter og afgifter.
 Invalideforsikring se forsorg.

 Jagt.
 Jord i offentlig eje se landboforhold.
 Jordfonden se landboforhold.
 Jordemodervæsen se sundhedsvæsen.
 Kalciumkarbid se brandvæsen.
 Kapellaner se kirker.
 Karantænevæsen se sundhedsvæsen.
 Kassebetjente se tjenestemænd.
 Kirkebøger se kirker.

 Kirkegårde se kirker.
 Kirker og kirkelige forhold.
 Kirkeritual se kirker.
 Kollekt se kirker.
 Kommunelæger se sundhedsvæsen.
 Kommuneskat se skatter og afgifter.
 Kommuneskole se skolevæsen,
 Kommunalvæsen.
 Konfirmation se kirker.
 Kongsjord se landboforhold.
 Konkurrence se handel.
 Konkurs se retsvæsen.
 Koppeindpodning se sundhedsvæsen.
 Kostskoler se skolevæsen.
 Kystfart se fiskeri og søfart.
 Kørsel se færdsel.

 Lagting.
 Landboforhold.
 Landbrugskonsulent se landboforhold.
 Landbrugsråd se landboforhold.
 Landslæge se sundhedsvæsen.
 Landsskat se skatter og afgifter.
 Landsstyret se lagting og landsstyret.
 Landvæsenkommissioner se landboforhold.
 Legater se fundatser.
 Leje.
 Ligning se skatter og afgifter.
 Ligningsråd se skatter og afgifter.
 Ligsyn se sundhedsvæsen.
 Livsforsikring se forsikring.
 Lotteri.
 Lovgivning.
 Luftfart.
 Lukketid for butikker se handel.
 Lægevæsen se sundhedsvæsen.
 Lærere, lærerbolig se skolevæsen.
 Lærertilvæsen se skolevæsen.
 Lærerpension se skolevæsen.

 Markfred se landboforhold.
 Matrikulvæsen se landboforhold.
 Medicinalhandel se sundhedsvæsen.
 Mellemsskole se skolevæsen.
 Menighedsråd se kirker.
 Mineralier se råstoffer i undergrunden.
 Ministerier se lagting.
 Motorafgift se skatter og afgifter.
 Motorkørsel se færdsel.
 Museum.
 Muslinger se jagt.
 Myndighed se umyndighed.
 Mægling se arbejderforhold.
 Mønstring se fiskeri og søfart.
 Mønt se pengevæsen.
 Mål se handel.

Navigationsskoler se skolevæsen.
 Navn.
 Normalbidrag se børn.
 Notarialvæsen se retsvæsen.
 Næringsbevis se handel.
 Næringsvæsen.
 Nævninger se retsvæsen.
 Oppebørselskontor se lagting.
 Optagelse af kreaturer se landboforhold.
 Overformynderi se umyndighed.
 Pant se retsvæsen.
 Pasvæsen se politi.
 Pengesedler se pengevæsen.
 Pengevæsen og valutaforhold.
 Pension se tjenestemænd.
 Petroleum se brandvæsen.
 Plantager.
 Planter og plantesygdomme se landboforhold.
 Plejebørn se børn.
 Politivedtægter se politivæsen.
 Politivæsen.
 Postvæsen.
 Pristal.
 Proklama se arv og skifte samt retsvæsen.
 Præstegæld se kirker.
 Præster og præstegårde se kirker.
 Radio.
 Realregister se landboforhold.
 Realskole se skolevæsen.
 Redningsvæsen se politivæsen.
 Regensen se skolevæsen.
 Regnskabsvæsen se lagting.
 Rejsende se politivæsen.
 Retssportler se skatter og afgifter.
 Retsvidner se retsvæsen.
 Retsvæsen.
 Retterne og retsplejen se retsvæsen.
 Revision se lagtinget.
 Rigsombudsmanden se lagting og tjenestemænd.
 Rutefart se næringsvæsen.
 Råstoffer i undergrunden.
 Salmer se kirker.
 Seminarium se skolevæsen.
 Sildevragning se fiskeri.
 Sindsyge se sundhedsvæsen.
 Skadedyr se dyr.
 Skatter og afgifter.
 Skibe se fiskeri og søfart.
 Skibsafgifter se fiskeri og søfart.
 Skibsmåling og skibsregistrering se fiskeri og søfart.
 Skibstilsyn se fiskeri og søfart.
 Skifte se arv og skifte.
 Skifteafgifter se skatter og afgifter.
 Skillemønt se pengevæsen.
 Skole- og undervisningsvæsen.
 Skolekommissioner se skolevæsen.
 Skolelærere se skolevæsen.
 Skorstene se brandvæsen.
 Skuespil se politivæsen.
 Smitsomme sygdomme se sundhedsvæsen og dyr.
 Sognebåndsløsning se kirker.
 Sognekommuner se kommunalvæsen.
 Spiritus se ædruelighedsforhold.
 Sportelvæsen se retsvæsen.
 Sprængstoffer se brandvæsen.
 Statistik.
 Statstidende se lovgivning.
 Stempelafgift se skatter og afgifter.
 Stiftelser se fundatser.
 Straffelovgivningen.
 Strandingsvæsen se politivæsen.
 Studenterskole se skolevæsen.
 Stærkstrømsanlæg se elektricitet.
 Sundhedsvedtægter se sundhedsvæsen.
 Sundhedsvæsen.
 Sygehuse se sundhedsvæsen.
 Sygekasser se sundhedsvæsen.
 Søer se landboforhold.
 Søfart se fiskeri og søfart.
 Søforsikring se forsikring.
 Søjdemænd se landboforhold.
 Sønæring se fiskeri og søfart.
 Sørætter se retsvæsen.
 Særforsorg se forsorg.
 Sysselmænd se tjenestemænd.
 Tandlæger se sundhedsvæsen.
 Teatre se politivæsen.
 Telefon og telegrafvæsen.
 Telegraf se telefon- og telegrafvæsen.
 Testamente se arv og skifte.
 Thorshavn.
 Tid.
 Tinglæsning se retsvæsen.
 Tinglæsningsafgift se skatter og afgifter.
 Tjenesteboliger se tjenestemænd.
 Tjenesteforhold se arbejderforhold.
 Tjenestemænd.
 Toldvæsen se tjenestemænd og skatter og afgifter.
 Totalisatorspil se politivæsen.
 Transport af dyr se dyr.
 Trøer se landboforhold.
 Tryksager se biblioteker.
 Tuberkulose se sundhedsvæsen.

Tyende se arbejderforhold.
 Tørveheder se landboforhold.
 Udførsel se ind- og udførsel.
 Udførselsafgift se skatter og afgifter.
 Udlandet.
 Udlændinge se udlandet.
 Udpantning se retsvæsen.
 Udskiftning se landboforhold.
 Udstykning se landboforhold.
 Udvandringsvæsen se udlandet.
 Uldvarer se landbrug.
 Ulykkesforsikring se forsikring.
 Umyndighed.
 Undergrund se råstoffer.
 Underholdsbidrag se børn.
 Underpant se retsvæsen og fiskeri.
 Undervisning se skole- og undervisningsvæsenet.
 Ungdomsskoler se skolevæsen.
 Uniform se tjenestemænd.
 Valg se kommunalvæsen og lagtinget.
 Valgretsalder se kommunalvæsen og lagtinget.
 Valgmenighed se kirker.
 Valutaforhold se pengevæsen.
 Vand og vandløb se landboforhold.
 Vandkraft se landboforhold.
 Vandledning se kommunalvæsen.
 Vandværker se kommunalvæsen.
 Varebetegnelse se handel.
 Vejvæsen.
 Veterinærvæsen se dyr.
 Vielse se kirker.
 Vikar se skolevæsen.
 Vin se ædruelighedsforhold.
 Vogne se færdsel og politikvæsen.
 Vragere se fiskeri.
 Vægt se handel.
 Værnepligt.
 Våben se politikvæsen.
 Ægteskab.
 Ædruelighedsforhold.

REGISTER

APOTEKERVÆSEN (se sundhedsvæsen)

ARBEJDERFORHOLD

- 1856 16. febr. Tyendelov for Færøerne.
1867 6. juli Justm. skr. ang. tyendeloven § 59.
1913 29. apr. Lov om arbejde i fabrikker.
1919 4. okt. Lov om tilsyn med dampkedler på landjorden.
1923 23. juli An. om forebyggelse af ulykkestilfælde ved brug af maskiner.
1926 18. juni An., hvorved lov om tilsyn med dampkedler på landjorden af 4. okt. 1919 sættes i kraft.
1928 31. marts Lov om mægling i arbejdsstridigheder.
1934 14. febr. An. om ænd. i an. af 18. juni 1926 om tilsyn med dampkedler.
1936 7. apr. Lov om arbejdsløns udbetaling.
1939 15. marts Lov om ændret affattelse af forsk. best. i borgerlig straffelov (tyendeloven).
1939 29. marts An. om forsikring mod følger af ulykkestilfælde.
1943 21. apr. Best. om pristalstillæg til arbejds løn.
1951 19. marts Ll. om ferie med løn.
1951 30. marts Kunng. viðv. lóg um frítíð við løn.
1951 31. maj Statsm. skr. om maskintilsynet.
1951 22. dec. Ll. om ændr. i lov af 31. marts 1928 om mægling.
1954 12. okt. Lagtingsl. om lærlingeforhold.
1957 3. maj Ll. om ferie med løn.
1958 20. marts Ll. om funktionærer.

ARKIV

- 1932 4. okt. Oprettelse af Færøernes arkiv (lagtingsbesl.).
1952 2. maj Ll. om landsbibliotek m. v. (landsarkivet).

ARV OG SKIFTE

- 1823 8. jan. Pl. ang., hvad der skal iagttages ved testamenter og beskikkelser.
1824 27. nov. Kanc. skr. ang. udvidelse af pl. 8. jan. 1823.
1845 21. maj Fr. indeholdende nogle forandringer i lovgivningen om arv.
1854 4. jan. Lov om udvidelse af fr. af 21. maj 1845.
1857 4. marts Lov, hvorved udstykning af det private jordegods søges indskrænket.
1858 6. nov. Lov om proklamata i boer.
1876 14. jan. An., hvorved skifteloven af 30. nov. 1874 sættes i kraft.

- 1879 10. Juli An. om forandring af bekendtgørelsesmåden for skifteindkaldelser og desl.
 1902 2. maj An. om konkursloven af 25. marts 1872.
 1927 4. maj An., hvorved lov af 20. apr. 1926 om tilsyn med eksekutorboer sættes i kraft.
 1934 31. okt. An. ang. tillæg til konkursloven.
 1935 11. maj Lov om rettens pleje.
 1937 24. maj Lov om jordbrugets fremme § 29.
 1955 16. sept. Sorenskr. cirk. til sysselmændene om indberetning af testamenter.

AUKTION

- 1836 30. marts Sportelreglementet.
 1894 18. apr. Justm. skr. om sysselmændenes bemyndigelse vedr. auktioner.
 1935 11. maj Lov om rettens pleje.
 1936 5. okt. An. om offentlig auktion ved auktionsledere.
 1937 31. marts Bek. ang. de på Færøerne beskikkede auktionslederes sikkerhedsstilling, vederlag m. m.
 1937 9. apr. Bek. om kontrolforanstaltninger overfor auktionsledere.
 1937 9. apr. Instruks for auktionsledere på Færøerne.
 1958 7. maj An. om auktion ved auktionsledere.
 1958 7. maj Bek. vedr. instruks for auktionsledere.

AUTOMOBIL

(se færdsel)

BANKER

- 1932 23. marts Lov om kreditinstitut for fiskerierhvervet.
 1933 5. jan. An. om samme.
 1952 22. febr. Lov om rekonstruktion af p/f Sjóvinnubanken.
 1952 23. febr. Ll. om lån og garantiforpligtelse til p/f Sjóvinnubanken.
 1955 12. marts Lov om realkreditinstitut.
 1959 10. juni Lov om kreditinstitut for fiskerierhvervet.

BIBLIOTEKER

- 1927 15. juli Bek. om aflevering af tryksager til biblioteker.
 1952 2. maj Ll. om landsbibliotek m. v.
 1952 16. juni Kunng. om afhending av skyldueintøkum.
 1958 29. marts Finansll. om tilskud til bygdebiblioteker. s. 190.

BORTEBLEVNE PERSONER

- 1954 19. nov. Lov om borteblevne.

BRAND- OG BYGNINGSVÆSEN

(se også elektricitet)

- 1856 28. jan. Lov ang. brandvæsenet i Thorshavn.
 1856 28. jan. Lov om oprettelsen af en bygningskommission i Thorshavn.
 1872 28. febr. Lov om de færøske landkommuners styrelse § 18.
 1874 14. febr. Lov om forbud mod visse tændstikker.
 1881 7. maj Lov om sundhedsvedtægter §§ 5 og 6.
 1882 23. maj Bek. om stadfæstelse af en sundhedsvedtægt for Thorshavn.
 1882 16. juni An. om bygnings- og brandvæsenet i de færøske landkommuner.
 1886 13. aug. An. indeh. tillæg til lov ang. brandvæsenet i Thorshavn af 28. jan. 1856.
 1903 23. jan. An. hvorved lov af 14. febr. 1874 om forbud mod visse tændstikker udvides til Færøerne.

- 1905 24. juni Skr. fra Færø amt til bygningskommissionerne om sodnhuse m. m.
 1908 27. maj Lov om Thorshavns kommunale styrelse § 27.
 1909 1. apr. Lov om vandledninger § 6.
 1912 1. apr. Lov ang. sprængstoffer.
 1912 11. nov. An. ang. forsigtighedsregler ved transport af eksploderende stoffer.
 1919 4. okt. An. om embedslægevæsenet § 5 stk. 6.
 1920 15. dec. An. om opbevaring af calcium-karbid.
 1920 15. dec. Bek. om forskrifter ved salg af karbid.
 1921 1. dec. Instruks for kredslæger § 12.
 1923 19. nov. Politivedtægt for Thorshavn §§ 21—24.
 1928 31. marts Lov om indførelse af matrikul og realregister for Thorshavn § 2.
 1930 19. marts Lov om motorkøretøjer § 14.
 1933 22. marts Bek. om opbevaring af brandfarlige vædsker.
 1933 19. juni Reglem. for ordens overholdelse i Vaag havn §§ 16—32.
 1935 11. maj Lov om elektriske stærkstrømsanlæg.
 1936 27. marts An. om elektriske stærkstrømsanlæg.
 1940 28. okt. Best. om tilsyn med stærkstrømsanlæg.
 1940 27. nov. Best. om radiomodtagning.
 1942 11. dec. Ændr. i best. af 28. okt. 1940 om stærkstrømsanlæg.
 1948 16. sept. Ll. om fredning af fortidsminder og bygninger.
 1948 1. dec. Statsm. skr. om elektricitetsrådets tekniske bistand.
 1952 24. apr. Ll. om tilføielse til lov om brandvæsenet i Thorshavn af 28. jan. 1856.
 1954 21. maj Ll. om byplaner og byggevedtægter.

BØRN

(jfr. umyndighed og ægteskab).

- 1828 30. maj Fr. om adskilligt, som i henseende til dåben bliver at iagttage.
 1832 27. apr. Reskr. ang. udvidelse af fr. 30. maj 1828.
 1882 23. maj Sundhedsvedtægt for Thorshavn § 34 (plejebørn).
 1937 7. maj Lov om børn udenfor ægteskab.
 1937 7. maj Lov om ægtebørn.
 1949 18. marts An. om børnebidrag til enlige forsørgere.
 1950 17. juli An. om bidrag til en barnemoders barselsfærd og underhold.
 1956 1. juni An. om forskudsvis udbetaling af bidrag.
 1958 21. aug. Bek. om normalbidrag.

CIVILFORSVAR

- 1952 2. okt. An. om civilforsvaret.

DYR

- 1892 11. marts Lov om ødelæggelse af ravnens yngel.
 1908 28. febr. Lov om foranstaltninger mod smitsomme sygdomme hos husdyrene m. m.
 1916 17. maj Lov om værn for dyr.
 1919 1. marts An. hvorved lov om værn for dyr af 17. maj 1916 sættes i kraft.
 1921 1. dec. Instruks for kredslæger § 20.
 1923 19. nov. Politivedtægt for Thorshavn §§ 32—36.
 1924 12. apr. Bek. ang. indførsel af husdyr og rå produkter af disse fra Færøerne til Danmark.
 1925 18. apr. Lov om hundeafgift samt om straf og erstatning for skade, forårsaget af hunde.
 1927 27. apr. Bek. om indførsel af husdyr.
 1928 31. marts An. hvorved lov af 18. apr. 1925 om hundeafgift m. m. sættes i kraft.
 1931 14. marts Lov om hesteavlens fremme.

- 1936 27. nov. Lov om tillæg til lov af 28. febr. 1908 om smitsomme sygdomme hos husdyrene.
- 1937 7. apr. Forbud mod indførsel af fårehoveder.
- 1937 18. maj Lov om hegn og markfred s. 598.
- 1937 18. maj Lov om haugers styrelse og drift s. 609.
- 1938 21. dec. Lov om bekæmpelse af smitsomme plantesygdomme og skadedyr.
- 1941 7. nov. Bek. ang. indførsel af levende dyr m. m.
- 1941 30. dec. Best. om husdyrbrugets fremme.
- 1941 30. dec. Regler for tilskud til fremme af husdyrbruget.
- 1941 30. dec. Ændr. i lov af 14. marts 1931 om hesteavlens fremme.
- 1947 17. marts Ændr. i bek. af 30. dec. 1941 om tilskud til husdyrbrugets fremme.
- 1947 15. apr. Best. om hunde.
- 1947 13. sept. Ændr. i lov af 14. marts 1931 om hesteavlens fremme.
- 1951 13. marts Ll. om ændr. i lov af 28. febr. 1908 om smitsomme sygdomme hos husdyrene.
- 1954 29. nov. Bek. om indførsel af husdyr.
- 1955 18. marts Ll. om hundeafgift m. v.
- 1959 3. jan. Reglug. fyri djóralæknan.
- 1959 7. jan. Kunng. um broyt. í regl. 30. dec. 1941 húsdýrahaldinum til frama.
- 1959 29. apr. Ll. om tilføjelse til an. 31. marts 1928 om hundeaftgift m. v.

EKSPPROPRIATION

- 1845 23. apr. Fr. om jords afståelse til kirkegårde.
- 1854 4. jan. Lov om udvidelse til Færøerne af fr. 23. apr. 1845 om jords afståelse til kirkegårde.
- 1881 7. maj Lov om forpligtelse til jords afgivelse til offentlige veje, havne og landingssteder samt til offentlige skoler.
- 1909 1. apr. Lov om vandledning.
- 1913 29. apr. Lov om anlæg af havne m. v. på Færøerne § 8.
- 1916 28. apr. Lov om afståelse af grund til kirker og kirkegårde. s. 206.
- 1917 22. juni Lov om afståelse af grund til anlæg af sporforbindelse fra kulminer til udskibningssteder m. m.
- 1918 4. marts Lov om vederlagsfri afståelse af kongsjord og beneficeret jord til anlæg af offentlige veje.
- 1927 30. maj Lov om telefoner.
- 1935 11. maj Lov om afløsning af jordehvalsrettigheder.
- 1936 27. marts An. om elektriske stærkstrømsanlæg kap. 3.
- 1937 18. maj Lov om benyttelse af indsøer og vandløb. s. 592.
- 1937 18. maj Lov om hegn og markfred § 15. s. 598.
- 1937 18. maj Lov om hauger §§ 36 og 42. s. 609.
- 1937 24. maj Lov om jordbrugets fremme kap. 4. s. 622.
- 1939 27. marts Lov om udskiftning § 22. s. 666.
- 1939 29. sept. An. om erstatningskommission i medfør af lov af 22. sept. 1939 om statens overtagelse af visse varer.
- 1941 30. okt. Ændr i loven af 7. maj 1881.
- 1942 19. dec. Best. vedr. visse ekspropriationer.
- 1949 27. apr. Lov om ekspropriation af grunde til sygehuse.
- 1949 2. dec. Ll. om ekspropriation af grundstykker og bygninger til apotek m.m.
- 1952 2. okt. An. om civilforsvaret.
- 1957 7. marts Ll. om ekspropriationer til anlæg af trafikveje.

ELEKTRICITET

- 1935 11. maj Lov om elektriske stærkstrømsanlæg.
- 1936 27. marts An. om elektriske stærkstrømsanlæg.
- 1940 28. okt. Best. om tilsyn med stærkstrømsanlæg.

- 1940 27. nov. Best. om radiomodtagning.
 1948 1. dec. Statsm. skr. om elektricitetsrådets bistand.
 1953 30. maj Bek. om stærkstrømsreglementet.
 1953 12. sept. Bek. om elektriske brugsgenstande og radioapparater.
 1953 26. nov. Ll. om installationer.
 1954 20. maj Kunng. um elektroinnleggjarar.
 1954 27. aug. Kunng. um sterkan streym.
 1958 11. juni Ll. om tilsyn med stærkstrømsanlæg.

EPIDEMIVÆSEN
 (se sundhedsvæsen)

FABRIKSTILSYN
 (se arbejderforhold)

FISKERI OG SØFART

Fiskeri.

- 1893 14. apr. Fiskerilov for Færøerne.
 1902 8. juli Lov ang. forholdsregler, sigtende til ordning af fiskeripolitiet i havet omkring Færøerne og Island udenfor dansk søterritorium.
 1903 20. febr. Bek. om konvention med England ang. fiskeripolitiet i havet omkring Færøerne og Island uden for søterritoriet.
 1903 27. febr. An. ang. fiskeripolitiet samme sted.
 1906 1. nov. Fiskerivedtægt for Midvaag-Sandevaag bugten.
 1930 15. nov. Fiskeridirekt. skr. ang. »trawl«.
 1932 23. marts Lov om kreditinstitut for fiskerierhvervet.
 1933 5. jan. An. om samme.
 1933 25. marts Lov om statistik.
 1933 7. nov. Justitsm. skr. om oprindelsescertificater.
 1934 22. dec. Lov om ændr. i fiskeriloven af 14. apr. 1893.
 1936 28. apr. Skr. fra Færøernes retskreds om oprindelsescertificater.
 1939 21. nov. Lov om tvungen undersøgelse af fiskeskibes mandskab.
 1941 11. febr. Regl. ang. forplejningen i færøske fiskerskibe.
 1941 24. okt. Best. om pantsætning af fangst.
 1948 15. sept. Ll. om indførsel og udførsel, behandling og tilvirkning af fisk m. v.
 1948 25. sept. Bek. om indførsel af fisk.
 1948 25. sept. Bek. om udførsel af fiskevarer og hvalfangstprodukter.
 1948 23. dec. Bek. om betalingsoverenskomst med Storbritannien.
 1948 31. dec. Ll. om fiskeri på søterritoriet og mindstemål for fisk.
 1949 28. marts Ll. om fredning af søarealer. s. 868.
 1950 12. jan. Ll. om fiskevragning.
 1950 27. jan. Ll. om sildevragning.
 1950 24. marts Bek. om fiskeristatistik.
 1950 3. maj Starvsregl. um sildavraking.
 1950 10. maj Lov om ændr. i lov af 21. nov. 1939 om tuberkuloseundersøgelse af fiskeskibes mandskab.
 1950 22. maj Starvsregl. fyrir vrakarastovnin.
 1950 19. juni Bek. vedr. danske fiskeriinspektionsskibes radiotjeneste.
 1950 19. okt. Ll. om erstatning for tab af ejendele, forårsaget ved forlis.
 1951 22. dec. Ll. om fiskernes afregning og lønreguleringsfond.
 1952 29. marts Ll. om ændr. i samme.
 1952 7. apr. Ll. om ændr. i ll. af 12. jan. 1950 om fiskevragning.
 1952 7. apr. Ll. om ændr. i ll. af 27. jan. 1950 om sildevragning.
 1952 19. aug. Ll. om ændr. i ll. af 27. jan. 1950 om sildevragning.
 1952 19. sept. Kunng. um broyrt. i kunng. 23. aug. 1950 um vraking av sild.

- 1953 18. aug. Broyt. í starvsregl. frá 3. maj 1950 um vraking av sild.
- 1953 30. okt. Ll. um sildavraking.
- 1954 27. jan. An. om fiskeriet i dele af Atlanterhavet, Nordsøen, Skagerak og Kattegat.
- 1954 19. marts Ll. om lønreguleringsfond.
- 1954 25. marts Fíggarll. um endurnýggjan av skipaflotanum.
- 1954 11. mai Ll. om lønreguleringsfond.
- 1954 28. maj Kunng. um vrakarastovnin.
- 1954 11. juni An. vedr. fiskeri i Atlanterhavet m. m.
- 1954 25. juni Bek. om fiskernes afregning og lønregulering.
- 1954 16. juli Kunng. um sildavraking.
- 1954 24. aug. Reglug. um fisk til Brasiliu.
- 1955 17. jan. Reglug. um fisk til Brasiliu.
- 1955 18. febr. Ll. om fiskernes afregning og lønreguleringsfond.
- 1955 12. marts Lov om realkreditinstitut.
- 1955 31. marts Finansll. om fornyelse af fiskeflåden.
- 1955 14. apr. Ll. om fiskevragning.
- 1955 20. maj An. om fiskeripolitiet i havet omkring Færøerne.
- 1955 29. juli Vedtægt for Færøernes realkreditinstitut.
- 1955 5. aug. Kunng. viðv. fiski til Brasiliu.
- 1955 5. sept. Ll. om lån til bygning af trawlere.
- 1955 24. nov. Statsm. skr. om accessorier til fiskeri indenfor fiskerigrænsen.
- 1956 14. jan. Ll. om mindsteløn og tilskud til fiskepriser.
- 1956 26. jan. Ll. om lønreguleringsfonden.
- 1956 28. febr. Ll. om hviletid i fiskeskibe.
- 1956 16. marts Fíggarll. viðv. endurnýggjan av skipaflotanum.
- 1956 22. marts Ll. om lønreguleringsfonden.
- 1956 28. marts Ll. om søfartsskole.
- 1956 28. marts Ll. om bygning af trawlere.
- 1957 22. jan. Reglur um prótøku á Føroya Sjómannsskúla.
- 1957 7. febr. Ll. om mindsteløn og tilskud til fiskeprisen.
- 1957 7. marts Ll. om bygning af trawlere.
- 1957 30. apr. Ll. om hviletid i færøske fiskeskibe.
- 1957 4. maj Ll. om fornyelse af fiskerflåden.
- 1957 10. maj Kunng. viðv. landing av kalva.
- 1957 19. sept. Ll. om udbyttegaranti.
- 1958 21. jan. Kunng. um setiskiparaprótøku.
- 1958 6. marts Ll. om fornyelse af fiskerflåden.
- 1958 6. marts Ll. om mindsteløn og tilskud til fiskeprisen.
- 1958 27. marts Kunng. um línufiskiskap á Sørvágsfirði.
- 1958 14. maj Ll. om fremstilling af fiskefilet.
- 1958 30. maj Kunng. um skiparaprótøku.
- 1958 7. juni Lov om pantsætning af fangst.
- 1958 21. sept. Kunng. um heimaskipararoynd.
- 1958 24. okt. Ll. om tilskud til hjemmefiskeri.
- 1958 19. nov. Regl. um studning til heimaútróður.
- 1958 5. dec. Lov om tuberkuloseundersøgelse af fiskeskibes mandskab.
- 1959 3. apr. Ll. om tilskud til lønreguleringsfonden.
- 1959 27. apr. An. om fiskeripolitiet.
- 1959 27. apr. Bek. om fiskeripolitiet.
- 1959 28. apr. Ll. om fiskeri indenfor fiskerigrænsen.
- 1959 29. apr. Ll. om mindsteløn og tilskud til fiskeprisen.
- 1959 12. mai Ll. um skiparaprótøku.
- 1959 13. maj Ll. om fornyelse af fiskerflåden.
- 1959 13. maj Ll. om tilskud til hjemmefiskeri.
- 1959 2. juni Bek. om noteveksling vedr. fiskeriet i havet om Færøerne.

1959 10. juni Lov om kreditinstitut for fiskerierhvervet.

1959 3. juli Reglug. fyri lønjavningargrunnin.

Søfart.

1845 6. sept. Rentek. skr. ang. stortvrag.

1851 28. juli Indenrigsm. skr. ang. stortvrag.

1855 21. marts Lov om ophævelse af den kgl. enehandel § 3 (kystfart).

1865 17. marts Lov, hvorved forpligtelse til at holde og bemandede både ophæves.

1871 22. aug. Justitsm. skr. ang. anvendelse af fr. 16. marts 1842 om dykker-væsenet.

1892 1. apr. Sølov.

1892 1. apr. Lov om danske skibes registrering m. m.

1892 12. apr. Lov om oprettelse af søretter udenfor København samt om søfor-klaringer og søforhør.

1892 4. nov. An. om lempelser i sølov af 1. apr. 1892, for så vidt angår Fær-øerne.

1892 4. nov. An. om lempelser i lov om oprettelse af søretter samt om søfor-klaringer og søforhør af 12. apr. 1892.

1893 16. sept. An. om lempelser i lov om danske skibes registrering af 1. apr. 1892.

1893 6. nov. Regl. for skibsmandskabets forplejning i færøske fiskerskibe.

1895 30. marts Lov om tilsyn med udvandreres befordring.

1899 24. marts Strandingslov for Færøerne.

1905 29. nov. Bek. om bestemmelse i h. t. lov om sønæringen af 25. marts 1892 § 23 m. h. t. bøder.

1912 9. maj An. ang. politiets pligter i strandingstilfælde.

1917 28. dec. Bek. om ændr. i regl. af 6. nov. 1893 for mandskabets forplejning i fiskerskibe.

1926 25. aug. Bek. ang. betimeligheden af fast agterlys i fiskerskibe.

1927 16. juli Lov om tillæg til lov om navigationsundervisningen af 28. febr. 1916.

1928 17. marts An. om lempelser i sømandslov af 1. maj 1923.

1930 4. apr. Søfartsm. skr. om bedstemænd.

1933 4. dec. Bek. ang. fortegnelse over fartøjer mindre end 20 tons br.

1935 29. maj Bek. om skibsdagbog og maskindagbog.

1936 9. jan. Bek. om statistik.

1939 15. marts Lov om rutefart.

1939 29. marts An. om forsikring mod følger af ulykkestilfælde.

1939 8. nov. An. om krigsulykkesforsikring for søfarende.

1940 10. maj Best. om brug og udleje af skibe.

1940 17. juni Best. om visse processuelle og adm. forhold (skibsregister og tilsyn med skibe).

1940 22. nov. Vedtægter for Føroya Sjóvatrygging.

1941 15. dec. Best. om benyttelse af fartøjer.

1944 23. maj F. A. cirk. vedr. betaling for eftersøgning af færøsk fartøj.

1944 26. okt. Best. om den udvidede fiskeskipperprøve.

1947 25. juli Best. om radioudstyr i færøske skibe.

1948 2. aug. Bek. om ophævelse af bek. om forsikring af færøske fiskefartøjer mod krigsfare.

1948 27. aug. Bek. om særligt færøsk flag.

1949 21. marts Statsm. skr. om skibsmåling som færøsk særanliggende.

1949 9. maj Handelsm. skr. ang. sønæringsloven (maskinbetjening).

1949 1. juli Handelsm. skr. om skibsregistrering.

1949 1. juli Handelsm. skr. om afgiften til navigatorers praktiske uddannelse.

1949 21. dec. Ll. om tillæg til bek. nr. 26 af 25. juli 1947.

1950 6. jan. Udenrigsm. cirk. vedr. udstedelse af interims-nationalitetscertifi-cater.

- 1950 19. okt. Ll. om erstatning for tab af ejendele, forårsaget ved forlis.
 1951 28. marts Lov om ændr. i lov om skibes registrering.
 1951 28. marts Bek. om afgifter for skibes måling.
 1951 19. juni Handelsm. skr. om lægeundersøgelse af skibsmandskab.
 1951 25. juli An om fremmede krigsskibes og militære luftfartøjers adgang.
 1952 18. apr. Kunng. om nautisk royndarkamar fyrer skipljós og kumpassir.
 1952 7. juni Sømandslov.
 1952 30. juni Bek. om opkrævning af visse tonnageafgifter.
 1953 26. aug. Bek. om skibsdagbog og maskindagbog.
 1954 19. marts Ll. om søfartsskole og navigationsundervisning.
 1954 22. okt. Ll. om bemanning af færøske skibe.
 1954 29. okt. Kunng. om kenningarbókstavir og tjóðskapar- og skrásetingarbrøv fyrer føroysk skip.
 1957 28. marts Ll. om bygning af søfartsskole.
 1957 4. maj Ll. om måling af skibe.
 1958 25. febr. Ll. om bemanning af færøske skibe.
 1958 14. nov. Ll. om radar i færøske passagerfartøjer.
 1959 9. juni Bek. om færøsk flag.
 1959 17. juli Ll. om flaget.

FLAG

- 1948 23. marts Lov om Færøernes hjemmestyre § 12.
 1948 27. aug. Bek. om godkendelse af et særligt færøsk flag.
 1950 13. apr. Skoled. cirk. om færøsk flagdag.
 1959 9. juni Bek. om færøsk flag.
 1959 17. juli Ll. om flaget.

FOLKETINGET

- 1939 15. marts Lov om ændret affattelse af forsk. best. i borgerlig straffelov.
 1948 23. marts Lov om Færøernes hjemmestyre § 14.
 1953 31. marts Lov om valg til folketinget.
 1953 5. juni Danmarks riges grundlov.
 1956 28. marts Lov om folketingsvalg på Færøerne.
 1956 20. dec. Bek. om tilflytteres optagelse på de færøske folketingsvalglistes.
 1956 20. dec. Bek. om stemmesedler ved folketingsvalg på Færøerne.
 1956 20. dec. Indenrigsm. cirk. ang. loven om folketingsvalg på Færøerne.
 1957 7. jan. Cirk. om optagelse af tilflyttere fra Færøerne på folketingsvalglistes i det øvrige kongerige.
 1957 12. apr. Cirk. om valg til folketinget.

FOLKEREKISTER, FOLKETÆLLING

- 1936 9. jan. Bek. om statistik. s. 885.
 1949 31. marts Ll. om folkeregister.
 1949 19. aug. Ll. om ændr. i 11. af 31. marts 1949 om folkeregistre.
 1949 12. sept. Bek. om folketælling.
 1949 12. sept. Bek. om folkeregistre.
 1949 10. nov. Ændr. i bek. af 12. sept. 1949 om folkeregistre.
 1950 29. marts Cirk. om flyttemeddelelse fra og til folkeregistres på Færøerne.
 1955 25. nov. Kunng. om fólkataljing.

FORTIDSMINDER (se museum og fortidsminder)

FORSIKRING

- 1930 15. apr. Lov om forsikringsaftaler.
1940 22. nov. Vedtægter for Tryggingarsambandið Føroyar. s. 739
1940 22. nov. Vedt. for krigsforsikringen for fiskefartøjer. s. 742
1940 22. nov. Vedt. for Føroya Sjóvatrygging. s. 746
1940 22. nov. Vedt. for Føroya vanlukkutrygging. s. 747
1940 22. nov. Vedt. for Færøernes gensidige brandforsikring. s. 753
1943 23. dec. Ændr. i vedtægter for krigsforsikringen for fiskefartøjer.
1944 11. dec. Ændr. i vedtægterne for Tryggingarsambandið Føroyar.
1948 2. aug. Bek. om ophævelse af bek. om krigsforsikring af færøske fiskefartøjer.
1952 19. apr. Justm. skr. om Tryggingarsambandið Føroyar.
1953 17. juni Bek. om ulykkesforsikring af arbejdere i Grønland.
1955 22. dec. An. om forsikring mod følger af ulykkestilfælde.
1956 28. marts Ll. om forsikringsvirksomhed.

FORSORG

(jfr. sygekasser)

- 1767 28. aug. Kgl. konf. på en fattiges kasses oprettelse på Færø.
1832 18. apr. Kgl. konf. på regulativ for en fond for forulykkedes efterladte på Færøerne.
1891 30. okt. Kgl. stadf. på fundats for »Forsikringsforeningen for forulykkedes efterladte på Færøerne«.
1895 10. apr. Lov om fattigvæsenet på Færøerne.
1899 4. febr. Indenrigsm. skr. ang. refusion mellem færøske kommuner og de øvrige kongerigske kommuner.
1908 27. maj Lov om Thorshavns kommunale styrelse § 23.
1913 29. apr. Lov om hjælpe-kasser.
1914 25. febr. An., hvorved lov af 29. apr. 1913 om hjælpe-kasser sættes i kraft.
1916 25. febr. Lov om forandret affattelse af fattigloven af 1895.
1919 4. okt. An. om embedslægevæsenets ordning § 13.
1920 11. febr. An. om jordemodervæsenet § 5.
1921 1. dec. Instruks for kredslæger § 21.
1922 17. marts Lov om ændr. i fattigloven § 74.
1924 9. dec. Vedtægt for Thorshavns kommunale styrelse §§ 6—8.
1924 17. dec. Lov om ændr. i Fattigloven § 72.
1930 4. apr. Skr. ang. Vemmetofte Klosters understøttelser.
1930 15. apr. Lov om ændr. i fattigloven § 48.
1933 20. maj Lov om offentlig forsorg.
1933 20. maj Lov om folkeforsikring.
1939 15. marts Lov om statstilskud til særforborg.
1939 29. marts An. om forsikring mod følger af ulykkestilfælde.
1939 8. nov. An. om krigsulykkesforsikring for søfarende.
1940 19. febr. Indenrigsm. skr. om kommunelægers behandling af fattige og aldersrentenydere.
1940 23. febr. Ændr. i an. af 29. marts 1939 om ulykkesforsikring.
1940 1. okt. Best. om kontrolleret familiepleje.
1940 22. nov. Vedtægt for Føroya vanlukkutrygging. s. 747
1940 30. nov. Ændr. i an. af 29. marts 1939 om ulykkesforsikring.
1942 16. marts Ændr. i samme.
1943 21. apr. Best. om dyrtidstillæg til personer i kontrolleret familiepleje.
1944 4. jan. Best. om gennemførelse af lov af 15. marts 1939 om særforborg.
1944 4. jan. Bek. om bidragspåleggelse for særforborgspatienter.
1944 11. dec. Ændr. i an. af 8. nov. 1939 om krigsulykkesforsikring for søfarende.
1944 11. dec. Ændr. i an. af 29. marts 1939 om ulykkesforsikring.

- 1949 1. febr. Socialm. skr. om betaling af småfornødenheder til særforsorgs-
patienter.
- 1949 18. marts An. om børnebidrag til enlige forsørgere m. m.
- 1949 31. marts Lov om invalideforsikring. s. 875
- 1949 12. apr. Regler for sygekasser og sygeforeningen ang. invalideforsikringen.
s. 893.
- 1949 12. apr. Regler ang. bestyrelsen af den færøske invalideforsikrings midler.
s. 899.
- 1949 14. maj Rigsomb. skr. ang. beregning af alders- og invaliderentemodtageres
formue og indtægt.
- 1949 15. sept. Cirk. om invalideforsikring ved flytning mellem færøske og andre
sygekasser.
- 1950 7. febr. Ll. ang. personer i kontrolleret familiepleje.
- 1950 9. marts Socialm. skr. om fortolkning af særforsorgsloven (»vedkommende
kommune«).
- 1950 5. apr. Landsst. skr. om fortolkning af aldersrenteloven m. m. (»vedkom-
mende kommune«).
- 1950 27. juni Bek. af lov om folkeforsikring.
- 1950 17. juli An. om bidrag til en barnemoders barselsfærd og underhold.
- 1951 19. maj Socialm. skr. om ferierejser for færøske særforsorgspatienter.
- 1951 18. juni Lov om ændr. af reglerne om fortabelse af rettigheder som følge
af straf.
- 1953 17. marts Bek. om alders- og invaliderentens størrelse på Færøerne.
- 1953 15. maj Ll. om fordeling af Færøernes andel af alders- og invaliderenten
samt børnebidraget.
- 1953 17. juni Bek. om ulykkesforsikring af arbejdere i Grønland.
- 1955 18. marts Ll. om fordeling af Færøernes andel af tilskud til aldersdomhjem.
- 1955 31. marts Finansll. om tilskud til nødvendighedsvarer.
- 1955 13. apr. Ll. om ophævelse af lagtingets fattigkasse.
- 1955 4. juni Landsst. skr. om brådfongis styrk.
- 1956 7. febr. Ulykkesforsikringsråd cirk. ang. bandager (skotøj).
- 1956 1. juni An. om forskudsvis udbetaling af bidrag efter udenlandsk bidrags-
dokument.
- 1958 3. juli Socialm. cirk. om konvention om social tryghed.
- 1958 21. aug. Bek. om normalbidrag.
- 1958 19. nov. Bek. af lov om offentlig forsorg.
- 1959 13. maj Ll. om bidrag til folkepensionen.
- 1959 11. juni Lov for Færøerne om folkepension.
- 1959 11. juni Lov om ændring i lov for Færøerne om invalideforsikring.

FREMMEDE
(se politivæsen)

FÆRDSEL OG MOTORKØRSEL

- 1923 13. juni Justm. skr. om gebyrer og forsikring i h. t. motorloven.
- 1923 19. nov. Politivedtægt for Thorshavn.
- 1930 19. marts Lov om motorkøretøjer m. m.
- 1930 21. aug. Justm. skr. om udenlandske motorkørende.
- 1930 29. nov. Bek. om motorkøretøjer m. m.
- 1931 3. juli Politivedtægt for landkommunerne.
- 1939 15. marts Ændr. i lov af 19. marts 1930 om motorkøretøjer.
- 1947 4. juni Bek. om øvelseskørsel.
- 1947 23. dec. Ændr. i lov af 19. marts 1930 om motorkøretøjer.
- 1949 31. marts Ændr. i lov af 19. marts 1930 om motorkøretøjer. s. 889
- 1949 30. juni Cirk. om kendingsmærker for køretøjer.
- 1949 13. sept. Bek. ang. kendingsmærker for motorkøretøjer.

- 1952 12. nov. Ll. om ændr. i lov af 19. marts 1930 om motorkøretøjer.
 1952 23. dec. Broyting í kunng. 29. nov. 1930.
 1956 15. juni Kunng. um innflytan av persónbilum.
 1959 12. mai Kunng. um innflytan av motorakførurum.

FUNDATSER FOR LEGATER, FONDE O. L.

- 1802 7. apr. Konferensråd W. A. Hansens legat.
 1818 6. juni Fonden til anskaffelse af nyttige skolebøger for fattige almuesborn på Færøerne.
 1832 18. apr. Fonden for forulykkedes efterladte på Færøerne.
 1846 31. dec. Sognepræst Jens Engelsteds legat til skolevæsenets fremme på Færøerne.
 1848 11. febr. Reglm. for kommunistetsstipendiet og regensbeneficiet.
 1868 16. apr. Res. ang. Kirkebøruinen.
 1891 30. okt. Forsikringsforeningen for forulykkedes efterladte på Færøerne.
 1893 25. apr. Kong Fredrik den Syvendes legat til bedste for almueskolen i Thorshavn.
 1915 14. juli Kunstdrejer W. M. Debes legat.
 1916 19. apr. Vicekonsul købmand Johannes Hansen og hustrus legat for værdige trængende kvinder i Thorshavn.
 1921 29. okt. Dr. Jacob Jacobsens legat.
 1921 21. dec. Deres Majestæter Kong Christian den Tiendes og Dronning Alexandrines legat til fordel for Dronning Alexandrines Hospital ved Thorshavn.
 1927 5. juli Else Birgitte Petersens legat.
 1930 7. nov. Færøsk-Dansk ordbogsfond.
 1934 9. okt. Skipan fyri grunnin »Føroyskt kirkjumál«.
 1936 3. dec. Skipan fyri Skúlabókargrunnin.
 1937 13. maj Amtmand Dahlerups mindelegat.
 1941 18. nov. Samtyktir fyri vinnulánsgrunn Føroya Løgtings.
 1941 20. dec. Vedtægter for Hjálpargrunnin fyri óarbeiðsfórar fiskimenn.
 1942 19. maj Skipan fyri Barnahjálpargrunnin.
 1946 9. maj Broyting í samtykt fyri Vinnulánsgrunnin.
 1947 18. marts Hvilehjemmet Nainas bygge- og inventariefond.
 1947 2. sept. Lagtingsbesl. vedr. Hansenske legat.
 1947 12. sept. Mentunargrunnur Føroya Løgtings.
 1948 10. jan. Skipan fyri Alment føroyskt listasavn.
 1950 28. marts Figgjarll. ad 19. 20: skúlabókagr. lagdur undir mentunargr.
 1951 3. juli Fundats for det dansk-færøske kulturfond.
 1952 7. juni Tillægsbevillingslov 1951/52 om afvikling af erstatning af statskassen 216 kr. årlig til fonden for forulykkedes efterladte.
 1952 11. juli Vedtægt for den færøske erhvervsfond (Búagrunnur Føroya). s. 1081
 1952 17. okt. Grosserer Johan Balslevs legat.
 1953 28. apr. Johan Balslevs mindelegat, oprettet af A/S Balslev & Co.
 1955 10. febr. Fundats for Færøsk kvindeforenings fond.
 1956 10. febr. Dr. Jakob Jakobsens legat.
 1956 18. apr. Fundats for julemærkelegatet for syge og svagelige børn på Færøerne.
 1956 5. dec. Fundats for frk. Anna Marie Petersens legat.
 1957 5. dec. Reglugerð fyri Grunnin til varðveitingar av fornminnum í Kirkjubø.
 1958 23. jan. Vedtægt for Det Store Nordiske Telegrafskabs gavefond.
 1959 26. marts Figgjarll. um lestragrunnin.
 1959 26. marts sama um elverksgrunn.
 1959 5. juni Lov om anvendelse af overskuddet i visse krigsforsikringsforbund (dansk-færøsk kulturfond).

FÆSTE
(se landboforhold)

GRØNLAND

- 1950 27. maj Lov om udøvelse af erhverv i Grønland.
1951 9. apr. An. om ikrafttrædelse af lov af 27. maj 1950 om udøvelse af erhverv i Grønland.
1951 7. juni Bek. vedr. fangst, fiskeri og jagt i grønlandske farvande og eksporten fra Grønland.
1952 15. jan. Bek. om udøvelse af næringsvirksomhed i Grønland.
1952 29. febr. Bek. om opkrævning af afgifter ved indførsel til Grønland af visse varer.
1953 17. juni Bek. om ulykkesforsikring af arbejdere, der midlertidig beskæftiges i Grønland.
1953 11. nov. Bek. vedr. fangst, fiskeri og jagt i grønlandske farvande og eksporten fra Grønland.

HANDEL
(jfr. ædruelighedsforhold)

- 1837 1. juni Pl. om klausulering af obligationer til Nationalbanken.
1841 21. okt. Kanc. skr. om anf. pl. s. udvidelse.
1844 29. aug. Kanc. skr. ang. justering.
1855 21. marts Lov om ophævelse af den kongelige enehandel.
1857 18. juni Justm. skr. om dansk justeret mål og vægt.
1863 10. marts Justm. skr. om anløbssteder.
1863 13. juli Justm. skr. om næringsberettigelse.
1874 14. febr. Lov om forbud mod visse tændstikker.
1881 7. maj Lov om forandr. i lov af 21. marts 1855 om ophævelse af enehandel §§ 7 og 10.
1889 1. marts Lov om handelsregistre, firma og prokura.
1889 24. maj An om førelse af handelsregistret.
1890 7. febr. An., hvorved lov om handelsregistre m. m. af 1. marts 1889 sættes i kraft.
1903 23. jan. An., hvorved lov af 14. febr. 1874 om tændstikker udvides.
1912 8. juni Lov om straf for brug af urigtig varebetegnelse.
1912 13. nov. An., hvorved nævnte lov af 8. juni 1912 sættes i kraft.
1921 6. maj Lov om bogføring.
1922 30. juni Lov om lukketid for butikker m. v.
1923 21. nov. An., hvorved nævnte lukkelov sættes i kraft.
1926 15. jan. Justm. skr. om forståelsen af an. 21. nov. 1923 om lukketid.
1928 26. jan. Handelsm. skr. ang. agentbevillinger.
1929 27. marts Lov om tillæg til lov om handelsregistre m. m. af 1. marts 1889.
1930 15. apr. Lov om ikrafttræden af borgerlig straffelov vedr. bogføringsloven.
1930 19. nov. An., hvorved Lov af 27. marts 1929 om tillæg til firmaloven af 1889 sættes i kraft.
1933 7. nov. Justm. skr. ang. oprindelsescertificater.
1933 13. dec. Lov om handelsrejsende.
1934 19. febr. An. om gifte og andre for sundheden farlige stoffer.
1934 19. febr. Bek. om opbevaring, salg og udlevering til teknisk brug af for sundheden farlige stoffer.
1936 28. apr. F. retskreds skr. om oprindelsescertificater.
1937 22. sept. An. om apotekervæsenet kap. III (medicinhandel).
1939 25. okt. Regl. for Færøernes offentlige vareforsyning.
1940 17. juni Best. om visse processuelle og adm. forhold (aktieselskabsregister).
1942 30. marts Bek. om indførsel af visse varer.
1942 9. juli Best. om måle- og vejerredskaber.

- 1942 11. dec. Ændr. i an. af 21. nov. 1923 om lukketid for butikker m. m.
 1943 11. jan. Best. om fordeling af melvarer.
 1945 7. juli Bek. om indførsel af visse varer.
 1948 15. sept. Ll. om indførsel og udførsel af fisk m. m.
 1948 23. dec. Betalingsoverenskomst med Storbritannien.
 1949 28. marts Ll. om spiritusrationering.
 1950 3. jan. Ll. om vrugning af uldvarer til udførsel.
 1950 12. jan. Ll. om fiskevrugning.
 1950 27. jan. Ll. om sildevrugning.
 1950 21. febr. Ll. om ændr. i afgiften for antagelsesbeviser til handlende og handelsrejsende.
 1950 24. febr. Ll. om ophævelse af forsk. best. om import og eksport og rationering af varer.
 1950 24. febr. Bek. om import og eksport af varer.
 1950 21. marts Kundg. om vrugning af uldvarer.
 1950 17. okt. Bek. om transithandel.
 1954 6. sept. Ll. om ophævelse af best. 11. dec. 1942 om lukketid.
 1955 13. apr. Ll. om lukketid for butikker.
 1956 23. maj Kunng. um afturlatingartíð fyrri krambúðir í Froðbiar sókn.
 1957 21. dec. Lov om valutaforhold m. v.
 1958 27. febr. Kunng. um afturlatingartíðir í Klakksvík.
 1958 27. mai Kunng. um sama í Vágs kommunu.
 1959 2. mai Kunng. um afturlatingartíðir í Vestmanna.
 1959 1. juni Kunng. um afturlatingartíðir í Sörvági.

HAVNE- OG BROVÆSEN

- 1881 7. maj Lov om forpligtelse til jords afgivelse til offentlige veje, havne og landingssteder samt til offentlige skoler.
 1908 27. maj Lov om Thorshavns kommunale styrelse §§ 25—26.
 1909 29. jan. Bek. om havnereglement for Sörvág.
 1910 19. dec. Bek. om havnereglement for Kvalvig.
 1913 29. apr. Lov om anlæg af havne m. v. på Færøerne.
 1913 18. okt. Havneregl. for Kongshavn.
 1913 13. nov. Havneregl. for Fuglefjord.
 1917 8. nov. Vedtægt for landingsstedet Skálamøl i Kvalbø.
 1921 5. dec. Lov om ændr. i lov af 29. apr. 1913 om havne.
 1924 9. dec. Vedtægt for Thorshavns kommunale styrelse § 11.
 1927 15. juni Lov om ændr. i lov om havne af 29. apr. 1913.
 1928 19. juni Regl. for forvaltning af Våg, Trangisvåg og Skopen havn.
 1929 13. febr. Regl. for Midvåg havn.
 1929 13. febr. Regl. for Skopen havn.
 1933 4. febr. Ændr. i regl. for forvaltning af Thorshavn havn.
 1933 11. marts Ændr. i havneregl. for Sörvág.
 1933 19. juni Regl. for ordens overholdelse i Våg havn.
 1933 19. juni Regl. for ordens overholdelse i Trangisvåg havn.
 1933 30. nov. Regl. for forvaltning af Kvivig dækmole.
 1934 12. maj Ændr. i regl. for forvaltning af Thorshavn havn.
 1934 18. juni Regl. for overholdelse af orden i Thorshavn havn.
 1934 8. dec. Ændr. i havneregl. for Kongshavn.
 1935 9. jan. Ændr. i havneregl. for Sörvág.
 1935 31. juli Ændr. i regl. for ordens overholdelse i Trangisvåg havn.
 1936 30. juni Ændr. i ordensregl. for Våg havn.
 1937 1. nov. Regl. for forvaltningen af Klaksvig havn.
 1938 12. jan. Ordensregl. for Klaksvig havn.
 1938 15. marts Forvaltningsregl. for Våg havn.
 1938 15. marts Vedtægt for Vágs Ejde.
 1938 24. juni Ordensregl. for Kollefjord havn.

- 1938 24. juni Forvaltningsregl. for samme.
 1939 3. febr. Regl. for Kvannesund havn.
 1939 15. nov. Ordensregl. for Vestmanna havn.
 1939 15. nov. Forvaltningsregl. for samme.
 1942 9. dec. Vejledning til beregning af vareafgifter.
 1942 23. dec. Best. om ekstraordinære havneindtægter.
 1943 21. dec. Tillæg til samme.
 1944 20. jan. Tilføjelse til lov af 7. maj 1881 om jords afgivelse til offentlige veje m. m.
 1947 28. apr. Ordensregl. for Gøte havn.
 1947 31. maj Ordensregl. for Haldersvig havn.
 1947 7. juli Regl. om passagerafgift ved landingsbroen ved Øre.
 1948 2. febr. Tillæg til kundg. af 23. dec 1942 om ekstraordinære havneindtægter.
 1948 1. nov. Ordensregl. for Loprans havn.
 1949 3. dec. Bek. ang. godkendelse af projekter for vej- og havneanlæg.
 1951 13. marts Studningur til vegir og lendingar.
 1958 28. okt. Kunng. um skipa- og vørugjöld.
 1958 3. nov. Ll. om havnebygning.

HEGNVÆSEN

- 1937 18. maj Lov om hegn og markfred.

HELLIGDAGSLOVGIVNING

- 1922 7. aug. Lov om den offentlige fred på folkekirkens helligdage samt grundlovsdagen.
 1923 21. nov. An., hvorved ovennævnte lov sættes i kraft.

HUNDE

(se dyr)

HUSDYR

(se dyr)

HVALFANGST

- 1845 20. sept. Rentek. skr. om private sager i anledning af grindefangst.
 1847 3. apr. Rentek. skr. om anden hvalfangst end grindefangst.
 1855 31. jan. Indenm. skr om gebyrer ved grindefangst.
 1857 29. dec. Lov om grindefangsten på Færøerne.
 1905 2. febr. Reglm. for hvalfangst ved Færøerne.
 1905 3. juni Bek. om regler for opkrævning af afgift af hvaler.
 1923 21. nov. An. om lukketid for butikker og lagre § 5 c.
 1933 18. sept. Incassosamsýning fyri grindauppbøð.
 1935 11. maj Lov om afløsning af jordehvalsretten for grind.
 1937 15. nov. Skaði í grindadansi.
 1939 15. marts Lov om hvalfangst.
 1943 12. apr. Færø amt skr. om valg af grindeformænd.
 1950 3. jan. Ll. om fordeling af døglingfangsten.
 1952 22. marts An. om ikrafttræden af lov af 15. marts 1939 om hvalfangst.
 1952 2. apr. Bek. af an. om ikrafttræden af lov af 15. marts 1939 om hvalfangst og regulering af hvalfangst.
 1955 20. apr. An. om regulering af hvalfangst.
 1955 17. maj Grindareglugerðin.

IND- OG UDFØRSEL (se også dyr, fiskeri, handel)

- 1924 12. apr. Bek. ang. indførsel af husdyr og rå produkter af disse fra Færøerne til Danmark.
1942 30. marts Bek. om indførsel af visse varer.
1945 7. juli Bek. om indførsel af visse varer.
1949 27. apr. Kunng. um innflytan av vørum.
1950 24. febr. Ll. om ophævelse af forsk. best. om import og eksport og rationering af varer.
1950 24. febr. Bek. om import og eksport af varer.
1950 17. okt. Bek. om transithandel.
1951 2. marts Broytan í kunng. 24. febr. 1950 um inn- og útflytan av vørum.
1951 10. juli Broytan í somu kunng.
1952 28. nov. Kunng. um avtøku av útflutningsforboðum.
1956 15. juni Kunng. um innflytan av persónbilum.
1957 10. maj Kunng. um landing av kalva.
1959 12. mai Kunng. um innflytan av motorakforum.

JAGT

- 1893 14. apr. Lov om beskyttelse af muslinger.
1937 16. nov. Oyðan av ravni og kráku.
1954 9. sept. Ll. om fuglefangst.

JORDEMODERVÆSEN (se sundhedsvæsen)

KIRKER OG KIRKELIGE FORHOLD

- 1818 29. sept. Kanc. skr. ang. synsforretninger over præstegårde.
1822 19. okt. Pl. ang. utilladelig kollektering.
1827 31. marts Kanc. skr., at nævnte plakat bekendtgøres på Færøerne.
1827 7. nov. Fr. ang. betaling for attester, som udfærdiges af præsterne.
1830 17. dec. Fr. ang. en nærmere bestemmelse af N. L. 2—4—17 om tiden for Gudstjenestens holdelse.
1831 9. febr. Fr. om, hvorvidt sæd i strået m. m. må sælges fra en præstegård.
1832 27. apr. Reskr. ang. udvidelse af fr. 30. maj 1828 om dåben.
1832 15. sept. Kanc. skr. om fr. 17. dec. 1830 ang. N. L. 2—4—17 om tiden for Gudstjenestens holdelse.
1833 16. okt. Kgl. Res. om nye kirkegårde.
1833 19. okt. Kanc. skr. om udvidelse af fr. 9. febr. 1831.
1837 1. aug. Kanc. skr. ang. anvendelse af fr. 7. nov. 1827 ang. betaling for attester.
1839 5. okt. Kanc. skr. ang. ejendomsretten til de færøske kirker.
1844 4. juni Kanc. skr. ang. synsforretninger over præstegårde.
1845 23. apr. Fr. om jords afståelse til kirkegårdes udvidelse.
1854 4. jan. Lov ang. Fr. 23. apr. 1845 vedr. kirkegårde.
1854 23. marts K. U. M. skr. om læsning ved kirkestævne.
1876 10. okt. K. U. M. skr. ang. konfirmation.
1878 4. nov. K. U. M. skr. ang. bygninger under nævnte ministerium.
1879 10. febr. Kgl. Res. om tavler i Thorshavns kirke.
1880 22. juni K. U. M. skr. om kirkesyn.
1895 10. apr. Lov om fattigvæsenet på Færøerne §§ 37 og 56.
1907 19. apr. Lov om forskellige forhold vedr. begravelser.
1908 17. jan. An., hvorved nævnte lov om begravelser sættes i kraft.
1908 1. apr. Lov om afløsning af tiende m. m. kap. III.
1908 27. maj Lov om Thorshavns kommunale styrelse § 24.

- 1910 22. febr. Bek. ang. best. om Færøernes mellem- og realskole § 15.
- 1911 11. dec. U. M. skr. ang. fordeling mellem præsterne af erstatning for præsttals afløsning.
- 1912 1. apr. Lov om ophævelse af kundgørelse ved kirkestævne m. m.
- 1913 13. febr. Bek. ang. deling af Suderø præstegæld.
- 1914 25. febr. An., hvorved lov af 29. apr. 1913 om hjælpekasser sættes i kraft § 6.
- 1916 28. apr. Lov om afståelse af grund til kirker og kirkegårde. s. 206
- 1918 4. marts Lov om vederlagsfri afståelse af kongsjord og beneficeret jord til anlæg af offentlige veje.
- 1918 23. apr. Bek. om, at Vaag sogn, Nordøernes præstegæld, fremtidig benævnes Klaksvig sogn.
- 1921 28. jan. Bek. om oprettelse af et embede som kapellan i Sydstrømø præstegæld.
- 1922 17. marts Lov om ændring i skydsvæsenet.
- 1922 30. juni Lov om menighedsråd.
- 1922 30. juni Lov om sognebåndsløsning og brugen af kirkerne.
- 1922 7. aug. Lov om den offentlige fred på folkekirkens helligdage samt på grundlovsdagen.
- 1922 15. nov. An. ang. Sjællands stifts deling.
- 1923 19. nov. Politivedtægt for Thorshavn § 41.
- 1923 21. nov. An., hvorved Lov af 7. aug. 1922 om den offentlige fred på folkekirkens helligdage samt grundlovsdagen sættes i kraft.
- 1924 29. marts Lov for Færøerne om kirkernes styrelse.
- 1924 7. apr. K. M. skr. ang. autorisation af færøske salmer.
- 1928 24. juni Kgl. res. om deling af Østerø præstegæld.
- 1930 4. okt. K. M. skr. ang. færøsk ritual.
- 1931 16. jan. Kirkeinspektions skr. ang. kirkelige genstande.
- 1932 22. jan. Bek. ang. dødsattester.
- 1933 20. maj Lov om skolekommissioner.
- 1934 27. sept. Res. ang. deling af Nordøernes præstegæld.
- 1934 9. okt. Skipan fyri grunnin Føroyskt kirkjumál.
- 1935 11. maj Lov om ændring i lov om kirkernes styrelse af 29. marts 1924.
- 1935 24. juni Bek. om optegnelser og indberetninger ang. fødsler.
- 1936 6. febr. An. ang. ophævelse af præsteskyds.
- 1937 6. febr. Kirkeinspekt. skr. om reparationsarbejder på kirker.
- 1942 2. juli Kirkeinspekt. skr. om kirkegårdsmure.
- 1947 24. febr. Bek. om nyt præstegæld på Østerø.
- 1947 19. maj Res. om kapellanembede for Suderø nordre præstegæld.
- 1948 27. sept. Res. om kapellanembede for Nordøernes vestre præstegæld.
- 1950 9. okt. Kirkeinspekt. cirk. ang. kirkegårde.
- 1952 3. apr. Studningur til kirkjugarðar (løgtingsamt.).
- 1952 5. sept. K. M. skr. om præsternes befordringsgodtgørelse.
- 1954 8. apr. An. om kirkers brug.
- 1956 8. marts Cirk. ang. kirkegårde.
- 1956 3. juli An. om menighedsråd.
- 1957 18. marts Bek. ang. antallet af menighedsrådsmedlemmer.
- 1957 20. sept. Bek. om stemmeafgivning ved menighedsrådsvalg.
- 1958 7. juni Lov om folkekirkens lønningsvæsen m. v.

KOMMUNALVÆSEN

- 1872 28. febr. Lov om de færøske landkommuners styrelse.
- 1899 24. marts Lov om tilvejebringelse af vedtægt for benyttelsen af vand fra Thorshavn vandværk.
- 1906 20. juli Bek. om vedtægt for benyttelsen af vand fra Thorshavn vandværk.
- 1908 27. maj Lov om byen Thorshavns kommunale styrelse.

- 1909 1. apr. Lov for Færøerne om vandledninger.
- 1909 30. apr. Lov om ændr. i landkommunalloven af 28. febr. 1872 §§ 4—10.
- 1911 17. jan. Justm. skr. om, at Vaag kommune på Norderøerne forandrer navn til Klaksvig kommune.
- 1913 18. okt. Bek. om ændr. i bek. 20. juli 1906 om Thorshavn vandværk.
- 1913 18. okt. Justitsm. skr. om, at Kvalvig på Suderø skifter navn til Sandvig.
- 1919 4. okt. An. om embedslægevæsenet § 5.
- 1923 30. jan. Lov vedr. affattelse af kommunale valglister.
- 1923 29. sept. Bek. om ændr. i § 31 i lov af 27. maj 1908 om Thorshavns kommunale styrelse.
- 1923 14. dec. Lov om ændr. i landkommunalloven af 28. febr. 1872.
- 1929 3. sept. Lagtingsbesl. ang. offentlige forstanderskabsmøder i Frodebo kommune.
- 1931 14. marts Lov om kommunale valg i landkommunerne.
- 1931 17. juli Bek. af regler om kommunale valg i landkommunerne.
- 1933 23. aug. Vejledning for kommunernes regnskabsførelse.
- 1934 5. febr. Ændr. i vedtægt for Thorshavns kommunale styrelse.
- 1934 28. juni Justitsm. skr. om indsendelse af kommuneregnskaber.
- 1935 30. marts Lov om inddrivelse af skatter og afgifter.
- 1935 27. sept. Ændr. i vedtægt for Thorshavns kommunale styrelse.
- 1936 12. nov. Skrivstovukostnaður til kommunuformenn.
- 1939 15. marts Lov om ændret affattelse af forsk. best. i borgerlig straffelov §§ 7—8.
- 1948 4. febr. Ændr. i lov 28. febr. 1872 om landkommunernes styrelse.
- 1949 2. dec. Ll. om ændring i reglerne om kommunale valg.
- 1950 10. febr. Ræði landsstýrisins yvir kommunum.
- 1952 22. marts Landsst. rundskr. til kommunustýrini viðv. skyldum teirra.
- 1952 17. apr. Kunng. um valstöð í Kvívíkar kommunu.
- 1953 8. jan. Landsst. rundskr. til kommunustýrini um sølu av ognum o. a.
- 1953 31. juli Reglugerð fyrri kommunalu grannskoðararnar.
- 1954 21. maj Ll. om byplaner og byggevedtægter.
- 1954 16. aug. Reglug. um samsýning til kommunalar grannskoðarar.
- 1954 22. okt. Ll. vedr. kommunal beskatning.
- 1954 12. nov. Kunng. um valstöð í Skála kommunu.
- 1955 24. maj Lov om statsgaranti for lån fra Kreditforeningen af kommuner i Danmark til færøske kommuner.
- 1955 25. nov. Kunng. um fólkateljing.
- 1956 2. febr. Ll. om ekstraordinære skattefri afskrivninger på skibe, visse bygninger og maskiner.
- 1956 28. marts Ll. om samme.
- 1957 28. febr. Ll. om ekstraordinære skattefri afskrivninger på skibe og visse bygninger, maskiner m. v.
- 1957 7. marts Ll. om ekspropriationer til anlæg af trafikveje.

LAGTINGET OG LANDSSTYRET

- 1863 19. marts K. U. M. skr. ang. ansættelse af kirkekasserer.
- 1872 28. febr. Lov om de færøske landkommuners styrelse.
- 1894 29. maj Justitsm. skr. ang. valglister.
- 1919 4. okt. An. om embedslægevæsenets ordning § 4.
- 1923 28. marts Lov om Færøernes Lagting.
- 1923 7. nov. An. om lagtingslovens ikrafttræden.
- 1930 28. jan. Justitsm. skr. om tingets ret til at kræve oplysninger fra embedsmænd.
- 1930 29. nov. An. om forhøjelse af antallet af medlemmer i lagtinget.
- 1935 11. maj Lov om ændr. i lov af 28. marts 1923 om Færøernes Lagting.
- 1935 9. nov. Bek. om ændr. af forretningsområderne for flere ministerier.
- 1939 15. marts Lov om ændr. i lagtingsloven af 1923.

- 1939 15. marts Lov om ændret affattelse af forsk. best. i borgerlig straffelov § 6.
 1939 24. juni Bek. af lov af 28. marts 1923 om Færøernes lagting med senere ændringer.
 1940 9. maj Best. om midlertidig styrelsesform på Færøerne.
 1944 3. jan. Best. vedr. valg til Færøernes lagting.
 1944 5. jan. Best. om ophævelse af lagtingets økonomiske fond.
 1944 26. okt. Best. om ændr. i lagtingsloven af 28. marts 1923.
 1944 22. nov. Best. om valgetsalderen.
 1946 13. juni Best. om folkeafstemning om Færøernes fremtidige statsretslige stilling.
 1948 23. marts Lov om Færøernes hjemmestyre.
 1948 5. maj Tingskipan Føroya lögtings.
 1948 13. maj Ll. om Færøernes styrelsesordning i særanliggender.
 1948 13. maj Ll. om Færøernes forvaltning.
 1948 13. maj Yvirtøka av sermálum.
 1948 14. maj Ll. om valg til Færøernes lagting.
 1948 14. maj Ll. om landsstyremændenes lønninger.
 1948 15. dec. Yvirtøka av sermálum.
 1949 15. marts Sýtingarrættur landsstýrisins.
 1949 28. marts Ll. om Færøernes Oppebørselskontor. s. 860
 1950 10. febr. Ræði landsstýrisins yvir kommunum.
 1950 28. marts Fíggjarløgtingslóg um byggigrunn.
 1950 23. maj Statsm. skr. om statens andel af udgifterne ved oppebørselskontoret.
 1950 5. sept. Ll. om ændr. i lov om valg til Færøernes lagting.
 1950 8. sept. Kunng. um lögtingsval.
 1950 6. okt. Kunng. um flokkar og bókstavmerking til lögtingsval.
 1951 17. marts Ll. om ændr. i ll. af 14. maj 1948 om landsstyremændenes lønninger.
 1951 31. maj Statsm. skr. om maskintilsynet som særanliggende.
 1951 29. aug. Ll. om ændr. i ll. af 14. maj 1951 om landsstyremændenes lønninger.
 1951 18. sept. Statsm. skr. om hjemmestyrets kompetence.
 1952 7. juni Tillægsbevillingslov 1951/52 om bemyndigelse for landbrugsministeren m. h. t. jordfonden og fæstegodset som særanliggende.
 1956 8. marts Decisió av landskassans roknskapum.
 1956 14. marts Yvirtøka av jarðagrunninum og kongsjørðini.
 1956 16. marts Fíggjarll. viðv. prentan av lögtingstíðindi 1852—1879.
 1956 22. marts Ll. om dagpenge for lagtingets medlemmer.
 1956 22. marts Ll. om landsstyremændenes lønninger.
 1956 26. okt. Kunng. um yvirtøku av jarðagrunninum og kongsjørðini.
 1957 18. jan. Overenskomst mellem staten og landsstyret vedr. oppebørselskontorets kasse- og regnskabsvæsen, forsåvidt angår statsmidler.
 1958 24. apr. Ll. om fordeling af landskassens overskud.
 1958 22. okt. Statsm. skr. om adgang for Færinger i Danmark at stemme ved lagtingsvalg.
 1959 12. maj Ll. om lån til landskassen til havnebygning, vejbygning og fiskerflådens fornyelse.
 1959 12. maj Ll. om dagpenge for lagtingets medlemmer.
 1959 5. juni L. om statsgaranti for lån optaget af hjemmestyret.

LANDBOFORHOLD

- 1767 28. aug. Fundats for amtsfattiggkassen.
 1827 21. dec. Res. om tørvehederne ved Thorshavn.
 1831 25. nov. Fr. ang. retsforholdet mellem lejer og køber eller panthaver.
 1833 14. aug. Res. om tørvehederne ved Thorshavn.
 1833 16. okt. Res. om nye kirkegårde.

- 1833 19. okt. Kanc. skr., hvorved fr. 25. nov. 1831 gøres gældende.
- 1836 30. marts Sportelregl. §§ 29 og 62.
- 1850 18. aug. Res. om tørvehederne ved Thorshavn.
- 1852 12. febr. Lov om afhændelse af øen Lille Dimon.
- 1857 4. marts Lov, hvorved udstykning af det private jordegods søges indskrænket.
- 1863 19. jan. Lov om afhændelse af de fæstegården Husegård tilh. træer.
- 1868 30. marts Justitsm. skr. om tørvehederne ved Thorshavn.
- 1877 14. febr. Res. om tørvehederne ved Thorshavn.
- 1891 1. apr. Lov om oprettelse af landvæsenskommissioner.
- 1894 13. apr. Lov om afhændelse af træer og grundstykker fra statens fæstegods.
- 1895 10. apr. Fattigloven § 13 c.
- 1897 23. apr. Lov ang. indførelse af en ny skyldsætning af jordejendomme § 4.
- 1905 5. maj Lov, sigtende til at lette udarbejdelsen af nye skøde og panteregistre.
- 1914 26. nov. Justitsm. skr. ang. fortidslevninger.
- 1917 12. juni Instruks for landbrugskonsulenten.
- 1918 4. marts Lov om vederlagsfri afståelse af kongsjord og beneficeret jord til anlæg af offentlige veje.
- 1921 1. apr. Lov om afløsning af vintergræsningsretten på træer, indlagte fra fæstegården Husegård og embedsgården Aalekær.
- 1926 31. marts Lov om landvæsenskommissioner.
- 1928 31. marts Lov om indførelse af en matrikul og oprettelse af et realregister for Thorshavn.
- 1928 22. juni An. vedr. matrikul og realregister for Thorshavn.
- 1928 25. juni Regl. for opmåling ved udskiftning på Færøerne.
- 1928 25. juni Regl. om ansættelse til skattemarker ved udskiftning.
- 1928 25. juni Regl. for jordbonitering ved udskiftning.
- 1928 19. juli L. M. skr. om dagpenge m. m. ved udskiftning.
- 1929 23. jan. L. M. skr. om dagpenge m. m. ved udskiftning.
- 1929 17. okt. L. M. skr. ang. betingelserne for godkendelse af udstykning.
- 1930 27. marts L. M. skr. ang. betingelserne for godkendelse af udstykning.
- 1930 4. sept. L. M. skr. om dagpenge m. m. ved overudskiftning.
- 1931 31. marts Lov om salg til Thorshavn kommune af embedsgården Aalekær.
- 1931 15. juli An. om indførelse af matrikul og oprettelse af realregister udenfor Thorshavn.
- 1931 18. sept. Bek. vedr. matrikul og realregister udenfor Thorshavn.
- 1931 29. okt. Bek. om udstykning og sammenlægninger for udskiftede pladser udenfor Thorshavn.
- 1931 29. okt. Bek. om udstykninger og sammenlægninger i Thorshavn.
- 1931 10. nov. Bek. ang. distrikter til hingstebedømmelse.
- 1937 18. maj Lov om benyttelse af indsøer og vandløb. s. 592
- 1937 18. maj Lov om grandestævne. s. 595
- 1937 18. maj Lov om hegn og markfred. s. 598
- 1937 18. maj Lov om haugers styrelse og drift. s. 609
- 1937 24. maj Lov om jordbrugets fremme.
- 1938 22. marts Regl. for landbrugsudvalgene.
- 1938 22. marts Reglem. for landbrugsrådet.
- 1938 13. apr. Lov om indskrænkning i retten til udstykning af udskiftet jord.
- 1938 18. maj Bek. om realregister i h. t. § 57 i lov af 24 maj 1937 om jordbrugets fremme.
- 1938 13. aug. Bek. om udstykninger af ejendomme, optagne i realregisteret oprettet i h. t. § 57 i lov af 24. maj 1937.
- 1938 21. dec. Lov om bekæmpelse af smitsomme plantesygdomme og skadedyr.
- 1939 15. marts Lov om ændret affattelse af forsk. best. i borgerlig straffelov.
- 1939 27. marts Lov om udskiftning.
- 1941 30. dec. Best. om husdyrbrugets fremme.
- 1941 30. dec. Regler for tilskud til husdyrbrugets fremme.

- 1942 18. marts Bek. om foranstaltninger mod kartoffelbrok.
 1942 22. dec. Ændr. i lov af 24. maj 1937.
 1944 4. jan. Ændr. i lov af 18. maj 1937 om haugers styrelse.
 1945 25. jan. Tillæg til regl. af 25. juni 1928 om jordbonitering.
 1949 31. marts Ændr. i hegnloven af 18. maj 1937. s. 889
 1949 31. marts Ll. om ændr. vedr. matrikulvæsen og realregister. s. 889
 1949 24. sept. Landbrugsm. skr. om landbrugsrådets dagpenge.
 1950 3. jan. Ll. om vrugning af uldvarer til udførsel.
 1950 3. jan. Ændr. i lov af 4. marts 1857 om indskrænkning i udstykning.
 1950 21. marts Kundg. om vrugning af uldvarer til udførsel.
 1950 31. marts Ll. om ændr. i lov af 27. marts 1939 om udskiftning.
 1950 18. dec. Kunng. um statistikk viðv. epladyrking.
 1950 18. dec. Kunng. um seyðateljing.
 1951 17. marts Ll. om ændr. i lov af 18. maj 1937 om hegn og markfred.
 1951 15. maj Kunng. um gjöld til matrikulskrivstovuna.
 1952 7. juni Tillægsbevillingslov 1951/52 om bemyndigelse for landbrugsmini-
 steren m. h. t. jordfonden og fæstegodset som særanliggende.
 1956 14. marts Yvirtøka av jarðagrunninum og kongsjørðini.
 1956 22. marts Ll. om nedsættelse af landbokommission.
 1956 26. okt. Kunng. um yvirtøku av jarðagrunninum og kongsjørðini.
 1957 22. marts Landsst. skr. om dagpenge til udskiftningsnævn og landbokom-
 missioner.
 1957 24. apr. Ll. om lov om jordbrugets fremme.
 1958 24. apr. Ll. om udryddelse af ravne og krager.
 1958 23. maj Kunng. um mjólkastudning.
 1958 14. juli Reglug. fyri Roýndarstöðuna í Hoyvík.
 1959 12. maj Ll. om forbud mod fremstilling af mælk fra mælkemaskiner.
 1959 13. mai Kunng. um mjólkastudning.

LANDSSTYRET (se lagtinget og landsstyret)

LEJE

- 1940 2. dec. Best. om lejeforhold.
 1942 19. dec. Ændr. i best. af 2. dec. 1940.
 1945 24. sept. Best. om lejeforhold.
 1950 1. marts Ændr. i best. af 2. dec. 1940 om lejeforhold.
 1952 24. apr. Ændr. i best. af 2. dec. 1940.

LOTTERI

- 1950 15. juni Ll. om et færøsk klasselotteri.
 1951 26. jan. Ll. om ændr. i nævnte lov.
 1951 22. dec. Ll. om ændr. i samme.

LOVGIVNING

- 1687 15. april Kong Christian den Femtes Norske Lov.
 1688 12. maj Reskr. om Norske Lovs ikrafttræden paa Færøerne.
 1814 14. jan. Fredstraktat, art. 4.
 1816 6. juli Kgl. res. om oprettelse af Færø amt.
 1821 6. juni Kgl. res. om almindelige anordningers anvendelighed.
 1824 8. okt Fr., hvorved oplæsning af anordninger fra prædikestolene afskaffes.
 1827 7. dec. Reskr. om udvidelse af fr. 8. okt. 1824.
 1829 11. apr. Kanc. skr. om almindelige anordningers anvendelighed.
 1831 5. aug. Pl. ang. indgreb i Kjøbenhavns Universitets almanak-privilegium.

- 1833 19. okt. Kanc. skr. ang. anf. pl.s udvidelse.
 1852 26. aug. Justm. skr. om de før 1821 udstedte anordningers anvendelighed på Færøerne.
 1854 4. jan. Lov om udvidelse af nogle før Danmark udkomne almindelige anordninger og love til Færøerne.
 1855 5. juli Justm. skr. om almindelige loves gyldighed på Færøerne.
 1867 6. juli Justm. skr. om lovændringer.
 1879 10. juli Bevilling om autorisation af »Dimmalætting« som offentligt kundgørelsesblad.
 1896 1. apr. Lov om kundgørelse af love og anordninger på Færøerne.
 1903 23. jan. Lov om Statstidende § 4.
 1904 24. marts Bek. om optagelse i statstidenden af forskellige kundgørelser vedr. Færøerne.
 1912 1. apr. Lov om ophævelse af kundgørelse ved kirkestævne m. m.
 1921 21. apr. Bek. om taksten for bekendtgørelser i »Dimmalætting«.
 1923 28. marts Lov om Færøernes lagting.
 1940 9. maj Best. om midlertidig styrelsesform på Færøerne.
 1940 9. maj Best. om kundgørelser.
 1940 23. okt. Best. om forlængelse af visse loves gyldighed.
 1948 23. marts Lov om Færøernes hjemmestyre.
 1948 5. maj Tingskipan Føroya Løgtings.
 1948 13. maj Ll. om Færøernes styrelsesordning i særانliggønder.

LUFTFART

- 1951 31. aug. Overenskomst vedr. luftfartshjælpemidler i Grønland og på Færøerne.
 1958 25. aug. Bek. om international overenskomst om luftfartstjeneste i Grønland og på Færøerne.

LÆGEVÆSEN (se sundhedsvæsen).

MOTORKØRSEL (se færdsel og motorkørsel).

MUSEUM OG FORTIDSMINDER

- 1868 16. apr. Res. ang. Kirkeboruinen.
 1914 26. nov. Justm. skr. ang. fortidslevninger.
 1931 16. jan. Kirkeinspektion skr. ang. kirkelige genstande.
 1948 16. sept. Ll. om fredning af fortidsminder og bygninger.
 1952 2. maj Ll. om fortidsmindesamling.
 1952 27. nov. Ll. om ændring i nævnte lov.
 1955 17. aug. Ll. om naturhistorisk samling.
 1957 24. apr. Ll. om Tórshavn skanse.
 1957 5. dec. Reglug. fyri Grunnin til varðveitingar av fornminnum í Kirkjubø.

NAVN

- 1930 9. jan. Justm. skr. om navneforandring.

NÆRINGSVÆSEN (se også handel)

- 1855 21. mars Lov om ophævelsen af den kongelige enehandel.
 1863 13. juli Justm. skr. om næringsberettigelse.
 1871 22. aug. Justm. skr. om fr. om dykkervæsenet af 16. mars 1842.
 1874 14. febr. Lov om forbud mod visse tændstikker.

- 1881 7. maj Lov om forandr. i loven af 21. marts 1855 om enehandelens op-
hævelse.
- 1903 23. jan. An., hvorved lov af 14. febr. 1874 om tændstikker udvides.
- 1922 30. juni. Lov om lukketid for butikker m. m.
- 1923 19. nov. Politivedtægt for Thorshavn, 7. kap. om beværtninger og for-
lystelser.
- 1923 21. nov. An., hvorved lukkeloven af 30. juni 1922 sættes i kraft.
- 1926 15. jan. Justm. skr. om forståelsen af an. af 21. nov. 1923 om lukketid.
- 1934 19. febr. An. om gifte og andre for sundheden farlige stoffer.
- 1939 15. marts. Lov om hvallangst.
- 1939 15. marts. Lov om rutefart.
- 1940 10. maj. Best. om brug og udleje af skibe.
- 1941 15. dec. Best. om benyttelse af fartøjer.
- 1943 21. dec. Regulativ for dansestuer.
- 1950 27. maj Lov om udlån til industri- og håndværksvirksomhed.
- 1951 6. marts Ll. om tilskud til nødvendighedsvarer.
- 1952 2. apr. An. om hvallangst.
- 1952 7. juni Tillægsbevillingslov 1951/52 om statstilskud til rugmel.
- 1952 4. sept. Bek. om salg af færøske kul i Danmark.
- 1954 20. maj Kunng. om elektroinnleggjarar.
- 1955 20. dec. Ll. om næring m. m.
- 1955 20. dec. Kunng. om handverks- og idnaðarvinnu.
- 1958 11. nov. An. om ikrafttræden af lov om tekniske skoler m. m.

OVERFORMYNDERI (se umyndighed)

PASVÆSEN (se politikvæsen)

PENGEVÆSEN. VALUTAFORHOLD

- 1940 18. dec. Best. om seddelomløb, valutaforhold og handel med udlandet.
- 1941 27. marts Bek. om ændr. i kundg. af 18. dec. 1940.
- 1941 26. apr. Bek. fra valutacentralen om omveksling af britisk valuta.
- 1942 6. juli Bek. fra valutacentralen om omveksling af britisk valuta.
- 1945 8. sept. Best om kronkursen.
- 1948 17. dec. Valutabestemmelser.
- 1948 23. dec. Bek. om betalingsoverenskomsten med Storbritannien.
- 1949 12. apr. Lov om pengesedler m. v. på Færøerne. s. 900
- 1950 24. maj Bek. om ombytning af danske og færøske pengesedler.
- 1951 20. febr. Ll. om valuta.
- 1952 24. apr. Ll. om valuta og priser.
- 1953 30. apr. Kundg. af bek. af 11. juli 1947 ang. ind- og udførsel af penge og
værdipapirer m. v.
1954. 4. maj. Bek. om indkaldelse af færøske pengesedler.
- 1957 21. dec. Lov om valutaforhold m. v.

PENSION (se tjenestemænd)

PLANTAGER

- 1952 27. nov. Ll. om plantager.

PLANTESYGDOMME (se landboforhold)

POLITIVÆSEN

- 1850 5. apr. Lov om fremmede jøders adgang til at opholde sig her i riget.
1854 4. jan. Lov om udvidelse af nogle for Danmark udkomne anordninger og love til Færøerne, herunder loven af 5. apr. 1850.
1856 28. jan. Lov ang. brandvæsenet i Thorshavn § 13.
1856 28. jan. Lov om oprettelse af en bygningskommission i Thorshavn § 1.
1872 28. febr. Landkommunalloven § 31.
1882 23. maj. Sundhedsvedtægt for Thorshavn § 2.
1894 13. apr. Lov indeholdende bestemmelser om politiet på Færøerne.
1897 23. apr. Lov om ny skyldsætning § 6.
1908 27. maj. Lov om Thorshavns kommunale styrelse § 28.
1912 9. maj. An. ang. politiets pligter i strandingstilfælde.
1915 14. juli Fundats for W. M. Debes legat.
1916 11. apr. Lov om rettens pleje.
1919 4. okt. An. om embedslægevæsenet § 14.
1923 19. nov. Politivedtægt for Thorshavn.
1924 30. sept. Bek. om retsplejeloven.
1928 8. sept. Tillæg til politivedtægt for Thorshavn.
1929 6. juli. Bek. om forbud mod salg af skydevåben og ammunition.
1929 7. aug. Reglm. for politibetjentene på Færøerne.
1931 7. febr. Reglem. for politibetjent i Tveraa.
1931 14. marts Lov om ændr. i lov af 13. apr. 1894 om politiet.
1931 15. apr. Regl. for den kommunale politibetjent i Våg.
1931 3. juli. Politivedtægt for landkommunerne.
1935 24. apr. Lov om tilsyn med fremmede.
1938 27. juli Ændr. i regl. for Politibetjent i Tveraa.
1940 28. nov. Best. om afgift for fremvisning af levende billeder og offentlig dans.
1943 10. aug. Reglem. for politibetjent i Næs kommune.
1950 11. febr. Ll. om indførselsafgifter § 15.
1950 1. marts Landfogden skr. om gebyr for pas.
1952 7. juni Lov om pas.
1952 2. okt. An. om civilforsvaret.
1955 27. jan. An. om pastvang for udlændinge på Færøerne.
1955 28. febr. Bek. om pas og visum, opholdstilladelse samt anmeldelsespligt for udlændinge.
1958 12. maj Bek. om nordisk overenskomst om ophævelse af paskontrol.
1958 7. juni Lov om ændr. i retsplejeloven.
1958 7. juni Lov om ændr. i lov om politiet på Færøerne.
1958 7. juni Lov om udgifterne i strafferetsplejen.
1958 7. juni Lov om arrestvæsenets ordning på Færøerne.
1958 24. nov. Bek. om beføjelse for landfogden at undlade påtale.

POSTVÆSEN

- 1920 26. jan. Bek. om postpakker.
1925 5. dec. Justm. skr. om færøsk som postsprog.
1950 11. febr. Ll. om indførselsafgifter §§ 13 og 15.
1951 5. mars Samsyning fyri útrokning av innflutningsgjöldum.

PRISTAL

- 1952 24. apr. Ll. om valuta og priser.
1952 24. apr. Ll. om pristal.

RADIO

- 1927 30. maj Lov om telefoner.
1940 27. nov. Best. om radiomodtagning.

- 1947 25. juli Best. om radioudstyr i færøske skibe.
 1950 19. juni Bek. vedr. fiskeriinspektionsskibes radiotjeneste.
 1956 28. mars Ll. om radiospredning.
 1957 1. jan. Kunng. viðv. útvarpsóljóði.
 1957 14. febr. Ll. om radioudvalg.
 1957 7. maj Kunng. um útvarpsgjald.
 1957 18. juli Regul. um starv útvarpsnevndinnar.
 1958 29. mars Kunng. um útvarpsgjald.

RETSVÆSEN

- 1797 20. jan. Fr. om forligelsesindretninger på landet i Norge.
 1813 23. marts Kanc. pl. om sysselmændenes påkendelse af politisager.
 1818 1. sept. Kanc. skr. om udskrifter af forligelsesprotokollen.
 1820 12. jan. Pl. om attester, som skal tilvejebringes før et skodes tinglæsning.
 1822 21. sept. Kanc. skr. om pl. af 12. jan. 1820.
 1827 6. apr. Pl. ang. betaling til forligskommissionerne og ang. klagerens udelivelse ved disse.
 1832 23. maj Kgl. bevilling vedr. fritagelse for summer i sparekassen for Færøerne for arrest og beslag.
 1836 30. marts Sporteregl. for rettens betjente på Færøerne.
 1837 1. aug. Kanc. skr. ang. pl. af 6. apr. 1827.
 1839 27. nov. Pl. indeholdende nærmere bestemmelse af D. L. 5—3—18 og pl. 18. jan. 1788.
 1841. 28. juli Fr. ang. underpant i rørligt gods.
 1843 16. febr. Kanc. skr. ang. sportler.
 1857 4. marts Lov, hvorved udstykningen af det private jordegods søges indskrænket § 19.
 1857 29. dec. Lov om grindefangsten §§ 6—7.
 1858 6. nov. Lov om proklamata i boer.
 1872 25. marts Konkursloven.
 1873 1. marts Lov om udnævnelse af retsvidner.
 1874 30. nov. Skifteloven.
 1876 14. jan. An., hvorved skifteloven af 30. nov. 1874 sættes i kraft.
 1879 10. juli An. om forandr. af den i konkursloven og skifteloven foreskrevne bekendtgørelsesmåde på Færøerne.
 1892 4. nov. An. om lempelser i lov om oprettelse af søretter udenfor København samt om søforklaringer og søforhør af 12. apr. 1892, for så vidt angår Færøerne.
 1894 30. marts Lov om udpantning.
 1894 18. apr. Justm. skr. om sysselmændenes bemyndigelse vedr. auktioner.
 1896 1. apr. Lov om forandr. i bestemmelserne om afholdelsen af ting.
 1897 18. dec. Lov om retternes medvirken til optagelse af bevis i udlandet.
 1898 24. okt. An., hvorved nævnte lov af 18. dec. 1897 sættes i kraft.
 1902 2. maj An. om den skikkelse, hvori konkursloven af 25. marts 1872 skal være gældende på Færøerne.
 1906 9. marts Lov om udførelse af notarialforretninger.
 1906 10. marts Instruks for udførelsen af notarialforretninger.
 1908 28. febr. Lov om tillæg til lov af 18. dec. 1897 om optagelse af bevis i udlandet.
 1908 14. nov. An. hvorved nævnte lov af 28. febr. 1908 sættes i kraft.
 1917 31. okt. Instruks om ændr. i instruks af 10. marts 1906 om notarialforretninger.
 1924 4. juli Justm. skr. ang. cirkulærer, som vil være at anvende fra retsplejelovens ikrafttræden at regne.
 1924 30. sept. Bek. om gennemførelse af retsplejeloven.
 1924 31. okt. Justm. skr. ang. indberetninger vedr. forligsvæsenet.
 1926 31. marts Lov om landvæsenskommissioner.

- 1926 20. apr. Lov om tilsyn med de af eksekutorer behandlede dødsboer.
- 1927 12. apr. Lov om ændr. i konkursloven af 25. marts 1872.
- 1927 4. maj An., hvorved lov af 20. apr. 1926 om tilsyn med eksekutorboer sættes i kraft.
- 1927 2. juli Justm. skr. om dagpenge for dommeren.
- 1927 10. nov. An., hvorved § 2 i lov af 12. apr. 1927 om ændr. i konkursloven sættes i kraft.
- 1928 9. febr. Justm. skr. om retsafgifter samt om befordringsgodtgørelse og dagpenge til dommeren og hans fuldmægtig.
- 1928 31. marts Lov om matrikul og realregister for Thorshavn §§ 2 og 15.
- 1932 1. okt. Bek. af lov om rettens pleje.
- 1934 14. febr. Lov om tillæg til konkursloven.
- 1934 31. okt. an., hvorved lov af 14. febr. 1934 om tillæg til konkursloven sættes i kraft.
- 1935 11. maj Lov for Færøerne om rettens pleje.
- 1935 23. sept. An. om gennemførelse af lov af 11. maj 1935 om rettens pleje.
- 1935 23. sept. Vejledning ang. valg til nævningegrundlisten.
- 1936 11. jan. Vejledning for pantefogder.
- 1936 5. okt. An. om auktionsledere.
- 1937 31. marts Bek. ang. auktionslederens sikkerhedsstillelse m. m.
- 1937 9. april Bek. om kontrolforanstaltninger overfor auktionsledere.
- 1937 9. apr. Instruks for auktionsledere.
- 1937 7. maj Lov om ændr. i retsplejeloven.
- 1938 13. apr. Lov om ændr. i retsplejeloven.
- 1939 15. marts Lov om ændret affattelse af forsk. best. i borgerlig straffelov.
- 1939 15. marts Lov om ændr. i retsplejeloven.
- 1939 15. maj Lov om ændr. i retsplejeloven.
- 1940 9. maj Best. om kundgørelser.
- 1940 17. juni Best. om visse processuelle og administrative forhold.
- 1940 12. aug. Bek. om deponeringssted.
- 1940 23. okt. Best. om forlængelse af visse loves gyldighed.
- 1940 30. okt. Best. om forandr. af visse retsafgifter.
- 1941 13. nov. Best. om vederlag til stævningmænd for forkyndelse i straffesager.
- 1944 4. jan. Best. om ændr. i retsplejeloven.
- 1945 31. aug. Best. om ophævelse af fors. best. vedr. processuelle og adm. forhold.
- 1945 24. sept. Best. om gebyrerne for udpantning.
- 1949 24. juni Justm. skr. om tinglæsningsvæsenet og overformynderiet.
- 1950 23. maj Justm. skr. om driftsudgifterne ved retsbygningen i Thorshavn.
- 1953 10. apr. Ll. om gebyrer ved udpantning.
- 1957 15. marts Rigsomb. skr. om konstitution for sysselmænd at foretage fogedforretninger.
- 1957 15. nov. Bek. om vedtægten for sagførersamfundet.
- 1957 17. dec. Cirk. om underretternes kasse- og regnskabsvæsen.
- 1958 7. juni Lov om ændr. i retsplejeloven.
- 1958 7. juni Lov om ændr. i lov om politiet på Færøerne.
- 1958 7. juni Lov om udgifterne i strafferetsplejen.
- 1958 7. juni Lov om arrestvæsenets ordning på Færøerne.
- 1958 24. nov. Bek. om beføjelse for landfogden at undlade påtale.

RÅSTOFFER I UNDERGRUNDEN

- 1932 15. maj Koncessioner for La societe miniere des Isles Feroe.
- 1950 8. maj Lov om efterforskning og indvinding af råstoffer i kongeriget Danmarks undergrund.
- 1952 18. apr. Statsm. skr. om brydning af tufsten.
- 1952 4. sept. Bek. om salg af færøske kul.

SKATTER OG AFGIFTER

1. Skat på fast ejendom.

- 1810 8. febr. Fr. om afgift ved overdragelse af fast ejendom samt af arv m. m.
1867 29. marts Lov ang. en ny skyldsætning af jorderne på Færøerne.
1897 23. apr. Lov ang. indførelse af en ny skyldsætning af jordejendomme.
1898 27. okt. Justm. skr. ang. anf. lovs § 1.
1908 1. apr. Lov om afløsning af tiende og forandr. i forsk. skatter og afgifter.
1908 27. maj Lov om Thorshavns kommunale styrelse § 31 (bygningsskat).
1910 1. apr. Lov om ophævelse af lov om kapitelstaksten af 1. maj 1868.
1923 12. marts Lov om den kommunale beskatning § 37.
1928 25. juni Regl. for ansættelse til skattemarker ved udskiftning.
1948 17. dec. Ll. om ophævelse af matrikulskat m. v.

2. Indkomstskat.

- 1923 12. marts Lov for Færøerne om den kommunale beskatning.
1928 7. marts Lov om ændr. i lov af 12. marts 1923 § 30.
1935 30. marts Lov om inddrivelse af skatter og afgifter
1939 16. febr. Lov om ændr. i Lov af 12. marts 1923.
1939 15. maj Lov om personlig skat til amtskommunen.
1939 18. dec. Instruktionshæfte fra lagtingets skatteudvalg.
1941 23. dec. Best. om oprettelse af et ligningsråd.
1942 23. dec. Best. om ændr. i lov af 12. marts 1923.
1944 11. dec. Ændr. i bestemmelse af 23. dec. 1941 om ligningsråd.
1945 24. sept. Best. om inddrivelse af personlig skat til amtskommunen.
1947 14. marts Best. om ændr. i lov af 12. marts 1923.
1947 27. dec. Ændr. i lov af 12. marts 1923.
1949 31. aug. Ll. om tilføjelser til § 32 i loven af 12. marts 1923.
1951 17. marts Ll. om ændr. i lov af 12. marts 1923.
1951 22. dec. Ll. om ændr. i lov af 12. marts 1923.
1952 28. marts Ll. om skat til landskassen.
1953 25. febr. Skattedepart. skr. om danske firmaers oplysningspligt om lønindtægter.
1953 26. marts Ll. om indkomstskat af renter af indestående i færøske banker og sparekasser.
1953 26. marts Ll. om skat til landskassen.
1953 26. marts Ll. om ændr. i lov af 12. marts 1923.
1953 30. juni Reglugerð um inntøkuskatt av rentum.
1954 22. okt. Ll. om ændr. vedr. kommunal beskatning.
1956 2. febr. Ll. om ekstraordinær skattefri afskrivning på skibe, visse bygninger, maskiner m. v.
1956 28. marts Ll. om samme.
1956 23. aug. Ll. om fritagelse for ikke forsørgere, som sejler udenlands, at svare landsskat.
1957 28. febr. Ll. om ekstraordinære skattefri afskrivninger på skibe samt visse bygninger, maskiner m. v.
1958 20. febr. Ll. om fritagelse for ikke forsørgere, som sejler udenlands, at svare landsskat.
1958 6. dec. Líkningarráð kunng. um avskrivning av húsum.
1959 21. marts Finanslov 1959/60 (sømandsskat).
1959 16. apr. Ll. om ekstraordinær afskrivning på skibe m. v.
1959 29. apr. Ll. om skat til landskassen.
1959 25. juni Bek. om sømandsskat.

3. Arveafgift.

- 1921 8. nov. An., hvorved lov om arveafgift af 27. maj 1908 sættes i kraft.
1921 30. dec. Bek. om stedet for indbetaling af arveafgift.
1921 30. dec. Best. om beregningen og opkrævningen af arveafgift.

4. Indførsels- og fremstillingsafgifter og udførselsafgift.

- 1947 2. sept. Best. om udførselsafgift,
1947 16. dec. Bek. om opkrævning af udførselsafgift for salt- og klipfisk.
1950 11. febr. Ll. om indførselsafgifter m. m.
1950 7. sept. Ll. om ændr. i ll. af 11. febr. 1950.
1950 6. okt. Ll. om ændr. i samme.
1951 5. marts Samsýning fyri útrokning av innflutningsgjöldum (danski tollstovnurin).
1951 6. marts Ll. om ændr i ll. af 11 febr. 1950.
1951 18. dec. Ll. om ændr. i samme.
1954 9. marts Ll. om ændr vedr. indførselsafgift.
1955 18. febr. Ll. om samme.
1955 29. marts Ll. om samme.
1957 25. jan. Ll. om samme.
1957 7. febr. Ll. om samme.
1958 18. sept. Kunng. um uppkrevjing.
1959 3. apr. Ll. om lønreguleringsfonden.

5 Afgift af motorkøretøjer.

- 1930 19. marts Lov om motorkøretøjer § 32.
1930 29. nov. Bek. om motorkøretøjer, afsnit IX.
1951 16. marts Ll. om afgift på motorkøretøjer.
1951 5. apr. Kunng. um avgjald uppá motorakför.

6 Hundeafgift til kommunen.

- 1928 31. marts An. hvorved lov af 18. apr. 1925 om hundeafgift m. m. sættes i kraft.
1955 18. marts Ll. om hundeafgift m. v.

7. Stempelafgift.

- 1929 23. apr. Bek af lov om stempelafgift §§ 1—5.

8. Afgifter vedr. handel.

- 1881 7. maj Lov om forandring i loven af 21. marts 1855.
1892 30. marts Lov om forskellige skatter og afgifter § 15.
1933 13. dec. Lov om handelsrejsende.
1950 21. febr. Ll. om ændr. i afgiften for antagelsesbeviser for handlende og handelsrejsende.

9. Indklaringsgebyr.

- 1855 21. marts Lov om enehandelens ophævelse §§ 5—6.
1892 30. marts Lov om forskellige skatter og afgifter § 14.
1892 31. maj Justm. skr. om viseringsgebyrer.
1935 30. marts Lov om gebyr for eftersyn af skibspapirer.
1939 15. marts Lov om skibsafgifter.

10. Afgift af hvalfangst.

- 1905 3. juni Bek. om regler for opkrævning af afgift af hvaler.
1939 15. marts Lov om hvalfangst § 9.

11 Apotekeravgift.

- 1937 22. sept. An. om apotekervæsenet, kap. VIII.

12. Biografavgift.

- 1922 16. marts Lov om biografteatervæsenets ordning § 14.
1940 28. nov. Best. om afgift for fremvisning af levende billeder.
1955 18. febr. Ll. om lønreguleringsfonden § 3.

13. Retssportler.

- 1836 30. marts Sportelreglementet for rettens betjente på Færøerne.
1840 24. dec. Kanc. skr. ang. gebyr for forbud.
1857 29. dec. Lov om ændr. i sportelreglementet.
1867 9. sept. Justm. skr. ang. notarialgebyrer.
1868 26. maj Lov om afgifter af frivillige auktioner over handelsvarer § 5.
1874 30. nov. Lov om betaling for de til skiftevæsenet henhørende forretninger.
1936 11. jan. Vejledning for pantefogder.
1936 5. okt. An. om auktionsledere § 4.
1940 30. okt. Best. om forandr af visse retsafgifter.
1953 10. apr. Ll. om gebyrer ved udpantning.

14. Forskellige bestemmelser.

- 1881 18. marts Lov om ophævelse af næbbetolden.
1892 11. marts Lov om tilkøbsavgift af skibe, der indføres til Færøerne.
1895 10. apr. Lov om fattigvæsenet § 7, jfr. kgl. konf. af 28. aug. 1767.
1908 1. apr. Lov om afløsning af tiende og forandr. i forsk. skatter og afgifter, kap. III.
1912 1. april. Lov om ophævelse af kundgørelse ved kirkestævne § 2.
1924 29. marts Lov om kirkernes styrelse §§ 8—9, jfr. § 11.
1928 17. marts An. om lempelser i sømandsloven (den særlige fiskerpåmønstring).
1928 31. marts Bek. af lov om sønæring af 28. feb 1916 med senere ændr. § 23.
1935 30. marts Lov om inddrivelse af skatter og afgifter.
1939 15. marts Lov om rutefart § 4.
1939 9. juni Tolddepartem. skr. om færøsk fiskekonserves og fuglekonserves toldfri indførsel til Danmark.
1940 27. nov. Best om radiomodtagning § 12.
1940 28. nov. Best. om afgift for fremvisning af levende billeder og afholdelse af offentlig dans.
1948 15. sept. Ll. om fritagelse for skatter og afgifter for sygehuse.
1950 16. marts Ll. om ekspeditionsgebyr for indførselsbevillinger.
1950 19. aug. Indenrigsm. skr. om tilbageholdelse af løn for skat, der skyldes i Danmark.
1951 28. marts Bek. om afgifter for skibes måling.
1951 15. maj Kunng. um gjæld til matrikulstovuna.
1952 30. juni Bek. om opkrævning af visse tonnageafgifter.
1953 20. nov. Ll. vedr. dobbeltbeskatning i forhold til Danmark.
1958 21. febr. Bek om overenskomst med nederlandene til undgåelse af dobbeltbeskatning.
1959 28. jan. Den danske toldlov.

SKIFTE
(se arv og skifte)

SKOLE- OG UNDERVISNINGSVÆSEN

1. I almindelighed.

- 1854 1. marts Lov om ordningen af skole- og undervisningsvæsenet på Færøerne.
1872 28. febr. Lov om landkommunernes styrelse §§ 15—16 (skolekommissioner).
1933 20. maj Lov om skolekommissioner.
1933 30. juni U. M. cirk. vedr. opførelse af skoler og lærerboliger.
1934 31. maj U. M. skr. om valg til skolekommissioner.
1939 15. marts Lov om ændr. i lov af 1. marts 1854.
1943 28. sept. Skoledir. skr. om vedligeholdelse af skoler.
1953 26. marts Finansl. vedr. landsskolekonsulentembede.
1955 31. marts Finansi. vedr. skolebyggefond.
1958 3. jan. Skoledir. cirk. om skolekommissioner.

2. Færøernes mellem- og realskole.

- 1854 1. marts Instruktion for lærerne ved Thorshavns skoler.
1905 27. juni Regulativ for lærerrådet ved mellemskolen i Thorshavn, se bek. 22. febr. 1910 § 7.
1910 22. febr. Bek. ang. best. for Færøernes mellem- og realskole.
1921 27. jan. U. M. skr. ang. vikarforhold.
1921 21. juni Bek. om ændr. i bek. af 22. febr. 1910 § 5.
1922 12. juni Lov om pensionering af lærere og lærerinder ved Færøernes mellem- og realskole.
1922 13. dec. Bek. om ændr. i bek. 22. febr. 1910 §§ 9—10.
1924 13. okt. Bek. om ændr. i anf. bek. §§ 1—2.
1928 23. juli Bek. om ændr. i anf. bek. § 6.
1947 13. febr. Lagtingsvedt. om huslejegodtgørelse til lærere ved mellemskolen i Thorshavn.
1953 2. sept. Bek. om ændr. i res. af 3. febr. 1910 om Færøernes mellem- og realskole.
1958 31. marts Finanslov om læreres beholden af alderstillæg, selvom ikke fast ansættelse ved skolevæsen i øvrige kongerige.
1959 21. marts Finansi. vedr. samme.

3. Kommuneskolerne.

- 1896 25. juni Bek. ang. nogle forandr. i lov af 1. marts 1854 (Thorshavn kommuneskole).
1908 27. maj Lov om byen Thorshavns styrelse § 24.
1912 16. jan. An. ang. folkeskolen i bygderne på Færøerne.
1920 27. maj Bek. ang. ændr. i an. af 16. jan. 1912 vedr. folkeskolen § 7.
1924 15. nov. Bek. om ændr. i ferieplanen for Thorshavns kommuneskole, lov 1854 § 16.
1926 5. jan. Kgl. res. ang. ferien ved Tveraa skole.
1927 3. maj Bek. om ændr. i de 29. maj 1896 fastsatte best. for Thorshavn kommuneskole, bek. 1896 § 6.
1931 22. juli An. om ændr. i an. af 16. jan. 1912 ang. folkeskolen.
1933 20. maj Lov om skolekommissioner.
1938 8. sept. Bek. om ændr. i an. af 16. jan. 1912.
1938 12. dec. An. om ændr. i an. af 16. jan. 1912.
1939 15. marts Lov om ændret affattelse af forsk. best. i borgerlig straffelov.
1942 11. juni Skoled. skr. om vandrelereres logis.

- 1944 16. nov. Bek. om ændr. i bek. af 25. juni 1896 (Thorhavns kommuneskole).
 1948 3. febr. Ændr. i an af 16. jan. 1912.
 1948 10. febr. Ændr. i ferieplanen for Thorshavn kommuneskole.
 1954 15. maj Bek. om Thorshavn kommuneskole.

4. Lønningsbestemmelser.

- 1893 29. marts Lov om pensionering af lærere og lærerinder ved almueskolevæsenet på Færøerne.
 1928 31. marts Lov om pension og efterindtægt for lærere og lærerinder i folkeskolen på Færøerne.
 1935 24. apr. Lov om ændr. i lov 29. marts 1893.
 1949 12. apr. Lov om lønninger og pensioner til lærere ved folkeskolen. s. 889.
 1950 27. okt. Skoled. cirk. vedr. boliggodtgørelse til lærere.
 1953 19. jan. U. M. skr. om flyttegodtgørelse.
 1953 21. febr. Skoled. skr. om boliggodtgørelse.
 1953 24. febr. Skoled. skr. om indre vedligeholdelse af lærerbolig.
 1955 23. nov. Lov om ændr. i lønningsloven for folkeskolen.

5. Seminariet.

- 1939 2. maj Vedtægt for Færøernes seminarium.
 1944 21. dec. Ændr. i samme.
 1947 6. aug. Ændr. i samme.
 1950 30. aug. U. M. skr. om honorar til forstanderen for seminariet.
 1950 27. okt. U. M. skr. om aflønning af seminariets lærere.

6. Forskellige bestemmelser.

- 1818 6. juni Kanc. skr. om et fond til anskaffelse af nyttige skolebøger.
 1829 7. jan. Kgl. res. ang. skolevæsenets midler.
 1829 14. jan. Kgl. res. ang. samme.
 1832 18. apr. Kgl. res. ang. samme.
 1846 31. dec. Sognepræst Engelsteds legat til skolevæsenets fremme på Færø.
 1848 11. febr. Reglm. for kommuniets stipendiet og regensbeneficiet.
 1864 18. febr. K. U. M. skr. ang. fondet til anskaffelse af nyttige skolebøger.
 1893 25. apr. Kong Frederik den Syvendes legat til bedste for almueskolen i Thorshavn.
 1911 11. jan. K. U. M. skr. ang. færøske elevers optagelse på Sorø skole.
 1915 23. febr. K. U. M. skr. ang. uddeling af bevillingen til understøttelse af færingar til uddannelse på seminarium i det øvrige kongerige.
 1915 2. aug. K. U. M. skr. ang., hvorvidt en lærerinde med eksamen fra Færøernes seminarium kan betragtes som kvalificeret ansøger til forskolelærerindeembede i det egentlige kongerige.
 1917 1. marts U. M. skr. om autorisation af læremidler ved de færøske folkeskoler.
 1921 29. okt. Dr. phil. Jacob Jacobsens legat.
 1922 1. apr. Bek. af lov om navigationsundervisningen af 28. febr. 1916.
 1922 21. aug. Skoled. bek. ang. skolernes forhold overfor tilfælde af smitsomme sygdomme.
 1927 12. febr. Skoled. cirk. om benyttelse af folkeskolens lokaler.
 1928 22. maj U. M. skr. vedr. sager om afskedigelse af lærere.
 1929 3. okt. U. M. skr. ang. anvisning af bevillinger til skolebygninger.
 1930 12. marts U. M. skr. ang. vikarløn for lærere på årskursus på statens lærerhøjskole.
 1930 14. marts U. M. skr. ang. tillægsprøve i færøsk ved seminariet.
 1935 11. maj Lov om tilskud til ungdomsskoler og aftenskoler.

- 1935 7. okt. Bek. om tilskud fra staten til ungdomsskoler og aftenskoler.
 1936 3. dec. Skipan fyri Skúlabókagrunnin.
 1939 25. maj An. om studentereksamen for privatister.
 1940 5. juli Bek. om vikar.
 1947 5. febr. U. M. skr. om rejsetilskud til højskoleophold.
 1949 13. apr. U. M. skr. om timebetaling i aftenskoler.
 1951 5. febr. U. M. skr. om afløsning af den Færø nedlagte latinskole tilk.
 årlige ydelse fra Reerslev kirke.
 1951 28. apr. U. M. skr. om færøske børns optagelse på kostskoler.
 1951 1. juni Skoled. cirk. vedr. statstilskud til skolebygninger.
 1952 31. marts Finanslov for 1952/53. Afløsning af deputat, hjemlet ved reskr.
 af 18. apr. 1832.
 1952 3. juli U. M. skr. om tilskud til friskoler.
 1952 9. okt. Skoled. skr. om læreres pligt at undervise ved hele skolen.
 1953 6. marts U. M. cirk. om statsunderstøttelse til Færinger på folkehøj-
 skoler.
 1953 8. juni An. om studentereksamen ved Lagtingets studenterkursus.
 1953 29. juni U. M. skr. om statstilskud til lærerbolig.
 1954 18. febr. Lov om friskoler.
 1954 18. marts Bek om friskoler.
 1954 19. marts Ll. om søfartsskole.
 1956 19. jan. An. ang. almindelig forberedelseseksamen.
 1956 28. marts Ll. om navigationsundervisning.
 1957 22. jan. Reglur viðv. prótøku á Føroya Sjómannsskúla.
 1957 28. marts Ll. om bygning af søfartsskole.
 1957 15. marts Cirk. om benyttelse af skolelokaler.
 1958 3. jan. Skoledir. cirk. om skoleforsømmelser.
 1958 30. maj Kunng. um skiparaprótøku.
 1958 21. sept. Kunng. um heimaskipararoynd.
 1958 11. nov. An. vedr. tekniske skoler.
 1959 13. maj Ll. om udgivelse af skolebøger.
 1959 21. maj Bek. af lov om friskoler.

SPORTELVÆSEN

(se retsvæsen)

SPRÆNGSTOFFER

(se brand- og bygningsvæsen)

STATSTIDENDE

(se lovgivning)

STEMPELVÆSEN

(se skatter og afgifter)

STRAFFELOV

- 1930 15. apr. Borgerlig straffelov.
 1930 15. apr. Lov om ikrafttræden af borgerlig straffelov.
 1952 7. juni Lov om ændr. i borgerlig straffelov.

STRANDINGS- OG REDNINGSVÆSEN

(se politivæsen)

STATISTIK

- 1933 25. marts Lov for Færøerne om statistik.
1936 9. jan. Bek. for Færøerne om statistik.
1936 20. juni Bek. om ændr. i bek. af 9. jan. 1936.
1950 3. jan. Ll. om statistik.
1950 24. marts Bek. om fiskeristatistik.
1950 18. dec. Kunng. om statistik viðv. epladyrking.
1950 18. dec. Kunng. um seyðateljing.

SUNDHEDSVÆSEN

1. Lægevæsen og tandlæger.

- 1914 21. apr. Lov om embedslægevæsenets ordning.
1919 4. okt. An., hvorved lov om embedslægevæsenets ordning af 21. apr. 1914 sættes i kraft.
1919 4. okt. Bek. om de færøske embedslægers bopæl.
1921 1. dec Instruks for amtslægen. s. 243
1921 1. dec. Instruks for kredslæger. s. 249
1921 1. dec. Instruks for foretagelsen af lovmæssige obduktioner. s. 266
1928 27. sept. Lagtingsbesl. vedr. kommunelægernes rejsegodtgørelse.
1931 14. okt. An. om ændr. i an af 4. okt. 1919 om embedslægevæsenet.
1935 26. febr. An. om udøvelse af lægegerning.
1935 24. juni Bek. om optegnelser og indberetninger ang. fødsler.
1939 30. jan. An. om ændr. i an. af 1919 om embedslægevæsenet.
1939 16. febr. Indenrigsm. skr. om kommunelægestilling.
1939 22. dec. An om ændr. i an 1935 om udøvelse af lægegerning.
1940 19. febr. Indenrigsm. skr. om kommunelægers behandling af fattige og aldersrentenydere.
1948 5. jan. Færø amt skr. om kommunelægers flyttegodtgørelse.
1949 28. juli Indr. skr. om embedslægers dagpenge.
1950 21. marts Bek om befordringsgodtgørelse til de færøske embedslæger.
1951 19. juni Handelsm. skr. om lægeundersøgelse af skibsmandskab.
1952 17. dec. Ll. om fordeling af Færøernes andel af kommunelægernes løn.
1952 17. dec. Ny lægeordning på Færøerne, se note til ovennævnte lov om kommunelægernes løn.
1956 7. sept. An. om tandlægevirkosomhed.
1956 21. dec. An. ang. udøvelse af lægegerning.
1958 11. juni Ll. om tandlægeordning.

2. Sygehuse.

- 1895 10. apr. Lov om fattigvæsenet § 44 in fine.
1921 21. dec. Kong Christian den Tiendes og Dronning Alexandrines legat til fordel for Dronning Alexandrines hospital.
1928 25. sept. Pensionsregler for sanatoriet.
1931 31. marts Lov om salg af embedsgården Aalekær §§ 1 og 3.
1933 19. sept. Reglm. for karantæne- og epidemisygehuset.
1935 1. febr. Færø amt skr. om indlæggelse på sindsygehospital.
1939 15. marts Lov om sygehuse.
1939 25. marts Færø amt skr. om sindsyge.
1939 15. maj Tillægsbevillingslov, anm. om sanatoriet.
1941 4. apr. Reglement for sygehusene.
1947 18. marts Hvilehjemmet Nainas bygge- og inventariefond.
1948 15. sept. Ll. om fritagelse for skatter og afgifter for sygehuse.
1949 27. apr. Lov om ekspropriation af grunde til sygehuse.
1952 7. juni Tillægsbevillingslov for 1951/52 om forhøjelse af statstilskud til 9 kr. pr. sygedag.

- 1955 16. aug. Løgtingssamtykt um val av stýrunum.
 1956 23. juni Lov for Færøerne om sygehuse.
 1957 18. maj Takstregulativ.
 1957 9. sept. Bek. om statens sindssygehospitaler.

3. Jordmodervæsenet.

- 1871 25. marts Bek. om fripladser på fødsels- og plejestiftelsen for jordmoder-
 elever fra Færøerne.
 1914 13. juni Lov om jordmodervæsenet.
 1919 4. okt. An. om embedslægevæsenet § 11.
 1920 11. febr. An., hvorved Lov om jordmodervæsenet af 13. juni 1914 sættes
 i kraft.
 1920 12. febr. Justm. skr. om Færøernes inddeling i jordmoderdistrikter.
 1921 1. dec. Instruks for amtslægen §§ 3 og 7. s. 243
 1921 1. dec. Instruks for kredslæger § 7. s. 249
 1922 2. jan. K. M. skr. ang. jordemødrenes indberetninger til præsterne.
 1925 1. apr. Lov om forandr. i lov af 28. apr. 1916 § 1 (befordringskasser).
 1931 19. marts Bek. om mindstebetaling for distriktsjordemødre.
 1934 9. okt. Lagtingsb. om konstitutionshonorar for jordemødre.
 1939 4. marts An. om ændr. i an. af 1920 om jordemødre.
 1939 22. dec. An. om ændr. i samme.
 1941 26. juni Bek. om mindstebetaling for distriktsjordemødre.
 1943 21. apr. Best. om dyrtidstillæg.
 1947 15. apr. Ændr. i an. 1920 om jordmodervæsenet.
 1953 28. aug. An., hvorved lov af 31. marts 1953 om udøvelse af jordmoder-
 gerning sættes i kraft.
 1953 28. aug. An., hvorved lov af 31. marts 1953 om distriktsjordemødre sættes
 i kraft. s. 1077
 1954 7. sept. Ll. om fordeling af Færøernes andel af jordemødrenes løn.
 1954 12. okt. Kunng. um húsastudning fylkisjarðamøðra.

4. Apotekervæsenet.

- 1831 26. juli Pl. ang. kønrogstilsætning til arsenik, som fra apotekerne sælges til
 brug mod skadelige dyr.
 1833 19. okt. Kanc. skr. om, at nævnte pl. gøres gældende.
 1898 4. maj Kgl. res. om et apotek i Thorshavn.
 1918 30. nov. An. om udlevering af berusende drikke fra apoteker.
 1918 13. dec. Bek. om håndkøbsudsalg.
 1921 1. dec. Instruks for amtslægen § 6. s. 243
 1921 1. dec. Instruks for kredslæger § 6. s. 249
 1923 21. nov. An. om lukketid § 2 a.
 1928 4. apr. Lov om forbud mod at drive erhverv med berusende drikke § 1,
 andet stk.
 1934 19. febr. An. om gifte og andre for sundheden farlige stoffer.
 1934 19. febr. Bek. om apotekeres udlevering af gifte og andre for sundheden
 farlige stoffer.
 1934 19. febr. Bek. om opbevaring, salg og udlevering til teknisk brug af for
 sundheden farlige stoffer.
 1936 25. jan. An. om anvendelse af sundhedsfarlige stoffer til kosmetisk brug
 samt af sundhedsfarlige farver til teknisk brug.
 1937 22. sept. An. om apotekervæsenet.
 1940 22. jan. An. om ændr. i an. af 1937 om apotekervæsenet.
 1941 6. juni Bek. vedr. apotekervarer.
 1946 15. aug. Bek. om ophævelse af midl. best. om medicintakster.
 1949 28. marts Ll. om apotekervæsenet. s. 860
 1949 2. dec. Ll. om ekspropriation til apotek.

- 1949 16. dec. Ll. om apotekerfond.
 1953 3. jan. Skr. fra Danmarks apotekerfond.
 1954 11. juni Lov om apotekervæsenet.
 1956 16. juli Reglugerø fyr i apotek.

5. Karantæne og epidemivæsen.

- 1840 4. febr. Kanc. skr. ang. ledsagelse af børn med vaccine.
 1854 1. marts Lov om skolevæsenet § 11, første pkt.
 1860 27. jan. Justm. skr. om, at sundhedspas er gebyrfri.
 1895 30. marts Lov om tilsyn med udvandreres befordring § 8.
 1906 9. marts Lov om indpodning af kokopper.
 1906 10. marts An. om den offentlige kokoppeindpodning på Færøerne.
 1912 19. sept. Regulativ ang. behandling af lig.
 1912 19. sept. Regulativ ang. desinfektion.
 1916 31. juli Cirkulære om fnat.
 1920 16. dec. Bek. om smitstof.
 1922 17. marts Lov om foranstaltninger mod smitsomme sygdommes udbredelse på Færøerne.
 1922 21. aug. Bek. fra skoledirektionen ang. skolernes forhold overfor tilfælde af smitsomme sygdomme.
 1922 16. sept. Skr. fra Færø amt ang. gennemførelsen af lov 17. marts 1922.
 1922 28. okt. Justm. skr. om, at cirk. af 31. juli 1916 om fnat skal finde anvendelse.
 1922 28. okt. Justm. skr. om, at bek. af 16. dec. 1920 om smitstof skal finde anvendelse.
 1929 17. sept. Justm. skr. om statens andel af udgifterne if. lov af 17. marts 1922.
 1930 1. juli Justm. skr. om statens andel af udgifterne if. lov af 17. marts 1922.
 1932 23. dec. Lov om afskaffelse af sundhedspas.
 1933 19. sept. Reglem. for karantæne- og epidemisygehuset.
 1936 17. juli Indenr. skr. om embedslægers behandling af fnatpatienter.
 1939 15. marts Lov om ændr. i lov af 1922 om smitsomme sygdomme.
 1955 12. marts Lov om vaccination mod difteri og stivkrampe.
 1956 16. marts Ll. om fordeling af Færøernes andel af honorarer for vaccination mod difteri og stivkrampe.
 1956 24. maj An. om vaccination mod børnelammelse.
 1956 6. juni Bek. om vaccination mod børnelammelse.
 1958 23. dec. An. om karantæneforanstaltninger mod smitsomme sygdomme.
 1958 30. dec. Bek. om samme.
 1959 1. juni Bek. om vaccination mod børnelammelse.

6. Sundhedsforhold m. m.

- 1835 6. aug. Pl. ang. handlendes iagttagelse af sikkerhed i henseende til svovlsyre og lign.
 1841 21. okt. Kanc. skr. om, at pl. af 6. aug. 1835 udvides til Færøerne.
 1878 29. marts Lov om ligsyn på Færøerne.
 1881 7. maj Lov om sundhedsvedtægter m. m. på Færøerne.
 1882 23. maj Sundhedsvedtægt for Thorshavn.
 1888 19. juni Ændr. i samme.
 1889 12. jan. Justm. skr. om § 6, andet stk. i ligsynsloven af 1878.
 1908 23. dec. Bek. om ændring i Thorshavns sundhedsvedtægt af 1882.
 1910 14. juni Bek. om ændr. i samme.
 1913 27. sept. Bek. om ændr. i samme.
 1919 4. okt. An. om embedslægevæsenet § 7.
 1921 1. dec. Instruks for amtslægen § 9.
 1923 19. nov. Politivedtægt for Thorshavn, kap. 8.
 1924 21. jan. Sundhedsvedtægt for Klaksvig.

- 1924 1. apr. Vejledning for ligsynsmænd.
 1928 5. maj Bek. om ændr. i sundhedsvedtægt for Thorshavn af 1882.
 1929 13. aug. Heilsusamtykt fyri Sands kommunu.
 1932 22. jan. Bek. ang. dødsattester.
 1934 19. febr. An. om gifte og andre for sundheden farlige stoffer.
 1934 19. febr. Bek. om apotekeres udlevering af gifte og andre for sundheden farlige stoffer.
 1934 19. febr. Bek. om opbevaring, salg og udlevering til teknisk brug af for sundheden farlige stoffer.
 1936 25. jan. An. om anvendelse af sundhedsfarlige stoffer til kosmetisk brug samt sundhedsfarlige farver til teknisk brug.
 1943 21. dec. Regulativ for dansestuer.
 1956 21. dec. An. om euforiserende stoffer.
 1958 30. okt. Cirk. ang. afløb fra WC'er.
 1959 20. juni An. om foranstaltninger i anledning af svangerskab.

7. Tuberkulose.

- 1918 12. marts Lov om foranstaltninger til tuberkulosens bekæmpelse.
 1921 1. apr. An., hvorved anførte lov af 12. marts 1918 udvides til Færøerne.
 1924 29. marts Lov om statsstøtte til tuberkuloses sygebehandling.
 1924 30. sept. An., hvorved anførte lov af 29. marts 1924 udvides til Færøerne.
 1928 2. apr. Justm. skr. ang. statsanerkendelse af Føroya felag móti tuberkla-sjúku.
 1939 22. marts An. om ændr. i an. af 1921 om tuberkulosens bekæmpelse.
 1939 21. nov. Lov om tuberkuloseundersøgelse af fiskeskibes mandskab.
 1950 10. maj Lov om ændring i anførte lov af 21. nov. 1939.
 1952 7. marts Lov om statsstøtte til tuberkuloses sygebehandling.
 1952 6. maj Kunng. um upphald á tuberklasjúkrahúsum í Danmark.
 1958 5. dec. Lov om tuberkuloseundersøgelse af fiskeskibes mandskab.

8. Sygekassevæsen.

- 1915 10. maj Lov om anerkendte sygekasser.
 1916 28. apr. Lov om offentligt tilskud til læge- og sygebefordringskasser.
 1921 1. apr. Lov om ændr. i lov af 28. apr. 1916 om befordringskasser.
 1921 30. dec. Bek. ang. tilskud af statskassen til sygeplejesagens fremme.
 1922 2. nov. Bek. vedr. sygeforsikringen på Færøerne.
 1925 1. apr. Lov om ændr. i lov af 28. apr. 1916 om befordringskasser.
 1929 13. febr. Bek. ang. optagelse i anerkendte sygekasser af arbejdsføre, kronisk syge personer.
 1930 21. febr. An., hvorved lov af 10. maj 1915 om anerkendte sygekasser, således som denne er ændret ved senere love, sættes i kraft.
 1932 27. apr. An. om ændr. i an. af 1930 om anerkendte sygekasser.
 1941 14. marts Ændr. i an. af 1930 om anerkendte sygekasser.
 1941 14. marts Regler ang. de i sygekasseanordn. § 9 omhandlede udvalg.
 1949 12. apr. Regler for de færøske sygekasser og den færøske sygeförening ang. invalideforsikringen.
 1950 13. dec. Socialm. skr. om refusion af sygekassernes udgifter til insulin o.l.
 1955 29. nov. An. om ændr. i sygekasseanordningen.
 1957 16. dec. Bek. om indtægts- og formueforhold, der betinger medlemskab som nydende medlem i sygekasse.
 1959 30. juni Bek. om regulering af indtægts- og formuegrænser for medlemskab som nydende medlem af anerkendt sygekasse.

SYGEHUSE
 (se sundhedsvæsen)

SYGEKASSER
(se sundhedsvæsen)

TANDLÆGER
(se sundhedsvæsen)

TELEFON- OG TELEGRAFVÆSEN

- 1926 31. juli Koncession på telegrafkabel mellem Shetland, Færøerne og Island.
1927 30. maj Lov om telefoner på Færøerne.
1928 26. sept. Pensionsregler for telefonvæsenet.
1950 28. febr. Regl. om omsætning af telefonverkinum.
1954 25. marts Figgjarll. om nýbygging.

THORSHAVN

- 1856 28. jan. Lov ang. brandvæsenet i Thorshavn.
1856 28. jan. Lov om oprettelsen af en bygningskommission i Thorshavn.
1863 19. jan. Lov om afhændelse af de fæstegården Husegård ved Thorshavn tilhørende træer.
1868 12. juni Kgl. res. om at de offentlige grunde i Thorshavn er byens ejendom.
1882 23. maj Sundhedsvedtægt for Thorshavn.
1906 20. juli Bek. om benyttelsen af Thorshavn vandværk.
1908 27. maj Lov om byen Thorshavns kommunale styrelse.
1909 15. jan. Forretningsorden for Thorshavn byråd.
1914 25. febr. An. om hjælpe-kasser § 6.
1916 19. apr. Vicekonsul, købmand Johannes Hansen og hustrus legat for værdige trængende kvinder i Thorshavn.
1923 29. sept. Bek. om ændr. i lov af 27. maj 1908 om Thorshavn kommunale styrelse § 31, første stk., 2. pkt.
1923 19. nov. Politivedtægt for Thorshavn kommune.
1924 9. dec. Vedtægt for byen Thorshavns kommunale styrelse.
1927 5. juli Else Birgitte Petersens legat.
1928 31. marts Lov om indførelse af en matrikul og oprettelse af et realregister for Thorshavn.
1928 22. juni An. vedr. matrikul og realregister for Thorshavn.
1930 26. apr. Best. for oplægning af gods i Thorshavn havn.
1930 21. juli Reglement for forvaltningen af Thorshavn havn.
1931 31. marts Lov om salg til Thorshavn kommune af embedsgården Aalekær.
1934 5. febr. Ændr. i vedtægten af 9. dec. 1924.
1935 27. sept. Ændr. i samme.
1951 7. dec. Ll. om ændr. i lov af 27. maj 1908 om Thorshavns styrelse.
1952 24. apr. Ll. om tilføjelse til lov af 28. jan. 1856 (brandvæsenet).
1952 1. okt. Ændr. i vedtægt for Thorshavns kommunale styrelse af 9. dec. 1924.
1954 15. maj Bek. om Thorshavn kommuneskole.
1957 24. apr. Ll. om Tórshavn skanse.

TJENESTEMÆND

- 1816 6. juli Kgl. Res. om oprettelse af Færø amt.
1820 15. dec. Fr. ang. ansøgnings og klagers forfattelse og indsendelse.
1822 21. sept. Kanc. skr. om, at Fr. 15. dec. 1820 skal bekendtgøres som gældende på Færøerne.
1827 3. jan. Reskr. ang. afgift til amtsfattiggassen ved embedstiltrædelse.
1827 23. marts Fr. ang. bemyndigelse for overøvrigheden til at afgøre adskillige sager, som hidtil behøvede afgørelse i kancelliet.
1827 23. nov. Pl. om kollegiale ekspeditioner.
1828 27. maj Kanc. skr. om anf. pl.s udvidelse til Færøerne.

- 1837 1. aug. Kanc. skr. ang. udvidelse af fr. 23. marts 1827.
 1843 20. juni Kanc. skr. ang. pligtarbejde for embedsmænd.
 1856 28. jan. Lov om brandvæsenet i Thorshavn § 11.
 1863 20. marts Kgl. resol. om sysselmændenes uniform.
 1890 22. maj An. om reglerne for embedsboliger.
 1893 29. sept. Kgl. resol. ang. ansættelse og afskedigelse af sysselmænd.
 1911 8. dec. Instruks for sognefogden i Vaag.
 1922 2. okt. An. om ændr. i an. af 22. maj 1890 om embedsboliger.
 1922 2. okt. Bek. om de under justitsm. hørende tjenesteboliger.
 1923 28. marts Lov om Færøernes lagting.
 1929 18. okt. Justm. skr. om kasseeftersyn.
 1930 16. jan. Justm. skr. om protokoleftersyn hos dommeren.
 1931 31. marts Lov om salg til Thorshavn kommune af embedsgården Aalekær.
 1936 11. jan. Vejledning for pantefogder.
 1936 30. maj Bek. om ændr. i bek. af 2. okt. 1922 om tjenesteboliger.
 1948 7. febr. Justm. skr. om aflønning af sysselkontorernes personale.
 1948 23. marts Lov om Færøernes hjemmestyre § 15.
 1948 13. maj Ll. om Færøernes forvaltning § 10.
 1949 28. marts Ll. om Færøernes oppebørselskontor. s. 860
 1949 28. marts Ll. om lønregulering for landets tjenestemænd. s. 862
 1949 4. juni Statsm. skr. om rigsombudsmandens uniform.
 1949 28. juli Indenrigsm. skr. om embedslægers dagpenge.
 1949 25. nov. Reglug. um tollumsjónarmenn.
 1950 1. marts Ændr. i ll. af 28. marts 1949 om lønregulering for landets
 tjenestemænd.
 1950 21. marts Bek. om beforderingsgodtgørelse til embedslæger.
 1951 13. marts Ll. om ændr. i ll. af 28. marts 1949 om løn for landets tjenests-
 mænd.
 1951 22. dec. Ll. om ændr. i ll. af 28. marts 1949 om løn til landets tjeneste-
 mænd.
 1953 31. marts Bek. om kasseeftersyn m. m. vedr. statens kassebetjente.
 1953 26. nov. Ll. om idrætslærer.
 1955 13. apr. Ll. om tjenestemændenes normering.
 1956 22. marts Ll. om tjenestemændenes normering.
 1957 4. maj Ll. vedr. tjenestemændenes normering.
 1958 31. marts Finanslov. Diættillæg under tjenesterejser til Færøerne.
 1958 7. juni Lov om lønninger og pensioner m. v. til statens tjenestemænd.
 1958 7. juni Lov om folkekirkeens lønningsvæsen m. v.
 1958 7. juni Lov om normering og klassificering af statstjenestemandsstillinger.
 1959 21. marts Finanslov vedr. forskellige tillæg til tjenestemænd under forsvars-
 ministeriet, herunder meteorologisk institut og fyr- og vagervæsenet.
 1959 21. marts Finanslov vedr. tillæg til diæter under tjenesterejser og udstation-
 ning på Færøerne.
 1959 21. marts Normeringslov for 1959/60 vedr. lønninger til tjenestemænd på
 Færøerne.
 1959 5. juni Tillægsbevillingslov for 1958/59 vedr. tillæg til tjenestemænd under
 forsvarsministeriet.
 1959 23. juli Kunng. um dag og tímapening á tænastruferð og útiviðbót,

TID

- 1907 22. marts Lov for Færøerne om tidens bestemmelse.

TOLDVÆSEN

(se tjenestemænd og skatter og afgifter)

TUBERKULOSE

(se sundhedsvæsen)

UDFØRSEL

(se ind- og udførsel)

UDLANDET

- 1895 30. marts Lov om tilsyn med udvandreres befordring.
1935 24. apr. Lov om tilsyn med fremmede.
1955 27. jan. An. om pastvang for udlændinge.
1955 28. febr. Bek. om pas og visum, opholdstilladelse samt anmeldelsespligt for udlændinge.
1958 12. maj Bek. om nordisk overenskomst om ophævelse af paskontrol.

UDPANTNING

(se retsvæsen)

UMYNDIGHED

- 1798 23. juni Kanc. prom. om udvidelse af lovgivningen ang. pupilvæsenet.
1827 7. juni Fr. ang. umyndiges og andre under offentlig bestyrelse eller offentligt tilsyn stående midler.
1837 1. aug. Kanc. skr. ang. umyndiges midler (overformynderi).
1949 24. juni Justm. skr. om tinglæsningsvæsenet og overformynderiet.

UNDERVISNINGSVÆSEN

(se skole- og undervisningsvæsen)

VALUTAFORHOLD

(se pengevæsen)

VAND OG VANDLØB

(se landboforhold og kommunalvæsen)

VEJVÆSEN

- 1829 25. nov. Pl. ang. behandling af vejsager.
1833 5. febr. Kanc. skr. om, hvilke sager, vejvæsenet vedkommende, der kan inddrages under domstolenes afgørelse, og hvilke, der som øvrighedshandlinger er udelukket herfra.
1836 22. nov. Kanc. skr. om forsømt vejarbejde.
1872 28. febr. Landkommunalloven §§ 15 og 19.
1881 7. maj Lov om forpligtelse til jords afgivelse til offentlige veje, havne og landingssteder samt til offentlige skoler.
1913 29. apr. Lov om anlæg af havne m. v. på Færøerne.
1918 4. marts Lov om vederlagsfri afståelse af kongsjord og beneficeret jord til anlæg af offentlige veje.
1923 19. nov. Politivedtægt for Thorshavn, kap. 2.
1924 9. dec. Vedtægt for Thorshavns kommunale styrelse § 10.
1930 19. marts Lov om motorkøretøjer m. m.
1930 29. nov. Bek. om motorkøretøjer m. m.
1940 18. okt. Skipan fyri vegmenn.
1940 29. okt. Reglugerð fyri varðavegir.
1940 19. dec. Vejregulativ for Færøerne.
1949 3. dec. Bek. ang. godkendelse af projekter for vej- og havneanlæg.
1953 27. marts Umsiting av samferðsluvegum (løgtingssamtykt).
1957 7. marts Ll. om ekspropriationer til anlæg af trafikveje.
1959 23. apr. Reglur viðv. bygging av samferðsluvegum.

VÆRNEPLIGT

- 1950 12. sept. Socialm. skr. om udgifter til værnepligtiges familie.
1954 11. juni Lov om værnepligt.

ÆDRUELIGHEDSFORHOLD

- 1912 7. dec. Bek. ang. denaturering af spiritus.
1917 21. dec. An. om, hvad der i lov om forbud mod at drive erhverv med berusende drikke m. m. af 21. dec. 1917 skal forstås ved drikke.
1918 30. nov. An. om udlevering af berusede drikke fra apoteker.
1928 4. apr. Lov om forbud mod at drive erhverv med berusende drikke m. m.
1928 24. juli An. om salg af denatureret spiritus.
1929 24. aug. Handelsm. skr. om forståelsen af nogle punkter i lov af 4. apr. 1928.
1934 27. marts Lov om ændr. i lov af 4. apr. 1928.
1934 14. juni Færø amt skr. om ædruelighedsloven.
1941 7. febr. Bek. om rationering af denatureret spiritus.
1944 11. dec. Best. om ændr. i lov af 4. apr. 1928.
1949 28. marts Ll. om spiritusrationering. s. 859
1949 17. dec. Ændr. i ll. af 28. marts 1949.
1951 3. sept. Indenrigsm. skr. om statstilskud til afholdsforeninger.
1954 18. nov. Ll. om indførsel af denatureret sprit.
1954 19. nov. Kunng. um kumpasspritt.
1955 6. apr. Skr. um váttan viðv. innflytan av rúsdrekka.
1958 8. maj Ll. om ændr. i lov af 4. apr. 1928.
1958 8. maj Ll. om ændr. i ll. af 28. marts 1949.
1958 22. dec. Kunng. um prís á denatureraðum spritti.

ÆGTESKAB

- 1922 22. dec. An. ang. kirkelig vielse.
1923 16. maj An. for Færøerne om ændr. i og tilføjelser til lov om ægteskabs indgåelse og opløsning af 30. juni 1922.
1923 16. maj An. for Færøerne om ændr. i de i h. t. lov om ægteskabs indgåelse og opløsning af 30. juni 1922 udfærdigede an. nr. 481, 482 og 483 af 17. nov. 1922.
1923 18. maj Justm. skr. ang. fattigattest ved ægteskabs indgåelse.
1923 19. maj Justm. skr. om ikrafttræden af forskellige anordn. og bek. vedr. ægteskab.
1923 23. maj An., hvorved an. ang. kirkelig vielse indenfor folkekirken m. v. af 22. dec. 1922 sættes i kraft.
1951 20. aug. Cirk. om ægteskabs indgåelse.
1954 10. apr. Cirk. om ægteskabs indgåelse.
1958 1. febr. Justm. cirk. om bevillinger i h. t. ægteskabsloven.

FORTEGNELSE

over

OPHÆVEDE ELLER BORTFALDNE BESTEMMELSER

I FÆRØSK LOVSAMLING AF 1953,

HVOR DE DERFOR KAN UDSLETTES

1839 Fr. 11/9	1935 Bek. 195, 20/5.
1846 Reskript 11/11 pt. 1.	An. 260, 23/9 pr. 1—2.
1855 L. 21/3 § 10.	Bek. 20/11.
1872 L. 8/1. An. 15/4, Res. 13/4.	1936 Bek. 14/3.
1878 An. 26/3.	An. 63, 27/3 pr. 5, stk. I første
1879 Bek. 16/10.	og fjerde pkt. jfr. Ll. 26/11 1953.
1881 L. 23/4.	1938 An. 22/6.
1882 An. 27/2.	1939 An. 13/3.
1897 Bek. nr. 26, 25/2. Instruks nr.
27, 25/2.	L. 108, 15/3.
1903 Fiskerivedtægt 25/8.	Bek. 18/9.
1907 An. 9/4.	L. nr. 450, 22/12.
1908 L. 126, 27/5 pr. 34.	1940 Grinderegl. 1/6 og bek. 1/6.
1912 L. 123, 8/6.	Best. 14, 17/6.
1916 L. 127, 28/4.	Best. 22/11.
1920 Bek. 17/9	1941 Best. 4, 7/2.
1921 Regler om landstingsvalg 3/2.	Bek. 10, 14/3.
Bek. 28/3	Ændr. 30/10.
L. 177, 1/4.	Best. 61, 12/12.
Instruks nr. 504, 1/12.	1942 Best. 19/11.
1923 L. 12/3 næstsidste pkt. i pr. 5
og 24.	Best. 20/11.
1924 Fundats 17. okt.	Best. 24/11.
1925 An. 18 og an. 19, 21/1.	Best. 41, 11/12.
L. 90, 1/4.	Best. 21/12.
1927 Skr. 12/2.	1943 Bek. 6/7 og 31/7.
1928 L. 101, 4/4.	Best. 16/11.
Bek. 3/5.	Best. 28, 22/11.
Bek. 11/5.	Best. 39, 23/12.
1930 Lagtingsbesl. 15/9.	1944 Bek. 18/1 og 15/11.
Bek. 1/10.	Best. 11/7.
1931 L. 58, 14/3.	Bek. 28/11.
1932 Bek. 11 og 12, 12/1.	Best. 54, 11/11.
Instruks 5/3.	1945 Best. 25, 24/9.
	Best. 27, 24/9.
	1946 Bek. 15/3.

- 1946 L. 6/6.
L. 418, 12/7.
- 1947 Best. 3, 17/3.
Best. 31/3 og 30/12.
Best. nr. 25, 25/7.
Samt. 5/9.
L. 22/12.
- 1948 Bek. 30/3.
Skr. 11/10.
K. 26, 30/12.
Ll. 31/12 pr. 1—2.
- 1949 Ll. 18, 28/3.
Ll. 19, 28/3.
Ll. 146, 31/3.
Cirk. 12/4.
Ll. 62, 2/12.
- 1950 Ll. 12, 8/3.
Skr. 13/4.
Ll. 43, 13/4.
K. 24/6.
- 1950 K. 15/7.
K. 23/8
Bek. 69, 19/10.
- 1951 L. 13, 8/3.
Regl. 39, 1/6.
Ll. 50, 29/8.
K. 18/12.
- 1952 K. 7, 8 og 9, 1/3.
Ll. 34, 12/5.
K. 14/6.
Bek. 29/8.
K. 24/10 og 21/11.
- 1953 K. 13/3, 28/3 og 8, 31/3.
Midl. lov 18/3.
Bek. 104, 28/3.
Finansl. 31/3.
K. 8/5 og 4/6.
L. 172, 5/6.
Bek. 185, 8/6.
K. 23/6, 16/9, 28/9, 29/9.

FORTEGNELSE

over

ÆNDRINGER I BESTEMMELSER I FÆRØSK LOVSAMLING AF 1953

AT NOTERE I DENNE

- 1767 Konf. 28/8 jfr. Ll. nr. 13, 13. apr. 1955.
1827 Reskr. 3/1 jfr. ll. nr. 13, 13. apr. 1955.
1836 Sportelregl. 30/3 kap. 2, jfr. ll. nr. 10, 10. apr. 1953.
1847 Skr. 3/4 jfr. ll. 3. jan. 1950.
1856 L. 28/1 ang. brandvæsenet i Tórshavn, jfr. ll. nr. 13, 21. maj 1954.
L. 28/1 ang. bygningskommission i Tórshavn, jfr. samme lagtingslov.
1857 L. 29/12 jfr. grindareglug. 17. maj 1955.
1868 Res. 16/4 jfr. reglug. nr. 52, 5. dec. 1957.
1872 L. 28/2 pr. 27 f, jfr. cirk. 8. jan. 1952, pr. 18, jfr. ll. nr. 13, 21. maj 1954, pr. 29, jfr. regl. nr. 20, 31. juli 1953 og regl. 19, 16. aug. 1954.
1881 L. nr. 69, 7/5, jfr. ll. 17, 7. marts 1957.
L. nr. 70, 7/5, jfr. ll. 33, 20. dec. 1955.
1882 An. nr. 84, 16/6, jfr. ll. 13, 21. mai 1954.
1894 L. 30/3 pr. 14, jfr. ll. 10, 10. apr. 1953 og l. nr. 5, 7. juni 1958 pr. 113.
L. nr. 55, 13/4 pr. 14—15, jfr. L. nr. 186, 7. juni 1958.
1895 L. 10/4 pr. 5—11, jfr. ll. 13, 13. apr. 1955.
1896 L. nr. 52, 1/4 pr. 3, jfr. ll. 27, 9. sept. 1954 pr. 13.
Bek. 25/6 pr. 5, jfr. bek. 160, 15 mai 1954 og pr. 7, jfr. cirk. 3. jan. 1958.
1903 An. 27/2 pr. 1, jfr. an. 160, 20. maj 1955 og An. 130, 27/4 1959 samt Ll. 13, 28/4 1959 og bek. 2/6 1959.
1908 L. 126, 27/5, jfr. ll. 13, 21. maj 1954.
1909 Havnaregl. 29/1 jfr. k. 23. okt. 1958 (skipa- og vørugjöld).
1910 Bek. 22/2 pr. 4, 19, 20 jfr. bek. 250, 2/9 1953.
1911 Skr. 11/1, jfr. U. M. skr. 28/4 1951 om kostskoler.
Instruks 8/12. Sysset er nu delt i Suderø nordre og søndre syssel.
1912 An. 16/1 pr. 2, jfr. cirk. 3. jan. 1958.
1913 Havnaregl. 18/10 jfr. k. 23. okt. 1958.
1919 An. og bek. 4/10. Fra 1. jan. 1953 er kredslægeembederne nedlagt, jfr. note 1 til ll. 17/12 1952.
1920 An. 49, 11/2 jfr. an. 246 og 247, 28. aug. 1953 og k. 30, 12/10 1954.
Skr. 12/2, jfr. an. 247, 28. ang. 1953.
1921 Fundats 29/10 jfr. lögtingss. 10/2 1956.
Instruks 502 og 503, 1/12. Kredslægeembederne er nedlagt.
1923 L. 12/3 ad pr. 9 e jfr. Ll. nr. 4, 26/3 1953, ad pr. 9 g jfr. Ll. 32, 22/10 1954, ad pr. 10 jfr. Ll. 6, 26/3 1953.
Just. skr. 19/5 jfr. just. skr. 1/2 1958.

- 1923 An. 442, 21/11 pr. 1 jfr. Ll. 16, 13/4 1955 ad pr. 2 g, best. 41, 11/12 1942 ophævet.
- 1924 L. 109 29/3 pr. 14 jfr. cirk. 8. marts 1956.
Bek. 12/4 jfr. bek. 345, 29/11 1954.
- 1926 L. 31/3 pr. 13 jfr. landsst. skr. 22. marts 1957.
- 1928 An. 88, 31/3 jfr. Ll. 18, 29/4 1959 ad pr. 4 og 7 jfr. Ll. 5, 18/3 1955.
L. 115, 4/4 pr. 1 jfr. k. 36, 19/11 1954 ad pr. 7 jfr. Ll. 28, 8/5 1958.
Skr. 19/7 jfr. landsst. skr. 22/3 1957.
An. 24/7 jfr. k. 60, 22/12 1958.
Pensionsregler 25/9 jfr. Ll. 39, 4/5 1957 pr. 4.
- 1929 Heilsusamtykt 13/8 pr. 8 jfr. cirk. 30/10 1958.
Skr. 23/1, jfr. skr. 22/3 1957.
- 1930 An. 21/2 pr. 6 og 9 jfr. bek. 308, 16/12 1957 ad pr. 13 stk 2 jfr. an. 291, 29/11 1955.
L. 19/3 pr. 32 jfr. Ll. 9, 3/4 1959.
Søfartsm. skr. 4/4 jfr. Ll. 22/10 1954.
Skr. 18/8 Skolekonsulent er nu ansat.
Lagtingsbesl. 15/9 jfr. Ll. 22/3 1956.
Skr. 4/10 jfr. an. 3/7 1956.
- 1931 Bek. 19/3 jfr. an. 246, 28/8 1953 pr. 12.
- 1933 An. 5/1 jfr. L. 203, 10/6 1959.
L. 181, 20/5 jfr. bek. 329, 19/11 1958 pr. 335.
L. 214, 20/5 jfr. skr. 3/1 1958.
L. 13/12 jfr. Ll. 33, 20/12 1955.
- 1935 Skr. 1/2 jfr. bek. 229, 9/9 1957.
An. 35, 26/2 pr. 2 og 5 jfr. an. 346, 21/12 1956.
L. 140, 24/4 jfr. an. 17, 27/1 1955 og bek. 32, 28/2 1955.
L. 174 11/5 jfr. bek. 321, 24/11 1958, L. 185, 7/6 1958 og rigsomb. skr. 15/3 1957.
L. 190, 11/5 jfr. bek. 7/10 1935.
- 1936 Vejl. 11/1 pr. 18 jfr. Ll. 10, 10/4 1953.
An. 27/3 pr. 5 jfr. Ll. 29, 26/11 1953 pr. 1.
An. 5/10 jfr. bek. 134, 7/5 1958 og ad pr. 3—4 jfr. an. 133, 7/5 1958.
Skipan 3/12, jfr. figgjarll. 28/3 1950 pr. 19, 20 og Ll. 36, 13/5 1959.
- 1937 Bek. 96, 31/3 pr. 1—3 jfr. bek. 134, 7/5 1958.
Instruks 98. 9/4 II. pr. 12, jfr. bek. 134, 7/5 1958.
L. 174, 24/5 jfr. Ll. 28, 24/4 1957 og ad pr. 8 jfr. k. 37 26/10 1956.
An. 22/9 jfr. L. 209, 11. juni 1954.
Løgtingss. 16/11 jfr. Ll. 24, 24/4 1958.
- 1938 Havneregl. 3/2, jfr. k. 23/10 1958.
Regl. 22/3 119 jfr. Ll. 28, 24/4 1957.
Regl. 22/3 120 jfr. Ll. 28, 24/4 1957.
- 1939 L. 76, 15/3 jfr. L. 175, 23/6 1956.
L. 109, 15/3 jfr. an. 148, 20/4 1955.
Skr. 25/3 jfr. bek. 229, 9/9 1957.
L. 147 27/3 pr. 8 jfr. landsst. skr. 22/3 1957.
An. 29/3 jfr. an. 319, 22/12 1955, ad pr. 7 jfr. bek. 17/6 1953.
L. 202, 15/5 pr. 1 jfr. Ll. 28, 20/11 1953.
Regl. 25/10. Færøernes offentlige vareforsyning er ophævet.
L. 21/11 jfr. L. 334, 5/12 1958.
- 1940 Best. 13, 17/6 pr. 9 bortfalden.
Skipan 18/10 jfr. løgtingss. 27/3 1953.
Best. 28/10 jfr. bek. 30/5 1953 og Ll. 39, 11/6 1958.
Best. 27/11 jfr. Ll. 23, 28/3 1956 og k. 1/1 1957.
Best. 28/11 jfr. Ll. 3, 18/2 1955 pr. 3.
Best. 18/12 jfr. L. 21/12 1857.
Vejregul. 19/12 jfr. løgtingss. 27/3 1953.

- 1941 Bek. 5, 7/2 jfr. Ll. 18/11 1954, k. 19/11 1954 og k. 22/12 1958.
 Bek. 27/3 jfr. L. 21/12 1957.
 Bek. 26/4 jfr. L. 21/12 1957.
 Bek. 26/6 jfr. An. 246, 28/8 1953 pr. 12.
 Samtykt 18/11 jfr. 23, 24/4 1958 og ændr. 9/5 1946.
 Regler 67, 30/12 jfr. k. 2, 7/1 1959.
- 1942 Bek. 30/3 Offentlig vareforsyning ophævet.
- 1943 Best. 11/1 Vareforsyningen ophævet.
- 1945 Bek. 7/7 Offentlig vareforsyning er ophævet.
- 1947 Best. 30, 2/9 jfr. Ll. 3, 18/2 1955.
 Regl. 12/9 jfr. Figgjarll. 28/3 1950 pr. 19, 20.
 Best. 26, 25/7 jfr. Ll. 31, 22/10 1954 og Ll. 14/11 1958.
 Best. 16/12 jfr. Ll. 3, 18/2 1955.
- 1948 L. 23/3 Liste B 4, jfr. k. 26/10 1956.
 L. 23/3 Liste B 3, jfr. Ll. 28/3 1956 (radio).
 Ll. 5, 14/5 jfr. Ll. 16, 22/3 1956.
 Ll. 1, 13/5 pr. 22 jfr. løgtingss. 8/3 1956.
 Bek. 27/8 jfr. bek. 9/6 1959.
 Valutabest. 17/12 jfr. L. 21/12 1957.
 Bek. 23/12 jfr. L. 21/12 1957.
- 1949 An. 101, 18/3 jfr. an. 157, 1/6 1956 og bek. 273, 21/8 1958.
 Ll. 10, 28/3 jfr. Ll. 29: 8/5 1958.
 Ll. 12, 28/3 jfr. k. 4, 18/1 1957.
 Ll. 16, 28/3 jfr. Ll. 15, 13/4 1955, nr. 18, 22/3 1956 og nr. 39, 4/5 1957.
 L. nr. 147 31/3 jfr. L. 209, 11/6 1959.
 Regler 12/4, 230 og 231 jfr. L. 209, 11/6 1959.
 L. 199, 12/4 jfr. skr. 19/1, 21/2 og 24/2 1953 og L. 282, 23/11 1955.
 L. 248, 12/4 jfr. bek. 146, 4/5 1954.
 Ll. 63, 16/12 jfr. regl. 33, 16/7 1956.
- 1950 Ll. 12/1 jfr. regl. 24/8 1954 og Ll. 17, 14/4 1955.
 Ll. 27/1 jfr. Ll. 27, 30/10 1953 og k. 15, 28/5 1954.
 Ll. 23, 11/2 jfr. Ll. 1, 9/3 1954, k. 36, 19/11 1954, Ll. 3, 18/2 1955, nr. 8, 29/3 1955, nr. 6, 25/1 1957, k. 44, 18/9 1958 og Ll. 9, 3/4 1959.
 Bek. 27, 24/2 jfr. k. 31, 15/6 1956 og k. 29, 12/5 1959.
 Starvsreg. 3/5 jfr. k. 21, 18/8 1953 og k. 18, 16/7 1954.
 Starvsreg. 22/5 jfr. k. 15, 28/5 1954 og k. 18, 16/7 1954.
 L. 277, 27/5 jfr. bek. 292, 11/11 1953.
 An. 17/7 jfr. an. 157, 1/6 1956 og bek. 273, 21/8 1958.
- 1951 Ll. 31, 19/3 jfr. Ll. 37, 3/5 1957.
 K. 30/3 jfr. Ll. 37, 3/5 1957.
 Cirk. 1/6 jfr. skr. 29/6 1953.
 Bek. 7/6 jfr. bek. 11/11 1953.
 Fundats 3/7 jfr. L. 180, 5/6 1959.
 Cirk. 20/8 jfr. cirk. 10/4 1954.
 Ll. 72, 22/12 jfr. bek. 16, 25/6 1954, Ll. 3, 18/2 1955, nr. 2, 26/1 1956, nr. 10, 22/3 1956 og Ll. 14, 29/4 1959.
- 1952 Ll. 28/3 jfr. Ll. 16, 29/4 1959.
 Bek. 2/4 jfr. an. 148, 20/4 1955.
 Tillægsbev. 7/6 ad pr. 13 jfr. k. 26/10 1956.
- 1953 Skr. 3/1 jfr. L. 209, 11. juni 1954 pr. 86.
 Ll. 25/2 jfr. Ll. 39 4/5 1957 pr. 3.
 Ll. 4, 26/3 jfr. reglug. 18, 30. juni 1953.
 An. 247, 28/8, pr. 13 jfr. Ll. 25, 7/9 1954. ad pr. 5, jfr. k. 30, 12/10 1954.

1953. 30. okt. Lagtingslov nr. 27 om ændring i lagtingslov nr. 20, 27. jan. 1950 om SILDEVRAKNING.

1 I §9 i lagtingslov nr. 20, 27. januar 1950 ændres ordene »1 øre pr. kg (kr. 1,00 pr. tønne a 100 kg sild)« til »0,75 øre pr. kg (0,75 kr. pr. tønne a 100 kg sild)«.

2 Denne lov træder i kraft straks og får gyldighed for hele sildesæsonen 1953. Samtidig ophæves lagtingslov nr. 21 af 7. april 1952.

30. okt. — Løgtingslóg nr. 27 um broyting í løgtingslóg nr. 20, 27. januar 1950 um SILDAVRAKING.

1 Í § 9 í løgtingslóg nr. 20, 27. januar 1950 verða orðini »1 oyra pr. kg (kr. 1,00 pr. tunna a 100 kg sild)« broytt til »0,75 oyru pr. kg (0,75 kr. pr. tunna a 100 kg sild)«.

2 Henda lógin kemur í gildi beinanvegin og fær eisini gildi fyri alla silda-veiðutíðina 1953. Samstundis fer løgtingslóg nr. 21, 7. april 1952 úr gildi.

11. nov. — Bek. nr. 292 om erhvervsmæssig fangst, FISKERI og jagt i Grønland og om eksporten fra GRØNLAND.

I medfør af bestemmelserne i lov nr. 277 af 27. maj 1950 om udøvelse af erhverv i Grønland fastsættes herved følgende:

3 Retten at drive erhvervsmæssig fangst, fiskeri og jagt på det grønlandske land- og søterritorium samt til at tilvirke fangsten i Grønlandske farvande eller på det grønlandske landterritorium er med de i § 16 nævnte undtagelser forbeholdt danske statsborgere med fast bopæl i Grønland, samt andre danske statsborgere, der af statsministeren måtte få meddelt særlig tilladelse dertil. Fangst, fiskeri og jagt må kun foregå med skibe, der sejler under dansk flag.¹

4 Ret til omladning i grønlandske farvande eller oplægning på land af fiskefangster er med de i § 16 nævnte undtagelser forbeholdt danske statsborgere med fast bopæl i Grønland samt andre, der har opnået særlig tilladelse hertil af statsministeren.

6 De i §§ 3 og 4 omhandlede tilladelser meddeles af statsministeren eller efter dennes bemyndigelse af rigsombudsmanden på Færøerne.

13 Retten til at oprette og drive eksportvirksomhed i Grønland er forbeholdt danske statsborgere, der løser næringsbrev efter reglerne i erhvervslovens kap. III, samt danske, herunder grønlandske og færøske, aktieselskaber og andels-selskaber med begrænset ansvar, der af statsministeren måtte få særlig tilladelse dertil. Statsministeren er bemyndiget til at fastsætte nærmere vilkår for meddelelserne af en sådan tilladelse.

¹) Hermed ligestilles færøsk flag.

1953 20 november

20. nov. — Lagtingslov nr. 28 om ændring i lov nr. 202 af 15. maj 1939 om PERSONLIG SKAT TIL AMTSKOMMUNEN, nr. 76 af 12. marts 1923 om den KOMMUNALE BESKATNING og lov nr. 126 af 27. maj 1908 om byen Thorshavns styrelse.

1 I stedet for stk. 3 i § 1 i lov nr. 202 af 15. maj 1939 »om personlig skat til amtskommunen«, (jfr. § 2, 2. stk. i lagtingslov nr. 5 af 26. marts 1953) ind-sættes:

Er personer, selskaber eller foreninger, som er skattepligtige efter nærværende lov eller lov nr. 76 af 12. marts 1923 om den kommunale beskatning, tillige ansat til skat i det øvrige kongerige (eller i udlandet) af samme indtægt, bemyndiges landsstyret til efter gensidig overenskomst at fastsætte regler til hel eller delvis undgåelse af dobbeltbeskatning.

2 Denne lov træder i kraft straks og samtidig ophæves § 34 i lov nr. 126 af 27. maj 1908 »om byen Thorshavns styrelse« samt næstsidste punktum i §§ 5 og 24 i lov nr. 76 af 12. marts 1923.

20. nov. — Løgtingslóg (nr. 28) um broyting i lóg nr. 202 frá 15. mai 1939 »om PERSONLIG SKAT TIL AMTSKOMMUNEN«, nr. 76 frá 12. marts 1923 »om den KOMMUNALE BESKATNING« og lóg nr. 126 frá 27. mai 1908 »om BYEN THORSHAVNS STYRELSE«.

1 I staðin fyri stk. 3 i § 1 i lóg nr. 202 frá 15. mai 1939 »om personlig skat til amtskommunen« (sbr. § 2, 2. stk. i løgtingslóg nr. 5 frá 26. marts 1953) verður sett:

Eru persónar ella feløg, sum skattaskyldug eru eftir hesi lóg ella lóg nr. 76 frá 12. marts 1923 »om den kommunale beskatning«, eisini komin undir skatt aðrastaðnis i kongarikinum (ella útlandinum) av somu inntøku, er landsstýrinum heimilt eftir sínámillum sáttmála at fyriseta reglur, soleiðis at tað heilt ella lutvís kemst undan tvinnanda skatting.

2 Henda lóg kemur í gildi beinanvegin og samstundis fara § 34 í lóg nr. 126 frá 27. mai 1908 »om byen Thorshavns styrelse« og næstseinasta punktum í §§ 5 og 24 í lóg nr. 76 frá 12. marts 1923 úr gildi.

26. nov. — Lagtingslov nr. 29 om TEKNISKE INSTALLATIONER.

1 Arbejder ved anlæg for offentlig forsyning med vand og gas og ved elektricitetsforsyningsanlæg (stærkstrøm) samt ved kloakanlæg og ved de til sådanne anlæg i de enkelte installationer hørende ledninger (herunder indvendige hus-spildevandsledninger) og apparater, som er eller agtes fast forbundet til anlægget, må efter beslutning af ledelsen for vedkommende værk, forsyningsselskab o. lign. — ved kommunale anlæg efter beslutning af kommunalbestyrelsen — kun udføres af personer, der har opnået bemyndigelse af vedkommende ledelse eller kommunalbestyrelse. Bemyndigelse til at udføre arbejder ved elektricitetsforsyningsanlæg samt tilhørende ledninger m. m. kan kun gives til personer, der har bestået en af de af ministeriet for offentlige arbejder i henhold til § 5 i lov nr. 169 af 11. maj 1935 om elektriske stærkstrømsanlæg godkendte prøver for elektriske installatører (jfr. dog § 9), jfr. bekendtgørelse nr. 172 af 14. maj 1952 om prøver for elektroinstallatører.

2 De i medfør af § 1 truffne beslutninger og de i henhold til disse meddelte bemyndigelser har gyldighed for hele det pågældende anlæg m. v. uden hensyn til, om anlægget er beliggende i flere kommuner (jfr. dog § 3).

3 Landsstyret afgør endeligt tvivlsspørgsmål om, hvilken ledelse eller kommunalbestyrelse, der skal kunne træffe beslutninger og meddele bemyndigelse inden for et område

4 Den pågældende ledelse eller kommunalbestyrelse kan under iagttagelse af bestemmelserne i den bestående lovgivning endvidere udfærdige nærmere regle-

mentariske ordensmæssige bestemmelser for udførelsen af de af bemyndigelsen omfattende arbejder. Spørgsmål om, hvorvidt en ordensmæssig bestemmelse med føje er optaget i reglementet, kan indankes for landsstyret, der endelig afgør sagen.

5 En given bemyndigelse til udførelse af arbejder, som omhandles i denne lov, kan tilbagekaldes af den ledelse eller kommunalbestyrelse, som har meddelt bemyndigelsen, når denne finder, at den pågældende installatør har udvist grov eller gentagen forsømmelighed ved udførelsen af et eller flere i henhold til bemyndigelsen udførte arbejder.

6 En af ledelsen eller af en kommunalbestyrelse i medfør af § 1 truffen beslutning om, at de i nævnte lovbestemmelse omhandlede arbejder kun må udføres af dertil bemyndigede personer, kan, for så vidt den angår arbejder i andre kommuner, jfr. § 2, indankes for landsstyret af kommunalbestyrelsen i hver af de kommuner, hvis område berøres af beslutningen.

Endvidere kan beslutninger om meddelelse eller nægtelse af bemyndigelse indankes for landsstyret såvel af kommunalbestyrelsen i de kommuner, der berøres af afgørelsen, som af enhver person, hvem bemyndigelse er nægtet, for så vidt den pågældende har bestået en kommunal fagprøve eller videregående prøve.

Endelig kan enhver beslutning om fratagelse af bemyndigelse indankes for landsstyret, hvad enten bemyndigelse er meddelt i henhold til nærværende lov eller tidligere lovgivning.

Ankefristen er i alle tilfælde 8 uger, efter at beslutningen bevisligt er meddelt den pågældende kommunalbestyrelse eller person.

For elektriske anlægs vedkommende træffer landsstyret i det enkelte tilfælde afgørelse efter forhandling med Færøernes elektricitetsnævn.

7 Inden for områder, for hvilke der ikke er truffet beslutning om bemyndigelse i medfør af § 1, må arbejder vedrørende elektriske anlæg kun udføres af personer, som har bestået en af ministeriet for offentlige arbejder i henhold til lov nr. 169 af 11. maj 1935 godkendt prøve for elektriske installatører.

Med hensyn til de øvrige i § 1 omhandlede arbejder kan landsstyret, hvor forholdene taler derfor, bestemme, at sådanne arbejder alene må udføres af personer, som andetsteds har opnået bemyndigelse.

8 Den, der uden at have opnået bemyndigelse i henhold til foranstående bestemmelser udfører noget arbejde, som i medfør af denne lov er forbeholdt dertil bemyndigede personer, straffes med bøder ikke under kr. 50.-. Med bøder ikke under kr. 25.-, anses såvel den, der har opnået bemyndigelse, men som tilsidesætter de i medfør af § 4, udfærdigede forskrifter, som den, der lader noget arbejde, som i medfør af denne lov er forbeholdt dertil bemyndigede personer, udføre af personer uden bemyndigelse.

Sager herom behandles som politisager.

Bøder for overtrædelse af denne lov tilfalder landskassen.

9 Landsstyret kan efter forhandling med Færøernes elektricitetsnævn dispensere fra de i § 1, sidste punktum og § 7, stk. 1, indeholdte bestemmelser samt udfærdige overgangsbestemmelser.¹

10 Lov nr. 9. af 23. januar 1903, jfr. § 4 i kgl. anordning nr. 234 af 20. december 1929 ophæves. De i medfør af nævnte lov udfærdigede bemyndigelser og forskrifter vedbliver at have gyldighed indtil de ændres eller tilbagekaldes i medfør af bestemmelserne i nærværende lov.

Endvidere ophæves § 5, stk. 1, 1.st og 4de punktum, i lov nr. 169 af 11. maj 1935 om elektriske stærkstrømsanlæg, jfr. kgl. anordning nr. 63 af 27. marts 1936, samt midlertidig kundgørelse nr. 28 af 12. november 1943 (dispensation af elektricitetsnævnet vedrørende stærkstrømslovens § 5, 1. stk., 2 pkt.).

¹) Jfr. kunng. nr. 12, 20. mai 1954.

1953 26. november

26. nov. — Lögtingslóg (nr. 29) um TEKNISKAR INNLEGGINGAR.

1 Arbeiði við verk til almennar veitingar av vatni, gassi, við elektricitetsveitingarverk (sterkstreymi) og við kloak og teir leiðningar, sum hoyra til tær einstøku innleggingarnar (haruppi innanhýsis skittvatnsavlop) og eisini tól, sum eru ella ætlast sett føst í veitingina, mugu bert, tá avgerð er tikin av leiðsluni, gerast av persónum, sum hava heimild frá leiðsluni, í viðkomandi verki, veitingarfelag o. l. og í kommunalum eftir avgerð kommunustýrisins. Heimild til at gera arbeiði við elektricitetsveitingar og tilhoyrandi leiðningar kann bert gevast persónum, sum hava tikið eina av teim royndum fyri elektriskar innleggjarar, sum ráðharradeildin fyri almenn arbeiði hevur góðkent eftir § 5 í lóg nr. 169 frá 11. mai 1935 um elektriskar sterkstreymveitingar (smbr. tó § 9), smbr. kunngerð nr. 172 frá 14. mai 1952 um royndir fyri elektroinnleggjarar.

2 Avgerðir, sum tiknar eru eftir § 1 og tær heimildir, sum givnar eru eftir teim, hava gildi fyri alt viðkomandi verk, uttan mun til, um tað liggur í fleiri kommunum (smbr. tó § 3).

3 Landstýrið tekur endanliga avgerð í ivasurningum, hvør leiðslan ella hvørt kommunustýri skal taka avgerð og veita heimild innanfyri eitt øki.

4 Viðkomandi leiðsla ella kommunustýri kann eisini innanfyri galdandi lóg-gávu fyriseta gjølligari reglur í reglugerð um útinning av teim arbeiðum, sum koma undir heimildina.

Spurningur, um fyrstílandi regla av røttum er tikin inn í reglugerðina, kann skjótast inn til landsstýrið, sum endaliga avger spurningin.

5 Ein givin heimild til gerð av arbeiðum, sum koma undir hesa lóg, kann takast aftur av tí leiðslu ella tí kommunustýri, sum givið hevur heimildina. Tá leiðsla ella kommunustýri heldur, at viðkomandi innleggjari er grovliga ella íðuliga órøkin í útinning av einum ella fleiri arbeiðum, sum gjørd eru eftir heimildini.

6 Ein avgerð, sum leiðsla ella kommunustýri hevur tikið eftir § 1, at arbeiði eftir nevndu lógargrein bert kunnu gerast av persónum, sum hava heimild til tess, kann av kommunustýri í hvørjari kommunu, sum hon kemur inná, skjótast inn til landsstýrið, um so er, at avgerðin viðkemur arbeiðum í øðrum kommunum.

Eisini kunnu avgerðir um veiting ella sýting av heimild skjótast inn til landsstýrið bæði av kommunustýrunum í teim kommunum, sum koma inn undir avgerðina og av einumhvørjum persóni, sum heimild er sýtt, um so er at viðkomandi hevur tikið eina kommunala ella eina størri yrkisroynd.

Endiliga kann einhvør avgerð um frátøku av heimild skjótast inn til landsstýrið, annaðhvørt um heimildin er givin eftir hesari lóg ella eftir fyrr givnari lóg.

Kærufreistin er í øllum førum 8 vikur frá tí, viðkomandi kommunustýri ella persónur próvført hevur fingið frásøgn um avgerðina.

Viðvíkjandi elektriskum verkum tekur landsstýrið avgerð í hvørjum einstøkum førum eftir samráðing við Færøernes elektricitetsnævn.

7 Innanfyri øki, har avgerð er ikki tikin um heimild eftir § 1, mugu arbeiði uppá elektrisk verk bert gerast av persónum, sum hava tikið eina roynd fyri elektriskar innleggjarar sum góðkendur av ráðharradeildini fyri almenn arbeiði eftir lóg nr. 169 frá 11. mai 1935.

Viðvíkjandi hinum í § 1 nevndu arbeiðum kann landsstýrið, har viðurskiptini eru til tess, avgera, at tilik arbeiði eina mugu gerast av persónum, sum aðrastaðnis hava fingið heimild.

8 Hann, sum uttan heimild eftir frammanfyri standandi reglum ger nakað arbeiði, sum eftir hesi lóg er tilskilað persónum, sum hava heimild til tess, kemur undir sekt, sum ikki fer undir kr. 50.-. Undir sekt, sum ikki fer undir kr. 25.-, kemur bæði hann sum fingið hevur heimild, men sum ikki heldur tær forskriftir, sum givnar eru eftir § 4 og hann sum letur persónar uttan heimild gera arbeiði, sum eftir hesi lóg eru tilskilað persónum, sum hava heimild til tess.

Tilíik mál fara fram sum lögglumál.

26. november 1953

Sektir, sum standast av hesi lóg fara í landskassan.

9 Landsstýrið kann eftir samráðing við Færøernes elektricitetsnævn geva undantaksloyvi frá reglunum í § 1, seinasta punktum og § 7, stk. 1, og fyriseta bráðfengisreglur.¹⁾

10 Lóg nr. 9 frá 23. januar 1903, smbr. § 4 í kgl. fyriskipan nr. 234 frá 20. december 1929, fer úr gildi.

Heimildir, sum veittar eru og eftir forskriftir sum fyrisettar eru eftir nevndu lóg, hava framvegis gildi, til tær verða broyttar ella tiknar aftur eftir reglunum í hesi lóg.

Eisini § 5, stk. 1, 1. og 4. punktum, í lóg nr. 169 frá 11. mai 1935 um elektrisk sterkstreymisverk, smbr. kgl. fyriskipan nr. 63 frá 27. marts 1936 og bráðfengis kunngerð nr. 28 frá 12. november 1943 (undantaksloyvi frá elektricitetsnævnet viðvíkjandi § 5, 1. stk. 2. punktum í sterkstreymislógini), fara úr gildi.

26. nov. — Lagtingslov nr. 30 om ventepenge og pension m. v. til den nuverende IDRÆTSRAADGIVER.

2 Denne lov træder i kraft straks, og samtidig træder ud af kraft lagtingslov nr. 18 af 28. marts 1949 om idrætsråd giver.

26. nov. — Løgtingslóg (nr. 30) um bíðipening og eftirløn til núsítandi ÍTRÓTTARÁÐGEVARA.

2 Henda lóg kemur í gildi beinan vegin, og samstundis fer úr gildi løgtingslóg nr. 18. 28. marts 1949 um ítróttaráðgevara.

1954, 27. jan. An. for Færøerne nr. 16 om regulering af FISKERIET I DELE AF ATLANTERHAVET, NORDSØEN, SKAGERAK OG KATTEGAT.

1 I henhold til den regeringen ved § 3 i lov nr. 269 af 9. juli 1948 angående regulering af fiskeriet i dele af Atlanterhavet, Nordsøen Skagerak og Kattegat meddelte bemyndigelse sættes efter forhandling med lagtinget herved nævnte lov i kraft for Færøerne.

2 I henhold til lov nr. 269 af 9. juni 1948 om foranstaltninger til regulering af fiskeriet i dele af Atlanterhavet, Nordsøen, Skagerak og Kattegat og i overensstemmelse med bestemmelserne i den i London den 5. april 1946 vedtagne internationale, af Danmark ratificerede konvention angående fastsættelse af maskestørrelser for fiskeredskaber og mindstemål for fisk fastsættes herved følgende bestemmelser og forskrifter.

Almindelige bestemmelser.

3. Bestemmelserne i denne anordnings §§ 4 og 5 vedrører alle farvande, der er beliggende indenfor de dele af Atlanterhavet og det artiske hav med tilgrænsende farvande der ligger nord for 48° nordlig bredde og mellem 42° vestlig længde og 32° østlig længde med undtagelse af de områder af Østersøen og bælteerne, der ligger syd og øst for linier dragne fra Hasenøre til Gribens spids, Korshage til Spodsbjerg og Gilbjergshoved til Kullen. Endvidere gælder bestemmelserne i § 4 ikke for fisk fanget på færøsk søterritorium med håndsnøre eller langline.

Mindstemål for fisk.

4 For de i § 3 nævnte farvande fastsættes for nedennævnte arter af fisk følgende mindstemål, målt fra snudespids til halefinsens spids:

Torsk (<i>Gadus callarias</i>)	30 cm
Kuller (<i>Gadus Melanogrammus aeglafinus</i>)	27 —
Kulmule (<i>Merluccius merluccius</i> = <i>Merluccius vulgaris</i>)	30 —
Rødspætte (<i>Pleuronectes platessa</i>)	25 —

1) Sbr. kunngerð nr. 12, 20. mai 1954.

1954 27. januar

Ising (<i>Pleuronectes limanda</i> = <i>limanda</i> <i>Limanda</i>)	20 —
Rødtunge (<i>Microstomus kitt</i> = <i>Pleuronectes microcephalus</i>)	25 —
Søtunge (<i>Solea solea</i> = <i>Solea vulgaris</i>)	24 —
Pighvar (<i>Scophthalmus maximus</i> = <i>Bothus maximus</i>)	30 —
Skærising (<i>Glyptocephalus cynoglossus</i> = <i>Pleuronectes cynoglossus</i>)	28 —
Slethvare (<i>Scopha-thalmus rhombus</i> = <i>Bothus rhombus</i>)	30 —
Glashvarre (<i>Lepidorhombus whiff</i> = <i>Zeugopterus megastomus</i>)	25 —
Hvilling (<i>Gadus merlangus</i> = <i>Merlangus merlangus</i>)	20 —

Fisk under de i stk. 1 nævnte mindstemål må, med mindre de indgår som bestanddel på højst 10% beregnet efter vægt af samlede landinger eller dele heraf hidrørende fra de former for fiskeri, som er nævnt i § 5, stk. 4, og ikke er bestemt til menneskeføde i form af fisk, ikke ilandbringes, dræbes, sælges eller have til salg, holdes om bord, opbevares, udbydes eller bringes fra sted til andet, men skal straks genudsættes i havet såvidt muligt i levedygtig stand.¹

Fiskeriministeriet kan efter indstilling fra landsstyret meddele tilladelse til fangst, ilandbringelse og transport af fisk under de i denne anordning fastsatte mindstemål, når fangsten sker med omplanting for øje eller af hensyn til videnskabelige undersøgelser.

Maskestørrelse for fiskeredskaber.

5 Indenfor de i § 3 nævnte områder, jfr. dog stk. 2 i nærværende paragraf, må intet fartøj have om bord eller benytte nogen art af

a) *trawl* eller andet redskab, som slæbes eller hales hen over eller i nærheden af havbunden, med mindre redskabets mindste maskestørrelse er således, at et fladt måleredskab på 80 mm's bredde og 2 mm' tykkelse let kan gå igennem den i længderetningen diagonalt strakte maske, når nettet er vådt. I tiden indtil 5. april 1956 tillades dog en mindste maskestørrelse således, at et fladt måleredskab på 75 mm's bredde og 2 mm's tykkelse let kan gå igennem den i længderetningen diagonalt strakte maske, når nettet er vådt.

b) *smurrevod*, med mindre redskabets mindste maskestørrelse er således, at et fladt måleredskab på 70 mm's bredde og 2 mm's tykkelse let kan gå igennem den i længderetningen diagonalt strakte maske, når nettet er vådt.

I farvandene nord for 66° nordlig bredde og øst for Greenwich-meridianen samt i islandske farvande mellem 68° og 62° nordlig bredde og mellem 28° og 10° vestlig længde må maskestørrelsen i de redskaber, der omhandles i nærværende paragraf, dog være:

a) for såvidt angår *trawl* eller andet redskab, som slæbes eller hales over eller i nærheden af havbunden

således at et fladt måleredskab på 110 mm's bredde og 2 mm's tykkelse let kan gå igennem den i længderetningen diagonalt strakte maske, når nettet er vådt.

b) for såvidt angår *smurrevod*

således, at et fladt måleredskab på 100 mm's bredde og 2 mm's tykkelse let kan gå igennem den i længderetningen diagonalt strakte maske, når nettet er vådt.

Maskerne i de i denne paragraf omhandlede redskaber må ikke ved noget middel formindskes. Det er dog tilladt at fæste tovværk eller lignende materiale på undersiden af sækken med det formål at forhindre eller formindske slitage.

Uanset ovenstående bestemmelser må fartøjer, der fisker makrel, alle arter af sildefisk, smelt, ål, fjæsing, (*Trachinus draco*), rejer, dybvandsrejer, dybvands-hummer eller bløddyr, have ombord og benytte vod, der har mindre maskestørrelse end de angivne, forudsat at ethvert fiskeredskab, der benyttes af sådanne fartøjer til fangst af enhver art af de i nærværende stykke omhandlede fisk, ikke bliver benyttet til fangst af andre fiskearter.

De i lov nr. 90 af 1. april 1925 som ændret ved lov nr. 450 af 22. december 1939, midlertidige bestemmelserne nr. 61 af 12. dec. 1941, midlertidige bestem-

¹) Som ændret ved an. nr. 215, 11 juni 1954.

27. januar 1954

møder nr. 36 af 24. november 1942, jfr. nr. 25 af 25 juli 1947, og lagtingslov nr. 5 af 31 december 1948 indeholdte bestemmelser berøres ikke af bestemmelserne i denne anordning.

Fiskeriministeriet kan efter indstilling fra landsstyret meddele tilladelse til brug af redskaber, der ikke opfylder betingelserne i stk. 1 og 2, når brugen af disse sker med omplantning for øje eller i videnskabeligt øjemed.

Kontrolbestemmelser.

6 Tilsynet med overholdelse af bestemmelserne i nærværende anordning og de i henhold hertil givne forskrifter påhviler dels politiet dels sådanne organer eller personer, som lagtinget (landsstyret) måtte give den dertil fornødne bemyndigelse.

Straf og påtale.

7 Overtrædelse af bestemmelserne i nærværende anordning straffes i medfør af § 2 i lov nr. 269 af 9. juni 1948 således:

Overtrædelse af bestemmelserne i § 4 straffes med bøde ikke under 100 kr. Undermålsfisk, der er i levedygtig stand, bliver at beslaglægge og udsætte i frit vand. Død undermålsfisk bliver at beslaglægge og tilintetgøre, dersom den ikke kan finde anvendelse i veldædigt øjemed.

Overtrædelse af bestemmelserne i § 5 straffes med bøde ikke under 1000 kr., eller, forsåvidt fiskeriet drives af fartøjer på mindre end 20 tons brutto, 500 kr.

Det ulovligt anvendte redskab samt den ombordværende fangst kan konfiskeres og bortsælges til fordel for statskassen.

Det til fiskeri med ulovlige redskaber benyttede fartøj kan beslaglægges i overensstemmelse med retsplejelovens §§ 797—99, og efter forudgående udpanting bortsælges til dækning af bøder og omkostninger.

Forsætlig overtrædelse af bestemmelserne i §§ 4 og 5 straffes med bøde ikke under 2 gange de i henholdsvis stk. 1 og stk. 2 fastsatte beløb. I gentagelsestilfælde er mindstebøden for de nævnte overtrædelser altid den for forsætlig overtrædelse fastsatte.

Halvdelen af bøder fastsat efter nærværende anordning tilfalder statskassen, medens halvdelen efter nærmere bestemmelse af fiskeriministeriet efter landsstyrets indstilling anvendes til hjælp til vanskeligt stillede fiskere og deres efterladte.

8 Overtrædelse af bestemmelserne i nærværende anordning påtales af det offentlige og behandles som politisager, jfr. § 2, stk. 6, i lov nr. 269 af 9. juni 1948.

Udskrift vedrørende afgørelsen i ovennævnte sager vil af politiet være at tilstille fiskeriministeriet og landsstyret.

18. febr. — Lov nr. 31 om ændring af lov nr. 416 af 12. juli 1946 om FRI-SKOLER m. m.

1 I lov nr. 416 af 12. juli 1946 foretages følgende ændringer:

33) § 23 ændres til § 19, og stk. 1 affattes således: »Statstilskud efter nærværende lov, der ikke gælder for Færøerne, jfr. dog § 10, udbetales første gang for kalenderåret 1952.«

2 Undervisningsministeren bemyndiges til at optrykke lov nr. 416 af 12. juli 1946 som ændret ved nærværende lov.¹

9. marts — Lagtingslov nr. 1 om ændringer i lagtingslov om INDFØRSELS-
AFGIFTER.

I § 1 i lagtingslov nr. 23. af 11. februar 1950, således som den er ændret ved lagtingslovene nr. 58 af 7. september 1950, nr. 66 af 6. oktober 1950, nr. 11 af

1 Jfr. Bek. nr. 78, 18. marts 1954.

1954 9. marts

6. marts 1951 og nr. 71 af 18. december 1951, foretages følgende ændringer:

Under lbnr. 40 udgår ordet »gummiklæder«, og i stedet indsættes »gummi-, olie- og plastikklæder til sømænd«.

9. marts — Løgtingslóg (nr. 1) um broytingar í løgtingslóg um INNFLUTNINGSGJØLD.

Í § 1 í løgtingslóg nr. 23, 11. februar 1950, soleiðis sum hon er broytt við løgtingslógum nr. 58, 7. september 1950, nr. 66, 6. oktober 1950, nr. 11, 6. marts 1951 og nr. 71, 18. december 1951, verður gjørd henda broyting:

Í nr. 40 gongur út orðið »gummiklædir«, og í staðið verður sett »gummi-, olju- og plastikklædir til sjómenn«.

18. marts — Bek. nr. 78 af lov om FRISKOLER m. m.

IV. *Pensionsordningen.*

10 Efterlønskassen for lærere i friskolen og efterskolen udreder efter regler fastsat i en for kassen udfærdiget vedtægt pension til ledere af og lærere ved

1) de i denne lov omhandlede skoler og tilsvarende skoler på Færøerne.

19. marts — Lagtingslov nr. 5 om ændring i lagtingslov om fiskernes afregning og LØNREGULERINGSFOND.

(Indføjjet i bek. nr. 16, 25. juni 1954).

19. marts — Lagtingslov nr. 8 om SØFARTSSKOLE og navigationsundervisning.

1 For landskassens regning drives en sømandsskole under navn Føroya sjómansskúli, hvor der undervises og demitteres til de i § 6 omhandlede eksaminer.

Vedkommende kommune deltager efter nærmere bestemmelse i udgifterne til skolens bygning og drift.¹

2 En fastansat lærer ved skolen er pligtig til at undervise indtil 36 timer ugentlig samt at afholde observationsøvelser udenfor skoletiden i det omfang undervisningen gør det påkrævet. For bestyreren kan det ugentlige timetal efter landstyreets bestemmelse nedsættes, såvidt skolens administration nødvendiggør det.

3 Eleverne erlægger månedlige skolepenge, hvis størrelse fastsættes af landstyrete.

4 Nærmere regler for skolens drift og virksomhed fastsættes af landstyrete, der foranstalter tilsyn med skolen.

5 Snarest muligt bliver der at oprette særlige kursus med det formål at give unge mænd, der har valgt eller ønsker at gå søvejen, de nødvendige begyndelsesgrunde for deres hverv som sømænd. Disse kursus afholdes på Føroya sjómansskúla eller om nødvendigt ved anden af landstyrete godkendt skole.

6 På Føroya sjómansskúla undervises og demitteres der til kystskipperprøven, skippereksamen og styrmandseksamen og snarest muligt vil der blive etableret undervisning og eksamination til en kokkeprøve. Desuden kan der undervises og eksamineres til almindelige maskinisteksamen, maskinpasser- og motorpasserprøven.

7 Til kystskipper- og skippereksamen undervises og eksamineres efter de nærmere regler,² som landstyrete fastsætter ved bekendtgørelse i følgende undervisningsfag:³

1) Jfr. ll. nr. 22, 28. marts 1957.

2) Jfr. Kunng. nr. 36, 30. mai 1958.

3) Som ændret ved ll. nr. 20, 28. marts 1956.

19. marts 1954

Skipperere: Færøsk, Dansk, Engelsk, Matematik, regning, Fysik, Elektricitetslære, Navigation, Søret og søvejsregler, Signalering med radiotelefon, Vejr-, strøm- og havlære samt geografi, Maskinlære, Sømands- og fiskerilære. Undervisningstid ca. 36 uger.

Kystskippere: Navigation, Søvejsregler, Signalering med radiotelefon. Undervisningstid ca. 6 uger.¹

8 Den, der vil indstille sig til kystskipperprøven og skipperprøven, skal godtgøre, at han efter det fyldte 15. år har faret til søs i mindst 24 måneder, til skipperprøven i skibe over 20 br. reg. tons, medens sejltiden for kystskipperprøvens vedkommende kan erhverves i mindre fartøjer. Der udkræves lægeattest for syn og hørelse.

9 Vedrørende undervisning og eksamination til styrmænd og maskinister (maskinmester) maskinpasser og motorpasser henvises til § 16.

10 Ledelsen af og tilsynet med eksaminerne i henhold til denne lov indenfor særømråder udøves af en eksamsleder, der udnævnes af landsstyret.² Han skal have højeste nautiske uddannelse og desuden indgående kendskab i navigation sømandskab og sømandslære. Eksamslederen er ansvarlig overfor landsstyret for, at eksaminationerne foretages på lovformelig og betryggende måde under ansvar efter lovens almindelige regler. Han kan med landsstyrets samtykke antage det nødvendige antal kyndige meddommere til eksamen i enkelte fag. Eksamslederen udarbejder eksamensopgaverne og fastsætter tiden for eksaminerne.

11 For at kunne indstille sig til eksamen må vedkommende mindst 14 dage forinden eksamen indsende skriftlig andragende til eksamslederen med skolens anbefaling bilagt fødselsattest, sejladsstid og søfartsbog.

12 Eksamen afholdes sædvanligt en gang årligt.

De nærmere regler om eksaminernes afholdelse og om karakterberegningen m. v. fastsættes af landsstyret.

13—14 (udgår if. ll. nr. 20, 28. marts 1956).

15 Til hver eksamination kræves mindst 2 eksamsledere, og eksaminandens lærer er den ene, såfremt han er godkendt af landsstyret. Hver eksamsleder bedømmer selvstændigt. Bedømmes en besvarelse forskelligt, bliver karakteren den, hvis talværdi er nærmest middeltallet af værdierne af de forskellige dommers karakterer. Ligger dette middeltal midt imellem 2 værdier af ovenstående karakter, gives den karakter, hvis talværdi er nærmest højere.

16 Undervisningen og eksaminationen til styrmandseksamen foregår indtil videre efter rigslovgivning (jfr. lov nr. 48 af 28. februar 1916 med senere ændringer) og dertil hørende bekendtgørelser.

Så længe maskinistundervisningen er fællesanliggende, er denne undergivet rigslovgivningen (jfr. lov nr. 78 af 19. marts 1930 om eksaminer for skibsmaskinister m. m.) og dertil hørende anordninger og kundgørelser.

17 Denne lov træder i kraft 1. september 1954 og samtidig ophæves lagtingslov nr. 19 af 28 marts 1949 og lagtingslov nr. 43 af 13 april 1950.

Eksaminer, bestået inden denne lovs ikrafttræden, giver adgang til søneringsbeviser som hidtil indtil 3 år fra ikrafttrædelsen at regne.

19. marts — Løgtingslóg (nr. 8) um SJÓMANSSKÚLA og sjómanslæru.

1 Landið heldur sjómansskúla, nevndur Føroya sjómansskúli, har lært verður og próvtøka fer fram til tey í § 6 nevndu prógv.

Viðkomandi kommuna luttekur eftir nærri avgerð í bygging og rakstri skúlans.¹

1) Jfr. Kunng. nr. 46, 11 sept. 1958.

2) Jfr. reglur nr. 5, 22. jan. 1957.

3) Sbr. II. nr. 22, 28. marts 1957.

1954 19. marts

2 Fastur lærari skúlans hevur skyldu at hava upp í 36 tímar um vikuna og umframt hava tær hæddartøku- og miðingarvenjingar, sum læruni tørvar uttanfyri skúlatíðina. Vikutímar fyrstøðumannsins kunnu eftir landsstýrisins avgerð minkast, so vítt fyriseting skúlans ger tað neyðugt.

3 Næmingarnir lata skúlapening hvønn mánað og landsstýrið fyrisetur støddina

4 Landsstýrið fyrisetur gjøllari reglur fyri rakstri og virki skúlans og skipar fyri eftirliti við skúlanum.

5 So skjótt sum gjørligt verða sett í verk hóskaði læruskeið fyri ungmenni, sum eru ella ætla at vera sjómenn, til at leggja góða grund undir sjómansstarv teirra. Hesi skeið skulu fara fram á Føroya sjómanskúla og um neyðugt á øðrum av landsstýrinum góðtiknum skúla.

6 Á Føroya sjómanskúla verður lært og fer próvtøka fram til heimaskipara- prógv, skipara- og stýrimannaprógv, og verða so skjótt sum tilber gjørdir útvegir fyri, at lært verður og próvtøka kann fara fram til kokkaprógv. Umframt kann verða lært og próvtøka fara fram til vanligt maskinistprógv, maskinpassa- og motorpassara- og prógv.

7 Til heimaskipara- og skipara- og stýrimannaprógv verður lært og fer próvtøka fram eftir reglum, sum landsstýrið fyrisetir í kunngerð. Í hesum lærugreinum: (sum broytt við ll. nr. 20, 28. marts 1956) ¹

Skiparar: Føroyskt, danskt, enskt, matematikk, rokning, fysikk, ravmagnslæra, siglingarlæra, sjórættur og sjóreglur, signalering við radiotelefon, veður-, og streym- hav- og landalæru, maskinlæru, heilsumál, sjómans- og fiskiskapslæra.

Lesitíð umleið 36 vikur.

Heimaskiparar: Siglingarlæra, sjóreglur, Signalering við radiotelefon.

Lesitíð 6 vikur.²

8 Fyri at koma upp til heimaskipara- og skipara- og stýrimannaprógv má maður prógva at hava siglt í minsta lagi 24 mánaðir aftaná at hava fyllt 15 ár, til skipara- og stýrimannaprógv við skipi yvir 20 br. reg. tons, meðan siglingartíðin til heimaskipara- og stýrimannaprógv kann vera við minni fari. Læknávátan krevst fyri sjón og hoyring.

9 Viðvíkjandi læru og próvtøku til stýrimenn og til maskinist (maskinmeistara), maskinpassara og motorpassara sí § 16.

10 Til at skipa fyri próvtøku eftir hesari lóg í tann mun, hon er føroyskt sermál, setur landsstýri ein próvdómara, sum skal hava hægsta nautiska lærdóm og annars umfatandi kunnleika í sigling, sjómansskapi og sjómanslæru.³ Próvdómari stendur landsins fyrisæti til svars, at próvtøkan fer fram á regluligan og tryggan hátt undir ábyrgd yvir fyri teim við lóg settu fyrisetningum. Hann kann, um landsstýrið jättar, fáa sær konar eykadómarar til próvtøku í einstøkum lærugreinum, so nógvar sum tørva. Próvdómari fær til vega allar próvuppgávur og fyrisetur próvtøkutíðina.

11 Fyri at sleppa upp til próvtøku má maður í minsta lagi 14 dagar frammanundan senda próvdómaranum skrivliga umsókn við viðmæli frá skúlastjóra umframt navna- ella dópssedil, siglingartíð og siglingarbók.

12 Próvtøkuroyndirnar verða vanliga eina ferð um árið.

Landsstýrið fyrisetur gjøllari reglur um próvtøkuhald og karakterstigin v. m.

13—14 ganga út samsvarandi ll. nr. 20, 28. marts 1956.

15 Til hvørja roynd vera minst tveir próvdómarar, og er lærari próvtakarans annar, um hann er góðtiki av landsstýrinum. Hvør próvdómari dómir sjálvstøðugt, og er ójavni á, verður karakterurin tann, sum er nærmast miðaltalinum av teimum givnu karakterunum. Liggur miðalvirði ímillum tveir av teimum nevndu karakterunum, verður tann karakterur at gjalda, sum er nærmast hægri.

16 Stýrimanslærdómur og próvtøka fer fram fyri fyrst eftir ríkislóggávu (smbr.

1) Sbr. Kunng. nr. 36, 30. mai 1958.

2) Sbr. Kunng. nr. 46, 11. sept. 1958

3) Sbr. Reglur nr. 5, 22. jan. 1957.

lov nr. 48 af 28. februar 1916 við seinni broytingum) og til hennara hoyrandi kunngerðum.

So leingi maskinistleran er felagsmál, er alt henni viðvíkjandi undir ríkislóg-gávu (smbr. lov nr. 78 af 19. marts 1930 om eksaminer for skibsmaskinister m. m.) og teim kgl. fyriskipanum og kunngerðum, sum knýttar eru til hennara.

17. Henda lóg kemur í gildi 1. september 1954 og samstundis fer lögtingslóg nr. 19 frá 28. marts 1949 og lögtingslóg nr. 43. frá 13. apríl 1950 úr gildi.

Prógv, sum tikin eru innan henda lóg kemur í gildi, geva rætt til yrkisbrøv sum higartil uppá 3 ár frá degnum, lógin kemur í gildi.

25. marts — Figgjarlögtingslóg nr. 9 fyri árið 1954/55.

Viðmerkingar: Til pr. 18.6.2. Studningur til nýbyggjan TELEFONVERKSINS.

Eingin stórvegis nýbyggjan má verða framd uttan kostnaðarættan eftir figgjarnevndarinnar viðmæli er góðkend av landsstýrinum.

Til pr. 21.7. Studningur til ENDURNÝGGJAN AV SKIPAFLOTANUM 400.000 kr.

Hesin peningur verður lagdur í serligan grunn og at nýta til endurnýggjan av skipafлотanum eftir reglum sum figgjarnevndin setur.

8. apr. — Anordning, hvorved lov om kirkers brug, sognebåndsløsning m. m. sættes i kraft på Færøerne.

I henhold til den regeringens ved § 24 i lov om kirkers brug, sognebåndsløsning m.m. af 30. juni 1922, således som denne lov er ændret ved nr. 111 af 29. marts 1924 og lov nr. 104 af 15. marts 1947, givne bemyndigelse sættes herved bemeldte lov, således som den er ændret ved de anførte love, i kraft på Færøerne med de ændringer, der er anset for nødvendige af hensyn til de særlige forhold på disse øer, sålydende:

Kirkernes benyttelse af folkekirkens præster og dens menigheder.

1 Sognepræster, residerende kappellaner og andenpræster har ret til lige såvel på søgnedage som på søn- og helligdage at bruge de kirker, ved hvilke de er ansat, til gudstjeneste i sædvanlig form, til kirkelige handlinger samt til gudelige forsamlinger, kirkelige møder o. lign. Hvor flere præster er ansat ved den samme kirke, fastsættes de nærmere regler herom om fornødent af biskoppen efter indhentet erklæring fra menighedsrådet.

Kaldskapllaner og hjælpepræster har, når regulativet for deres stilling ikke giver dem nogen særlig adgang, kun denne ret efter foregående aftale med sognepræsten.

2 Sognepræsten, den residerende kapellan og andenpræsten har ret til at tilstede andre præster i folkekirken at bruge de kirker, ved hvilke han er ansat, i de samme tilfælde, hvori retten til at bruge kirkerne tilkommer ham selv.

Ligeledes kan sognepræsten, den residerende kapellan og andenpræsten tilstede ikke præsteviede, der efter de hidtil gældende regler har adgang til Prædikestolen, at bruge de pågældende kirker til prædiken og Katekisation.

Andre ikke præsteviede kan med tilladelse af en af de fornævnte præster og under hans ansvar tale i kirken fra kordøren eller prædikestolen udenfor de sædvanlige gudstjenester.

Når den kirkelige betjening af et af flere sogne eller sognedistrikter bestående pastorat er ordnet således, at betjeningen af et enkelt sogn eller distrikt væsentlig er overdraget til en residerende kapellan kaldskapellan eller fast hjælpepræst, har han på lignende måde ret til at give andre adgang til at bruge vedkommende sogne eller distriktskirke.

1954 8. april

3 Dersom een eller flere af et sogns eller sognedistrikts til folkekirken høren de beboere begærer, at der gives en anden præst i folkekirken end den eller de ved kirken ansatte lejlighed til at benytte kirken i noget af de i § 1, stk. 1, nævnte øjemed, og sognepræsten eller præsten ved distriktskirken, jfr. § 2, stk. 4, samtykker deri, er berettigelsen derved tilvejebragt. Den vedkommende præsts samtykke må søges, hver gang kirken ønskes benyttet på fornævnte måde. Nægter den vedkommende præst sit samtykke, kan sagen forelægges biskoppen eller kirkeministeriet til afgørelse.

Sådant samtykke kræves dog ikke til benyttelse af sogne- eller distriktskirken til udførelse af kirkelige handlinger ved udensogns præst i de nedenfor i § 18 ommeldte tilfælde. Anmeldelse om, af hvilken præst den kirkelige handling ønskes udført, skal ske mindst 24 timer forud til sognepræsten eller distriktspræsten, med hvem aftale må træffes om tiden for handlingens udførelse. Adgang til brugen af kirken til den af anmelderen opgivne tid kan kun nægtes, såfremt kirken til den berammede tid allerede er bestemt til andet brug.

4 Mindst 5 familiefædre, enker og andre personer med egen husstand af et sogns eller sognedistrikts til folkekirken hørende beboere, der er medlemmer af sognemenigheden eller sognedistriktsmenigheden, kan begære kirken overladt til prædiken og katekisation eller skriftemål og altergang ved en anden præst i folkekirken end den eller de ved kirken ansatte. Aftale om kirkens benyttelse må i dette tilfælde ske med vedkommende kirkebetjent mindst 24 timer forud. Adgang til brugen af kirken kan ikke nægtes, medmindre den til den berammede tid allerede er bestemt til andet brug.

5 Den i henhold til de foregående paragraffer sognets præster eller dets beboere givne ret til at få kirken overladt til brug for andre end sognets præster skal og så gælde med hensyn til adgang for en præst ved en evangelist-lutersk menighed udenfor riget eller en herfra udsendt missionær, der har modtaget præstevielse i folkekirken til at holde gudstjeneste og i forbindelse hermed at udføre dåb og forrette altergang. Tilladelse skal i disse tilfælde for de førstnævntes vedkommende være afhængig af, at provsten efter de oplysninger, der forelægges ham om vedkommende udenlandske menigheds lære og ritus, skønner, at der ikke kan være noget til hinder herfor. Tilladelsen kan når som helst tilbagetages af provsten. Provstens tilladelse kræves ikke for præster i den islandske, den norske eller den svenske kirke.

6 De til folkekirken hørende beboere af et sogn eller sognedistrikt, der har løst sognebånd efter de herom i §§ 8—11 givne regler eller er medlem af en valgmenighed, har ret til at lade den præst, til hvem de har sluttet sig, prædike i sogne- eller distriktskirken såvel som til at lade ham udføre kirkelige handlinger for dem i kirken eller på kirkegården. Om tiden for sådan brug af kirken må der forud ske aftale med vedkommende kirkebetjent, mindst 24 timer forud. Adgang til brugen af kirken m. v. kan kun nægtes, såfremt den til den berammede tid allerede er bestemt til andet brug. Sognebåndsløsernes præst skal være berettiget til ved samme lejlighed ikke blot at tage sognebåndsløserne til ham fra andre sogne til alters, men også til at udføre andre kirkelige handlinger for dem, når dette kan ske i umiddelbar forbindelse med den af ham afholdte gudstjeneste.

Stk. 2. Når mindst 10 af en sognemenigheds eller sognedistriktsmenigheds medlemmer til biskoppen har indgivet begæring om brugen af kirken for en af dem dannet valgmenighed, og betingelserne derfor efter lov om valgmenigheder af 15. maj 1903 § 5, stk. 2, er til stede, fastsætter biskoppen efter indhentet ering fra menighedsrådet et regulativ for kirkens benyttelse af valgmenigheden.

Stk. 3. Den merudgift til kirkens opvarmning, belysning og rengørelse m. m., som forårsages ved valgmenighedens brug af kirken i henhold til foranstående stk. 2, godtgøres denne af valgmenigheden ved et vederlag, som fastsættes af kirkens overtilsyn efter forhandling med menighedsrådet og valgmenighedens bestyrelse. Overtilsynets afgørelse kan indankes for kirkeministeriet.

7. Til kirkens benyttelse til en gudstjeneste, der væsentlig afviger fra den almindelige form, såvel som til benyttelse i kirkelige sammenslutningers anliggender, til afholdelse af kirke- og missionshistoriske foredrag, når betaling ikke tages for at påhøre samme, og deslige, meddeler menighedsrådet samtykke, når sognets præst, den residerende kapellan, andenpræsten eller distriktspræsten i et udskilt distrikt selv leder disse møder, eller de afholdes af udensogns præst efter en til ham derom overensstemmende med reglerne i § 4 eller § 5 rettet opfordring. I andre tilfælde, såvel som til kirkekoncerter meddeler biskoppen samtykke efter indstilling fra menighedsrådet. Biskoppens afgørelse kan af menighedsrådet indankes for ministeriet. Kan i enkelte tilfælde indstilling til biskoppen ikke ske, kan tilladelsen, når menighedsrådet ønsker denne givet, meddeles af sognepræsten, den residerende kapellan, andenpræsten eller distriktspræsten i et udskilt distrikt, men han skal da altid, så snart ske kan, gøre indberetning til biskoppen.

Til afsyngelse af salmer og kirkelige sange og deres ledsagelse af orgel såvel som til udførelse af kirkelig musik på orglet kan menighedsrådet meddele samtykke efter indstilling fra sognepræsten eller distriktspræsten, når der ingen betaling tages for adgangen til kirken.

Sognebåndsløsning.

8 1. Ethvert medlem af folkekirken har ret til ved sognebåndsløsning efter de nedenfor foreskrevne regler at slutte sig til en anden præst end sognets eller den menigheds præst, til hvilken han ifølge lovgivningen er henvist.

De præster, til hvem der kan løses sognebånd, er, foruden de i sognemenighederne ansatte faste præster (jfr. § 17, stk. 2), de præster, der er ansat ved stiftelser, i hvis kirker der holdes offentlige gudstjeneste, samt valgmenighedspræster.

En sognebåndsløsning kan omfatte mand og hustru samt hjemmевærende børn under 18 år eller andre personer af samme alder henhørende til samme husstand. For personer over 15 år kræves dog pågældendes samtykke.

Ingen præst er pligtig til at modtage sognebåndsløserne, men modtager han dem, er han både med hensyn til kirkelige handlingers udførelse og med hensyn til sjælesorg stillet ganske på samme måde overfor sognebåndsløserne som overfor sin egen menigheds medlemmer.

9 Sognebåndsløsning sker ved anmeldelse til provsten. Anmeldelsen skal indeholde en angivelse af de personer, hvem sognebåndsløsningen omfatter, samt en erklæring fra den præst, til hvem sognebåndet ønskes løst, om, at han er villig til at modtage pågældende som sognebåndsløser.

Provsten lader anmeldelsen gå videre til den præst, fra hvem der er løst sognebånd. Sognebåndsløseren er berettiget til af provsten at forlange en attest for den modtagne anmeldelse.

Enhver præst er pligtig til at føre en protokol over sognebåndsløserne fra og til ham.

10 Den præst, til hvem der er løst sognebånd, har ansvaret for de kirkelige handlinger, som han udfører for sognebåndsløseren. Hvor fødselsanmeldelse skal gøres til kirkebogen, skal den ske på det sted, hvor barnet er født, og det påhviler præsten på dette sted at påse, at den forældrene i henhold til lov af 4. marts 1857 § 2 påhvilede forpligtelse til inden et år efter barnets fødsel for sognets præst og kirkebetjent at opgive barnets navn iagtages.

Kirkeministeriet fastsætter iøvrigt de fornødne regler for anmeldelse til kirkebøgerne af de af sognebåndsløsernes præst for disse udførte kirkelige handlinger, såvel som for afgivelse af statistiske indberetninger m. v., navnlig også med hensyn til, hvilke anmeldelser til hjemmesognets kirkebøger det skal påhvile sognebåndsløseren selv at gøre, og hvilke der skal foretages af sognebåndsløserens præst.

11 Om ophør af sognebåndsløsning sker anmeldelse til provsten og fra denne til de vedkommende præster, der herom gør tilførsel til den i § 9 ommeldte protokol. Anmeldelsen kan ske under eet for samtlige de i § 8, stk. 3, under

1954 8. april

eet tilmeldte sognebåndsløser eller af hver af disse for sig, for så vidt børn under 15 år angår dog kun med forældrenes samtykke.

Endvidere bortfalder sognebåndsløsning når den præst, til hvem der er løst sognebånd, forflyttes, afskediges eller dør. En sognebåndsløser kan dog i disse tilfælde udsætte afgørelsen af, hvorvidt han vil vende tilbage til sin sognemenighed, indtil der er kaldet en ny præst for den menighed, til hvis præst han ved sognebåndsløsning havde sluttet sig.

Flytter en sognebåndsløser til et andet sogn, men han ønsker at fortsætte med sognebåndsløsningen, skal anmeldelse herom ske til sognepræsten på det tilflyttede sted gennem provsten. Dette gælder også for hver af de i henhold til § 8, stk. 3, under eet anmeldte sognebåndsløser.

Frimenighedens adgang til brugen af folkekirkens kirker.

12 Når en sognepræst, en residerende kapellan, en andenpræst eller en distriktspræst for et udskilt sognedistrikt ønsker adgang for en præst ved en evangelisk-luthersk frimenighed her i riget til at holde gudstjeneste og til i forbindelse hermed at udføre dåb, og forrette altergang i kirkerne i hans pastorat, kan biskoppen meddele tilladelse hertil, såfremt han efter de fra frimenighedens præst modtagne oplysninger om frimenighedens lære og ritus såvel som efter sit kendskab til frimenighedens forhold til folkekirken i det hele ikke skønner, at der er grund til at nægte den. Tilladelsen kan når som helst tilbagekaldes af biskoppen. Biskoppens afgørelse kan indankes for kirkeministeren.

Når sådan tilladelse af biskoppen er meddelt en præst ved en evangelisk-luthersk frimenighed, har denne ret til at forrette begravelse for medlemmer af folkekirken, ligesom begravelser af medlemmer af frimenigheden kan ske fra sognekirken eller sognedistriktkirken på det sted, hvor jordfæstelsen skal foregå. I alle tilfælde, hvor en frimenighedspræst skal forrette en begravelse, skal de bevisligheder, der udkræves, forinden en jordfæstelse kan ske, forud for begravelsen forelægges for sognepræsten eller sognedistriktspræsten på stedet.

13 Sådan tilladelse kan også meddeles af biskoppen, når andragende om benyttelse af sognekirken eller en sognedistriktkirke i det omhandlede øjemed indgives af mindst 5 af et sogns eller sognedistrikts til folkekirken hørende familiefædre, enker eller andre personer med egen husstand. Tilladelsen, der når som helst kan tilbagetages af biskoppen, skal anmeldes skriftlig for vedkommende kirkebetjent mindst 24 timer forud. Adgang til brugen af kirken kan ikke nægtes, medmindre den til den berammede tid allerede er bestemt til andet brug.

14 Når mindst 20 familiefædre, enker og andre personer med egen husstand har dannet en evangelisk-luthersk frimenighed med egen præst, og mindst 10 af disse er bosat i samme sogn eller sognedistrikt, kan de ansøge biskoppen om at få den derværende sogne eller distriktskirke overladt til fast brug for frimenigheden og dens præst og har ret til denne brug, såfremt og så længe biskoppen finder, at menigheden og dens præst opfylder betingelserne i henhold til § 12 for, at der kan meddeles menighedens præst tilladelse til at holde gudstjeneste i sogne- eller distriktskirker. Det skal dog tillige være en betingelse for, at tilladelse kan meddeles eller opretholdes, at biskoppen efter forhandling med menighedsrådet skønner, at frimenighedens brug af kirken ikke vil træde hindrende i vejen for de folkekirkelige menigheders brug af samme. Skulde der om sidstnævnte forhold opstå uoverensstemmelser mellem vedkommende parter, kan sagen indankes for kirkeministeriet.

15 Forinden frimenighedens brug af kirken træder i kraft, skal der af biskoppen efter forhandling med menighedsrådet være udfærdiget et regulativ for kirkens benyttelse, hvori dog de fornødne ændringer til enhver tid skal kunne foretages, navnlig som betingelse for frimenighedens fortsatte brug af kirken i de foran nævnte tilfælde.

Bestemmelserne om, hvilken betaling der af frimenigheden skal ydes såvel for brugen af kirken som for dens opvarmning, belysning og rengøring m. m., fast-

8. april 1954

sættes af kirkens overtilsyn efter forhandling med menighedsrådet og frimenighedens bestyrelse. Overtilsynets afgørelse kan indankes for kirkeministeriet.

16 Ved de gudstjenester, der afholdes i folkekirkens kirker ved en præst for en frimenighed, har denne samme adgang til at tilstede ikke præsteviede adgang til at tale fra prædikestolen eller kordøren, som tilkommer folkekirkens præster jfr. § 2, stk. 2 og 3, dog at frimenighedspræsten selv altid skal være til stede og lede handlingen ved disse lejligheder.

Almindelige bestemmelser.

17 Ethvert medlem af folkekirken har sin præst i sognemenigheden på det sted, hvor han bor, medmindre han er henvist til eller efter de i §§ 8—17 fastsatte regler har sluttet sig til en anden folkekirkelig menighed.

Er der i sognemenigheden ansat flere faste præster end sognepræsten (residerende kapellaner, andenpræster og kaldskapellaner eller faste hjælpepræster, til hvem betjeningen af et sogn eller distrikt væsentlig er overdraget), har ethvert af sognemenighedens medlemmer ret til at slutte sig til hvem af disse, han ønsker.

Løvrigt kan de for samme menighed (menigheder) ansatte præster med menighedsrådets tilslutning og biskoppens samtykke dele det eller de dem betroede sogne i distrikter således, at hver af præsterne bliver pligtig til at betjene de til folkekirken hørende beboere i distriktet, for så vidt de ikke slutter sig til præsten for det andet distrikt. Sådant distriktdeling skal finde sted, hvor der i et sogn på over 10.000 indbyggere er ansat både sognepræst og residerende kapellan eller kaldskapellan. Kirkeministeriet fastsætter i så fald efter indstilling af menighedsrådet grænserne for distrikterne samt disses fordeling mellem præsterne. Biskoppen fastsætter, ligeledes efter indstilling fra menighedsrådet, de nærmere regler for embedsforholdet mellem præsterne og gudstjenesternes så vidt muligt ligelige fordeling imellem dem.

En af biskoppen eller ministeriet godkendt distriktsdeling skal inden dens ikrafttræden kundgøres fra prædikestolen to søndage efter hinanden såvel som ved opslag eller på anden i menigheden for kirkelige bekendtgørelser sædvanlig måde.

18 Ingen præst i folkekirken er pligtig at udføre kirkelige handlinger for personer, der ikke er medlemmer af hans menighed.

Personer, der ikke er medlemmer af menigheden, kan dog, når præsten er villig dertil, få kirkelige handlinger, herunder hjemmedåb, udført af ham, uden at samtykke fra vedkommendes egen præst dertil udkræves.

Den præst, der har udført en kirkelig handling for nogen, der ikke er medlem af hans menighed, skal gøre anmeldelse derom til vedkommende menighedsmedlems præst.

19 Adgang til kirken ved de i denne lov omhandlede gudstjenester og kirke lige handlinger skal stå åben for alle.

20 De i denne lov omhandlede gudstjenester og kirkelige handlinger skal som regel forrettes i det færøske og danske sprog. Tilladelse til undtagelse herfra kan meddeles af biskoppen. Sådant tilladelse skal dog ikke være fornøden til benyttelse af det islandske, det norske og det svenske sprog i de i § 5 omhandlede tilfælde. Færøske salmer og ritualer skal være autoriseret af biskoppen.

21 Kirkens betjente er pligtige uden særskilt vederlag at forrette tjeneste ved alle almindelige gudstjenester på søn- og helligdage eller andre årlig tilbagevendende lejligheder, såvel som ved de særlige gudstjenester i sædvanlige form, der afholdes af sognets egne præster. Hvor en andenpræst er ansat, er kirkernes betjente dog ikke pligtige at forrette tjeneste ved de af andenpræsten afholdte særlige gudstjenester, og heller ikke ved de af ham afholdte almindelige gudstjenester, såfremt hans ansættelse har medført, at der afholdes flere sådanne gudstjenester end de hidtil sædvanlige.

Ved gudstjenester, der afholdes af andre præster end de ovenfor nævnte, samt ved gudelige forsamlinger, kirkelige møder o. lign., der holdes i kirken, er kirkernes betjente ikke pligtige at være til stede.

1954 8. april

Kirkernes betjente er endvidere pligtige uden særskilt vederlag at forrette tjeneste ved alle kirkelige handlinger uden forbindelse med gudstjenesten, som udføres i kirken eller på kirkegården af præsterne i det sogn, i hvilket vedkommende kirkebetjent er ansat, eller af andre på deres vegne. Dog er vedkommende kirkebetjent berettiget til at kræve vederlag for sin medvirken i de tilfælde, hvori en kirkebetjent i henhold til bestemmelsen i § 48 i lov nr. 418 af 12. juli 1946 om folkekirkens lønningsvæsen uden for København og Frederiksberg m. m.¹ er berettiget til at modtage vederlag.

I tilfælde, hvor kirkens betjente ikke er pligtige at medvirke, og disse ikke medvirker efter særlig aftale, kan den præst, der forestår gudstjenesten eller forretter den kirkelige handling, på eget ansvar lade kirkebetjentens gerning udføre af en anden til folkekirken hørende person, som han finder skikket dertil, og som han dertil kan formå.

Tiden for særlige gudstjenester og kirkelige handlinger, ved hvilke kirkernes betjente er pligtige at forrette tjeneste, må så vidt muligt vælges således, at det offentlige skolevæsens tjeneste ikke udsættes for i den anledning at forsømmes.

Hvad der i denne paragraf er bestemt for kirkens øvrige betjente, gælder også for kirkens organist og kantor.

22 Menighedsrådet udfærdiger en vedtægt, hvori der fastsættes betaling for kirkens eller det til kirken hørende ligkapels benyttelse og for kirkens rengøring, opvarmning, belysning, udsmykning m. v. ved særskilte kirkelige handlinger, gudelige forsamlinger o. lign. såvel som for orgelspil og kor ved slige lejligheder samt for benyttelse af kirkeklokkerne ved begravelser og bryllupper. I vedtægten kan også optages bestemmelse om den betaling, der skal ydes for kirkens benyttelse til kirkekoncerter og deslige.

Ved dåbshandlinger, der udføres i umiddelbar forbindelse med den almindelige gudstjeneste på søn- og helligdage, må ikke kræves betaling for orgelspil. For kirkernes benyttelse til gudstjenstlig og andet opbyggeligt brug kan der overhovedet ikke kræves anden betaling end den takstmæssige for opvarmning, belysning, og rengøring.

Vedtægter stadfæstes af landsstyret og provsten. Hvor kirken ikke er selvejende, skal der inden stadfæstelsen forhandles med kirkens ejer eller ejeren af kirkens midler.

23 Ved de i kirken forefaldende gudstjenester og kirkelige handlinger m. v. påhviler ansvaret for, at alt foregår sømmeligt og med orden, når stedets præst ikke selv er til stede og leder handlingen, den præst, til hvem kirken er blevet overladt. Ved gudelige forsamlinger i kirken kan den præst, der har ansvaret, forlange, at ingen må tage ordet, som ikke før forsamlingens afholdelse har fået hans samtykke hertil.

Den, hvem ansvaret påhviler, skal tillige påse og selv bidrage til, at kirkebygningen og dens tilbehør behandles med omhu og forsigtighed.

24 Denne lovs bestemmelser kommer ikke til anvendelse på kirker i straffeanstalter og arresthuse. For kirker i hospitaler og lignende stiftelser såvel som kapeller, der udgør en del af en i privat eje værende beboelsesbygning, kommer §§ 1 og 2 til anvendelse.

25 Ved denne lovs ikrafttræden på Færøerne ophæves kgl. anordning af 21. januar 1925, hvorved lov nr. 284 om sognebåndsløsning og brugen af kirkerne af 30. juni 1922, således som denne var ændret ved lov nr. 111 af 29. marts 1924, blev sat i kraft for Færøerne.

10. april — Justitsm. cirk. om ÆGTESKABS indgåelse, når begge parter eller en af dem er finsk, islandsk, norsk eller svensk statsborger træder i stedet for tillægget til justitsm. cirk. af 20. aug. 1951.

1) Jfr. nu lov nr. 155, 7. juni 1958.

4. maj 1954

4. maj — Bek. nr. 146 om indkaldelse af færøske PENGESEDLER.

I medfør af § 7 i lov nr. 248 af 12. april 1949 om pengesedler m. v. på Færøerne bestemmes herved følgende:

De for Færøerne gældende pengesedler, der er udstedt i henhold til midlertidige bestemmelser for Færøerne om seddelomløb, valutaforhold og handel med udlandet m. v. af 18. december 1940, midlertidige bestemmelser for Færøerne om seddelomløb og inddragelse af Nationalbanksedler af 3. juli 1942, midlertidige bestemmelser for Færøerne om seddelomløb af 26. august 1943 samt midlertidige bestemmelser for Færøerne om seddelomløb af 27. okt. 1944, ophører den 31. dec. 1954 ved døgnets slutning at være lovligt betalingsmiddel mand og mand imellem samt ved ind- og udbetalinger, der foregår ved offentlige kasser.

De indkaldte pengesedler vil dog kunne ombyttes hos rigsombudsmanden på Færøerne og Danmarks Nationalbank til og med den 31. december 1955, ligesom banken har ret til, såfremt omstændighederne taler herfor, også senere at indløse sedlerne.

11. maj — Lagtingslov nr. 11. om tillæg til lagtingslov nr. 18 af 20. marts 1952 om ændringer i lagtingslov nr. 72 af 22. dec. 1951 om FISKERNES AFREGNING OG LØNREGULERINGSFOND, som ændret ved lagtingslov nr. 11 af 7. marts 1952 og lagtingslov nr. 5 af 19. marts 1954.¹

For at sætte lønreguleringsfonden i stand til for tidsrummet 1. marts til 15. oktober 1954 at yde et tillæg til mindsteindtægten i henhold til gældende bestemmelser, således at den samlede mindsteindtægt andrager kr. 800.— om måneden for mænd, der på udmønstringsdagen er fyldt 18 år, udskrives en overordentlig skat til fonden for finansåret 1954/55 på 3 % af alle indtægter, som i finansåret er pligtige at svare skat til landskassen.

Denne overordentlige skat er undergivet reglerne for landsskat og forfalder til betaling med halvdelen 1. oktober og halvdelen 1. december 1954.

Skatten, der opkræves særskilt af Færøernes oppebørselskontor, begrænser landskassens garanti for nævnte tillæg.

11. mai — Løgtingslóg (nr. 11) um uppískoyti til lögtingslóg nr. 18 frá 20. marts 1952 um broyting í lögtingslóg nr. 72 frá 22. december 1951 um AVROKNING OG LØNJVAVNINGARGRUNN FISKIMANNA sum broytt við lögtingslóg nr. 11. frá 7. marts 1952 og lögtingslóg nr. 5 frá 19. marts 1954.

Fyri at gera lønjavningargrunnin fóran fyri í tíðarskeiðinum 1. marts til 15. oktober 1954 at veita eina viðbót til minstulønir eftir galdandi reglum, soleiðis, at samlaða minstalønin kemur upp í kr. 800.— um mánaðan hjá monnum, sum mynstringardagin hava fyllt 18 ár, verður ein eykaskattur útskrivaður til grunnin fyri fíggjarárið 1954/55 uppá 3 % av øllum inntøkum, sum í fíggjarárinum koma undir landsskatt.

Hesin eykaskattur kemur undir somu reglur sum landsskattur og fellur til gjaldingar við helmingi 1. oktober og helmingi 1. december 1954.

Skatturin, ið verður kravdur inn um Føroya gjaldstovu fyri seg, avmarkar landskassans ábyrgd fyri hesi viðbót.

15. maj — Bek. nr. 160 om ændring i bestemmelser om THORSHAVN KOMMUNESKOLE

På derom af undervisningsministeriet nedlagt forestilling har Hans Majestæt Kongen under 15. marts 1954 bifaldet, at § 5, stk. 1 og 4 i de ved kongelig resolu-

¹⁾ Jfr. ll. nr. 3, 18. febr. 1955 § 5.

1954 15. maj

tion af 29. maj 1896, jfr. bekendtgørelse nr. 95 af 25. juni 1896, fastsatte bestemmelser om Thorshavn kommuneskole affattes således:

§ 5, stk. 1. »Børnenes fremgang prøves en gang årlig i juni måned ved en offentlig eksamen, som afholdes i skolekommissionens overværelse efter foregående offentlig anmeldelse og indbydelse til børnenes forældre, værger eller husbonder.«

§ 5, stk. 4. »De børn, der er antagne til konfirmationsforberedelse om efteråret, og således befundne at kunne udskrives af skolen, bør ikke desto mindre underkaste sig den forordnede eksamen i juni måned.«

20. maí — Kunng. nr. 12 um reglur fyri ELEKTROINNLEGGJARUM.

Eftir § 9 í lögtingslóg nr. 29 frá 26. november 1953 um tekniskar innleggjarar fyrisetur landsstýrið fylgjandi fyríbils reglur fyri elektroinnleggjarar.

Innleggjarar, sum hava ikki fingið eina av teim royndum fyri elektroinnleggjararar, sum ráðharradeildin fyri almennarbeiði hevur góðkent eftir § 5 í lóg nr. 169 frá 11. maí 1935 um elektriskar sterkstreymveitingar, samb. kunngerð nr. 172 frá 14. maí 1952, men lógliga hava røkt egið vinnuligt innleggjaravirki í tíðini inntil 1 mánað frammanundan hesi kunngerð, hava framvegis heimild at taka uppá seg innleggjararbeiði við elektrisk verk í sama muni sum higartil, um so er, at viðkomandi veitingarfelags leiðsla eftir § 5 í lóg um tekniskar innleggjarar tekur ikki aðra avgerð. Møguligt tørvandi heimild til framhald av virki kann veitast av leiðslu veitingarfelags hóast reglurnar í § 1, seinasta punktum.

Við hesi broyting koma lógarinnar reglur annars í nýtslu fyri her nevndu innleggjarar, sum soleiðis m. a. kunnu skjóta sýting frá leiðslu í veitingarfelag um heimild at røkja innleggjaravirki inn til landsstýrið, sum eftir samráð við elektricitetsnevndina tekur endaliga avgerð í málinum.

Landsstýrið ger vart við, at innleggjarar, sum hava ikki fingið eina av teim góðkendu royndunum, framvegis onga heimild hava eftir reglunum í § 5 í lógini um sterkan streym at røkja arbeiði við elektrisk verk, sum eru undir eftirliti elektricitetsnevndarinnar.

nr 13

21. maí — Lógtingslóg um BÝARSKIPANIR og BYGGISAMTYKTIR.

1. *partur.* Landsstýrið kann, tá ið eitt kommunustýri (býráð ella sóknarstýri) mælir til tess, góðkenna býarskipan fyri hesa kommunu ella part av henni.

2. *partur.* Tórshavnar kommuna skal, áðrenn 3 ár eru liðin, aftaná at henda lóg er komin í gildi, hava fingið í lag eina býarskipan fyri Tórshavnar kommunu. Landsstýrið kann tó eftir áheitan frá Tórshavnar býráði, og um býarskipanarnevndin samb. 2. gr. játtar tí, leingja hesa tíðarfreist.

3. *partur.* Tá ið annars hildið verður neyðugt at fáa gjorda býarskipan fyri eitt vist øki, kann landsstýrið, um býarskipanarnevndin tekur undir, fyriskipa tí ella teimum kommunustýrum at útvega eina býarskipan. Kortini kann ikki verða kravt, at kommunustýrið skal hava fingið býarskipan í lag við styttri enn 2 ára ávaring. Somu treytir galda, tá ið hildið verður neyðugt at broyta eina áður góðkenda býarskipan.

4. *partur.* Til at ráðgera um býarskipanir fyri eitt øki, ið umfatar fleiri kommunur, kunnu verða samskipaðar, kann landsstýrið seta nevnd, ið skal vera kommunustýrinum til hjálpar í arbeiðinum við at fáa býarskipan í lag fyri økið alt. Koma hesar kommunur ikki ásamt um vidd ella innihald býarskipanar, avger býarskipanarnevndin trætuna og ásetur á hvønn hátt, útreiðslurnar við samskipanini skalu verða býttar millum hesar kommunur.

5. *partur.* Verður ikki gjørt eftir hesum skyldum og fyriskipanum, kann lands-

stýrið við undirtøku býarskipanarnevndarinnar fáa til vega ella broyta eina býarskipan fyri ummælda øki. Kommunan, ella um so er kommunurnar, gjalda útreiðslurnar.

6. partur. Til at útvega ella broyta eina býarskipan samsvarandi 5. parti, hevur landsstýrið vald til at fremja øll mál, sum annars eftir hesi lóg og lóggávu yvirhøvdur liggja undir kommunustýrinum.

Býarskipanarnevndin.

2. 1. partur. Í býarskipanarnevndini sita 3 manns; ein formaður, sum Føroya lögting velur, og 2 limir, annar valdur av Føroya landsstýri, annar av Tórshavnar býráði.

2. partur. Landsstýrið kann umframt seta 2 í býarskipanarmálum serkønar menn í nevndina, men hesir hava ongan atkvøðurætt.

3. partur. Tiltaksmenn skulu verða valdir fyri formannin og hinar nevndarlimirnar.

4. partur. Allar avgerðir nevndarinnar verða tiknar við vanligum atkvøðumeirluta. Tann kommuna, sum serligan áhuga hevur fyri tí máli, ið nevndin hevur til viðgerðar, hevur rætt til at senda umboðsmann, ið persónliga kann greiða nevndini frá sjónarmiðum kommununnar.

5. partur. Nevndin situr í 6 ár. Nevndin skal verða sett so skjótt sum tilber, aftaná at henda lóg er komin í gildi.

6. partur. Landskassin ber allar útreiðslur nevndarinnar, haruppi roknað samýning til serfrøðingarnar og skrivara nevndarinnar.

Innihald, broytan og víðkan býarskipana.

3 1. partur. Í eini býarskipan skal verða greitt frá, hvussu økið, ið skipanin umfatar, er vordid í lötuni, og hvussu tað er ætlað skipað og bygt.

2. partur. Í býarskipan skal í minsta lagi verða greitt frá hesum her aftaru nevndu umstøðum so gjølla, sum neyðugt er til at víska hóskaði og haldgóða skipan fyri byggj-, vega- og havnarviðurskiftum nú og í framtíðini:

1) Hvar ið vegir eru, leið og breidd teirra, byggilinjur, hvussu hornini eru sneidd, og hvussu og hvar vegir koma saman. 2) Hvar ið opin økir og annað tilíkt, ætlað almennari ferðslu, eru. 3) Hvar ið vatnveitingar, frárensl, ravmagns- og telefonveitingar og tilíkt liggja. 4) Hvar ið almenn hús, torg, leikvøllir, spælipláss og annað, havnaøki, víðalundir, kirkjugarðar eru. 5) Hvussu økið er bygt, hvørji húsasøgini eru, og hvussu økið er býtt teirra millum víðvíkjandi hædd og stødd, og um bygt er lágt ella høgt og trunkað og víðvíkjandi nýtslu, um húsini eru sethús, krambúðir, virkishús (neyst og fiskapláss uppítald) ella økið er dyrkilendi (traðir uppítaldar).

3. partur. Býarskipanir skulu fylgja øll neyðug kort og flatteknningar, sum, har tað tørvar, skulu merktar verða við hæddarmátum.

4. partur. Góðkend býarskipan kann verða broytt ella víðkað eftir teim í 1. gr. ásettu reglum. Eitthvørt kommunustýri hevur í umsiting síni yvirhøvdur skyldu at ganga fram eftir góðkendari býarskipan.

Byggisamtyktir.

4 1. partur. Tá ið eitt kommunustýri mælir til tess, kann landsstýrið góðkenna eina byggisamtykt fyri hesa kommunu ella part av henni.

2. partur. Hevur ein kommuna samsvarandi 1. gr. fingið í lag býarskipan, skal hon í seinasta lagi 1 ár aftaná, at henda býarskipan er góðkend, senda landsstýrinum til samtyktar uppskot til byggisamtykt fyri tað øki, býarskipanin umfatar. Landsstýrið kann tó loyva, at byggisamtyktin bara skal umfata ein part av býarskipanini.

3. partur. Landsstýrið kann annars, um býarskipanarnevndin tekur undir við tí, áleggja eini kommunu at útvega byggisamtyktir fyri kommununa ella part av henni, við tí í 5. gr. 2., 3. og 5. parti nevnda innihaldi, Landsstýrið kann somuleiðis áleggja kommunu at broyta eina góðkenda byggisamtykt. Víðvíkjandi slikum áleggingum og frama teirra galda reglurnar í 1. gr. 3., 4., 5. og 6. parti. Um-

1954 21. maj

framt kann landsstýrið seta tær við byggisamtykt umrøddu ætlanir í verk, so umfangandi sum neyðugt er, fyri kostnað kommununar.

Innihald byggisamtykta.

5 *1. partur.* Er ein samsvarandi 1. gr. góðkend býarskipan til skjals, skulu reglurnar í byggisamtyktini verða gjørdar í samljóði við býarskipanina.

2. *partur.* Ein byggisamtykt skal annars, so langt sum tær serligu sókna- og staðarumstøður gera tað ráðiligt, bera í sær reglur, ið roynst hava neyðugar at vissa hóskaði og haldgóða skipan fyri vega- og byggiviðurskiftum nú og í framtíðini.

3. *partur.* Í byggisamtykt, ið býtt kann verða í tvær ella fleiri deildir, skulu við teimum í 2. parti nevndu reglum í huga verða tiknar fyriskipanir um hesi mál:

1) Byggivaldið og virki tess. 2) Um revsing fyri at broyta reglur byggisamtyktarinnar, um hvussu sakarmál um slík reglubrot skulu fara fram í rættinum, um broytan av ólógligum standum og um hjálp frá politivaldinum til tess smb. 22. gr. 3) Um undantøkur og kærur viðvíkjandi avgerðum, ið byggivaldið hevir tikið. 4) Um eykagjald til byggivaldið fyri at viðgera byggimál og annað. 5) Um húsa-smíð viðvíkjandi byggihátti og bruna- og heilsuumstøðum o. s. fr. har nevnt skal verða, um rúminu eru ætlað at vera í, at arbeiða í ella at búgva í o. s. fr. 6) um hvar ið vegir skulu verða, leið teirra og breidd og annað, samb. 3. gr. 2. part nr. 1, bæði viðvíkjandi vegum yvirhøvur og viðvíkjandi einstøkum vegum. 7) Um hvar ið opin øki og annað skulu verða, samanber 3. gr. 2. part nr. 2. 8) Um hvar veitingar skulu verða, samanber 3. gr. 2. part nr. 3. 9) Um hvar ið almen hús, torg og annað skulu verða, samanber 3. gr., 2. part nr. 4. 10) Um húsasløginu, hædd teirra og nýtslu og hvar á lendum hvørt húsaslagið má verða bygt, samanber 3. gr., 2. part, nr. 5. 11) Um hvussu stór og hvørjum standi byggilendi skulu verða. 12) Um hvussu stórir partur av økinum nýttur og bygdur skal verða. 13) Um hvussu langt skal verða millum hús á sama byggilendi, hvussu langt skal verða frá húsnum til vegir ella byggilinjur og til mark grannans.

4. *partur.* Umframt tær í 3. parti í hesi grein nevndu reglum kann í byggisamtykt verða fyriskipað: 14) Hvussu langt og breitt byggilendið skal verða. 15) Hvussu hús skulu standa á byggilendi, og hvussu víða tey mega standa. 16) Hvussu húsini skulu siggja út viðvíkjandi samsvarandi hæddum, reisingum ella serligum klædningi og annað sovordíð. 17) Um og á hvørjum lendum bygt kann verða úr víði ella øðrum eldfinum tilfari. 18) Hvussu og við hvørjum gyrt skal verða og hvussu høg gyrðing eigur at vera. 19) Varðveitan av einum øki við teimum eyðkennum, tað higartil hevir havt annaðhvørt viðvíkjandi byggihátti ella víða- og/ella plantuvøkstri.

5. *partur.* Saman við byggisamtykt skulu liggja øll neyðug kort og flattekingar, sum, har ið tað tørvar, eiga at verða merktar við hæddarmátum.

6. *partur.* Ein góðkend byggisamtykt kann verða broytt ella víðkað við nýggjum og greiniligari reglum viðvíkjandi teim í 3. og 4. parti umrøddu viðurskiftum eftir reglunum, sum settar eru fyri nýggjar samtyktir.

Kunngerð og framløga byggisamtykta.

6 *1. partur.* Áðrenn uppskot um byggisamtykt verður sent landsstýrinum, skal tað verða lagt fram í minsta lagi 3 vikur til alment eftirlits á einum fólki atkomuligum staði. Kommunan skal frammanundan á vanligan hátt kunngera, at byggisamtyktin er framløgd til eftirlits, og kunngerðin skal skila til, hvørt økið tað er, ið uppskotið umfatar. Mótmæli móti uppskotinum, og broytingaruppskot mega verða send kommunustýrinum, áðrenn 3 mánaðir eru lidnir frá kunngerðardegnum.

2. *partur.* Innkomið mótmæli og broytingaruppskot, sum kommunustýrið ikki tekur við, skulu fylgja við uppskotinum, tá ið hetta verður sent landsstýrinum til góðkenningar.

3. *partur.* Landsstýrið kann, tá ið mett verður, at eitt uppskot eigur at verða broytt í einum ella fleiri førum, áðrenn tað kann verða góðkent, gera av, at

kommunustýrið av nýggjum skal leggja uppskotið við teim ætlaðu broytingum fram til alment eftirlits aftaná kunngerð eftir reglunum í 1. parti.

4. *partur*. Somuleiðis kann kommunustýrið, tá ið tað, orskað av innkomnum mótmælum ella broytingaruppskotum, hevur samtykt at broyta hitt upprunaliga uppskotið, fáa í lag, at uppskotið við hesum broytingum verður framlagt av nýggjum.

5. *partur*. Viðvíkjandi uppskotum, ið viðgjörd verða eftir reglunum í 4. gr., 3. petti, avger landsstýrið, nær og hvussu hesi uppskot skulu verða framløgd til eftirlitið umrøtt í hesi grein.

Kunngerð og tinglestur byggisamtykta.

7 1. *partur*. Beinan vegin byggisamtyktin er góðkend, skal kommunan fyri egnan kostnað kunngerá hetta á vanligan hátt.

2. *partur*. Umfatar byggisamtyktin fyriskipanir, ið bara viðkoma einum einstakum húsi ella eftir áskoðan kommunustýrisins nøkrum fáum húsum, sammett annaðhvørt við talið á teimum, ið byggisamtyktin umfatar ella við talið á øllum húsum í kommununi ella sum fastleggur, hvar ið serstakur vegur skal verða, leið og breidd hansara og so frameftir, ella hvar ið byggilinjan skal verða, hvar ið almenn hús, torg og tilíkt skulu verða, skal byggisamtyktin, so skjótt sum tilber, verða tinglisin fyri kostnað kommununar.

3. *partur*. Vanligar reglur um, hvar ið vegir skulu verða, leið og breidd teirra o. s. fr., um býti av byggiháttum á einum øki, um hædd húsanna og annað, skulu vanligá ikki verða tinglisnar. Kommunustýrið kann kortini lata bæði hesar og aðrar reglur í byggisamtyktum tinglesa. Landsstýrið hevur rætt til fyri kostnað kommununar at lata tinglesa, tá ið stýrið heldur tað verða neyðugt eftir lógini ella gagnligt, tó at kommunustýrið ikki hevur tókt tinglestur verða kravdan ella neyðugan.

Fyribíls forboð.

8 Tá ið eitt kommunustýri, ið hevur byggisamtykt í umbúnað, biður um tað, kann landsstýrið nokta fyri, at ein ogn, ið ætlandi kemur inn undir byggisamtykt, verður nýtt á slíkan hátt, ið hildin verður ósamsvarandi byggisamtyktini. Slíkt forboð má bara galda eitt ár og kann ikki, uttan býarskipanarnevndin samtykkir, verða sett meira enn hesa einu ferð.

Virkan av uppskoti byggisamtyktar.

9 1. *partur*. Beinan vegin kunngerðin, ið umrødd er í 6. gr., 1. parti, er vorðin lýst, má fyribíls einki øki, ið samtyktin umfatar, verða bygt ella á annan hátt nýtt í mótstriði við hana samanber 10 gr., uttan loyvi frá teirri yvirvöld, ið gjørt hevur hitt framlagda uppskotið. Sýtir kommunustýrið slíkum loyvi, kann málið verða lagt fyri landsstýrið.

2. *partur*. Er byggisamtyktin ikki vorðin góðkend, áðrenn eitt ár er liðið frá kunngerðardegnum, fellur henda umrødda virkan av kunngerðini burtur. Landsstýrið kann leingja freistina, ið framman fyri er nevnd til 6 mánaðir tá ið hetta verður hildið ynskiligt til at fáa enda á viðgerðini av uppskotinum, ið liggur fyri.

Virkan av góðkendum byggisamtyktum.

10 1. *partur*. Góðkenda byggisamtykt skulu virða ikki bara teir, ið ognina eiga og nýta, men eisini teir, sum í henni eiga veð og aðrar, sum rættindi í henni hava, uttan mark fyri, nær ið hesi rættindi eru fingin.

2. *partur*. Á einum øki, sum góðkend byggisamtykt umfatar, skal annars eingin ogn verða nýtt, verða bygd við nýggjum húsum ella verða umbygd ella sundurbýtt uttan samsvarandi byggisamtyktini.

Byggilinjur við akvegir.

11 1. *partur*. Heldur landsstýrið tað verða neyðugt fyri almennaferðslu at vissað verður vegi størri breidd til viðkanar ella til at fáa betri útlit yvir slíkan veg, kann landsstýrið eftir teimum í 6. og 7. gr. fyrisetu reglum í eini samtykt gera av, hvussu byggilinjur fram við vegnum skulu vera.

2. *partur*. Ein byggilinja, ið er samtykt, hevur somu ávirkan sum tær í 10. gr.

1954 21. maí

nevndu byggisamtyktir, at allar byggingar, viðroknaðir septiktankar og annað, skulu verða hildnar í minsta lagi so langt frá vegi, sum byggisamtyktin tilskilar ella frá miðlinjum vogsins. Er ivamál um, hvar miðlinjan er, avger landsstýrið tað.

3. partur. Á sama hátt verða 12.—14. gr. nýttar, tá ið hesir vegir verða viðk-
aðir, og tá ið goldið skal verða endurgjald, orsakað av byggilinjukravi, tó soleiðis
at í hesum gr. skal verða lisið landsstýrið í staðin fyri kommunustýrið.

Ognartøka o. a.

12 1. partur. Grundir, hús, vøtn og áir, brúgvær og annað, sum eru privat
ogn, og sum neyðug eru til tey í góðkendari byggisamtykt ætlaðu tiltøk, vegir,
torg, leikvøllir, spælipláss, kirkjugarðar og veitingar av ymsum slagí ella til
at byggja á tey í samtyktini almennu hús og annað, ella til at útvega onnur
byggilendi, ella sum tað annars hefur umráðandi týðning fyri hitt almenna at
hava ræði til at seta reglur í verk samtyktarinnar, skulu, tá ið kommunustýrið
krevur tað, verða latnar fyri endurgjöld eftir teimum fyriskipanum, sum henda
lóg ásetir.

2. partur. Privatur servituttur ella nýtslurættindi, sum ikki verða hildin, verða
úr gildi eftir 10. gr., 1. parti sum ósamsvarandi teimum í byggisamtyktini góð-
kendum reglum fyri, hvussu eitt øki skal verða bygt ella nýtt í framtíðini, men
sum tað kortini hefur almiklan týðning fyri hitt almenna at ráða yvir til at
kunna fremja eina byggisamtykt, kann kommunustýrið krevja latnar fyri endur-
gjald eftir reglunum í hesi lóg.

3. partur. Tann, ið eigur slik øki, ella hefur rættindi til tess, kann leggja
spurningin, um tað er neyðugt samsvarandi hesi grein at lata tað koma fyri
landsstýrið, áðrenn 3 mánaðir aftaná almenna kunngerð, um avgerð kommun-
ustýrisins. Umframt skulu, alt tað er gjørligt, ognarmaður ella hann, ið rætt-
indi hefur, fáa beinleiðis boð um hesa avgerð.

13 1. partur. Tá ið tað samsvarandi byggisamtykt verður kravdur ein partur
av eini ogn ella av rættindum í samband við hana, og tann parturin av ognini
ið eftir er, aftaná ta kravdu avhending, eftir ætlan metingarnevndarinnar fær
slika stødd, snið, legu og umstøður annars, at hann ikki longur vil kunna verða
nýttur sum sjálvstøðug ogn, soleiðis sum fyrr, kann ognarmaður, áðrenn 3
mánaðir eru lidnir, aftaná almenna kunngerð um avhending krevja, at kommunan
tekur alla ognina fyri fult endurgjald. Henda sama rætt hefur ognarmaður, tá ið
ognin hefur ligið saman við virkið, sum hon ikki eftir metingarnevndarinnar ætlan
rættiliga kann verða nýtt saman við, aftaná ta kravdu avhending av einum parti
av ognini ella rættindum, knýttum til hennara.

2. partur. Hevur kommunan kravt ogn avhendaða eftir hesum frammanfyri
nevndu reglum, skal virðið við endurgjaldsútrokningini verða ásett eftir tí, ið
ognin higartil hefur verið nýtt.

Endurgjald.

14 1. partur. Tá ið eitt øki samsvarandi byggisamtykt er lagt av til almenn
hús ella virki, ella er ætlað til vegir, torg ella annað soverðið og ognarmaður tess
eftir meti metingarnevndarinnar smb. 15. gr. missir móguleikan at nýta teir fyri-
munir, ið økið hefur á rímligan og forsvarligan hátt sammett við, hvussu granna-
økini í roynd verða nýtt, kann ognarmaður krevja, at kommunan skal taka økið
fyri endurgjald.

2. partur. Er økið bara ein partur av ognini, og vil avhendingin fáa tað í
13. gr. nevndu ávirkan á tann partin, ið eftir er, kann kravið um ognartøku
kommunnar umfata alt økið, sum tað er.

3. partur. Ognarmaður kann umframt krevja, at kommunan tekur ogn hans-
ara fyri endurgjald, um so er, at tær í eini byggisamtykt umrøddu vega- ella
byggilinjur valda, at tann parturin av einum higartil óbygðum byggilendi, ið
byggt kann verða á, verður so lítil ella soleiðis vorðin, at metingarnevndin metir
hann vera óhóskandi til húsagrund. Sama rætt, hefur hann, ið eigur eitt lendi,
ið higartil hefur verið bygt á annaðhvørt aftaná at húsini eru niðurtikin, niður-

brend, ella á einhvönn hátt burturbeind, ella aftaná byggivaldið hefur avgjört, at ein ætlað bygging á lendinum, tá ið hin núverandi bygging á lendinum er niðurbrotin, ikki kann verða framd samsvarandi reglunum í byggisamtyktini.

4. *partur*. Krav um ognartøku eftir 1. parti kann verða sett fram nær sum helst. Krav um ognartøku eftir 3. parti skal vegna uppskots til vega- og byggilinjur, tá ið tað viðvíkur einum óbygdum lendi, verða sett fram, áðrenn freistina, ið avmarkað er í 6. gr. Viðvíkur ognartøkan eina higartil bygda ogn, kann kravið eftir 3. parti verða sett fram, tá ið tann verandi bygging er burturbeind, ella tá ið uppskot um nýggja bygging á lendinum kann ikki verða sett í verk.

5. *partur*. Krav um ognartøku eftir teimum reglum, ið nevndar eru í 1. og 3. parti, skal verða sett fram fyri avvarandi kommunustýri, sum so beinir málið til metingarnevndina.

6. *partur*. Metingarnevndin skal royna at bøta um tær ónáðir, ið standast av hesum við bítum samsvarandi 20. gr.

7. *partur*. Tekur kommunan eitt øki ella eina ogn eftir reglunum í 1., 2. og 3. parti, skal virði økisins ella ognarinnar verða sett í samband við tær umstøður, ið grunda kravið um ognartøkuna, uttan at farið verður eftir teirri í byggisamtykt ætlaðu nýtislu av økinum ella ognini.

8. *partur*. Kommunan fær sloppið sær undan skylduni til at yvirtaka lendi ella ogn móti endurgjaldi við — í seinasta lagi 6 vikur aftaná at hon er vorðin kunnug við avgerð metingarnevndarinnar — at gevast við kravinum um avvarðandi tilætlanir.

Vardigar reglur um endurgjald.

15 15 Støddin av tí endurgjaldi, sum ognarmaður eftir 12.—14. gr. eigur at fáa, verður, um semja ikki er fingin í lag, sett av eini metingarnevnd. Í hesi nevnd sita 2 manns, ið landsstýrið velur fyri 6 ár í senn, annar teirra skal verða formaður nevndarinnar, og tveir málinum óviðkomandi menn, fyri hvørt serstakt mál at sær valdir av dómsvaldinum. Standa atkvøðurnar á jøvnum, kemur sýslumaðurin í teirri sýslu, sum málið viðvíkur, í nevndina sum avgerðarmaður. Tiltaksmenn skulu verða kosnir fyri hvønn nevndarlim.

16 Nevndin skal í øllum endurgjaldsmálum, ið viðgjørd verða samsvarandi hesi lóg, taka afturat sær serkøna hjálp, ið skal verða við í øllum samráðingum, um tey endurgjaldsmál, ið liggja fyri og leiðbeina nevndina í øllum tekniskum spurningum, ið koma fyri í málinum, men atkvøðurætt eiga teir ongan. Landsstýrið skjýtur upp hesar serfrøðingar so nógv, at nevndin hefur 4 serfrøðingar at velja ímillum.

17 Nevndin skal avgera á hvønn hátt, útreiðslur fyri viðgerð málsins skulu verða goldnar, eisini samsýning til nevndarlimir og til serfrøðingar og kann krevja, at hann, ið reisti kærumálið, sum trygging frammanundan skal seta í veð vissa peninganoðslur.

Tær útreiðslur, ið nevndin ásetur, kunnu verða pantaðar.

18 1. *partur*. Landsstýrið skrivar nevndini fyriskipan, hvussu útreiðslur fyri viðgerð av málum skulu verða greiddar, endurgjald útróknað o. s. fr.

2. *partur*. Í hesi fyriskipan kann verða tilskilað, at tá ið endurgjald verður ásett, skal virðisøkingin, sum ognin verður mett at fáa av teimum gjørdum tiltøkum, verða frádrigin. Av hesum kann endurgjald heilt falla burtur, tá ið tey gjørdum tiltøk mett verða at geva ognarmanni størri fyrimum enn virði av tí latna øki ella rættindum er.

19 Endurgjald fyri veðbundna ogn verður, tá ið onnur avgerð er ikki gjørd, goldið millum veðegararnar í teirri røð, ið bókur sorinskrivarans vísa veðrættindi teirra, og so nógv sum neyðugt er til fullnægjald veðegarans fyri ta virðislekkan av veðtrygging teirra, ið ognartøkan ella avhendingin völdu, meðan ognarmaður fær tað av endurgjaldinum, ið loypir av, um so er.

1954 21. maj

Býti.

20 Metingarnevndin skal í teimum 13. og 14. gr. umrøddu viðurskiftum, tá ið tað er gjørligt, fáa í lag býti annaðhvørt við peningagjaldi ella við ognarbýti. Verður ikki semja um málið á vanligan hátt, kann metingarnevndin, tá ið staðar-umstøðurnar tala fyri tí, krevja, at lendi, ið nevndin virðismetir til sama virði, skulu verða ognarbýtt.

Tiltøk, sum nema tvær ella fleiri kommunur.

21 Trætumál millum tvær ella fleiri kommunur um, hvør ella hvørjar, ið gjalda skulu endurgjald ella útreiðslur við at fremja tey í byggisamtykt fyriskipaðu tiltøk, avger býarskipanarnevndin.

Revsing, broyting o. a.

22 Í eini byggisamtykt kann verða tilskilað (sbr. 5. gr., 3. part nr. 2), at ólydni móti reglum í hesi lóg og teimum í henni settu fyriskipanir og forboð verður revsað við bót frá 40 kr., og at tann, ið brýtur hesa lóg, hevur skyldu at bota tann við lógarbrotinum ikomna stand, og soleiðis, at landsstýrið, tá ið serligar umstøður loyva tí, aftaná at hava fingið ummæli frá kommunustýrinum kann gera undantak frá hesum, og at kommunustýrið kann krevja hjálp frá politivaldinum til at framja tey boð, ið givin verða samsvarandi fyriskipanum í hesi lóg.

Sakarmál.

23 Sakarmál viðvíkjandi einum um nýtslu lógarinnar reistum spurningi, sum umsitingarvaldið ikki eigur at avgera endiliga sjálvt, skal verða reist áðrenn 6 vikur eru lidnar, aftaná at kærumaðurin hevur fingið frásøgn um ta avgerð, ið ynskt verður roynd.

Atgongd til máting.

24 1. partur. Ein og hvør ognarmaður hevur skyldu, aftaná í minnsta lagi viku ávaring at geva landsstýrinum ella kommununi atgongd til at útinna tey arbeiði ið neyðug eru til at útvega ella endurkanna býarskipanir og byggisamtyktir, og at lata tey undir slíkum arbeiðum sett merki verða órørd.

2. partur. Skulu hesi merki ikki bara standa heilt stutta tíð. skulu tey verða sett á girðing, hús ella nærhendis teimum ella niður í svørðin, soleiðis at tey ikki forða fyri, at ognin kann verða nýtt sum vant.

Gildi lógarinnar.

25 Henda lóg kemur í gildi tann 1. oktober 1954.

Avtøka av øðrum fyriskipanum.

26 1. partur. Landsstýrið fær vald til í hvørjum einstøkum føri, tá ið byggisamtykt er góðkend, aftaná at hava fingið viðmæli frá tí kommunustýri, byggisamtyktin viðvíkjur, at avgera, hvussu umfangið eldri byggilógir, fyriskipanir o. a. skulu verða í gildi saman við byggisamtyktini.

2. partur. Har tað í lóggávuni orðið »býarskipan« hevur verið nýtt, skal orðið »byggisamtykt« verða nýtt í staðin fyri ella javnbjóðis tí, tá ið lóggávan ikki skilliga tilskilar annað.

21. maj — Lagtingslov om BYPLANER OG BYGGEVEDTÆGTER.

I overensstemmelse med vedtagelse af Færøernes Lagting stadfæster og kundgør lagmanden følgende lagtingslov:

1 Stk. 1. Efter indstilling af kommunalbestyrelsen (byrådet eller forstanderskabet) kan landsstyret godkende en byplan for vedkommende kommune eller en del af denne.

Stk. 2. For Thorshavns kommune skal der inden 3 år efter denne lovs ikrafttræden ved byrådets foranstaltninger tilvejebringes en byplan. Landsstyret kan dog efter andragende fra Thorshavn byråd og med byplannævnets tilslutning jfr. § 2 forlænge denne frist.

Stk. 3. Når det iøvrigt skønnes nødvendigt at tilvejebringe en byplan for et område, kan landsstyret med byplannævnets tilslutning pålægge den eller de

21. maj 1954

pågældende kommunalbestyrelser at tilvejebringe en byplan. Det kan dog ikke pålægges en kommunalbestyrelse at tilvejebringe byplanen med kortere varsel end 2 år. Tilsvarende bestemmelser finder anvendelse, når det skønnes nødvendigt at ændre en godkendt byplan.

Stk. 4. For at fremme anordningen af byplanlægningen indenfor et område omfattende flere kommuner kan landsstyret nedsætte udvalg til at bistå kommunerne ved udarbejdelsen af en byplan for området. Såfremt der ikke opnås enighed om planens omfang eller nærmere indhold mellem de pågældende kommuner, træffes endelig afgørelse af byplannævnet, der tillige bestemmer på hvilken måde de med samordningen forbundne udgifter fordeles mellem vedkommende kommuner.

Stk. 5. Skulle de foran omhandlede forpligtelser eller pålæg ikke opfyldes, kan landsstyret med byplannævnets tilslutning foranledige tilvejebragt eller ændret en byplan for det pågældende område på kommunens eller vedkommende kommuners bekostning.

Stk. 6. Til tilvejebringelse eller ændring af en byplan i henhold til 5. stk., kan landsstyret udøve de kommunalbestyrelserne ved denne lov og lovgivningen iøvrigt tillagte beføjelser.

Byplansnævnet.

2 Stk. 1. Byplansnævnet består af en af lagtinget udpeget formand og 2 medlemmer, hvoraf landsstyret og Thorhavn byråd hver udpeger et medlem.

Stk. 2. Landsstyret kan endvidere udpege 2 sagkyndige i byplanlægning til som medlemmer at indtræde i nævnet, men uden stemmeret.

Stk. 3. Såvel for formand som for hvert af de øvrige medlemmer udpeges en eller flere stedfortrædere.

Stk. 4. Nævnets beslutning træffes med almindelig stemmeflertal. En kommune, hvis interesser berøres af en nævnet forelagt sag, har ret til ved personligt fremmøde af en repræsentant at gøre sine synspunkter gældende over for nævnet.

Stk. 5. Nævnets funktionstid er 6 år. Valg til Nævnet skal finde sted snarest efter lovens ikrafttræden.

Stk. 6. Nævnets udgifter, herunder honorarer til de sagkyndige medlemmer og nævnets sekretær, afholdes af landskassen.

Byplanernes indhold, ændring og udvidelse.

3 Stk. 1. En byplan skal indeholde en redegørelse for forudsætningerne for hovedlinjerne i områdets nuværende og påtænkte ordning og bebyggelse.

Stk. 2. I byplanen skal der i alt fald redegøres for følgende forhold i det omfang, som er nødvendigt for at sikre en hensigtsmæssig og tilfredsstillende ordning af nuværende og fremtidige bebyggelses-, vej- og havneforhold:

1. Vejes beliggenhed, retning og bredde, byggelinjer og hjørneafskæringer samt vejes indbyrdes tilslutning. 2. Beliggenheden af pladser og lignende, bestemte til almindelig færdsel og parkering. 3. Beliggenhed af ledningsanlæg, såsom til drikkevand, spildevand, elektricitet og telefon. 4. Beliggenhed af offentlige bygninger og anlæg, derunder havnearealer, sports- og legepladser, parker samt kirkegårde. 5. Bebyggelsesarterne og deres fordeling på området, både i henseende til højde og udstrækning, såsom til åben og lav bebyggelse eller høj og sluttet bebyggelse, og i henseende til benyttelse, såsom til bolig-, forretnings-, industri-, (herunder nøstpladser og fisketøringspladser) eller landbrugsformål (herunder træer).

Stk. 3. En byplan skal være bilagt de nødvendige kort og plantegninger om fornødent med højdeangivelser.

Stk. 4. En godkendt byplan kan ændres eller udvides efter de i § 1 angivne bestemmelser. En kommunalbestyrelse er forpligtet til ved sin administration i det hele at følge en godkendt byplan.

1954 21. maj

Byggevedtægter.

4 *Stk. 1.* Efter indstilling af kommunalbestyrelsen kan landsstyret godkende en byggevedtægt for vedkommende kommune eller en del af denne.

Stk. 2. For en kommune, for hvilken der i henhold til § 1 tilvejebringes en byplan, skal der senest 1 år efter byplanens godkendelse indsendes et forslag til en byggevedtægt for byplanens område til landsstyrets godkendelse. Landsstyret kan dog tillade, at byggevedtægten indskrænkes til kun at omfatte en del af byplanens område.

4 *Stk. 1.* Efter indstilling af kommunalbestyrelsen kan landsstyret dogkende en byggevedtægt for vedkommende komune eller en del af denne.

Stk. 2. For en kommune, for hvilken der i henhold til § 1 tilvejebringes en byplan, skal der senest 1 år efter byplanens godkendelse indsendes et forslag til en byggevedtægt for byplanens område til landsstyrets godkendelse. Landsstyret kan dog tillade, at byggevedtægten indskrænkes til kun at omfatte en del af byplanens område.

Stk. 3. Landsstyret kan iøvrigt med byplannævnets tilslutning pålægge en kommune at tilvejebringe en byggevedtægt for vedkommende kommune eller del af denne, med det i § 5, stk. 2, 3 og 5 angivne indhold. Landsstyret kan på tilsvarende måde meddele pålæg om at ændre en godkendt byggevedtægt. Med hensyn til meddelelse af sådant pålæg og virkningerne heraf finder bestemmelserne i § 1, stk. 3, 4, 5 og 6, tilsvarende anvendelse. Landsstyret kan desuden i fornødent omfang bringe de i byggevedtægten omhandlede anlæg til udførelse på vedkommende kommunes bekostning.

Byggevedtægters indhold.

5 *Stk. 1.* Foreligger der en i medfør af § 1 godkendt byplan, skal bestemmelserne i byggevedtægten udformes i overensstemmelse med byplanen.

Stk. 2. En byggevedtægt skal iøvrigt i det omfang, som det pågældende områdes særegne kommunale og stedlige forhold gør tilrådeligt, indeholde bestemmelser, der efter den til enhver tid indvundne erfaring er nødvendige for at sikre en hensigtsmæssig og tilfredsstillende ordning af nuværende og fremtidige vej- og bebyggelsesforhold.

Stk. 3. I byggevedtægten, der kan opdeles i to eller flere afdelinger, skal der under hensyntagen til det i stk. 2 anførte optages bestemmelser om følgende forhold:

1. Bygningsmyndigheden og dens udøvelse. 2. Straf for overtrædelse af bygge-lovens bestemmelser, om behandlingen for retten af sager om sådanne overtrædelser og om omgørelse af retsstridige tilstande og om politiets bistand hertil, jfr. § 22. 3. Dispensation og om anke af de af bygningsmyndigheden truffne beslutninger. 4. Gebyrer for bygningsmyndighedens behandling af byggesager m. v. 5. Bygningers opførelse såvel i konstruktiv som brand- og sundhedsmæssig henseende, herunder om opholds- og arbejdsrum, beboelseslejligheder m. v. 6. Vejens beliggenhed, retning og bredde m. v., jfr. § 3, stk. 2, nr. 1, såvel for så vidt angår veje i almindelighed som af enkelte veje. 7. Beliggenhed af pladser m. v., jfr. § 3, stk. 2, nr. 2. 8. Beliggenhed af ledningsanlæg, jfr. § 3, stk. 2, nr. 3. 9. Beliggenhed af offentlige bygninger og anlæg jfr. § 3, stk. 2, nr. 4. 10. Bebyggelsesarterne, højde og anvendelse, og deres fordeling på området jfr. § 3, stk. 2, nr. 5. 11. Byggegrundens størrelse og beskaffenhed. 12. Bebyggelsesgraden (udnyttelsesgraden). 13. Afstanden mellem bygninger på samme grund og bygningers afstand til modstående vej- eller byggelinie og til naboskel.

Stk. 4. Endvidere kan der udover de i nærværende paragrafs stk. 3 nævnte bestemmelser i en byggevedtægt optages bestemmelser om:

14. Byggegrundens dybde og bredde. 15. Bebyggelsens beliggenhed og udstrækning på grundene. 16. Bebyggelsens ydre udformning i henseende til ensartede højder, tagformer eller særlig beklædning og lignende. 17. Om og i hvilke områder bebyggelse må opføres af træ eller andet ikke brandsikkert materiale.

18. Arten og højden af hegn. 19. Bevaring af et område i overensstemmelse med dets hidtidige karakter i henseende til bebyggelse eller beplantning.

Stk. 5. En byggevedtægt skal være bilagt med de nødvendige kort og plan- tegninger, om fornødent med højdeangivelser.

Stk. 6. En godkendt byggevedtægt kan ændres eller udvides med yderligere bestemmelser vedrørende de i stk. 3 og 4 omhandlede forhold efter bestemmel- serne om gennemførelsen af nye vedtægter.

Byggevedtægters bekendtgørelse og fremlæggelse.

6 Stk. 1. Før et forslag til en byggevedtægt indsendes til landsstyret, skal det fremlægges til offentligt eftersyn på et for beboerne bekvemt sted i mindst 3 uger. Om fremlæggelsen skal ske offentlig bekendtgørelse på den i kommunen sædvanlig brugte måde, og bekendtgørelsen skal angive forslaget område. Inden 3 måneder fra bekendtgørelsens dato skal indsigelser mod og ændringsforslag til forslaget fremsættes overfor kommunalbestyrelsen.

Stk. 2. Fremkomne indsigelser og ændringsforslag, som ikke bliver taget til følge af kommunalbestyrelsen, skal medfølge forslaget, når dette indsendes til landsstyrets godkendelse.

Stk. 3. Landsstyret kan, når det skønnes, at et foreliggende forslag bør ændres i en eller flere henseende forinden godkendelse meddeles, bestemme, at forslaget med de tilsigtede ændringer ved kommunalbestyrelsens foranstaltning på ny skal fremlægges til almindeligt eftersyn i forbindelse med offentlig bekendtgørelse herom efter reglerne i stk. 1.

Stk. 4. På tilsvarende måde kan kommunalbestyrelsen, når den på grundlag af fremkomne indsigelser eller ændringsforslag måtte beslutte at foretage ændringer i det oprindelige forslag, foranledige fornyet fremlæggelse af forslaget med ændringer.

Stk. 5. Med hensyn til forslag, der behandles efter reglerne i § 4, stk. 3, bestemmer landsstyret, hvornår og hvorledes de pågældende forslag skal frem- lægges til det i nærværende paragraf omhandlede eftersyn.

Bekendtgørelse og tinglæsning af byggevedtægter.

7 Stk. 1. Umiddelbart efter at byggevedtægten er godkendt, skal meddelelse herom på kommunens bekostning bekendtgøres på den i kommunen sædvanlig brugte måde.

Stk. 2. For så vidt en byggevedtægt indeholder bestemmelser, der kun berører en enkelt ejendom eller et efter kommunalbestyrelsens skøn mindre antal ejen- domme, set i forhold enten til antal af de indenfor kommunen beliggende ejen- domme, eller som fastlægger beliggenheden, retningen og bredden m. v. af en bestemt vej eller byggelinie, beliggenheden af offentlige bygninger og anlæg og lignende, skal byggevedtægten på vedkommende kommunes bekostning snarest efter godkendelsen tinglæses.

Stk. 3. Almindelige bestemmelser om vejes beliggenhed, retning og bredde m. v. og bebyggelsesarternes fordeling indenfor et område, om bygningers højde o. l. skal i almindelighed ikke tinglæses. Kommunalbestyrelsen kan dog lade både sådanne og andre bestemmelser i byggevedtægter tinglæse. Landsstyret har ad- gang til på kommunens bekostning at lade foretage tinglæsning, hvor det efter dets skøn er nødvendigt ifølge loven eller hensigtsmæssigt, uanset om kommu- nalbestyrelsen har fundet, at tinglæsning ikke skal finde sted.

Foreløbigt forbud.

8 Efter begæring af en kommunalbestyrelse, som er i færd med at udarbejde en byggevedtægt kan landsstyret nedlægge forbud imod, at en ejendom, der kan ventes at blive omfattet af byggevedtægten, anvendes på en måde, der må an- tages at komme i strid med vedtægten. Sådant forbud kan kun nedlægges for et tidsrum af et år, og kan ikke uden byplannævnets samtykke nedlægges mere end een gang.

1954 21. maj

Virkning af forslag til byggevedtægter.

9 *Stk. 1.* Så snart den i § 1 omtalte bekendtgørelse har fundet sted, må indtil videre intet areal, der er omfattet af vedtægten, bebygges eller på anden måde anvendes i strid med den, jfr. § 10, uden samtykke af den myndighed, der har udarbejdet det fremsatte forslag. En kommunalbestyrelses nægtelse af sådant samtykke kan indankes for landsstyret.

Stk. 2. Er vedtægten ikke godkendt inden et år fra bekendtgørelsens dato, bortfalder den her omhandlede virkning af bekendtgørelsen. Den nævnte frist kan dog af landsstyret forlænges med indtil 6 måneder, når dette må anses for ønskeligt for at tilendebringe behandlingen af det foreliggende forslag.

Virkning af godkendte byggevedtægter.

10 *Stk. 1.* En godkendt byggevedtægt skal respekteres ikke alene af ejendommenes ejere og brugere, men også af panthavere og andre indehavere og af rettigheder i ejendommen, ligegyldigt hvornår sådan ret over ejendommene er erhvervet.

Stk. 2. Inden for et område, der omfattes af en godkendt byggevedtægt, må iøvrigt ingen ejendom anvendes, bebygges med ny- eller tilbygninger, ombygges eller udstykkes i strid med byggevedtægten.

Byggelinier ved trafikveje.

11 *Stk. 1.* Såfremt landsstyret af færdselsmæssige grunde finder det nødvendigt, at der sikres mulighed for udvidelse af en offentlig vej til en større bredde, eller for at skabe oversigt over en sådan vej, kan landsstyret under iagttagelse af den i §§ 6 og 7 foreskrevne fremgangsmåde i en vedtægt træffe bestemmelse om byggelinier for vejen.

Stk. 2. En byggelinievedtægt har den i § 10 angivne virkning for byggevedtægter, således at alle bebyggelser, herunder septictanke og lignende, skal holdes i mindst den i vedtægten foreskrevne afstand fra vejen eller dennes midtlinie, hvis beliggenhed i tvivlstilfælde fastlægges af landsstyret.

Stk. 3. §§ 12—14 finder tilsvarende anvendelse ved udvidelse af de pågældende veje, og med hensyn til ydelse af erstatning som følge af et byggeliniepålæg, dog således at der i disse §§ skal læses landsstyret i stedet for kommunalbestyrelsen.

Ekspropriation m. m.

12 *Stk. 1.* De private tilhørende grunde, bygninger, vandarealer, bolværker, m. v., som er fornødne til anlæg af de i en godkendt byggevedtægt afsatte veje, pladser, kirkegårde og ledningsanlæg eller til opførelse af de i vedtægten afsatte offentlige bygninger eller andre anlæg, eller til fremskaffelse af byggegrunde eller som det iøvrigt er af væsentlig betydning for det offentlige at råde over for at gennemføre vedtægtens bestemmelser, skal, når kommunalbestyrelsen derpå gør fordring, afstås mod erstatning efter denne lovs regler.

Stk. 2. Private servitutter og brugsrettigheder, som vel ikke kan anses for bortfaldne i henhold til paragraf 10, stk. 1, som uforenelige med de i byggevedtægten indeholdte bestemmelser om et områdes fremtidige bebyggelse eller benyttelse, men som det dog er af væsentlig interesse for det offentlige at råde over af hensyn til gennemførelsen af en byggevedtægt kan af kommunalbestyrelsen fordres afstået mod erstatning efter denne lovs regler.

Stk. 3. Spørgsmål om nødvendigheden af en i medfør af denne paragraf fordret afståelse kan af vedkommende ejer eller berettigede indstilles til landsstyrets afgørelse inden 3 måneder efter offentlig bekendtgørelse af kommunalbestyrelsens beslutning. Endvidere skal der så vidt muligt gives vedkommende ejer eller berettigede direkte meddelelse om denne beslutning.

13 *Stk. 1.* Når der i medfør af en byggevedtægt fordres afståelse af en ejendom eller af rettigheder knyttet til denne, og den tilbageblivende del af ejendommen efter den fordrede afståelse efter vurderingskommissionens skøn ville få en sådan størrelse, form, beliggenhed eller beskaffenhed iøvrigt, at den ikke mere

vil kunne udnyttes som selvstændig ejendom i overensstemmelse med den af ejendommen hidtil gjorte brug, kan ejeren inden 3 måneder efter den offentlige bekendtgørelse om den fordrede afståelse begære hele ejendommen overtaget af kommunen mod erstatning. Denne ret tilkommer fremdeles ejeren, når ejendommen har været knyttet til en virksomhed, hvortil den efter den fordrede afståelse af en del af ejendommen eller af rettigheder knyttet til denne efter vurderingskommissionens skøn ikke længere hensigtsmæssigt vil kunne benyttes.

Stk. 2. Når en ejendom begæres overtaget af kommunen efter foranstående regler, vil dens værdi ved erstatningsberegningen være at ansætte efter den af ejendommen hidtil gjorte brug.

Erstatning.

14 Stk. 1. Når et areal ifølge byggevedtægt er bestemt til offentlige bygninger og anlæg, eller er udlagt som vejareal, plads og lignende, og vedkommende ejer som følge heraf efter vurderingskommissionens skøn jfr. § 15 afskæres fra en efter ejendommens beliggenhed og øvrige beskaffenhed økonomisk rimelig og forsvarlig udnyttelse af arealet, svarende til den af andre tilstødende arealer faktisk stedfindende udnyttelse, kan ejeren begære arealet overtaget af kommunen mod erstatning.

Stk. 2. Udgør arealet kun en del af ejendommen, og vil afståelsen medføre de i § 13 omhandlede følger for ejendommens restareal, kan kravet om kommunens overtagelse omfatte ejendommen i dens helhed.

Stk. 3. En ejer kan endvidere begære sin ejendom overtaget af kommunen mod erstatning, såfremt de i en byggevedtægt indeholdte vej- eller byggelinier bevirker, at den bebyggelige del af en hidtil ubebygget grund bliver så lille eller således beskaffen, at den efter vurderingskommissionens skøn ikke hensigtsmæssigt kan anvendes til bebyggelse. Samme ret tilkommer en ejer af en hidtil bebygget grund, enten efter at bebyggelsen er nedbrudt, nedbrændt eller på lignende måde fjernet, eller efter at bygningsmyndigheden har truffet afgørelse af, at en projekteret bebyggelse på grunde, når den eksisterende bebyggelse på grunden er nedrevet, ikke kan gennemføres i overensstemmelse med byggevedtægtens bestemmelser.

Stk. 4. Krav om overtagelse af en ejendom i medfør af stk. 1 kan fremsættes til enhver tid. Krav om overtagelse i medfør af stk. 3 skal i anledning af forslag til vej- og byggelinier, når det drejer sig om en hidtil ubebygget grund, fremsættes inden udløbet af den i § 6 omhandlede frist. For så vidt angår en hidtil bebygget ejendom kan krav i medfør af stk. 3 fremsættes, når den eksisterende bebyggelse er fjernet, eller når forslag om ny bebyggelse på grunden ikke kan gennemføres.

Stk. 5. Begæring om overtagelse i medfør af de i stk. 1 og 3 anførte bestemmelser skal fremsættes over for vedkommende kommunalbestyrelse, der foranlediger sagen forelagt for vurderingskommissionen.

Stk. 6. Vurderingskommissionen skal søge at afhjælpe de pågældende ulemper ved omdelinger ifølge § 20.

Stk. 7. I tilfælde af kommunens overtagelse af et areal eller en ejendom i medfør af de i stk. 1, 2 og 3 anførte bestemmelser vil arealet eller ejendommens værdi være at ansætte i forhold til de omstændigheder, der begrunder kravet om overtagelse, uden hensyntagen til den ifølge byggevedtægten tilsigtede anvendelse af arealet eller ejendommen.

Stk. 8. Kommunen kan frigøre sig for en forpligtelse til mod erstatning at overtage et areal eller en ejendom, såfremt den frafalder kravet om gennemførelse af de pågældende dispositioner senest 6 uger efter at være gjort bekendt med vurderingskommissionens afgørelse.

Almindelige bestemmelser om erstatning.

15 Størrelsen af den erstatning, som tilkommer vedkommende ejer i henhold til §§ 12—14, fastsættes i mangel af mindelig afgørelse af en vurderingskom-

1954 21. maj

mission bestående af 2 af landsstyret for 6 år valgte medlemmer, af hvilke den ene af landsstyret udpeges som kommissionens formand, samt af 2 af retten for den pågældende sag udmeldte uvildige mænd. I tilfælde af stemmelighed tiltrædes kommissionen af sysselmanden for vedkommende syssel som opmand. For hver af kommissionens medlemmer skal være udpeget en stedfortræder.

16 I alle sager angående erstatningskrav i medfør af denne lov skal kommissionen antage sagkyndig medhjælp, der skal deltage i behandling af de fremsatte erstatningskrav og vejlede kommissionen med hensyn til sagens tekniske spørgsmål, men ikke deltage i kommissionens afstemninger. Disse sagkyndige udpeges af landsstyret, således at kommissionen kan vælge mellem 4 sagkyndige.

17 Kommissionen skal træffe afgørelse om afholdelse af sagens omkostninger, derunder honorarer til kommissionens medlemmer og sagkyndige, og kan af klageren i sagen kræve deponeret et beløb til bestridelse af disse udgifter. De af kommissionen ikendte omkostninger kan inddrives ved udpantning.

18 *Stk. 1.* Landsstyret udfærdiger en instruks for kommissionens afholdelse af sagens omkostninger, erstatningsberegninger m. v.

Stk. 2. Det kan i instruksen bestemmes, at der ved fastsættelse af en erstatning heri bliver af afkorte den forøgelse i værdi, som ejendommen iøvrigt skønnes at opnå ved de truffne foranstaltninger. Som følge heraf kan erstatning ganske bortfalde, når foranstaltningerne skønnes at medføre større fordel for ejeren end værdien af den afståede grund eller rådighed udgør.

19 Erstatning vedrørende en pantehæftet ejendom udbetales i mangel af anden aftale mellem panthaverne til disse i den orden, hvori de efter de af sorenskriveren førte tingbøger er panteberettigede, og i det omfang, som er fornødent til panthaverens fyldestgørelse for den ved ekspropriationen eller overdragelsen foranledigede forringelse af deres pantesikkerhed, medens den eventuelt resterende del af erstatningen udbetales til ejeren.

Omdelinger.

20 I de i §§ 13 og 14 omhandlede tilfælde skal vurderingskommissionen søge tilvejebragt hensigtsmæssige omdelinger enten ved overdragelsen mod vederlag i penge eller ved magleæg. I mangel af mindelig overenskomst kan vurderingskommissionen, når de stedlige forhold i væsentlig grad taler derfor, påbyde magleæg mellem jordstykker af samme værdi efter vurderingskommissionens ansættelse. *Anlæg, der berører to eller flere kommuner.*

21 Tvistigheder mellem to eller flere kommuner om, hvilken eller hvilke kommuner, der skal udrede erstatning eller afholde udgifter ved gennemførelsen af et i en byggevedtægt fastlagt anlæg, afgøres af byplannævnet.

Straf, omgørelse m. v.

22 Det kan i en byggevedtægt (jfr. § 5, stk. 3, nr. 2) fastsættes, at overtrædelse af bestemmelserne i denne lov og af de i medfør heraf af de vedkommende myndigheder truffne afgørelser og nedlagte forbud straffes med bøder fra 40 kr., og at den, som overtræder denne lov, er pligtig at omgøre den ved overtrædelsen skabte retsstridige tilstand, og således at landsstyret under særlige omstændigheder efter indhentet erklæring fra kommunalbestyrelsen kan gøre undtagelser herfra, og at kommunalbestyrelsen kan fordre politiets bistand til gennemførelse af de pålæg, der måtte gives i overensstemmelse med denne lovs bestemmelser.

Søgsmål.

23 Søgsmål angående et ved lovens anvendelse opstået spørgsmål, der ikke er undergivet forvaltningens endelige afgørelse, skal anlægges inden 6 uger, efter at den afgørelse, der ønskes prøvet, er meddelt klageren.

Adgang til opmåling.

24 *Stk. 1.* Enhver grundejer er forpligtet til efter rimeligt varsel af mindst en uge at give landsstyret eller kommunen adgang til at foretage de til udarbej

21. maj 1954

delse af eller kontrol med byplaner og byggevedtægter fornødne arbejder og til at lade de under sådanne arbejder anbragte mærker urørte.

Stk. 2. Såfremt mærkernes anbringelse ikke er ganske kortvarig, skal den ske på hegn, huse eller i nærheden af disse eller i jordoverfladen, således at den ikke hindrer ejendommens sædvanlige benyttelse.

Lovens ikrafttræden.

25 Loven træder i kraft den 1. oktober 1954.

Ophævelse af andre bestemmelser.

26 *Stk. 1.* Landsstyret bemyndiges til i hvert enkelt tilfælde, når en byggevedtægt er godkendt, efter indhentet erklæring fra vedkommende kommunalbestyrelse at træffe bestemmelse om, i hvilket omfang ældre bygningsmæssige lovbestemmelser, anordninger m. v. skal bevare deres gyldighed ved siden af vedtægten.

Stk. 2. Hvor der i lovgivningen anvendes ordet »byplan«, skal »byggevedtægter« træde i stedet eller betragtes som sideordnet, medmindre andet udtrykkelig fremgår af den pågældende lovgivning.

28. maj — Kunng. nr. 15 um broyting í starvsreglugerð fyri VRAKARASTOVNIN.

§ 31 í starvsreglugerð nr. 46, 22. mai 1950, fyri vrakarastovnin verður orðað soleiðis:

Saltaður fiskur, sum verður turkaður, má ikki verða pakkaður til útflutningsfyrir enn í fyrsta lagi 5 dagar eftir, at hann hevur verið uppi til turkingar seinastu ferð. Annars skal allur klippfiskur, sum fluttur verður út, halda tær treytir fyri turking, sum tey ymisku marknaðarlond seta.¹

11. juni — Lov nr. 209 om APOTEKERVÆSENET.

§ 86 Denne lov gælder ikke for Færøerne. Under forudsætning af, at der for Færøerne opretholdes en ordning af apotekervæsenet af tilsvarende karakter som den i denne lov omhandlede, bemyndiges indenrigs- og boligministeren til med Færøerne at aftale, at Færøerne kan tiltræde lovens eftersyns- og pensionsordning på betingelse af, at Færøerne betaler udgifterne derved.

11. juni — Lov nr. 210 om VÆRNEPLIGT.

4 Hvor denne lov anvender udtrykket »landet«, forstås herved kongeriget Danmark med undtagelse af Færøerne og Grønland.

36 Værnepligtige, der seiler i erhvervssejlads med fremmede nationers skibe eller med danske skibe i fart til udlandet eller til Færøerne eller Grønland, er, sålænge sejladsen varer, ikke pligtige til i henhold til § 10 at melde sig til optagelse i lægdsrullen eller til i henhold til § 11 at fremstille sig for sessionen.

11. juni — An. nr. 215 om ændring i an. nr. 16 for Færøerne af 27. jan. 1954 om REGULERING AF FISKERIET i dele af Atlanterhavet, Nordsøen, Skagerak og Kattegat. (Indføjet i an. 27. jan. 1954).

25. juni — bek. nr. 16.

I medfør af § 2 i lagtingslov nr. 5 af 19. marts 1954 har landsstyret ladet lagtingslov nr. 72 af 22. december 1951, ændret ved lagtingslov nr. 18 af 29. marts 1952 og lagtingslov nr. 5 af 19. marts 1954 optrykke og kundgøre som

¹) Ikki galdandi fyri Brasiliafisk, sbr. reglug. 20, 24. aug. 1954.

1954 25. juni

bekendtgørelse af 25. juni 1954 om FISKERNES AFREGNING OG LØN-REGULERING.¹

Kapitel 1. Om afregning af fiskernes ANDEL AF FANGSTEN.

1 Ved fiskeskib forstås i denne lov et på Færøerne registreret fiskeskib.

2 Når fiskeskib efter afsluttet tur lander hele sin fangst af saltfisk i færøsk havn, har den påmønstrede besætning, herunder også skibets fører, dem undtagne, der, i henhold til mønstringskontrakt, kræver deres andel af fangsten fradelt, krav på senest 4 uger, efter at oplosningen er afsluttet, at få fortjenesten kontant afregnet. Hyretilgodehavender forrentes fra 4 ugersdagen med 6 % p. a. til betalingsdagen. Fortjenesten udbetales, såfremt vedkommende fisker ønsker det, gennem fiskerforeningen med fradrag af, hvad der måtte være ydet i forskud.

Er fangsten fra en afsluttet saltfisketur for et fiskeskib omladet i fremmed havn til transportskib, og opløses fisken derefter i færøsk havn, finder reglerne i denne paragraf, stk. 1, tilsvarende anvendelse.

Såfremt en del af saltfiskefangsten omlades i transportskib i fremmed havn, og denne del af fisken derefter opløses i færøsk havn, medens resten af fangsten hjemføres af selve fiskeskibet, har fiskerne ikke krav på udbetaling af deres fortjeneste, førend al fisken er opløst. Iøvrigt finder reglerne foran tilsvarende anvendelse.

Såfremt vedkommende ikke skulle have afregnet skibets besætning m. v. rettidig i henhold til stk. 1 jfr. stk. 2, kan besætningen m. v. rette kravet om kontant afregning også mod eventuelle senere købere her i landet og eksportører af fisken, uanset på hvilket tidspunkt disse måtte have erhvervet, henholdsvis eksporteret fisken. Hvor der kun er tale om køb eller udførsel af en del af en fiskelast, vil afregningskravet være at nedsætte i forhold hertil.

For yderligere at sikre gennemførelsen af den i denne paragraf omhandlede kontante afregning er vedkommende bank forpligtet til at ydede lån i oplagret fisk at hensætte 1/3 på særlig konto.

3 Opstår der ved afregningen uenighed om prisen, fastsættes denne af et nævn, bestående af 5 medlemmer, et valgt af Føroya Skipara- og Navigatorøfelag, Føroya Maskinistfelag og Føroya Motorpassarafelag i forening og et valgt af Føroya Fiskimannafelag og Suðuroyar Fiskimannafelag i forening og to medlemmer valgt af Færøernes Rederiforening og Felag Føroyskra Trolaraeigara i forening; sammen vælger disse 4 medlemmer det femte medlem, der ikke må være medlem af nogen af de nævnte organisationer. I tilfælde af, at enighed ikke kan opnås om valg af det femte medlem, udpeges dette af sorenskriveren. Nævnets afgørelse er bindende for parterne.

Instruks for nævnets arbejde kan, om fornødent, fastsættes af landsstyret.

Honorarer og andre udgifter ved nævnets arbejde afholdes med halvdelen af landskassen og halvdelen af lønreguleringsfonden.

4 Når fiskeskibet efter afsluttet tur opløser hele sin fangst af saltfisk direkte i fremmed markedshavn, er rederen pligtig til at afregne mandskabet senest 4 uger efter at beløbet er hjemført. Hyretilgodehavender forrentes med 6 % p. a. fra 4 ugersdagen til betalingsdagen. Fortjenesten udbetales, såfremt vedkommende fisker ønsker det, gennem fiskerforeningen med fradrag af, hvad der måtte være ydet i forskud.

5 Er fangsten fra en afsluttet saltfisketur for et fiskeskib omladet i fremmed havn, og fisken derefter af transportskibet opløses i fremmed markedshavn, finder reglerne foran tilsvarende anvendelse.

Såfremt en del af saltfiskefangsten omlades i transportskib i fremmed havn, og denne del derefter opløses i fremmed markedshavn, medens resten af fangsten hjemføres af selve fiskefartøjet, har fiskerne ikke krav på udbetaling af

¹) H. H. nr. 3, 18. febr. 1955

16. juli 1954

2 Hann, sum hevur sett navn sítt ella merki fyri navn sítt, sum landsstýrið hevur góðtikið, á tunurnar, hevur fulla ábyrgd av, at sildin er góð, at hon er beint flokkað, at vektin av sild í tunnunum er bein, og at tunurnar eru beint merktar.

3 Sum fast merki á øllum tunnum við sild, sum veidd er á havinum millum Ísland og Føroyar, skal standa FØROYAR-ÍSLANDSSILD og á øllum tunnum við sild, sum veidd er á føroyskum firðum og sundum, FØROYAR-FØROYA-SILD.

Umframt skal á lokinum standa 1) navn ella merki (góðtikið av landsstýrinum) hjá honum, sum flytir út sildina, 2) nettovækt, 3) talið av sildum pr. kg sambart § 4 í hesi reglugerð, 4) dagur, mánaður og árstal, tá ið sildin er saltað og 5) merki fyri viðgerð av sildini soleiðis, at tá ið hon er kryddað, skal hon vera merkt við KR, og tá ið hon er sukursaltað, skal hon vera merkt við SU.

4 Øll sild skal, áðrenn hon verður flutt út, verða flokkað. Flokkanin kann antín verða gjørd beinan vegin, tá ið sildin verður avhøddað og/ella kvørkrað. Loyvt er tó at steðga við flokkanini til seinri, t. d. til beint áðrenn sildin verður flutt út.

Tá ið sildin er so stór, at færri enn 16 sildir fara til eitt kg, skal hon verða lögð í flógv í tunnuni, áðrenn hon verður flutt út.

5 Vrakarastovnin skal standa undir vrakarastovninum. Viðvíkjandi pliktum og treytum fyri teir menn, sum settir eru í vrakarastovninum, skal vrakanin av sild verða framd eftir somu sjónarmiðum og reglum, sum fyriskipaðar eru í starvsreglugerð nr. 46, 22. mei 1950, fyri vrakarastovnin.

6 Tá ið sild, sum hevur ikki verið vrakað við umlegging, verður vrakað tætt undan, at hon verður flutt út skulu í minsta lagi 15 % av tunnunum verða opnaðar og innihaldið í tunnunum skal verða kannað eftir hesum sjónarmiði:

a. Tunurnar skulu vera á tremur við laka. b. Sildirnar skulu vera javnar til støddar, og vrakarinn skal við at gera roynd at vega sildina ansa eftir, at talið av sild pr. kg svarar til tað, sum stendur á lokinum. Tað er ikki nóg mikið at taka sildir ovast í tunnuni, men vrakarinn skal eisini kanna sildir, sum liggja djúpari í tunnuni. c. Sildin og lakin í tunnunum mugu ikki vera trá, og búkurin á sildini má vera heilur. d. Tunurnar skulu vera sterkar og tættar og reinar innan og uttan. Tað er ikki loyvt at flyta sild út í brúktum tunnum uttan loyvi landsstýrisins. e. Sildin verður tikin burtur úr nøkrum av teimum tunnunum, sum eru opnaðar, og tá ið lakin er runnin av sildini, verður hon vegað. Nettovæktin av sild í hvørjari tunnu skal vera minnst 100 kg.

7 Sild, sum verður merkt nr. 1, skal við vrakanina lúka hesar treytir:

Høvdið skal vera kappað av sildini og magin vera drigin úr henni; hon skal hava tikið væl við salti, og sildin og lakin skulu vera heilt frísk bæði viðvíkjandi smakki, royki og útsjónd. Sildin skal bera týðilig merki av, at hon er viðgjørd og saltað pára fesk við nóg nógvum salti, og at hon í allar mátar er væl og virðiliga hagreidd.

Sild, ið er seint saltað ella sum hevur fingið ov lítið av salti, má ikki koma undir nr. 1.

Sild við dimmum blettum, sum skræðan er skrødd á, sum ikki hevur heilan og fastan bók, somuleiðis soltin sild, kleimð og avskeplað sild, tóm sild, saltbrend sild, tránað sild ella sild, sum í aðrar mátar ber merki av at vera illa viðfarin, má ikki verða flutt út úr landinum.

8 Landsstýrið kann í serstökum førum loyva undantøk frá hesi reglugerð.

9 Henda kunngerð kemur í gildi beinanvegin, og samstundis fara kunngerð nr. 55 frá 23. august 1950 og kunngerð nr. 44 frá 19. september 1952 úr gildi.

16. august — Reglugerð nr. 19 viðv. samsýning KOMMUNALA GRANN-SKOÐARANNA.

Tá ið ivi hevur verið, um teir kommunalu grannskoðararnir eiga rætt til sam-

1954 16. august

sýning fyrir starv teirra, og hesin spurningur hevur fingið ymiska viðgerð í teini ymisku kommunum, hevur landsstýrið gjørt av, at samsýning verður latin eftir kommunallógini frá 28. februar 1872, og við heimild í somu lóg samtykt, at kommunustýrunum verður loyvt at rinda lokalu grannskoðarum sínum fyrir grannskoðan av kommunuroknskapinum upp til 2 ‰ av tí álíknaða skattinum, tó í teim smærru kommununum upp til 50 kr. árliga. Farið má ikki verða upp um hesa avmarking uttan loyvi landsstýrisins.

Fyrir grannskoðan av havnaroknskapinum kann verða galdið upp til helvt av samsýningini fyrir kommunuroknskapin, og um somu leið fyrir elverksroknskapin.

Henda regla er bert leiðbeinandi og avmarkandi fyrir kommunustýrini, men eiga hesi, innanfyri tað ávísta mark, at meta hæddina av samsýningini í mun til arbeiði við grannskoðanini.

24. aug. — Reglugerð nr. 20 viðv. virking, eftirliti og vraking av FISKI TIL BRASILIU.¹

I. Fiskur, sum skal sendast til Brasiliu, skal verða virkaður soleiðis, at hann verjir seg væl í tropiskum veðurlag. Fiskurin skal innihalda minni salt enn vanligur klippfiskur, og hann skal verða væl turkaður.

Brasiliamarknaðurin er býttur sundur í tvey høvuðsøki:

1) *Norður-Brasilia* nýtir vanligu lættsaltaðan («gulan») hartturkaðan smáfisk í tunnum. Norður-Brasilia skal sostatt hava gulan fisk, ið skal vera útvatnaður og innihalda lítið av salti.

2) *Suður-Brasilia* nýtir fullsaltaðan («hvítan») hartturkaðan stóran fisk í køssum, men hevur eisini tikið nakað av millumfiski í køssum og av smáfiski í tunnum. Tað er loyvt, at hesin fullsaltaði fiskur hevur meira av salti í ser enn hin guli, men tað má kortini ikki vera so nógv salt í hesum sum í fiski, ið vanligu verður turkaður til Suður-Europa.

II. *Virking og vraking av fiski til Brasilia.*

1) *Norður-Brasilia.* Úr saltfiski skal gulur fiskur til Norður-Brasilia virkast á tann hátt, at saltfiskur verður vaskaður — uttan at royggið verður tikið burtur — síðan útvatnaður í minst 4 tímar í ivaleysa nógvum vatni og stakkaður, uttan at salt verður sliðið á hann. Meðan fiskurin stendur í stakki, má ansast væl eftir, at hann ikki grør saman, hann má tí verða stakkaður um. Somuleiðis má ansast eftir, at fiskurin ikki stendur ov leingi í stakki, so hann slipast, áðrenn hann verður turkaður. Undir turkingini skal tann guli liturin koma fram í fiskinum. Fiskurin skal koyrast minst 4—5 ferðir og verða pressaður væl millum hvørja koyring, og má fyrstu ferð ikki koyrast við meiri hita enn 16—18° C. Í fiskinum má vatnprocentið, tá ið hann er turkaður, ikki fara upp um 34 og saltprocentið ikki upp um 18. Fiskur, ið burtursæð frá líti, eftir vanligari vraking er vrak, ella vánaligt nr. 3, má ikki avskipast, soleiðis t. d. loyptur, skræddur og ov illa vaskaður fiskur.

Hálv tunna skal viga 29 kg netto.

2) *Suður-Brasilia.* Til tess at fáa minkað so nógv um saltið í tí »hvíta« klippfiskinum, at nøggin av tí kemur at hóska til marknaðarkrøvini (smb. I. 2), skal fiskurin vera væl vaskaður (ikki útvatnaður) og síðan stakkaður, uttan at salt verður sliðið aftur á hann. Fiskurin má ikki standa ov leingi í stakki, áðrenn hann verður turkaður. Hann má eisini verða stakkaður um, annars kann hann grógva saman. Fiskurin eigur — burtursæð frá saltstroyðing — at verða arbeiddur eins og klippfiskur til Spania, t. v. s. hann má ikki bráðturkast og fyrstu ferð ikki koyrast við meiri hita enn 16—18° C.

a) *Tunnufiskur.* Fiskurin eigur at vera uppi til turkingar minnst 4—5 ferðir og verða pressaður væl millum hvørja koyring. Vatnprocentið má ikki fara upp um 34, og saltprocentið ikki upp um 23.

¹) Sum broytt við kunng. nr. 24, 5. aug. 1955.

16. august 1954

Sum tunnufiskur til Suður-Brasilíu má einans sendast fiskur, ið eftir vanligari klippfiskavraking kann fara sum nr. 1, 2 ella gott nr. 3. Hálv tunna skal víga 29 kg netto.

b) *Kassafiskur*.¹ Fiskurin eigur at vera uppi til turkingar minnst 5 til 8—9 ferðir alt eftir stødd og tjúgd og verða pressaður væl millum hvørja koyring. Vatnprocentið má ikki fara upp um 34 og saltprocentið ikki upp um 23. Fiskurin verður skildur í 3 bólkur eftir góðsku:

Precidente eigur at svara til lint vrakaðan nr. 1 eftir vanligari klippfiskavraking; heildarútsjóndin verður meira avgerandi enn smærri brek. Neyðugt er, at fiskurin er væl pressaður. Skinnfiskur kann ikki fara í henda bólk, men fer sum *Consul*.

Embaixador svarar til lint vrakaðan nr. 2 eftir vanligari klippfiskavraking. Heildarútsjóndin verður meira avgerandi enn brekini.

Consul, t. v. s. fiskur, ið hevur so stór brek, at hann ikki kann verða flokkaður sum *embaixador*, men tó er sunn, frísk og nýtilig handilsvøra.

Fiskurin verður at pakka í kassar: heilar kassar á 58 kg netto og hálvar kassar á 29 kg netto. Góðskan (*precidente*, *embaixador*, *consul*) og stertatal skal týðuliga merkjast á hvønn kassa. Fiskurin skal verða pakkaður soleiðis, at *javnstórir fiskur samsvarandi við stertatal verður í hvørjum kassa*. Stertatal verður altíð at rokna eftir heilkassa.

Fiskurin skal leggjast væl og slættur niður í kassan og má ikki brótast, sostatt skal kassastøddin svara til støddina á fiskinum. Vanlig kassamál (innan) eru: ca. 79 . 54 . 23 cm — 87 . 54 . 23 cm — 92 . 59 . 23 cm hálvir kassar: ca. 74 . 39 . 18 cm.

III. *Eftirlit*: Hvørja ferð fiskur er turkaður til Brasíla, taka vrakieftirlitsmenninir út ein miðalsýnislut av fiski og senda hann til fiskiídnaðarstovu Føroya, har fiskurin verður kannaður fyri innihaldið av vatni og salti. Sýnisluturin skal í fyrsta lagi vera tikin út 5 dagar aftaná at fiskurin hevur verið uppi til turkingar seinastu ferð.

Fiskiídnaðarstovan sendur lf. Føroya fiskasølu boð um úrslitið av vatn- og saltkanningini í fiskinum, og fiskurin má ikki verða pakkaður, fyrr enn úrslitið av hesi kanning er fingið, og í fyrsta lagi 14 dagar aftaná seinastu koyring.

IV. *Vraking*: Fyri vraking av fiski til Brasíla eru annars tær reglur galdandi, sum fyriskipaðar eru í lögtingslóg nr. 12 frá 12. januar 1950 um fiskavraking og í teimum reglugerðum fyri vrakarastovnin, sum gjørdar eru við heimild í nevndu lóg. Reglurnar í kunngerð nr. 15, 28. maí 1954 fara úr gildi viðvíkjandi Brasíla.

V. Frávik frá hesi reglugerð kunnu ikki verða gjørd uttan við loyvi landsstýrisins.

VI. Samstundis sum henda reglugerð kemur í gildi fer úr gildi reglugerð nr. 39. 1. juni 1951 um virkan, eftirlit og vraking av fiski til Brasilíu og annan marknaða í Suðuramerika.

27. aug. — Kunng. nr. 21 um broyting í reglug. um STERKAN STREYM frá 1. okt. 1946.

§ 116 verður orðað soleiðis:

a. innleggjartilfar til lágspenningar (leidningstilfar og monteringar- og nýtslulutir) í tann mun, sum tilskilað er í § 119, skal hava eitt av góðkenningarmerkjunum í Norðurlöndunum: *D—F—N* ella *S*.

b. Tað er forboðið til nýtslu her á landi at selja ella flýggja út elektriskar maskinur, apparat og tilfar, sum í gerð og nýtslu eru stríðandi móti reglunum í reglugerðini um sterkan streym og fyri tað í punkt a. nevnda tilfar til lágspenningarinnleggjar, sum hevur ikki eitt av teim har tilskilaðu góðkenningarmerkjunum *D — F — N* ella *S*.

¹) Sbr. kunng. nr. 2, 17. jan. 1955.

1954 27. august

c. Söla, haruppi í söla á auksjón, og útflyggjan av brúktum lutum, sum hava ikki eitt av teim omanfyri nevndu góðkenningarmerkjunum $D - F - N$ ella S kemur eisini undir forboðið í punkt b.

e. Framsýning av tilfari, sum er ikki góðkent ella av tilfari, sum kemur undir punkt c. við sølu fyri eyga er forboðin.

6. sept. — Løgtingslóg nr. 23 um avtøku av best. nr. 41, 11. dec. 1942 om ændr. i an. af 21. nov. 1923 om LUKKETID for butikker og lagre.

Midlertidige bestemmelser nr. 41 frá 11. december 1942 om ændring i anordning nr. 442 af 21. november 1923 om lukketid for butikker og lagre m.v. verður avtikin.

Tey kioskløyvi, ið eru givin sambært midlertidige bestemmelser nr. 41 frá 11. december 1942 og sum nú vera nýtt, koma ikki inn undir hesa lóg.

6. sept. — Lagtingslov nr. 23 om ophævelse af best. nr. 41 af 11. december 1942 om ændring i anordning nr. 442 af 21. november 1923 om lukketid for butikker og lagre m. v.

Midlertidige bestemmelser nr. 41 af 11. december 1942 om ændring i anordning nr. 442 af 21. november 1923 om lukketid for butikker og lagre m. v. ophæves.

De i henhold til midlertidige bestemmelser nr. 41 af 11. december 1942 givne kiosktilladelser, der stadig er i brug, berøres ikke af denne lov.

7. sept. — Lagtingslov nr. 25 om fordeling af Færøernes andel af JORDEMØDRENES LØN.

1 Færøernes andel af jordemødrenes faste løn efter den nye ordning fordeles med halvdelen til landskassen og halvdelen til vedkommende kommuner.

Fordelingen mellem de enkelte kommuner af deres andel sker i forhold til folketallet efter sidste folketælling, med mindre ikke anden overenskomst foreligger.

Landskassen udlægger midlertidigt kommunernes andel. Senest hvert års første juli udregnes, hvor meget de enkelte kommuner skal tilbagebetale landskassen for det foregående finansår. Kommunerne skal tilbagebetale deres andel senest 1. december.

2 Fribolig eller boliggodtgørelse samt telefonabonnement afholdes af kommunerne.

7. sept. — Løgtingslóg nr. 25 um býti av Føroya parti av LØŃ JARÐAMØÐRA.

1 Føroya partur av føstu løn jarðamøðra eftir nýggju skipanini verður býttur í helvt millum landskassan og viðkomandi kommunur.

Býtið millum einstøku kommunurnar av parti teirra verður gjørt í mun til fólkatálið eftir seinastu fólkateljning, um ikki annar sáttmáli fyriliggur.

Landskassin leggur fyrst kommunanna part út. Seinast 1. juli á hvørjum ári verður gjørt upp, hvussu nógv tær einstøku kommunurnar skulu gjalda landskassanum aftur fyri farna fíggjarárið. Kommunurnar skulu afturrinda sín part seinast 1. december.

2 Fri hús ella húsaviðbót og telefongjald bera kommunurnar.

9. sept. — Lagtingslov om FUGLEFANGST m. v.

1. kapitel. Om jagstrettigheder.

1 Jagtretten på søterritoriet ved Færøerne er med de i denne lov fastsatte undtagelser fri for enhver, som har dansk indfødsret.

2 Jagtretten til lands tilkommer grundejeren. Lige med grundejeren betragtes med hensyn til jagtretten besiddere af tjenestejord og fæstere af kongsjord.

Jagtretten på indsøer og vandløb tilkommer den eller dem, der i medfør af den gældende lovgivning udøver rådigheden over vandet.

På fællig har, hvor ikke vedtægt eller sædvane medfører afvigelse, enhver ejer lige jagtret. Vedtægt om jagtens udøvelse på fællig kan oprettes på grandestævne. I sådan vedtægt kan fastsættes, at der i et fællig kun til dels eller slet ikke må jages.

Stemmeberettigede på grandestævne angående vedtægt om jagt på fællig er samtlige ejere.

Særskilt overdragelse af jagtretten kan kun ske for indtil 10 år ad gangen.

Hel eller delvis fredning for jagt af en bygds indmark, hvori der er flere lods- ejere, kan vedtages på grandestævne. Stemmeberettigede ved vedtægtens affattelse er enhver af indmarkens ejere og kongsfæstere.

Til gyldig beslutning kræves over halvdelen af de stemmegivende personer, som repræsenterer mindst halvdelen af det stemmeberettigede skattemarketal.

3 Hvor ikke særlige retsforhold medfører afvigelse, tilkommer retten til fuglefangst i bjerge, urer og lignende steder, herunder retten til »omanfleyg« ejerne af den gamle matrikulerede indmark i den bygd, på hvis grund fuglepladsen ligger. Ret til at tage »hellefugl« tilkommer enhver beboer af den bygd, hvortil pladsen, hvor fuglen sidder, hører, men ingen udenfor bygden boende.

Lige med ejere betragtes med hensyn til ret til fuglefangst besiddere af tjene, stejord og fæstere af kongsjord.

4 Hvor ikke særlige retsforhold medfører afvigelse, deles indtægt ved fuglefangst i bjerge, urer og lignende steder mellem de fangstberettigede (§ 3) efter marketal.

I samme forhold deles udgifter ved fangsten, derunder til anskaffelse og vedligeholdelse af de til fangsten nødvendige redskaber.

5 Vedtægt om fuglefangst i bjerge, urer og lignende i fællig liggende steder kan oprettes på grandestævne overensstemmende med de i lov om grandestævne gældende regler.

Kapitel 2. Fredlysning af fangstpladser m. m.

6 Fuglebjerge, urer, holme eller lignende steder samt ederfuglevarp kan på begæring af enhver fangstberettiget eller ejer fredlyses med den i § 14 omhandlede retsvirkning, når sådant sted af Færøernes overpolitiret (jfr. lov nr. 174 af 11. maj 1935, pkt. 148) efter optaget skøn findes egnet til fugleplads eller ederfuglevarp.

7 Den, der ønsker et af de i § 6 nævnte steder fredlyst, har skriftligt til overpolitiretten at indgive begæring om fredlysning, indeholdende en nøje angivelse af det pågældende sted.

Retten har da af egen drift for rekvirentens regning i det til offentlig bekendtgørelser for Færøerne autoriserede blad 3 gange at lade indrykke en bekendtgørelse om, at der til et nærmere angivet ordinært ting, mindst en måned efter sidste bekendtgørelse i avisen, vil blive udmeldt mænd til i henhold til § 6 af afgive skøn om fredlysningens hensigtsmæssighed. Bekendtgørelsen bør endvidere opslås i den offentlige kundgørelsestavle, jfr. lov nr. 59 af 1. april 1912, i de bygder, der ligger indenfor 15 kilometers afstand, regnet ad søvejen, fra det pågældende steds yderste grænse, samt desuden i andre bygder, hvis beboere skønnes at have særlig interesse i jagten i nærheden af det pågældende sted. Kun bekendtgørelsen i avisen er en betingelse for udmeldelsens gyldighed.

Endvidere berammer retten et retsmøde til skønsforretningens afhjemling og sagens optagelse til kendelse.

Ved det fastsatte ting har retten, førend udmeldelsen sker, at meddele, hvem den agter at udmelde, og at opfordre de mødende, der kan angive antagelig

1954 9. sept.

interesse i spørgsmålet, til at fremkomme med deres indsigelse mod udmeldelsen og bemærkning om fredlysningen eller dennes omfang.

De i lov om rettens pleje kap. 19 om syn og skøn indeholdte regler bliver i øvrigt at anvende.

8 De udmeldte skønsmænd har i skønsforretningen at udtale sig om, hvorvidt det i begæringen betegnede sted helt eller delvis bør fredlyses, samt om de grænser, for så vidt disse ikke er angivet i loven, indenfor hvilke skydning m. m. bør være forbudt. Skønsforretningen afholdes efter 3 dages varsel til rekvirenten eller, hvis der er flere, en af disse.

9 Overpolitirettens afgørelse af sagen sker ved en kendelse, der kun kan påankes med justitsministeriets tilladelse, jfr. lov af 11. maj 1935, pkt. 148.

Overpolitiretten tilstiller dommeren udskrift af den afsagte kendelse til tinglæsning og tilstiller ligeledes rekvirenten og vedkommende sysselmand en udskrift hver.

Fredningen træder i kraft, så snart sysselmanden i overensstemmelse med lov nr. 52 om forandring i bestemmelserne om afholdelse af ting på Færøerne af 1. april 1896 § 3 ved grandestævne har fredlyst de pågældende steder.

10 Udmeldelse, fredlysning i retten, tinglæsning og protokollering sker uden betaling af retsafgift.

11 I ethvert syssel skal sysselmanden årlig kundgøre ved oplæsning ved grandestævne de i syssellet beliggende overensstemmende med nærværende kapitel fredlyste steder med angivelse af de fastsatte grænser.

12 Når 10 år er forløbet efter fredlysningen, kan enhver, der kan påvise særlig interesse i fredlysningen eller jagten i nærheden af det pågældende sted, forlange spørgsmålet om fredlysning indbragt for overpolitiretten påny.

Med hensyn til sagens behandling gælder reglerne i §§ 7—10. Om fornødent vil der om sagen være at give de under den oprindelige fredlysningssag mødte særlig underretning.

I tilfælde af fredlysningskendelsens ophævelse eller forandring, foranlediger overpolitiretten den fornødne aflæsning eller tinglæsning.

13 De i lov nr. 52 om forandring i bestemmelserne om afholdelse af ting på Færøerne af 1. april 1896 § 3 foreskrevne årlige fredlysninger og ophævelser af sådanne ved retten bortfalder.

14 Ved fredlyst fuglebjerg må ingen i tiden fra 15. marts til august måneds udgang skyde på søen indenfor en afstand af 2 sømil, regnet fra nærmeste punkt af fuglebjergtet og $\frac{1}{2}$ sømil til hver side.

Ved fredlyst ur må i samme tidsrum ingen skyde på søen indenfor en afstand fra uren af $\frac{1}{2}$ sømil, regnet på ovennævnte måde.

I det ovennævnte tidsrum må ej heller skydes indenfor de grænser, som i henhold til § 8 er angivet ved skønsforretningen.

Så længe Myggenæsholm som helhed er fredlyst, må i tiden fra 25. januar til 25. oktober ingen skyde indenfor 2 sømils afstand fra holmen.

Ved fredlyst ederfuglevarp må i tiden fra 1. maj til august måneds udgang ingen skyde indenfor $\frac{1}{2}$ sømils afstand fra varpet.

Sidstnævnte bestemmelse skal dog ikke være til hinder for, at den jagtberettigede på landjorden skyder krager, ravne, sildemåger eller andre for ederfugle skadelige dyr.

Indenfor de i denne paragraf omhandlede grænser og tidsrum er det forbudt ved unødvendig tuden med skibsfløjten eller anden unødvendig støj at forstyrre fuglenes fred.

15 Jagt og fuglefangst skal være forbudt på søn- og helligdage.

Kapitel 3. Forbudne jagstmåder.

16 Det skal være forbudt at fange fugle på landjorden ved hjælp af udsprede garn eller med udsatte kroge eller ved kunstigt lys. Sidstnævnte kan dog bruges ved fangst af skrofens unge (líra). Endvidere skal det være forbudt i fugleplad-

serne at drive fangst på en sådan måde, at fuglepladsernes faste bestand af fugle derved udsættes for varig formindskelse.

Lunden må kun fanges ved flejning; dog skal der, hvor særlige forhold gør sig gældende, af landsstyret kunne meddeles tilladelse til at fange lunden ved »dråttur«. Sådan tilladelse kan dog kun meddeles til fangst hvert 3. år på samme fugleplads.

Kapitel 4. Fredning af vilde fugle m. v.

17 Overalt på landjorden, herunder alle ferske vande, i fjorde, vige og sunde samt på havet, så langt søterritoriet går, skal alle fugle, som ikke er angivet i denne paragraf (jfr. §§ 14 og 16) være fredet mod jagt og fangst:

Som nedenfor anført skal det være tilladt at fange eller skyde følgende fugle eller fuglearter:

a) *hele året*: krage, ravn, struntjæger, dværgfalk, lomvie, alke, skarv, malle-muk, sule og alle mågearter, den tretåede måge dog kun på søen.

b) *1. september—15. marts*: lunden.

18 Den i forrige paragraf påbudte fredning omfatter, tillige det fredede vildts yngel, æg og reder. Dog skal det være den jagtberettigede tilladt at tage skrofens unger.

19 Det skal være tilladt at skyde hare i tiden 1. november til 31. december begge dage medregnet.

Indenfor et bestemt begrænset område (en ø eller en del af en ø) kan haren helt fredes efter landsstyrets bestemmelse for et eller to år ad gangen efter andragende fra et kommunalforstanderskab, og efter at der er indhentet erklæring om sagen fra samtlige kommunalforstanderskaber på vedkommende ø.

Landsstyret foranstalter de i denne paragraf fastsatte fredningsbestemmelser kundgjort i det til offentlige bekendtgørelser på Færøerne autoriserede blad.

20 Det er forbudt at faldbyde, sælge eller indføre ferske harer i tiden 8. januar til 2. november begge dage medregnet.

21 Landsstyret skal være bemyndiget til i videnskabeligt eller almenyttigt øjemed at indrømme bestemte personer på begrænset tid fritagelse for bestemmelserne i §§ 17 og 18 jfr. § 19.

Kapitel 5. Straf og påtale.

22 Enhver, der uberettiget jager i fredlyst fuglebjerg, ur, holm, eller eder-fuglevarp enten med skydevåben eller på anden måde, færdes eller skyder ind i fredlyst fugleplads, driver jagt på noget sted, hvor jagtret ifølge denne lovs bestemmelser eller ifølge vedtægt på grandestævne ikke tilkommer ham, eller som uden hjemmel færdes med jagtrejskaber på sådant sted i ind- eller udmark, eller som på fremmed jagtområde bemægtiger sig vildt, som han har såret på eget område, straffes med bøde.

Ligeledes med bøder straffes den, der iøvrigt overtræder nogen af de i denne lov indeholdte forbudsregler eller nogen i henhold til denne lov oprettet vedtægt eller foreskreven bestemmelse.

23 Det betragtes som skærpende omstændighed, at den ulovlige jagt er udøvet af flere i forening, at den ulovlige jagt er udøvet på søn- og helligdage, at æg er indsamlet på steder, hvor fugle bygger kolonivis, og at den pågældende forhen har gjort sig skyldig i jagtforseelse.

Er der ved den ulovlige jagt fanget eller dræbt vildt, vil den pågældende være at idømme en tillægsbøde.

24 Bøder, der udredes for overtrædelse af denne lov tilfalder, når forseelsen er begået på landjorden eller ved skydning eller unødvendig støj på søen ved fredlyst fugleplads (jfr. § 14) den kommunale hjælpekasse i det sogn, hvor forseelsen er begået, eller hvortil vedkommende fugleplads ligger.

Er forseelsen begået til søs under andre omstændigheder, tilfalder bøden m. v. hjælpekassen i det sogn, her i landet, hvor den skyldige hører hjemme. Er lov-

1954 9. sept.

overtræderen i sidste fald bosat udenfor Færøerne, tilfalder bøden landsfattigkassen.

Den skyldige skal derhos erstatte værdien af de på landjorden (herunder ferske vande) dræbte eller fangne vildt, for så vidt det ikke ufordærvet kan afleveres til vedkommende.

25 Er jagtforseelsen begået af børn under 14 år med vidende af forældre eller dem, der træder i forældres sted, anses disse, som om de selv havde begået den ulovlige handling.

Det samme gælder, når disse af børn modtager udbytte af ulovlig jagt.

Det skal være pligt for de personer, der som lodser eller kendte mænd bistår fremmede skibe, at gøre skibsføreren opmærksom på de bestående forbud mod skyden, unødvendig tuden m. m. udenfor fredlyst fuglebjerg, ur, holm eller ederfuglevarp. Har lodsens forsømt dette, bliver han at straffe for de overtrædelser af nævnte forbud, som begås af personer ombord, inden han har affærdiget dette.

Sager angående overtrædelser efter denne lov behandles som politisager, og forfølges selv om ingen begæring herom fremkommer.

26 Denne lov træder i kraft straks, og samtidig ophæves lov nr. 101 af 4. april 1928, ændret ifølge lov nr. 108 af 15. marts 1939, kundgørelse nr. 35 af 20. marts 1942 og kundgørelse nr. 25 af 24. september 1945.

9. sept. — Løgtingslóg (nr. 27) um FUGLAVEIÐU v. m.

1. bólkur. Um veiðurættindi.

1 Á sjónum út at sjómarkinum undir Føroyum er veiðurætturin við teim avvikum, sum tilskilaðu eru í hesi lóg, opin fyri einum hvørjum, sum hevir danskan heimarætt

2 Uppi á landi eigur grundeigarin veiðurættin. Viðvíkjandi veiðurætti er hann, sum situr við embætisjørð ella kongsjørð, javnbjóðis grundeigara.

Veiðurættin í vøtnum og áum hevir hann ella teir, sum eftir galdandi lóggávu hava ræði á vøtnunum.

Har felag er, og samtykt ella fyrndarrættur ger ikki avvik, hava eigararnir javnbjóðis veiðurætt. Samtykt um nýtslu av veiðurætti í felag kann gerast á grannastevnu. Í tilikari samtykt kann fyrisetast, at veiða bert kann fara fram í minni mun ella yvirhøvir ikki.

Allir eigarar hava atkvøðurætt á grannastevnu um samtykt um veiðu í felag.

Einsæris burturlating av veiðurætti kann bert fara fram fyri upp í 10 ár í senn.

Friðing yvirhøvir ella partvís innangarðs í eini bygd, har fleiri eigarar eru, kann bert fremjast á grannastevni. Atkvøðurætt um samtyktina hevir einhvør eigari innangarðs og kongsbøndur.

Til gylduga samtykt krevst yvir helmingur av atkvøðugevandi persónum, sum umboða minst helmingin av skattamarkatalinum, sum atkvøðurætt hevir.

3 Har ikki serlig rættarviðurskifti gera avvik, hava eigararnir í tí gamla matrikuleraða bønnum, í tí bygd, har bjørgini liggja, fuglaveiðurættin í bjørgum, urðum og tilikum fuglalandi, herundir rættin til omanfleyg.

Rættin til at taka hellufugl hevir hvør maður í tí bygd, sum bjørgini eigur, men eingin uttanbjøggjamaður.

Sama rætt sum eigari til fuglaveiðu hevir hann, sum situr við embætisjørð, ella kongsbóndi.

4 Har ikki serlig rættarviðurskifti gera avvik, verður landpartur av fuglaveiðu í bjørgum, urðum og líknandi fuglalandi býttur eftir markatali (§ 3).

Á sama hátt verða útreiðslur av veiðuni býttar, herundir keyp og umsiting av tøvandi amboðum.

5 Samtykt um fuglaveiðu í bjørgum, urðum og tilikum fuglalandi kann gerast á grannastevni samsvarandi reglunum í grannastevnilógini.

2. bólkur. Um friðing av veiðulendum v. m.

6 Fuglabjørg, urðar, hólmar ella tilik lendi og æðuvarp kunnu friðast eftir

krevjing frá veiðurættshavara ella eigara við somu lögfylgju sum eftir § 14, um Føroya yvirpolitirættur (smbr. lóg nr. 174 frá 11. mai 1935, pt. 148), eftir at sýn er hidið, finnur lendi nýtuligt sum fuglaland ella æðuvarp.

7 Hann, sum ynskir okkurt av teim í § 6 nevndu lendum friðað, skal senda yvirpolitirættinum skrivliga krevjing um friðing, innihaldandi gjølla tilskiling av viðkomandi lendi.

Rætturin skal so av eitingum fyri rokning krevjarans í tað blað, sum løggilt er til upptøku av almennum kunngerðum í Føroyum, seta kunngerð í 3 ferðir, um at menn á einum nærri tilskilaðum, vanligum tingi, tó ikki fyrr enn ein mánað aftaná seinastu kunngerð í blaðnum, verða uppnevndir eftir § 6 at meta um frama friðinginnar. Kunngerðin eigur eisini at setast í ta almannu kunngerðartalvuna smbr. lóg nr. 59 frá 1. april 1912, í teim bygðum, sum liggja innanfyri 15 km fjarleika eftir sjónum frá ytsta marki viðkomandi lendis og eisini í øðrum bygðum, har menn hava serliga interessu í veiðu nærindis viðkomandi lendi. Bert kunngerðin í blaðnum er treyt fyri gildi uppnevningarinnar.

Harafturat setur rætturin fund til eiðfestingar av sýninum og tekur málið til úrskurðar.

Á tí fyrisetta tinginum skal rætturin siga frá, áðrenn uppnevningin fer fram, hvønn hann ætlar at uppnevna, og at forðra tey mótandi, sum kunnu sýna nóg mikla interessu í spurninginum, at seta fram atfinningar sínar móti uppnevningini og viðmerkingar um friðingina ella um mál hennara.

Annars koma reglurnar í kap. 19 í rættargongulógini um sýn og meting í nýtslu.

8 Teir uppnevndu sýnismenninir skulu skila til í sýninum, um tað í krevjingini tilskilaða lendi, alt sum tað er, ella nakað av tí, eigur at friðast, og um markini, um so er, at tey eru ikki tilskilað í lógini, harinnanfyri skjóting v. m. eigur at vera forboðin. Sýnið skal fara fram eftir 3 daga fyrivarni til krevjarin ella um fleiri eru, til ein teirra.

9 Yvirpolitirætturin ger málið av við úrskurði, sum bert kann skjótast inn til hægri avgerð við loyvi rættarmálaráðgevarans, smbr. lóg frá 11. mai 1935, pt. 148.

Yvirpolitirætturin sendir sorinskrivaranum útskrift av tí uppsagda úrskurðinum til tinglesingar og sendir eisini krevjaranum og viðkomandi sýslumanni eina útskrift hvør.

Friðingin kemur í gildi, so skjótt sýslumaðurin eftir lóg nr. 52 um broyting í reglunum um tinghald í Føroyum frá 1. april 1896 § 3 á grannastevni hevur friðað viðkomandi lendi.

10 Uppnevning, friðing í rættinum, tinglesing og bókafoersla fer fram uttan rættargjald.

11 Í hvørjari sýslu skal sýslumaðurin á hvørjum ári við upplesing á grannastevni kunngera tey lendi í sýsluni, sum friðað eru eftir reglunum í hesum bólk og skila til mark teirra.

12 Tá 10 ár eru liðin frá friðingini, kann einhvør, sum kann sýna serliga interessu í friðing ella veiðu nærindis viðkomandi lendi, krevja spurningin um friðingina inn fyri yvirpolitirættin av nýggjum.

Viðgerð av tilíkum máli fer fram eftir reglunum í §§ 7—10. Um neyðugt skulu teir, sum møttu undir tí upprunaligu friðingini, hava serstaka frásøgn í málinum.

Um so er, at friðingarúrskurður verður avtikin ella broyttur, skal yvirpolitirætturin stila fyri tørvandi tinglesing ella avlesing.

13 Tær eftir lóg nr. 52 frá 1. april 1896 § 3 um broyting í reglunum um tinghald í Føroyum fyrisetta árliku friðingar ella avtøkur av tilíkum á tingi detta burtur.

14 Undir friðaðum bjørgum má eingin skjóta á sjónum nærri enn 2 fjórðingar úr næsta punkti á landi í tíðini frá 15. marts til 31. august og hálfjórðing hvørjumegin við.

1954 9. sept.

Undir friðaðari urð má eingin skjóta í sama tíðarskeiði nærri enn hálvfjórðing, mett sum omanfyri.

Í sama tíðarskeiði má eingin heldur skjóta innanfyri tey mark, sum tilskilaði eru í sýni eftir § 8.

So leingi Mikisneshólmur er friðaður, sum hann er, má eingin skjóta undir honum nærri enn 2 fjórðingar úr hólminum í tíðini frá 25. januar til 25. oktober.

Eingin má skjóta nærri æðuvarpi enn hálvfjórðing í tíðini frá 1. mai til 31. august.

Henda regla skal tó ikki forða honum, sum veiðurætt hevur, uppi á landi at skjóta kráku, ravn, likku ella annan fugl, sum kann vera æðuni til skaða.

Innanfyri tey í hesi grein nevndu mark og tíðarskeið er forboðið at órógvga fuglin av ótørvandi óljóði frá skipspípum ella øðrum gangi.

15 Fuglaveiða og skjóting yvirhøvdur er forboðin á sunnu- og halgidøgum.

3. bólkur. Um forbodnar veiðuhættir.

16 Tað er forboðið at fanga fugl uppi á landi við snaru, lokki ella kunstugum ljósi. Hetta kann tó nýtast til tøku av líra. Eisini er tað forboðið at søkja fugl í fuglalandi soleiðis, at búfuglurin kemur undir avoyðing.

Lundi má bert takast við stong, tó kann landsstýrið undir serligum umstøðum loyva drátt. Tilíkt loyvi kann bert gevast 3. hvørt ár í sama fuglalandi.

4. bólkur. Um friðing av villini fugli v. m.

17 Uppi á landi yvirhøvdur, eisini á vøtnum, á firðum, víkum og sundum og á sjónum yvirhøvdur út at sjómarkinum er allur fuglur friðaður móti skjóting og veiðu, sum ikki er tilskilaður í hesi grein (smbr. §§ 14 og 16):

Sum skilað til niðanfyri skal vera loyvt at veiða ella skjóta hesar fuglar ella fuglasøg:

a) *alt árið*: Kráku, ravn, kjógva, smyrl, lomviga, álku, skarv, havhest, súlu og øll mñasasøg, tó rytu bert á sjónum.

b) *1. september—15. marts*: lunda.

18 Tann í frammanfyri standandi grein fyrisetta friðing umfatar eisini pisur, egg og reiður. Tó skal tað verða loyvt veiðurættstavara at taka líra.

19 Loyvt er at skjóta haru í tíðini 1. november til 31. december, báðar dagar viðroknaðar.

Innanfyri tilskilað umráði (oyggj ella part av henni) kann haran friðast eftir avgerð landsstýrisins fyri eitt ella tvey ár í senn eftir umsókn frá sökarnstýri og eftir at øll sökarnstýri á oynni hava givið ummæli í málinum.

Landsstýrið letur tær eftir hesi grein fyrisettu friðingarreglur kunngerera í tí blaði, sum lóggilt er til almennar kunngerðir í Føroyum.

20 Tað er forboðið at bjóða út, selja ella flyta inn feska haru í tíðini frá 8. januar til 2. november, báðir dagar viðroknaðir.

21 Landsstýrinum skal vera heimilað í vitskapligum ella almennytigum endamáli at geva tilskilaðum monnum tíðarfresta undantaksloyvi frá reglunum í §§ 17 og 18 smbr. § 19.

5. bólkur. Um sektir og ákæru.

22 Einhvør, sum uttan heimild veiðir fugl í bjørgum, urðum, hólum ella æðuvarpi, antín við byrsu ella á annan hátt verður sæddur í ella skjýtur inn í friðað lendi, veiður har hann eftir hesi lóg ella annars eftir grannastevnivíðtøku ikki hevur veiðurættindi ella á tilíkkum støðum uttan heimild gongur við byrsu í bø ella haga ella á annans veiðulendi tekur upp tað, sum sært er á egnum veiðulendi, kemur undir sekt.

Undir sekt kemur eisini hann, sum annars brýtur nakra forboðsreglu eftir hesi lóg ella nakra samtykt ella reglu sum gjørd er eftir henni.

23 Tað verður at skilja sum skerpanði, at ólóglig veiða er útint av fleiri í felag, at hon er útint á sunnu- ella halgidegi, at rent verður í fuglalandi og at viðkomandi fyrr hevur gjørt seg sekan í veiðumisbroti.

Um so er, at nakað er veitt ella drigið í ólógligari veiðu, kemur viðkomandi undir eykasekt.

24 Sektir, sum standast av misbroti eftir hesi lóg, fara í kommunala hjálpar-kassan í tí sókn, har misbrotið er útint uppi á landi ella við skjóting ella ótørvandi óljóði á sjónum nærhendis friðaðum fuglalandi (smbr. § 14) ella hartil viðkomandi fuglaland liggur.

Er misbrot útint á sjónum undir øðrum umstøðum fer sektin v. m. í hjálpar-kassan í tí sókn her í landinum, har hin seki býr. Er hann í slíkum føri búsetturuttanfyri Føroyar fer sektin í landsfátæktrakassan.

Tann seki skal haraftrat endurrinda virði av tí hann hevur veitt á landi, (vøtnum) um so er hann ikki kann lata eigaranum tað í feskum standi.

25 Er veiðumisbrot útint av børnum undir 14 ár við foreldra vitandi ella teim sum eru í foreldra stað, koma tey undir at hava útínt misbrot sjálvi.

Tað sama er eisini galdandi, tá tey frá børnunum taka ímóti fongi av ólógligari veiðu.

Menn sum loðsar ella kønir menn, sum sigla fremmand skip inn, hava skyldu at siga skiparanum frá galdandi forboðum móti skjóting ella ótørvandi óljóði nærhendis friðaðum bjørgum, urðum, hólum ella æðuvarpi. Ger hann ikki tað, kemur hann sjálvur undir tey misbrot sum útínt verða, meðan hann er umborð.

Mál um misbrot eftir hesi lóg, fara fram sum lögreglumál og fremjast, sjálvt um eingin hevur kravt tað.

26 Henda lóg kemur í gildi beinan vegin, og samstundis fer lóg nr. 101 frá 4. apríl 1928, broytt við lóg nr. 108 frá 15. marts 1939, kunngerð nr. 35 frá 20. marts 1942 og kunngerð nr. 25 frá 24. september 1945 úr gildi.

12. okt. — Lagtingslov nr. 29 om LÆRLINGEFORHOLD.

Kapitel 1. Lærekontraktens indhold.

1 Enhver håndværker, industridrivende, offentlig institution eller virksomhed, der antager en mandlig eller kvindelig lærling i sin virksomhed, skal i forvejen oprette skriftlig lærekontrakt med vedkommende, der tydeligt angiver, i hvilket fag eller del af et fag, lærlingen skal oplæres, og lærekontrakten skal være godkendt af landfoged eller sysselmand som værende i overensstemmelse med denne lov og med de krav til lærekontraktens indhold, som vedkommende fag stiller til opnåelse af svendep prøve ifølge regulativ. Læretiden må ikke overstige 5 år.

Landsstyret bemyndiges til ved bekendtgørelse at udvide lovens område til også at omfatte handel på steder, hvor der er mulighed for at give en faglig uddannelse.

Ingen kan indtræde i lærlingeforhold, som ikke er fyldt 14 år og ikke er lovligt udskrevet af skolen.

Lærekontrakt kræves ikke for personer, der er antaget som bude eller håndlangere, ej heller mellem værge og mindreårig.

Landfoged og sysselmand skal være forsynet med blanketter til lærekontrakter og udlevere dem gratis. Landskassen bekoster blanketterne.

2 Ingen må tage en lærling i lære, som ikke har mesterrettigheder i sit fag. Dog kan bedrifter og industrielle foretagender antage lærlinge, selvom disse bedrifters eller foretagenders leder ingen mesterrettigheder har, hvis blot en eller flere personer, der har disse rettigheder, er ansat der, og det skal være anført i lærekontrakten, hvem der har ansvaret for lærlingens uddannelse, og forandringer, som desangående kan blive gjort i læretiden, skal noteres i lærekontrakten og godkendes af landfoged eller sysselmand.

Den, der i de sidste 5 år er idømt eller har udstået straf af fængsel i 4 måneder eller derudover, arbejds hus eller sikkerhedsforvaring, eller som i de sidste 10 år er idømt eller har udstået straf af fængsel arbejds hus eller sikkerhedsforvaring for overtrædelse af straffelovens 24 kapitel for et strafbart forhold, som begrunder

1954 12. okt.

en nærliggende fare for misbrug af hvervet som læremester, kan ikke antage lærling. Den mester, som to gange i 10 år har gjort sig skyldig i brud på lærekontrakt i en sådan grad, at den er blevet ophævet, såvel som den, der to gange i 10 år ved voldgift er idømt erstatning til en lærling for ikke at have overholdt sine pligter som læremester, såvel som den i hvis bedrift 3 gange er forefaldet standsninger, som har givet anledning til ophævelse af lærekontrakter (lockout, strejke eller tvingende naturforhold undtaget), fortaber sin ret til at have lærling.

Landsstyret kan under særlige omstændigheder give dispensationer fra de i § 2, 2. stk. sidste punktum fastsatte bestemmelser.

3 Læretidens varighed bestemmes i kontrakten. Varigheden må ikke overstige 5 år. Den i § 5 omhandlede prøvetid er indbefattet i læretiden.

Lærerådet (se § 12) har myndighed og pligt til at foreskrive korteste og længste læretid i de forskellige fag. For at kunne tage en sådan afgørelse skal rådet udvides med to medlemmer valgt af mester- og svendeorganisationerne i vedkommende fag.

Hvis en lærling ved kontraktens oprettelse er over 15 år, skal kontrakten foruden af værgeren medunderskrives af lærlingen selv, for at kunne være bindende udover hans 20. år.

Når læremester og lærling (eller værge) begge andrager derom, er lærerådet bemyndiget til at tillade, at læretiden afbrydes for et tidsrum af højst 1 år for at give lærlingen lejlighed til at besøge et teoretisk undervisningskursus.

4 Det skal i kontrakten nøjagtig bestemmes, på hvilke økonomiske vilkår lærlingen skal arbejde i læretiden. I fag, hvor der ved kollektiv overenskomst er fastsat mindsteløn for lærlinge, skal mindst denne løn betales. Er der ikke fastsat mindsteløn, fastsættes den af lærerådet, udvidet på samme måde som nævnt i § 3, 2. stk.

Meddelelse om fastsat mindsteløn skal straks kundgøres landfogden, og han lader meddelelsen gå videre til sysselmændene.

Læremesteren skal betale for den i § 11 i denne lov foreskrevne undervisning. Det undervisningsmateriel og rekvisitter, som læremesteren skal bekoste, udleveres lærlingen af skolen. Lærlingen og hans forældre eller værge er ansvarlige for det modtagne undervisningsmateriel og rekvisitter. Læremesteren skal bestride udgifterne af lærlingens aflæggelse af svendeproeve. Svendestykket tilhører læremesteren.

Der skal i kontrakten optages bestemmelse om ferie med løn for lærlingen. For så vidt lærlingen har kost og logi hos læremesteren, skal denne udrede kostpenge i ferien, ikke under 2 kroner om dagen. Ferien skal mindst være 2 uger og falde i tidsrummet 2. maj til 30. september. Bliver læremester og lærling enige om ferie til et andet tidspunkt, er lærerådet bemyndiget til at tillade dette.

Der må ikke i kontrakten optages bestemmelser om, at lærlingen efter overstået læretid ikke må tage arbejde i det pågældende fag eller drive forretning i samme, eller om, at lærlingen efter læretidens udløb skal arbejde hos læremesteren for en bestemt løn. Der må ikke i kontrakten indeholdes bestemmelser, der direkte eller indirekte fastsætter omfanget af den erstatning, der i tilfælde af eventuelt kontraktbrud vil være at erlægge.

5 Af læretiden anses de 12 første måneder som en gensidig prøvetid, i hvilken såvel læremesteren som lærlingen, hvis han i løbet af denne tid har nået 18 års alderen, og ellers hans forældre eller værge, uden angivelse af nogen grund kan forlange kontrakten hævet. I så fald er ingen af parterne berettiget til erstatning hos den anden, medmindre udtrykkelig bestemmelse derom er indført i kontrakten.

Kapitel II. Parternes gensidige forpligtelser.

Lærlingen skal være læremesteren til medhjælp ved arbejdet i virksomheden, så vidt som hans arbejdskraft og færdighed muliggør det.

7 En læremester må ikke anvende lærlingen til arbejder, som ikke står i forhold til hans kræfter eller som er skadelige for hans sunhed, ligesom han kun

undtagelsesvis må anvende ham til arbejde, der ikke vedrører det fag, han har givet sig i lære i. Lærlingen har krav på god behandling.

Såfremt en lærling har bopæl hos læremesteren, skal han have egen seng i forsvareligt indrettet værelse.

8 Læremesteren skal påse, at lærlingen er medlem af en anerkendt sygekasse. Omkostningerne herved samt ved invaliditetsforsikring udredes af læremesteren.

Ifald der tilføjes lærlingen en betydelig vedvarende skade, eller han bliver lidende af så langvarig sygdom, at en læge skønner, at den vil vare ud over 3 måneder, er læremesteren berettiget til at opsiges lærekontrakten med 2 måneders varsel, men er i denne tid forpligtet til at betale lærlingen den kontraktmæssige løn. Hvis skaden eller sygdommen indtræffer indenfor det sidste år af læretiden, kan lærlingen indanke sagen for lærerådet, som kan forkaste opsigelsen og kræve læretiden så meget forlænget, at lærlingen kan tage svendeproeve.

En læremester er i intet tilfælde forpligtet til på grund af en lærlings sygdom eller skade at betale løn eller yde kostpenge udover 3 måneder. For den tid, en lærling ligger på sygehus, ydes der ikke kostpenge.

9 Ingen må tage lærling i lære eller til arbejde hos sig, så længe lærlingen har lærekontrakt med en anden.

Kapitel III. Læretid, svendeproeve m. v.

10 Læretiden skal anvendes således, at lærlingen efterhånden lærer det fag eller den del af faget, hvori han er antaget til oplæring, så fuldstændigt som muligt. Ved læretidens udløb skal lærlingen aflægge svendeproeve i faget.

Hvis særlige forhold inden for et fag gør det umuligt eller særdeles vanskeligt at aflægge svendeproeve, kan landsstyret efter indstilling fra lærerådet bestemme, at der ikke aflægges svendeproeve i dette fag.

Når lærlingen har bestået svendeproeven, udsteder lærerådet ham bevis derfor (svendebrev) efter fastsatte forskrifter.

Ifald der efter stk. 2 ikke kan aflægges svendeproeve i et fag, skal læremesteren meddele lærlingen et lærebrev, hvori det bevidnes, hvortil han har stået i lære og hvorvidt han har opnået dygtighed i faget.

Ifald en lærling nægter at aflægge svendeproeve, som han ifølge sin lærekontrakt er pligtig til at aflægge, eller han ikke består proeven, skal læremesteren udfærdige en attest, som alene må indeholde oplysning om, hvor længe han har stået i lære, og at svendeproeve ikke er aflagt.

Har læremesteren ladet mangle på tilbørlig omhu for lærlingens uddannelse, og er dette grunden til, at lærlingen ikke ved læretidens udløb er i stand til at bestå svendeproeven eller kan erhverve duelighedsbevidnelse efter stykke 4, er læremesteren forpligtet til at give lærlingen erstatning efter voldgiftsdom.

Såfremt læreforholdet ikke føres til ende, er lærlingen berettiget til af læremesteren at forlange en skriftlig bevidnelse af, hvor længe han har stået i lære.

Har læremesteren i de i stykke 4, 5, og 7 nævnte tilfælde givet en vitterlig urigtig benævnelse, ifalder han herfor straf efter borgelig straffelov af 15. april 1930 § 162.

Enhver bevidnelse, der udfærdiges efter stykkerne 4, 5 og 7, skal indberettes til lærerådet.

11 Læremesteren skal lade lærlingen på forsvarlig måde deltage i den for faget almindelige såvel almendannende som faglige undervisning i en af de lovlige myndigheder godkendt fagskole, for så vidt den pågældende ikke i forvejen har gennemgået tilsvarende uddannelse. Forældre eller værge er pligtige til at støtte læremesteren i opfyldelsen af den her omhandlede forpligtelse.

For så vidt der indenfor et fag oprettes dagskoleundervisning, skal lærlinge fra steder, hvor der ingen faglig aftenskole er, have fortrinsret til den. I lærekontrakten skal fastslås, hvem der skal betale for dagskoleopholdet. Fagskolen skal i sin beskrivelse give lærlingen et bevis for den undervisning, han har gennemgået i skolen.

1954 12. okt.

12 Svendepøverne afholdes af lærerådet. Det har 3 medlemmer, 1, (som er formand) valgt af landsstyret, 1 valgt af mesterorganisationerne og 1 valgt af svendeorganisationerne. De to sidste vælges for 4 år; hvert andet år afgår den ene af dem, første gang efter lodtrækning. Ansøgning om afholdelse af svendepøve indgives til lærerådet, der fører protokol over alle svendepøver såvel som rådets møder. Rådet forestår valg af skuemestre, fastsætter tid og sted for prøverne, aflægger regnskab over for landsstyret og er ansvarligt for, at svendepøver foregår på betryggende måde. Angående lærerådets beføjelser jvf. § 3, stk. 4, § 4, stk. 4, § 8, stk. 2, § 10, stk. 2, 3, 4 5 og 7 § 19 og § 20 Angående det udvidede læreråds beføjelser se § 3, stk. 2, § 4, stk. 1 § 14 og § 19. Udgifterne ved lærerådet bæres af landskassen.

13 Til bedømmelse af svendepøverne vælges i samråd med lærerådet for hvert fag en bedømmelseskommité med 4 medlemmer (skuemestre), 2 valgt af mesterorganisationerne og 2 valgt af svendeorganisationerne. Hver af disse organisationer vælger 2 suppleanter, der i fornødent fald afløser de først valgte. Bedømmelseskommitéen vælger af sin midte formand, der forestår bedømmelsen. Medlemmerne vælges for 2 år ad gangen. Ingen håndværker kan unddrage sig valg, med mindre han indenfor et tidsrum af 10 år har været valgt i to perioder. Udgifterne ved svendepøverne skal fordeles mellem mester- og svendeorganisationerne efter regler der fastsættes af landsstyret, efter at organisationerne er hørt.

14 Svendepøverne bedømmes efter regler, der fastsættes af landsstyret efter forslag fra lærerådet, udvidet i overensstemmelse med § 3, stk. 2.

Kapitel IV. Læreforholdets ophør

15 Lærekontrakten bortfalder:

- 1) ifald læremester eller lærling dør,
- 2) ifald læremesterens virksomhed ophæves eller på grund af konkurs eller af anden årsag — dog ikke lockout, strejke eller tvingende naturforhold — standses for et længere tidsrum end to måneder.

Overdrages læremesterens virksomhed til en anden næringsdrivende, som efter § 2 er berettiget til at antage lærling kan lærekontrakten fortsætte med ham som læremester, ifald såvel han som lærlingen ønsker det. Er lærlingen under 18 år må hans forældre eller værge meddele samtykke dertil. Er lærlingen over 15 år, må han tillige medunderskrive kontrakten, for så vidt lærlingeuddannelsen først kan være tilendebragt efter hans 20. år.

16 Kontrakten kan hæves af læremesteren

- 1) ifald lærlingen får langvarig sygdom eller langvarig skade, jfr. § 8, stk. 2.
- 2) når lærlingen gør sig skyldig i væsentligt brud på de ham efter lærekontrakten påhvilede pligter, herunder nægter at adlyde læremesteren.
- 3) når lærlingen vægrer sig ved at deltage i undervisningen i en godkendt faglig skole, bliver bortvist fra undervisningen, eller ikke magter at følge undervisningen, i fagskolen.
- 4) når lærlingen idømmes fængselsstraf, arbejdshus eller sikkerhedsforvaring for en forsætlig lovovertrædelse.

En læremester kan ikke blive løst fra en lærekontrakt på grund af de i stk. 1, nr. 2, 3 og 4 anførte forhold, medmindre han benytter sin ret inden 2 måneder efter at han har fået kundskab om forholdet.

17 Kontrakten kan hæves af lærlingen, forsåvidt han er fyldt 18 år, og ellers forlanges af forældre eller værge på hans vegne,

- 1) når læremesteren idømmes fængselsstraf, arbejdshus eller sikkerhedsforvaring for en forsætlig lovovertrædelse,
- 2) når læremesteren gør sig skyldig i væsentligt brud på sine forpligtelser mod lærlingen.
- 3) når læremesteren ikke — i det omfang, hvori der efter almindelig opfattelse anses for rimeligt, våger over lærlingens opførsel og sædelige forhold og v ham mod dårlig påvirkning.

- 4) ifald læremesterens virksomhed flyttes til en anden kommune.
- 5) når lærlingen med forældre eller værge flytter til en anden kommune,
- 6) når læremesteren er fraværende fra sin virksomhed i over 3 måneder, uden at læredrengens oplæring varetages af en faglig oplært person.
- 7) når læremesteren to gange i løbet af 10 år ved voldgift jfr. § 21, er idømt erstatning til en lærling for at have ladet det mangle på tilbørlig omhu for lærlingens uddannelse. Sådant krav må dog fremsættes inden 6 måneder efter voldgiftsdommen. Undtaget er bedrifter eller virksomheder, hvor efter § 2, stk. 1, en anden person end driftslederen har ansvaret for lærlingens uddannelse. Hvis en sådan person svigter sine pligter mod en lærling 2 gange i 10 år, mister han ret til at påtage sig uddannelse af lærlinge.
- 8) Når lærlingen ved sygdom eller af anden grund mister den evne til at opnå uddannelse i faget, hvoraf han ved kontraktens indgåelse var i besiddelse eller når lærlingens fortsatte uddannelse i faget efter lægens skøn medfører fare for hans liv eller helbred,
- 9) når en kvindelig lærling bliver gift,
- 10) når en kvindelig lærling er i huset hos en gift læremester, og dennes hustru dør, eller hendes samliv med ham ophører.

18 Udenfor de i §§ 16 og 17 nævnte tilfælde kan såvel læremesteren som lærlingen eller dennes værge på hans vegne hæve lærekontrakten efter at have udredt den af voldgiftsretten fastsatte erstatning, jfr. § 21.

Kapitel V. Tilsyn, straffebestemmelser m. v.

19 Hvis lærerådet anser forholdene indenfor en bedrift eller virksomhed for at være til hinder for, at en forsvarlig oplæring af lærlingen kan finde sted der, kan det, hvis flertallet af det efter § 3, stk. 2, udvidede råd er enige derom, vedtage at fratage bedriften eller virksomheden ret til at antage lærlinge eller eventuelt fastsætte, hvor mange lærlinge virksomheden må antage.

Medlemmer af lærerådet og det udvidede læreråd har under ansvar efter borgerlig straffelov af 15. april 1930, § 152, fuld tavshedspligt vedrørende de forhold, som de i medfør af deres hverv er kommet til kundskab om.

20 Har landfogden eller sysselmand nægtet at godkende en lærekontrakt, som der kan være tvivl om, kan nægtelsen af lærerådet eller vedkommende part forelægges landsstyret, som træffer endelig afgørelse.

21 Tvistigheder mellem læremester og lærling vedrørende forhold, der er nævnt i § 11, § 16, stk. 1, punkt 2 og 3, § 17, punkt 2, 3, 6 og 8 og § 18 skal afgøres ved voldgift, hvis parterne ikke bliver enige om en anden fremgangsmåde. Til voldgiftsretten vælger hver part 2 personer, der er opkørt i faget. Landfogden eller en af ham udvalgt person er femte medlem og er formand. Formanden indkalder til voldgiftskendelse, som kan blive udsat to gange, for at sagen kan blive nærmere undersøgt, dog ikke længere tid end 8 dage hver gang. Voldgiftskendelsen der træffes med stemmeflertal, er endelig. De nærmere regler for voldgiftens virksomhed fastsættes af landsstyret.

Voldgiftskendelsen kan eksekveres efter de for domme gældende regler. Der tilkommer ikke voldgiftsdommerne vederlag for deres hverv. Direkte udgifter, f. eks. til protokol o. a. skal deles mellem parterne.

22 Den læremester eller arbejdsgiver der overtræder bestemmelserne i §§ 1—2 § 3 stk. 2, § 4, stk. 1, 3 og 4, § 8 stk. 1 og 3 og § 9, straffes med bøde, der tilfalder landskassen.

Ifald en læremester har haft en lærling i nogen tid, uden at have sørget for oprettelsen af lovlig lærekontrakt, vil han ligeledes kunne idømmes bøde til landskassen.

Samme straf som nævnt i stk. 1 ifalder — for så vidt forholdene ikke medfører strengere straf den læremester, der i væsentlig grad tilsidesætter de pligter, der påhviler ham efter §§ 7—10 og 11 eller som uberettiget bortviser en lærling, såvel som den lærling, der uberettiget forlader læren. Er lærlingen under 18 år, og hans

1954 12. okt.

forældre eller værge er skyld i, at han uden berettigelse har forladt læren, rammer straffen disse.

23 Sager angående overtrædelse af bestemmelserne i §§ 1—2, § 3, stk. 2, § 4 stk. 1, 3 og 4, § 8 og 9 påtales af det offentlige.

24 Denne lov træder i kraft straks, og samtidig ophæves lov nr. 120 af 7. maj 1937 om lærlingeforhold.

12. okt. — Løgtingslóg (nr. 29) um LÆRLINGAVIÐURSKIFTI.

Deild 1. Innihald lærusáttmálans.

1 Handverkari, idnaðarmaður, almennur stovnur ella virki, sum tekur lærling, drong ella gentu, at læra upp í starvi sínum, skal frammanundan gera skrivligan sáttmála við hann, sum gjølla tilskilar, hvørjum starvi ella hvørjari starvsgrein lærlingurin skal verða upplærður í, og lærusáttmálin skal verða góðtikin av fúta ella sýslumanni sum samsvarandi hesari lóg og samsvarandi teim krøvum, lærusáttmálanum viðvíkjandi, sum viðkomandi starv ger, fyri at kunna standa sveinaroynd eftir fyriskipan. Lærutíðin má ikki fara út um 5 ár.

Landsstýrið fær heimild í kunngerð at viðka gildi lógarinnar til eisini at umfata handil á støðum, har líkindi eru at geva starvsliga læru.

Ongin kann gerast lærlingur, sum hefur ikki fyllt 14 ár og er ikki lógliga skriv-aður út úr skúla.

Lærusáttmálaskylda er ikki fyri ørindadreingir og arbeidsdreingir og ei heldur millum verju og ómynding.

Fúti og sýslumenn skulu hava til handar og ókeypiss lata frá sær útfyllingarbløð til lærusáttmálar. Landskassin ber kostnaðin av útfyllingarbløðunum.

2 Tann, sum hefur ikki meistararættindi í starvi sínum, má ikki taka sær lærling. Tó kunnu starvsstovnar ella idnaðarstovnar taka sær lærlingar, hóast fyrstøðumaðurin ongi meistararættindi hefur, um maður ella menn, sum hava hesi rættindi, hava starv har, og skal í lærusáttmálanum vera tilskilað, hvør ið stendur til svars fyri, at lærlingurin verður væl upplærður, eins og broytingar, sum hesum viðvíkjandi kunnu verða gjørdar í lærutíðini, skulu verða førdar uppá lærusáttmálan og verða góðtiknar av fúta ella sýslumanni.

Tann, sum tey seinastu 5 árin er dømdur til ella hefur sitið í fongslí í 4 mánaðir ella longur, í arbeidshúsi ella í trygðarvarðhaldi, ella sum tey seinastu 10 árin er dømdur til ella hefur sitið í fongslí arbeidshúsi ella trygðarvarðhaldi fyri brot móti 24. kapitli í straffilógini fyri straffverd viðurskiftir, sum innibera nærliggjandi vanda fyri misbrúki av starvinum sum lærumeistari, kann ikki taka lærling. Tann meistari, sum tvær ferðir í 10 ár hefur brotið lærusáttmála so grovliga, at hann er avtikin, eins og tann, sum tvær ferðir í 10 ár við voldgiftsdóm er komin undir skaðabøtur til lærling fyri at hava svikið lærumeistaraskyldu sína, eins og tann, sum í sínum virki 3 ferðir hefur haft stedg, sum hefur orsakað avtøku av lærusáttmála (lockout, streiku ella tvingandi náttúrviðurskiftir undantikin), missir síni rættindir til at hava lærling.

Landsstýrið kann undir serligum umstøðum geva undantaksloyvi frá reglunum í § 2, stk. 2, seinna punktum.

3 Í lærusáttmálanum skal lærutíðin vera tilskilað; hon má ikki vera út um 5 ár. Royndartíðin, sum nevnd er í § 5, verður at rokna upp í lærutíðina.

Læzuráðið (sí § 12) hefur myndugleika og skyldu at fyriskipa minst og mestu lærutíð í teim ymsu størvum. Til hesar avgerðir verður ráðið at viðka við tveinum limum valdum av meistara- og sveinafeløgnum í viðkomandi starvi.

Lærlingur, sum tá ið lærusáttmáli verður gjørdur, hefur fyllt 15 ár, skal saman við verja sínum sjálvur undirskriva sáttmálan, um hann skal vera bindandi út um hansara tjugunda ár.

Tá ið lærumeistari og lærlingur (ella verji) báðir søkja um tað, er læzuráðið heimilað at loyva lærutíðina niðurlagda í mesta lagi eitt ár til at veita lærlinginum høvi til at luttaka í bókligum læruskeiði.

4 Tilskilað skal vera í lærusáttmálanum, undir hvörjum lönartreytum lærlingurinn skal arbeiða í lærutíðini.

Í starvi, har felagssáttmáli tilskilar minstuløn fyri lærlingar, verður hon at rinda. Er eingin minstuløn tilskilað, verður hon fyriskipað av læruráðnum, viðkað á sama hátt sum nevnd í § 3, 2. stk.

Fyriskipað minstuløn skal beinanvegin verða kunngjørd fútanum, sum ger sýslumenn kunnigar við hana.

Lærumeistari skal gjalda fyri tann í grein 11 í hesari lóg fyrisetta skúlagang. Skúlaamboð og arbeiðstilfar, sum lærumeistari skal gjalda fyri, verður av skúlanum latið lærlinginum upp í hendur. Lærlingur og foreldur (verji) hansara standa til svars fyri fingin amboð og tilfar. Lærumeistarin skal fyri lærlingin rinda útreiðslurnar av sveinaroynd. Sveinastykkið eigur meistarinn.

Í lærusáttmálanum skal vera tilskilað lærlinginum frítíð við lön. Um so er, at lærlingur fær innivist og kost hjá lærumeistara, skal seinni nevndi rinda kosthaldspening í frítíðini, ikki undir 2 krónur um dagin. Frítíðin skal í minsta lagi vera tvær vikur og vera í tíðarskeiðinum 2. mai til 30. september. Verða lærumeistari og lærlingur samdir um frítíð til aðra tíð, er læruráðið heimilað til at veita loyvi til tess.

Í sáttmálanum má ikki vera tilskilað, at lærlingur, tá ið hann er útlærður, má ikki fáa sær arbeiði í viðkomandi starvi ella hava virki í tí, ella at lærlingur, tá ið hann er útlærður, skal arbeiða hjá lærumeistarinum fyri tilskilaða lön. Onki má vera sett í sáttmálan sum beinleiðis ella óbeinleiðis tilskilar, hvussu mikið, ið latast skal í skaðabøtur fyri møguligt sáttmálabrot.

5 Teir fyrstu 12 mánaðir av lærutíðini eru at rokna sum ein royndartíð partanna millum, og kunna í hesi tíðini bæði lærumeistari og lærlingur, um hann tá hefur fyllt 18 ár, og annars foreldur hansara ella verji, uttan at geva grundir fyri tí, krevja sáttmálan settan úr gildi. Um so er, er hvørgum parti heimilað skaðabøtur frá hinum, uttan so at hetta er beinleiðis treytað í sáttmálanum.

Deild II. Skyldur partanna móti hvørjum øðrum.

6 Lærlingur skal eftir førimumi til arbeiðsmegi og dugnaskap ganga lærumeistara til handar í starvi hansara.

7 Lærumeistari má ikki seta lærling til arbeiði, sum hann kropsliga maktar ikki, ella sum er heilsuskaðandi, eins og hann bert sum undantak má seta hann til arbeiði, sum viðvikur ikki tí starvi, hann hefur givið seg til at læra. Lærlingur má vera væl viðfarin.

Um lærlingur hefur innivist hjá lærumeistara, skal hann hava egnu song í hampuliga útgjørdum rúmi.

8 Lærumeistari hefur ábyrgd av, at lærlingur er í góðtiknum sjúkakassa; útreiðslunar til tess, eins og til vanlukkutrygging, ber lærumeistarin.

Um lærlingur fær ringan og varandi skaða ella so drúgva sjúku, at lækni metir hana at skulu vara út um 3 mánaðir, er lærumeistarinum heimilað at uppsiga lærusáttmálan við ávaring tveir mánaðir frammanundan, men hann er hesa tíðina skyldugur at rinda lærlinginum ta í sáttmálanum tilskilaðu lön. Um skaðin ella sjúkan berst á í seinasta ári av lærutíðini, kann lærlingurinn skjóta málið inn fyri læruráðið, sum kann døma uppsøgnina ógylduga og krevja lærutíðina so mikið longda, at lærlingurinn fær tikið sveinapróg.

Lærumeistarin er í ongum føri skyldugur vegna lærlingsins sjúku ella skaða at gjalda lön ella lata kost út yvir 3 mánaðir. Fyri tíð, sum lærlingur liggur á sjúkahúsi, verður ongin kostpeningur latin.

9 Ongin má taka lærling í læru ella til arbeiðis, so leingi lærlingurinn hefur lærusáttmála við annan mann.

Deild III. Lærutíð, sveinaroynd o. a.

10 Lærutíðin skal verða nýtt soleiðis, at lærlingur so við og við lærir so væl sum gjørligt tað starv ella part av starvi, sum hann er tikin til læru í. Tá ið lærutíðin er úti, skal lærlingurinn gera sveinaroynd í starvinum.

1954 12. okt.

Um serlig viðurskipti í einum starvi gera það ómöguligt ella sera torført at gera sveinaroynd, kann landsstýrið eftir tilmæli frá læruráðnum fyriskipa, at sveinaroynd verður ikki gjörd í hesum starvi.

Tá ið lærlingur hevur staðið sveinaroynd, gevur læruráðið honum prógv fyri tað (sveinabrev) eftir fyrisetum reglum.

Um eftir stykki 2 sveinaroynd kann ikki verða gjörd í starvinum, skal lærumeistari veita lærlingi lærubrev, harí vitnað verður, hvussu leingi hann hevur staðið í læru, og um hann hevur vunnið sær dugnaskap í starvinum.

Noktar lærlingur at gera sveinaroynd, sum hann eftir lærusáttmálanum er skyldugur at gera, ella hann stendur hana ikki, skal lærumeistari geva honum vátan, harí onki má vera tilskilað annað enn, hvussu leingi hann hevur verið í læru, og at sveinaroynd er ikki gjörd.

Um lærumeistari hevur verið ov lítið nærlagdur at læra lærling, og hetta er orsök til, at hann, tá ið lærutíðin er úti, stendur ikki sveinaroyndina ella kann fáa duguleiksprógv eftir stykki 4, er lærumeistarin skyldugur at veita lærlingi skaðabøtur eftir völdgiftsdóm.

Verður læran ikki ferd at enda, kann lærlingur frá lærumeistara krevja skrivliga vátan, hvussu leingi hann hevur verið í læru.

Um lærumeistari í teimum í stykkjunum 4, 5 og 7 nevndu førum gevur beinleiðis skeiva vátan, verður hann at straffa eftir straffilógini av 15. april 1930, § 162.

Hvørja ferð vátan verður gjörd eftir stykkjunum 4, 5 og 7, skal tað verða gjørt læruráðnum kunnugt.

11 Lærumeistari skal lata lærling á tryggan hátt luttaka í tí starvinum viðvíkjandi vanligu, bæði almennliga, eins væl og starvsliga, mennandi skúlagangi í einum av teim lógligu myndugleikum góðtiknum starvsskúla, um so er, at viðkomandi hevur ikki frammanundan havt tilsvareandi skúlagang. Foreldur ella verji skulu styðja lærumeistara, at henda hansara skylda kann verða útint.

Um stovnaður verður starvsdagskúli, skulu lærlingar frá plássum, har ongin starvskvøldskúli er, hava framihjárt til hansara. Skilað skal verða til í lærusáttmálanum, hvør ið gjalda skal fyri skúlagang.

Starvsskúlin gevur, tá ið skúlagangurin er liðugur, næminginum vátan av tí læru, hann hevur fingið í skúlanum.

12 Fyri sveinaroyndunum stílar læruráðið. Tað hevur 3 limir, 1 (sum er formaður) valdan av landsstýrinum, 1 valdan av meistarafeløgnum og ein valdan av sveinafeløgnum. Teir báðir seinast nevndu verða valdir fyri 4 ár, annaðhvørt ár fer annar frá, fyrstu ferð eftir lutakasti. Til hetta ráð verður søkt um sveinaroynd, og tað førir allar sveinaroyndir eins og fundir sínar inn í gerðabók. Ráðið letur velja skudumeistarar, fyriskipar tíð og stað fyri royndunum, ger roknskap yvir fyri landsstýrinum og stendur til svars fyri, at sveinaroyndirnar verða framdar á rættan hátt. Viðvíkjandi starvsumráði læruráðsins sjá annars § 3, stk. 4, § 4, stk. 4, § 8, stk. 2, § 10, stk. 2, 3, 4, 5 og 7, § 19 og § 20. Viðvíkjandi starvsumráði viðkaða læruráðsins sjá § 3, stk. 2, § 4, stk. 1, § 14 og § 19.

Kostnaðurin av læruráðnum verður at rinda úr landskassanum.

13 Til at meta sveinaroyndirnar verður eftir læruráðsins fyrireikan fyri hvørt starv vald ein dómsnevnd (skudumeistarar) við 4 limum, 2 valdum av meistarafeløgnum og 2 valdum av sveinafeløgnum. Hvørt av hesum feløgum velur 2 tiltaksmenn, ið avloysa teir fyrr valdu, tá ið kravt verður. Dómsnevndin velur sjálv sínamilum formann, ið stílar fyri dómsstarvinum. Valið er fyri 2 ár. Ongin handverkari kann siga seg undan vali, uttan hann í 10 ár hevur verið valdur tær ferðir.

Útreiðslurnar av sveinaroyndunum skulu býast millum meistara- og sveinafelögini eftir reglum, sum landsstýrið fyrisetur eftir at hava samrátt við felögini.

14 Sveinaroyndir verða mettar eftir reglum, fyriskipaðar av landsstýrinum eftir tilmæli frá tí viðkaða læruráðnum (smb. § 3, stk. 2).

Deild IV. Upphald lærunnar.

15 Lærusáttmáli dettur burtur: 1) um lærumeistari ella lærlingur doyr. 2) um lærumeistari gevst við virki sínum, ella virkið vegna fallit ella aðra orsök — tó ekki lockout, streiku ella tvingandi náúruviðurskiftir — verður steðgað longur enn tveir mánaðir.

Um virki lærumeistarans verður latið til annan vinnumann, sum eftir § 2 hefur heimild til at taka sær lærling, kann lærusáttmálin halda fram við honum sum lærumeistara, um bæði hann og lærlingurin vilja tað. Er lærlingurin undir 18 árgugu foreldur ella verji hansara samtykkja. Hevur lærlingurin fyllt 15 ár, má hann eisini skriva undir sáttmálan, um lærutíðin gongur út um hansara tjúgunda ár.

16 Lærumestari kann verða loystur frá sáttmálanum

1) um lærlingur gerst leingi sjúkur ella fær varandi skaða, smbr. § 8. stk. 2, 2) tá ið lærlingur til muns svíkur sína skyldu eftir lærusáttmálanum, t. d. noktar at akta lærumeistara, 3) tá ið lærlingur noktar at luttaka í skúlagangi í góðtiknum starvsskúla, verður burturvístur úr skúla ella er ikki førur at fylgja við í starvsskúlanum, 4) tá ið lærlingur kemur undir dóm til fongsil, arbeidshús ella trygdarvarðhald fyri lógmisbrot gjørt við vilja.

Lærumestari kann ikki verða loystur frá lærusáttmála fyri tey undir stk. 1, nr. 2, 3 og 4 nevndu viðurskifti, uttan hann nýtir sín rætt innan 2 mánaðir, eftir at hava fingið kunnleika um viðurskiftini.

17 Lærlingur kann verða loystur frá sáttmálanum, um hann hevur fyllt 18 ár, og um tað annars hansara vegna verður kravt av foreldrum ella verja

1) tá ið lærumeistari kemur undir dóm til fongsil, arbeidshús ella trygdarvarðhald fyri lógarmisbrot, gjørt við vilja, 2) tá ið lærumeistari til muns svíkur skyldu sína móti lærlingi, 3) tá ið lærumeistari ikki — í tann mun, sum vanligu má vera hildið rimiligt — ansar eftir lærlingsins medferð og siðiligheit og verjir hann fyri ringari ávirkan, 4) um virki lærumeistarans verður flutt í aðra kommunu, 5) tá ið lærlingur við foreldrum ella verja flytur í aðra kommunu, 6) tá ið lærumeistari er burtur úr sínum virki meir enn 3 mánaðir, og ongin starvslærdur so leingi sær um lærlingin, 7) tá ið lærumeistari tvær ferðir í 10 ár við voldgiftsdóm, smbr. § 21 er dómdu at veita lærlingi skaðabøtur, tí hann hevur verið ikki nóg nærlagdur at læra hann. Sovorðið krav má kortini verða sett fram innan 6 mánaðir frá voldgiftsdóminum. Undantiknir eru starvsstovnar ella ídnaðarstovnar, har eftir § 2. stk. 1, annar enn fyrstøðumaðurin hevur ábyrgd fyri lærlinginum. Svíkur ein slíkur settur lærumeistari sína skyldu móti lærlingi 2 reisur í 10 ár, missir hann rættin at hava lærling, 8) tá ið lærlingur eftir sjúku ella aðrari orsök missir tann førleika til at gerast útlærdur í starvinum, sum hann hevði, tá ið sáttmálin varð gjørdur, ella tá ið lærlingsins framhald í læruni eftir læknaætlan ber í sær vanda fyri liv ella heilsu.

9) tá ið kvinnuligur lærlingur giftist,

10) tá ið kvinnuligur lærlingur býr hjá giftum lærumeistara, og kona hansara doyr ella samlív teirra verður slitið.

18 Út yvir tey í §§ 16 og 17 nevndu føri kunnu bæði lærumeistari og lærlingur ella verji hansara vegna, slíta lærusáttmálan, tá ið skaðabøtur eftir voldgiftsdóm eru rindaðar, smb. § 21.

Deild V. Eftirlit, sektarfyriskipan o. s. fr.

19 Um læruráðið heldur, at viðurskiftini í einum virki ella stovni eru til hindurs fyri, at lærlingur kann verða forsvarliga lærdur, kann tað, tá ið meirlutin av tí viðkaða ráði, smbr. § 3, stk. 2, semjast um tað, samtykkja at taka lærurættin frá viðkomandi stovni ella eisini fyriskipa, hvussu nógvar lærlingar virkið ella stovnurin má hava.

Limirnir av læruráðnum og tí viðkaða læruráðnum hava undir ábyrgd av straffilógini av 15. apríl 1930, § 152, fulla tagnarskyldu teimum viðurskiftum viðvikjandi, sum teir í starvi sínum hava fingið kunnleika til.

20 Hevur fútin ella sýslumaður noktað at góðtaka lærusáttmála, sum ivi er

1954 12. okt.

um, kann noktanin av læruráðnum ella viðkomandi parti verða lögð fyri landsstýrið, sum tekur endaliga avgerð.

21 Dráttur millum lærumeistara og lærling viðvíkjandi viðurskiftum nevnd í hesari lóg í § 11, § 16, stk. 1 punkt 2 og 3, § 17, punkt 2, 3, 6 og 8 og § 18, verður at gera av við voldgiftsdóm, um partarnir semjast ikki um annan avgerðarhátt. Til voldgiftsdómin velur hvør parturin 2 persónar, útlærðar í starvinum. Fútin ella ein av honum settur persónur er fimti limur og er formaður. Formaðurin kallar til dómsfundar, sum kann verða útskotin tvær ferðir til at fáa málið kannað nærri, tó ikki longur enn 8 dagar hvørja ferð. Voldgiftsdómurinn, ið verður tikin eftir atkvøðumeiriluta, er endaligur. Tær gjøllari reglur fyri voldgiftini verða fyriskipaðar av landsstýrinum.

Voldgiftsdómurinn verður at útinna eftir teimum fyri rættardómi galdandi reglum. Voldgiftsdómurarnir eiga onga samsýning fyri starvið. Beinleiðis útreiðslur, t. d. til gerðabók o. a., verða at býta millum partarnar.

22 Lærumeistari ella arbeiðsgevari, sum brýtur fyriskipanina í §§ 1—2, § 3, stk. 2, § 4, stk. 1, 3 og 4, § 8, stk. 1 og 3 og § 9, kemur undir bót, sum skal verða rindað landskassanum.

Um lærumeistari uttan at hava gjørt lógligan kærusáttmála hevur havt lærling eina tíð, kann hann eisini koma undir sekt til landskassan.

Sama straff sum nevnd í stk. 1 — um viðurskiftini mugu ikki føra við sær strangari straff — kemur tann lærumeistari undir, sum munandi svíkur ta skyldu, sum liggur á honum eftir §§ 7—10 og 11, ella sum við órættum koyrir lærling, eins og lærlingur, sum uttan rætt rýmir úr læru. Er lærlingur undir 18 ár, og foreldur hansara ella verji eru sek í, at hann uttan rætt er rýmdur úr læru, koma tey undir straffin.

23 Sakarmál um brot móti fyriskipanunum í §§ 1—2, § 3, stk. 2, § 4, stk. 1, 3 og 4, §§ 8 og § 9 verða reist sum almenn rættarmál.

24 Henda lóg kemur í gildi beinanvegin, og samstundis fer lóg nr. 120 av 7. mai 1937 um lærlingaviðurskifti úr gildi.

12. okt. — Kunng. nr. 30 um húsastudning FYLKISJARÐAMØÐRA

Við heimild í § 5 í kgl. fyriskipan nr. 247, 28. august 1953, hvorved lov nr. 89 af 31. marts 1953 om distriktsjordemødre sættes i kraft på Færøerne, verður hervið fylgjandi fyriskipað:

1 Studningur til húsaútreiðslur fylkissjarðamøðra eftir § 5 í kgl. fyriskipan av 28. august 1953 verður frá 1. april 1953 fyri fyrst 700 kr. um árið.

Hesar fyriskipanir eru bert galdandi fyri tær jarðamøður, ið løntar eru eftir nýggju jarðamóðurskipanini.

2 Studningurin verður goldin jarðamóðurini av viðkomandi kommunum og býttur millum hesar eftir teim reglum, sum higartil hava verið nýttar, ella sum kommunurnar kunnu koma á samt um; í ivamálum ger landsstýrið av, hvussu býtið verður.

3 Viðvíkjandi teim jarðamøðrum, sum halda fram í teimum fylkjum, sum verða niðurlögð eftir nýggju skipanin — Kvívik, Mykines, Nólsoy, Skúvoy og Syðradalur N — verður húsaviðbótin hon, sum fyriskipað er eftir reglunum í kgl. fyriskipan nr. 49, 11. februar 1920.

22. okt. — Lagtingslov nr. 31 om BEMANDING af færøske skibe.¹

Indledning og definitioner:

Ton: Brutto register ton. *Båd:* Fartøj op til 8 tons. *Mindre Fartøj:* Fartøj mellem 8 og 20 tons. *Skib:* Fartøj på 20 tons og derover. *Kystfart:* Sejlsads

¹) Som ændret ved ll. nr. 6, 25. febr. 1958.

indenfor 100 sømil fra land. *Fart på Nordatlanten*: Sejldes nord for 35° nordlig bredde. *Uindskrænket fart*: Sejldes på alle have. *Hestekraft (HK)*: Den indicerede maskinhestekraft.

1. kapitel.

1 Både må ikke gå længere fra land end 30 sømil og der udkræves ikke udmønstring af mandskab eller fører med søneringsbevis.

Mindre fartøjer må ikke gå udover kystfart. Fiskeskibe i kystfart skal have fører med kystskipperbevis (jfr. § 4).

I særlige tilfælde kan landsstyret dispensere fra fartsområderne i denne paragraf.

2 På hvert færøsk skib skal der være en fører med søneringsbevis således: *Skibsførerbevis*, når skibet er over 400 tons indenfor alle fartsområder og på alle skibe i uindskrænket fart og på alle passagerskibe over 150 tons.

Skipperbevis i fart på Nordatlanten på fiskerskibe af enhver størrelse og fragtskibe under 400 tons.

Kystskipperbevis på mindre fartøjer.

3 Hvert færøsk skib over 1.000 tons skal have styrmand som nedenfor anført: 1 uindskrænket fart: 2 styrmand med styrmandsbevis.

1 fart på Nordatlanten: 1 styrmand med styrmandsbevis, 1 styrmand med bedstemandsbevis. Befordrer skibet sædvanligvis mere end 12 passagerer, skal begge styrmandene have styrmandsbevis.

Hvert skib mellem 150 og 1.000 tons skal have styrmand som nedenfor anført:

1 uindskrænket fart: 1 med styrmandsbevis, 1 med bedstemandsbevis.

1 fart på Nordatlanten: 2 med bedstemandsbevis.

1 kystfart: 1 med bedstemandsbevis. Befordrer skibet sædvanligvis mere end 12 passagerer, skal styrmandene have styrmandsbevis inden for alle fartsområder.

På hvert skib under 150 tons uden for kystfart skal der være 1 styrmand med bedstemandsbevis og ligeledes i kystfart, ifald rejsens varighed er beregnet til mere end 3 dage.

På hvert skib kan der herudover ansættes flere styrmand, hvis det skulle være nødvendigt, men ikke med mindre søneringsbeviser end foran foreskrevet, dog skal en person med kystskipperbevis, kunne udmønstres som understyrmand.

4 På hvert færøsk skib med over 900 hestekraft (H.K.) maskine skal der være mindst 2 maskinister med maskinistbevis af 2. grad.

Hvert skib med maskineri mellem 300 og 900 maskinhestekraft (H.K.) skal mindst have 1 maskinist med maskinistbevis af 2. grad, og 1 med maskinpasserbevis.

Hvert skib med maskineri mellem 200 og 300 hestekraft (H.K.) maskine skal have mindst 1 maskinist med maskinpasserbevis.

Hvert skib med maskineri mellem 120 og 200 hestekraft (H.K.) maskine skal mindst være bemanded med 1 maskinist med motorpasserbevis, dog hvis det drejer sig om passagerfartøj, udkræves en maskinist med motorpasserbevis, når maskinkraften er over 50 hestekræfter (H.K.).

På hvert skib kan der desuden ansættes flere maskinister end her anført, hvis det skulle findes nødvendigt, dog ikke med mindre beviser end foran foreskrevet.

5 På skibe skal der være radiotelefon og radiotelegrafstation med radiotelefonist eller radiotelegrafist i overensstemmelse med skibstilsynsloven.

6 Hvert færøsk skib, der er bemanded med over 8 mand, der har fast ophold ombord, skal have kok med kokkebevis.

7 Ethvert færøsk skib skal have den af hensyn til sikkerheden for menneskeliv på søen og skibets betryggende drift fornødne besætning, således at der i det mindste kan holdes toskiftet vagt. Antallet af dæksmænd fastsættes ved overenskomst eller af føreren under dennes ansvar.

8 Til maskinisternes assistance skal der ansættes hjælpemaskinister, smørere eller fyrbødere i så stort antal, som er påkrævet af hensyn til maskineriets betryggende betjening og således, at der i det mindste kan holdes toskiftet

1954 22. okt.

vagt og for kulfyrbøderes vedkommende treskiftet vagt. Deres antal fastsættes ved overenskomst eller af føreren under dennes ansvar.

2. kapitel.

9 Personer, der ikke er fyldt 14 år, må ikke gøre tjeneste på færøsk skib. Personer, der ikke er fyldt 18 år, må ikke gøre tjeneste som fyrbødere eller kullemper.

Landsstyret kan fastsætte regler, hvorefter adgangen til sønæring på færøsk skib betinges af, at vedkommende ved lægeundersøgelse findes skikket til pågældende tjeneste.

For dæksmænd, styrmænd og skippere skal der skelnes mellem tjeneste på fiskeskibe (skib, der med egne redskaber skaffer sig last) og på fragtskibe (skibe, der befordrer ladning af enhver art) og i overensstemmelse hermed skal der udstedes sønæringsbevis til styrmænd og skippere med adgang til fiskeri eller fragtfart, når vedkommende opfylder nedennævnte krav til sejlads.

Godtgør vedkommende, at 1/3 af den foreskrevne sejlads falder på fragtskib og 2/3 på fiskeskib, kan vedkommende sønæringsbevis forsynes med påtegning om adgang til såvel fragtfart som fiskeri.

10 For at udmønstre som befaren dæksmand udkræves, at vedkommende er fyldt 18 år og har faret til søs i mindst 12 måneder som dæksmand. For at udmønstre som dæksmand udkræves, at vedkommende er fyldt 17 år og har faret på søen i mindst 12 måneder som ungmand. Såsnart søfartskursus som omtalt i § 2 i lov om navigationsundervisning bliver krævet, skal ungmand have været mindst 3 måneder af den krævede sejlads på nævnte søfartskursus, forinden han kan udmønstre som dæksmand.

11 Bevis som kystskipper kan opnås når vedkommende er fyldt 21 år, har indfødsret, og i de sidste 5 år ikke har været idømt eller har udstået straf af fængsel i 4 måneder eller derudover, arbejdsbhus eller sikkerhedsforvaring (dog kan landsstyret under særlige omstændigheder tilstå afvigelser herfra), har bestået en af landsstyret foreskrevet syns- og høreprøve, har ædruelighedsattest, har faret til søs i mindst 36 måneder efter det fyldte 15. år, deraf mindst 12 måneder som befaren dæksmand og højst 24 måneder i mindre fartøj og har bestået kystskipperprøven.

Når vedkommende opfylder disse betingelser og har faret til søs i højst 12 måneder af den i stk. 1 foreskrevne sejltid på mindre fartøj foruden at have bestået skipperprøven, erholder han sønæringsbevis som bestemand.

12 Søneringsbevis som skipper opnås når vedkommende har bestået skippereksamen, opfylder de i § 11, stk. 1 foreskrevne personlige betingelser, og har faret til søs i mindst 18 måneder, hvoraf mindst halvdelen som 1. eller eneste styrmænd på skib og mindst halvdelen af styrmændstiden skal have været udenfor kystfart.

Sønæringsbevis som skibsfører opnås, når vedkommende har bestået styrmænds-eksamen, opfylder de i § 11, stk. 1, foreskrevne personlige betingelser og har faret til søs i mindst 24 måneder, af denne tid skal mindst halvdelen have været som 1. eller eneste styrmænd på skib og mindst halvdelen af styrmændstiden udenfor kystfart.

13 For at kunne udmønstre som radiotelegrafist udkræves, at han har bestået en prøve, som efter mellemfolkelige regler foreskrives for radiotelegrafister.

14 For at kunne udmønstre som kok udkræves, at han har faret til søs i mindst 12 måneder, at han er fyldt 17 år og har bestået kokkeprøven.

15 I alle de heromhandlede tilfælde, skal bevis af højere grad give adgang til tilsvarende af lavere grad.

16 Så længe undervisningen og eksamensordningen for maskinister, maskin- og motorpassere ikke er særanliggende kommer bestemmelserne i rigslovgivningen forsat i anvendelse (jfr. »Lov om sønæring af 28. februar 1916 med senere ændringer), dog således, at for at kunne udmønstre som maskinpasser må vedkommende tillige have bestået motorpasserprøven og have faret til søs i mindst

halvdelen af den foreskrevne sejltid som medhjælper på skib med motor over 120 H.K.

17 Landsstyret bemyndiges til i undtagelsestilfælde efter indstilling fra vedkommende fagforening at meddele personer, som er i besiddelse af den udvidede fiskeskipperprøve eller på dispensation har ført skib til Grønland, adgang til skipperbevis efter denne lov og på samme vilkår meddele personer, der sejlede som maskinpassere under sidste verdenskrig, og som har taget maskinpasserprøven før 1. januar 1948, tilladelse til at mønstre som 1. mester på fisker- og fangstskibe med maskine mindre end 750 IHK og som 2. mester på alle fisker- og fangstskibe og personer, der inden 1. januar 1935 har udmønstret som motorpassere, næringsbevis af tilsvarende grad.

Endvidere bemyndiges landsstyret til at give personer, der har bestået skippereksamen i udlandet, efter vurdering i hvert enkelt tilfælde adgang til næringsbevis efter denne lov.

Landsstyret bemyndiges til i særlige tilfælde at meddele en person, der har sønæringsbevis som skipper og som har udvist duelighed og pålidelighed som skipper og er anbefalet af sin forening, dispensation til at føre fiskefartøj af enhver størrelse sydpå til 35° nordlig bredde.

18 Denne lov træder i kraft straks, dog således, at landsstyret bemyndiges til ved kundgørelse at fastsætte tidspunktet for ikrafttrædelsen såvidt angår betingelserne i § 10 om søfartskursus og § 14 jfr. § 6 om en kokkeprøve.

Denne lov gør ingen indskrænkninger i de sønæringsbeviser, der er erhvervet i medfør af ældre lovgivning.

22. okt. — Løgtingslóg (nr. 31) um MANNING av føroyskum skipum.¹

Inngangur og orðskiljingar:

Tonn: Brutto registar tonn. *Bátur:* Far uppi 8 tons. *Minni far:* Far millum 8 og 20 tons. *Skip:* Far frá 20 tonsum og uppeftir. *Heimasigling:* Sigling innanfyri 100 sjómil úr landi. *Norðhavssigling:* Sigling norðanfyri 35° norður breidd. *Óskerd sigling:* Sigling á øllum høvum. *Hestakraft (H.K.):* Merkt maskinhestakraft.

1. partur.

1 Bátar mugu ikki fara longur enn 30 sjómil úr landi og krevst ikki mynstring av manning ella skiparabræv at føra teir.

Minni før mugu ikki fara útum heimasigling. Fiskiskip í heimasigling skulu hava skipara við heimaskiparabrævi (smb. §4).

Í serstökum førum kann landsstýrið veita undantaksloyvi frá siglingarleiðunum í hesi grein.

2 Á hvørjum føroyskum skipi skal vera skipari við sjóyrkisbrævi soleiðis:

Skipstøjarabræv, tá ið skipið er yvir 400 tons á øllum leiðum og á øllum skipum í óskerdari sigling, og á øllum ferðammannaskipum yvir 150 tons.

Skiparabræv í Norðhavssigling við fiskiskipi av einhvørjari stødd og farmaskipi undir 400 tons.

Heimaskiparabræv á minni førum.

3 Hvørt føroyskt skip yvir 1.000 tons skal hava stýrimenn sum her tilskilað:

Í óskerdari sigling: 2 stýrimenn við stýrimannsbrævi.

Í Norðhavssigling: 1 stýrimann við stýrimannsbrævi, 1 stýrimann við bestamannsbrævi. Flytur skip vanligu meir enn 12 ferðafólk, skulu báðir stýrimenninir hava stýrimansbræv.

Hvørt skip millum 150 og 1.000 tons skal hava stýrimenn sum her tilskilað:

Í óskerdari sigling: 1 við stýrimansbrævi, 1 við bestamansbrævi.

Í Norðhavssigling: 2 við bestamansbrævi.

¹) Sum broytt við II. nr. 6, 25. febr. 1958.

1954 22. okt.

Í heimasigling: 1 við bestamansbrævi. Flytur skipið vanliga meir enn 12 ferðafólk skulu stýrimenn hava stýrimansbræv í allari sigling.

Á hvørjum skipi undir 150 tons uttan fyri heimasigling skal vera ein stýrimaður við bestamansbrævi og tað sama í heimasigling, um skipið ætlast at gera longri túr enn 3 dagar.

Á hvørjum skipi kunnu umframt setast fleiri stýrimenn, um tørvur er til tess, tó ikki við minni yrkisbrævi enn frammanundan er kravt, tó so at maður við heimaskiparabrævi kann vera undirstýrimaður.

4 Á hvørjum føroyskum skipi við meira enn 900 hestakraft (H.K.) maskinu skulu vera í minsta lagi 2 maskinistar við maskinistabrævi av 2. stigi.

Hvørt skip við millum 300 og 900 hestakraft (H.K.) maskinu skal hava í minsta lagi 1 maskinist við maskinistabrævi av 2. stigi og 1 við maskinpassarabrævi.

Hvørt skip við millum 200 og 300 hestakraft (H.K.) maskinu skal hava í minsta lagi 1 maskinist við maskinpassarabrævi.

Hvørt skip við millum 120 og 200 hestakraft (H.K.) maskinu skal í minsta lagi vera mannað við 1 maskinisti við motorpassarabrævi, tó so, er tað ferðamannafar, krevst maskinistur við motorpassarabrævi, tá ið maskinkraftin er meir enn 50 hestar (H.K.).

Á hvørjum skipi kunnu umframt setast fleiri maskinmenn enn her nevnt, um tørvur er til tess, tó ikki við minni yrkisbrævi enn frammanundan er kravt.

5 Á skipi skal vera radiotelefon og telegrafstöð við radiotelefonisti ella radiotelegrafisti samsvarandi lógina um skipaefirlit.

6 Hvørt føroyskt skip mannað við meiri enn 8 monnum, ið hava fast tilhald umborð, skal hava kok við kokkabrævi.

7 Hvørt føroyskt skip skal hava tørvandi manning til tryggingar av mannalivi á sjónum og sigling, soleiðis at tvískiftivakt í minsta lagi kann verða gingin. Deksmannatalið verður fyriset í sáttmála ella eftir avgerð og ábyrgd skiparans.

8 Maskinistunum til hjálpar skulu vera hjálparmakinistar, smyrjarar ella kyndarar, nóg mikið til at alt maskinverkið kann verða trygt umgingið og at í minsta lagi kann verða gingin tvískiftisvakt, tó fyri kolkýndarar trískiftisvakt. Tal teirra verður annaðhvørt at gera av eftir sáttmála ella undir skiparans ábyrgd og avgerð.

2. partur.

9 Ongin má vera yngri enn 14 ár, ið mynstrar út við føroyskum skipi, og er hann kolkýndari ella kollempari, tá í minsta lagi 18 ár.

Landsstýrið kann fyriseta reglur, hareftir sjóvinnuligt yrki við føroyskum skipi verður treytað av, at viðkomandi við læknakannan finnist skikkaður til tilíkt.

Fyri deksmenn, stýrimenn og skiparar skal skiljast millum sigling við fiskiskipi (skip, ið við egnum reiðskapi útvegjar sær farm) og við farmaskipi (skip, ið flytur farm av øllum sløgum), samsvarandi hesum geva sjóyrkisbrøv fyri stýrimenn og skiparar rettindir til fiskiskap ella farmasigling, tá ið niðanfyri nevndu siglingarkrøv eru uppfyllt.

Prógvar maður at hava 1/3 av tí fyrisetu siglingartíð við farmaskipi og teir 2/3 við fiskiskipi kann viðkomandi sjóyrkisbræv fáa viðmerking um, at tað gevur rettindir bæði við farma- og fiskiskipi.

10 Fyri at kunna mynstra sum konur deksmaður krevst, at maðurin er minst 18 ár og hefur siglt minst 12 mánaðir sum deksmaður. Fyri at kunna mynstra sum deksmaður krevst, at maðurin er minst 17 ár og hefur siglt minst 12 mánaðir sum ungur deksmaður. So skjótt sjómansskeið sum umtalað í § 2 í lóg um sjómansskúlar og sjómanskeru, verður treytað, skal ungur deksmaður hava verið minst 3 mánaðir av tí treytaðu siglingartíðini á sjómansskeiðinum, áðrenn hann kann mynstra sum deksmaður.

11 Heimaskiparabræv fæst, tá ið maður hefur fyllt 21 ár, hefur heimarætt, og tey seinastu 5 árin er ikki dømdur ella hefur sitið av 4 mánaða fongsil ella meira, arbeidshús ella trygdarvarðhald, (tó kann landsstýrið í serligum forðum veita

22. okt. 1954

undantaksloyvi frá hesi treyt), hevur fingið leknaváttan sum fyrisett av landsstýrinum fyri sjón og hoyring, hevur edrúiligheitsprógv, hevur minst 36 mánaða mynstraða siglingartíð aftaná at hava fyllt 15 ár, harav minst 12 mánaðir sum kønur deksmaður og í mesta lagi 24 mánaðir við minni fari og hevur staðið heimaskiparapróvtøku.

Lýkur maður hesar treytir og hevur siglt í mesta lagi 12 mánaðir av tí í stk. 1 fyrisettu siglingartíð við minni fari og umframt staðið skiparapróvtøkuna, fær hann yrkisbræv sum bestimaður.

12 Skiparabrev fæst, tá ið maður hevur fingið skiparaprógv, lýkur tær í § 11, stk. 1 fyrisettu persónligu treytir og hevur siglt sum stýrimaður í minsta lagi 18 mánaðir, harav skal minst helmingurin hava verið sum 1. ella einasti stýrimaður við skipi og í minsta lagi skal hálv stýrimanstíðin hava verið út um heimasigling.

Skipførarabrev fæst, tá maður hevur fingið stýrimansprógv, heldur tær í § 11, stk. 1, fyrisettu persónligu treytir og hevur siglt sum stýrimaður í minsta lagi 24 mánaðir, harav skal minst helmingurin hava verið sum 1. ella einasti stýrimaður við skipi og í minsta lagi skal hálv stýrimanstíðin hava verið út um heimasigling.

13 Fyri at kunna mynstra sum radiotelegrafistur krevst at hava staðið roynd, sum millumlandareglur fyriseta fyri radiotelegrafistar.

14 Fyri at kunna mynstra sum kokkur krevst at hava verið til skips í minst 12 mánaðir, at hava fyllt 17 ár og at hava staðið kokkaroynd.

15 Í øllum førum skal eitt her umrøtt prógv av hægri stigi geva øll rættindi sum tilsvandi av lægra stigi.

16 So leingi læra og próvtøka fyri maskinnistar, maskinpassarar og motorpassarar er ikki føroyskt sermál, eru viðkomandi reglur í ríkislóggávu framvegis í nýtslu (smbr. »Lov om sønæring af 28. februar 1916 med senere ændringer«) tó so, at fyri at kunna mynstra sum maskinpassari, skal maður eisini hava fingið motorpassaraprógv og hava siglt sum hjálparmaður í minsta lagi helmingin av fyrisettu siglingartíðini við skipi við motori yvir 120 H.K.

17 Landsstýrið fær heimild til í undantaksfæri eftir tilmælt frá viðkomandi starvsfelag at veita monnum, sum hava longdina ella hava ført skip við undantaksloyvi til Grønlands, atgongd at fáa skiparabrev eftir hesi lóg og undir samsvandi treytum at veita monnum, ið sigldu sum maskinpassarar undir seinra heimsbardaga, og sum hava tikið maskinpassaraprógv áðrenn 1. januar 1948, loyvi at mynstra sum 1. meistari á fiski- og veiðuførum við maskinu minni enn 750 HK og sum 2. meistari á øllum fiski- og veiðuførum og monnum, ið hava mynstrað sum motorpassarar undan 1. januar 1935 atgongd til starvsbrev av tilsvandi stigi.

Eisini er landsstýrinum heimilt at geva monnum, sum hava tikið skiparaprógv í útlandinum eftir meting í hvørjum einstøkum føri atgongd til starvsbrev eftir hesi lóg.

Landsstýrinum verður í serstøkum føri heimilað at veita manni við skiparabrevi, sum hevur prógvað dugnaskap og álitsssemi í skiparastarvi sínum og hevur viðmæli frá felagi sínum framihjáloyvi at føra fiskifar av einihvørjari stödd suður til 35° norður breidd.

18 Henda lóg kemur í gildi beinanvegin, tó soleiðis, at landsstýrið fær heimild til í kunngerð at fyriseta, nær treytir í § 10 um sjómansskeið og í § 14 smbr. § 6 um kokkaroynd skal koma í gildi.

Henda lóg skerjir ikki tey sjóyrkisbrøv sum fingin eru eftir eldri lóggávu.

22. okt. — Lagtingslov nr. 32 om ændring i lov nr. 76 af 12. marts 1923 om den KOMMUNALE BESKATNING.

Til § 9 føjes som nyt punkt g:

Såfremt en på Færøerne iøvrigt skattepligtig person, selskab m. v. inden 5 år efter at vedkommende er registreret som ejer, sælger et skib, der helt eller delvis er erhvervet ved direkte eller indirekte offentlig finansiering fra Færøernes real-

1954 22. okt.

kreditinstitut, er en eventuel avance skattepligtig uanset bestemmelserne i denne lovs § 10a. Avancen efter nærværende bestemmelse opgøres som forskellen mellem salgssummen og skibets anskaffelsesværdi efter fradrag af afskrivninger, der er taget over skibets drift, og med tillæg af eventuelle driftstab, som ikke senere måtte være udlignet over driften. Nærværende bestemmelse vil dog ikke komme til anvendelse, såfremt der føres bevis for, at avancen tilligemed ejerens andel i salgsbeløbet benyttes til erhvervelse af andet skib, inden 3 år efter salget. I dette tilfælde kan den deponerede skat (jfr. nedenfor) med 5 % p. a. fra betalingsdagen fordres tilbagebetalt.

Den ifølge foranstående bestemmelser skyldige mereskat til landskasse og kommune deponeres i Føroya gjaldstovu. 3 år efter skibssalget overføres skatten fra depot til henholdsvis landskasse og kommune, såfremt vedkommende ikke forinden skulle have anskaffet sig nyt skib, som i foregående punkter omtalt.

22. okt. — Løgtingslóg (nr. 32) um broyting í lóg nr. 76 frá 12. marts 1923 om den KOMMUNALE BESKATNING.

Uppi § 9 verður skoytt sum nýtt punkt g:

Um so er, at persónur, felag o. l., sum skattskyldu hava í Føroyum, innanfyri 5 ár eftir at hava verið skrásett sum eigari, selur skip, sum fingið er heilt ella fyri ein part beinleiðis ella óbeinleiðis við almennari peningalægging frá Føroya kreditstovni, er møguligur vinningur skattskyldugur hóast regluna í § 10a í hesi lóg. Vinningurin eftir hesi reglu verður uppgjørdur sum munur millum söluvirði og upprunavirði skipsins eftir frádrátti av teim avskrivningum, sum farnar eru um skipsins rakstur og við aftratlægging av møguligum rakstrartapi, sum er ikki javnað út aftur í rakstrinum. Henda regla kemur tó ikki í nýtslu, um so er, at próvført verður, at vinningurin saman við parti eigaranna í sölupeninginum verður nýttur til at útvega annað skip innanfyri 3 ár frá söludegnum. Í hesum føri kann deponeraður skattur (smb. niðanfyri) krevjast endurrindaður við 5 % p. a. í rentu frá gjalddegi.

Hesin eykaskattur til landskassa og kommunu verður at deponera hjá Føroya gjaldstovu. 3 ár aftaná skipasøluna flytir gjaldstovan landskassanum og viðkomandi kommunu skattin, um so er, at viðkomandi ikki frammanundan hevur fingið nýtt skip, sum tilskilað frammanundan.

29. okt. — Kunng. nr. 33 um KENNINGARBÓKSTAVIR og tjóðskapar- og skrásetingarbrøv fyri føroysk skip.

Av tí at skip heimahoyrandi í Føroyum skulu hava nýggjar kenningarbókstavir innan fyri eitt bókstavarað, sum er kannað Føroyum serliga, ganga tey núverandi tjóðskapar- og skrásetingarbrøv fyri føroysk skip úr gildi 1. januar 1955. Skipaeigararnir fáa kunngjørt teir nýggju kenningarbókstavirnar, og skulu teir nýggju bókstavirnir vera innhøgdir í skipið og nýtt tjóðskapar- og skrásetingarbræv heintast á fútaskrivstovuni millum 1. januar 1955 og fyrsta dag, mynstrað verður uppá skipið í 1955.

Nýggju bókstavirnir mugu verða innhøgdir í rættari stødd ikki undir 10 cm til hæddar.

Tað verður viðmerkt, at navn og heimstað má vera merkt á skipið.

12. nov. — Kunng. nr. 34 um VALSTØÐ til kommunustýrisval í Skála sóknar kommunu.

Skála sóknar kommunustýri hevur samtykt og landsstýrið góðkent, at frá og við fyrstkomandi kommunustýrisvali verður valavgreiðsla til kommunustýrisval í sóknini at fara fram

á Skála fyri íbúgvarunum á Skála og
í Skálabotni fyri íbúgvarunum í Skálabotni.

18. nov. — Lagtingslov nr. 35 om indførsel af DENATURERET SPRIT.

1 Denatureret sprit kan kun indføres af indtil 3 af landsstyret udpegede personer.

2 Landsstyret bemyndiges til at træffe bestemmelse om rationering af denatureret sprit.

3 Overtrædelse af denne lovs bestemmelser og de i medfør af loven givne bekendtgørelser straffes med bøde hvorhos de ulovlig indførte kvanta eller dets værdi konfiskeres. Bøde og konfiskation tilfalder landskassen.

4 Denne lagtingslov træder i kraft 1. januar 1955 og samtidig træder ud af kraft midlertidig bestemmelse nr. 4 af 7. februar 1941 om indførsel af denatureret sprit m. v.

18. nov. — Løgtingslóg (nr. 35) um innflutning av DENATURERAÐUM SPRITTI.

1 Denaturerað spritt kann bert flytast inn av upp til 3 av landsstýrinum settum persónum.

2 Landsstýrið fær heimild at fyriseta reglur um skamtan av denatureraðum spritti.

3 Brot mótt reglunum í hesi lóg og kunngerð, sum givin er eftir henni koma undir bót eins og ólógliga innfluttar nøgdir ella virði teirra koma undir konfiskatiÓN. Bótin og konfiskatiÓNsvirði fara í landskassan.

4 Henda lögtingslóg kemur í gildi 1. januar 1955 og samstundis fara »midlertidige bestemmelser nr. 4 av 7. februar 1941 om indførsel af denatureret sprit« úr gildi.

19. nov. — Kunng. nr. 36 um keyp og sølu av KUMPASSPRITTI.

Eftir § 1, stk. 2 í »Lov for Færøerne nr. 115 af 4. april 1928 om forbud mod at drive erhverv med berusende drikke m. m.« og viðmerking 2 til § 1 í lögtingslóg nr. 23, 11. februar 1950 um innflutningsgjöld o. m. fyrisetur landsstýrið fylgjandi um keyp og sølu av kumpasspritti:

1 Søla av spritti til kumpassir frá apoteki í Føroyum er bert loyvd persónum, sum hava landsstýrisins loyvi til tess.

2 Apotek hava skyldu at føra serstaka bók yvir hvørja sølu ella útflygging av kumpasspritti.

Teir sum eftir § 1 hava landsstýrisins loyvi skulu persónliga geva kvittan í nevndu bók apoteksins, hvørja ferð teir taka imóti kumpasspritti frá apotekinum.

Landsstýrið løggildir bøkurnar.

3 Teir sum hava landsstýrisins loyvi eftir § 1 skulu føra serstaka bók yvir móttikið og útflyggjað kumpasspritt. Loyvi teirra til útflyggingar er treytað av, at keypari gevur kvittan fyri nøgd og prís í nevndu bók seljarans og skilar navnið á skipinum til í sjálva kvittanina.

Landsstýrið løggildir bøkurnar.

4 Spritt má bert latast í tey tól, sum inn verða latin til umvælingar, men ongantíð í fløskur.

Føroya gjaldstova hevur skyldu minst tvær ferðir um árið at eftirkanna sprittgoymslur — nøgdir og styrki — bókur seljarans og apoteks.

5 Brot móti hesum reglum koma undir sekt eftir lóg nr. 115 frá 1. apríl 1928.

6 Henda reglugerð kemur í gildi 1. januar 1955.

19. nov. — Lov nr. 335 for Færøerne om BORTEBLEVNE.

1 Lov nr. 397 af 12. juli 1946 om borteblevne udvides til at gælde for Færøerne på følgende måde:

§§ 1—11 uændret.

1954 19. nov

Til § 12, 2. stk., 1. punktum, tilføjes efter »Statstidende«: »og i den til offentlige kundgørelser på Færøerne autoriserede tidende«.

§§ 13—27 uændret.

§ 28 udgår.

§ 29 uændret.

I § 30, 1. stk., 1. punktum, udgår »midlertidig lov nr. 264 af 21. maj 1940«, og i stedet sættes: »midlertidige bestemmelser for Færøerne nr. 29 af 16. november 1943 om borteblevne personer fra krigsforliste skibe«.

§ 31 uændret.

§ 32 udgår.

I § 33, 2. stk., indsættes ordet: »og« foran »retsplejelovens § 456«, hvorefter der sættes punktum, og resten af paragraffen udgår.

2 Denne lov træder i kraft den 1. december 1954, og samtidig ophæves »Midlertidige bestemmelser for Færøerne nr. 29 af 16. november 1943 om borteblevne personer fra krigsforliste skibe«.

29. nov. — Tillæg nr. 345 til bek. om indførsel af HUSDYR m. m.

I medfør af § 3 i lov nr. 131 af 13. april 1954 om udførsel og indførsel af levende dyr m. v. fastsættes herved følgende bestemmelser.

3 Indførsel her til landet fra Færøerne af hunde og katte er tilladt uden sundhedseftersyn på de i § 4 angivne vilkår.

1955. 17. jan. Kunngerð nr. 2 um broyting í reglug. frá 24. aug. 1954 viðv. FISKI TIL BRASILIU.

(Innsett í reglug. 1954).

27. jan. — An. nr. 17 om PASTVANG for udlændinge på Færøerne.

I henhold til bestemmelserne i § 1, i lov nr. 140 af 24. april 1935 om tilsyn med fremmede på Færøerne fastsættes det herved, at alle udlændinge efter justitsministerens nærmere bestemmelse ved ankomst til Færøerne fra udlandet skal være forsynet med pas eller anden rejselegitimation.

Justitsministeren kan tillade finske, islandske, norske og svenske statsborgere at indrejse fra Finland, Island, Norge og Sverige uden at være i besiddelse af pas eller anden rejselegitimation.¹

Denne anordning træder i kraft straks.

10. februar — Fundsats for »FÆRØSK KVINDEFØRENINGS FOND«.

1. Fondets navn er »Færøsk Kvindeforenings Fond«.

2. Fondets formål er principalt selv eller sammen med andre at erhverve og eller drive et »Færøsk hus« i København, eller deltage i erhvervelse og eller drift af en ejendom, hvori færinger kan få et samlingssted, og subsidiært af sine indtægter at yde støtte til færinger, der opholder sig i Danmark, fortrinsvis til unge, der søger uddannelse.

3. Fondets formue består ved oprettelsen af kr. 49.000 nominelt og kan forøges ved gaver, tilskud og arv eller på anden måde. Fondets midler skal, bortset fra tilfælde, hvor de anvendes efter dets formål til erhvervelse eller ombygning af en ejendom, eller de måtte være nødvendige til at dække et driftsunderskud for fondets ejendom, stedse anbringes i kredit- og hypotekforeningsobligationer el. lign. midler. Midlerne deponeres i »Bikuben« eller andet af revisionen anerkendt for-

¹) Jfr. Bek. nr. 32, 28. febr. 1955

varingssted. Fondets aktiver skal lyde på fondets navn og så vidt muligt udstedes som tilhørende dette, hvorhos de skal forsynes med prohibitivpåtegning af statsministeriet.

4. Fondets bestyrelse udgøres af bestyrelsen for »Færøsk Kvindeforening« eller et af dennes bestyrelse nedsat særligt udvalg. Fondets beretning, regnskab, arbejdsplan og budget forelægges og godkendes på generalforsamlingen i »Færøsk Kvindeforening«. Til vedtagelse af indstilling til statsministeriet om ændring i fundatsen kræves samme majoritet som til ændring af foreningens vedtægter.

5. Dispositioner over fondets kapital, jfr. § 3, stk. 2, kan kun ske med statsministeriets samtykke. For det tilfælde, Færøsk Kvindeforening« ophæves, kan statsministeriet foretage de ændringer i fundatsen, der må anses for påkrævede.

6. Det påhviler bestyrelsen at føre protokol for fondet. Fondet tegnes af formanden eller næstformanden i forbindelse med 2 medlemmer af bestyrelsen.

7. Over fondets formue, dets indtægter og udgifter, skal bestyrelsen hvert år aflægge regnskab. Fondets regnskabsår er kalenderåret. Fondsregnskabet skal forsynet med bestyrelsens underskrift, inden 2 måneder efter regnskabsårets udløb være afgivet til revision. Statsministeriet udnævner revisor og fastsætter hans honorar.

Statsministeriet deciderer regnskabet.

18. februar — Lagtingslov om tillæg til lagtingslov nr. 72 af 22. dec. 1951 om fiskernes afregning og LØNREGULERINGSFOND, jfr. bek. nr. 16 af 25. juni 1954.

Med det formål at sætte fiskernes lønreguleringsfond i stand til for tiden 1. marts 1955 til 31. december 1955 at yde tillæg til mindsteløn og/eller tilskud til fiskepriserne til mandskabet på færøske fiskeskibe og bådfiskere i grønlandske farvande jfr. §7 i lagtingslov nr. 72 af 22. december 1951 om fiskernes afregning og lønregulering, således som denne er ændret, indkræves for tidsrummet til 31. marts 1956 de i §§ 3 og 4 omhandlede ekstra indtægter til landskassen. Af disse indtægter udbetales fonden senest 1. april 1956 1,5 mill. kr.

Skibsførere og maskinmestre får ikke andel i tilskudet til fiskeprisen, men får tillæg til mindstelønen. ¹

2 De nærmere regler for mindstelønnen og/eller tilskudet, herunder om disse ydelser skal gives til alle eller kun dele af de i § 1 omhandlede mandskabsgrupper m. v. fastsættes af lønreguleringsfondens bestyrelse, dog udkræves landsstyrets godkendelse heraf. ²

3 I lagtingslov nr. 23 af 11. februar 1950 om indførselsafgiften m. v. således som denne er ændret, foretages følgende forhøjelser:

Spirituosa og sprit: Brændevin og akvavit: 5. 1 liter 2,00 kr. 6. 1 liter 2,00 kr. 7. 1 liter 2,00 kr.

Spiritus:

8. 1 liter 2,00. 9. 1 liter 2,00 kr. 10. 1 liter 2,00.

Øl:

11. 1 liter 0,20 kr., 12. 1 liter 0,40 kr.

Galanteri- og Bijouterivarer samt nips:

17. af værdien 10 %.

Glasvarer:

18. af værdien 10 %.

Ler- fajance- og porcellænsvarer:

24. af værdien 10 %.

¹) Jfr. II nr. 1, 14. jan. 1956.

²) Jfr. Kunng. nr. 25, 8. mai 1958.

1955 18. feb

Krudt:

32. af værdien 10 %. 33. Alle slags friktionstændstikker af værdien 20 %.

Krydderi:

34. 1 kg 1,00.

Legetøj:

35. af værdien 10 %.

Metervarer:

41. af værdien 10 %.

Papir:

42. af værdien 10 % 43. pr. spil 2,00 kr.

Parfume og kosmetiske artikler:

45. af værdien 10 %.

Skind og huder:

47. af værdien 10 %

Madvarer:

48. 1 kg 0,60 kr. 48 c. af værdien 10 % 49. 1 kg 4,00 kr.

Tobak og tobaksvarer:

57. 100 stk. 2,00 kr. 58. 100 stk. 2,00 kr. 59. 100 stk. 2,00 kr.
60. 100 stk. 2,00 kr.

Ure:

66. af værdien 10 %.

Vogne og andre befordringsmidler, samt vognmagerarbejde:

67. af værdien 10 %.

De i § 2 i midlertidige bestemmelser for Færøerne nr. 44 af 28. november 1940 foreskrevne forlystelsesafgifter forhøjes med 100 %.¹

4 De i § 1 i midlertidig bestemmelse nr. 30 af 2. september 1947 om udførselsafgift omhandlede afgifter forhøjes til 3 øre for hvert kg klipfisk, desuden svares der af al saltet sild (salt-, krydret-, sukkersaltet sild o. lign.) en eksportafgift på 1 øre pr. kg.

5 Eventuelt overskud af den ekstraskat, der blev udskrevet i henhold til lagtingslov nr. 11 af 11. maj 1954, og af det i § 1 omhandlede tilskud på 1,5 mill. kr. tilfalder en reservefond under lønreguleringsfonden. Landsstyret fastsætter efter indstilling fra fonden de nærmere regler for reservefonden, herunder under hvilke forudsætninger der kan disponeres over denne.

18. febr. — Løgtingslóg nr. 3 um uppískoyti til lögtingslóg nr. 72 frá 22. december 1951 um avrokning og LONJAVNINGARGRUNN fiskimanna smbr. kunngerð nr. 16 frá 25. juni 1954.²

1 Við tí endamáli at gera lönjavningargrunn fiskimanna fyrir í tíðarskeiðinum 1. marts 1955 til 31. december 1955 at veita manningini á føroyskum fiskiskipum og útróðrarmönnum til lands í Grønlandi smbr. § 7 í lögtingslóg nr. 72 frá 22. december 1951 um avrokning og lönjavningarunn fiskimanna, soleiðis sum hon er broytt, viðbót til minstuløn og/ella viðbót til fiskaprísir verða fyrri tíðarskeiðið til 31. marts 1956 ter í §§ 3 og 4 tilskilaðu eykainntøkur uppkravdar til landskassan. Av hesum inntøkum verða 1,5 mill. kr. rindaðar grunninum innan 1. apríl 1956.

Skiparar og maskinmeistarar fáa ikki viðbót til fiskaprísir, men viðbót til minstulønina.³

2 Gjølligari reglur fyrri minstulønina og/ella prísviðbótina, harundir um hesar veitingar skulu koma øllum ella bert summum av teim í § 1 nevndu manningum

¹) Jfr. ll. nr. 8, 7. februar 1957 og ll. nr. 1, 14. januar 1956.

²) Sbr. ll. nr. 10, 6. marts 1958.

³) Sbr. ll. nr. 1, 14. jan. 1956.

ella monnum v. m. til góðar, verða fyrisettar av stýri lönjavningargrunnsins, tó tørvar landsstýrinum góðkenning til tess¹⁾.

3 Í lögtingslóg nr. 23 frá 11. februar 1950 um innflutningsgjöld v. m. so sum hon er broytt, verða gjørdar fylgjandi hækkingar:

Spirituosa og spritt:

Brennivín og akvavit:

5. 1 litur 2,00 kr. 6. 1 litur 2,00 kr. 7. 1 litur 2,00 kr.

Spiritus:

8 1 litur 2,00 kr. 9. 1 litur 2,00. 10. 1 litur 2,00 kr.

Øl:

11. 1 litur 0,20 kr. 12. 1 litur 0,40 kr.

Skreytvørur, bijouterivørur og nipslutir:

17. av virðinum 10 %

Glasvørur:

18. av virðinum 10 %

Leir-, steintoys- og postalínsvørur:

24. av virðinum 10 %.

Krút:

32. av virðinum 10 % 33 Øll sløg av fritiónstendstikkum av virðinum 20 %

Kryddari:

34. 1 kg 1,00 kr.

Leikutoy:

35. av virðinum 10 %.

Metalvørur:

41. av virðinum 10 %

Pappír:

42. av virðinum 10 %. 43. hvørt spælið 2,00 kr.

Luktilsi og friðkanarlutir:

45. av virðinum 10 %

Skin og húðir:

47. av virðinum 10 %

Matvørur:

48. 1 kg 0,60 kr. 48 c av virðinum 10 % 49. 1 kg 4,00 kr.

Tubbakk og tubbakksvørur:

57. 100 stk. 2,00 kr. 58. 100 stk. 2,00 kr. 59 100 stk 2,00 kr

60. 100 stk. 2,00 kr.

Ur:

66. av virðinum 10 %

Vognar og onnur akfør, eisini vognsmiðjuverk:

67. av virðinum 10 %.

Tey í § 2 í fyribils kunngerð nr. 44 frá 28. november 1940 fyrisettu stuttleikagjöld verða hækkaði við 100 %²⁾.

4 Tey í § 1 í bráðfongisreglum nr. 30 frá 2. september 1947 um útflutningsgjöld tilskilaðu gjöld verða sett upp í 3 oyrrur pr. kg av klippfiski herumframt verður av allari sild, sum saltað er (salt-, krydrað-, sukursaltað sild o. t.) latið í útflutningsgjaldi 1 oyra pr. kg.

5 Møguligt avlop av tí eykaskattinum, sum álíknaður var eftir lögtingslóg nr. 11 frá 11 mai 1954, og av tí í § 1 tilskilaðu viðbót uppá 1,5 mill. kr. fer í ein tiltaksgrunn undir lönjavningargrunninum. Landsstýrið fyrisetur gjølligari reglur fyri tiltaksgrunnin eftir tilmæli grunnsins, harundir undir hvørjum treytum, hann kann nýtast.

1) Sbr. Kunng. nr. 25, 8. mai 1958.

2) Sbr. ll. nr. 8, 7. febr. 1957 og ll. nr. 1, 14. 1956

1955 18. feb.

28. februar — Bek. nr. 32 for Færøerne om PAS OG VISUM, opholdstilladelse samt anmeldelsespligt for udlændinge.

I medfør af lov nr. 140 af 24. april 1935 om tilsyn med fremmede på Færøerne og kongelig anordning nr. 17 af 27. januar 1955 om pastvang for udlændinge på Færøerne fastsættes herved følgende:

1 Finske, norske og svenske statsborgere kan indrejse til Færøerne fra Finland, Norge og Sverige uden at være i besiddelse af pas eller anden rejselegitimation.

Finske, norske og svenske statsborgere, der lovligt er indrejst til Færøerne, kan opholde sig her uden at være i besiddelse af pas eller anden rejselegitimation.

Iøvrigt er udlændinge forpligtet til ved ankomst til Færøerne fra udlandet at legitimere sig ved pas, der opfylder de i stk. 4—9 omhandlede fordringer.

Pas må kun lyde på en enkelt person, dog kan børn under 15 år, som rejser sammen med en dem nærtstående person, indføres i dennes pas med angivelse af navn, alder og fødested, ligesom ægtefæller kan benytte et for dem udstedt fælles pas, der indeholder begge ægtefællers personalia, fotografi og egenhændige underskrift og iøvrigt er udfærdiget i overensstemmelse med nedenstående for enkeltpas gældende regler.

Passet skal være udstedt af en kompetent myndighed, være gyldigt for rejse til Danmark og indeholde angivelse af pashaverens fulde navn, signalement, stilling, bopæl og statsborgerretlige forhold.

I passet skal være fastgjort et vellignende fotografi af pashaveren. Fotografiet skal være forsynet med den udstedende myndigheds stempel, således at dette er aftrykt delvis på fotografiet og delvis udenfor dette.

Passet skal dernæst være forsynet med den pasudstedende myndigheds embedstempel eller segl. I teksten må ikke forekomme rettelser.

Såfremt passet ikke er udfærdiget på engelsk, fransk, italiensk, norsk, spansk, svensk eller tysk, skal det indeholde oversættelse af hele teksten til mindst- et af disse sprog.

Et pas har kun gyldighed indenfor den i passet bestemte tidsfrist og giver ikke indehaveren adgang til ophold på Færøerne efter fristens udløb.

2 Udlændinge, der ved indreisen skal være forsynet med pas, skal forud have dette påtegnet (viseret) for indrejse til Danmark af dansk diplomatisk repræsentant eller af dertil bemyndiget konsularembudsmand eller for tilbagerejse, jfr. stk. 3. Undtaget herfra er statsborgere i Amerikas Forenede Stater, Argentina, Australien, Belgien, Bolivia, Brasilien, Canada, Chile, Colombia Costa Rica Cuba, Den Dominikanske Republik, Ecuador, Finland, Frankrig, Grækenland, Guatemala, Haiti, Holland, Honduras, Irland, Island, Italien, Liechtenstein, Luxembourg, Mexico, Monaco, New Zealand, Nicaragua, Norge, Pakistan Panama Paraguay, Peru, Portugal, Salvador, San Marino, Schweiz, Storbritannien, Sverige, Den Sydafrikanske Union, Tyrkiet, Uruguay, Venezuela og Østrig samt indehavere af gyldige pas, der er udstedt i en engelsk koloni eller et engelsk mandatområde til en der hjemmehørende person, og som betegner pasindehaveren som British subject«. Undtaget er endvidere tyske statsborgere, der er forsynet med tysk nationalitetspas (eller Kinderausweis) udstedt af en af Forbundsrepublikken Tyskland dertil beføjet myndighed, samt personer, der bor i Saarområdet, og som er forsynet med pas, hvori de betegnes som »sarrois« eller på tilsvarende måde.

Indrejsevisum berettiger til ophold i det i visumet angivne tidsrum.

Rigsombudsmanden kan meddele eventuelt fornødent tilbagerejsevisum til udlændinge, der fra Færøerne agter at rejse til udlandet og at vende tilbage til Færøerne.

Visering kræves ikke for udenlandske besætningsmedlemmer på skibe og luftfartøjer, medmindre justitsministeriet træffer særlig bestemmelse herom.

3 I særlige tilfælde kan landfogden (politimesteren) tillade indrejse til Færøerne.

øerne, uanset at vedkommende ikke kan legitimere sig ved pas, eller uanset at passet ikke er viseret for indrejsen.

4 *II. Opholdstilladelse.* En udlænding, som ønsker at opholde sig på Færøerne udover det i hans visum fastsatte tidsrum eller — såfremt han kan indrejse til Færøerne uden visum — udover 3 måneder, skal ansøge om opholdstilladelse, der meddeles af rigsombudsmanden. Såfremt udlændingen ønsker at opholde sig på Færøerne i mere end 6 måneder, forelægges sagen gennem rigspolitichefen for justitsministeriet. Ansøgningen om opholdstilladelse skal indeholde oplysning om formålet med og varigheden af det ønskede ophold og indleveres til landfogeden eller til sysselmændene. Passet skal såvidt muligt medfølge ansøgningen.

En udlænding, der ønsker at forny en opholdstilladelse, skal inden tilladelsens udløb indgive ansøgning derom i overensstemmelse med reglerne i stk. 1.

De i stk. 1—2 omhandlede tilladelser meddeles ved skrivelse eller ved påtegning i vedkommende pas.

5 *III. Anmeldelse af udlændinge.* Finske, norske og svenske statsborgere, der tager ophold uden vederlag i private hjem, skal inden 1 måned efter ankomsten til Færøerne foretage anmeldelse til politiet. En udlænding skal iøvrigt inden 24 timer efter ankomsten til den plads på Færøerne, hvor han første gang overnatter, foretage anmeldelse til politiet.

Anmeldelse sker på de af rigsombudsmanden hertil autoriserede blanketter, der udleveres gratis om bord i rutebåde, på hoteller og pensionater på Færøerne, hos landfogden samt hos sysselmændene.

Anmeldelserne afleveres for Sydstromø præstegælds vedkommende til landfogden og iøvrigt til vedkommende sysselmand.

Såvel vedkommende udlænding som logigiveren er ansvarlig for, at anmeldelsen finder sted. Logigiveren kan frigøre sig for sit ansvar ved selv at indgive anmeldelse på de af rigsombudsmanden hertil autoriserede blanketter, der udleveres gratis hos landfogden og sysselmændene.

6 *IV. Straffe- og ikrafttrædelsesbestemmelser.* Overtrædelse af denne bekendtgørelse straffes efter § 7 i lov nr. 140 af 24. april 1935 om tilsyn med fremmede på Færøerne med bøde. Vedkommende udlænding kan dernæst udvises i det omfang, der er hjemlet i fornævnte lov.

7 Denne bekendtgørelse træder i kraft den 1. april 1955.

Fra samme dato ophæves justitsministeriets bekendtgørelse for Færøerne nr. 56 af 14. marts 1936 om anmeldelsespligt og opholdstilladelse for udlændinge samt Færø amts bekendtgørelse nr. 26 af 16. september 1940 om indførelse af pastvang på Færøerne.

12. marts — Lov nr. 59 for Færøerne om VACCINATION MOD DIFTERI og stivkrampe.

1 Det påhviler kommunerne at drage omsorg for, at alle børn under 18 år vederlagsfrit kan blive vaccineret mod difteri og stivkrampe. Såfremt der forekommer tilfælde af difteri og sygdommen af overepidimikommisionen (oversundhedskommissionen) erklæres for at være genstand for offentlig behandling, kan epidemikommissionen påbyde, at alle personer indenfor et bestemt område inden en nærmere fastsat frist skal være vaccineret mod difteri. Overtrædelse af et sådant pålæg medfører en tvangsbøde af 2 kr. for hver dag, det oversiddes. Når foranstaltningen indskrænker sig til enkelte ejendomme, sker påbudet ved heven, else til de enkelte beboere eller, forsåvidt angår børn under 18 år, til deres forældre eller den, som træder i deres sted. Skal foranstaltningen udstrækkes til en større kreds, skal der ske offentlig bekendtgørelse, der på hensigtsmæssig måde bringes til almindelig kundskab for det pågældende område.

2 Statens seruminstitut i København er forpligtet til stadig at have en pas-

1955 12. marts

sende beholdning af blandingsvaccine mod difteri og stivkrampe samt vaccine mod difteri, som uden vederlag skal udleveres til de vaksinerende læger. Udgifterne ved fremstillingen og fordelingen af vaccinen afholdes af statskassen.

3 Vaccinationen kan foretages af enhver læge. Indenrigs- og boligministeren fastsætter størrelsen af deres honorarer. Honoraret til lægerne for vaccinationens foretagelse udredes af Færøernes landskasse. Halvdelen af disse udgifter refunderes landskassen af statskassen. Den halvdel, der herefter endelig falder på hjemmestyret, fordeles efter dettes nærmere bestemmelse mellem landskassen og vedkommende kommuner.¹

4 De nærmere regler vedrørende lovens gennemførelse fastsættes af indenrigs- og boligministeren.

12. marts — Lov nr. 60 for Færøerne om REALKREDITINSTITUT.

Kapitel 1. Formål, hjemsted og organisation.

1 Der oprettes et institut med det formål at yde lån til opbygning af reale værdier på Færøerne. Institutets navn er *Færøernes Realkreditinstitut*. Institutets opgave indskrænkes, indtil andet ved lov bestemmes, til at yde lån mod pant i fiskefartøjer hjemmehørende på Færøerne.

2 Institutets hjemsted er Thorshavn.

3 Statsministeriet og landsstyret fastsætter instituttets vedtægter.²

4 Institutet ledes af en direktion på 3 medlemmer, hvoraf 1 udpeges af statsministeriet 1 af Færøernes landsstyre og 1 af Danmarks Nationalbank. Direktionen er ansvarlig overfor statsministeriet og landsstyret for sin ledelse af instituttet. Direktionen afgør endeligt alle spørgsmål vedrørende ydelse og afvikling af lån samt om tilvejebringelse af de fornødne udlånsmidler. Ethvert af direktionens medlemmer forpligter instituttet med sin underskrift, medmindre andet er fastsat i nærværende lov.

5 Der oprettes et rådgivende repræsentantskab bestående af 10 medlemmer, hvoraf 2 udpeges af folketinget, 2 af lagtinget, 2 af instituttets debitorer, 2 af færøske rederiforeninger for fiskefartøjer og 2 af færøske organisationer af personale beskæftiget på fiskefartøjer. Landsstyret afgør, hvilke organisationer af redere og personale der er berettiget til at deltage i valgene. Såfremt enighed mellem flere organisationer om valg af en repræsentant ikke kan opnås, udpeges denne af landsstyret. Valgene gælder for 4 år ad gangen. Repræsentantskabet indkaldes af direktionen til møde mindst een gang årligt og iøvrigt så ofte, direktionen skønner det fornødent. De af instituttets debitorer udpegede medlemmer af repræsentantskabet vælges første gang 1 år efter instituttets oprettelse for den resterende del af perioden. Intet medlem kan vælges eller genvælges til repræsentantskabet efter sit fyldte 70. år.

6 Statsministeriet og landsstyret udpeger efter indstilling fra direktionen det fornødne antal vurderingsmænd. Vurderingsmændene er direktionens sagkyndige tillidsmænd. De foretager vurdering af de tilbudte panter, forinden lån bevilges, fører tilsyn med de pantsatte fartøjer og afgiver erklæring om et pants tilstand og værdi forinden direktionen træffer afgørelse om dets overtagelse eller salg. Vurderingsmændene modtager vederlag for udførelse af deres arbejde. Vederlagets størrelse fastsættes af direktionen. Direktionen kan bestemme, at vederlaget helt eller delvis godtgøres instituttet af låntageren. Direktionen kan i særlige tilfælde bestemme, at vurderingen og tilsynet skal foretages af andre end instituttets faste vurderingsmænd. Ingen kan beklæde hvervet som vurderingsmand efter sit fyldte 70. år.

¹) Jfr. II. nr. 8, 16. marts 1956.

²) Jfr. vedtægter af 29. juli 1955.

7 Intet medlem af direktionen og ingen vurderingsmand må deltage i behandlingen af en lånesag vedrørende eller vurderingen af et fartøj tilhørende ham selv, hans ægtefælle eller en person, med hvem han er beslægtet eller besvogret i op- eller nedstigende linie eller i første eller anden sidelinie. Den pågældende må ej heller deltage i behandlingen af lånesager vedrørende fartøjer, i hvilke han selv har panteret eller købsret, ved hvis køb eller ombygning han i de sidste 2 år har medvirket, eller hvis prioritering eller omsætning han bistår eller indenfor samme tidsrum har bistået som finansiel leder eller medhjælper. Statsministeriet og landsstyret afgør andragender om lån i de tilfælde, hvor direktionen som følge af foranstående bestemmelser ikke er beslutningsdygtig. De i stk. 1 nævnte personer og instituttets personale må ikke direkte eller indirekte medvirke ved ordningen af lånesager i instituttet for lånsøgere mod særskilt betaling eller på sådan måde, at det medfører nogen fordel for de pågældende. Uden statsministeriets og landsstyrets i hvert enkelt tilfælde meddelte samtykke må intet medlem af direktionen og ingen af instituttets revisorer optage lån i instituttet.

8 Såfremt der måtte være tvivl om forståelsen af de i dette kapitel nævnte bestemmelser, eller såfremt statsministeriet og landsstyret ikke kan nå til enighed om de dem heri tillagte beføjelser, træffes den endelige afgørelse af det i § 6, stk. 2, i lov nr. 137 af 23. marts 1948 om Færøernes hjemmestyre omhandlede nævn.

Kapitel II. Kapital og lånoptagelse.

9 Som grundfond for instituttets udlånsvirksomhed overføres det beløb på 10 mill. kr., der i henhold til lov nr. 209 af 7. juni 1952 er stillet til rådighed for færøske formål. Af dette beløb er forlods henlagt 2 mill. kr., medens det resterende beløb, der foreløbig udlånes af statsministeriets færøske lånefond, indgår i fonden, efterhånden som det tilbagebetales. Betalte renter indgår ligeledes i fonden.

10 Udover den i § 9 omhandlede grundfond kan instituttet tilvejebringe udlånsmidler ved udstedelse af gældsbeviser eller ihændehaverobligationer lydende på instituttet efter nærmere i vedtægterne fastsatte regler. Til gyldig vedtagelse herom kræves underskrift af samtlige direktionens medlemmer. Gældsbeviserne og obligationerne lyder på dansk mønt. Teksten skal indeholde oplysning om, hvor såvel forfaldne gældsbeviser og obligationer som forfaldne kuponer er betalbare. Tilbagebetalingstiden og formen for gældsbeviserne og obligationerne fastsættes i hvert enkelt tilfælde ved udstedelsen af gældsbeviset eller oprettelsen af en obligationsserie. Tilbagebetaling af kasseobligationer bør såvidt muligt ske ved udtrækning. Direktionen kan dog ved lånets optagelse tage forbehold om, at tilbagebetaling kan ske ved opkøb i det åbne marked eller ved opsigelse med 3 måneders varsel. Det samlede pålydende beløb for de til enhver tid cirkulerende udstedte obligationer og andre gældsbeviser må ikke overstige 5 gange grundfondens beløb ved udgangen af foregående regnskabsår. Statsministeriet og landsstyret kan efter indstilling af direktionen bestemme, at der ved beregningen af forholdet mellem grundfond og optagne lån til grundfonden henregnes sådanne lånebeløb, som ifølge lånevilkårene står tilbage for de øvrige af instituttet optagne lån og fortrinsvis tjener til fyldestgørelse af disse. Hvor forholdene særligt måtte tale derfor kan statsministeriet, og landsstyret endvidere efter indstilling fra direktionen meddele tilladelse til, at obligationernes og gældsbevisernes pålydende andrager indtil 7 gange grundfondens beløb.

Kapitel III. Instituttets udlån. Direktionen fastsætter lånenes størrelse, deres rentefod og løbetid og øvrige vilkår efter nærmere i vedtægterne angivne regler. Lånene vil være at indfri i løbet af højst 10 år; dog kan direktionen under lånets afvikling- når særlige omstændigheder taler herfor, indrømme nedsættelse af eller henstand med betaling af afdragene, således at låneperioden forlænges til højst 15 år. Det påhviler vurderingsmændene at ansætte vurderingssummen efter et forsigtigt skøn. Ved vurderingen vil der være at tage hensyn til alle de forhold,

1955 12. marts

der kan have indflydelse på fartøjets værdi, herunder muligheden for, at skibets værdi forringes under lånets afvikling. Lånene må ikke overstige 50 pst. af vurderingssummen. Til bevilling af lån kræves underskrift af mindst 2 medlemmer af direktionen. Lånene udbetales kontant.

12 For instituttets forpligtelser er dets låntagere solidarisk ansvarlige — dog kun med de pantsatte fartøjer — med et beløb, der svarer til lånets oprindelige hovedstol. Til fyldestgørelse af dette ansvar kan der opkræves overordentlige bidrag til reservefonden efter direktionens bestemmelser. Det kan i vedtægterne bestemmes, at den solidariske hæftelse kan begrænses til alene at gælde indenfor visse grupper af fartøjer med ensartet risiko. Der fastsættes i vedtægterne nærmere bestemmelser om ophøret af den solidariske hæftelse for låntagere, der har indfriet deres lån.

13 Ved optagelse af lån i instituttet indbetaler låntageren, et i vedtægterne nærmere fastsat indskud til reservefonden. Indskuddet kan betales i afdrag i løbet af de 4 første terminer. I hver halvårlig termin betaler låntagerne til reservefonden et bidrag, hvis størrelse fastsættes i vedtægterne. Til denne fond overføres ligeledes instituttets driftsoverskud, jfr. dog stk. 5. Der træffes i vedtægterne nærmere bestemmelse om anbringelse og anvendelse af reservefondens midler. Såfremt det ved opgørelsen af et årsregnskab viser sig, at instituttets aktiver ikke dækker dets passiver, afskrives det manglende på reservefonden og forsåvidt denne ikke tilstrækker, på grundfonden. Beløb, der er afskrevet på grundfonden, søges forlods dækket ved senere overførsel til denne af driftsoverskud.

14 Enhver låntager er pligtig at vedligeholde og forsikre fartøjet på absolut forsvarlig måde. Instituttet fører tilsyn med, at alle fartøjer, hvori det har pant, vedligeholdes på absolut forsvarlig måde, samt at fartøjet anvendes til fiskeri. Hvert fartøj skal besigtiges mindst een gang om året og iøvrigt så ofte, direktionen finder det nødvendigt. Skibets ejer er pligtig til enhver tid at give instituttets vurderingsmænd adgang til fartøjet, ligesom direktionen i det omfang, den finder fornødent, kan kræve regnskabsoplysninger samt oplysninger om ejerens økonomiske og erhvervsmæssige forhold forelagt.

15 Pantsætningen omfatter fartøjet med maskine og andet tilbehør, ligesom den også omfatter forsikringssummen for fartøjet.

16 Låntageren er til enhver tid berettiget til at betale ekstraordinære afdrag eller helt indfri gælden efter derom i vedtægterne fastsatte bestemmelser. Sådanne ekstraordinære afdrag anvendes til nedskrivning af instituttets gæld.

17 Direktionen har ret til, når der er forløbet en tid af 14 dage fra forfaldstiden, uden at en låntager har opfyldt sine kontraktmæssige forpligtelser, at gøre udlæg i det til pant stillede fartøj med tilbehør og derefter at lade samme bortselge ved offentlig auktion eller om fornødent udlægge til instituttet som ejendom, alt uden forudgående forligsmægling, rettergang og dom. Udlægget kan ske på vedkommende skyldners bopæl eller forretningssted, uden at fartøjet behøver at være tilstede i retskredsen eller på fartøjet.

18 Låntageren er underkastet vedtægterne, således som disse til enhver tid er gældende.

Kapitel IV. Revision.

19 Instituttets regnskab revideres af to af henholdsvis statsministeriet og landsstyret antagne revisorer samt af en af direktionen antaget statsautoriseret revisor. Der indsendes hvert kvartal uddrag af instituttets regnskaber og hvert år en med repræsentantskabets erklæring forsynet beretning med regnskab om instituttets virksomhed til statsministeriet og landsstyret der deciderer regnskaberne. Nærmere bestemmelser om indhold og form for beretning og regnskab fastsættes i vedtægterne.

Kapitel V. Stempelfrihed, ophør m. v.

20 De dokumenter, der i forbindelse med instituttets lånevirkomhed udstedes til eller af instituttet, er stempelfri og registeres og tinglyses uden betaling. Attes-

12. marts 1955

ter og udskrifter fra offentlige myndigheder til brug ved registrering og tinglæsning af de i første stykke nævnte dokumenter meddeles stempelfri og uden betaling. Spørgsmålet om omfanget af fritagelserne for stempelregistrerings- og tinglæsningsafgift afgøres endeligt af vedkommende øverste administrative myndighed.

21 I tilfælde af, at instituttet måtte ophøre, skal den ved ophøret tilstedeværende formue anvendes til færøske formål. Den endelige afgørelse af spørgsmålet om midlernes anvendelse træffes af statsministeriet efter indstilling fra lagtinget.

18. marts — Lagtingslov nr. 5 om ændring i an. 88, 31. marts 1928 om HUNDEAFGIFT m. v.

1 § 4, stk. 1, affattes således:

I kommuner udenfor Thorshavn kan forstanderskabet med landsstyrets samtykke lade bestemmelserne i §§ 2 og 3 træde i kraft. Afgiften fastsættes i overensstemmelse med § 2.

9 I § 7 ændres »lagtinget« til »landsstyret«.

18. marts — Løgtingslóg (nr. 5) um broyting í kgl. anordning nr. 88 — 31. marts 1928 om HUNDEAFGIFT m. v.

1 § 4, stk. 1, verður orðað soleiðis:

I kommunum uttanfyri Tórshavn kann sóknarstýri við landsstýrisins góðkenning seta reglurnar í §§ 2 og 3 í gildi. Gjaldið verður fyrisett samsvarandi § 2.

2 Í § 7 verður »lagtinget« broytt til »landsstýrið«.

18. marts — Lagtingslov nr. 7 om fordeling af Færøernes andel af tilskud til ALDERDOMSHJEM.

I henhold til § 17 i lov nr. 146 af 31. marts 1949 om aldersrente bestemmes, at landskassen fra 1. april 1953 og indtil videre udreder $\frac{1}{3}$ af de refusioner, der ydes alderdomshjem på grundlag af de takster, som rigsombudsmanden efter samråd med landsstyret godkender i medfør af § 13, stk. 2 i aldersrenteloven.

18. marts — Løgtingslóg (nr. 7) um býti av Føroya parti í studningi til ALDURSHEIM.

Eftir § 17 í lóg nr. 146 frá 31. marts 1949 um aldursrentu verður fyrisett, at landskassin frá 1. april 1953 og fyri fyrst ber $\frac{1}{3}$ í teim endurrindingum, sum aldursheim fáa eftir teim takstum, sum ríkisumbodsmáðurin í samráð vil landsstýrið góðkennir eftir § 13, 2. stk. aldursrentulógini.

29. marts — Lagtingslov nr. 8 om ændring i lagtingslov om INDFØRSELSAFGIFT m. v.

1 I § 1 i lagtingslov nr. 23, af 11. februar 1950 om indførselsafgift m. v., således som denne er ændret, senest ved lagtingslov nr. 3 af 18. februar 1955, indsættes som nyt lb. nr.:

72. Benzin og benzinblandinger 1 liter 20 øre.

2 Denne lagtingslov kommer til anvendelse på benzin, o. lign., som indføres efter eller er på lager (i tank) den 29. marts 1955 kl. 24. Undtaget er benzin o. lign. i tønder eller gadepumper o. lign.

29. marts — Løgtingslóg (nr. 8) um broyting í lögtingslóg um INNFLUTNINGSGJØLD v. m.

1 Í § 1 í lögtingslóg nr. 23 frá 11. februar 1950 um innflutningsgjöld v. m.,

1955 29. marts

soleiðis sum henda er broytt, seinast við lögtingslóg nr. 3 frá 13. februar 1955 verður sett sum nýtt lb. nr.:

72. Benzin og benzinblandingar 1 litur 20 oyru.

2 Henda lögtingslóg fær gildi fyri tað benzin o. t., sum verður innflutt aftaná ella er á goymslu (í tanga) 29. marts 1955 kl. 24. Undantikið er benzin o. t., sum er á goymslu í tunnum ella gøtupumpum o. t.

31. marts — FIGGJARLØGTINGSLÓG fyri 1955/56.

§ 19. 8. 8. Studningur til SKÚLABYGGIGRUNN.

Har studningur er játtaður, kann partur av studninginum verða goldin hvørt ár, tá tekningar og finansiering av allari byggingini er góðkend av landsstýrinum.

§ 21. 7. Studningur til ENDURNÝGGJAN AV SKIPAFLOTANUM.

Hesin peningur eins og peningur játtaður frammanundan til sama endamál verður lagdur í serligan grunn og verður nýttur til endurnýggjan av skipafлотanum eftir reglum, sum figgjarnevndin fyriskipar.

§ 23. 8. Studningur til NEYÐSYNJARVØRUR

Eftir tilmæli figgjarnvendarinnar avger landsstýrið, hvussu játtanin skal latast.

6. apr. — Landsst. rundskriv um RÚSDREKKA.

Kommuna, sum er nakað sein við skattaálikningini, spyr, um maður, sum vil flyta inn rúsdrekka, áðrenn líkningin er liðug, kann fáa vátan um, at hann ikki skyldar skatt, hóast fyrsta gjaldið er fallið til gjaldingar. Orsakað av hesum skal landsstýrið til eftiransan fyri kommunurnar gera kunnigt, at 1. vátan verður latin, um hon er kravd innan fyrsta mars, 2. vátan verður latin, um hon verður kravd aftaná 1. mars, um so er, at skattalíkningin er ikki liðug tá, og skattalístin er ikki lagdur fram fyri almanningin, 3. vátan verður ikki latin 1. mars ella seinri, um álíkningin er liðug, og skattalístin er lagdur fram, sjálvt um so er, at skattarokningarnar eru ikki sendar, tí tá hevur maður høvi til sjálvur at gera seg kunnugan við álíkning sína.

13. april — Lagtingslov nr. 13 om ophævelse af lagtingets FATTIGKASSE.

1 Fra 1. april 1955 at regne ophæves lagtingets fattigkasse. Fondets aktiver indgår i lagtingets socialfond.

2 Alle indtægter, som tilfalder lagtingets fattigkasse efter gældende lov, tilfalder fremtidig landskassen, som overtager de forpligtelser, som påhviler fattigkassen.

13. april — Løgtingslóg nr. 13 um avtøku av FÁTÆKRAGRUNNI lögtingsins.

1 Frá 1. april 1955 verður fátækragrunnur lögtingsins avtikin. Ognir grunsins falla til sosialgrunn lögtingsins.

2 Allar inntøkur, fátækragrunnur lögtingsins hevur samsvarandi galdandi lóg falla til landskassan, ið tekur við teimum skyldum, ið hvíla á fátækragrunni lögtingsins.

13. april — Lagtingslov nr. 15 om ændringer i TJENESTEMÆNDENES normering.

I lagtingslov nr. 16 af 28. marts 1949 om lønregulering for landets tjenestemænd, således som denne senere er ændret, foretages følgende ændringer:

Landbruget. Udskiftnings- og matrikulkontor:

1. »Landsinspektører (2)« ændres til »Landmålere (2)«

2. »Assistent (1)« ændres til »Assisterter (2)«.

13. apríl 1955

13. apr. — Løgtingslóg nr. 15 um broytingar í normering TÆNASTUMANNA. Í løgtingslóg nr. 16 frá 28. marts 1949 um lön tænastrúmannanna landsins, soleiðis sum hon seinni er broytt, verða gjórdar hesar broytingar:

Landbúnaður. Útskiftingar- og matrikulstova:

1. »Landsinspektórar (2)« verður broytt til »Landmálarar (2)«.
2. »Hjálparmaður (1)« verður broytt til »Hjálparmenn (2)«.

13. apríl — Lagtingslóg nr. 16 om ændring í an. nr. 442, 21. november 1923, om lukketid for butikker.

1 Í anordning nr. 442 af 21 november 1923, hvorved lov nr. 289, 30. juni 1922 om lukketid for butikker og lagre m. v. sættes i kraft på Færøerne, ændres ordene »fra kl. 7 aften til kl. 6 den påfølgende morgen« til »fra kl. 17,30, dog fredag fra kl. 19 og lørdag fra kl. 14 i månederne april—september og kl. 16 i månederne oktober—marts, til kl. 6 den påfølgende morgen.«

2 Denne lagtingslov, der alene gælder for Thorshavn, træder i kraft straks.

3 Bestemmelserne i denne lov kan af landsstyret sættes i kraft for andre bygder efter begæring af vedkommende forstanderskab.¹

13. apr. — Løgtingslóg nr. 16 um broytingar í anordning nr. 442, 21. november 1923, um AFTURLATINGARTÍÐ fyrí krambúðir.

1 Í anordning nr. 442, 21. november 1923, harvið lóg nr. 289, 30. juni 1922 om lukketid for butikker og lagre m. v. verður sett í gildi fyrí Føroyar, verða orðini »fra kl. 7 aften til kl. 6 den påfølgende morgen« broytt til »fra kl. 17,30, dog fredag fra kl. 19 og lørdag fra kl. 14 i månederne april—september og kl 16 i månederne oktober—marts, til kl. 6 den påfølgende morgen.«

2 Henda løgtingslóg, ið bert verður galdandi fyrí Tórshavn, fær gildi beinanvegin.

3 Reglurnar í hesi lóg kunnu av landsstýrinum setast í gildi fyrí aðrar bygdir eftir áheitan av avvarðandi sóknarstýri.²

14. apríl — Lagtingslov nr. 17 om ændring i lagtingslov nr. 12 af 12. januar 1950 om FISKEVRAGNING

§ 1, stk. 4, affattes således:

Al saltfisk skal være godt saltet og omlagt senest 3 dage, efter at den er saltet første gang. Fisk, der ilandbringes på Færøerne som saltfisk, skal ved ilandbringelsen vurderes, klassificeres og vejes som foreskrevet i 1. stk. Landsstyret kan dog i særlige tilfælde meddele dispensation herfra. Såfremt fisken ikke ved ilandbringelsen er fuldsaltet, giver vrageren attest herom samtidig med, at han i attesten fastsætter det tidspunkt, hvor vurdering, klassificering og vejning skal finde sted.

§ 10, stk. 3, affattes således:

Nærværende lagtingslov bliver at tage op til revision ikke senere end i lagtings-samlingen 1959-60.

14. apr. — Løgtingslóg nr. 17 um broyting í løgtingslóg nr. 12, 12. januar 1950 um FISKAVRAKING.

§ 1, 4. stk. verður orðað soleiðis:

Allur saltfiskur skal verða væl saltaður og umrivin seinast 3 dagar aftaná, at

¹) Jfr. Kunng. nr. 30, 23 mai 1956 (Frobjarnsókn) nr. 7, 27. febr. 1958 (Klakksvík) og nr. 35, 27. mai 1958 (Vág) og nr. 20, 2. mai 1959 (Vestmanna) nr. 38, 1. juni 1959 (Sørvág)

²) Sbr. Kunng. nr. 30, 23 mai 1956 (Frobjarnsókn, nr. 7, 27. februar 1958 (Klakksvík) og nr. 35, 27. mai 1958 (Vág) og nr. 20, 2. mai 1959 (Vestmanna). Nr. 38, 1. jun í 1959 (Sørvág).

1955 14. apríl

hann er saltaður fyrstu ferð. Fiskur, sum verður skipaður upp í Føroyum sum saltfiskur, skal, tá ið hann verður uppskipaður, verða mettur, flokkaður og vigaður sum skilað til í 1. stk. Í serligum førum kann landsstýrið gera undantak frá hesum. Er nú fiskurin ikki fullsaltaður, tá ið hann verður uppskipaður, gevur vrakarinn vátan um hetta, eins og hann í vátanini skilar til, nær meting, flokkan og vigan skal vera.

§ 10, 3. stk. verður orðað soleiðis:

Henda løgtingslóg verður at endurskoða ikki seinni enn í tingsetuni 1959-60.

20. apríl — An. nr. 148 om regulering af HVALFANGST.

1 De i nærværende anordning indeholdte bestemmelser træder i stedet for kgl. anordning nr. 181 af 22. april 1939 om ikrafttræden af lov nr. 109 af 15. marts 1939 om hvalfangst samt angående regulering af hvalfangst, således som denne er ændret ved kgl. anordning nr. 312 af 28. juni 1950 og kgl. anordning nr. 129 af 22. marts 1952, jfr. fiskeriministeriets bekendtgørelser af 6. juli 1950 og 2. april 1952.

2 Til yderligere beskyttelse af hvalbestanden udover de i lov nr. 109 af 15. marts 1939 om hvalfangst indeholdte bestemmelser fastsættes herved i medfør af den regering i fornævnte lovs § 14, jfr. 12, dertil givne bemyndigelse og i overensstemmelse med den internationale overenskomst af 2. december 1946 angående regulering af hvalfangst med tillæg følgende bestemmelser og forskrifter:

3-4 enslydende med an.

2. apr. 1952 §§ 3-4, dog at der til § 4 føjes:

11. Ved tandhvaler forstås alle hvaler, som har tænder i kæberne.

Hvaler betragtes kun som fangne, når de er dræbt og enten afmærkede med flag eller fastgjort til hvalfangerskib.

5 = 1952, § 5.

6 Drab og forsøg på drab af knølhvaler er i Nordatlanten forbudt indtil den 8. november 1959.

7 Fangst eller drab af hvalkalve eller diende hvaler og hunnhvaler ledsaget af kalve eller diende hvaler er forbudt.

8 lig 1952 § 7 med følgende ændringer:

Spermacethvaler 11,6 m. Endvidere er undtaget spermacethvaler, der ikke måler mindre end 10,7 m, under forudsætning af, at de leveres til landstationer.

9 Det er forbudt at benytte et flydende hvalkogeri eller en landstation til tilvirkning af hvaler, som det er forbudt hvalfangerskibe at dræbe.

Alle andre fangne hvaler (minkhvaler undtaget) skal leveres til et flydende hvalkogeri eller landstation, og alle dele af sådanne hvaler skal behandles ved kogning eller på anden måde, med undtagelse af indre organer, hvalknogler og hvalfinner, kød af spermacethvaler samt dele af hvaler, når disse er bestemt til menneskeføde eller dyrefoder.

Fuldstændig behandling af kroppe af dauhvaler og af hvaler, der bruges som fendere, behøver dog ikke at finde sted, når kødet eller knoglerne er af dårlig beskaffenhed.

10 lig 1952 § 8, dog andet stk. følgende indhold:

Det er forbudt at udbetale skytter og mandskab på hvalfangere, flydende hvalkogier og landstationer bonus eller andet vederlag, der er beregnet i forhold til arbejdets resultat for hvaler, hvis fangst er forbudt i medfør af de i denne anordning givne bestemmelser, herunder for mælkefyldte og diegivende hunnhvaler.

11 lig 1952 § 10, dog med følgende ændringer:

Den i henhold til stk. 2 omhandlede meddelelse skal på det flydende hvalkogeri eller vedkommende landstation straks indføres i en protokol, som til enhver tid skal være tilgængelig for hvalfangstinspektørerne eller politiet.

Endvidere skal der i denne protokol indføres følgende yderligere oplysninger, efterhånden som disse indløber:

1) tidspunktet for hvalernes ophaling til tilvirkning, 2) længde, jfr. § 8, 3) køn, 4) om hunhvalerne er mælkefyldte eller diegivende, 5) længde og køn af eventuelt forefundet foster samt 6) nøjagtig forklaring angående enhver overtrædelse af de gældende bestemmelser om hvalfangst.

12 lig 1952 § 11.

13 Det er forbudt at benytte hvalfangerskibe, der er knyttede til flydende hvalkogerier, til drab eller forsøg på drab af bardehvaler i følgende havområder:

a. I havområderne norden for 60° nordlig bredde, idet det dog er tilladt at benytte et flydende hvalkogerier eller et hvalfangerskib til fangst eller drab af bardehvaler i det område, der strækker sig fra 66° nordlig bredde nordefter til 72° nordlig bredde mellem 150° østlig længde østefter og 140° vestlig længde.

b. I Atlanterhavet med tilgrænsende vande norden for 40° sydlig bredde.

14 Det er forbudt at benytte et til flydende hvalkogerier knyttet hvalfangerskib til drab eller forsøg på drab af spermacethvaler og minkhvaler udenfor de i medfør af nærværende paragrafs stk. 2 fastsatte fangstperioder.

Fiskeriministeriet fastsætter for alle flydende hvalkogerier og dertil knyttede hvalfangerskibe en fangstperiode, i hvilken fangst eller drab af spermacethvaler og minkhvaler er tilladt. Fangstperioden, der kan fastsættes særskilt for hvert hvalkogerier og de til dette knyttede hvalfangerskibe, må for spermacethvaler højst udgøre 8 og for minkhvaler højst 6 på hinanden følgende måneder indenfor et tidsrum af 12 måneder.

Et til et flydende hvalkogerier knyttet hvalfangerskib, der har været benyttet til drab eller forsøg på drab af andre bardehvaler end minkhvaler sønden for 40° sydlige bredde, må ikke benyttes til drab eller forsøg på drab af blåhvaler før den 21. januar det følgende år.

Et flydende hvalkogerier, der i en fangstperiode har været benyttet sønden for 40° sydlig bredde til tilvirkning af bardehvaler, må ikke benyttes i andre havområder til samme formål i et år fra denne periodes udløb.

15 Fangst af hvaler til flydende hvalkogerier skal reguleres eller begrænses således, at ingen hval krop forbliver længere i søen end 33 timer, regnet fra det tidspunkt hvalerne er dræbt, indtil de er halet op for tilvirkning.

Herfra er dog undtaget hvaler, der anvendes som fendere, hvilke hvaler skal behandles så hurtigt, som det er praktisk muligt.

16 Det er forbudt at benytte hvalfangerskibe, der er knyttede til en landstation til drab eller forsøg på drab af bardehvaler og spermacethvaler udenfor de i medfør af nærværende paragraf stk. 2 fastsatte fangstperioder.

Fiskeriministeriet fastsætter en fangstperiode for alle landstationer og dertil knyttede hvalfangerskibe, i hvilken fangst eller drab af minkhvaler og andre bardehvaler samt spermacethvaler er tilladt. Fangstperioden fastsættes for minkhvaler og andre bardehvaler til højst 6 og for spermacethvaler til højst 8 på hinanden følgende måneder indenfor et tidsrum af 12 måneder. Fangstperioden for minkhvaler behøver ikke at være sammenfaldende med perioderne for fangst af andre bardehvaler og spermacethvaler, medens fangstperioden for andre bardehvaler skal ligge indenfor fangstperioden for spermacethvaler.

Fiskeriministeriet kan endvidere for landstationer, der er beliggende i områder med forskelligartede oceanografiske forhold, fastsætte særskilte perioder for fangst eller tilvirkning af minkhvaler, idet dog sådanne perioder ikke tilsammen må omfatte mere end 9 på hinanden følgende måneder inden for et tidsrum af 12 måneder.

17 For hvalfangerskibe, der opererer uden tilknytning til flydende hvalkogerier eller landstationer, fastsætter fiskeriministeriet en fangstperiode, indenfor hvilken fangst og drab af minkhvaler er tilladt. Denne periode må højst udgøre 6 på hinanden følgende måneder indenfor et tidsrum af 12 måneder.

1955 20. apríl

18 lig 1952 § 17..

19 Overtrædelse af denne anordnings bestemmelser og forskrifter straffes, for såvidt strengere straf ikke er hjemlet i den gældende lovgivning, med bøder, hvis størrelse nærmere bestemmes således:

Ved overtrædelse af §§ 12, 13 og 14 stk. 3 og 4 ikke under 5000 kr., ved overtrædelse af §§ 5, 6, 7, 9, 10, stk. 2, 14 stk. 1, 15, 16 stk. 1 og 17 ikke under 2000 kr., ved overtrædelse af § 8 ikke under 1000 kr. og ved overtrædelse af § 10 stk. 1 ikke under 200 kr.

20—24 lig 1952 §§ 19—23.

17. maj — GRINDAREGLUGERÐIN.

Fyrsta deild. Um eftirlit við grind.

1 Yvireftirlitið við grindum hefur Føroya landsstýri. Tað er tessvegna skylda tess at ansa eftir, at reglurnar í hesi reglugerð verða hildnar og gera øll tørvandi tiltøk og leggja dent á alt, sum vera kann hesum forna vinnuvegi til frama.

2 Sýslumaðurin hefur fyrstilingina við grind og hefur eftirlit við, at rakstur og dráp fara fram eftir reglunum. Hann eigur tessvegna, so skjótt hann fær grindaboð, at fara í grind, og hann skal ansa eftir, at ein og hvør ger skyldu sína.

Á hvørjum ári á grannastevnu ger sýslumaðurin yvirlit yvir fólkatalið, og hvussu tað er bytt í hvørjari bygd millum bátar ella aðra samskipan.

Ein slík samskipan, annaðhvørt tað er til bát ella á annan hátt, kann ikki hava færri partar enn 50, ífall ávarandi bygd er so stór.

Tann, sum ikki gevur partar sínar upp sum frammanfyri fyriskipað, missur rätt sín til heimapart.

3 Einhvør bátur, sum fer í grind, skal hava sín formann valdan av øllum bátsmonnunum, og skal sýslumaðurin til eina og hvørja tíð kunna krevja upplýsing um formansvalið.

Formaðurin hefur ábyrgd av, at allir bátsmenninir gera sína skyldu.

4 Til hvørja hvalvág verða 4 menn valdir sum grindiformenn. Hesir menn stíla fyri grindini til sýslumaðurin kemur, og teir skulu gjølla útinna alt, sum verður teim álagt og skulu vera sýslumanninum til handa til útingingar av sínum skyldum bæði undan og aftaná drepping.

Tá grindiformaður skal veljast, skal sýslumaðurin stíla fyri valinum, eftir at tað er lýst frammanundan og geva landsstýrinum frásøgn um úrslitið. Allir grindamenn, sum hoyra til hvalvána, hava rätt at taka lut í valinum, sum er galdandi fyri 5 ár.

Landsstýrið tekur avgerð um, hvørjar bygdir ætlast at hoyra til hvalvág.

Önnur deild. Um grindaboð og reiðskap, sum hvør grindabátur skal hava.

5 Tá bátur sær grind til havs ella á firðum, skal manningin beinan vegin sum vanligt er hava uppá mastur. Beinavegin, sum hetta tekin sæst frá landi, skal telefonstöðin geva grindaboð eftir reglum sum landsstýrið fyriskipar, ella annars við gláðing og breiðing og uttan dvøl, til boðini eru farin runt grindaumdømið. Verður grind sædd frá landi verður farið fram á sama hátt, tó við tí fyrivarni, at grindaboð verða ikki givin fyrr enn tað er vist, at grind er í nánd.

6 Manningin á hvørjum báti, ið fer í grind, hefur skyldu at hava tørvandi grindareiðskap við, hvalvákn, sóknaronglar, linur ella reip og snøri við fastasökki ella leysasökki.

7 Sýslumaðurin sum grindiformenninir skulu, tá teir fara í grind, hava lítið flagg uppi í eini stuttari stong, sum skal standa aftast á báti teirra. Hann, sum ikki heldur hesar reglur, kemur undir sekt.

Triðja deild. Um grindarakstur og dráp.

8 Grindiformenninir frá teim ymsu hvalvágum skulu saman við finningarbátinum, um nakar er, og um eingin er, einsamallir stíla fyri hvønn veg, grindin skal rekast, og hvussu raksturin skal fara fram. Her skal serliga gevast ans,

hvønn veg grindin sjálf heldur, um hon av sær sjálvum heldur móti onkrari kendari og góðari hvalvág. Er tað ikki so, eigur grindin, alt eftir sum sjóvarfallið, ættin og eisini onnur viðurskifti eru, serliga um grindin er stýgg og ring at fáa rakstur á, at rekast inn á næstu hvalvág. Har sum tað ber til, skal ein kend og góð hvalvág takast fram um eina heldur ringari, um hon er nærri. Allir hinir bátarnir hava skyldu uttan minsta avvik at reka grindina, so sum omanfyri nevndu menn stíla fyri. Hann, sum heldur ikki hesar reglur, kemur undir sekt. Einhvør, sum hevur skyldu at hava eftirlit við grind, skal beinanvegin, hann er komin til grindina, gjølliga ansa eftir, at reglurnar um rakstur grindinnar verða gjølliga hildnar av hvørjum báti sær. Um so skuldi verið, at grindaformaður ella finningarbátur av sjálvsheitingum ella øðrum ógrundaðum orsökum heldur grind skeiva leið, kemur hann undir sekt.

9 Fylgjandi støð eru góðkend sum hvalvágir:

Í *Norðoyum*: Klakksvík, Viðvík og Hvannasund. *Eysturoy*: Fuglafjørður, Funningsfjørður, Gøtuvík og Norðuri í Sundum. *Streymoy*: Tórshavn, Væstmannanna, Leynar og Saxun. *Vágum*: Miðvágur og Tindhólmur. *Sandoy*: Sandur og Húsavík. *Suðuroy*: Hvalbæ, Trongisvágur, Vágur og Fámjin.

10 Tá ið grindin er komin inn á hvalvág, skal sýslumaðurin saman við grindaformonnum, sum hoyra hvalváni til, einsamallur stíla fyri, nær og hvar hon skal haldast til og hvussu fram skal farast við drepningi. Hann, sum ikki fylgir hesum avgerðum, kemur undir sekt.

11 Um so er, at fleiri miseydnadar royndir eru gjørdar at halda grindini til á tí hvalvág, hon er rikin, er tó ikki loyvt at nýta skutil, fyrr enn sýslumaðurin saman við 4 grindaformonnum og minst 2 teirra bógva uttanfyri nevndu hvalvág, hevur vátað, at tað eftir øllum at døma fer ikki at eydnast at halda henni til her ella nakra aðrastaðnis. Hann, sum ov skjótt tekur til skutil, kemur undir sekt, og skal haraftrat av við fong sín til frama fyri landskassan.

Nýtsla av sprongievni ella giftigum evni í grind er forboðin. Brot móti hesi reglu hevur við sær sekt.

Fjórða deild. Um vaktarhald, uppfisking og meting.

12 So skjótt grind er deyð, hevur sýslumaðurin umsjónina við øllum. Hann setur beinanvegin tørvandi vaktarhald og tekur avgerð um, hvussu nógvir bátar og menn, sum eftir stødd grindinnar og øðrum umstøðum tørva, og gevur teim tørvandi leiðbeining, sum teir skulu fylgja.

Harnæst stílar sýslumaðurin fyri, at allir aðrir bátar verða drignir upp, og teir sum koma seinni, skulu venda sær til vaktarmenninar, sum siga teim, hvar teir skulu dragast upp.

13 Eingin kann bera seg undan at fylgja boðum sýslumansins her ella í øðrum fyriskipanum, eisini eru øll bundin at fylgja boðum vakið. Hann, sum ber seg undan at fylgja tilikum boðum, kemur undir sekt fyri ólýdni móti vaktini.

14 Tá vaktin er sett og bátarnir tiknir upp, gevur sýslumaðurin, boð um, at hvalirnir skulu dragast niðanfrá og leggjast lið um lið, har sum til ber, soleiðis at kúlnar eru flóðfríar á hægstu flóð. Hesum arbeiði hava allir grindamenn skyldu at taka lut í skjótast gjørligt og við skili. Liggja hvalir so uttarlaga, at bátar mugu til at fiska upp, skulu vaktarbátar nýtast til tess, og um neyðugt, kunnu aðrir bátar takast til tess, sum so skulu takast upp aftur, so skjótt arbeiðið er liðugt.

15 Tá ið allir hvalirnir eru komnir so mikið niðanfrá sum gjørligt, skulu teir verða opaðir, so teir spillast ikki. 2 grindaformenn skulu vera tilsteðis og ansa eftir, at hetta verður gjørt skjótt og við skili.

16 Sýslumaðurin tekur so 2 ella um neyðugt fleiri kendar, óheftar skilamenn at meta grindina, sum gamalt er, eftir máli soleiðis, at hvalur sum er 3,14 m = 5 alin til longdar úr eyga í got er mettur til gyllin og hinir mettir hareftir, og eisini eftir góðskuni.

17 Metingin skal fara fram skjótast, og byrjað eigur at vera frá

öðrum enda hvalváginnar og haldast fram utan slit í hin endan, tó so, at undan-tak kann gerast í størri grind. Sýslumaðurin og teir 2 grindaformenninir, sum takast ikki við at draga hval niðan frá, skulu verða til steðis. Metingarmenninir skera, sum gamalt er, skinnatal og nummar á hvalirnar, sum so sýslumaðurin skrivur upp í tí raðfylgi, sum metingarmenninir siga upp. Tá ið metingin er liðug og skaðin mettur, selur sýslumaðurin ella ein maður, sum hann setur í sins stað, so mikið sum út er lagt til skaða beinanvegin, um ikki náttmyrkrið hindrar. Er ovlítið lagt út fyri skaða, kann hann leggja meira út.

Fimta deild. Um grindaskifti og útlegging.

18 Tá ið grindin er merkt, fer sýslumaðurin undir at skifta beinanvegin, har- eftir útleggingin skal fara fram, og hann skal bera seg soleiðis at:

Tá ið metingin er tald niður, gongur fyrst av óbýtum:

a) *Finningarfiskur*: Bátur, sum frá landi av kemur fyrst til grindina, ella sum fyrstur er at finna hana frá sjónum og hevur fylgt henni, til boð eru givin av henni á landi, fær finningarfiskin. Tá ið grind verður fyrst sædd frá landi, men er boðað báti á sjónum frá henni, og hann er fyrstur til grindina, fer finningarfiskurin í helvt til bátin og hann ella teir, sum boðað hava honum frá henni. Á sama hátt verður farið fram, tá boð verða givin frá bygd til aðra, og bátur úr seinnu bygdini er fyrstur til grindina, uttan so er, at hesi viðurskifti eru skipað eftir reglunum í § 2. smbr. § 14 í lóg nr. 170 frá 18. mai 1937 um grannastevnu v. m. Síggja fleiri grind í senn, verður finningarfiskurin býttur teirra millum. Teir, sum eiga finningarfiskin, taka sær sjálvir hann burturúr allari grindini. Eftir gomlum siði fær hann kúluna, sum fyrst sá grindina.

b) *Matarhvalur*: Sýslumaðurin fyrisetur nøgdina eftir stødd grindinnar og fólkatali á staðnum. Hann verður lagdur út so skjótt til ber, eftir at grindin er deyð. Reglur um býti v. m. kunnu fyrisetast í grannastevnusamtykt eftir reglunum í § 2, smbr. § 14 í lóg nr. 170 frá 18. mai 1937 um grannastevnu v. m.

c) *Skaðahvalur*: Endurgjald fyri mannsskaða, sum kemur ikki undir vanlukku- tryggingarlógina, bátaskaði og skaði uppá reiðskap orsakað av grindini. Skaði verður mettur av 2 skaðasýnismonnum, sum sýslumaðurin uppnevur, annar teirra at duga bátasmíð, tá ein ella fleiri bátar eru komnir undir skaða ella farnir í sor í grindini. Í hvørjari grind skal so nógvur hvalur leggjast út í virði, sum skaðin er mettur til, og sýslumaðurin selur síðani skaðahvalin á auktiún (smbr. § 17). Skaðasýnismenninir fáa samsýning, sum sýslumaðurin fyrisetur eftir ar- beidsins stødd og andsvári.

d) *Vaktarhald*. Um dagin $\frac{1}{2}$ skinn til hvønn bátin, sum nýttur verður og $\frac{1}{2}$ skinn til hvønn mannin og um náttina 1 skinn til hvønn.

e) *Metingarmenn*: Metingarmenninir, líka mikið um teir eru fleiri ella færri, fáa 2 skinn av hvørjum hundrad hvalum til býtis.

f) *Sýslumaðurin fyri skiftið v. m.* Sýslumaðurin fær 1 % og teir 4 grindafor- menninir $\frac{1}{2}$ % hvør.

g) Rudding av hválvánni.

19 Tað, sum eftir er, tá tað sum frammanfyri er tilskilað, er farið av øllum, kemur til skiftis sum partahvalur. Tá ið partahvalurin verður ikki minst 1 skinn til bátin (50 partar), fáa rakstrarmenninir helvtina. Hin helvtin fer á auktiún til frama fyri landskassan.

Sýslumaðurin biður rakstrarmenninar melda seg til grindaformenninar innan fyrisetta, stutta frest, og í ósemju um, hvør rakstrarmaður er, tekur sýslumað- urin avgerð eftir samráð við grindaformenninar. Sýslumaðurin hevur heimild at taka ein ella fleiri teirra millum at taka ímóti tí, sum útlagt verður til rakstrar- menninar og stíla fyri skiftinum.

Partur rakstramanna verður býttur soleiðis, at 4 mannafer fær 1, seksmanna- far 2, áttamannafer 3 og tíggjumannafer 4 partar, og hvør rakstrarmaður 1 part hvør.

20 Partahvalurin verður skiftur eftir fólkatalinum í viðkomandi grindaum-

dømi og til teir uttandømis, sum komnir eru innan metingin er liðug, eftir reglum, sum fyrisettar eru niðanfyri:

Til hvørja hvalváanna skulu hoyra fylgjandi umdømi, sum øll fáa fullar partar:

I. Norðoya sýsla:

a) *Til Hvannasund og Viðvík:* Norðoya sýsla og eystursíðan á Eysturoynni (Æðuvík—Gjógv).

b) *Til Klakksvík:* Norðoya sýsla og eystursíðan á Eysturoynni (Æðuvík—Gjógv). Vestursíðan av Eysturoynni fær bert hálvar partar.

II. Eysturoyar sýsla:

a) *Til Gøtu, Fuglafjørð og Funningsfjørð:* Eysturoyar og Norðoya sýslur.

b) *Til Sundini millum Streymoy og Eysturoy:* Streymoyar og Eysturoyar sýslur.

III. Streymoyar sýsla:

a) *Til Tórshavn:* Streymoyar sýsla og vestursíðan á Eysturoynni og Eystnes—Mjóvanes á eystursíðuni. Vágarnar fáa bert hálvar partar.

b) *Til Hvalvík:* Sum Sundini (smbr. II b).

c) *Til Vestmanna, Saxtø og Leynar:* Streymoyar og Vága sýslur, Vestursíðan á Eysturoynni úr Eystnesi til Eiðis fær bert hálvar partar.

IV Vága sýsla:

Til Miðvág: Vága sýsla, vestursíðan á Streymoyinni, Hestur og Koltur, Nólsoy og eystursíðan á Streymoyinni fáa bert hálvar partar.

V. Sandoyar sýsla:

Til báðar hvalvágirnar: Sandoyar sýsla.

VI. Suðuroyar sýsla:

Til allar hvalvágir: Suðuroyar sýsla.

Har sum hálvir partar eru fyrisettir, detta teir burtur, tá ið grindin er so mikið lítil, at bert 1 skinn kann vera til bátin, tá hesir hálvu partarnir eru burturkastaðir.

Annars er reglan hon, at uttandømis menn yvir 15 ár, sum koma til hvalváanna, innan vaktin er sett, fáa fullan part og teir, sum koma aftaná tað, men innan merkingin er liðug, fáa hálvan part, og at skifti til hvørja bygdina og Tórshavn fer fram eftir fólkatali, skift sundur í bátar á 50 persónar. Tá ið skifti hevur við sær brotin skinn til eina bygd ella eitt nummar, verða tilík brot ikki lögð út, men verða rundað soleiðis, at hálvt skinn ella meira verður roknað sum heilt skinn og brot, sum er minni enn hálvt skinn, detta burtur, uttan so, at bygdin ikki lutast heilan bát.

21 Skuldi grind doyð í øðrum støðum enn teim omanfyri nevndu hvalvágum, verður hon skift soleiðis:

I. Í Norðoya sýslu:

a) Allastaðni eystanfyri Múla (úr Skoratanga sunnanfyri Norðoyri í Múla) eins og í Hvannasundi og Viðvík.

b) Allastaðnis vestanfyri Múla (úr Skoratanga sunnanfyri Norðoyri í Múla) eins og í Klakksvík.

II. Í Eysturoyar sýslu:

a) Allastaðnis á eystursíðuni á Eysturoynni (úr Eystnesi í Kollin) eins og í Gøtu og Funningsfjørði.

b) Allastaðnis á vestursíðuni á Eysturoynni (úr Eystnesi í Kollin) eins og í Sundunum.

III. Í Streymoyar sýslu:

a) Allastaðni á Eystursíðuni á Streymoyinni:

1) Úr Kirkjubønesi í Hvítanes og Nólsoy eins og í Tórshavn.

2) Úr Hvítanesi í Skeið eins og í Sundunum.

b) Allastaðni á vestursíðuni á Streymoyinni (úr Kirkjubønesi í Skeiði), Hestur og Koltur eins og í Vestmanna.

IV. Í Vága sýslu.

Allastaðnis eins og í Miðvági.

1955 17. maj

V. Í Sandoyar sýslu:

Allastaðnis eins og á Sandi.

VI. Í Suðuroyar sýslu:

Allastaðnis eins og í Vági, Trongisvági, Famjin og Hvalba.

22 Fyri skjótari at fremja skiftini eftir omanfyri fyriskipaðum reglum eigur sýslumaðurin altíð at hava nógmikið hjá sær av útfyllingarbløðum, sum landsstýrið fyriskipar.

23 So skjótt skifti og útlekking eru liðug, kunnger sýslumaðurin teim sum til steðis eru, hvussu stór grindin er, hvussu mikið hon er mett til, og hvussu mikið er til bátin, og gevur út seðlarnar, sum tilskila í hvørjum hvalum, hvør bátur eigur sín part.

24 Hvalur, sum flotnar ella verður fiskaður upp, eftir at sýslumaðurin hevur byrjað skifti, men innan útlekkingin er liðug, kemur til skiftis saman við tí, sum eftir er av partahvalinum millum teir bátar, sum eru komnir eftir at sýslumaðurin hevur byrjað skifti. Men tað avlop, sum er eftir, selur hann til frama fyri landskassan.

Á sama hátt verður farið fram við hvali, sum fyrsta samdøgríð eftir at seðlarnir eru útkomnir flotnar ella verður fiskaður upp á sjálvari hvalvánni, tó eftir at $1/3$ er farin av til fannarin. Aftaná tað eigur fannarin allan hvalin.

25 Einhvør hevur skyldu at heinta sín part innan 1 tíma eftir, at seðlarnir eru útkomnir, uttan so at hann sigur sýslumanninum frá, at hann fær ikki komið rettstundis, og tá kann hann fáa 5 tímar aftrat.

Verða partarnir ikki heintaðir innan fyrisetta tíð, verða teir seldir til frama fyri landskassan, uttan so, at eigarin prógvar at tað ikki viðraði at koma, ella hann av øðrum góðum grundum fekk ikki komið eftir partinum í fyrisettari tíð.

Sýslumaðurin eigur at ansa eftir, at innvøkur og rov verður ruddað burtur á biligasta hátt innan 3 ferðir 24 tímar, aftaná at seðlarnir eru útkomnir. Honum er heimilt at gera sáttmála við onkran á plássinum um samsýning fyri hetta arbeiði. Landskassin ber útreiðslurnar.

26 Sektir eftir hesi reglugerð fara í landskassan.

27 Henda reglugerð kemur í gildi beinanvegin og samstundis fara kunngerðir nr. 7 og 23 frá 1. juni 1940, nr. 38, frá 28. november 1944 og nr. 13 frá 8 mai 1953 úr gildi.

20. maj — An. nr. 160 om ændring i anordning vedrørende FISKERIPOLITIET i havet omkring Færøerne.

I overensstemmelse med en mellem den danske regering og regeringen i Det forenede Kongerige Storbritanien og Nordirland stedfunden noteveksling af 22. april 1955 anordnes herved følgende ændring i § 1 i anordning nr. 29 af 27. februar 1903 vedrørende fiskeripolitiet i havet omkring Færøerne, forsåvidt angår det område af havet omkring Færøerne, hvor fiskeriet udelukkende er forbeholdt færinger og andre danske statsborgere:¹

De grænser, indfor hvilke udelukkende færinger og andre danske statsborgere skal være berettiget til at drive fiskeri, fastsættes som angivet nedenfor, alle de buer, der nævnes skal trækkes med en radius af 3 sømil fra lavvandsmærket på øerne eller de udfør liggende skær, der ikke til stadighed overskylles, alle geografiske positioner er taget fra det danske søkort nr. 80, udgaven af 1905 (rettet 1953).

NORDKYSTEN.

Fra buen med centrum på skæret tæt nord for Myling langs fællestangenten til denne buer og til buen rundt om Rivtange. Fra denne tangents skæringspunkt med fællestangenten mellem buerne rundt om Rivtange og Kadlur løber grænsen

¹) Jfr. Statsm. skr. 24. nov. 1955. Anordningen er ophævet ved An. nr. 130 27. apr. 1959.

langs sidstnævnte tangent og videre langs buen rundt om Kadlur, derfra langs fællestangenten til buen om Kadlur og buen rundt om det yderste ikke til stadighed overskyllede skær ud for Enniberg. Langs buen rundt om Enniberg og fællestangenten mellem denne bue og buen rundt om Nordberg på Fuglø. Deraf langs buen rundt om Nordberg og langs fællestangenten mellem denne bue og buen om den nordøstlige pynt på Fuglø.

ØSTKYSTEN.

Langs buen rundt om den nordøstlige pynt på Fuglø til skæringspunktet med buen rundt om Bispen, derfra langs denne bue og fællestangenten til den og buen rundt om den østligste pynt på Svinø. Derfra langs buen rundt om den østligste pynt på Svinø og fællestangenten mellem denne bue og buen rundt om den sydøstlige pynt på Svinø. Langs buen rundt om den sydøstlige pynt på Svinø og fællestangenten mellem denne bue og buen rundt om Skoren. Fra skæringspunktet mellem denne tangent og fællestangenten mellem buerne rundt om Skoren og rundt om den østlige pynt på Nolsø dannes grænsen af sidstnævnte tangent indtil skæringspunktet med fællestangenten mellem buen rundt om den østlige pynt på Nolsø og buen rundt om Fleserne (østlige skær), derfra langs denne fællestangent. Derfra langs buen rundt om Fleserne (østlige skær) til skæringspunktet med buen rundt om skæret Munken.

VESTKYSTEN.

Langs buen rundt om skæret Munken og langs fællestangenten mellem denne bue og buen rundt om den sydvestlige holm ud for Famarasund. Derfra langs sidsnævnte bue og fællestangenten mellem denne bue og buen rundt om Bergstange. Derfra langs buen rundt om Bergstange og langs fællestangenten mellem denne bue og buen rundt om Kobbetange til en position 61 grader 35,0 minutter nord, 7 grader 04,9 minutter vest, hvilket er 247 grader, 3,05 sømil fra Kobber-tange. Fra denne position følger grænsen en lige linie til en position 61 grader 51,5 minutter nord, 7 grader 23,4 minutter vest, hvilket er $253\frac{1}{2}$ grad, 13,1 sømil fra den nordlige pynt på Troldhoved ud for Sandø. Derfra som en lige linie til den position på buen rundt om det yderste skær ud for Myggenæs, der er 62 grader 03,9 minutter nord, 7 grader 45,95 minutter vest, hvilket er 236 grader, 3,3 sømil fra Myggenæs fyr. Derfra følger grænsen buerne om skærene ud for Holm ved den vestlige ende af Myggenæs.

NORDVESTKYSTEN.

Fra buen rundt om det nordligste skær ud for Holm langs den tangent til denne bue, som går igennem skæret tæt nord for Myling (ikke buen rundt om dette skær) til en afstand af tre sømil fra Strømøs vestkyst. Derfra som en tangent fra denne position til buen rundt om skæret tæt nord for Myling og videre rundt om denne bue til fællestangenten mellem den og buen rundt om Rivtange.

Iøvrigt henvises til det som bilag til nærværende anordning gengivne kort,¹ på hvilket den nye fiskerigrænse er indtegnet.

Denne anordning træder i kraft den 1. juli 1955.

24. maj — Lov nr. 172 om statsgaranti for lån fra KREDITFORENINGEN af Kommuner i Danmark til færøske kommuner.

1 Finansministeren bemyndiges til på statskassen vegne overfor Kreditforeningen af Kommuner i Danmark at meddele garanti for lån til bygge- og anlægsarbejder, ydet til færøske kommuner.

2 Garantien omfatter rente, reservefondsbidrag og indtil 75 pct. af foreningens tab på de udlånte beløb. Såfremt en terminydelses rettidig overførsel til foreningen hindres som følge af afbrydelse af forbindelsen mellem

1) Udelades her.

Færøerne og den øvrige del af riget under krig eller der med ligestillede forhold, omfatter garantien hele terminsydelsen.

3 Finansministeren indhenter forud for hvert garantitilsagn for lån til færøske kommuner tilsagn fra Færøernes hjemmestyre om, at dette på landskassens vegne som selvskyldner indestår statskassen for erlæggelsen af ethvert beløb, som denne måtte komme til at udrede til opfyldelse af statens garantiforpligtelse. Finansministeren fastsætter iøvrigt de nærmere vilkår for garantitilsagene, herunder til sikring af, at de skyldige beløb søges inddrevet i tilfælde af misligholdelse.

4. juni — Landsst. umfarsrit til kommunurnar um BRÆDFONGIS STYRK.

Eins og árinum frammanundan hevur lögtingið í fíggjarárinum 1955/56 játtað kr. 50.000.- til styrkveitingar. Landsstýrið ræður yvir hesum peningi, og hann er ætlaður fyrst og fremst at kunna nýtast sum brædfongis styrkur til fólk, sum eru trongjandi og onga hjálp fáa eftir galdandi forsorgarlóggávu, ella sum av serliga ringum umstøðum sum t.d. av sjúku, tungum húsi o. t. hava peningaligan styrk fyri neyðini til lívsins uppihald. Landsstýrið skal í hesum viðfangi vísa til, at kommunurnar í tilíkkum førum hava skyldu at veita styrk eftir kgl. fyriskipan nr. 41 frá 25. februar 1914 um hjálpiassar (smbr. Føroya lógsavn).

Fyri at landskassans peningur betri kann nýtast eftir sínum endamáli, er tað landsstýrisins ætlan hervið at fáa eina samskipan í lag millum kommunurnar og landsstýrið soleiðis, at tað hereftir vanligar verður kommunan, sum skal skyna, hvør styrk hevur fyri neyðini eftir hesi skipan, og hvussu mikið innanfyri tey fyrirsettu mark og ávegis (forlods) veita sín part — 25 % av hvørjum studningi, sum tilsamans ikki má fara uppum kr. 200.-. Tá so landsstýrið hevur fingið umsóknir inn við váttan sóknarstýrisins (býráðsins) um hvat kommunan hevur veitt, fær viðkomandi tey 75 % beinleiðis úr landskassanum. Skílað verður til, at vanligi hevur verið, at tilíkkur styrkur hevur verið veittur 2 ferðir árliga — til jóla og til páskar og studningurin hevur verið frá kr. 100. upp í kr. 200. og bert í serstökum førum upp í kr. 350.- og bert í hendinga førum til aðrar tíðir í árinum. Tað verður lagt aftrat, at styrkur eftir hesi skipan er ongin fátækra-hjálp, men ein serligur styrkur, har galdandi lóggáva onga ella ikki nógmikla hjálp fær veitt um veruligí trongd er tilsteðis.

29. juli — Vedtægt for Færøernes REALKREDITINSTITUT.

Kapitel I. Formål.

1 FÆRØERNES REALKREDITINSTITUT, der er oprettet ved lov nr. 60 af 12. marts 1955, har foreløbigt til formål at yde lån med pant i fiskefartøjer hjemmehørende på Færøerne.

Kapitel II. Instituttets ledelse.

2 Direktionen har den ansvarlige ledelse af instituttets virksomhed i overensstemmelse med loven og vedtægterne. Ingen beslutning kan tages medmindre mindst 2 medlemmer af direktionen deltager heri. Ethvert medlem af direktionen forpligter instituttet med sin underskrift, medmindre andet måtte være bestemt, jfr. §§ 7 og 15

Statsministeriet og landsstyret fastsætter direktionens lønning og øvrige ansættelsesvilkår.

3 Direktørerne fordeler instituttets forretninger mellem sig. De kan overdrage et enkelt medlem af direktionen at forestå den daglige ledelse af instituttets virksomhed.

4 Direktionen ansætter og afskediger det fornødne personale. Instituttets vurderingsmænd ansættes og afskediges af statsministeriet og landsstyret efter indstilling af direktionen.

5 Repræsentantskabet virker som rådgivende organ for direktionen. Det afgiver erklæring om regnskab og beretning. Direktionen holder repræsentantskabet underrettet om instituttets virksomhed og indkalder det til møde, så ofte det skønnes fornødent, dog mindst een gang årligt. Direktionen foranlediger at valg af medlemmer til repræsentantskabet finder sted. Valgene foretages i februar måned og gælder fra 1. marts. Om låntagernes valg af medlemmer til repræsentantskabet gælder følgende regler: Anmeldelse af kandidater indsendes til direktionen inden 2. januar i det kalenderår, hvori valg skal foretages, underskrevet af mindst 5 låntagere. Valgene foregår skriftligt ved tilbagesendelse af stemmekort, der udsendes til låntagerne inden 1. februar. På stemmekortene anføres de anmeldte kandidater i alfabetisk orden. Der kan på hvert stemmekort stemmes på 2 kandidater. Stemmekort, der skal underskrives personlig, må være instituttet i hænde senest den 15. februar. Hvis der ved første valg ikke indkommer noget forslag til kandidater, kan disse vælges af direktionen. Ved senere valg kan de tidligere valgte låntagere, hvis de skriftligt har tilkendegivet overfor direktionen, at de er villige til at modtage genvalg, og andre forslag ikke rettidigt er indkommet, betragtes som genvalgt uden afstemning. Såfremt de pågældende ikke ønsker genvalg, og forslag til kandidater ikke er indkommet rettidigt, kan medlemmerne vælges af direktionen.

6 Vurderingsmændenes antal skal være mindst 3, hvoraf en skal være skibsbygningskyndig og en maskinkyndig, medens en skal have praktisk kendskab til fiskeri og indsigt i fiskerierhvervets økonomiske forhold.

Kapitel III Instituttets låroptagelse.

7 Direktionen kan optage lån ved udstedelse af kasseobligationer eller gældsbeviser. Kasseobligationerne udstedes i serier. Direktionen træffer afgørelse om seriernes størrelse, og hvornår kasseobligationerne skal udtrækkes. Obligationerne skal indeholde de ved seriens åbning vedtagne bestemmelser om deres forrentning og administration og affattes iøvrigt efter en af direktionen fastsat formular. De kan efter direktionens bestemmelse udstedes for beløb af forskellig størrelse. Hver størrelse har sit litra, og kasseobligationerne indenfor hvert litra har hver sit løbenummer. Med hver kasseobligation udleveres rentekuponer, der betegnes med samme litra og løbenummer som den kasseobligation, hvortil de hører. Kasseobligationerne lyder på ihændehaveeren, men kan noteres på navn hos instituttet og kan på vilkår, der fastlægges af direktionen, deponeres i instituttet. Til optagelse af lån kræves vedtagelse og underskrift af samtlige direktionens medlemmer.

8 Det samlede beløb af instituttets forpligtelser for optagne lån dækkes af pantebreve til instituttet for mindst det modsvarende beløb. Hvis der på grund af ekstraordinære afdrag på eller kontant indfrielse af pantebreve ikke forefindes fuld dækning som anført, og dækningsforholdet ikke kan genoprettes i den førstkommande termin gennem inddragelse af kasseobligationer eller ekstraordinære afdrag på gældsbeviser, skal den manglende dækning midlertidigt erstattes med tilgodehavender hos Danmarks Nationalbank eller aktiver, hvori umyndiges midler kan anbringes. Det påbudte dækningsforhold skal genoprettes, så snart det er muligt.

9 Renten af kasseobligationerne udbetales i de for vedkommende serie fastsatte udbetalingsterminer mod aflevering af de tilsvarende rentekuponer. Af rentebeløb, der ikke hæves til forfaldstiden, svares ingen rente.

10 De af instituttet udstedte kasseobligationer er uopsigelige fra ejerens side. Ved en series åbning bestemmes det, om dens kasseobligationer skal ordinært amortiseres alene ved indløsning efter udtrækning, således at de udtrukne numre indkaldes til indløsning, eller om de — efter bestemmelse, der forud for hver termin træffes af direktionen — skal amortiseres ved opkøb eller indløsning. I hver termin skal de kontant indbetalte afdrag, som instituttet har i behold, og det samlede afdragsbeløb, der af låntagerene skal indbetales kontant i termi-

nen, i størst muligt omfang anvendes til amortisation af kasseobligationer eller afdrag på gældsbeviser. De beløb, der ikke i terminen anvendes til amortisation eller afdrag, anbringes efter de i § 8, stk. 2, indeholdte bestemmelser.

11 Direktionen træffer bestemmelse om, hvorledes indkaldelse af udtrukne og opsagte kasseobligationer skal foregå.

Efter den termin, i hvilken en kasseobligation forfalder til indløsning, bærer den ingen rente. Hvis der ved indløsningen af en forfalden kasseobligation mangler tilhørende rentekupon for senere terminer end obligationens forfaldstermin, fradrages manglende kuponers beløb i indløsningssummen, forudsat at forholdet ikke er berigtiget ved mortifikation eller på anden måde.

12 Kasseobligationer, der er indløst eller opkøbt i amortisationsøjemed, såvel som indløste rentekuponer, skal efter på effektiv måde at være gjort ugyldige opbevares, indtil de ved revisionen af det pågældende årsregnskab har været forevist instituttets revisor, hvorefter de tilintetgøres på betryggende måde.

13 Forfaldne kasseobligations- og renrekuponbeløb, der ikke hæves inden forældelsesfristens udløb, tilfalder instituttet.

Kapitel IV. Instituttets udlån.

14 Begæring om lån fra instituttet affattes på ansøgningsskema, der tillige indeholder angivelse af de oplysninger og dokumenter, der skal ledsage begæringen. Det som pant tilbudte fartøj vil være at vurdere i overensstemmelse med reglerne i §§ 25—27. For vurderingen og øvrige med lånoptagelsen forbundne omkostninger erlægges et af direktionen fastsat gebyr.

15 Direktionen træffer afgørelse af, om lån kan bevilges, og fastsætter dets størrelse og vilkår under hensyntagen til samtlige foreliggende omstændigheder og under iagttagelse af de i loven og vedtægterne fastsatte bestemmelser. Til bevilgning af lån kræves underskrift af mindst 2 af direktionens medlemmer.

16 Lånet må med tillæg af foranstående hæftelser ikke overstige 50 % af fartøjets værdi, således som denne er fastsat ved den af instituttet foretagne vurdering. Den for lånet fastatte amortisationstid må ikke overstige 10 år. Dog kan direktionen under lånets afvikling, når særlige omstændigheder taler herfor, indrømme nedsættelse af eller henstand med betaling af afdragene, således at låneperioden forlænges til højst 15 år. Lån efter foranstående prioritetslån må kun ydes, når særlige omstændigheder taler herfor. Herved må særlig tages i betragtning om risikoen øges i væsentlig grad.

17 Lån ydes kun mod sikkerhed i fartøjer, der er hjemmehørende på Færøerne og anvendes til fiskeri. Lån kan ydes såvel til nybyggede fartøjer som til ombygning af ældre fartøjer, herunder til udskifning af motorer m. v. Lån ydes kun mod behørigt tinglæst eller registreret pantebrev i fartøjer med motor og andet tilbehør. Pantsætningen omfatter tillige forsikringssummen for fartøjerne. De pantsatte fiskefartøjer med motor og øvrigt tilbehør skal stedse være forsvarligt forsikret i forsikringsselskaber godkendt af landsstyret.

18 Bevilgede lån udbetales kontant til en af direktionen fastsat rente og kurs. Fastsættelsen bør ske med henblik på, at instituttet holdes skadesløst for eventuelle kurstab ved de af dette optagne lån. De for lånene udstedte pantebreve kan ikke overdrages til eje eller pant eller gøres til genstand for individuel retsfølgning. Bemærkninger herom optages på pantebrevens forside.

19 For instituttets forpligtelser er dets låntagere solidarisk ansvarlige — dog kun med de pantsatte fartøjer — med et beløb, der svarer til lånets hovedstol. Til fyldestgørelse af dette ansvar kan der opkræves overordentlige bidrag til reservefonden efter direktionens bestemmelse, jfr. § 20, stk. 3. Direktionen kan begrænse den solidariske hæftelse til alene at gælde grupper af fartøjer med ensartet risiko. De nærmere regler om en sådan begrænsning fastsættes af direktionen med statsministeriets og landsstyrets godkendelse. Medlemmer, der indfrier deres lån, kan ikke få kvittering for ophør af det solidariske ansvar, forinden der er forløbet 3 måneder efter, at regnskabet for det regnskabsår, i hvilket ind-

frielsen er sket, er indsendt til statsministeriet og landsstyret, og disse ikke har fundet anledning til bemærkninger vedrørende regnskabs rigtighed eller taget udtrykkeligt forbehold. Kvittering kan dog gives, såfremt reservefondet ved regnskabs afslutning har en størrelse af mindst 10 % af instituttets gældsforpligtelser.

20 Ved enhver optagelse af lån betales til reservefondet, jfr. § 28, et indskud på mindst 2 % af lånets hovedstol. Direktionen kan tillade, at indskuddet indbetales i indtil 4 lige store rater, der erlægges ved lånets udbetaling og i de nærmest derefter følgende terminer, når der ved det pågældende pantebrev gives samme sikkerhed for rest af indskud som for kapital, renter og øvrige ydelser. Hver termin erlægges et bidrag til reservefonden. Bidragets størrelse fastsættes af direktionen ved lånets optagelse til en fast procentdel af lånets hovedstol. Såfremt reservefondet andrager mindre end 2 % af instituttets gæld, kan direktionen med 3 måneders varsel til en indbetalingstermin kræve erlagt sådanne ekstraordinære bidrag til fondet, som ved nøjagtig påligning i forhold til de ordinære halvårslige bidrag måtte udfordres for at bringe fondet op til forannævnte størrelse.

21 Lånet tilbagebetales med lige store afdrag over det ved lånets optagelse fastsatte antal terminer, jfr. dog § 16, stk. 2, og § 23, stk. 1. Afdragene erlægges sammen med renter af lånets restgæld og bidrag til reservefonden hver 1. maj og 1. november. Af halvårsydelse der ikke erlægges senest henholdsvis 20. maj og 20. november svares morarente af det skyldige beløb fra forfaldsdagen, til betaling sker. Morarenten fastsættes til 1 % p. a. over den af Danmarks Nationalbank fastsatte diskonto, dog mindst til den for lånet gældende nominelle rente.

22 De af instituttet ydede lån er uopsigelige fra instituttets side, sålænge vedkommende låntager i enhver henseende opfylder sine forpligtelser, men er i modsat fald forfaldne til udbetaling. Lånene forfalder ved ejerskifte, men direktionen kan tillade, at de overtages af den nye ejer.

23 Enhver låntager er berettiget til at indfri lånet eller erlægge ekstraordinære afdrag på dette med 3 måneders varsel til en 1. maj eller 1. november. Ekstraordinære afdrag skal dog erlægges med beløb delelige med 100. Med hensyn til kvittering for det til lånet knyttede solidariske ansvar henvises til § 19, stk. 4, og med hensyn til udbetaling af andel i reservefondet henvises til § 28.

24 Enhver kvittering, som meddeles en låntager for halvårslige ydelser i henhold til § 21, skal specificere de indbetalte beløb og angive lånets restgæld.

Kapitel V. Vurdering.

25 Vurderingen af et fartøj, der agtes pantsat til instituttet, foretages af mindst 2 af instituttets vurderingsmænd. Direktionen udfærdiger en instruks for foretagelse af vurderinger, hvilken instruks nøje vil være at følge.

26 Såfremt direktionen skønner, at fartøjet muligvis ikke længere yder den fornødne sikkerhed for lånet, kan den kræve ny vurdering foretaget. Udgifterne ved en sådan vurdering kan pålægges låntageren, såfremt foretagelse af vurderingen skyldes hans forhold. Viser det sig, at det oprindelige lån overstiger 50 % af fartøjets værdi efter den således foretagne vurdering, kan direktionen opsiges lånet til omgående indfrielse.

27 Lånsøgere er under vurderingen pligtig til at give vurderingsmændene alle fornødne oplysninger om fartøjet og underskrive en erklæring på vurderingsforretningen om at have givet de ham afkrævede oplysninger efter bedste overbevisning.

Kapitel VI Reservefond.

28 Der oprettes et reservefond til imødegåelse af tab på instituttets udlån. Til dette fond henlægges de i § 20 omhandlede indskud og bidrag, de i henhold til § 19, stk. 2, pålignede ekstraordinære bidrag, fondets egne renteindtægter, samt instituttets driftsoverskud i det omfang, statsministeriet og landsstyret træffer bestemmelse herom. Reservefondets midler kan ikke anvendes til udlån, men bringes i let realisable papirer efter de for anbringelse af umyndiges midler gæld-

1955 29. juli

ende regler. Fondet opgøres ved slutningen af hvert regnskabsår, og på grundlag heraf beregnes dets størrelse i forhold til instituttets samlede gæld. En låntagers indskud til reservefonden ved optagelse af lånet udbetales ham, når lånet er indfriet, som nedenfor anført. Udbetaling finder først sted, når kvittering for det til lånet knyttede solidariske ansvar kan udstedes, jfr. § 19, stk. 4. Udbetaling kan ikke finde sted, såfremt reservefondet derved nedbringes til mindre end 10 % af instituttets gældsforpligtelser. Såfremt fondets størrelse ikke er tilstrækkelig til udbetaling af samtlige tidligere låntageres andele, sker udbetaling forlods til de i tidligere regnskabsår indfrieede lån fremfor til de senere indfrieede. Såfremt et beløb ikke efter foranstående regler vil kunne udbetales senest 5 år efter udløbet af det regnskabsår, hvori lånet er indfriet, bortfalder låntagerens krav på tilbagebetaling.

29 Såfremt reservefonden ved udløbet af et regnskabsår overstiger 20 % af instituttets gældsforpligtelser, kan det overskydende beløb efter direktionens bestemmelse overføres til instituttets grundfond.

Kapitel VII Administration, regnskab, revision m. v.

30 Instituttets administrationsudgifter afholdes af renteindtægterne af dets udlån og instituttets øvrige indtægter, for så vidt disse ikke tilfalder reservefondet, jfr. § 28.

31 Instituttets regnskabsår går fra 1. april til 31. marts. Ved regnskabsopgørelsen skal værdipapirer, der tilhører instituttet og er genstand for offentlig kursnotering, ansættes til et gennemsnit af den ved regnskabsårets slutning senest noterede køberkurs og de tilsvarende kurser i de nærmest forudgående 9 år. Den ansatte kurs må dog ikke overstige udtrækningskursen. Andre aktiver må højst ansættes til deres virkelige værdi. Der foretages sådanne afskrivninger og henlæggelser, som er fornødne til at dække konstaterede eller påregnelige tab på overtagne panter, restancer og andre aktiver.

32 I forbindelse med regnskabet affattes beretning om instituttets virksomhed i det pågældende regnskabsår. Beretningen skal indeholde oplysning om størrelsen af instituttets samlede udlån fordelt på forskellige ensartede grupper af fartøjer, om behæftelsesprocent i forhold til købesum for de panter, der har skiftet ejer om tidligere overtagne panter, der ikke ved regnskabsårets begyndelse var afhændet, og om de i regnskabsåret overtagne med angivelse af, hvor mange af de overtagne panter, der i regnskabsåret er solgt, samlet tab eller fortjeneste herved og om størrelsen af foretagne afskrivninger på panter. Beretning og regnskab forelægges repræsentantskabet til erklæring og indsendes med revisionens bemærkninger til statsministeriet og landsstyret senest 4 måneder efter regnskabsårets afslutning. Senest en måned efter udløbet af hvert kvartal indsender direktionen uddrag af instituttets regnskaber til statsministeriet og landsstyret.

Foranstående vedtægter for Færøernes realkreditinstitut stadfæstes herved i henhold til bestemmelsen i § 3 i lov nr. 60 af 12. marts 1955.

Statsministeriet, den 29. juli 1955.

Færøernes landsstyre, den 29. juli 1955.

5. aug. — Kunng. nr. 24 um broyting í reglug. frá 24. aug. 1954 viðv FISK TIL BRASILIU (Innsett í kunng. 1954).

16. aug. — Reglur viðv. VALI AV SJÚKRAHÚSSTÝRUM.

Val av limum, ið umbøða tíngið í sjúkrahússtýrunum, fer fram. Valt verður fyri hvørt sjúkahús sær: Dronning Alexandrines hospital, Klakksvíkar sjúkahús og sjúkahúsið á Tvøroyri. (Løgtingssamtykt.)

17. aug. — Lagtingslov nr 26 om Færøernes NATURHISTORISKE samling.

1 Færøernes naturhistoriske samling oprettes. Samlingen er landets ejendom.

17. aug. 1955

I samlingen indgår a) det materiale, der nu forefindes på Færøernes geologiske samling, b) den zoologiske samling, som H. A. Djurhuus og Niels á Botni har tilvejebragt, c) Rasmus Rasmussens plantesamling (Herbarium Færoense), som han overdrager til dette formål.

2 Samlingens formål er: a) at samle, opbevare og fremvise naturgenstande, der belyser Færøernes natur, b) at samle, opbevare og behandle naturvidenskabeligt materiale.

3 Samlingen får 3 afdelinger: a) den geologiske samling, b) den zoologiske samling, c) plantesamlingen.

4 Samlingen sorterer under landsstyret. Dette fører tilsyn med samlingen, dens bygninger og ejendele iøvrigt.

5 Samlingen tilsluttes den geologiske samling, hvis forstander har den daglige ledelse.

6 Landsstyret affatter overslag over samlingens indtægter og udgifter efter indstilling fra forstanderen. Det indgår i landskassens budget, har samme regnskabsår, revision og decision.

7 Forstanderen aflægger for hvert regnskabsår beretning til landsstyret vedrørende samlingens virksomhed.

8 Landsstyret affatter et regulativ om samlingens bestyrelse og virksomhed.

17. aug. — Løgtingslóg nr. 26 um Føroya *NÁTTÚRUGRIPASAVN*.

1 Stovnað verður Føroya náttúrugripasavn. Savnið er ogn landsins. Inn í savnið gongur a) tað tilfar, sum nú er á Føroya jarðfrøðissavni, b) tað djórasavn, sum H. A. Djurhuus og Niels á Botni hava fingið til vega, c. plantusavnið hjá Rasmus Rasmussen (Herbarium Færoense), sum hann letur til hetta endamál.

2 Virkisevni er: a) at savna, varðveita og framsýna náttúrugripir sum lýsa náttúru landsins, b) at savna, varðveita og handfara náttúruvísindaligt tilfar.

3 Savnið verður í 3 deildum: a) Jarðfrøðissavnið, b) Djórasavnið, c) Plantusavnið.

4 Savnið liggur undir landsstýrinum, sum hevur eftirlit við tí, tess bygningum og ognum yvirhøvir.

5 Savnið verður samskipað við jarðfrøðissavnið og fyristøðumaður tess hevur ta dagligu leiðslu.

6 Landsstýrið ger ætlan yvir savnsins inntøkur og útreiðslur eftir tilmæli frá fyristøðumanninum. Hon gongur inn sum deild í figgjarlóg landsins, hevur sama roknskaparár, endurlit og góðkenning.

7 Fyristøðumaðurin sendir fyri hvørt roknskaparár landsstýrinum frágreiðing um virki savnsins.

8 Landsstýrið ger reglugerð um stýri og virki savnsins.

5. sept. — Lagtingslov nr. 30 om optagelse af lån til bygning af TRAWLERE.¹

1 Landsstyret bemyndiges til sammen med finansudvalget på landskassens vegne at optage lån indtil 20 mill. kr. til finansiering af bygning og/eller køb af ståltrawlere og andre fiskefartøjer.

2 Landsstyret bemyndiges til sammen med finansudvalget at yde lån til enkeltpersoner eller foretagender der køber og/eller lader ståltrawlere og andre fiskefartøjer bygge, indtil 20 mill. kr.

3 Landskassens udlån sikres ved pant i trawlerne.

5. sept. — Løgtingslóg nr. 30 um lántøku til bygging av TROLARUM².

1) Som ændret ved ll. nr. 22, 28. marts 1956.

2) Som broytt við ll. nr. 22, 28. marts 1956.

1955 16. sept.

1 Landsstýrinum verður heimilað saman við fíggingarnevndini landskassans vegna at læna upp í 20 mill. kr. til finansiering av bygging og/ella keyp av stáltrolarum og onnur fiskifør.

2 Landsstýrinum verður heimilað saman við fíggingarnevndini úr landskassanum at læna monnum ella fyrítøkum sum keypa og/ella lata stáltrolarar og onnur fiskifør byggja, upp í 20 mill. kr.

3 Útlán landskassans verður at tryggja við veð í trolarunum.

16. sept. — Sorenskr. cirk. til samtlige sysselmænd ang. indberetning af TESTAMENTER.

Ved cirkulærer nr. 146 af 30. juni 1932 og nr. 236 af 12. aug. 1942 er det pålagt dommerkontorerne i Danmark at indberette alle oprettede testamenter til Centralkartoteket for testamenter i København. Notarialkontoret i København har nu anmodet om, at der også må blive givet sådanne indberetninger for Færøernes vedkommende. I den anledning anmodes sysselmændene om fra den 1. okt. 1955 at regne at indberette til notarialkontoret i Tórshavn samtlige testamentariske dispositioner, der måtte blive foretaget for sysselmanen som notarii publici. Et antal kort til brug ved indberetninger vedlægges. Hver indberetning bedes udfærdiget i to eksemplarer, hvoraf det ene vil blive videresendt til centralkontoret for testamenter i København, mens det andet indgår i et register for testamenter, som agtes oprettet specielt for Færøerne på notarialkontoret i Tórshavn. Opmærksomheden henledes på, at indberetningen må omfatte såvel nyoprettede testamenter, kodiciler til testamenter samt annulation af testamenter. Endvidere er det nødvendigt for identifikationen m. v. at samtlige indberetningskorts rubrikker bliver udtømmende udfyldt.

23. nov. — Lov nr. 282 om ændring af lov om lønninger og pensioner for LÆRERE VED FOLKESKOLEN på Færøerne.

1 I lov nr. 199 af 12. april 1949 om lønninger og pensioner for lærere ved folkeskolen på Færøerne sker følgende tilføjelser:

1. Til § 2 føjes som nyt afsnit:

Som pædagogisk rådgiver for skoledirektionen og som vejleder og rådgiver for de under direktionen hørende folkeskoler ansættes en skolekonsulent for folkeskolen på Færøerne, der udnævnes af kongen og lønnes med 5700 kr. årligt, stigende hvert 3. år med 600 kr. til 8100 kr.

Iøvrigt finder de i afsnittene IV, V og VI i nærværende lov indeholdte generelle bestemmelser anvendelse også for det heromhandlede embede. De nærmere regler for skolekonsulentens virksomhed fastsættes ved en af undervisningsministeren efter forhandling med skoledirektionen udfærdiget instruks.

2. Til § 23 føjes som nyt stk. 3:

Forsåvidt en lærer, der er indvalgt i folketinget, må holde vikar i sit embede for at kunne bestride sit folketingshverv, vil der til hjælp til bestridelse af vikarudgiften være at afkorte i hans lønning 1/3 af lønnen i den periode, for hvilken vikaren er antaget. Den del af vikarudgiften, der ikke dækkes herigennem, afholdes af statskassen.

2 Denne lov træder i kraft forsåvidt angår § 1, punkt 1, fra 1. april 1956 og forsåvidt angår § 1 punkt 2 fra begyndelsen af folketingsåret 1955—56.

24. nov. — Statsm. skr. om accessorier til FISKERI indenfor fiskerigrænsen.

I tilslutning til de anordning nr. 160 af 20. maj 1955 om ændring i anordning nr. 29 af 27. februar 1903 vedrørende fiskeripolitiet i havet omkring Færøerne givne bestemmelser om fiskerigrænsen ved Færøerne skal statsministeriet herved

efter stedfunden forhandling med udenrigsministeriet, forsvarministeriet og Færøernes landsstyre meddele, at det i lov nr. 59 af 23. april 1881 om fremmedes fiskeri under Færøerne, som ændret ved lagtingslov nr. 12 af 8. marts 1951 indeholdte forbud mod udenlandske statsborgeres fiskeri indenfor den ved nævnte anordning fastlagte fiskerigrænse tillige indebærer forbud for udlændinge mod inden for samme område at foretage alle handlinger, der kan betegnes som accessories til egentlig fiskerivirksomhed såsom omladning af fiskeladninger, tilvirkning, pakning og anden behandling af fisk eller fiskeriprodukter, forsyning af fiskerskibe fra andre skibe samt ankring af skibe med henblik på senere deltagelse i omladning eller indtagelse af forsyninger. Overtrædelse vil ifølge § 1 i nævnte lov kunne medføre bødestraf. Man anmoder om, at Færøernes landsstyre og andre myndigheder på Færøerne må blive gjort bekendt med foranstående, hvorved bemærkes, at chefen for Færøernes marinedistrikt vil blive underrettet ved forsvarministeriets foranstaltning.

25. nov. — Kunng. nr. 32 um FÓLKATELJING.

Vanliga fólkateljingin, sum fer fram 5. hvørt ár, eigur at verða í ár. Samtykt er, at teljingin fer fram 30. november 1955. Kommunustýrini senda út manntalslistar í hvørt hús innanfyri hvørja kommunu sær og hava øll, sum eru í kommununi náttúna millum 29. og 30. november, skyldu at geva teir upplýsingar um seg sjálvan, sum manntalslistin fyrisetur. Persónur sum hefur verið á ferð nevndu nátt, verður skrivaður í manntal í tí húsi, hann fyrst kemur í á morni tann 30. november, um hann er ikki taldur ádrastaðni. Húsbóndin stendur til svars fyri, at listarnir í rättari tíð eru greiðliga útfylltir viðvíkjandi øllum persónum í húski hansara. Listarnir eiga at vera skrivaðir við blekki. Kommunustýrið heintar listarnar inn aftur í seinasta lagi tann 5. desember.

29. nov. — An. nr. 291 for Færøerne om ændring af an. om anerkendte SYGEKASSER.

1 I kgl. anordning nr. 59 af 21. februar 1930, hvorved lov nr. 144 af 10. maj 1915 om anerkendte sygekasser med senere ændringer sættes i kraft på Færøerne, foretages følgende ændring:

Til § 13. Det i paragraffens stk. 2 fastsatte årlige statstilskud på 2 kr. for hver person, der ved årets udgang står som ubemidlet nydende medlem af sygekassen, forhøjes til 5 kr.

2 Denne anordning træder i kraft med virkning fra den 1. januar 1955.

20. dec. — Lagtingslov nr. 33 om NÆRING m. m.

1 *Lovens område:* Denne lov omhandler selvstændig næringsvirksomhed som industri, håndværk, handel, handelsagenter, transportvirksomhed, installationsvirksomhed, barbering og frisering.

2 *Erhvervelse af næringsbrev:* Den, der ønsker at drive nogen af de i § 1 omhandlede næringer, skal herom indgive anmeldelse til landfogden, der udsteder et næringsbrev som adkomst til at drive næring i en kommune. Forinden næringsbrevets udfærdigelse må ingen virksomhed efter denne lov påbegyndes.

3 *Betingelse for næringsbrev:* Ret til at få udfærdiget næringsbrev har enhver der godtgør: 1) at have dansk indfødsret, jfr. § 5, 2) at have bopæl på Færøerne, 3) at være fyldt 21 år og ikke være umyndiggjort, 4) at have rådighed over sit bo.

4 *Betaling for næringsbrev:* Ved næringsbrevs udstedelse betales: 1) Enkeltpersoner kr. 200.— 2) Selskaber og foreninger kr. 500.— For udfærdigelse af duplikateksemplarer som for meddelelse af påtegninger herpå erlægges kr. 5.—

Duplikateksemplarer skal have samme påtegning som næringsbreve. Afgifterne indgår i landskassen. Landsstyret bestemmer næringsbrevets udseende.

5 *Udlændinge*: Personer, der ikke har indfødsret, kan, når de opfylder de øvrige i § 3 opstillede betingelser, erhverve næringsbrev, for så vidt hertil er åbnet adgang ved traktatmæssig aftale. Efter omstændighederne kan en erklæring på tro og love om, at vedkommende ikke er ude af rådighed over sit bo, træde i stedet for nærmere dokumentation, jfr. § 3.

6 *Særlige tilladelser*: Landsstyret kan efter indhentet erklæring fra de stedlige myndigheder gøre undtagelser fra de i § 3 jfr. § 5 opstillede betingelser. I henhold til sådan tilladelse kan næringsbrev udfærdiges for indtil 5 år ad gangen. Det kan endvidere begrænses og betinges, således som det i hvert enkelt tilfælde måtte findes nødvendigt.

7 *Interessent- og kommanditselskaber*. I ansvarlige interessent- og kommanditselskaber, der ønsker at drive en af de i § 1 omhandlede næringer, påhviler det hver enkelt ansvarlig deltager at erhverve næringsbrev i overensstemmelse med forskrifterne i denne lov.

8 *Indenlandske aktieselskaber m. v.*: Indenlandske aktieselskaber og kommandit-aktieselskaber samt andre indenlandske selskaber med begrænset ansvar, der ønsker at drive en af de i § 1 omhandlede næringer kan erhverve næringsbrev, når direktøren (direktørerne) og flertallet af bestyrelsesmedlemmerne opfylder de i § 3 opstillede betingelser.

9 *Udenlandske aktieselskaber m. v.*: aktieselskaber og kommandit-aktieselskaber, der har indregistreret filialer her i landet samt andre selskaber med begrænset ansvar kan få næringsbrev til deres herværende filialer for så vidt og i det omfang adgang dertil er åbnet ved traktatmæssig aftale eller ifølge særlig tilladelse fra landsstyret. Filialbestyrerne skal opfylde de i § 3 jfr. § 5 og § 8 opstillede betingelser, medmindre fritagelse herfor meddeles af landsstyret efter indhentet erklæring fra de stedlige myndigheder.

10 *Andelsforeninger*. Brugsforeninger og andre andelsforeninger, der kun fordeles varer indenfor medlemmernes kreds, omfattes ikke af bestemmelserne i § 8 og er fritaget for at erhverve næringsbrev. Det samme gælder for foreninger, der bearbejder, forædler eller forhandler medlemmernes produkter. En betingelse for, at reglerne i 1. og 2. punktum kan bringes i anvendelse, er det dog, at den del af virksomhedens overskud, der ikke anvendes i veldædigt øjemed eller henlægges til foreningens formue, fordeles mellem medlemmerne i forhold til deres omsætningen. Bestyrere og uddelere i de i denne paragraf omhandlede andelsforeninger må ikke drive handelsnæring eller anden af denne lov omfattet næring, der svarer til foreningens virksomhed, ligesom foreningen ikke må have butikslokaler sammen med virksomheder, til hvis udøvelse der kræves næringsbrev. Fællesforeninger af andelsforeninger er ligeledes fritaget for at erhverve næringsbrev, for så vidt disse opfylder betingelserne i § 10, 1. og 2. stk.

11 *Ophør af næringsret*: Død, bortflytning fra landet m. v.

Retten til at drive næring i henhold til erhvervet næringsbrev bortfalder ved indehaverens død. Endvidere bortfalder denne ret, såfremt indehaveren ophører at have bopæl her i landet eller at indehaveren ophører at opfylde de i § 3 jfr. § 5 indeholdte betingelser. De i §§ 9 og 10 nævnte selskabers ret til at drive næring i henhold til næringsbrev, bortfalder, dersom direktøren (direktørerne), filialbestyrerne eller flertallet af bestyrelsesmedlemmerne ophører at opfylde de i § 3 jfr. § 5 og §§ 8 og 9 opstillede betingelser. Landsstyret kan dog efter indhentet erklæring fra stedlige myndigheder tilstå undtagelser fra de i denne paragraf indeholdte bestemmelser.

12 *Tilbagelevering af næringsbrev*: Bortfalder rettigheder i henhold til næringsbrev (jfr. § 11) skal næringsbrevet med tilhørende duplikateksemplarer tilbageleveres til landfogden inden 2 måneder.

13 *Industri og håndværk*: Landsstyret fastsætter hvilke næringer der skal an-

ses at være henholdsvis industrinæring og håndværkernæring.¹ Næringsbrev på industrinæring berettiger — med de af lovgivningen iøvrigt indeholdte indskrænkninger og undtagelser — til udøvelse af industrinæring af enhver art og desuden til udøvelse af ethvert håndværksfag i det nævnte omfang, som måtte være nødvendig til færdiggørelse af et industrielt arbejde. Næringsbrev på håndværk berettiger — med de af lovgivningen iøvrigt indeholdte indskrænkninger og undtagelser — til udøvelse af det eller de i næringsbrevet angivne håndværksfag og desuden til udøvelse af ethvert andet håndværksfag eller industrinæring som måtte være nødvendigt til fuldførelse af et håndværksarbejde i henhold til næringsbrevet. Personer, der ikke i vedkommende håndværks- eller industrivirksomhed benytter anden medhjælp end ægtefælle og hjemmeværende børn eller børnebørn, er — medmindre undtagelse herfra er gjort — berettigede til uden erhvervelse af næringsbrev at udøve håndværksmæssig eller industriel virksomhed. I sygdomstilfælde kan landfogden tillade, at anden navngiven person benyttes som medhjælp. Sådanne personer er berettigede til fra bolig, værksted, butik eller andet fast forretningssted at sælge egne produkter og genstande, der ved den behandling, de har været underkastet i vedkommende næringsbrug, er undergået en væsentlig forandring. Personer, der i henhold til foranslående bestemmelse driver virksomhed uden at have næringsadkomst, må ikke arbejde i fællesskab.

14 Håndværkeres og industridrivendes næringsområde: Næringsbrev på håndværks- eller industrinæring berettiger — med de af lovgivningen i øvrigt indeholdte indskrænkninger og undtagelser — til etablering af værksteder eller andre faste forretningssteder i vedkommende kommune og derfra at udøve faget.

15 Handlendes næringsområde og afsætningsret: Næringsbrev på handel berettiger — med de af lovgivningen i øvrigt indeholdte indskrænkninger og undtagelser — til afsætning af varer af enhver art fra butik eller andet fast forretningssted, dog at en handlende ikke er berettiget til at have mere end eet fast udsalgssted i vedkommende kommune. Landsstyret kan dispensere fra denne bestemmelse. Handlende er ikke berettiget til at afsætte varer fra automater, medmindre disse er opstillet i umiddelbar forbindelse med de pågældende handlendes udsalgssteder, dog kan handlende opstille automater i restauranter, skibsskspeditioner, passagerskibe, foreningslokaler o. l.

16 Handelsagentur: Ved handelsagent forstås i denne lov den, som for en anden har påtaget sig det hverv at virke for afsætning af varer ved at optage bestillinger til den pågældende eller at sælge varer i dennes navn, og som ikke er ansat i agenturgiverens tjeneste, men udøver virksomheden som selvstændig forretningsdrivende med eget kontor eller andet eget lokale, hvortil meddelelser angående forretningen sendes. Virksomhed som handelsagent anses som selvstændig handelsnæring (jfr. § 1).

17 Vognmandsnæring: Ved vognmandsnæring forstås i denne lov befordring af personer, varer o. l. ved hjælp af vogne eller lignende befordringsmidler, der bevæges ved mekanisk drivkraft eller trækdyr.

18 Offentlige institutioner: Næringer, som drives af offentlige institutioner, berøres ikke af denne lov.

19 Prisaftaler m. v.: Aftaler og bestemmelser, der med hensyn til pris-, produktions- eller transportforhold træffes af enkeltvirksomheder eller sammenslutninger indenfor de materielle erhverv skal registreres i landsstyret eller hos den institution som landsstyret bestemmer. Aftaler eller bestemmelser m. v. om pris-, produktions- eller transportforhold er forbudt, forsåvidt de pågældende aftaler eller bestemmelser medfører eller kan antages at medføre urimelige priser eller andre samfundsmæssigt urimelige indskrænkninger i den frie erhvervsudøvelse. I tvivlstilfælde træffer landsstyret endelig afgørelse ligesom det ved kundegørelse kan fastsættes nærmere regler vedrørende de i nærværende paragraf indeholdte bestemmelser.

¹⁾ Jfr. Kunng. nr. 34, 20. dec. 1955.

1955 20. dec.

Foreninger af næringsdrivende: Landsstyret kan meddele stadfæstelse på vedtægter for de under denne lov henhørende næringsdrivende og foreninger af disse med den virkning, at vedtægterne ikke kan ændres uden landsstyrets samtykke.

20 Sager vedrørende overtrædelse af de i denne lov indeholdte forskrifter behandles som politisager og medfører bøder, for så vidt ikke højere straf er forskyldt. Undladelse af at opfylde de i § 19 foreskrevne pligter eller meddelelse af vildledende oplysninger kan medføre dagbøder, der fastsættes af landsstyret. Sådanne sager kan indbringes for domstolene. Udbytte, der indvindes ved handlinger, der er i strid med bestemmelserne i § 19 eller de i henhold til samme givne pålæg kan ved dom inddrages i landskassen. Bøder i medfør af denne lov indgår i landskassen.

21 Denne lov træder i kraft straks. Samtidig træder § 10 i lov af 21. marts 1855 om ophævelse af den kongelige enehandel på Færøerne jfr. lov nr. 70 af 7. marts 1881 ud af kraft samt lagtingslov nr. 24 af 21. februar 1950, § 1, stk. 1. Næringsbrev til handel, som er udstedt forinden denne lovs ikrafttræden, berøres ikke af denne lov. Andre erhvervsvirksomheder, som falder ind under denne lov, og som findes den dag, denne lov bliver kundgjort, kan få næringsbrev udstedt uden betaling i 2 måneder fra kundgørelsesdagen.

20. dec. — Løgtingslóg (nr. 33) um VINNU v. m.

1 *Øki lógarinnar:* Undir hesa lóg koma eignar vinnur sum idnaður, handverk, handel, handilsumboð, flutningur, innleggingar, raking- og hárgreiðsla.

2 *Fáing av loyvisbrævi:* Hann, ið ætlar sær at røkja onkra av teim í § 1 nevndu vinnum, skal siga landfútanum frá. Fútin gevur loyvisbræv sum heimild til at røkja vinnu í einari kommunu. Fyrr enn loyvisbræv er fingið, má ongin vinna eftir hesi lóg byrjast.

3 *Treyt fyri loyvisbrævi:* Rætt til loyvisbræv hevur hvør persónur, sum prógv-ar: 1) at hava danskan heimarætt, smbr. § 5, 2) at hava bústað í Føroyum, 3) at vera 21 ára gamalur og ikki gjørdur ómyndigur, 4) at hava ræði á búgvi sínum.

4 *Gjald fyri loyvisbræv:* Fyri loyvisbræv verður at rinda: 1) Einstakan persón kr. 200.-. 2) Partafeløg ella onnur feløg kr. 500.-. Fyri eftireintak og fyri árit á tilik verður at rinda kr. 5.-. Eftireintøk skulu hava somu árit sum loyvisbrøv. Gjöldini fara í landskassan. Landsstýrið tekur avgerð um útsjónd loyvisbrævanna.

5 *Utlendingar:* Persónar, sum hava ikki heimarætt, kunnu um teir halda hinar í § 3 nevndu treytir, fáa loyvisbræv, um so er, at millumlandasáttmáli loyvir slíkt. Eftir umstøðunum kann váttan undir trúartreytum nýtast í staðin fyri próvførslu smbr. § 3 at hava ræði á búgvi sínum.

6 *Serlig loyvi:* Landsstýrið kann eftir tilmæli frá stedligum valdi gera undantak frá teim í § 3 smbr. § 5 settu treytum. Sambart tilik loyvi kann loyvisbræv gevast við gildi upp í 5 ár í senn. Tað kann skerjast og treytast, sum ætlast neyðugt í hvørjum føri.

7 *Interessenta- og kommanditfeløg:* Í ábyrgdum interessenta- og kommanditfeløgum, sum røkja skulu onkra av teim í § 1 nevndu vinnum, skal hvør einstakur ábyrgdur luthavari hava loyvisbræv eftir reglunum í hesi lóg.

8 *Innlendsk partafeløg v. m.:* Innlendsk partafeløg, kommandit-partafeløg og onnur innlendsk feløg við skerdari ábyrgd, sum røkja skulu onkra av teim í § 1 nevndu vinnum, kunnu fáa loyvisbræv, um so er, at stjórin (stjórnir) og meirilutur nevndarmanna lúka treytirnar í § 3.

9 *Utlendsk partafeløg v. m.:* Partafeløg og kommandit-partafeløg, sum skrásett hava fingið úthandlar her á landi og onnur feløg við skerdari ábyrgd kunnu fáa loyvisbræv fyri úthandil teirra, um so er, at millumlandasáttmáli loyvir tað ella eftir serloyvi landsstýrisins. Leiðsla úthandilsins skal halda tær í § 3 smbr. § 5 og § 8 settu treytir, uttan so at landsstýrið eftir tilmæli frá stedligum valdi loyvir avvik.

10 *Lutafelög*: Brúksfelög og önnur lutafelög, sum bert handla innan limanna, koma ikki undir reglunar í § 8 og eru so stutt frítikin fyri at loysa loyvisbrøv. Heldur ikki felög, sum framleiða, edla, selja úrdráttir limanna ella handla teirra millum koma undir hesa reglu. Treytin fyri at koma undir reglurnar í 1. og 2. petti er tó, at tann parturin av rakstraravlopinum, sum verður ikki nýttur við vælgerandi endamáli ella fer á ognarroknskap felagsins, verður býttur limanna millum eftir luti teirra í vørumfari felagsins. Fyrstøðumenn og útflyggjarar hjá teim í hesi grein nevndu lutafelögum mugu ikki sjálvir røkja vinnu samsvarandi felagsins virki, eins og felagið má ikki hava krambúðarrúm saman við virki, sum tørvar loyvisbræv eftir hesi lóg. Meginfelag lutafelaga sleppur eisini undan at loysa loyvisbræv, um so er, at tað heldur treytirnar í § 10, 1. og 2. petti.

11 *Upphald av vinnurætti*: Deyð, flyting av landi v. m. Rættur at røkja vinnu sambart loyvisbræv dettur burtur við deyða loyvishavarans. Hesin rættur dettur eisini burtur, um so er, at loyvishavari flytur burtur av landi ella annars kemur undir tær í § 3 sbr. § 5 nevndu treytir. Vinnurættindi felaga sambart § 8 og § 9 eftir loyvisbrævi detta burtur, um so er, at stjórin (stjórnir), faktor úthandla ella meirilutur nevndanna ikki longur heldur tær í § 3 sbr. § 5 og § 8 og 9 settu treytir. Landsstýrið kann tó eftir tilmæli frá stedligum valdi gera undantak frá reglunum í hesi grein.

12 *Innafturlating av loyvisbrævi*: Detta rættindi sambart loyvisbræv burtur (sbr. § 11), skal loyvisbrævið við eftireintøkum latast innaftur til landfútan innan 2 mánaðir.

13 *Ídnaður og handverk*: Landsstýrið fyrisetur, hvørjar vinnur kunnu teljast sum ídnaður ella handverk.¹ Loyvisbræv til ídnað gevur rætt til — við teim skerjingum og undantøkum, sum löggávan yvirhøvdur fyrisetur — at røkja ídnað — líka mikið hvønn — og hartil eisini alt handverk sum neyðugt er at fullkoma eitt ídnaðarligt arbeiði. Loyvisbræv til handverk — við teim skerjingum og undantøkum, sum löggávan yvirhøvdur fyriskrivur — gevur rætt til at røkja tað handverk ella tær handverksgreinir, sum tilskilaðar eru í loyvisbrævinum og hartil hvørt annað handverk ella hvønn annan ídnað, sum tørva at fullkomna eitt liðugt handverksarbeiði eftir loyvisbrævinum. Persónar, sum í viðkomandi handverks- ella ídnaðarvirki nýta ikki aðra hjálp enn hjúnafelaga og heimabúgvandi børn ella barnabørn — uttan so, undantak er gjørt — hava rætt til uttan at fá loyvisbræv at røkja handverks- ella ídnaðarligt virki. Í sjúkdómstíffelli kann landfútin geva loyvi til, at annar navngivin persónur verður tikin til hjálpar. Tilíkir persónar hava rætt til frá bústað, verkstað, krambúð ella øðrum føstum vinnustað at selja egna framleiðslu og lutir, sum eru munandi broyttir av tí tilgerð, tey hava fingið í viðkomandi vinnuvegi. Persónar, sum eftir her tilskilaðu reglu røkja vinnu uttan loyvisbræv, mugu ikki arbeiða í samvinnu.

14 *Vinnuøki handverks- og ídnaðarmanna*: Loyvisbræv til handverk ella ídnað gevur rætt til — við teim í löggávuni yvirhøvdur fyrisettu skerjingum og undantøkum — at halda verksmiðjur ella annan fastan vinnustað í kommununi, og at røkja vinnuna í og frá hesari kommunu.

15 *Vinnuøki og vinnurættur handilsmanna*: Loyvisbræv til handils gevur rætt til — við teim skerjingum og undantøkum, sum löggávan yvirhøvdur fyriskrivur — at fremja vøruhandilsskap — líka mikið hvønn — frá krambúð ella fastari sölubúð í einari kommunu. Landsstýrið kann gera undantak frá hesi reglu. Handilsmenn hava ongan rætt til at halda automat, uttan so at hann er fastur í sölubúðini. Tó kunnu automatir baldast í restaurantum, skipaavgreiðslum, ferðmannaskipum, felagshúsum o. l.

16 *Handilsumboð*. Handilsumboðsmaður eftir hesi lóg er persónur, sum annars vegna hevur givið seg til at fremja vøruhandil við upptøku av bileggingum hjá umboðsgevaranum ella selja vørur í navni hansara, uttan at vera settur

1) Sbr. Kunng. nr. 34, 20. dec. 1955.

1955 20. dec.

í starv umboðsgevarans, men aftur ímóti røkir vinnuna leysur av honum frá egnari skrivstovu ella øðrum egnum rúmi, sum taka kann ímóti frásøgnum handlinum viðvíkjandi. Virki sum handilsumboð er at skilja sum egin handilsvinna (sbr. § 1).

17 *Aksturvinna*: Eftir hesi lóg er akstur at skilja sum vinnuligur flutningur av persónum, vørum o. l. í vogni ella øðrum akfari, sum drigið verður av maskinu ella øðrum alvi.

18 *Almennir stovnar*: Vinnur, sum almennir stovnar røkja, koma ikki undir hesa lóg.

19 *Príssáttmálar v. m.*: Sáttmálar, sum gjørdir verða um pris-, framleiðslu- ella flutningsviðurskifti, av monnum ella feløgum innan evnisligar vinnur skulu skrásetast í landsstýrinum ella hjá stovni, sum landsstýrið fyrisetur. Sáttmálar ella reglur v. m. um pris-, framleiðslu- ella flutningsviðurskifti eru bannað, um so er, at tilíkir sáttmálar ella tilíkar reglur hava við sær óbílígar prísir ella aðrar óbílígar skerjingar í landsins vinnufrælsi. Landsstýrið tekur endaliga avgerð í ivamálum eins og tað við kunngerð kann fyriseta gjøllari reglur um tær í hesi grein innihildnu fyriskipanir.

Felagsskapur teirra vinnurøkjandi: Landsstýrið kann staðfesta samtyktir hjá vinnufeløgum, sum undir hesa lóg koma, og eisini meginfeløgum teirra við tí fylgju at samtyktir teirra ikki kunnu broytast uttan samtykki landsstýrisins.

20 Mál um brot móti fyriskipanum eftir hesi lóg fara fram sum lögreglumál og hava við sær bøtur, um ikki størri revsing er uppiborin. Undandráttur frá teim í § 19 nevndu skyldum eins og rangar upplýsingar kunnu hava við sær dagbøtur, sum landsstýrið fyrisetur. Tilíki mál kunnu skjótast inn til rettaravgerðar. Vinn-ingur, sum fingin er, í stríð við fyriskipanir eftir § 19 í hesi lóg ella sambart treytir eftir henni kann við dómi dragast inn í landskassan. Bøtur eftir hesi lóg fara í landskassan.

21 Henda lóg kemur í gildi beinanvegin. Samstundis fer § 10 í lóg frá 21. marts 1855 om ophævelse af den kongelige enehandel på Færøerne smbr. lóg nr. 70 frá 7. mai 1881 úr gildi og lögtingslóg nr. 24 frá 21. februar 1950, § 1, pt. 1. Loyvisbrøv til handils, sum givin eru undan hesi lóg, nemast ikki av henni. Aðrar vinnur, sum koma undir hesa lóg, og sum eru tann dag, lógin verður kunn-gjörd, fáa loyvisbræv ókeyps í 2 mánaðir frá kunngerðardegnum.

20. dec. — Kunng. nr. 34 um HANDVERKS- OG ÍDNAÐARVINNU.

Eftir ummæli frá starvsfeløgum fyrisetur landsstýrið fylgjandi eftir §§ 13 og 14 í lögtingslóg nr. 33 frá 20.12.1955 um vinnu v. m.

1 Sum handverk er at skilja: Bakarar og kondittarar, báta- og skipasmiðir, bilmekanikarar, blikksmiðir, bókbindarar, bøkjarar, dreygarar, el-innleggjarar, elektromekanikarar, finmekanikarar, formarar, fotografar, gass- og vatninnleggjarar, glarmeistarar, gull- og silvursmiðir, hárfriðkarar, hjól- og vognsmiðir, instrumentsmiðir, jarnsmiðir, koparsmiðir, málarar og tapetserarar, maskinarbeidarar, múrarar, polstrarar, prentarar (setarar og prentarar), radiomekanikarar, rakarar, rørleggjarar, seglmakarar og riggarar, skósmiðir, skorsteinsreinsarar, saðilmakarar, slaktarar, skraddarar, snikkarar, steinhøggarar, tannteknikarar, ursmiðir, og aðrir, sum landsstýrið fyrisetur.

2 Sum ídnaður er at skilja: Bommgerð, fiskaturking, flakavirki, konservergerð, lakk-og málingagerð, margaringerð, miniralvatns- og ølgerð, skipasmið, trolvirki, tunnurvirki og annað, sum landsstýrið fyrisetur.

3 Teir, sum tilskilaðir eru í §§ 1 og 2 sum vinnurøkjandi eru at skilja ávikavist sum handverks- ella ídnaðarrøkjandi líka mikið stóðd virkisins.

4 Loyvisbræv til handverk gevur rættindi til við teim skerjingum og undan-tøkum, sum lógin tilskilar, at útinna handverksvinnu eftir loyvisbrævinum og har-afrat til útinningar av einumhvørjum handverks- elle ídnaðarvinnu so vitt tað

er neyðugt til fullfíggingar av einum lidnum handverksarbeiði innanfyri ta starvs-grein, sum loyvisbrævið tilskilar.

5 Loyvisbræv til ídnaðarvinnu gevur rættindi til við teim skerjingum og undan-tøkum, sum lógin tilskilar, at útinna ídnaðarvinnu og haraftrat til útinningar av einum hvørjum handverki so langt sum tað er neyðugt til fullfíggingar av einum ídnaðararbeiði.

22. dec. — An. nr. 319 for Færøerne om ændring i an. for Færøerne om FOR-SIKRING mod følgerne af ulykkestilfælde.

1 Til § 1. Den til stk. 3 hørende liste affattes således:

I henhold til den regeringens ved §82 i lov om forsikring mod følger af ulykkestilfælde, jfr. bekendtgørelse nr. 198 af 12. april 1949, meddelte bemyndigelse fastsættes herved følgende ændringer i anordning for Færøerne nr. 161 af 29. marts 1939 om forsikring mod følger af ulykkestilfælde:

Sygdomme og giftige stoffer:

Lungesygdomme, der skyldes indåndning af stenstøv og mineralier.

Forgiftning ved bly og dets legeringer eller sammensætninger samt følgerne af sådan forgiftning.

Forgiftning ved kviksølv og dets legeringer eller sammensætninger samt følgerne af sådan forgiftning.

Forgiftning ved fosfor eller dets forbindelser samt følgerne af sådan forgiftning.

Forgiftning ved arsen eller dets forbindelser samt følgerne af sådan forgiftning.

Forgiftning ved fluor eller dets forbindelser samt følgerne af sådan forgiftning.

Forgiftning ved kulilte samt følgerne af sådan forgiftning.

Forgiftning ved cian eller dets forbindelser (kalkkvælstof m. v.) samt følgerne af sådan forgiftning.

Forgiftning ved nitro- og amido-derivater af aromatiske forbindelser samt følgerne af af sådan forgiftning.

Forgiftning ved halogenderivater af kulbrinter samt følgerne af sådan forgiftning.

Forgiftning ved de i indenrigsministeriets bekendtgørelse af 29. juni 1943 nævnte organiske opløsningsmidler samt følgerne af sådan forgiftning.

Miltbrand, kalvekastningsfeber, Weil's syge og trihofyti ved smitte fra dyr og dyriske produkter (fremkaldt af bac. anthracis, bac. abortus Bang, leptospirae, trichophyton).

Patologiske forandringer, som skyldes radium, andre radioaktive stoffer eller røntgenstråler.

Primært epithelium af huden (cancer) fremkaldt ved berøring eller brug af tjære, beg, bitumen, mineralske olier, paraffin eller forbindelser, produkter eller rester af disse stoffer.

Kroniske og kronisk recidiverende hudsygdomme fremkaldt ved påvirkning af: de stoffer der kan fremkalde forgiftninger som de i nærværende skema omhandlede.

(Fag, industrier og arbejdsprocesser. Ovenstående gælder for: Enhver under ulykkesforsikringen hørende virksomhed og beskæftigelse).

Eksotiske træsorter.

Cement og kalk.

Sprængstoffer.

Kunsgødning, sædbedsere og andre midler mod planteparasitter.

Kunsgummi, kunstharpiks, kunsthorn, kunstuld, kunstvoks og lignende syntetiske produkter samt stoffer, der tilsættes gummi.

Midler til hårets pleje.

(Gældende for: virksomheder, i hvilke de nævte stoffer fremstilles eller anvendes

1955 22. dec.

- Paraphenyldiamin og dermed beslægtede forbindelser.
(Gældende for: Virksomheder, i hvilke de nævnte farvestoffer fremstilles og anvendes, samt pelsindustrien).
- Terpentinolie samt andre opløsnings- og fortyndingsmidler.
(Gældende for: Malerfaget samt arbejdsprocesser i grafiske, kemisk-tekniske, keramiske, metal- og træindustrielle virksomheder, ved hvilke de nævnte stoffer eller blandinger indeholdende disse anvendes).
- Kemiske tøjrensere samt tøjfarver.
(Gældende for: Tekstil-, skrædder-, konfektions- og tøjrensningsvirksomheder).
- De til fremstilling og forarbejdning af læder og skotøj benyttede stoffer.
(Gældende for: Læder- og skotøjsindustri).
- De til fremstilling af bagværk benyttede stoffer.
(Gældende for: Bagerier og møllerier).
- Cikorier
(Gældende for: Virksomheder, i hvilke cikorirødder fremstilles eller bearbejdes).
- Muslinger og fisk samt de til konservering heraf benyttede stoffer.
(Gældende for: Muslinge- og fiskeskonserver- og fiskeskindfabriker).
- Alcyonidiet søkørvel.
(Gældende for: Hos de i henhold til anordningens §§ 56 og 57 forsikrede, som har været beskæftiget ved fiskeri).
- Hudsygdomme.
(Gældende for: Hos de i henhold til anordningens § 58 forsikrede).
- Asthma bronchiale fremkaldt ved påvirkning af:
Mel.
(Gælder for: Bagerier og møllerier).
- Paraphenyldiamin og dermed beslægtede stoffer.
(Gældende for: Pelsindustri).
- Kunstharpiks.
(Gældende for: Virksomheder, i hvilke kunstharpiks og genstande heraf fremstilles).
- Eksotiske træsorter.
(Gældende for: Træindustri).
- Knogle-, muskel- og blodkarlidelser fremkaldt af vibrationer.
(Gældende for: Arbejdsprocesser, ved hvilke vibrationer overføres fra trykluftværktøj, bankemaskiner og lignende).
- Stær.
(Gældende for: Glasindustri).
- Døvhed og svær tunghørighed.
(Gældende for visse arbejdsprocesser indenfor jern- og metalindustri (nitning, stemning og lignende).
- Til § 3, stk. 1 indføres som nyt 2. punktum:
»Endvidere omfatter forsikringen ulykkestilfælde, der rammer den forsikrede på vej direkte til eller fra arbejdsstedet, når hans færden foranlediges af og står i umiddelbar sammenhæng med sådant arbejde.« I 3. punktum ændres »Endvidere« til »Endelig«.
- Til § 9 »Amtslægen« ændres til »landslægen«.
- Til § 12: I stk. 1 nr. 3, indføres efter »arbejde« ordene: »eller under hans færden direkte til og fra arbejdsstedet«.
- Til § 16: »Amtet« ændres til »Rigsombudsmanden«.
- Til § 25: 1. punktum affattes således: »Dagpengenes størrelse udgør 6 kr. daglig«.
- Til § 30: Som nyt stk. 2 og 3 indføres:
»Stk. 2. Er der af forsørgelsesvæsenet ydet en tilskadekommen hjælp i et tidsrum, for hvilket der senere godtgøres dagpenget efter ulykkesforsikringsanordningen, skal vedkommende opholdskommune ved behørig transport fra den tilskadekomne være berettiget til af forsikringselskabet at kræve dækning for hjælp-

pen ud af dagpengene, og kun så langt disse strækker, for så vidt kravet er anmeldt, før dagpengene forfalder til udbetaling, medens den tilskadekomne får udbetalt det muligt overskydende beløb. Kommunen kan kun kræve dækning af hjælp, der er ydet i anledning af den ved dagpengenes udeblivelse forårsagede trang.

Stk. 3. Er der af en statsanerkendt sygekasse (statskontrolleret sygeforening) ydet dagpenge i et tidsrum, for hvilket der senere tilstås dagpenge efter denne anordning, finder bestemmelsen i stk. 2 tilsvarende anvendelse.

Til § 32: I stk. 2 ændres »3/5« til 2/3«.

Til § 39: I stk. 1

- 1) ændres »3 600 kr.« til » 9 720 kr.«
- 2) — »1 350 - « - » 3 645 - «
- 3) — »2 700 - « - » 7 290 - «
- 5) — »6 300 - « - »17 010 - «
- 6) — »6 300 - « - »17 010 - «

I stk. 4 ændres »450 kr.« til »1.215 kr.«. I stk. 5 ændres »180 kr.« til »486 kr.«.

Til § 40: Som nyt 3. punktum indsættes: »Lige med indfødt anses med hensyn til krav på erstatning den efterladte enke, selv om hun ikke har dansk indfødsret, såfremt den forulykkede var dansk statsborger«.

Til § 41: »100 kr.« ændres til »300 kr.«.

Til § 44: »900 kr.« ændres til »2 700 kr.«.

Til § 55: I stk. 1 udgår »når 1 400 kr. eller i Thorshavn 1 600 kr.«, og i stedet indsættes: »overstiger det i § 74, stk. 1, fastsatte beløb«. I stk. 2 ændres »de anførte« til: »det i stk. 1 omhandlede«.

Til § 57: I stk. 1 ændres »forsikringsansvar« til »forsikringspligt«, og ordene: »(pligt til refusion af forsikringsbidrag, jfr. § 58, stk. 2,) udgår.

Til § 58: Paragraffen affattes således:

Stk. 1. Enhver person, der for egen regning eller i fællesskab med andre driver erhvervsvirksomhed, som falder ind under § 57, stk. 1, og for hvis vedkommende mindst 1/5 af årsfortjenesten skyldes personlig virksomhed ved det nævnte erhverv, er endvidere forpligtet at tegne forsikring for sin egen person. Fra det øjeblik, sådan forsikringspligt indtræder, og så længe den vedvarer, er pågældende medlem af Færøernes ulykkesforsikring (Føroya vanlukku-trygging), jfr. § 78, stk. 4.

Stk. 2. Enhver efter § 57 forsikringspligtig arbejdsgiver og enhver person, der uden at benytte forsikringsberettiget medhjælp driver erhvervsvirksomhed, som hører under § 57, har, såfremt han ikke efter bestemmelserne i stk. 1 er forpligtet til at forsikre sig selv, adgang til at blive medlem af Føroya vanlukku-trygging.

Stk. 3. Den i stk. 1 og 2 omhandlede forsikring kan tegnes således, at den tillige omfatter hustruen, såfremt hun i væsentligt omfang deltager i mandens erhvervsvirksomhed.

Stk. 4. Den i nærværende paragraf omhandlede forsikring omfatter følgerne af ulykkestilfælde, der indtræffer i de pågældendes erhvervsvirksomhed og i deres husholdning. Denne forsikring og i det hele personlig forsikring omfatter også ulykkestilfælde ved grindefangst uanset grindereglementet.

Til § 61: Efter »forsikringen« indføjes »efter §§ 56 og 57«.

Til § 73: I stk. 1 ændres ordene »når 1.400 kr. eller i Thorshavn 1.600 kr.« til: »overstiger det i § 74, stk. 1, fastsatte beløb«. I stk. 4 ændres »de anførte« til »det i stk. 1 omhandlede«.

Til § 74: I stk. 1 udgår ordene »ikke når 1.400 kr. eller for så vidt de er bosatte i Thorshavn, 1.600 kr.«, og i stedet indsættes: »ved ansættelse til indkomstskat ikke overstiger 4.200 kr.«.

1955 22. dec.

Som nyt 2. punktum indføjes:

»Såfremt leveomkostningerne på Færøerne stiger eller falder væsentligt, fastsætter socialministeren — efter indstilling fra landsstyret eller efter forud indhentet erklæring fra dette — en tilsvarende forhøjelse eller nedsættelse af for-nævnte beløb«.

I 3. punktum udgår »§ 59«. I stk. 2 ændres »vedkommende forsikringsselskab eller forsikringsforbund« til »Føroya vanlukkutrygging«.

2 Denne anordning træder i kraft den 1. januar 1956 og kommer til anvendelse på ulykkestilfælde indtrufne nævnte dato eller senere, medens tidligere indtrufne ulykkestilfælde behandles efter de hidtil gældende regler.

14. jan. 1956 Lagtingslov nr. 1 om at forlænge tilskudsordningen fra landskassen til MINDSTELØN OG TILSKUD til fiskeprisen.

1 Med det formål at sætte fiskernes lønreguleringsfond i stand til for tiden 1. januar til 31. december 1956 at yde mandskabet på færøske fiskeskibe og båd-fiskere i grønlandske farvande tillæg til mindsteløn og/eller tilskud til fiskeprisen forlænges lagtingslov nr. 3 af 18. februar 1955 om tillæg til lagtingslov nr. 72 af 22. december 1951 om fiskernes afregning og lønreguleringsfond, således at der ydes fiskernes lønreguleringsfond 1,5 mill. kr. i tilskud fra landskassen. Tilskudet udbetales fonden inden 1. april 1957

2 § 1, stk. 2 i lagtingslov nr. 3 af 18. februar 1955 udgår.

De forhøjelser af afgifterne til landskassen, der er hjemlede i §§ 3 og 4 i lagtingslov nr. 3 af 18. februar 1955, gælder indtil 31. marts 1957.

14. jan. — Løgtingslóg nr. 1 um at framlongja skipanina um studning úr landskassanum til minstuløn og viðbót til fiskaprisin.

1 Við tí endamáli at gera lønjavningargrunn fiskimanna fóran fyrri í tíðarskeiðinum 1. januar til 31. december 1956 at veita manningini á føroyskum fiskiskípum og útróðrarmonnum til lands í Grønlandi viðbót til minstuløn og/ella viðbót til fiskaprisin verður løgtingslóg nr. 3, 18. februar 1955 um uppískoyti til løgtingslóg nr. 72, 22. december 1951 um avrokning og lønjavningargrunn fiskimanna framlongd soleiðis, at 1,5 mill. kr. verða lætnar lønjavningargrunni fiskimanna í stundingi úr landskassanum. Studningurin verður goldin grunninum innan 1. apríl 1957.

2 § 1, stk. 2 í løgtingslóg nr. 3 frá 18. februar 1955 fer út.

Tær hækkingar í gjøldunum til landskassan, sum heimilaðar eru í §§ 3 og 4 í løgtingslóg nr. 3, 18. februar 1955, verða at galda til 31. marts 1957.

19. jan. — An. nr. 16 ang. ALMINDELIG FORBEREDELSESEKSAMEN.

14 For skoler på Færøerne gælder følgende regler: Ved eksamen aflægges der tillige prøve i færøsk, mundtlig og skriftlig, idet samtidig fransk udgår, medens engelsk og tysk er obligatoriske fag. Elever, hvis forældre er hjemmehørende i det øvrige kongerige, kan begære sig fritagne for undervisning i færøsk og indstille sig til den pågældende eksamen uden prøve i færøsk, således at eksamen for disse elever vedkommende aflægges i overensstemmelse med reglerne i §§ 1—13. De nærmere regler om indførelse af færøsk, herunder om fordringerne i faget samt om fastsættelsen af tidspunktet for ordningens ikrafttræden på Færøerne, fastsættes af undervisningsministeren.

26. jan. 1956. Lagtingslov nr. 2 om ændringer i lagtingslov nr. 72 af 22. dec. 1951 om fiskernes afregning og LØNREGULERINGSFOND, jfr. bek. nr. 16 af 25. juni 1954. (Indføjet i bek. af 1954).

2. febr. — Lagtingslov nr. 3 om ekstraordinære SKATTEFRI AFSKRIVNINGER på skibe, samt visse bygninger og maskiner m. v.¹

For skatteåret 1956 (i Tórshavn 1956-57) indrømmes der ekstraordinære, skattefri afskrivninger vedrørende skibe, der i året 1955 indkøbes til landet, for så vidt disse ikke er ældre end 5 år, samt skibe, der i nævnte tidsrum sættes under bygning eller væsentlig ombygning. Samme indrømmelse gælder også, når kontrakt om bygningen eller ombygningen slutes i dette tidsrum, samt når levering sker i samme tidsrum i henhold til tidligere sluttet kontrakt.

Ekstraordinær afskrivning skal endvidere indrømmes med hensyn til anskaffelsesomkostninger vedrørende nybygninger eller væsentlige ombygninger i produktionsvirksomheder samt vedrørende nye — altså ikke brugte — maskiner og lignende driftsmidler, der anskaffes i nævnte tidsrum til brug ved oprettelse af nye produktionsvirksomheder eller udvidelse, omlægning, modernisering og lignende af en bestående virksomhed.

De ekstraordinære afskrivninger vil være at foretage efter nedenstående regler.

A. *Skibe*. 1) Såfremt kontrakt om skibets bygning eller ombygning er indgået i tidsrummet 1. januar 1955—31. december 1955, kan der under forudsætning af at bygningen eller ombygningen af skibet påbegyndes inden 2 år efter datoen for afslutningen af kontrakten om bygningen eller ombygningen, efter forud indhentet tilladelse fra ligningsrådet foretages ekstraordinære afskrivninger i overensstemmelse med de nedenfor under 2)—3) angivne regler.

På samme måde kan der foretages ekstraordinære afskrivninger på færdigbyggede skibe, som indkøbes fra udlandet, under forudsætning af, at disse ved køkets indgåelse ikke er mere end 5 år gamle.

2) Ekstraordinære afskrivninger kan foretages fra begyndelsen af det regnskabsår, i hvilket kontrakten om bygning, ombygning eller køb af det pågældende skib er indgået, og de ekstraordinære afskrivninger må tilendebringes inden udløbet af en 10-årig periode regnet fra nævnte regnskabsårs begyndelse.

3) Halvdelen af anskaffessummen, henholdsvis af udgiften til ombygningen, kan indenfor den under 2) nævnte 10-årige periode afskrives ekstraordinært med højst 25 % årlig. Med sidstnævnte begrænsning kan skatteyderen indenfor den 10-årige periode placere afskrivningerne efter ønske.

B. *Bygninger*. For nybygninger og ombygninger til brug ved oprettelse af ny produktionsvirksomhed eller udvidelse, omlægning, modernisering og lignende af en bestående virksomhed gælder følgende regler:

1) På nybygninger eller ombygninger, der er fuldført i tidsrummet 1. januar 1955—31. december 1955 til brug for fiskeri- eller industrivirksomhed (fiske-tørringshuse, fryse- og kølehuse, lagerbygninger o. l.) kan der efter forud indhentet tilladelse fra ligningsrådet foretages ekstraordinære afskrivninger efter nedenfor angivne regler.

2) Ekstraordinære afskrivninger kan foretages fra begyndelsen af det regnskabsår, i hvilket bygningen eller ombygningen er fuldført, og de ekstraordinære afskrivninger skal være tilendebragt inden udløbet af en 10-årig periode, regnet fra nævnte regnskabsårs begyndelse.

3) 2/5 af anskaffessummen for bygningen eller udgiften til ombygningen kan indenfor den under 2) nævnte 10-årige periode afskrives ekstraordinært med højst 20 % årlig. Med sidstnævnte begrænsning kan skatteyderen indenfor den 10-årige periode placere afskrivningerne efter ønske.

C. *Maskiner*. På maskiner og lignende driftsmidler, der er leveret i tidsrummet 1. januar 1955—31. december 1955 til brug for fiskeri-industrivirksomheder samt produktionsvirksomheder, der skaber eksportmuligheder af væsentlig omfang,

¹) Jfr. ll. nr. 25, 28. marts 1956, ll. nr. 14, 28. febr. 1957 — og ll. nr. 12, 16. apr. 1959.

1956 2. febr.

kan der efter forud indhentet tilladelse fra ligningsrådet foretages ekstraordinære afskrivninger i overensstemmelse med nedenstående regler.

1) Ekstraordinære afskrivninger efter reglerne for maskiner kan foretages på maskiner og lignende driftsmidler, der anvendes i den pågældende virksomheds produktion, herunder foruden egentlige maskiner også værksteds- og fabriksinventar (men derimod ikke kontormaskiner og kontorinventar), alt under forudsætning af, at anskaffelsen sker i forbindelse med virksomhedens oprettelse, udvidelse, omlægning eller modernisering, at de anskaffede maskiner m. v. er nye — altså ikke brugte — og at den samlede anskaffelsessum på de i regnskabsåret anskaffede maskiner m. v. er kr. 5.000,- eller derover.

2) De ekstraordinære afskrivninger kan foretages fra begyndelsen af det regnskabsår, i hvilket maskiner m. v. er leveret, og disse må tilendebringes inden udløbet af en 5-årig periode regnet fra nævnte regnskabsårs begyndelse.

3) Halvdelen af anskaffelsessummen kan indenfor den under 2) nævnte 5-årige periode afskrives ekstraordinært med højst $33\frac{1}{3}$ % årlig. Med sidstnævnte begrænsning kan skatteyderen indenfor den 5-årige periode placere afskrivningerne efter ønske.

Almindelige regler. 1) Betingelserne for indrømmelse af ekstraordinære afskrivninger er:

a) at der forefindes en ordentlig og betryggende bogføring vedrørende virksomhedens drift og at der aflægges udførligt driftsregnskab og status.

b) at der senest den 31. december (ved regnskabsårets slutning, såfremt andet driftsår end kalenderåret anvendes) fra Færøernes ligningsråd indhentes tilladelse til ekstraordinære afskrivninger på skemaer, som kan erholdes fra ligningsrådet, eller de kommunale ligningsmyndigheder.

2) Der må føres en særlig konto for det pågældende aktiv udvisende, hvilke ekstraordinære afskrivninger, der til enhver tid er foretaget på dette, og udskrift af denne konto må medfølge ved selvangivelsens indgivelse.

3) I de tilfælde hvor ekstraordinære afskrivninger er påbegyndt på grundlag af en foreløbig fastsat anskaffelsessum (kontrakt eller lignende), og det senere viser sig, at den endelige anskaffelsessum bliver højere eller lavere end den foreløbige sum, må der ved de herefter følgende regnskabsafslutninger regnes med den endeligt konstaterede sum.

4) Hvor ekstraordinære afskrivninger måtte være påbegyndt inden skibets levering, jfr. reglerne vedrørende skibe, vil der, såfremt skibet som følge af senere indtrådte begivenheder ikke måtte blive leveret til den oprindelige køber, blive foretaget regulering af de af de ekstraordinære afskrivninger påvirkede ansættelser.

5) Såfremt den til ekstraordinær afskrivning udsondrede del af anskaffelsessummen ikke måtte være afskrevet fuldud i løbet af den periode, indenfor hvilken ekstraordinær afskrivning efter foranstående regler må tilendebringes, skal de ved periodens udløb endnu uafskrevne beløb afskrives med lige store rater gennem den da resterende del af den ordinære afskrivningsperiode.

6) Sælges et aktiv, på hvilket der er foretaget ekstraordinære afskrivninger i henhold til nærværende lov, det være sig ved frivilligt salg eller ved tvangssalg, og overstiger salgsummen aktivets skattefrit nedskrevne værdi, vil en så stor del af avancen, som modsvares af forskellen mellem de på aktivet foretagne samlede ordinære og ekstraordinære afskrivninger og de ordinære afskrivninger, der i alt kunne have været foretaget på aktivet, såfremt der ikke havde været foretaget ekstraordinære afskrivninger på dette, være at indkomstbeskattes således:

Hvis det beløb, der skal indkomstbeskattes, ikke overstiger kr. 5.000,-, vil beløbet være at tillægge den skattepligtige indkomst for det regnskabsår, i hvilket salget har fundet sted.

Overstiger det beløb, der skal indkomstbeskattes kr. 5.000,-, vil kr. 5.000,- være at tillægge den skattepligtige indkomst for det regnskabsår, i hvilket salget har fundet sted, medens resten ved regulering af skatteansættelserne for tidligere

2. febr. 1956

skatteár, vil være at inkomstbeskatte i de ár, i hvilke de ekstraordinære afskrivninger har været foretaget, fordelt i forhold til de i de enkelte ár foretagne ekstraordinære afskrivninger med fradrag af et beløb, svarende til de ordinære afskrivninger der kunne have været foretaget på den ekstraordinært afskrevne del af anskaffessummen.

Såfremt avancen overstiger, hvad der vil være at inkomstbeskatte i henhold til foranstående, behandles den overskydende del af avancen efter de iøvrigt i skattelovgivningen gældende regler.

7) Tilsvarende inkomstbeskatning som angivet under 6) vil være at foretage i tilfælde af udbetaling af forsikringssum og i tilfælde af ekspropriation, når forsikringssummen eller ekspropriationserstatningen for aktiver, på hvilke der er foretaget ekstraordinære afskrivninger, overstiger aktivernes skattefrit nedskrevne værdi.

8) Den ekstraordinære afskrivning, d.v.s. afskrivning udover ordinær afskrivning, hensættes på bunden konto i færøsk pengeinstitut eller anvendes til ekstraordinære afdrag på lån. Landsstyret kan dog dispensere fra denne bestemmelse, såfremt de ekstraordinære afskrivninger i stedet for benyttes til investering i ny anlæg eller udvidelse af bestående anlæg af samme karakter, som de i nærværende lov omhandlede.

2. febr. — Løftingslóg (nr. 3) um skattafríar EYKAAVSKRIVINGAR uppá skip, ávísar bygningar og maskinur v. m.¹

Fyri skattaárið 1956 (i Tórshavn 1956-57) verða loyvdar skattafríar eykaavskrivningar uppá skip, sum í árinum 1955 verða keypt til landið, um hesi skip ikki eru eldri enn 5 ár, og skip, sum í sama tíðarskeiði verða bygd ella munandi umbygd. Sama sømd verður veitt, um sáttmáli um bygging ella umbygging verður gjørdur í hesum tíðarskeiðinum og um skip kemur til landið í sama tíðarskeiði eftir sáttmála, sum er gjørdur fyrr.

Eykaavskrivning verður eisini loyvd av teimum peningahæddum, sum settar eru í nýggjar ídnaðarbygningar ella stórvegis umbygging av ídnaðarhúsum og nýggjum maskinum — ikki brúktum — og tilíkkum rakstragøgnum, sum í fyrnevnda tíðarskeiði eru útvegað til stovnseting av nýggjum ídnaðarvirkjum ella víðking, umlegging, nýmótansgerð og tilíkt av virkjum, sum eru frammanundan.

Eykaavskrivningarnar verða gjørdar eftir niðanfyri fyrisettu reglum.

A. *Skip*. 1) Er sáttmáli um bygging ella umbygging av skipi gjørdur í tíðarskeiðinum 1. januar 1955—31. december 1955, verður, treytað av at farið er undir byggingina ella umbyggingina av skipinum innanfyri 2 ár aftaná tann dag, sáttmálin er undirritaður, aftaná at loyvi fyrst er fingið frá líkningarráðnum, loyvd eykaavskrivning í samsvari við teimum undir 2)—3) settu reglum.

Eftir somu reglum verður loyvd eykaavskrivning av skipum, sum eru keypt uttanlands, um so er, at hesi eru ikki eldri enn 5 ár, tá tey eru keypt.

2) Eykaavskrivningarnar kunnu verða gjørdar frá byrjanini á tí roknskaparári, tá sáttmálin um bygging, umbygging ella keyp av avvarandi skipi er gjørdur, og mugu tær verða loknar, áðrenn 10 ár eru liðin frá byrjanini á nevnda roknskaparári.

3) Helvtin av kostprísinum, ávikavist kostnaðinum av umbyggingini, kann tí undir 2) nevnda 10 árs skeiði í mesta lagi verða eykaavskrivað við 25 % árliga. Við hesari avmarking kann hin skattaskyldigi í hesum 10 árum avskriva, sum hann sjálvur vil.

B. *Bygningar*. Viðvíkjandi nýbygging og umbygging við stovnseting av nýggjum framleiðsluvirkjum ella víðking, umskipan, nýmótansgerð o. tl. av virkjum, sum eru frammanundan, galda hesar reglur:

1) Nýbyggingar ella umbyggingar, sum eru gjørdar í tíðarskeiðinum 1. januar

¹) Sbr. II. nr. 25, 28. marts 1956, nr. 14, 28. febr. 1957 — og II. 16. apr. 1959.

1956 2. feb.

1955—31. december 1955 til fiski- ella ídnaðarvirki (turkíhús, frysti- og kølihús, goymsluhøli o. a.) kunnu, aftaná at loyvi líkningarráðsins er fingið, verða eykaavskrivaðir eftir niðanfyri settu reglum.

2) Eykaavskrivning kann verða gjørd frá byrjanini á tí roknskaparári, tá byggingin ella umbyggingin er liðug, og skal eykaavskrivningin verða lokin áðrenn 10 ár eru umliðin frá byrjanini á nevnda roknskaparári.

3) $\frac{2}{5}$ av kostprísinum á bygninginum ella útreiðslunum til umbyggjanina kunnu í tí undir 2) nevnda 10 ára skeiði í mesta lagi verða avskrivað við 20 % árliga. Við hesari avmarking kann hin skattskyldigi í hesum 10 ára skeiði avskriva, sum hann sjálvur vil.

C. *Maskinur*. Maskinur og tilík rakstrargøgn, sum eru fingin í tíðarskeiðinum 1. januar 1955—31. december 1955 til fiskaiðnaðarvirki og framleiðsluvirki, sum í størri mun skapa móguleika fyri útflutningi, kunnu, aftaná at loyvi líkningarráðsins fyrst er fingið, verða avskrivaðar í samsvari við niðanfyri settu reglum.

1) Eykaavskrivning eftir reglunum um maskinur kann verða gjørd fyri maskinur og tilík rakstrargøgn, sum nýtt verða í framleiðslu virkisins, harímillum umframt vanligar maskinur, eisini verkstaðar- og fabrikkstútbúning (men ikki skrivstovu-maskinur og skrivstovuinnbúgv), treytað av, at hesar verða útvegaðar í sambandi við stovning, viðkan, umskipan ella nýgerð virkisins, og at hesar maskinur eru nýggjar — brúktar koma sostatt ikki undir reglurnar — og at maskinur o. a. eru útvegaðar í roknskaparárinum fyri tilsamans kr. 5.000,- ella meira.

2) Eykaavskrivning kann verða gjørd frá byrjanini á tí roknskaparári, tá maskinurnar o. a. eru fingnar, og skal hon verða lokin, áðrenn 5 ár eru liðin frá byrjanini á nevnda roknskaparári.

3) Helvtin av kostprísinum kann í tí undir 2) nevnda 5 ára skeiði í mesta lagi verða avskrivað $33\frac{1}{3}$ % árliga. Við hesari avmarking ræður hin skattskyldigi sjálvur fyri, hvussu hann avskrivur í hesi 5 árin.

Treytir og reglur. 1) Treyt fyri avskrivning er:

a) at fullfíggjað og trygdargott bókahald er viðvíkjandi rakstri virkisins, og at gjølligur rakstrarroknskapur og fíggjarstandur verður gjørdur.

b) at í seinasta lagi 31. december (við lok rakstrarársins, um roknskaparárið er annað enn álmanakkaárið) søkt er um loyvi til eykaavskrivning frá líkningarráði Føroya á oyðubløðum sum fáast frá líkningarráðnum ella teimum kommunalu líkningarvøldunum.

2) Serstøk konto má verða havd fyri avvarandi ogn, sum til hvørja tíð vísir, hvørjar eykaavskrivningar eru gjørdar, og verður avrit av hesari konto viðløgð, tá sjálvuppgávan verður latin inn.

3) Tá eykaavskrivning er gjørd eftir fyribils mettum kostprísi (sáttmála ella tilíkum) og tað vísir seg seinni, at tann endaligi kostprísurin verður størri ella minni enn tann metti, verður roknað við tí endaligu upphædd í teimum roknskaparuppgærdum, sum koma aftaná.

4) Er eykaavskrivning gjørd, áðrenn skip er avhendað, jmt. reglurnar viðvíkjandi skipum, og skipið av seinni tilvildum, ikki verður latið tí upprunaliga keyppara, so verða tær álíkingar, sum eru ávirkaðar av eykaavskrivningini, gjørdar um aftur.

5) Er tann parturin av kostprísinum, sum kann verða eykaavskrivaður, ikki allur avskrivaður í tí tíðarskeiðinum, sum eykaavskrivningin skal verða gjørd í eftir frammanfyri standandi reglum, verður tann hæddin, sum eftir er at avskriva, avskrivað við eins stórum pørtum í tí tíðini, sum eftir er til ta vanligu avskrivningina.

6) Verður ein ogn, sum er eykaavskrivað eftir hesari lóg, seld av egnum vilja ella við tvingsli, og er söluprísurin meira enn tann hæddin, sum ognin er niðurskrivað til skattafrítt, verður so stórir partur av vinninginum, sum er munurin á teimum vanligu avskrivningunum og eykaavskrivningunum tilsamans og teimum

avskrivningum, sum kundu verið gjörðar eftir vanligum reglum, um eykaavskrivning var ekki gjörð, roknað sum skattleggjandi inntøka soleiðis:

Er peningahæddin, sum verður skattskyldug, ekki meira enn kr. 5.000,- verður hon lögð aftrat skattskyldugu inntøkuni fyri tað roknskaparár, tá sølan er farin fram.

Er peningahæddin, sum verður skattskyldig, meira enn kr. 5.000,- verða kr. 5.000,- lagðar aftrat skattleggjandi inntøkuni fyri tað roknskaparár, tá sølan er farin fram, og verður munurin skattaður tey ár, eykaavskrivning er gjörð, býttur sundur eftir teimum eykaavskrivningum, sum gjörðar eru hvørt árið, og aftaná at frádrigin er ein hædd, sum svarar til vanligu avskrivningina, sum kundi verið gjörð av tí parti av kostprísinum, sum er eykaavskrivaður.

Er vinningurin meira enn tað, sum skattað verður eftir frammanfyri nevndu reglum, verður tann parturin, sum er eftir, viðgjörður eftir teimum reglum, sum skattalóggávan annars fyrisetur.

7) Somu reglur um inntøkuskattning, sum nevndar eru undir 6), verða nýttar, um tryggingarpeningur verður útgöldin og við tvangstöku, um tryggingarpeningur ella tvingsilstøkuendurgjaldið fyri ognir, sum eru eykaavskrivaðar, er meira enn ognirnar eru skattafritt niðurskrivaðar til.

8) Eykaavskrivningin, t. e. avskrivning útyvir vanliga avskrivning, skal verða sett á bundna konto í føroyskum peningastovni ella verða nýtt til eykaavdrátt av lánnum. Landsstyrið kann tó loyva undantak soleiðis, at peningurin í staðin verður nýttur til ílegging í nýggj virki ella víðking av gomlum av sama slagi, sum nevnd eru í hesari lóg.

7. febr. — Ulykkesforsikringsråds cirk. ang. hjælp til BANDAGER (ortop. skotøj m. m.).

Når hjælp til ortopædisk fodtøj tidligere er bevilget hos rådets ortopædiske skomager, er det tilstrækkeligt ved ansøgning om nyanskaffelse eller reparation, at der til rådet indsendes en kort skriftlig begæring med påtegning fra sygekassen om medlemsskabet, hvorimod indsendelse af lægeerklæring ikke længere er nødvendig. Såfremt rådet skønner, at de almindelige betingelser for ydelsen er tilstede udfærdiges bevilling, og ansøgeren må derpå henvende sig til rådets ortopædiske skomager, der skønner over, hvorvidt fornyelsen er påkrævet. Hvis den ortopædiske skomager skønner, at dette ikke er tilfælde, giver han rådet meddelelse herom, hvorefter bevillingen annulleres. I tvivlstilfælde kan rådet eller den ortopædiske skomager henvise ansøgeren til en læge. Lægeerklæringen betales i disse tilfælde af rådet, medens dette i øvrigt ikke honorerer lægeerklæringer til brug ved de i dette cirkulære omhandlede ansøgninger. Med disse ændringer forbliver rådets cirkulærer af 20. marts 1954 om bevilling af hjælp af den færøske invalideforsikrings midler og 24. jan. 1955 om den ortopædiske skomager iøvrigt i kraft.

(Uddrag af cirk. af 20. marts 1954: — — har rådet i de senere år i stede stigende omfang bevilget hjælp til bandager (herunder ortopædisk fodtøj), rejser og livsvigtigt medicin. — må foreligge :1) en ansøgning udfærdiget på de særlige (gule) skemaer, forsynet med kommunalbestyrelsens og sygekassens påtegninger, 2) en lægeerklæring udfærdiget på de sædvanlige skemaer til brug ved ansøgninger vedrørende invaliderente Herfra gælder følgende undtagelser: Når hjælp til medicin eller bandage (ortopædisk fodtøj) een gang er bevilget, er det tilstrækkeligt ved ansøgning til hjælp af samme art at indsende en kort skriftlig begæring med påtegning fra sygekassen om medlemsforholdet, samt en kort påtegning eller erklæring fra lægen om den ansøgte ydelses nødvendighed. På givne foranledning indskræpes, at medicin og bandager ikke må indkøbes, og rejser ikke foretages, før bevilling foreligger. — — — Endvidere henledes opmærksomheden på, at bevilling af invaliderente ikke medfører, at invaliderentyderen får ret til fri medicin. Til indkøb af medicin kræves altid særlig bevilling, og

1956 10. feb.

bevilling gives aldrig til køb af medicin i almindelighed, men kun til særlige arter (livsvigtig) medicin).

10. febr. — Dr. JAKOB JAKOBSENS LEGAT.

Løgtingið samtykkir at leggja stýrið fyri dr. phil. Jakob Jakobsens legati til Føroya landsstýri (Løgtingssamtykt).

28. febr. — Lagtingslov nr. 5 om HVILETID I FÆRØSKE FISKESKIBE.

1 Mandskabet på færøske fiskeskibe har, forsåvidt omstændighederne ikke umuliggør det, ret til 8 timers hviletid i døgnnet, således at 6 timer af denne hviletid er sammenhængende.

På færøske trawlere har mandskabet dog ret til 6 timers vagtskifte. Undtagelse kan dog i enkelte tilfælde gøres, når flertallet af mandskabet bliver enigt herom med skipperen.¹

2 Skipperen har ansvaret for, at denne lovbestemmelse bliver overholdt.

3 Overtrædelse af disse bestemmelser straffes med bøde eller hæfte. Bøderne tilfalder landskassen.

4 Denne lov træder i kraft straks og samtidig ophæves bekendtgørelse nr. 3, 17. marts 1947 om tvungen hviletid i færøske fiskeskibe.

28. febr. — Løgtingslóg (nr. 5) um HVÍLDARTÍÐ Á FØROYSKUM FISKISKIPUM.

1 Manningin á føroyskum fiskiskipum hevur, tá viðurskiftini ikki gera tað ómøguligt, rætt til 8 tíma hvíld um samdøgrið, soleiðis at 6 tímar av hesi hvíld verða óbrotnir.

Á føroyskum trolarum eigur manningin tó rætt til 6 tíma vaktarskifti. Undantak kann í einstøkum førum gerast, tá ið meirilutin av manningini kemur ásamt við skiparin um hetta.¹

2 Skiparin hevur ábyrgd av, at henda lógregla verður hildin.

3 Tann, ið brýtur hesar reglur, kemur undir sekt ella heftan. Sektin fer í landskassan.

4 Henda lóg kemur í gildi beinanvegin og samstundis fer úr gildi kunngerð nr. 3, 17. marts 1947 um tvungna hvíldartíð á føroyskum fiskiskipum.

8. marts — Decisióin av LANDSKASSANS ROKNSKAPUM.

Løgtingið velur nevnd, fyri fyrst við 4 limum, at taka ímóti teimum landsroknskapum, sum grannskoðaðir verða av Grannskoðaradeild løgtingsins og Revisions- og Forvaltnings-Instituttet, og aftaná at tey eru kannaði av nevndini at leggja tey fyri løgtingið við uppskoti um decisióin. Valskeið nevndarinnar fellur saman við valskeið løgtingsins. (Løgtingssamtykt).

8. marts — Cirk. fra kirkeinspektionen om KIRKEGÅRDE.

I medfør af § 14 i lov for Færøerne nr. 109 af 29. marts 1924 om kirkernes styrelse skal kirkeinspektionen på dertil givne foranledning til iagttagelse for kommunalbestyrelserne og menighedsrådene meddele følgende retningslinier for vedligeholdelse og nyanlæg af kirkegårde på Færøerne.

¹) Som ændret ved ll. nr. 36, 30. apr. 1957.

¹) Som broytt við ll. nr. 36, 30. apr. 1957.

8. marts 1956

Kirkegården skal være forsvarligt indhegnet og holdes i ordentlig og sømmelig stand. Hegnet, der skal være uigennemtrængeligt for løsgående dyr, må have en højde på ikke under 1,70 m. over det udenforliggende terræn. Dets indvendige højde bør være mindst 1,00 m. Jordlaget på kirkegården må være så dybt, at kisterne dækkes med mindst 1 m. jord, heri ikke medregnet jorddyngen over friske grave. Om fornødent må et jordlag af den påkrævede tykkelse tilvejebringes ved tilkørsel af fyld, der bør bestå af sandblandet muld. Hvor jorden er vandlidende, må der foretages afvanding dels ved hoveddræn, og dels i fornødent omfang ved mindre sidedræn. Drænene lægges så dybt, at kisterne ikke kommer til at stå i stillestående grundvand. Afløb fra kirkegården må ledes gennem hovedgrøft, så vidt muligt i lukkede rør, direkte til havet.

14. marts — Yvirtøka av JARÐAGRUNNINUM OG KONGSJØRÐINI.

1 Tingið samtykkir at taka ímóti jarðagrunninum og kongsjørðini sum feroyskt sermál.

2 Landsstýrið fær heimild at gera tørvandi fyriskipanir. (Løgtingsamtykt).¹

16. marts — Lagtinslov nr. 8 om fordeling af Færøernes andel af honorarer for VACCINATION MOD DIFTERI OG STIVKRAMPE.

Færøernes andel af honorarer til lægerne for vaccination mod difteri og stivkrampe i henhold til lov nr. 59 af 12. marts 1955 fordeles med halvdelen til landskassen og halvdelen til vedkommende kommuner, Landskassen udreder honorarerne. Senest hvert års 1. juli udregnes, hvor meget hver enkelt kommune skal refundere landskassen for det foregående finansår, og kommunerne skal refundere deres andel inden 1. december.

16. marts — Løgtingslóg (nr. 8) um býti av Føroya parti í samsýningum fyri KOPPING MÓTI DIFTERI OG STIVKRAMPA.

Føroya partur í læknasamsýningum fyri kopping móti difteri og stivkrampa eftir lóg nr. 59 frá 12. marts 1955 verður býttur í helvt millum landskassan og viðkomandi kommunur. Landskassin leggur samsýningarnar út. Seinast 1. juli á hvørjum ári verður gjørt upp, hvussu mikið hvør einstøk kommuna skal endurrinda landskassanum fyri farna figgjarárið, og tær skulu endurrinda sín part innan 1. december.

16. marts — FÍGGJARLØGTINGSLÓG nr. 9 fyri árið 1956—57.

Viðmerkingar til § 15.3.1. Landsstýrinum verður heimilað at byrja prentingina av LØGTINGSTÍÐINDI 1852—1879.

Til § 21.8.: Peningurin verður at nýta eftir nærri samráðing, tó skulu í minsta lagi kr. 400.000 nýtast til ENDURNÝGGING AV SKIPAFLOTANUM, og verður hesin peningur, eins og peningur játtaður áður til sama endamál, lagdur í serligan grunn og nýttur til endurnýgging av skipafлотanum eftir reglum, sum figgjarnavndin fyriskipar.

22. marts — Lagtinslov nr. 10 om ændring i lagtinslov nr. 72 af 22. dec. 1951, således som denne senere er ændret, jfr. lovbekendtgørelse nr. 16 af 25. juni 1954. (Indføjlet i bek. 1954 om lønreguleringsfonden).

¹) Sbr. Kunng. nr. 37, 26. okt. 1956.

1956 22. marts

22. marts — Lagtingslov nr. 14 om DAGPENGE TIL LAGTINGETS MEDLEMMER m. v.

1 Indtil videre tillægges der medlemmerne af Færøernes lagting følgende dagpenge: Under en lagtingssamling tillægges der for hver dag, tingsamlingen varer, kr. 12,-, medens der ikke ydes dagpenge for udvalgmøder. Udenfor en lagtingssamling tillægges der lagtingsmænd og andre medlemmer af stående udvalg kr. 12,- pr. mødedag, og kr. 6,- for hver rejsedag, som ikke samtidig er mødedag. Der ydes derhos dyrtidstillæg til ovenstående dagpenge efter pristal. Dyrtidstillægget ændres fra og med datoen for pristallets offentliggørelse.

2 Lagtingsmænd og medlemmer af stående udvalg fra bygd tillægges derhos for logi kr. 12,- for hver dag, de er fraværende fra hjemmet i sit hverv som tingmand eller medlem af stående udvalg.¹

3 Denne lov træder i kraft straks og får også gyldighed for vintersamlingen fra 1. januar 1956 at regne. Samtidig ophæves midlertidig kundgørelse nr. 34 af 19. november 1942.

22. marts — Løgtingslóg (nr. 14) um DAGPENING TINGMANNA v. m.

1 Fyri fyrst fáa Føroya løgtingsmenn fylgjandi dagpening: Meðan tingið er saman fáa tingmenn fyri hvønn dag, tingið er inni, kr. 12,-, meðan teir fáa ikki dagpening fyri nevndarfundir. Uttanfyrri løgtingssetur fáa tingmenn og aðrir limir í millumtinganevndum kr. 12,- fyri hvønn fundardag og kr. 6,- fyri hvønn ferðardag, sum er ikki samstundis fundardagur. Dýrtíðarviðbót verður veitt til dagpeningin eftir pristalínum. Dýrtíðarviðbótin skiftir frá og við degnum fyri kunngerð av pristalínum.

2 Tingmonnum og limum í millumtinganevndum av bygd fáa haraftrat í vistarhald kr. 12,- fyri hvønn dag teir eru burtur frá heimi sínum til ting ella millumtinganevndarstarv.¹

3 Henda lóg kemur í gildi beinanvegin og fær eisini gildi fyri vetrartingið roknað frá 1. januar 1956. Samstundis fer bráðfongis kunngerð nr. 34 frá 19. november 1942 úr gildi.

22. marts — Lagtingslov nr. 16 om ændring i lagtingslov nr. 5, 14. maj 1948 om LANDSSTYREMÆNDENES LØNNINGER, således som denne senere er ændret.

1 I § 2 i lagtingslov nr. 5, 14. maj 1948, således som denne paragraf er ændret ved lagtingslov nr. 28, 17. marts 1951, ændres »8.000 kr.« til »10.000 kr.«.

2 Denne ændring har virkning fra 1. april 1955.

22. marts — Løgtingslóg (nr. 16) um broyting í løgtingslóg nr. 5, 14. mai 1948 um SAMSÝNING LANDSSTÝRISMANNA soleiðis sum henda seinni er broytt.

1 Í § 2 í løgtingslóg nr. 5, 14 mai 1948, soleiðis sum henda grein er broytt við løgtingslóg nr. 28, 17. marts 1951, verður »8.000 kr« broytt til »10.000 kr.«.

2 Henda broyting hevur gildi frá 1. apríl 1955.

22. marts — Lagtingslov nr. 17 om nedsættelse af en LANDBOKKOMMISSION.

1 Lagtinget nedsætter en 5-mands-landbokkommission til revision af jordlov-givningen, at afgive betænkning og mulige forslag til ændringer. Kommissionen afgiver sin betænkning til landsstyret, som derefter forelægger sagen for lagtinget.

¹⁾ Nu 25 kr. jfr. ll. nr. 28, 12. mai 1959.

¹⁾ Nú 25 kr., sbr. ll. 12. mai 1959.

2 Udgifterne i forbindelse med kommissionens virksomhed, herunder vederlag til sagkyndig assistance, udredes af landskassen.

22. marts — Løgtingslóg (nr. 17) um setan av BÚNAÐARNEVND.

1 Løgtingið setur 5-manna millumtinga landbúnaðarnevnd at eftirkanna jarðalóggávuna, geva álit og møguleg uppskot til broytingar. Nevndin gevur síni álit til landsstýrið, sum so leggur málið fyrri løgtingið.

2 Tær útreiðslur, sum standast av virki nevndarinnar, harundir samsýning til køna hjálp, verða at rinda úr landskassanum.

22. marts — Lagtingslov nr. 18 om ændringer i TJENESTEMÆNDENES NORMERING.

I lagtingslov nr. 16 af 28. marts 1949 om lønregulering for landets tjenestemænd således som denne senere er ændret, foretages følgende ændringer:

Landbruget. Udskiftnings- og matrikulkontor:

I § 7, 4. stk., udgår »2040 kr. årlig i ikke pensionsgivende tillæg«, og i stedet indføjes »et årligt honorar på 1200 kr., hvortil ydes sædvanligt honorartillæg.«

22. marts — Løgtingslóg (nr. 18) um broytingar í NORMERING TÆNASTU-MANNA.

Í lögtinglóg nr. 16 frá 28. marts 1949, um løn tænastrúmannanna landsins, soleiðis sum hon seinni er broytt, verða gjørdar hesar broytingar:

Landbúnaður. Útskiftingar- og matrikulskrivstova:

Í § 7, 4. stk., gongur út »2040 kr. árliga í ikki eftirløngevandi viðbót«, og í staðin verður sett »1200 kr. í árligum honorari umframt vanligu honorarviðbót.«

28. marts — Lov nr. 92 om FOLKETINGSVALG PÅ FÆRØERNE.

1 På Færøerne vælges to medlemmer af Folketinget.¹

Valgret og valgbarhed.

2 Valgret til folkettinget har enhver, som har dansk indfødsret, opfylder den i stk. 2 indeholdte aldersbetingelse og har fast bopæl i riget, medmindre vedkommende:

a) nyder eller har nydt offentlig understøttelse, som i henhold til lovgivningen betragtes som fattighjælp, og hvis modtagelse efter de i loven fastsatte regler medfører tab af valgret, uden at denne virkning senere er bortfaldet,

b) er ude af rådighed over sit bo på grund af umyndiggørelse.

Valgretsaldere er den, som er gældende ved valg til folkettinget i den øvrige del af riget. Ingen kan udøve valgret uden at være optaget på valglisten.

3 Valgbar til folkettinget er enhver, som i henhold til bestemmelserne i § 2, stk. 1, har valgret til dette, medmindre vedkommende er straffet for en handling, der i almindeligt omdømme gør ham uværdig til at være medlem af folkettinget, jfr. grundlovens §§ 30 og 33.

Valglisten.

4 For hver kommune eller, for så vidt kommunen er delt mellem flere valgdistrikter (§ 17), da for hver af disse dele skal der ved kommunalbestyrelsens (i Thorshavn byrådets, udenfor Thorshavn forstanderskabets) foranstaltning føres lister over de valgberettigede, der har fast bopæl i kommunen eller de særlige dele af dem.

Den vælger, som har fast bopæl i to eller flere kommuner, skal optages på valglisten i den af kommunerne, i hvilken han personlig opholdt sig den 1.

¹) Jfr. Indenr. cirk. 20. dec. 1956.

januar i det pågældende år; den pågældende kan dog inden den 10. januar skriftligt overfor kommunalbestyrelsen i en af de andre kommuner, i hvilke han har fast bopæl, forlange sig optaget på valglisten her; sådan begæring skal være ledsaget af oplysning om, hvor vedkommende personlig opholdt sig den 1. januar. Fremsættes sådan begæring, skal vælgeren optages på valglisten i den pågældende kommune, og herom skal kommunalbestyrelsen tilstille den kommune, i hvilken vælgeren personlig opholdt sig den 1. januar, skriftlig meddelelse; vælgeren må herefter ikke optages på valglisten i denne kommune.

5 Valglisten skal i forskellige dertil indrettede rubrikker foruden løbe-nr. indeholde vælgernes fulde navn, alder, livsstilling og bopæl samt en rubrik til afkrydsning af vælgernes navne. På hver valgliste ordnes vælgernes navne bygde vis efter bogstavfølge; en hustru skal dog altid indføres umiddelbart efter sin mand, såfremt hun har bopæl sammesteds som manden.

6 Valglisten skal affattes een gang hvert år; de gælder fra 1. marts til den sidste dag i februar måned i det påfølgende år. Til grund for valglisternes affattelse lægges kommunens folkeregister. De personer, der kan ventes i løbet af det år, for hvilket valglisten gælder, at ville opfylde aldersbetingelsen for valgret, og som inden 1. marts opfylder de øvrige betingelser herfor, opføres på en særskilt liste (tillægsliste) med udtrykkelig angivelse af den dag i året, da valgretten indtræder.

Såvel for hovedlisten som for tillægslisten indrettes en særlig tilflytterliste for vælgere, som i årets løb tilflytter kommunen, jfr. § 11.

7 Valglisternes fornyelse og fuldstændiggørelse skal foretages i løbet af januar måned. De derved opståede tvivl afgøres — efter indhentede oplysninger — af kommunalbestyrelsen.

8 Fra den 1. til den 8. februar, begge dage indbefattet, skal valglisten ligge fremme til almindeligt eftersyn på et for kommunens beboere bekvemt sted i 8 timer hver dag. Består en landkommune af to eller flere sogne, skal valglisten fremlægges i hvert sogn, ligesom de også skal fremlægges på flere steder i et sogn når dettes udstrækning eller andre forhold taler derfor. Denne fremlæggelse skal ske i afskrifter, hvis rigtighed er bekræftet af kommunalbestyrelsens formand. Fremlæggelsens tid og sted bekendtgøres med mindst en uges varsel ved opslag på de i henhold til lov for Færøerne om ophævelse af kundgørelse ved kirkestævne m. m. af 1. april 1912 indrettede tavler eller på den for offentlige kundgørelser på vedkommende sted ellers brugelige måde.

9 Senest den 12. februar kan enhver, som tror sig uden føje at være udeladt, eller som mener, at en uberettiget er optaget, skriftligt fremsætte påstand om sin optagelse eller om en andens udslettelse, ledsaget af en kort angivelse af de grunde, hvorpå påstanden er bygget.

10 De mod valglisten således fremkomne anker påkendes af kommunalbestyrelsen i et møde, som afholdes senest den 26. februar. Til dette møde tilsiges med 3 søgnedages varsel såvel de, der har fremført anker, som de, mod hvem indsigelse er gjort; en genpart af den mod de sidstnævnte rettede skrivelse skal leveres samtidig med tilsigelsen. Efter de af parterne fremlagte dokumenter og de fremstillede vidners forklaringer afgøres de opståede spørgsmål, hvorom en kort kendelse tilføres kommunalbestyrelsens sædvanlige forhandlingsprotokol, og skriftlig underretning tilstilles parterne. De derefter fornyede valglisten underskrives af kommunalbestyrelsens formand. Viser det sig i løbet af det år, for hvilket valglisten gælder, at en eller flere personer på grund af fejl ved listernes udarbejdelse ikke er optaget på disse, kan kommunalbestyrelsen i et møde, der skal afholdes senest 3 dage før afstemningsdagen, foranledige sådanne fejl berigtiget. I årets løb kan iøvrigt — bortset fra ændringer i henhold til § 11 — ingen forandring foretages uden ved dom i henhold til § 15.

11 En person, der er opført på valglisten, skal, såfremt han fraflytter kommunen, optages på tilflytterlisten i den kommune, hvortil han flytter, idet fra-

flytningskommunen samtidig med sædvanlig meddelelse om den anmeldte flytning sender meddelelse til tilflytningskommunen om, hvorvidt den pågældende har været optaget på valglisten i fraflytningskommunen.

Optagelse på tilflytningskommunens tilflytterliste er betinget af, at flytningen af den pågældende vælger er anmeldt til kommunens folkeregister. Om optagelse på tilflytterlisten sendes der af kommunalbestyrelsen uopholdelig meddelelse til den pågældende vælger og til kommunalbestyrelsen i fraflytningskommunen af hvis valgliste vælgeren derefter slettes.

Optagelse på tilflytterlisten kan ikke finde sted, forsåvidt angår alle meddelelser om flytninger, som kommunen modtager senere end 14 dage før valget, og før denne tid kan optagelse kun ske, forudsat at vælgeren selv har anmeldt flytningen til tilflytningskommunens folkeregister. En tilsvarende regel gælder ved afholdelse af folkeafstemninger.

De nærmere regler vedrørende fremgangsmåden for optagelse på tilflytterlisten m. v. fastsættes af indenrigsministeren, der ligeledes fastsætter regler om, i hvilket omfang optagelse på tilflytterliste m. v. skal finde sted ved flytninger mellem Færøerne og den øvrige del af riget.¹

12 Af enhver fornyet valgliste (hovedliste og tillægsliste) sender formanden for kommunalbestyrelserne ufortøvet en bekræftet afskrift til formanden for valgbestyrelsen.

Når valg til folketinget er udskrevet, eller når folkeafstemning skal afholdes, tilbagesendes afskrifterne til vedkommende kommunalbestyrelser, der på afskrifterne sletter eller optager de vælgere, der i henhold til bestemmelserne i §§ 10 og 11 måtte være slettet af eller optaget på de originale valglisten. Rigtigheden af disse ændringer bekræftes på sædvanlig måde. Endvidere udfærdiges bekræftede afskrifter af kommunens tilflytterlister. Derefter overleveres samtlige originale valglisten med tilhørende afskrifter til formændene for valgstyrrerne i de valgdistrikter eller dele af disse, hvoraf kommunen består.

13 Formanden for valgbestyrelsen skal inden tre søgnedage efter den 1. marts indberette til rigsombudsmanden, om han har modtaget samtlige genparter, og i modsat fald, hvilke der savnes.

Efter anmodning fra rigsombudsmanden drager landsstyret da, i fornødent fald ved anvendelse af passende tvangsbøder, omsorg for, at de savnede afskrifter uopholdeligt skaffes tilveje.

14 Opdages det, at valglisten ikke på lovbefalet måde er fornyet, eller at der ved udarbejdelsen er begået grove fejl, skal indberetning gøres til rigsombudsmanden, der straks tager beslutning om sagsanlæg, hvorhos landsstyret efter anmodning fra rigsombudsmanden skal pålægge kommunalbestyrelsen i fornødent fald under en passende tvangsbøde, ufortøvet at træffe de fornødne foranstaltninger. Rigsombudsmanden er i så tilfælde bemyndiget til at forkorte de i loven fastsatte frister.

15 Den, som er utilfreds med, at kommunalbestyrelsen ved kendelse som i §§ 9 og 10 omhandlet har nægtet ham valgret, kan fordre en udskrift af kendelsen meddelt uden betaling og indbringe spørgsmålet til afgørelse ved domstolene. Sådanne sager kan altid indbringes for retten på hovedtingstedet. Parterne er i første instans fritagne for at erlægge retsgebyrer og for brugen af stemplet papir, ligesom der af rigsombudsmanden skal beskikkes en mand til at møde for den indstævnedes kommunalbestyrelse. Opnår klageren dom for at være valgberettiget, skal han optages på valglisten, såsnart han foreviser en udskrift af dommen.

16 Efter de i henhold til §§ 6—15 tilvejebragte valglisten foretages alle i årets løb forefaldende valg til folketinget samt folkeafstemninger, dog således at det påses, at de på tillægslisten opførte personer kun er stemmeberettigede, dersom de på afstemningsdagen opfylder aldersbetingelsen for valget. Dersom der i år-

¹) Jfr. Bek. nr. 344, 20 dec. 1956.

1956 28. marts

ets løb gentagne gange foretages afstemning, og valglisterne een gang har været benyttet ved afstemning, skal kommunalbestyrelsen drage omsorg for, at der til brug ved de senere afstemninger enten foreligger fuldstændige af kommunalbestyrelsen bekræftede afskrifter af listerne, eller at der på disse indrettes en ny rubrik til afkrydsning af vælgernes navne ved overklæbning af den tidligere benyttede afkrydsningsrubrik.

17 *Valgdistrikter og valgbestyrelser.* Valget foretages i de valgdistrikter, som er opført i den nærværende lov vedføjede fortegnelse. Forandringer i distrikternes område og valgsteder kan efter landsstyrets indstilling bifaldes af indenrigsministeren.

Under særlige omstændigheder kan rigsombudsmanden bestemme et andet valgsted end i ovennævnte fortegnelse anført.

18 Landsstyret vælger årlig en valgbestyrelse, bestående af 13 medlemmer samt lige så mange suppleanter, hvoraf mindst 1 medlem og 1 suppleant fra hvert syssel. Forsædet i valgbestyrelsen indtages af medlemmerne i den orden, hvori de er valgt, dog således, at de i Thorshavn bosatte medlemmer går forud for andre på samme liste valgte medlemmer. De af landsstyret udnævnte personer er forpligtet til at overtage hvervet, medmindre de er fyldt 60 år eller er forhindret ved et af landsstyret for lovligt anset forfald.

19 Formanden for valgbestyrelsen forestår alle forberedelser til selve valget og modtager anmeldelse af kandidater og andre til valgbestyrelsen rettede meddelelser. Straks efter udløbet af fristen for kandidaternes anmeldelse (jfr. § 22) tilvejebringer han de til brug ved valget fornødne stemmesedler.

Valgbestyrelsen drager gennem de for de enkelte valgdistrikter valgte valgstyrelser (jfr. § 26) omsorg for, at alt er rede til afstemningen. Den forvisser sig ved forespørgsel til de forskellige formænd for valgstyrelserne såvidt muligt om, at de originale valglister samt de i §§ 12 ff. omhandlede afskrifter holdes i beredskab til brug ved afstemningen; savnes nogen original valgliste, skal den tilstedeværende bekræftede afskrift benyttes. Valgbestyrelsen tilstiller snarest muligt og senest 4 dage efter udløbet af fristen for kandidaters anmeldelse formændene for valgstyrelserne det fornødne antal stemmesedler. Det påhviler kommunalbestyrelsen at anvise lokaler til stemmeafgivningen samt at stille det tilstrækkelige antal stemmekasser og stemmerum af den i § 27 angivne beskaffenhed til valgbestyrelsens rådighed.

Ved alle til valgbestyrelsen overladte beslutninger gør, i tilfælde af stemmelighed, formandens stemme udslaget.

20 Valgbestyrelsen fører en valgbog, hvori indføres det væsentlige indhold af alt, hvad der vedrører afstemningen, navnlig oplysningen om de modtagne kandidatanmeldelser samt om antallet af de til brug ved valget tilvejebragte stemmesedler, antallet af afgivne gyldige stemmesedler, antallet af afgivne ugyldige stemmesedler, antallet af stemmer på hvert af de lagtingspartier, der har kandidater på valg, samt antallet af stemmer på hver af disse kandidater og på hver af kandidaterne udenfor partierne, og hvad valgbestyrelsen har erklæret for at være valgets udfald. Valglisterne og de til valgbestyrelsen indkomne skrivelser fremlægges til valgbogen. Denne underskrives af valgbestyrelsen og opbevares af dens formand.

Senest dagen efter valgets endelige opgørelse skal formanden for valgbestyrelsen tilstille indenrigsministeren en fuldstændig af ham bekræftet udskrift af, hvad der er tilført valgbogen om det stedfundne valg; til denne indberetning skal benyttes de af ministeriet dertil udfærdigede skemaer.

21 *Valgpartier og valgkandidater.* Ved valg til folketinget kan ingen komme i betragtning til valg, som ikke selv har stillet sig og anbefales af i det mindste een af valgdistriktets vælgere som stiller. En kandidat må ikke have mere end 50 stillere.

22 Skriftlig anmeldelse såvel om kandidater som om den eller dem, der vil

understøtte hans valg, underskrevet enten af kandidaten selv eller af en af hans stillere, må senest kl. 18 på 3 ugers dagen forinden valgdagen være indleveret til formanden for valgbestyrelsen. Den, der indleverer listen, har ret til på en af ham medbragt afskrift af denne at få formandens tilståelse for, at listen er indleveret, og hvornår dette er sket. Valgbestyrelsen er pligtig til på derom fremsat begæring at give oplysning om navnene på hver enkelt kandidats stillere. Det er tilladt at offentliggøre stillernes navne.

I den nævnte anmeldelse gives der tillige meddelse til valgbestyrelsen om hvilket af de i lagtinget ved valgets udskrivning repræsenterede partier (lagtingspartier) den pågældende slutter sig til, eller om han står udenfor partierne. Anmeldelsen skal derhos indeholde oplysning om kandidatens fulde navn, livsstilling og bopæl. En kandidat, der ikke ønsker at blive opført på stemmesedlerne med sit fulde navn, kan i anmeldelsen tilkendegive, på hvilken måde hans navn vil være at opføre på stemmesedlerne. Såfremt en kandidat er kendt under et navn, der ikke er optaget på dåbs- eller fødselsattest, eller som han ikke har opnået bevilling til at føre, vil et sådant navn kunne opføres på stemmesedlerne i en parentes efter kandidatens borgelige navn.

Senest kl. 18 14 dage før valgdagen kan vedkommende lagtingsparti skriftligt til formanden for valgbestyrelsen anmelde, hvilke af de opstillede kandidater det godkender som partiets kandidater; sker ingen sådan anmeldelse, betragtes de kandidater, der slutter sig til partiet, som godkendt af dette. Kandidater, der ikke godkendes af et lagtingsparti, betragtes som opstillet udenfor partierne. Lagtingspartierne og kandidater udenfor partierne kan derhos indenfor samme frist anmelde at ville støtte hinanden (valgforbund).

De modtagne anmeldelsers indhold skal af valgbestyrelsen straks bekendtgøres ved at indrykkes een gang i et eller flere offentlige blade og tilstilles samtlige valgstyrelser til videre bekendtgørelse.

23 Kandidaten behøver ikke for valgbestyrelsen at godtgøre sin valgbarhed. Fremkommer der indsigelser eller endog beviser mod den, kan valgbestyrelsen dog ikke undslå sig for at stille kandidaten til valg.

24 Ingen kan melde sig til samtidigt valg på og udenfor Færøerne eller som kandidat for mere end eet lagtingsparti eller anmelde sig udenfor lagtingspartierne og samtidig slutte sig til et sådant. Handler nogen herimod, bliver valget af den pågældende, hvis det falder på ham, ugyldigt.

25 *Valget (afstemningen).* Når almindelige valg til folketinget eller afholdelse af folkeafstemning skal foretages, sender indenrigsministeren rigsombudsmanden, om fornødent telegrafisk, meddelelse om afstemningsdagen, såvidt muligt så betids, at afstemningen på Færøerne kan foretages samtidigt med afstemningen i det øvrige land.

Dagen, da afstemningen på Færøerne skal finde sted, bestemmes af rigsombudsmanden. Den kundgøres mindst een gang, senest 5 ugers dagen før afstemningen, af rigsombudsmanden, ligesom han snarest har særlig at underrette valgbestyrelse derom. Denne sender snarest meddelelse til samtlige formænd for valgstyrelserne, der hurtigst muligt efter modtagelsen af denne meddelelse sørger for, at dagen og klokkeskettet ved opslag på de til offentlige bekendtgørelser bestemte tavler og på enhver anden hensigtsmæssig måde bringes til beboernes kundskab i samtlige sogne. Afstemningsstederne (jfr. § 17) kundgøres samtidig hermed eller så snart derefter, som ske kan.

26 Afstemningen ledes af valgstyrelser. Valgstyrelserne udnævnes af de pågældende kommunalbestyrelser, dels blandt disses egne medlemmer, dels blandt de i vedkommende valgdistrikt boende vælgere. Valgstyrelsernes antal skal være mindst 3 og højst 5 for hvert valgdistrikt.

I de tilfælde, hvor et valgdistrikt henhører under flere kommuner, vælger hver af de pågældende kommunalbestyrelser sin del af det samlede antal valgstyrelser.

1956 28. marts

Efter hver folketælling bestemmes det af rigsombudsmanden, hvor mange valgstyrere hver kommunalbestyrelse har at vælge.

Valgstyrerne vælger selv deres formand. De fører en af valgstedets kommunalbestyrelse autoriseret forhandlingsbog.

27 Stemmeafgivningen sker i et eller flere af vedkommende kommunalbestyrelse anviste lokaler, i hvilke der skal være indrettet det fornødne antal stemmerum.

Stemmerummet skal være et ved opstilling eller ophængning dannet rum af en sådan beskaffenhed, at en mand kan stå oprejst deri uden at kunne ses af nogen udenfor rummet værende personer. Stemmerummet skal være tilstrækkelig lyst til, at skrift tydeligt kan læses derinde; det skal være forsynet med almindelig sort blyant og en fast plade til underlag ved skrivning.

Stemmekassen skal være aflåset og således indrettet, at ingen stemmeseddel kan udtages af den, uden at kassen åbnes.

28 Afstemningen foregår ved afgivelse af de dertil tilvejebragte stemmesedler.

Enhver stemmeseddel skal indeholde navnene på samtlige opstillede kandidater. Kandidater, der er godkendt af et lagtingsparti, opføres i felter for sig, og kandidater, der står udenfor partierne (jfr. § 22, stk. 3) opføres i et særligt felt efter de andre. Felterne anbringes på stemmesedlerne under hinanden, adskilt ved tykke trykte streger. I hvert felt anføres først med fede typer partibetegnelsen; derunder, adskilt fra partibetegnelsen ved en tyk streg, anføres med halvfede typer navnet på den eller de anmeldte kandidater, der er godkendt af vedkommende lagtings parti, i alfabetisk rækkefølge.

I feltet for kandidater udenfor partierne anbringes først med fede typer ordene »Udenfor partierne« og derefter de pågældende kandidaters navne i alfabetisk rækkefølge.

De forskellige lagtingspartier anbringes i felterne på stemmesedlen i alfabetisk rækkefølge.

Kandidaternes navne i felterne skal være adskilt ved en tyndere trykt streg.

Intet andet ord eller bogstav og intet navn, tal eller tegn må være opført på nogen stemmeseddel ved tryk eller ved skrift eller på anden måde, jfr. dog stk.8.

Stemmesedlerne skal ved anbragte knæk være til at sammenfolde således, at de kan afleveres af vælgeren, uden at nogen kan se, hvorledes der er stemt.

Indenrigsministeren er bemyndiget til at give nærmere forskrifter med hensyn til stemmesedlernes udseende¹.

29 Valgstyrerne fordeler valglisterne, stemmelisterne, stemmesedlerne og stemmekasserne mellem sig og det fornødne antal tilfornødne vælgere. I stedet for selve valglisten kan afskrifter af forskellige dele af denne benyttes, når hver dels overensstemmelse med valglisten er bekræftet af kommunalbestyrelsen.

30 Ved afstemningens begyndelse opkæser en af valgstyrerne kandidaternes navne. I stemmelokalerne skal der findes opslag, indeholdende navnene på samtlige anmeldte kandidater med angivelse af, hvilke af disse der er godkendt som de forskellige lagtingspartiers kandidater; kandidaternes navne skal på disse opslag være opført i samme rækkefølge som på stemmesedlerne. Ligeledes skal der findes opslag om indgåede valgforbund. Valgstyreren meddeler tillige, hvor de enkelte stemmelokaler er. Der skal endvidere ved opslag gives vælgerne vejledning om, hvor de enkelte stemmelokaler findes.

Forinden den første stemmeseddel nedlægges i kassen, åbner stemmemodtageren denne og viser de tilstedeværende, at den er tom, hvorpå han straks i de tilstedeværendes påsyn lukker og aflåser den samt leverer valglisteføreren nøglen.

Valgret udøves ved personligt møde (jfr. dog §§ 39—49). Valgstyrerne kan bestemme, at der i det lokale, hvori stemmerum er anbragt, ikke under afstemningen foruden medlemmer af valgbestyrelsen, valgstyrerne, listeførerne og de ved valget

¹) Jfr. Bek. nr. 345, 20.12-1956.

iøvrigt tilforordnede vælgere må opholde sig andre end de til stemmeafgivningen fremmødte vælgere — hvilke sidstnævtes antal begrænses, efter hvad ordenen kræver — samt kandidaterne og på hvert stemmested og for hver kandidat een af kandidaten til valgstyrene opgiven vælger. De tilstedeværende er pligtige at rette sig efter valgstyrenes nærmere bestemmelser.

I den rækkefølge, hvori vælgerne møder, henvender de sig til valglisteføreren. Når denne har fundet vælgerens navn på valglisten, sætter han et kryds derved, og stemmelisteføreren opfører på stemmelisten vælgerens navn og hans løbe nr. på valglisten. Derpå udleverer stemmelisteføreren til vælgeren en stemmeseddel. Ved udleveringen til vælgeren må ingen stemmeseddel være sammenfoldet.

Efter at have modtaget stemmesedlen skal vælgeren straks begive sig ind i stemmerummet, hvor ingen anden må være tilstede. Her foretages afstemningen ved at mærke stemmesedlen med et kryds enten ved partibetegnelsen eller udfor navnet på den kandidat, som ønskes valgt.

Ingen kan samtidig stemme for flere partiers kandidater eller for mere end een kandidat udenfor partierne.

Når stemmesedlen er afkrydset, sammenfolder vælgeren denne, således at det ikke af andre kan ses, hvorledes han har stemt, hvorefter han straks nedlægger den i stemmekassen i stemmemodtagerens påsyn.

Det er stemmemodtageren forbudt at gøre sig bekendt med, hvorledes en vælger har stemt.

Hvis en stemmeseddel efter udlevering til vælgeren, men inden nedlægning, i stemmekassen, findes ubrugelig eller af uagtsomhed bliver ubrugeliggjort, kan den pågældende vælger, når han tilfredsstillende forklarer det skete og tilbageleverer stemmesedlen, få den ombyttet.

Når en vælger fremfører for valgstyrene, at han ikke er i stand til at foretage afstemningen på den foreskrevne måde, og valgstyrene skønner, at det således fremførte er rigtigt, skal en af valgstyrene eller en dertil særlig tilforordnet vælger yde den pågældende vælger fornøden bistand ved stemmeafgivningen hvor ved da tillige de nødvendige lempelser i den foreskrevne fremgangsmåde må foretages. Vælgere, der på grund af manglende førlighed eller lignende årsag ikke kan bevæge sig ind i stemmelokalet, vil således kunne afgive stemme umiddelbart udenfor lokalet. Er den pågældende vælger blind eller svagsynet, kan han forlange at der ydes ham bistand ved stemmeafgivningen enten af en af ham selv udpeget, tilstedeværende person eller af 2 af valgstyrene eller af de tilforordnede vælgere.

31 Afstemningen begynder kl. 10 formiddag og forsættes til kl. 13, hvorefter den udsættes til kl. 15; derefter fortsættes den til kl. 20, og såkænge der endnu derefter indfinder sig vælgere, men sluttet, når efter kl. 20, uagtet opfordring, ingen vælger melder sig for at afgive stemme.

Medens valget er udsat, skal stemmekassen og valglisten være forvaret under behørig aflåsning og forsegling.

32 Når stemmeafgivningen er ophørt, afgiver valgstyrene og medhjælperne deres stemmer, hvorefter hver valglistefører underskriver sin valgliste og hver stemmelistefører sin stemmeliste. Derefter sammenbindes i særskilte pakker:

1) de ikke udleverede stemmesedler og 2) de ved ombytning tilbageleverede stemmesedler.

Valglisten, stemmelisten, de i stk. 1 nævnte pakker og stemmekasser bringes der på under behørigt opsyn til det sted, hvor opgørelsen af valgresultatet skal foretages. Nøglerne til stemmekasserne overgives tilligemed valglisten, stemmelisterne, stemmekasserne og pakkerne med de ikke nedlagte stemmesedler til valgstyrene.

33 Valgstyrene og medhjælperne udtager derefter stemmesedlerne af stemmekasserne og blander dem. En stemmeseddel er ugyldig, 1) når det ikke med sikkerhed fremgår, hvilket af partierne eller hvilken kandidat udenfor partierne vælgeren har villet give sin stemme, 2) når beskaffenheden af stemmesedlen giv-

1956 28. marts

er grund til at antage, at stemmesedlen ikke er en af de tilforordnede udleveret og på valgstedet afkrydset stemmeseddel, 3) når der på stemmesedlen findes skrevet, tegnet eller på anden måde anbragt noget, hvorved det findes forsætligt tilkendegivet, hvem den stemmende er, eller der overhovedet ved en behandling udover den af stemmeafgivningen følgende findes forsætligt af vælgeren at være givet stemmesedlen et særpræg.

Valgstyrerne og medhjælperne optæller, hvor mange stemmer der ved afstemningen er afgivet for hvert af de på stemmesedlerne opførte partier og for hver kandidat udenfor partierne. En stemmeseddel er afgivet for det parti, i hvis felt på stemmesedlen de kandidater er opført, ved hvis navn eller ved hvis partibetegnelse vælgeren har sat kryds. Optællingen sker, efterhånden som stemmesedlerne fremtages, derved, at en af valgstyrerne oplæser, for hvilket parti eller for hvilken kandidat udenfor partierne stemmesedlen er afgivet, medens samtidig to valgstyrere eller medhjælpere optegner, hvor mange stemmer der er tilfaldet hvert parti eller hver kandidat udenfor partierne. De oplæste stemmesedler henlægges i bunker for sig. Hvor der i noget tilfælde er tvivl om, stemmesedlens gyldighed eller om, på hvilket parti der er stemt, oplæses stemmesedlen ikke, men lægges foreløbig til side. Når virksomheden med stemmesedlernes optælling fordeles mellem forskellige af de tilforordnede vælgere, opgør valgstyrerne det samlede tal efter de særskilte optællinger.

Når opkæsningsen er endt, undersøger lederen, om de to valgstyreres eller medhjælperes optegnelser stemmer overens, og om det antal stemmer, der ifølge disse er faldet på hvert enkelt parti eller på hver kandidat udenfor partierne, svarer til antallet af de henlagte stemmesedler. Er optællingen således fundet rigtigt, underskriver valgstyrerne eller medhjælperne de af dem førte lister, og disse tilligemed de tvivlsomme stemmesedler afgives til lederen.

Valgstyrerne afgør derpå, om de tvivlsomme stemmesedler skal anses for gyldige eller ej, og anfører, forsåvidt nogen af disse kasseres, grunden hertil i forhandlingsbogen. Antallet af de af valgstyrerne godkendte tvivlsomme stemmesedler lægges til de ved den ovenomtalte optælling fremkomne tal.

34 Udfaldet af stemmeoptællingen på hvert afstemningssted tilføres forhandlingsbogen og kundgøres for de tilstedeværende, hvorpå meddelelse snarest muligt (som regel pr. telefon) gives til valgbestyrelsens formand.

Alle valgstyrere, der har været tilstede under afstemningen eller deltaget i stemmeoptællingen, underskriver forhandlingsbogen. Derefter sammenbindes de i § 32, stk. 1, nævnte arter af stemmesedler, de af stemmekasserne udtagne gyldige stemmesedler, de af stemmekasserne udtagne ugyldige stemmesedler. Efter at hver pakke er betegnet efter sit indhold, indpakkes de tillige med valglisterne, stemmelisterne samt en udskrift af forhandlingsbogen. Pakken forsegles og afsendes snarest muligt til valgbestyrelsen i Thorshavn.

Valgbestyrelsen sammentræder i Thorshavn ugedagen efter, at afstemning har fundet sted. Rigsombudsmanden kan dog bestemme, at den skal sammentræde før. Medlemmerne har fri rejse frem og tilbage.

Valgbestyrelsen foretager en fornyet optælling og bedømmelse af de i de enkelte valgdistrikter afgivne stemmesedler efter reglerne i § 33. Såfremt den i stk. 2 nævnte pakke med stemmesedler ikke er kommet tilstede for nogle af afstemningsstederne, medens der er tilgæet valgbestyrelsen tydelig skriftlig meddelelse (herunder telefontelegram) om udfaldet af valgstyrernes opgørelse af afstemningen, herunder udtrykkelig oplysning om, hvor mange stemmer hver enkelt kandidat har opnået, lægges denne meddelelse til grund ved den endelige opgørelse af valgets udfald. Resultaterne af den foretagne optælling indføres i det dertil indrettede skema i valgbogen. Ved sammentælling findes derefter, hvor mange stemmer der i hele kredsen er tilfaldet hvert enkelt parti og hver kandidat

udenfor partierne. Resultatet indføres i valgbogen og kundgøres for de tilstedeværende.

Valgbestyrelsen foretager derefter en opgørelse af, hvor mange af de afgivne stemmer der skal henføres til hver enkelt kandidat; opgørelsen foretages særskilt for hvert parti efter følgende regler:

a) Personlige stemmer: Har vælgeren sat kryds udfor navnet på en kandidat eller såvel udfor navnet på en kandidat som udfor partibetegnelsen for det parti, denne tilhører og iøvrigt ikke foretaget afmærkning på stemmesedlen, anses stemmesedlen som afgivet for denne kandidat.

b) Partistemmer: Har vælgeren sat kryds udfor partibetegnelsen eller udfor navnene for flere kandidater eller anbragt kryds over hele partifeltet eller iøvrigt foretaget afkrydsning på en sådan måde, at det ikke med sikkerhed fremgår, hvilken af partiets kandidater vælgeren har villet give sin stemme, anses stemmesedlen som afgivet for partiet som sådant (partistemme).

Valgbestyrelsen kan ikke forkaste stemmer, fordi disse falder på personer, om hvis valgbarhed der kan rejses tvivl, men sådanne spørgsmål bliver i fornødent fald at afgøre af folketinget.

35 Hvert af de ved sammentællingen fremkomne stemmetal for partierne eller — hvor valgforbund er anmeldt — for disse og for kandidater udenfor partierne deles med 1 og med 2, og den største af de således fremkomne kvotienter giver det parti (valgforbund) eller den kandidat udenfor partierne, den er tilfaldet, ret til det første mandat, medens den næststørste kvotient giver ret til det andet mandat. Er kvotienterne lige store, afgøres valget ved lodtrækning, som ledes af formanden. Det antal mandater, der er tilfaldet et i henhold til § 22 indgået valgforbund, fordeles på de lister, hvoraf forbundet består, med benyttelse af den lige foran beskrevne fremgangsmåde.

Såfremt den ene eller begge de omhandlede mandater er tilfaldet et eller flere partier, er den eller de af partiets kandidater valgt, som har opnået flest stemmer. Har flere lige mange stemmer, afgøres valget ved lodtrækning, som ledes af formanden.

Kandidater udenfor partierne, der i henhold til beregningen efter stk. 1 har opnået det fornødne stemmetal, erklæres for valgt udenfor partierne.

Valgets udfald tilføres valgbogen og kundgøres for de tilstedeværende.

Stedfortrædere for de valgte kandidater, der har sluttet sig til et parti, er de øvrige kandidater, der slutter sig til partiet, i rækkefølge efter deres personlige stemmer.

En stedfortræder tager sæde i folketinget, når et folketingsmedlem ophører at være medlem af tinget og iøvrigt efter de i folketingets forretningsorden fastsatte bestemmelser.

Såfremt der ved mandatledighed ikke kan udpeges nogen stedfortræder, foretages nyt valg.

36 Valgbogen underskrives af hele valgbestyrelsen. Valglisterne tilbageleveres til vedkommende kommuner. Stemmelisterne vedlægges valgbogen. Formanden lader i særskilte pakker sammenbinde 1) de i § 32, stk. 1, under 1 og 2 nævnte arter af stemmesedler, 2) de af stemmekasserne udtagne ugyldige stemmesedler, 3) de gyldige stemmesedler, således at de for forskellige kandidater afgivne stemmesedler samles i pakker for sig. Efter at hver pakke er betegnet efter sit indhold, forsegles den. Disse pakker vedlægges valgbogen, men de deri indeholdte stemmesedler opbevares kun, indtil et år er gået, uden at der i anledning af afstemningen er gjort retligt ansvar gældende mod nogen. Derefter skal de tilintetgøres.

Hver af de opstillede kandidater har ret til selv tilligemed to af ham til formanden opgivne vælgere at overvære opgørelsen af valgets udfald.

37 Såfremt der ved udløbet af den i § 22 fastsatte frist for anmeldelse af valgkandidater kun er anmeldt to kandidater, betragtes de pågældende som valgt

uden afstemning. Under disse omstændigheder vil de samme stillere, som har anmeldt de nævnte 2 kandidater, inden 1 uge kunne anmelde en eller i en angiven rækkefølge flere stedfortrædere for de pågældende.

Valgbestyrelsen tilføjer valgbogen det fornødne.

Formanden for valgbestyrelsen tilstiller efter valgets afslutning uden uforment ophold indenrigsministeren en fuldstændig, af ham bekræftet udskrift af, hvad der er tilført valgbogen.

De valgte får valgbreve, som udfærdiges efter en af indenrigsministeren foreskreven form og underskrives af den samlede valgbestyrelse.

38 De ved folketingsvalg på Færøerne afgivne stemmer medregnes ikke ved fordelingen af de i lov om valg til folketinget omhandlede tillægsmandater.

Stemmeafgivning ved indsendelse af stemmeseddel¹

39 Vælgere, som på grund af ophold udenfor den kommune, hvor de er opført på valglisten, eller på grund af tjeneste på et fyr vil være forhindret i at indfinde sig på valgstedet indenfor de for afstemningen fastsatte tidsfrister, kan ved folketingsvalg indsende deres stemmeseddel efter de i §§40—49 indeholdte regler.

Vælgere, som har bopæl på afsides beliggende øer, der ikke udgør et selvstændigt valgdistrikt, kan afgive stemme ved indsendelse af stemmeseddel, såfremt de kun med uforholdsmæssig vanskelighed kan nå frem til afstemningsstedet.

Berettigede til at afgive stemme ved indsendelse af stemmeseddel er endvidere vælgere, der på grund af sygdom er forhindret i at indfinde sig på valgstedet, hvadenten de er indlagt på færøsk hospital, sanatorium el. lign., eller de er under lægebehandling i hjemmet.

40 Søfolk og personer ansat ved fyrvæsenet kan stemme på vedkommende skib eller på vedkommende fyr, jfr. §42, når de opfylder den i § 39, stk. 1 omhandlede betingelse for sådan stemmeafgivning.

Andre vælgere, som er omfattet af bestemmelserne i § 39, stk. 1, og som opholder sig i udlandet, kan stemme på et dansk konsulat eller gesandtskab i udlandet, jfr. § 42, eller hos en af indenrigsministeren bemyndiget.

Øvrige vælgere, som er omfattet af bestemmelserne i § 39, stk. 1, kan stemme på et folkeregister på Færøerne eller i det øvrige Danmark, jfr. § 42. Stemmeafgivningen kan ske også i den kommune, hvor vælgeren er opført på valglisten.

For vælgere, der i henhold til stk. 1 eller stk. 3 afgiver stemme på Færøerne, finder afstemningen sted de 3 sidste søgnedage før valgets afholdelse. Søfolk eller fiskere, som på afstemningsdagen vil opholde sig udenfor den pågældende kommune, kan dog afgive stemme på folkeregistret, hos landfogeden (politimesteren) eller hos vedkommende sysselmand eller mønstringsbestyrer indtil 8 uger før valgets afholdelse. For de vælgeres vedkommende, der afgiver stemme udenfor Færøerne, må stemmesedlen tidligst være afgivet 3 måneder før valgets afholdelse.

De i § 39, stk. 2, omhandlede vælgere afgiver stemme hos en af vedkommende kommunalbestyrelse udpeget valgberettiget person. Kommunalbestyrelsen kan udpege 2 sådanne personer for hver afsides beliggende ø. Stemmeafgivningen kan tidligst finde sted 3 uger før valgets afholdelse.

De i § 39, stk. 3, omhandlede syge afgiver stemme på vedkommende hospital, sanatorium el. lign. eller overfor vedkommende læge, statstjenestemand eller af sysselmanden dertil udpeget troværdig person. Stemmeafgivningen kan tidligst finde sted en uge før valgets afholdelse.

41 De til denne form for stemmeafgivning nødvendige stemmesedler med dertil hørende særskilte konvolutter samt blanketter til følgebrev og omslag, hvori følgebrev og konvolutten med stemmesedlen skal sendes til kommunal-

¹) Jfr. cirk., 12. apr. 1957.

bestyrelsen, tilvejebringes ved indenrigsministerens foranstaltning for statens regning. De skal tillige med en vejledning til brug ved stemmeafgivningen kunne fås udleveret hos landfogeden (politimesteren), sysselmanden, folkeregistrene, toldvæsenet og bør såvidt muligt altid findes ombord i færøske skibe.

Stemmesedlerne skal være af hvidt papir, påtegnet ordet »Stemmeseddel« på begge sider, men iøvrigt uden påtegning eller afmærkning af nogen art. Konvolutterne skal være uigennemsigtige og af en sådan størrelse, at de fuldstændig dækker stemmesedlen. Omslagene skal på forsiden være påtrykt angivelse af, at de indeholder en stemmeseddel, og på bagsiden være forsynet med en rubrik, hvor vælgeren angiver sit navn og bopæl i den kommune, hvori han er opført på valglisten.

42 Stemmeafgivningen er kun gyldig, når den sker ved benyttelse af de af indenrigsministeren godkendte stemmesedler, følgebrev og omslag. Stemmeafgivningen foregår ved, at vælgeren henvender sig til en af de nedenfor i stk. 2 omhandlede personer. Efter at have forevist fornøden legitimation får han udleveret en stemmeseddel med tilhørende konvolut, følgebrev og omslag. På stemmesedlen anfører han straks efter modtagelsen og uden overværelse af andre enten navnet på en af de personer, der stiller sig til valg på Færøerne, evt. med tilføjelse af partibetegnelse, eller navnet på et af de lagtingspartier, der har kandidater på valg. Umiddelbart efter at vælgeren har stemt, indlægger han uden at give nogen adgang til at se, hvorledes han har stemt, stemmesedlen i den dertil bestemte særlige konvolut og tilklæber denne.

Det i § 41, stk. 1, omhandlede følgebrev udfyldes straks, efter at stemmesedlen er indlagt i konvolutten. Følgebrevet skal indeholde:

1. en erklæring om, at vælgeren selv frivilligt og uden overværelse af andre har udfyldt stemmesedlen, lagt den i konvolutten og tilklæbet denne. Forsåvidt stemmeafgivningen sker i den kommune, hvor vælgeren er opført på valglisten, skal vælgeren — medmindre han afgiver stemme efter de for vælgere på afsides beliggende øer eller for syge og hospitalpatienter gældende regler eller er tjenstgørende på et fyr — tillige afgive en erklæring på tro og love om, at han på valgdagen opholder sig udenfor kommunen. Vælgerens underskrift på følgebrevet skal finde sted i overværelse af vedkommende folkeregisterfører eller dennes stedfortræder, henholdsvis vedkommende konsulatsejbedsmand, føreren af vedkommende skib eller dennes stedfortræder, landfogeden (politimesteren) eller vedkommende sysselmand eller mønstringsbestyrer eller en tjenstemmand ved fyrvæsenet eller en af indenrigsministeren eller af kommunalbestyrelsen, jfr. § 40, stk. 5, dertil bemyndiget. Forsåvidt angår patienter på sygehuse eller sanatorier, skal den pågældende vælgers underskrift være afgivet i overværelse af en ved vedkommende sygehus eller sanatorium ansat læge og for andre syge personers vedkommende af en læge, en statstjenestemand eller en af sysselmanden dertil udpeget troværdig person. Følgebrevet skal angive datoen for underskriften og vælgerens fulde navn, stilling og bopæl i den kommune, hvori han er opført på valglisten.

2. en attest udstedt af den, overfor hvem stemmeafgivning har fundet sted, med bevidnelse af, at underskriften er ægte og skrevet på den tid og det sted, som vælgeren har angivet, samt med bevidnelse af, at stemmeafgivningen har fundet sted uden overværelse af andre. Attesten må være underskrevet af den pågældende egenhændigt og med angivelse af fulde navn, stilling og bopæl.

Det påhviler de i stk. 2 omhandlede personer at påse, at udleverede stemmesedler m. v. straks anvendes og tilbageleveres i overensstemmelse med §§ 42 og 43. Forsømmelse heraf straffes efter § 59.

43 Når vælgeren har stemt, og følgebrevet er behørigt udfyldt og attesteret, indlægger han konvolutten med stemmesedlen og følgebrevet i det dertil bestemte omslag, som han tilklæber, frankerer og adresserer til kommunalbestyrelsen i den kommune, hvor han er opført på valglisten. Endvidere udfylder han den på

1956 28. marts

omslagets bagside anbragte rubrik med tydelig angivelse af sit navn og sin bopæl i den nævnte kommune. Omslaget afleveres endelig til den, overfor hvem stemmeafgivningen har fundet sted. Denne foranlediger herefter uden unødigt ophold omslaget indsendt til vedkommende kommunalbestyrelse. Stemmeafgivningen må ske så betids, at kommunalbestyrelsen kan drage omsorg for, at omslaget er fremme hos valgstyrene i god tid inden afstemningens påbegyndelse.

44 Kommunalbestyrelserne samler de indsendte omslag og indfører afsenderens navn og bopæl samt tidspunktet for omslagets modtagelse i en bog, der er indrettet efter et af indenrigsministeren foreskrevet skema. De indsendte omslag nummereres og sendes uåbnede til valgstyrene for det område, hvor vedkommende vælger efter den på omslaget angivne bopæl er stemmeberettiget. Omslagene skal være valgstyrene i hænde inden afstemningens påbegyndelse.

45 Inden afstemningens påbegyndelse åbnes de modtagne omslag af valgstyrene, der for hvert enkelt af omslagene undersøger, om den person, fra hvem det hidrører, er opført på valglisten, og i bekræftende fald straks sætter et kryds ved vælgerens navn på valglisten samtidig med, at hans navn og valglistennummer opføres på stemmlisten, jfr. § 30.

Viser det sig ved den nævnte undersøgelse, at den pågældende ikke er valgberettiget, eller oplyses det, at han inden valgdagen er afgået ved døden, lægges den uåbnede konvolut tilligemed følgebrevet påny ind i omslaget, og dette kommer ikke videre i betragtning. Det samme gælder, når omslaget indeholder andet eller mere end eet følgebrev og een konvolut, eller der efter beskaffenheden af omslaget, følgebrevet eller konvolutten er grund til at antage, at de ikke hører til de ved indenrigsministerens foranstaltning tilvejebragte, eller at der ved deres udfyldning, attestation, underskrift eller indsendelse ikke er gået frem som foreskrevet.

De konvolutter, som herefter kommer i betragtning, opbevares, hver enkelt sammen med det tilhørende følgebrev og omslag, indtil afstemningen er afsluttet. Konvolutterne nedlægges derefter i en stemmekasse og blandes mellem de øvrige stemmesedler og åbnes først, når det for optællingens skyld er nødvendigt.

Omslag, som modtages af valgstyrene efter afstemningens påbegyndelse, henlægges uåbnede og kommer ikke i betragtning.

Ved den i henhold til § 34 stedfindende opgørelse skal såvel omslag og følgebrev som konvolutter og stemmesedler være tilstede.

46 De omhandlede stemmesedler er ugyldige:

1. når det ikke med sikkerhed kan afgøres, enten hvilken af kandidaterne eller hvilket af partierne vælgeren har villet give sin stemme,
2. når en konvolut indeholder andet eller mere end een stemmeseddel,
3. når der efter beskaffenheden af en stemmeseddel er grund til at antage, at den ikke hører til de ved indenrigsministerens foranstaltning tilvejebragte, eller at der ved dens udfyldning ikke er gået frem som i denne lov foreskrevet.

47 Det påhviler skibsførere (skibschefer), konsulatsejdmænd samt folke-registerførere og kommunalbestyrelsesmedlemmer og de i § 42 omhandlede personer, der kan overvære vælgernes underskrift på følgebrevet, uopholdeligt at meddele underretning til vedkommende kommunalbestyrelse, såsnart de erfarer, at nogen, som har afgivet stemme efter de ovenfor nævnte regler, er afgået ved døden inden valgets afslutning.

48 Skibsføreren på færøsk skib skal sørge for, at der ombord findes et eksemplar af denne lov, samt at der i mandskabets opholdsrum findes oplået et af indenrigsministeriet affattet uddrag af reglerne om stemmeafgivning ved indsendelse af stemmeseddel. Endvidere skal skibsføreren på færøsk skib eller hans stedfortræder ombord, såsnart det kommer til deres kundskab, give mandskabet underretning om, når valg til folketinget eller folkeafstemning finder sted, og de må, såfremt de pr. post eller anden befordring er i stand til at afsende stemmeseddel rettidigt, ikke nægte deres medvirken ved stemmeafgivningen, alt forudsat

at ikke tvungende og uopsættelige skibsforretninger er til hinder derfor. Overtrædelser af disse bestemmelser straffes med bøde.

49 For udfærdigelse af attester, påtegninger og bevidnelser, som afgives efter de her nævnte regler, ydes ingen betaling.

Folkeafstemninger.

50 Lovforslaget eller loven, hvorefter folkeafstemning skal afholdes, bliver ved rigsombudsmandens foranstaltning at bekendtgøre på den for sådanne bekendtgørelser mest hensigtsmæssige måde. Afstemningen afholdes tidligst 12 søgnedage efter bekendtgørelsen.

Iøvrigt kundgøres dagen og klokkeslættet, da afstemningen skal foregå af rigsombudsmanden.

51 Berechtigede til deltagelse i folkeafstemningen er alle, der opfylder betingelserne for valgret til folketinget og er opført på de til valg til folketinget udarbejdede valglister.

Dersom der tidligere i årets løb har været foretaget valg eller folkeafstemning, skal kommunalbestyrelsen drage omsorg for, at der til brug ved folkeafstemningen foreligger fuldstændige valglister, jfr. § 16.

52 Folkeafstemning foregår i de samme valgdistrikter som afstemningen ved valg til folketinget og ledes af valgbestyrelsen og valgstyrrerne. Kommunalbestyrelsen anviser lokaler til stemmeafgivning og tilvejebringer stemmerum. Tiden for stemmeafgivningens begyndelse og afslutning fastsættes som foreskrevet ved folketingsvalg.

53 Afstemningen foregår skriftligt ved afgivelse af en dertil indrettet stemmeseddel, der tilvejebringes ved valgbestyrelsens foranstaltning. På stemmesedlen skal ordene »Ja« og »Nej« være tydeligt trykt over hinanden, adskilt ved en trykt vandret streg. På stemmesedlen skal endvidere være trykt afstemningens år og dag. Intet andet navn eller ord og intet tal eller tegn må være påført nogen stemmeseddel enten ved tryk eller ved skrift eller på anden måde.

54 Valgret udøves ved personligt møde, jfr. dog § 55. Stemmeafgivning ved folkeafstemninger sker derved, at den, der stemmer for det foreliggende lovforslag eller den foreliggende lov, på stemmesedlen sætter kryds ved ordet »Ja«, medens den, der stemmer imod, på stemmesedlen sætter kryds ved ordet »Nej«.

Ved opslag i stemmelokalerne skal der gives vælgerne fornøden vejledning herom.

Iøvrigt foretages afstemningen i overensstemmelse med reglerne for valg til folketinget.

55 Uanset bestemmelsen i § 54 kan afstemning til folkeafstemninger finde sted ved indsendelse af stemmeseddel efter reglerne i nærværende lovs §§ 39—49. De til denne form for stemmeafgivning nødvendige stemmesedler m. v. tilvejebringes af indenrigsministeren efter de i § 41 indeholdte regler, dog at der på stemmesedlen skal være trykt ordene »Ja« og »Nej« over hinanden, adskilt ved en trykt vandret streg. Afstemningen sker derved, at den, der stemmer for lovforslaget eller loven, på stemmesedlen sætter kryds ved ordet »Ja,« medens den, der stemmer imod, sætter kryds ved ordet »Nej«.

56 Med afslutningen af stemmeafgivningen, optælling af stemmer og indberetning til valgbestyrelsen i Thorshavn forholdes som ved folketingsvalg.

57 Resultatet af folkeafstemningen sendes straks efter optællingen til indenrigsministeren.

Almindelige bestemmelser.

58 Klager over folketingsvalg og folkeafstemninger skal indgives til folketinget og være rigsombudsmanden i hænde senest 2 dage efter optællingen i valgbestyrelsen. Rigsombudsmanden sender uopholdeligt klagen videre til indenrigsministeren.

59 Forsømmer nogen udførelsen af forretninger, som denne lov medfører.

1956 28. marts

ikendes han, forsåvidt han ikke efter lovgivningens bestemmelser har gjort sig skyldig til en større straf, en bøde fra 20 kr.

60 Ingen vælger, som har afgivet stemme ved folketingsvalg eller ved folkeafstemning, skal være pligtig for retten i nogen sag at opgive, hvorledes han har stemt.

61 Intet medlem af valgbestyrelsen eller nogen tilforordnet til samme eller nogen anden, som efter bestemmelserne i denne lov har ret til at være tilstede i det lokale, i hvilket stemmesedler modtages, må under afstemningen give nogen vælger råd, anvisning eller opfordring med hensyn til, på hvilken kandidat eller liste han skal stemme. Ej heller må nogen af dem nogensinde give nogen anden underretning om, hvorvidt nogen vælger har været tilstede, forlangt eller afleveret stemmeseddel, eller nogensinde meddele nogen anden, hvad han på stemmestedet måtte have erfaret med hensyn til, hvilken kandidat eller kandidatliste en vælger har givet sin stemme.

Overtrædelse af nogen af disse bestemmelser straffes med fængsel eller hæfte ikke under 4 uger.

Det er forbudt gennem partibureauer eller på anden måde at føre systematisk kontrol med, at vælgerne møder og afgiver stemme. Overtrædelse heraf straffes med bøder fra 100 kr. Sagerne herom behandles som offentlige politisager, og bøderne tilfalder kommunens kasse.

62 Omkostningerne ved folketingsvalg og folkeafstemninger og ved valglisternes fornyelse udredes af landskassen.

Valgstyrelse og tilforordnede har krav på et vederlag, der udgør 25 kr., for deres virksomhed på valgdagen.

Ved folketingsvalg og folkeafstemninger yder statskassen landskassen et tilskud, der svarer til udgiften til diæter til valgstyrelse og tilforordnede. Dette tilskud kan dog højst ydes med et beløb svarende til een valgstyrelse eller tilforordnet for hvert fulde antal 200 vælgere, dog således at der ydes mindst et beløb svarende til tre valgstyrelser eller tilforordnede for hvert valgdistrikt.

Indenrigsministeren fastsætter de nærmere regler vedrørende udbetalingen af de i stk. 2 og 3 omhandlede tilskud.

63 Denne lov træder i kraft den 1. januar 1957. Fra samme tidspunkt ophæves lov nr. 127 af 28. april 1916 om folketingsvalg på Færøerne, således som denne senest er ændret ved lov nr. 172 af 5. juni 1953. Bemmelse om udarbejdelse af folketingsvalgliste træder i kraft straks.

De i henhold til den hidtidige lovgivning udarbejdede folketingsvalgliste for tiden indtil den 31. december 1956 vedbliver at have gyldighed indtil den 28. februar 1957.

Fortegnelse over valgdistrikterne.

De til hvert distrikt hørende bygder og disses valgsteder:

Norderøernes syssel:

Trollenæs — Trollenæs. Sydredal — Sydredal. Haraldssund — Haraldssund. Kirke — Kirke. Hattervig — Hattervig. Svinø — Svinø. Viderejde — Viderejde. Kvannesund — Kvannesund. Foså, Norddeble, Deble og Nordtofte — Norddeble. Mule — Mule. Skåletoft, Strond, Aærne, Klaksvig, Nordøre og Skard — Klaksvig. Kunø — Kunø. Mygledal — Mygledal. Husum — Husum. Arnefjord — Arnefjord.

Østerø syssel.

Gjov — Gjov. Funding — Funding. Eldevig — Eldevig. Andefjord — Andefjord. Hellerne — Hellerne. Fuglefjord — Fuglefjord. Ejde og Lyså — Ejde. Svinåer og Nordskåle — Nordskåle. Øre og Ørebakke — Øre. Lervig — Lervig. Sydregøte, Gøtegjov, Nordregøte og Gøteejde — Gøte. Skibenæs og Solmundefjord — Solmundefjord. Lamhauge og Lambæjde — Lamhauge. Skåle — Skåle. Skålebotn — Skålebotn. Glibre og Saltangerå — Glibre. Saltnæs, Tofte og Næs

— Tofte. Avevig — Avevig. Ridevig — Ridevig. Strænder — Strænder. Morskranæs — Morskranæs. Selletræ — Selletræ. Fundingsbotn — Fundingsbotn.

Nordstrømø:

Tjørnevig — Tjørnevig. Haldersvig — Haldersvig. Langesand og Gjánoyri — Langesand. Kvalvig — Kvalvig. Saxen — Saxen. Thorsvig — Thorsvig. Vestmanhavn, Vålen og Næsset — Vestmanhavn. Kvivig, Stykket, Lejnum, Skælling og Gjoen — Kvivig. Kollefjord udenfjords og indenfjords med Signebø — Kollefjord.

Sydstrømø:

Kalbak og Sund — Kalbak. Thorshavn, Hvidenæs, Højvig og Arge — Thorshavn. Nordredal og Sydredal — Nordredal. Velbestad og Kirkebø — Velbestad. Nolsø — Nolsø. Hestø — Hestø. Kolter — Kolter.

Vågø syssel:

Sandevåg — Sandevåg. Slettenæs — Slettenæs. Midvåg — Midvåg. Sørvåg — Sørvåg. Bø — Bø. Gåsedal og Vigum — Gåsedal. Myggenæs — Myggenæs.

Sandø syssel:

Skopen — Skopen. Sand — Sand. Skålevig — Skålevig. Dal — Dal. Husevig — Husevig. Skarvenæs — Skarvenæs. Skuø — Skuø. Store Dimon — Store Dimon.

Suderø syssel:

Sandvig — Sandvig. Kvalbø — Kvalbø. Frodebø, Tverå, Trangisvåg og Ørdevig — Tverå. Famién — Famién. Porkere og Næs-Porkere — Porkere. Hove — Hove. Våg — Våg. Lopra og Øgrum — Lopra. Sumbø — Sumbø. Vigerbirge — Vigerbirge.

28. marts — Lagtingslov nr. 20 om ændringer i lagtingslov nr. 8 af 19. marts 1954 om SØFARTSSKOLE OG NAVIGATIONUNDERVISNING.

1 (Indføjet i ll. 1954).

2 Landsstyret bemyndiges til at bestemme, at sætteskipperne med eksamen efter regler, der var gældende før 1. september 1954, kan i 5 år fra denne lovs ikrafttræden få adgang til at tage tillægseksamen ved Færøernes søfartsskole med samme rettigheder som skippereksamen.¹

3 Denne lov træder i kraft straks og omfatter tillige de i vintrene 1955 og 1956 afholdte tillægseksaminer.

28. marts — Løgtinslóg (nr. 20) um broytingar í løgtingslóg nr. 8, 19. marts 1954 um SJÓMANSSKÚLA OG SJÓMANSLÆRU.

1 (Innsett í ll. 1954).

2 Landsstýrinum verður heimilt at skipa fyrri, at setiskiparar við prógv eftir reglum galdandi áðrenn 1. september 1954 kunnu í 5 ár frá tí henda lóg kemur í gildi taka uppískoyttisprógv á Føroya sjómannsskúla við somu rættindum sum skiparaprógv.²

3 Henda lóg kemur í gildi beinanvegin og hevur eisini gildi fyrri ta framhalds-próvtøku, sum fór fram veturin 1955 og fer fram veturin 1956.

28. marts — Lagtingslov nr. 22 om ændringer i lagtingslov nr. 30 af 5. sept. 1955 om optagelse af lån til bygning af TRAWLERE.

(Indføjet i ll. 1955).

¹ Jfr. Kunng. nr. 1, 21. jan. 1958.

²) Smbr. Kunng. nr. 1, 21. jan. 1958.

1956 28. marts

28. marts — Lagtingslov nr. 23 om RADIOSPREDNING.

1 Lagtinget har eneret til radiospredning på Færøerne og opretter og driver radiofonistation på 5 kw. Landsstyret bemyndiges til at optage dertil nødvendige lån. Stationen benævnes Færøernes Radiofoni.

2 Landsstyret ansætter en driftsleder, der forestår radiofoniens daglige drift efter reglement fastsat af landsstyret. Landsstyret antager radiofoniens personale efter indstilling fra driftslederen. Driftslederens og personalets lønninger fastsættes overensstemmende med bevilling på finansloven.

3 Til radiofonien svares afgift af hvert modtagerapparat i landet. Landsstyret fastsætter afgiftens størrelse for et år ad gangen efter finansudvalgets indstilling.¹ Ingen må under bødeansvar benytte et modtagerapparat, før dette er anmeldt til radiofonistationen og afgiften betalt. Radiomodtagere, der ikke er anmeldt til radiofonien, kan konfiskeres og sælges til fordel for radiofonien. Landsstyret bemyndiges til at foreskrive nærmere bestemmelser i reglement vedrørende afgiftspligt og opkrævning af afgifter, forsegling af modtagerapparater på grund af restancer og vedrørende udpantning. Landsstyret bemyndiges til at fritage blinde for at svare afgift.

4 Landsstyret kan pålægge radioforhandlere at opgive, til hvem de sælger radioapparater. Lyttere, der sælger eller på anden måde afhænder deres radiomodtagere, skal samtidig underrette radiofonien herom og opgive køberens navn og bopæl. Skifter en lytter bopæl, skal han samtidig underrette radiofonien herom.

5 Driftslederen udarbejder forslag til budget for det kommende finansår og tilstiller landsstyret forslaget inden 1. januar. Budgettet optages som særligt afsnit i finansloven. Radiofoniens indtægter må udelukkende anvendes til radiospredningsformål.

6 Radiofonien har samme ret som telefonvæsenet til at nedlægge nødvendige jordledninger og til at fastgøre ledninger til bygninger. Det er ikke tilladt at lægge nye ledninger, således at disse er til gene for radiofoniens ledninger eller anlæg, der står i forbindelse med disse. Landsstyret afgør uoverensstemmelser vedrørende sådanne sager.

7 Har personer eller kommuner elektriske ledninger, der forstyrrer benyttelsen af radiofonien, er denne bemyndiget til for ejerens regning at foretage nødvendige foranstaltninger vedrørende disse apparater eller ledninger for at få forebygget forstyrrelsen.² Radionens tilsynsmænd har ret til i tilsynsøjemed at færdes over andenmands ejendom og har adgang til beboede huse, men de skal give meddelelse herom i forvejen.

8 Radiofonien skal være bemyndiget til uden vederlag at nedlægge de i radiospredningsøjemed nødvendige ledninger i kirker, teatre, forsamlingshuse, skoler, restaurationer og lokaler, der iøvrigt benyttes til offentlige forlystelser eller møder. Radiofonien er berettiget til uden vederlag at udsende: a) gudstjenester og foredrag, som det offentlige foranstalter eller yder tilskud til, b) offentlige møder.

9 Overtrædelser af denne lov straffes med bøder, hvis ikke højere straf er hjemlet i anden lov. Bøderne tilfalder radiofonien. Sagerne behandles som offentlige politisager.

10 Landsstyret bemyndiges til at meddele fritagelse for told og valutaafgift af maskiner m. v., der indføres til radiofonien.

11 Ordningen af tilsynet med radiofonien vil blive behandlet og fastsat ved lov på førstkommande Olaiting.³

28. marts — Løgtinslóg (nr. 23) um ÚTVARP.

1 Løgtingið hevur einarétt til at hava útvarp í Føroyum og setur á stovn

1) Jfr. Kunng. nr. 19, 29. marts 1958:

2) Jfr. Kunng. nr. 1, 1. jan. 1957.

3) Jfr. II. nr. 11, 14. febr. 1957 og Reglugerð nr. 51, 18. juli 1957:

og røkir útvarpsstöð uppá 5 kw, og er landsstýrinum heimilt at taka tørvandi lán til tess. Støðin nevnist: Útvarp Føroya.

2 Landsstýrið setur fyristøðumann, ið hevur dagliga stýri útvarpsins eftir reglugerð, ið landsstýrið fyrisetur. Landsstýrið setur starvsfólk útvarpsins eftir tilmæli fyristøðumansins. Løn hansara og starvfólksins verða samsvarandi samtykt á fíggjarlógini.

3 Til útvarpið skal gjald rindast av hvørjum radiomóttakara í landinum. Landsstýrið fyrisetur gjaldið fyri eitt ár í senn eftir tilráðing fíggjarnevndarinnar.¹ Ongin má seta radiomóttakara til, fyrr enn hann er skrásettur á útvarpsstöðini og gjaldið goldið uttan at koma undir sekt. Radiomóttakari, sum er ikki skrásettur á útvarpsstöðini, kann koma undir inndrátt og sølu til frama fyri útvarpið. Landsstýrið er heimilt at fyriseta nærri reglur í reglugerð um gjaldskyldu og innheiting av gjøldum, innsigling av radio vegna eftirstøður og panting. Landsstýrinum er heimilt at undantaka blind at lata gjald.

4 Landsstýrið kann treyta teim, ið hava radiohandil, at uppgeva, hvørjum teir selja radio. Lurtari, sum selur ella á annan hátt letur av hendi radiomóttakara, skal samstundis boða útvarpinum frá og uppgeva navn keyparans og bústað hansara. Skiftir lurtari bústað, skal hann samstundis boða útvarpinum frá.

5 Fyristøðumaðurin ger uppskot til fíggjarætlan fyri fíggjarárið og sendir landsstýrinum uppskotið innan 1. januar. Fíggjarætlanin verður tikin sum serstakur liður í fíggjarlóg landsins. Inntøkur útvarpsins verða bert at nýta til útvarpsendamál.

6 Útvarpið hevur sama rætt sum telefonverkið at leggja tørvandi leidningar í jørð og um bygningar. Ongum er heimilt at leggja nýggjar leidningar, so teir nerva leidningar útvarpsins ella tól, sum standa í samband við teir. Landsstýrið avger stríð um tílik mál.

7 Hava menn ella kommunur el-leidningar ella tól, sum skapa trupulleikar fyri nýtslu útvarpsins, er útvarpinum heimilt fyri rokning eigaranna at gera tørvandi fyriskipanir við hesi tól ella leidningar at byrgja fyri tílikum.² Tað er loyvt eftirliti útvarpsins í eftirlitsrindum at fara um annans mans grund og inn í hús, men má sigast frá frammanundan.

8 Í kirkjur, eins væl og sjónleikarhús og samkomuhús, skúlar, veitingarhús og rúm, sum annars nýtt verða til almennar skemtanar ella fundir, skal útvarpinum vera heimilt uttan endurgjald at leggja tørvandi leidningar í útvarpsendamáli. Heimilt er útvarpinum at sleppa at útvarpa uttan endurgjald: a) gudstænastur og fyrirestrar, sum tað almenna síðlar fyri ella gevur studning til, b) almennar fundir.

9 Brot móti hesi lóg koma undir sekt, um ikki størri revsing fylgir av aðrari lóg. Sektirnar fara til útvarpið. Málini fara fram sum almenn løgglumál.

10 Landsstýrið fær heimild at geva undantaksloyvi fyri toll og valutagjald av tølum til útvarpið.

11 Skipan av eftirliti við útvarpingini verður at viðgera á komandi Ólavsøku-tingi.³

28. marts — Lagtingslov nr. 24 om FORSIKRINGSVIRKSOMHED.

1 Det pr. 1. juli 1940 efter midlertidige bestemmelser nr. 14 af 17. juni 1940 oprettede gensidige forsikringsforbund for Færøerne har med de indskrænkninger, der er nævnt i §§ 2, 3 og 4, eneret til at drive forsikringsvirksomhed på Færøerne bortset fra livsforsikring. Forbundets navn er »Trykingsambandið Føroyar, gensidigt forsikringsforbund«.

2 Følgende dengang på Færøerne virkende gensidige forsikringselskaber er underafdelinger af det i § 1 nævnte forbund:

1) Smb. Kunng. nr. 19, 29: marts 1958:

2) Sbr. Kunng. nr. 1, 1: jan: 1957:

3) Sbr. ll. 11, 14. febr. 1957 og reglug. nr. 51, 18. juli 1957:

1. Krigsforsikringen for fiskefartøjer på Færøerne.
2. Færøernes gensidige Brandforsikring og den gensidige Brandforsikring for skolebygninger på Færøerne som en fælles underafdeling.
3. Færøernes Ulykkesforsikring.

Andre dengang bestående selskaber end de forannævnte og dengang herværende agenturer for selskaber kan med nedennævnte begrænsning bevare deres forsikringsportefølje pr. 1 januar 1943, men ikke nytegne forsikringer efter nævnte dato, undtagen reassurance, sml. § 3.

De dengang bestående gensidige selskaber kan efter hovedbestyrelsens bestemmelse optages som underafdelinger i forsikringsforbundet på de i hvert enkelt tilfælde fastsatte vilkår. Dengang bestående ikke gensidige selskaber og daværende agenturer kan efter hovedbestyrelsens bestemmelse tilsluttes forsikringsforbundet på de i hvert enkelt tilfælde fastsatte vilkår.

Den indenfor forbundet oprettede underafdeling for sø- og transportforsikring har eneret til at tegne al sø- og transportforsikring, der ligger over den sum, som efter hidtil gældende regler har kunnet dækkes af »Færøernes gensidige Forsikringsforening for Skibe« eller »Suderø Gensidige Fiskeriforsikring.

Selskaber eller agenturer, der tegner forsikring i strid med de i denne paragraf indeholde regler, straffes med bøder, der tilfalder landskassen.

3 Forsikringsansvar, som forbundet har overtaget, skal være genforsikret i fornødent omfang. Efter at forbundet pr. 1. januar 1945 har oprettet en særlig genforsikringsafdeling, må forbundets øvrige afdelinger ikke tegne genforsikring, jfr. dog § 4. For risici, som denne underafdeling overtager, hæfter kun nævnte afdelings midler, idet dog forbundets hovedafdelings midler hæfter, indtil reassuranceafdelingens midler overskrider 500.000 kr.

Reassurance, som skønnes fornøden, udover hvad forbundets reassuranceafdeling kan påtage sig, skal tegnes i et på Færøerne hjemmehørende forsikrings-selskab i det omfang, dette skønnes forsvarligt, og ellers andetsteds.

Tryggingarsambandið Føroyar og dets underafdelinger har ret til at overtage reassurance for forsikringer, der lovligt er tegnede i andre herværende forsikrings-selskaber. Hvis forsikringsforbundet ikke ønsker at overtage sådan genforsikring, kan den tegnes i et andet selskab.

Medens Tryggingarsambandið Føroyar's genforsikringsafdeling, der ikke virker på grundlag af gensidighed mellem de enkelte forsikringstagere, undergives skattepligt efter den almindelige lovgivning, såvel til kommune som til landskassen, er såvel forbundets hovedafdeling som nuværende underafdelinger fra deres oprettelse at regne som dets fremtidige underafdelinger, der bliver gensidig virkende, fritaget for enhver direkte skat til landskase og kommune.

Fra 1. januar 1945 at regne pålægges der hovedafdelingen en årlig afgift til Vinnulánsgrunn Føroya Løgtings svarende til, hvad afdelingen skulle have betalt efter den til enhver tid gældende skattelovgivning i direkte skat til landskase og kommune. I tvilstilfælde afgør ligningsrådet hvilken afgift der skal betales. Afgørelsen er endelig.

4 Tryggingarsambandið Føroyar har fra 1. juli 1940 at regne eneret til at tegne andre nye forsikringer af færøsk ejendom eller interesse end livsforsikringer og opretter i fornødent omfang særlige underafdelinger for sådanne arter af forsikringer, som ikke omfattes af en af de i §2 nævnte underafdelinger. Al forsikringsvirksomhed skal udøves på grundlag af gensidighed mellem de enkelte forsikringstagere, reassuranceafdelinger dog undtagne. Uanset forbundets eneret kan forbundet tillade, at enkelte arter af forsikring eller enkelte særlige forsikringer fortsat kan tegnes udenfor forbundet.

5 For forbundets virksomhed gælder bestemmelserne i lov nr. 155 af 2.maj 1934 om skadeforsikringsvirksomhed m. v. med de ændringer, der følger af de for de enkelte underafdelinger gældende særlige bestemmelser. De nærmere regler for forsikringsforbundets og underafdelingernes virksomhed og organisation fastsættes

ved vedtægter, der stadfæstes af landsstyret. For forbundets virksomhed gælder endvidere bestemmelserne i lov nr. 129 af 15. april 1930 om forsikringsaftaler, undtagen for så vidt angår forbundets genforsikringsvirksomhed og tvunget medlemsskab samt krigsforsikring.

6 Forsikringsforbundets virksomhed ledes af et repræsentantskab og en bestyrelse. Repræsentantskabet består af et af hver underafdeling valgt medlem. Bestyrelsen består af 5 personer, der vælges henholdsvis en af repræsentantskabet, to af lagtinget og to af landsstyret. Det offentlige tilsyn med forbundet føres af to henholdsvis af lagtinget og landsstyret udpegede personer. Udgifterne ved tilsynet afholdes af forbundet.

7 Der kan ved lov pålægges forbundet en landskassen tilfaldende afgift for den forbundet meddelte eneret. Såfremt eneretten ophæves ved lov, har forbundet ikke noget erstatningskrav i anledning af ophævelsen.

8 Denne lov træder i kraft straks, og samtidig ophæves midlertidig bestemmelse nr. 14 af 17. juni 1940, midlertidig bestemmelse nr. 57 af 21. december 1942, midlertidig bestemmelse nr. 39 af 23. december 1943, midlertidig bestemmelse nr. 53 af 11. december 1944 og midlertidig bestemmelse nr. 54 af 11. december 1944.

28. marts — Løftingsløg nr. 24 um TRYGGING.

1 Tað tann 1. juli 1940 eftir bráðfengis kunngerð nr. 14 frá 17. juni 1940 stovnaða sínámillum tryggingarsamtakið í Føroyum hevur, við teim skerjingum, sum nevndar eru í §§ 2, 3 og 4, einarétt at røkja tryggingarvirki í Føroyum, tá ið livstrygging er undantikin. Navn samtaksins er »Tryggingarsambandið Føroyar sínámillum tryggingarsamtak.«

2 Hesi tá í Føroyum virkandi sínámillum tryggingarfeløg eru undirdeildir av tí í § 1 nevnda samtaki.

1. Kríggstryggingin fyri fiskiskip í Føroyum.

2. Føroya Brunatrygging og Sínámillum tryggingin fyri skúlahús í Føroyum sum felags deild.

3. Føroya Vanlukkutrygging.

Táverandi feløg her á landi onnur enn frammanundan nevndu og tá her verandi umboð fyri feløg kunna við niðanfyri nevndu avmarking halda tær tryggingar sum tey hava tikið sær uppá innan 1. januar 1943 men onga nýggja trygging taka sær uppá eftir nevnda dag, endurtrygging undantikna, smbr. § 3.

Tey táverandi sínámillum feløg kunna eftir høvuðsstýrisins avgerð gerast undirdeildir í tryggingarsamtakinum undir treytum, sum settar verða fyri hvørt felag sær. Táverandi ikki sínámillum feløg og táverandi umboð kunna eftir avgerð høvuðsstýrisins gerast deildir í tryggingarsamtakinum undir treytum, sum settar verða fyri hvørt felag ella umboð sær.

Tann undir samtakinum stovnaða undirdeildin fyri sjóvátrygging hevur einarétt at taka sær uppá alla sjóvá- og flutningstrygging út um ta peningahædd, sum eftir higartil galdandi reglum »Færøernes Gensidige Forsikringsforening for Skibek« ella »Suderø Gensidige Fiskeriforsikring« hava kunna tikið sær uppá.

Feløg ella umboð, sum taka sær uppá trygging, stríðandi ímóti teim í hesi grein nevndu fyrisetungum, verða straffa við bót, sum fellur til landskassan.

3 Trygging, sum samtakið hevur tikið sær uppá, skal verða neyðturviliga endurtryggjað. Eftir tað at samtakið tann 1. januar 1945 hevur stovnað endurtryggingardeild, mugu aðrar deildir samtaksins ikki taka sær endurtrygging uppá smbr. tó 4. stk.

Fyri endurtryggingar, sum henda undirdeild samtaksins tekur uppá, heftir bert eginpeningurin í hesari deild, tó so at eginpeningurin í høvuðsdeild samtaksins heftir eisini, til eginpeningurin í endurtryggingardeidlini er komin upp um 500.000 kr.

Endurtrygging, sum verður neyðug út um ta endurtrygging, sum endurtrygging-

1956 28. marts

ardeild samtaksins kann átaka sær uppá verður at fáa í einum í Føroyum verandi tryggingarfelagið, somikið sum tryggleiki er hildin at vera fyri, og annars aðra staðni.

Tryggingarsambandið Føroyar og deildir tess eiga rætt at veita endurtrygging fyri tryggingar, sum onnur hverandi tryggingarfeløg hava lógliga tikið sær uppá. Um tryggingarsamtakið ikki ynskir at taka sær sovordna endurtrygging uppá, kann hon verða latin til annað felag.

Meðan endurtryggingardeild Tryggingarsambandsins Føroya, sum ikki er sínámillum virkandi, er skattskyldug eftir galdandi lóg bæði til kommunu og landskassa, er høvuðsdeild tryggingarsamtaksins eins væl og núverandi undirdeildir tess frá stovnan teirra eins og framtíðardeildir tess, sum vera sínámillum virkandi, frí av øllum beinleiðis skatti til landskassa og kommunu.

Frá 1. januar 1945 er høvuðsdeildin skyldug at lata til Vinnulánsgrunn Føroya Løgtings eitt árligt avgjald svarandi til tann beinleiðis skatt, sum deildin skuldi havt latið til landskassa og kommunu tað árið eftir tí til eina og hvørja tíð galdandi skattalógávu. Í ivamáli ger líkningarráðið av, hvat ið latast skal í avgjaldi. Avgerðin er endalig.

4 Tryggingarsambandið Føroyar hevur frá 1. juli 1940 einarætt at taka sær uppá nýggja trygging av øðrum, sum Føroyingur eigur ella er parthavari í annað enn livstrygging og stovnar um neyðugt serligar deildir fyri sovordna trygging, sum fellur ikki inn undir eina av teimum í § 2 nevndu deildir. Øll trygging skal fara fram á sínámillum grundarlagi millum teir einstøku tryggingartakarar, endurtryggingardeildin undantikin. Hóast einarætt samtaksins kann samtakið loyva, at einstøk tryggingarumráðir ella einstakar serligar tryggingar kunna røkjast framvegis av øðrum enn samtakinum.

5 Virki samtaksins er undirgivið fyrisetingunum í lóg nr. 155 frá 2. mai 1934 um skaðatryggingarvirki v. m. við teim broytingum, sum tær serligu fyrisetingar, sum eru galdandi fyri tær einstøku deildirnar, orsaka. Tær nærri reglurnar fyri virki og uppbygging tryggingarsamtaksins og deildirnar verða settar við reglugerðum, sum verða staðfestar av landsstýrinum. Virki samtaksins er umframt undirgivið fyrisetingunum í lóg nr. 129 frá 15. apríl 1930 um tryggingaravtalur — endurtryggingarvirki samtaksins og tvungin limaskapur eins og kriggstrygging tó undantikin.

6 Virki samtaksins verður fyristaðið av einum umboðsmannaráði og einari nevnd. Í umboðsmannaráðið velur hvør undirdeildin ein lim. Í nevndini eru 5 limir. Av teimum velur umboðsmannaráðið ein, løgtingið tveir og landsstýrið tveir. Ta almennu umsjónina við samtakið hava tveir til tess valdir persónar, ávikavist tilskilaðir av løgtingi og av landsstýri. Útreiðslurnar av umsjónini falla á samtakið.

7 Løgtingið kann við lóg leggja á samtakið fyri tess einarætt eitt avgjald til landskassan. Um einarættin verður avtikin við lóg, eigur samtakið ikki rætt til endurgjald vegna avtøkuna.

8 Henda lóg kemur í gildi beinan vegin, og samtíðis fara úr gildi bráðfengis kunngerð nr. 14. frá 17. juni 1940, bráðfengis kunngerð nr. 57 frá 21. december 1942, bráðfengis kunngerð nr. 39 frá 23. december 1943, bráðfengis kunngerð nr. 53 frá 11. december 1944 og bráðfengis kunngerð nr. 54 frá 11. december 1944.

28. marts — Lagtingslov nr. 25 om ekstraordinære skattefri AFSKRIVNINGER på skibe samt visse bygninger og maskiner m. v.

De i lagtingslov nr. 3 af 2. februar 1956 om ekstraordinære skattefri afskrivninger på skibe samt visse bygninger og maskiner m. v. fastsatte regler forbliver uændret ikraft for skatteåret 1957 (i Tórshavn 1957-58) vedrørende de skibe, bygninger og maskiner m. v., som er anskaffede eller kontraktede i tiden 1. januar 1955 — 31. december 1956.

28. marts — Løgtingslóg nr. 25 um skattafriar EYKAAVSKRIVNINGAR av skipum, ávísimum bygningum og maskinum v. m.

Tær í lógtingslóg nr. 3 frá 2. februar 1956 um skattafria eykaavskrivning uppá skip, ávísar bygningar og maskinur v. m. fyrisettu reglur verða óbroyttar galdandi fyri skattaárið 1957 (í Tórshavn 1957--58) viðvíkjandi skipum, bygningum og maskinum v. m., sum útvegað eru ella sum sáttmáli er gjørdur um í tíðarskeiðinum 1. januar 1955—31. december 1956.

18. apr. — Fundats for JULEMÆRKELEGATET til fordel for syge og svage børn på Færøerne.

Legatets kapital udgør ca. 31.000 kr. hvoraf renterne anvendes til fordel for syge og svagelige børn på Færøerne. Legatet bestyres af rigsombudsmanden og landslægen på Færøerne og et af lagtinget for 3 år ad gangen valgt medlem. Regnskabet for legatet aflægges til julemærkekomiteen. Fundatsen afløser tidligere fundats, stadfæstet 17. oktober 1924, med ændring, stadfæstet 29. august 1931.

23. mai — Kunngerð um AFTURLATINGARTÍÐIR fyri krambúðir í Froðbiar sókn.

Við heimild í § 3 í lógtingslóg nr. 16 frá 13. apríl 1955 um broytingar í anordning nr. 442, 21. november 1923, um afturlatingartíð fyri krambúðir hevur landsstýrið fyrisett, at nevnda lógtingslóg fær eisini gildi fyri Froðbiar sóknar kommunu frá 1. juni 1956.

24. maj — An. nr. 144, hvorved lov nr. 167 af 24. maj 1955 om VACCINATION MOD BØRNELAMMELSE sættes i kraft på Færøerne.

I henhold til den indenrigsministeren ved § 5 i lov nr. 167 af 24. maj 1955 om vaccination mod børnelammelse meddelte bemyndigelse sættes den nævnte lov herved i kraft på Færøerne med de lempelser, som ifølge Færøernes særlige forhold måtte findes formålstjenlige, sålydende:

1 Efter nærmere af indenrigsministeren fastsatte retningslinier kan børn og voksne under 40 år vederlagsfrit få foretaget vaccination mod børnelammelse¹.

2 Statens seruminstitut er forpligtet til stadig at have oparbejdet en passende beholdning af børnelammelsesvaccine til udlevering til de vaccinerende læger.

3 Indenrigsministeren træffer bestemmelse om, hvilke læger der kan foretage vaccination i henhold til denne anordning, og fastsætter størrelsen af deres honorar. Honorarerne udredes af Færøernes oppebørselskontor på statskassens vegne.

4 De nærmere regler vedrørende anordningens gennemførelse fastsættes af indenrigsministeren. Indenrigsministeren kan herunder pålægge en kommune at anvise passende lokaler til foretagelse af vaccinationen.

1. juni — An. nr. 157 for Færøerne om forskudsvis UDBETALING AF BIDRAG på grundlag af et udenlandsk bidragsdokument.

I henhold til den regering ved § 335 i lov om offentlig forsorg, jfr. bekendtgørelse nr. 311 af 23. september 1954, meddelte bemyndigelse fastsættes følgende:

I kgl. anordning nr. 101 af 18. marts 1949 for Færøerne om børnebidrag til enlige forsørgere m. m., jfr. anordning nr. 341 af 17. juli 1950 foretages følgende tilføjelser og ændringer:

Som nyt afsnit C indføjes.

¹) Jfr. Bek. 160, 6. juni 1956 og bek. 170, 1. juni 1959.

1956 1. juni

»Bidrag ifølge udenlandsk bidragsdokument.

§ 32 A. Det kan ved traktat bestemmes, at et udenlandsk bidragsdokument, der i vedkommende land danner grundlag for retslig inddrivelse af bidraget, kan sidestilles med et dansk bidragsdokument ved forskudvis udbetaling af bidrag efter de øvrige i afsnit A og B samt kap. III fastsatte bestemmelser.«

Til § 45: 1 stk. 2 indføjes efter »i kapitel I. A.« »og C«.

Til § 47: 1 stk. 2 indføjes efter »kapitel I. B.« »og C«.

6. juni — Bek. nr. 160 om VACCINATION MOD BØRNELAMMELSE (polio) på Færøerne.

I henhold til kongelig anordning af 24. maj 1956 om vaccination mod børnelammelse på Færøerne fastsættes herved følgende:

1 Fra den 15 juni 1956 kan alle på Færøerne bosatte personer, som på tidspunktet for den første vaccination er fyldt 6 måneder, men ikke er fyldt 40 år få foretaget vaccination mod børnelammelse (polio).

2 Vaccinationen mod polio kan indtil videre foretages af enhver læge, der i henhold til § 2, stk 1, 2. pkt., i lov nr. 72 af 14. marts 1934 om udøvelse af lægegerning, jfr. kgl. anordning nr. 35 af 26. februar 1935, har autorisation til at drive selvstændig virksomhed som læge.

3 Vaccinationen er vederlagsfri for de vaccinerede.

15. juni — Kunngerð um innflytan av PERSÓNVOGNUM.

Sambært § 2 i lögtingslóg nr. 27, 24. februar 1950, verður gjørt kunnugt, at persónbilar kunnu ikki flytast inn til Føroyar, uttan loyvi fyriliggur frá Valuta- og Prísráð Føroya. Hetta er eisini galdandi fyri innflutning av persónvognum úr hinum partinum av ríkinum¹

23. juni — Lov nr. 175 om ændring i lov for Færøerne om SYGEHUSE.²

1 I § 4 ændres ordene »et beløb af 2 kr. om dagen for hver patient« til »et af indenrigsministeren godkendt beløb om dagen for hver patient«.

2 I §§ 3, 5 og 8 ændres: »amtet« til: »rigsombudsmanden på Færøerne«,

3 I § 5 ændres »lagtinget« til: »landsstyret«, »amtskommunens kasse« til: »landskassen« og »amtskommunen« til landskassen«, »amtsrepartitionsfondens« til: »landskassens«, »amtskommune« til: »landskasse«,

3. juli — An. nr. 196, hvorved lov om MENIGHEDSRÅD sættes i kraft på Færøerne.

I henhold til den regering ved § 45 i lov nr. 280 af 30. juni 1922 om menighedsråd, således som denne lov er ændret senest ved lov nr. 146 af 29. april 1955, givne bemyndigelse, sættes herved nævnte lov i kraft på Færøerne med de ændringer, der er anset for ønskelige af hensyn til de der gældende særlige forhold, sålydende:

Afsnit I.

1 Der oprettes et menighedsråd for hvert sogn, jfr. § 10.

Er der i et sogn flere end een kirke, og der til hver af disse er henlagt et særskilt kirkedistrikt, skal der være et menighedsråd for hvert af distrikterne.

Når det til en købstadkirke henlagte landdistrikt har eget skole- og forsørgelsesvæsen, har det ret til på begæring at få sit eget menighedsråd.

¹) Sbr. k. 29, 12. mai 1959 um, at motorakfør yvirhovur ikki mega flytast inn uttan loyvi frá valutaráðnum.

²) Jfr. lov nr. 76 af 15. marts 1939.

Under særlige omstændigheder kan kirkeministeriet tillade, at et pastorat med to eller flere sogne eller et sogn med to eller flere kirke-distrikter har fælles menighedsråd, når et menighedsmøde i hvert af sognene eller distrikterne udtaler ønske derom.

Ved oprettelsen af nye sogne eller sognedistrikter med egen kirke vælges menighedsråd for det udskilte sogn eller distrikt samtidig med oprettelsen. Skønnes det fornødent, kan kirkeministeriet samtidig lade foretage nyvalg for den tilbageblevne del.

Kirkeministeriet bestemmer efter indstilling fra biskoppen, hvilke af de foranstalter, stiftelser eller særlige klasser af personer oprettede menigheder, der skal have eget menighedsråd. Ministeriet er bemyndiget til i det omfang, hvori det skønnes nødvendigt, at fastsætte særlige bestemmelser for oprettelse af sådanne menighedsråd, herunder med hensyn til disses sammensætning, beføjelser m. v.

2 Menighedsrådet består af de ved menigheden fast ansatte præster (herunder andenpræster) samt mindst seks til menighedsråds-kredsen hørende medlemmer valgte efter denne lovs regler. Antallet af valgte medlemmer retter sig efter antallet af folkekirkens medlemmer i menighedsråds-kredsen ved sidste almindelige folketælling. Tallet sættes til seks for det første tusinde og yderligere et medlem for hvert påbegyndt tusinde, dog ikke over femten ialt. Har to eller flere sogne eller kirke-distrikter fælles menighedsråd, fastsættes antallet af menighedsrådets medlemmer efter pastoratets samlede folketal og fordeles på de enkelte sogne eller distrikter i forhold til folketallet i hvert af dem, dog at et sogn eller distrikt mindst skal have et medlem. Kirkeministeriet kundgør antallet af menighedsrådenes medlemmer i hver menighedsråds-kreds.¹

Foruden medlemmerne vælges et antal stedfortrædere, jfr. §§ 9 og 12.

Ikke fast ansatte præster (herunder midlertidige hjælpepræster) har ret til at deltage i rådets forhandlinger, men uden stemmeret, medmindre sådan under særlige omstændigheder tillægges dem af biskoppen efter menighedsrådets indstilling. I præstens forfald og under embedsledighed indtræder den konstituerede præst som stemmeberettiget medlem af rådet, dog at han ikke kan afgive stemme ved indstilling om præstekaldelse, jfr. § 36, stk. 2.

Når den kirkelige betjening for et af flere sogne eller sognedistrikter bestående pastorat er ordnet således, at betjeningen af et enkelt sogn eller distrikt væsentlig er overdraget til en fast kapellan eller hjælpepræst, kan det ved regulativet for ordningen af embedsforholdet mellem præsterne bestemmes, at hver af dem skal være medlem af sit menighedsråd.

Menighedsrådet vælger selv sin formand og en næstformand, der i forman-dens forfald indtager forsædet i rådet.

3 Menighedsrådet vælges på 4 år. Valget gælder fra et kirkeårs begyndelse. Oprettets nye menighedsråd i løbet af en valgperiode, gælder valget kun for resten af denne.

4 Valgret til menighedsrådet har ethvert medlem af folkekirken, som senest den dag, da valget foregår, er fyldt 21 år, medmindre de pågældende ved åbenlyst at fornægte kristentroen stiller sig afgjort i modsætning til folkekirken.

Valgbar til menighedsrådet er enhver, som opfylder betingelserne i stk. 1, medmindre vedkommende er straffet for en handling, der i almindeligt omdømme gør ham uværdig til at beklæde hvervet, jfr. § 14, stk. 1.

For at kunne udøve valgret eller vælges til menighedsrådet må vedkommende være optaget på den kirkelige valgliste for den pågældende menighedsråds-kreds.

I de tilfælde, hvor en valgmenighed i medfør af § 6 i bekendtgørelse af 23. september 1947 af lov om kirkers brug, sognebåndsløsning m. m. jfr. kgl. anordning af 8. april 1954, benytter en sognemenigheds kirke, er valgmenigheden såfremt

¹) Jfr. Bek. nr. 56, 18. marts 1957.

den ikke i forvejen er repræsenteret i menighedsrådet, berettiget til efter nærmere af kirkeministeren fastsatte regler at vælge en repræsentant, der tiltræder menighedsrådet, men kun har stemmeret i sager vedrørende den fælles brug af kirken og kirkegården.

Personer, som ikke har indfødsret, kan først optages på valglisten, når de har haft bopæl her i landet uafbrudt i et år efter tilflytningen.

Personer, der i henhold til særlig bestemmelse er henvist til en bestemt menighed, for hvilken der er oprettet menighedsråd, kan, dersom de måtte have bopæl i en anden menighedskreds, vælge at udøve deres valgret i den menighedsråds-kreds, hvortil de således er knyttet, og er i så tilfælde alene valgbaré dér. På tilsvarende måde har præster og kirkebetjente, der bor udenfor den menighedsråds-kreds, hvortil de gennem deres stilling er knyttet, efter derom fremsat begæring, jfr. nedenfor, valgret — for kirkebetjentenes vedkommende tillige valgbarhed — i den kreds, i hvilken de er ansat. Samme ret har de med præster og kirkebetjente samlevende ægtefæller. Såfremt præster eller kirkebetjente er ansat i to eller flere menighedsråds-kredse, kan de såvel som deres ægtefælle vælge, i hvilken af disse de vil udøve deres valgret.

Sognebåndsløseré kan vælge, om de vil lade sig opføre på valglisten i den menighedsråds-kreds, i hvilken de bor, eller i den, som de gennem sognebåndsløsningen knytter sig til. De er kun valgbaré i samme kreds. Har sognebåndsløseré ladet sig opføre i den kreds, til hvilken de er knyttet ved sognebåndsløsning, bevarer de i tilfælde, hvor de er indvalgt i menighedsrådet, deres sæde i dette, indtil nyt menighedsråd tiltræder, selvom den præst, til hvilken der er løst sognebånd, i mellemtiden fratræder sit embede, og på samme måde bevares stillingen som suppleant.

Begæring i henhold til bestemmelserne i stk. 6 og 7 om optagelse på valglisten udenfor den menighedsråds-kreds, hvor vælgeren har bopæl, må fremsættes skriftligt overfor formanden for valgbestyrelsen i den menighedsråds-kreds, hvor valgetten ønskes udøvet, inden udløbet af den frist, der er fastsat for klager over udeladelse af listen, jfr. § 6, stk. 2, og begæringen må indeholde de oplysninger, der er fornødne, for at meddelelse om den fremsatte begæring kan tilstilles valgbestyrelsen på bopælstedet. Begæringen må fremsættes forud for hvert nyt valg. Tager valgbestyrelsen begæringen til følge, skal den tilstille valgbestyrelsen i den menighedsråds-kreds, hvor vælgeren er optaget på valglisten, meddelelse, og vælgeren slettes herefter af valglisten i sidsnævnte menighedsråds-kreds.

Mand og hustru eller beslegtede i op og nedstigende linie kan ikke samtidig være medlem af samme menighedsråd eller være valgt medlem af et menighedsråd, hvori ægtefællen eller vedkommende slægtning i op- eller nedstigende linie i henhold til § 2, stk. 3, 1. punktum, har ret til at deltage i rådets forhandlinger.

5 Medlemmer af folkekirken er:

1) Personer, der er døbt i folkekirken.

2) Personer, der er døbt i et evangelisk-lutersk samfund udenfor folkekirken, når de senere har sluttet sig til en menighed indenfor denne. Er de døbt udenfor riget sker optagelse ved bosættelsen her i landet, medmindre de på den derom foreskrevne måde har anmeldt at ville stå udenfor folkekirken.

3) Andre personer, som er døbt med den kristne dåb, og som enten efter bestemmelse af den eller dem, der har forældremyndigheden, opdrages i folkekirkens tro eller i en senere alder personlig har sluttet sig til menighed i folkekirken.

Nærmere regler for optagelse i og udtrædelse af folkekirken gives ved kongelig anordning. Medlemsforholdet ophører, når et medlem:

1) udtræder af folkekirken ved skriftlig anmeldelse på den ved kongelig anordning foreskrevne måde,

2) slutter sig til et trossamfund udenfor folkekirkens orden eller på anden måde, såsom ved at lade sig gendøbe, stiller sig udenfor denne. Børn under 15 år optag-

es i og udmeldes af folkekirken på begæring af den eller dem, der har forældremyndigheden. Er et barn een gang optaget i eller udmeldt af folkekirken, kan det kun udmeldes eller genoptages på begæring af den eller de samme, som har begæret barnet optaget eller udmeldt, eller, hvis sådan begæring ikke kan foreligge, med tilladelse af kirkeministeriet. For børn mellem 15 og 18 år kræves foruden barnets egen begæring tillige samtykke af den eller dem, der har forældremyndigheden; barnet kan indanke en nægtelse af samtykke for ministeriet.

6 Forud for hvert ordinært menighedsrådsvalg udarbejdes en liste over de valgberettigede i menighedsråds kredsen. Har to eller flere sogne eller kirkedistrikter fælles menighedsråd, jfr. § 1, stk. 4, udarbejdes særskilt valgliste for hvert af de pågældende sogne eller distrikter. Listen udarbejdes af en valgbestyrelse på 3 medlemmer, der vælges efter regler for forholdstalsvalg af menighedsrådet blandt dets egne medlemmer. Ved deling af en menighedsråds kreds vælger det hidtidige menighedsråd valgbestyrelsen for den nyoprettede kreds blandt dennes valgberettigede beboere. Valgbestyrelsen vælger selv sin formand og kan antage lønnet medhjælp samt, om fornødent, leje lokale, hvorfra dens arbejde udføres. Kommunalbestyrelsen er forpligtet til på anmodning at stille valglisten til brug ved lagtingsvalg til rådighed for valgbestyrelsen såvel som til at give denne alle øvrige oplysninger, den måtte have brug for.

Den af valgbestyrelsen affattede valgliste fremlægges til offentlig eftersyn fra den 1. til 31. maj i en eller flere af menighedsråds kredsens skoler eller i andre passende lokaler efter menighedsrådets bestemmelse. Klager over egen udeladelse af listen eller andres uberettigede optagelse på samme indgives skriftligt til valgbestyrelsens formand inden den 15. juni. Indkomne klager afgøres af valgbestyrelsen inden udgangen af juni måned, og afgørelsen meddeles under angivelse af fristen for anke skriftligt klageren, og dersom nogen slettes af valglisten, tillige denne. Den, hvem afgørelsen går imod, kan indanke sagen for biskoppen inden den 20. juli. Biskoppen afgør sagen og meddeler valgbestyrelsen og klageren udfaldet inden udgangen af august. Biskoppens afgørelse kan indankes for kirkeministeriet senest den 1. oktober. Bekendtgørelse om valglistens fremlæggelse indgivelse af klage m. v. sker ved alle regelmæssige gudstjenester i menighedsråds kredsen de to første søndage i februar og iøvrigt således, som valgbestyrelsen finder det formålstjenligt, f. eks. gennem dagspressen.

7 Forud for overordentlige valg til menighedsråd fastsætter biskoppen tidspunktet for valgets foretagelse og reglerne for bekendtgørelse herom, samt frister for fremlægning af valglisten, indgivelse af klager m. v., svarende til bestemmelserne i § 6.

8 Ordinært valg til menighedsråd foretages på en af valgbestyrelsen fastsat dag i tiden fra den 20. til den 30. november, dog inden kirkeårets udgang, i en eller flere af menighedsråds kredsens skoler eller andre passende lokaler. Valget ledes af valgbestyrelsen, der om fornødent bistås af de øvrige menighedsrådsmedlemmer. Bekendtgørelse om tid og sted for valget, om reglerne for opstilling og indgivelse af kandidatlisters samt om den erklæring, de valgte skal afgive for at kunne tage sæde i rådet, sker ved alle regelmæssige gudstjenester i menighedsråds kredsen sidste søndag i oktober og første søndag i november og iøvrigt således, som valgbestyrelsen finder formålstjenligt, f. eks. gennem dagspressen.

Har to eller flere sogne eller kirkedistrikter fælles menighedsråd, foretages valget uanset dette, selvstændigt og med særlige kandidatlisters for hvert af sognene eller distrikterne under ledelse af den fælles valgbestyrelse, og således at også opgørelsen af valgets resultat foretages særskilt.

9 Valgret udøves ved personligt møde, jfr. dog afsnit V om indsendelse af stemmeseddel. Stemmeafgivningen er skriftlig og hemmelig. Opgørelsen af de valgte foretages efter reglerne for forholdstalsvalg. Afstemningen sker i henhold til kandidatlisters, på hvilke bestemte personer bringes i forslag. Enhver sådan kandidatliste skal være indleveret til formanden for valgbestyrelsen senest kl. 19 den

1956 3. juli

8. dag før valget. Der kan afgives stemme enten på en liste som sådan eller på en af de på listen opførte personer (personlig stemmeafgivning). En liste må ikke indeholde navne på flere personer end 6 mere, end der skal vælges. De på en kandidatliste opførte kandidater, der ikke erklæres for valgte, betragtes som stedfortrædere for de valgte af samme liste i den rækkefølge, som de personlige stemmer, eller hvis sådanne ikke er afgivet, placeringen på listen angiver. Intet navn må opføres på en kandidatliste uden vedkommendes samtykke, der skal foreligge skriftligt, og hvorved den pågældende tillige skal erklære sig villig til at afgive den for menighedsrådsmedlemmer foreskrevne erklæring. Kandidatlisterne skal være underskrevet af mindst 3 og højst 9 vælgere som stillere. Kandidatlisterne kan anmeldes at ville støtte hinanden (listeforbund). Anmeldelse herom skal ske skriftligt og være tiltrådt ved underskrift af samtlige de kandidater, som er opført på de kandidatlister, imellem hvilke listeforbund indgås. Anmeldelsen skal endvidere være tiltrådt ved underskrift af de samme stillere, som har underskrevet de pågældende kandidatlister. Kirkeministeren fastsætter nærmere regler for valgets forberedelse, foretagelse og opgørelse m. v. med iagttagelse af, at der mellem udløbet af fristen for kandidatlisters indgivelse og disses bekendtgørelse bliver mindst 2 dage, i hvilke der af stillerne kan foretages forandringer i de indgivne lister såvel med hensyn til de foreslåede kandidater som med hensyn til den rækkefølge, hvori kandidaterne er opstillet, på foranledning enten af stillerne eller af valgbestyrelsen, når denne erklærer en liste helt eller delvis ugyldig eller mangelfuld.

at anmeldelse om listeforbund skal ske skriftligt senest kl. 12 middag den 3. dag før valget,

at kandidatlisterne samt oplysning om anmeldte listeforbund bekendtgøres mindst 2 dage før valget.

at såfremt der ved udløbet af fristen for kandidatlisternes indgivelse kun er indleveret een gyldig kandidatliste, aflyser valgbestyrelsen valget, hvorhos der gives stillerne adgang til at indlevere en særlig liste over de personer, der ønskes som stedfortrædere. I dette tilfælde kan stedfortræderne anføres som personlige. En kort beretning om valget indføres i menighedsrådets forhandlingsbog og underskrives af valgbestyrelsen. En udskrift af forhandlingsbogen sendes snarest af valgbestyrelsens formand gennem provsten til biskoppen. Klager over valgets gyldighed sendes inden 8 dage efter valget til provsten, der efter at have indhentet valgbestyrelsens erklæring tilstiller biskoppen sagen til afgørelse. Biskoppens afgørelse kan såvel af valgbestyrelsen som af klageren indankes for ministeriet.

10 Fører valget ikke til dannelse af et fuldtalligt menighedsråd eller finder der i en menighedsrådsreds intet valg sted, udskrives udfyldingsvalg eller helt nyt valg. Vælges der heller ikke ved dette valg et fuldtalligt menighedsråd, dannes rådet af de medlemmer, der er valgt, i forbindelse med de selvskevne medlemmer. Er slet ingen medlemmer valgt, mister menigheden sin indstillingsret ved præstevalg. Menighedsrådets øvrige hverv overtages af de selvskevne medlemmer, der kan antage lønnet medhjælp til hvervets udførelse.

11 Flytter et medlem i løbet af valgperioden ud af menighedsrådsredsen, skal dette ikke gøre det nødvendigt for ham at udtræde af menighedsrådet, hvis dette ønsker, at han beholder sit sæde i samme. Når et medlem ellers i løbet af valgperioden ønsker at udtræde af menighedsrådet, skal han hertil have rådets samtykke. Spørgsmål om at udelukke et medlem af menighedsrådet afgøres af rådet selv; men afgørelsen kan, såfremt udelukkelsen ikke skyldes, at det pågældende medlem er anset med straf, jfr. § 14, stk. 1, indankes for biskoppen. Udelukkelse kan kun finde sted, når forudsætningerne for vedkommendes fortsatte sæde i rådet ikke mere er til stede, jfr. § 4, stk. 1 og stk. 2, samt § 14, stk. 2, eller når den pågældende vedholdende nægter at opfylde sine pligter som medlem af rådet. I tilfælde af, at et menighedsråd har afholdt uhjemlede udgifter, nægter at efter-

komme gældende lovbestemmelser eller et rådet af overordnet kirkelig myndighed lovligt givet pålæg eller i andre måder overskrider sin myndighed, kan stiftsøvrigheden træffe de i den anledning nødvendige foranstaltninger, derunder eventuelt bestemmelser om dagbøder af fra 10 til 40 kr. overfor dem af menighedsrådets medlemmer, der har deltaget i de pågældende beslutninger. Dagbøderne kan gøres til genstand for udpanting.

12 En stedfortræder tager sæde i menighedsrådet, når et medlem dør eller udtræder af rådet. Ligeledes tilkaldes en stedfortræder efter menighedsrådets bestemmelse når et medlem i længere tid er forhindret. Findes der ved et medlems afgang eller forfald ingen stedfortræder til at indtræde i hans plads, afgør biskoppen efter indhentet erklæring fra de tilbageblevne medlemmer af rådet, om besættelsen af den ledige plads kan opsættes til næste almindelige valg. Dog skal udfydningsvalg finde sted, hvis rådets antal af valgte medlemmer er gået ned under halvdelen, medmindre ministeriet samtykker i, at det undlades.

13 Udgifter i anledning af valg til menighedsråd såvel som rådets egne udgifter til lokale, papir og porto, til rejser i anledning af præstevalg samt andre udgifter, som det rådet påhvilede hverv medfører, udredes i menigheder, hvis kirke ejer sig selv, eller som administreres efter de for selvejende kirker gældende regler, af vedkommende kirkers særlige kasse. I andre tilfælde tilvejebringes beløbet ved ligning efter de for ligning af underskud ved kirkens drift gældende regler.

14 *Afsnit II.* Første gang efter valg sammenkaldes menighedsrådet af den første valgte inden udløbet af 8 dage. Menighedsrådet afgør endeligt, hvorvidt en kandidat har mistet sin valgbarhed på grund af straf, jfr. § 4, stk. 2. Valgbestyrelsen kan ikke undslå sig for at stille en kandidat til valg, selvom denne er straffet. Forinden et valgt medlem første gang tager sæde i et menighedsråd, afgiver han i et menighedsrådsmøde en skriftlig erklæring på ære og samvittighed om at ville udføre det ham betroede hverv i troskab mod den danske evangelisk-luterske folkekirke, så at den kan byde gode vilkår for den kristne menigheds liv og vækst. Når den i stk. 2 omhandlede erklæring er afgivet, vælger menighedsrådet sin formand og næstformand, hvorom meddelelse sendes biskoppen gennem provsten. Formand og næstformand vælges for et år ad gangen. Et medlem er kun pligtig at modtage valg til formand i indtil 4 år og kan, når han har fungeret som formand i mindst 4 år, kræve sig fritaget for hvervet i et lige så langt tidsrum. Søndagen efter det første møde kundgør præsten fra prædikestolen, hvem der efter at være valgt til medlemmer af menighedsrådet har taget sæde i samme, og hvem der er valgt til menighedsrådets formand.

15 Menighedsrådets formand sammenkalder rådet, når han dertil finder anledning, eller når det begæres af sognepræsten (sognedistriktspræsten) eller af mindst en trediedel af rådets medlemmer. Menighedsrådets beslutninger fattes i møder. Rådet er kun beslutningsdygtigt, når mindst halvdelen af medlemmerne er til stede. Øvrige bestemmelser om forretningsgangen fastsættes af rådet selv. I tvilvstilfælde kan spørgsmål om forretningsgangen forelægges biskoppen. Menighedsrådets forhandlinger indføres i en særlig dertil indrettet, af provsten autoriseret forhandlingsbog. Den fremlægges ved kirkesyn og visitatser.

16 Menighedsrådene i et pastorat skal samles til fælles møder, når sognepræsten eller formanden for et af rådene finder det formålstjenligt, eller når flertallet i et råd eller mindst en trediedel af hvert af rådene begærer det. Formanden i hovedsognets menighedsråd leder disse møder, jfr. også § 35.

17 Ved valg af nyt menighedsråd vedbliver det gamle menighedsråd at bestå, til det nye er trådt i virksomhed, jfr. § 14.

18 *Afsnit III.* Menighedsrådet varetager menighedsrådskredsens tarv efter de derom gældende bestemmelser.

19 Menighedsrådet udgør bestyrelsen for selvejende kirker.

For de kirker, som ikke ejer sig selv, nedsætter menighedsrådet et stående ud-

1956 3 juli

valg, bestående af sognepræsten og to af dets valgte medlemmer, til varetagelse af menighedens interesser med hensyn til kirken, kirkegården m. m. Dette udvalg skal have lejlighed til at udtale sig om alle større arbejder, der udføres ved kirken eller kirkegården, og har ret til gennem menighedsrådet at henvende sig til overtilsynet i kirkens anliggender.

20 Menighedsrådet tager del i ansættelse og afskedigelser m. v. af kirkebetjentene efter de derom gældende bestemmelser. I særlige tilfælde vil kirkeministeren efter at have indhentet erklæring fra menighedsrådet kunne fritage en lærer, der før ikrafttrædelsen af kgl. anordning af 21. januar 1925 er kaldet med forpligtelse til tillige at være kirkebetjent, fra hvervet som sådan.

21 Menighedsrådet tager del i bestyrelsen af de til præsteembedet henlagte faste ejendomme efter de herom gældende regler.

22 Menighedsrådet tager del i bestyrelsen af sognets kirkelige midler i det omfang, hvori dette er hjemlet ved de herom fastsatte særlige regler.

23 Menighedsrådet tager, efter at sagen har været forhandlet på et menighedsmøde, beslutningen om:

a) hvorvidt konfirmation kun skal afholdes een gang årlig, samt om andre konfirmationen vedrørende forhold, som ved kongelig anordning er eller måtte blive henlagt til menighedsrådets afgørelse,

b) indførelse af nye autoriserede salmebøger og salmebogstillæg. Rådet sørger for, at et passende antal salmebøger er til rådighed i kirken,

c) benyttelse af særkalke ved altergang.

Biskoppen foretager autorisation af færøske ritualer og salmer.

24 Menighedsrådets samtykke kræves til, at der

a) ved gudstjenester eller kirkelige handlinger af nogen af kirkens præster anvendes en anden autoriseret liturgi eller andre autoriserede ritualer end de hidtil i menigheden brugte,

b) ved de almindelige gudstjenester af nogen af kirkens præster anvendes andre autoriserede prædiketekster end de, der hidtil har været brugt i menigheden,

c) ved konfirmandundervisningen indføres nye autoriserede hjælpemidler.

d) ved religionsundervisningen i folkeskolen indføres nye autoriserede hjælpemidler. De under a) og b) omhandlede sager skal være forhandlet på et menighedsmøde, forinden menighedsrådet træffer sin afgørelse.

Menighedsrådets samtykke udkræves ligeledes til

e) forandringer i tiden for gudstjenesten,

f) foretagelse af indsamlinger ved de faste gudstjenester efter de herom gældende regler.

25 Ønsker et menighedsråd efter aftale med nogen af kirkens præster, og efter at sagen har været gjort til genstand for forhandling på et menighedsmøde, at der ved de af den pågældende præst ledede gudstjenester skal benyttes andre end de autoriserede salmebøger og salmebogstillæg eller foretages mindre ændringer i liturgi og ritualer, må biskoppens tilladelse hertil indhentes. Tilladelsen kan for salmebøgernes vedkommende kun gives på det i § 23 nævnte vilkår.

26 Menighedsrådet har ret til, også uden at anledning dertil er givet det fra de kirkelige myndigheders side, at tage sager og forhold, der vedrører sogne- menigheden, under overvejelse og henvende sig derom til biskoppen eller ministeriet. Præsten er i sin embedsvirksomhed, herunder den private sjælesorg, uafhængig af menighedsrådet.

27 Til fremme af menighedsplejen forvalter menighedsrådet, hvad der indkommer i kirkens bøsser. For anvendelsen af disse midler såvel som af legater under menighedsrådets bestyrelse og andre indtægter, som menighedsrådet måtte oppebære, aflægges årligt regnskab.

Hvor der i en menighedsrådsreds findes en organiseret menighedspleje udenfor menighedsrådet, kan menighedsrådet bestemme, at hvad der indkommer i kirkens bøsser, skal tilfalde denne. Kundgørelse herom sker fra prædikestolen. En be-

retning fra den frivillige menighedspleje vedlægges menighedsrådets årlige regnskab. En valgmenighed kan ved sine gudstjenester i sognekirken have anbragt en bøsse til sin egen frivillige menighedspleje.

28 Menighedsrådet deltager i afgørelsen af spørgsmål om kirkens og kirkegårdens brug og tilsynet med kirkers og kirkegårdes vedligeholdelse i det omfang, som lovgivningen herom bestemmer.

29 Ved kirkevisitater samles biskop eller provst med menighedsrådet eller dets valgte medlemmer alene til forhandling, når det begæres fra en af siderne.

30 Menighedsrådet er pligtigt til at afgive betækning og råd i de anliggender, som af ministeriet, biskoppen eller provsten måtte forelægges det. Menighedsrådets betækning bør navnlig indhentes i alle tilfælde, hvor det foreligger spørgsmål af væsentlig interesse eller blivende betydning for menighedsråds kredsen.

31 Menighedsrådet deltager i valget af biskopper i henhold til de derom fastsatte nærmere bestemmelser.

32 Menigheds møder afholdes, foruden i de i loven foreskrevne tilfælde, når det begæres af den kirkelige øvrighed, af menighedsrådets formand eller dets flertal, af en af de stemmeberettigede præster i forbindelse med et mindretal af de valgte medlemmer eller efter skriftlig begæring af 25 på valglisten optagne medlemmer af menigheden. For flere menighedskredse i samme pastorat kan fælles menigheds møder afholdes, når det begæres af et af de pågældende menighedsråd. Menigheds møder sammenkaldes for en enkelt menighedsråds kreds af menighedsrådet, for flere menighedsråds kredse i samme pastorat af hovedsognets menighedsråd. Menigheds møderne ledes af en af mødet selv valgt ordstyrer. Deres beslutninger indføres i menighedsrådets forhandlingsbog, for fælles menigheds møder i hovedsognets forhandlingsbog. Til menigheds møder har alle medlemmer af folkekirken indenfor vedkommende kreds adgang, men kun de, der findes optaget på de kirkelige valglisten, er stemmeberettigede i de anliggender, der i henhold til loven er henlagt til menigheds mødets beslutning eller betækning. Kundgørelse om menigheds møders afholdelse sker ved gudstjenesterne i de pågældende menighedsråds kirker eller på anden måde, der sikrer, at et så stort antal som muligt af menighedens medlemmer bliver bekendt med samme. I kundgørelsen angives forhandlingsemnerne.

33 *Afsnit IV.* Når et præsteembede bliver ledigt, skal det på foranstaltning af kirkeministeriet snarest muligt oplås med angivelse af, hvorledes embedet er lønnet. Ansøgningsfristen skal som regel være 3 uger.

34 Menighedsrådene medvirker efter de nedenfor i §§ 35—38 anførte regler ved besættelsen af alle præsteembeder. Hvor en sognekirke eller sognedistrikts- eller filialkirke helt eller væsentligt er opført ved tilskud fra private, har den privatmand, det udvalg eller den forening, på hvis foranstaltning kirken er opført, indstillingsret til præsteembederne ved kirken første gang, de skal besættes. Indstillingen kan ske uden opslag af embedet.

35 Når et embede, ved hvis besættelse menighedsrådet har ret til at medvirke, er blevet ledigt, sender ministeriet snarest muligt efter ansøgningsfristen udløb alle de indkomne ansøgninger til vedkommende biskop. Biskoppen sender snarest muligt gennem provsten ansøgningerne til formanden for menighedsrådet eller, hvis sagen angår flere menighedsråd, til formanden for hovedsognets eller hovedkirkens menighedsråd, som derefter snarest giver de vedkommende adgang til at gennemgå ansøgningerne. Ved ansøgningernes fremsendelse træffer provsten på biskoppens vegne foranstaltning til et møde af pastoratets menighedsråd mindst 3 og højst 4 uger, efter at ansøgningerne er kommet formanden i hænde. Provsten på biskoppens vegne kan dog på menighedsrådets begæring indrømme ændringer i disse frister. Såfremt provsten måtte finde det ønskeligt, eller et eller flere menighedsrådsmedlemmer måtte fremsætte begæring derom, skal inden det i denne para-

1956 3. juli

graf foreskrevne møde en orienterende forhandling mellem provsten og menighedsrådet finde sted.

36 Ved det af provsten berammede møde, der ledes af ham på biskoppens vegne gennemgås ansøgningerne, men indstillingen til ministeriet foretages i et senere møde af menighedsrådet alene, der dog skal afholdes inden 48 timer efter det første mødes slutning. Afstemningen om, hvem der ønskes indstillet, og i hvilken orden de skal indstilles, sker på følgende måde. Afstemningen er skriftlig og hemmelig, og der må kun skrives een kandidats navn på hver stemmeseddel. Stemmeberettigede er kun de valgte medlemmer af menighedsrådet. Hvis der ved første afstemning falder stemmer på tre eller flere kandidater, indstilles altid de tre, som har flest stemmer. Er dette på grund af stemmelighed ikke afgjort, medtages i indstillingen alle de, som ved deres stemmetal har adkomst til de tre første pladser. Ved særskilt afstemning fastsættes den orden, hvori de således udpegede kandidater opføres på indstillingslisten, dog således, at den, der allerede ved første afstemning har fået over halvdelen af stemmerne, derved altid er indstillet som nr. 1. Er der ved første afstemning faldet stemmer på færre end tre, indstilles den eller de, på hvilke stemmerne er faldet, på samme måde, medens ny afstemning foretages om, hvem der yderligere skal indstilles. Ved slutningen af de ommeldte møder underskrives forhandlingsbogen af alle deltagerne i møderne. Umiddelbart efter det mødes slutning, hvori afstemningen har fundet sted, tilstilles sagens akter tilligemed en udskrift af forhandlingsbogen biskoppen gennem provsten.

37 Når ministeriet har modtaget mødets indstilling med biskoppens erklæring har det frit valg med hensyn til, hvem af de indstillede det efter det foreliggende vil bringe i forslag ved embedets besættelse, dog at en ansøger, der ved første afstemning har fået alle de afgivne stemmer, af ministeriet skal indstilles til at modtage kongelig udnævnelse eller for faste hjælpepræsters vedkommende have ansættelsesbrevet udfærdiget i ministeriet. Ved besættelse af embeder ved kirker med flere præster skal ministeriet ved indstilling til kongen tage tilbørligt hensyn til mindretallene i menighedskredsen.

38 Uanset foranstående bestemmelser kan et pastorats menighedsråd, når det mener, at der i menigheden er et udbredt ønske om at få en bestemt mand beskikket til præst, inden 3 uger, efter at embedet er opslået ledigt, gennem biskoppen andrage ministeriet derom. Desuden skal et andragende om at få en bestemt mand beskikket til præst indsendes af menighedsrådet til ministeriet, når der fra 25 pct. af de på den kirkelige valgliste opførte medlemmer sker skriftlig henvendelse herom. Finder ministeriet, at der intet er til hinder for, at vedkommende beskikkes, anmoder det biskoppen om at foranledige, at der snarest sammenkaldes et menighedsmøde for hele pastoratet, på hvilket spørgsmålet om pågældendes beskikkelse sættes til afstemning. Mødet ledes af biskoppen eller provsten på hans vegne, og afstemningen er skriftlig og hemmelig. Om mødet og afstemningens udfald indsender mødets leder beretning til ministeriet, der — hvis 2/3 af de på menighedsmødet afgivne stemmer slutter sig til det udtalte ønske — er berettiget til at indstille den pågældende til udnævnelse af kongen eller for faste hjælpepræsters vedkommende meddele ham ansættelsesbrev. Endvidere kan besættelsen af præsteembeder undtagelsesvis efter kirkeministerens bestemmelse ske uden jagttagelse af de i det foranstående fastsatte regler angående den formelle fremgangsmåde ved menighedsrådenes medvirken, opslag af embeder m. v., dersom to præster, der hver for sit vedkommende har været ansat i mere end 5 år i deres hidtidige embede, fremsætter ansøgning om gensidigt at indtræde i hinandens embede, og vedkommende menighedsråd derefter, ved enstemmig beslutning af de valgte medlemmer på et særligt i den anledning indendefor hvert af de to pastorater med mindst 10 dages varsel indkaldt møde, tiltræder det af præsterne fremsatte ønske.

39 Når mindst 20 familjefædre, enker eller andre personer med egen husstand af de kirkelig stemmeberettigede i et pastorat fremsætter begæring om, at en mand ansættes som andenpræst i pastoratet, og godtgør, at den pågældende opfylder betingelserne for at blive præst i folkekirken og er villig til at modtage sådan ansættelse samt har erklæret sig enig i den løn, der af den nævnte kreds ydes ham, og tillige godtgør, at denne løn er sikret ham for mindst 5 år, kan ministeriet indstille den pågældende til at anerkendes som andenpræst i vedkommende pastorat. Sådan ansættelse af en andenpræst bør som regel ikke finde sted i det første år efter en ny præsteansættelse i pastoratet. Andenpræsten er med hensyn til det kirkelige arbejde i pastoratet og i sit forhold til sognepræsten ligestillet med en residerende kapellan. Ministeriet fastsætter regulativet for arbejdsforholdet mellem ham og sognepræsten på grundlag af et af biskoppen efter samråd med de pågældende præster og menighedsrådet udarbejdet forslag. Angående den kirkens betjente påhvilende pligt til at forrette tjeneste ved de i stk. 1 omhandlede gudstjenester og kirkelige handlinger kommer de i lov om kirkers brug, sognebåndsløsning m. m. § 21 indeholdte regler til anvendelse, jfr. klg. anordning af 8. april 1954.

40 Vælgere, som på grund af ophold udenfor den menighedsrådsreds, hvor de er opført på valglisten, eller på grund af sygdom vil være forhindret i at indfinde sig på afstemningsstedet indenfor de for afstemningen fastsatte tidsfrister, kan ved menighedsrådsvalg indsende deres stemmeseddel under jagttagelse af det i det følgende nærmere fastsatte. For syge gælder dog den begrænsning, at de pågældende skal opholde sig på Færøerne. Vælgere, som har bopæl på afsides beliggende øer, der ikke udgør et selvstændigt afstemningsområde, kan afgive stemme ved indsendelse af stemmeseddel, såfremt de kun ved uforholdsmæssig vanskelighed kan nå frem til afstemningsstedet. For de vælgere, der afgiver stemme i henhold til stk. 1, finder afstemning sted de 3 sidste søgnedage før valgets afholdelse. Søfolk eller fiskere, som på afstemningsdagen opholder sig udenfor den pågældende menighedsreds, kan dog afgive stemme indtil 3 uger før valgets afholdelse. Tilsvarende gælder de i stk. 2 omhandlede vælgere.

41 De til denne form for stemmeafgivning nødvendige stemmesedler med dertil hørende særskilte konvolutter samt blanketter til følgebrev og omslag, hvori følgebrev og konvolutten med stemmesedlen skal sendes til menighedsrådet, tilvejebringes ved kirkeministeriets foranstaltning for statens regning. De skal tillige med en vejledning til brug ved stemmeafgivningen kunne fås udliveret hos kommunalbestyrelserne. Stemmesedlerne skal være af hvidt papir, påtegnet ordet »Stemmeseddel« på begge sider, men i øvrigt uden påtegning eller afmærkning af nogen art. Konvolutterne skal være uigennemtsigtige og af en sådan størrelse, at de fuldstændig dækker stemmesedlen. Omslagene skal på forsiden være påtrykt angivelse af, at de indeholder en stemmeseddel og på bagsiden være forsynet med en rubrik, hvor vælgeren angiver sit navn og bopæl i den menighedsreds, hvori han er opført på valglisten.

42 Stemmeafgivningen er kun gyldig, når den sker ved benyttelse af de i § 41 omtalte stemmesedler, følgebrev og omslag. De nærmere regler for stemmeafgivningen, indsendelsen til menighedsrådene og den videre fremgangsmåde, der vil være at følge, fastsættes iøvrigt i en af kirkeministeren udfærdiget bekendtgørelse på grundlag af de i lov om folketingsvalg på Færøerne fastsatte regler vedrørende indsendelse af stemmesedler med de ændringer og tilføjelser, som efter de særlige forhold skønnes fornødne.¹

Afsnit VI.

43 Valg af menighedsråd efter nærværende anordnings afsnit I finder første gang sted i november 1957.

44 Fra denne anordnings ikrafttræden ophæves anordning af 21. januar 1925,

¹) Jfr. Bek. nr. 238, 20. sept. 1957.

1956 3. juli

hvorved lov af 30. juni 1922 om menighedsråd blev sat i kraft på Færøerne, og anordning nr. 157 af 13. marts 1939 om ændring af forannævnte anordning.

16. juli — Reglugerð um APOTEK.

Við heimild í § 2 í lögtingslóg nr. 63, 16. december 1949, um apotekaragrunn o. a. fyrisetur landsstýrið fylgjandi:

1 Eftir lögtingslóg nr. 63, 16. december 1949, um apotekaragrunn o. a. hevir apotekaragrunnurin við landskassanum aftanfyrir seg figgjarligu ábyrgdina fyrir rakstrinum av apotekinum. Høvuðsapotek er í Tórshavn, og deildarapotek eru í Klakksvík og á Tvøroyri.

2 Landsstýrið setur landsapotekaran. Hann er tænastrumaður, og løn hansara sum tænastrumaður er grundløn 6.900 kr. árliga við vanligum viðbótum, sum tænastrumenn fáa. Hann er undir tænastrumalógini, har sum onki serstakt er fyrirsett. Sum løn fær landsapotekarin harumframt 10 % av nettoyvirskotinum og 2 % av bruttuumsetningini. Um samlaða inntøka hjá landsapotekaranum kemur yvir 35.00 kr., so fær hann tó bert helvtina av tí, sum er omanfyri 35.000 kr. meðan hin helvtin fer í apotekaragrunnin. Eftirløn fyrir landsapotekarin og møguliga einkju er skipað samsvarandi skrivi frá Den Danske Apotekerfond frá 3. januar 1953, har eisini verður umtalað eftirløn fyrir farmaceutar. Landsstýrið hevir tikið fyrivarni viðvíkjandi seinni broyting av lønarviðurskiftunum og viðvíkjandi útskifting av deildarapotekunum til sjálvstøðug apotek.

3 Landsapotekarin setur starvsfólkið, tó so at landsstýrið, skal góðkenna tey, sum verða sett sum fyristøðumenn fyrir deildarapotekunum og farmaceutarnar við høvuðsapotekið í Tórshavn og roknskaparførara og bókhaldara sama stað. Støddin av lønunum hjá starvsfólkinum verður góðkend av landsstýrinum eins og talið av starvsfólkinum.

4 Medicintakstir og vørutakstir verða at góðkenna av landsstýrinum, eins og landsstýrið verður at góðkenna rabát, sum verður veitt í vissum førum.

5 Landsapotekarin hevir ábyrgdina fyrir roknskaparførsluni við apotekunum. Roknskaparárið er figgjarárið, og apotekarin letur roknskapin frá sær fyrir farna figgjarárið innan 3 mánaðar aftaná 1. apríl til landsstýrið, sum letur hann yvir til grannskoðaradeild lögtingsins, og verður roknskapurin at leggja fyrir lögtingið til góðkenningar.

6 Apotekaragrunnurin er stovnaður samsvarandi lögtingslóg 16. december 1949, og gjaldstovan førir serstakan roknskap fyrir apotekaragrunnin og hesin roknskapurin verður at grannskoða saman við landskassaroknskapinum. Peningur, sum grunnurin eigur, verður eftir landsstýrisins avgerð at seta í virðisbrøv ella í spari-kassa til rentu, og hesin peningur kann ikki verða nýttur uttan eftir ávísan og samtykt frá landsstýrinum. Fyrir nýtslu av fastognum til apoteksrakstur og fyrir pening, sum stendur í vørum, skal raksturin av apotekinum svara 4 % p. a.

Landsverkfrøðingurin hevir eftirlit við bygningum apotekaragrunnsins.

7 Landslæknin vegna landsstýrið hevir eftirlit við apotekunum í Føroyum, frá hesum eftirlitið er tó tað roknskaparlíga undantikið.

8 Landsapotekarin ansar eftir, at lógir og reglur, sum eru galdandi fyrir apotekini í Føroyum, verða yvirhildnar.

23. aug. — Lagtingslov om FRITAGELSE for ikke forsørgere, som sejler udenlands, at svare skat til Færøernes LANDSKASSE for skatteåret 1957-58.

Ikke forsørgere, som sejler i udenrigsfart og som selv kan afgøre til hvilken kommune de vil betale skat, er, såfremt de afgør at ville betale skat til den fær-

øske hjemstedskommune, fritaget for pligt at svare skat til Færøernes landskasse for skatteåret 1957-58.¹

23. aug. Løgtingslóg nr. 35 um UNDANTØKU fyri teir, sum sigla uttanlands og sum ikki eru upphaldarar, at svara SKATT til Føroya LANDSKASSA fyri skattaárið 1957-58.

Leysir persónar, sum sigla uttanlands og sum sjálvir kunnu gera av, hvørja kommunu teir rinda skatt til, eru, um teir gera av at rinda skatt í føroysku heima-kommununi, fyri skattaárið 1957-58 undantíknir skyldu at rinda skatt til Føroya landskassa.²

7. sept. — An. nr. 235 for Færøerne om udøvelse af TANDLÆGEVIRKSOMHED.

I medfør af den regering ved § 10 i lov nr. 190 af 11. juni 1954 om udøvelse af tandlægevirksomhed meddelte bemyndigelse fastsættes herved, at loven skal være gældende for Færøerne i følgende affattelse:

1 *I Betingelserne.* Ret til at betegne sig som tandlæge og til at udøve selvstændig virksomhed som sådan har, bortset fra de § 2 om læger givne bestemmelser, kun den, der

1) har bestået eksamen for tandlæger ved Danmarks tandlægehøjskole eller ved en tandlægehøjskole i Island, Norge eller Sverrige.

2) i 2 år efter eksamen enten som klinisk assistent har bistået en autoriseret tandlæge her i landet *eller* på anden måde her i landet eller i udlandet har erhvervet sig en efter sundhedsstyrelsens skøn tilsvarende uddannelse,

3) for sundhedsstyrelsen har dokumenteret, at de under 1) og 2) nævnte betingelser er tilstede, og overfor sundhedsstyrelsen har afgivet en højtidelig skriftlig forsikring om samvittighedsfuldt at ville opfylde sine pligter som tandlæge. Formen for denne erklæring fastsættes af indenrigsministeren. Tilladelse til at virke som tandlæge kan nægtes under de i straffelovens § 78, stk. 2, nævnte omstændigheder. Den, der opfylder betingelsen i stk. 1, nr. 1) kan fungere som klinisk assistent og kan med sundhedsstyrelsens tilladelse fungere som vikar for selvstændigt praktiserende tandlæger i disses forfald. Den, der har bestået tandlægeeksamen i et andet fremmed land end de i stk. 1, nr. 1) nævnte lande, kan med sundhedsstyrelsens tilladelse fungere som klinisk assistent.

2 En læge må ikke betegne sig som eller praktisere som tandlæge, medmindre han 1) har bestået tandlægeeksamen, jfr. § 1, stk. 1, nr. 1),

2) i 1 år efter tandlægeeksamen har erhvervet sig en praktisk uddannelse svarende til den i § 1, stk 1 nr. 2) omhandlede uddannelse.

3) overfor sundhedsstyrelsen har dokumenteret, at de under 1) og 2 nævnte betingelser er tilstede.

3 *II. Virksomhedsområdet.* Tandlægevirksomhed omfatter lokal behandling af tandsygdomme, derunder indbefattet tandfyldning, fjernelse af tænder og tandrester, rensning af tænder ved hjælp af instrumenter eller medikamenter, behandling af uregelmæssig tandstilling, anbringelse af uaftagelige tandsæt, krone- og broarbejde, stifttænder, tandreguleringsarbejder o. lign., samt lokal behandling af sådanne godartede sygdomme i mundslimhinde, tandkød og kæber, som står i direkte forbindelse med tandsygdomme. Tandlæger er berettigede til at foretage indsprøjtninger i det af sundhedsstyrelsen ved bekendtgørelse fastsatte omfang.

1) Ifølge ll. nr. 5, 20. febr. 1958 forbliver bestemmelserne uændret i kraft for skatteåret 1958-59.

2) Sbr. ll. nr. 5, 20. febr. 1958.

1956 7. sept.

Tandlæger er endvidere berettigede til efter nærmere af sundhedsstyrelsen fastsatte regler at iværksætte universel analgesi (fuld smertefrihed uden bevidsthedstab), for så vidt de har modtaget en af sundhedsstyrelsen godkendt uddannelse i anvendelsen heraf. Universel anæstesi (fuld bedøvelse) må kun iværksættes af eller i overværelse af en læge, der har autorisation til at udøve selvstændig lægevirksomhed. Anden kirurgisk eller medicinsk lægevirksomhed er tandlæger ikke berettigede til at udøve.

4 Tandlæger kan uden særlig næringsadkomst fremstille og anbringe kunstige tænder og tandrækker samt uddanne og anvende tekniske medhjælpere. Disse medhjælpere må dog ikke benyttes til instrumentel behandling af patienter.

5 Tandlæger er i det af sundhedsstyrelsen fastsatte omfang berettigede til som led i deres tandlægevirksomhed ved recept at foreskrive lægemidler for deres patienter og at rekvirere og anvende lægemidler i deres praksis, herunder til fremkaldelse af lokal eller universel anæstesi (henholdsvis lokal smertefrihed og fuld bedøvelse).

III. *Straf-, ophævelses- og andre bestemmelser.*

6 Tandlæger er undergivet tilsyn af sundhedsstyrelsen som nærmere bestemt i lov nr. 182 af 23. juni 1932 om sundhedsvæsenets centralstyrelse. De er forpligtede til at give landslægen meddelelse om, på hvilket eller hvilke steder på Færøerne de udøver deres virksomhed.

7 Det er forbudt ved bekendtgørelse, skiltning, udsendelse af beskrivelser eller på anden måde at reklamere med iværksættelse af bedøvelse i anledning af tandbehandling, med fremstilling eller indsætning af tænder, med tandbehandling, fjernelse af tænder og tandrester eller med andre behandlinger, der omfattes af § 3, stk. 1. Bestemmelsen i stk. 1 er dog ikke til hinder for en almindelig meddelelse om vedkommendes navn, stilling — herunder om, at man fremstiller og indsætter kunstige tænder — adresse og træffetid eller for udstilling af genstande i umiddelbar forbindelse med lokalene for den pågældendes virksomhed. Ej heller er bestemmelsen til hinder for reklamering med fremstilling af kunstige tænder og tandsæt, for så vidt denne reklamering udelukkende sker overfor personer, der erhvervsmæssigt fremstiller, indsætter eller forhandler kunstige tænder og tandsæt.

8 Ubertigtig udøvelse af tandlægevirksomhed eller overtrædelse af denne anordnings bestemmelser straffes med statskassen tilfaldende bøder. Under særlig skærpende omstændigheder kan straf af hæfte indtil 6 måneder anvendes. Sagerne behandles som politisager.

9 Retten til at praktisere som tandlæge kan fratages vedkommende efter reglerne i lov nr. 182 af 23. juni 1932 om sundhedsvæsenets centralstyrelse § 5. Bestemmelserne i kapitel I A i bekendtgørelse nr. 236 af 9. august 1955 af lov om udøvelse af lægegerning finder tilsvarende anvendelse med hensyn til tandlægers ret til at ordinere euforiserende stoffer.

IV. *Overgangsbestemmelser.*

10 De, som ved nærværende anordnings ikrafttræden har ret til at betegne sig som og udøve virksomhed som tandlæger, bevarer denne ret uanset nærværende anordnings regler om betingelserne for ret til at betegne sig som tandlæger og at udøve tandlægevirksomhed.

11 Denne anordning træder i kraft den 1. november 1956. Fra samme tidspunkt ophæves anordning nr. 226 af 22. juni 1938 for Færøerne om udøvelse af tandlægevirksomhed, således som denne er ændret ved anordning nr. 497 af 22. december 1939 for Færøerne. Er intet andet foreskrevet, gælder de for det øvrige Danmark i medfør af lov nr. 190 af 11. juni 1954 om udøvelse af tandlægevirksomhed udfærdigede bestemmelser også for Færøerne.

26. okt. — Kunngerð um YVIRTØKU AV JARÐAGRUNNINUM OG KONGSJØRÐINI.

Samsvarandi tingsamtykt og samráðing millum landsstýri og ríkisstýri eru jarðagrúnnurin og kongsjørðin flutt til føroyskt sermál.

Føroyski jarðagrúnnurin heldur fram sum sjálveigandi grúnnur til frama fyri jarðabrúk, havabrúk v. m. sum fyrsett í § 8 í lóg fyri Føroyar frá 24. mai 1937 »om jordbrugets fremme«, soleiðis at niðurlegging av grúnninum kann ikki fara fram uttan eftir semju millum landsstýri og ríkisstýri.¹

5. dec. — FUNDATS FOR »FRK. ANNA MARIE PETERSENS LEGAT«.

Kapital: 24.600 kr. Kreditforeningsobligationer + kontant kr. 16.028,38.
Bestyrelse: Færøernes landsstyre. Legatets indtægter uddeles til værdige trængende enker og forældreløse børn på Suderø, fortrinsvis enker efter og børn af sømænd og fiskere, der har sat livet til på søen. Uddelingen finder sted ved juletid i 30 lige store portioner. Skulle der et år ikke melde sig 30 kvalificerede ansøgere, bliver de beløb, der foreligger til uddeling, at fordele ligeligt mellem de kvalificerede ansøgere. Legatets regnskabsår er kalenderåret. Regnskabet indsendes inden 5 måneder efter årets afslutning til statsministeriet til revision. Statsministeriet udnævner revisor og fastsætter hans honorar. Statsministeriet deciderer regnskabet.

20. dec. — Bek. nr. 344 om tilflytteres optagelse på de færøske FOLKETINGSVÄLGLISTER.

I medfør af § 11, stk. 4, i lov nr. 92 af 28. marts 1956 om folketingsvalg på Færøerne fastsættes herved følgende regler om tilflytteres optagelse på folketingsvalglisten:

1 Når en person, der er fyldt eller inden den næstfølgende 1. marts fylder 23 år, personligt eller skriftligt henvender sig til folkeregistret i den kommune, hvor den pågældende har bopæl, angående udstedelse af flyttebevis til en anden kommune, skal folkeregisterføreren i fraflytningskommunen drage omsorg for, at der samtidig med sædvanlig meddelelse om den anmeldte flytning (flyttemeddelelsen) tilgår tilflytningskommunen meddelelse om, hvorvidt den pågældende er optaget på valglisten i fraflytningskommunen. Af meddelelsen skal det fremgå, om den pågældende er opført på hovedlisten eller på tillægslisten. Meddelelsen affattes som vedføjede formular I² Finder flytningen sted i tiden 1.—28. (29.) februar, gælder det i stk. 1 anførte tillige med hensyn til personer, som er optaget på den hovedvalgliste, hvis gyldighedsperiode begynder den førstkommande 1. marts uagtet de pågældende ikke har været optaget på nogen valgliste for det løbende år, samt med hensyn til personer, der inden den 1. marts i det følgende år fylder 23 år.

2 Kommunalbestyrelsen i tilflytningskommunen skal, når den har modtaget den i § 1 omhandlede meddelelse om, at en person er optaget på valglisten i fraflytningskommunen, snarest muligt, efter at den pågældende vælger selv har anmeldt flytningen til tilflytningskommunens folkeregister, drage omsorg for, at vælgeren optages på tilflytterlisten. Er vælgeren i fraflytningskommunen optaget på hovedlisten, skal han i tilflytningskommunen optages på den til hovedlisten hørende tilflytterliste, og er han i fraflytningskommunen optaget på tillægslisten, optages han i tilflytningskommunen på den til tillægslisten hørende tilflytterliste.

Når optagelse på tilflytterlisten har fundet sted, sendes der af kommunalbestyrelsen uopholdelig meddelelse herom til kommunalbestyrelsen i fraflytterkommunen og til den pågældende vælger. Disse meddelelser affattes som vedføjede formularer II og III.

1) Sbr. Løgtingssamtykt 14. marts 1956.

2) Formularerne udelades.

3 Når kommunalbestyrelsen i fraflytningskommunen har modtaget den i § 2 nævnte meddelelse, skal den pågældende vælger straks slettes af denne kommunes valgliste, idet der samtidig anføres følgende bemærkning: Overført til valglisten i N. N. kommune.

4 Finder flytning fra en kommune til en anden sted i tiden 1.—28. (29.) februar, og er den pågældende person opført såvel på den endnu gældende valgliste som på den valgliste, hvis gyldighedsperiode begynder den 1. marts, finder de i §§ 1—3 givne regler anvendelse med hensyn til begge de nævnte valgliste.

5 Optagelse på tilflytterlisten kan ikke finde sted, forsåvidt angår alle meddelelser om flytninger, som kommunen modtager senere end 14 dage før et valg afholdelse, og før denne tid kan optagelse kun ske, forudsat at vælgeren selv har anmeldt flytningen til tilflytningskommunens folkerogister. Tilsvarende regel gælder ved afholdelse af folkeafstemning i henhold til §§ 50—57 i lov nr. 92 af 28. marts 1956 om folketingsvalg på Færøerne.

6 De i nærværende bekendtgørelse givne regler finder endvidere anvendelse ved flytninger fra kommuner på Færøerne til kommuner beliggende i Jylland, på Fyn, Sjælland og Bornholm med omliggende øer eller omvendt. Bekendtgørelsens regler gælder ikke ved flytninger til eller fra Grønland.

20. dec. — Bek. nr. 345 om stemmesedler til brug ved FOLKETINGSVALG på Færøerne.

I medfør af bestemmelse i § 28, stk. 8, i lov nr. 92 af 28. marts 1956 om folketingsvalg på Færøerne fastsættes herved følgende bestemmelser vedrørende udarbejdelsen af stemmesedler til brug ved folketingsvalg.

1 Stemmesedlerne skal være af karton eller svært papir (f. eks. fremstillet af D. f. P. glittet hvidt kardus tertia 150 gr/m² arkformat 55 × 72½ cm) og være af passende størrelse. De skal ved mindst to anbragte knæk være til at sammenfolde således, at de kan afleveres af vælgerne, uden at nogen kan se, hvorledes der er stemt.

2 Øverst på stemmesedlerne anføres med fede typer og adskilt fra stemmesedlens øvrige tekst ved en fed streg: »Folketingsvalget« med tilføjelse af en årstalsangivelse.

3 I felter under hinanden og indbyrdes adskilte ved en tyk streg anbringes i alfabetisk orden de enkelte lagtingspartiers betegnelser og kandidater således: Øverst i hver rubrik anføres partibetegnelsen med fed skrift, og således at der mellem partibetegnelsen og stemmesedlens højre kant er rigelig plads til afmærkning med et kryds. Adskilt fra partibetegnelsen ved en halvfed streg og indbyrdes adskilte ved fine streger anføres navnet på den eller de anmeldte kandidater, der er godkendt af vedkommende lagtingsparti, i alfabetisk orden efter efternavn og med halvfede typer.

4 Nederst på stemmesedlen og adskilt fra de øvrige rubrikker ved en fed streg anføres, såfremt der er opstillet kandidater uden for partierne, med fede typer ordene: »Uden for partierne« og under en halvfed streg og indbyrdes adskilte ved en fin streg navnene på de således opstillede kandidater i alfabetisk rækkefølge med halvfede typer.

5 Kandidaternes navne anføres med fornavne eller forbogstaver først og iøvrigt som af vedkommende kandidat i henhold til lovens § 22, stk. 2, angivet og med en eventuel tilføjelse af kaldenavn i en parentes efter kandidaternes borgerlige navn. Navnene anføres begyndende umiddelbart inden for stemmesedlens venstre kant. Mellem kandidaternes navne og stemmesedlens højre kant skal være rigelig plads til afmærkning med et kryds.

6 Alle i nærværende bekendtgørelse omhandlede streger skal gå tværs over hele stemmesedlen fra kant til kant.

7 Iøvrigt henvises til de i lovens § 28 indeholdte regler.

20. dec. — Indenrigsm. cirk. ang. lov nr. 92 af 28. marts 1956 om FOLKETINGSVALG på Færøerne.

Man skal herved henlede opmærksomheden på lov nr. 92 af 28. marts 1956 om folketingsvalg på Færøerne og indenrigsministeriets bekendtgørelser af 20. december 1956 om tilflytters optagelse på de færøske folketingsvalglistor og om stemmesedler til brug ved folketingsvalg på Færøerne. Den ny folketingsvalglov træder i kraft den 1. januar 1957. Fra samme tidspunkt ophæves lov nr. 127 af 28. april 1916 om folketingsvalg på Færøerne, således som denne er ændret senest ved lov nr. 172 af 5. juni 1953. Den nye lov indeholder en række ændringer af de hidtidig gældende regler om folketingsvalg på Færøerne. De væsentligste nydannelser vedrører udarbejdelsen af valglistor, disse listers gyldighedsperiode og adgangen til stemmeafgivning ved indsendelse af stemmeseddel. Indenrigsministeriets bekendtgørelse om tilflytters optagelse på folketingsvalglistor sætter de nærmere regler vedrørende fremgangsmåden for optagelse på tilflytterlistor af vælgere, der flytter fra en kommune til en anden. Indenrigsministeriets bekendtgørelse om stemmesedler indeholder ændrede regler om stemmesedlernes udarbejdelse. I det følgende vil der blive foretaget en gennemgang af forskellige regler i loven om folketingsvalg på Færøerne og bekendtgørelsen om tilflyttere, der skønnes at have særlig betydning for den kommunale administration på Færøerne.

1. Valgret og valgbarhed (§§ 2—3).

Bestemmelserne i lovens §§ 2 og 3 svarer med en enkelt sproglig ændring til de hidtil gældende regler om valgret og valgbarhed.

2. Valglistor (§§ 4—16). For hver kommune, eller forsåvidt kommunen er delt mellem flere valgdistrikter, da for hver af disse dele, skal der ved kommunalbestyrelsens (i Thorshavn byrådets) foranstaltning føres listor over de valgberettigede, der har fast bopæl i kommunen eller i de særlige valgdistrikter. Valglistor skal indrettes som hidtil. Vælgernes navne opføres på listor bygdewis efter bogstavfølge. Som noget nyt bestemmes det i § 5, at en hustru nu altid skal indføres på listor umiddelbart efter sin mand, såfremt hun har bopæl samsteds som manden. I henhold til lovens § 6 gælder valglistor fremtidig fra 1. marts til den sidste dag i februar måned i det påfølgende år. Som følge af denne ændring i valglistorernes gyldighedsperiode bestemmes i § 7, at listorernes fornyelse og fuldstændiggørelse skal foretages i løbet af januar måned. Til grund for valglistorernes affattelse lægges kommunens folkeregister. På listor optages de valgberettigede personer, der har fast bopæl i kommunen (valgdistriktet) den 31. januar. Har en vælger fast bopæl i to eller flere kommuner, skal han i henhold til lovens § 4, stk. 2, som hovedregel optages på valglistor i den af kommunerne, i hvilken han personlig opholdt sig den 1. januar i det pågældende år. Dog kan den pågældende inden 10. januar skriftlig over for kommunalbestyrelsen i en af de andre kommuner, i hvilken han har fast bopæl, forlange sig optaget på valglistor her. Sådant begæring skal være ledsaget af oplysning om, hvor vedkommende personlig opholdt sig den 1. januar. Fremsættes sådant begæring, skal vælgeren optages på valglistor i den kommune, i hvilken han begærer sig optaget og herom skal sidstnævnte kommunes kommunalbestyrelse tilstille den kommune, i hvilken vælgeren personlig opholdt sig den 1. januar, skriftlig meddelelse. Vælgeren må herefter ikke optages på valglistor i denne kommune. På en tillægslistor til hovedlistor optages de personer, der kan ventes i løbet af det år (1. marts—28. (29.) februar), for hvilket valglistor gælder, at ville opfylde aldersbetingelsen for valgret, og som inden 1. marts opfylder de øvrige betingelser herfor. Der skal foretages udtrykkelig angivelse af den dag i året, da valgretten indtræder, d. v. s. den dag, da den pågældende fylder 23 år. Såvel for hovedlistor som for tillægslistor indrettes en særlig tilflytterlistor for vælgere, som i årets løb tilflytter kommunen. Med hensyn til fremgangsmåden ved optagelse på tilflytterlistor henvises til afsnit 3 nedenfor. Tidspunktet for

valglisternes fremlæggelse er blevet ændret ved den ny lov, idet listerne i medfør af lovens § 8 fremtidigt skal fremlægges til almindeligt eftersyn i tiden fra den 1. til den 8. februar, begge dage indbefattet, på et for kommunens beboere bekvemt sted i 8 timer hver dag. Består en landkommune af to eller flere sogne, gælder som hidtil, at valglisterne skal fremlægges i hvert sogn, ligesom de også skal fremlægges på flere steder i et sogn, når dettes udstrækning eller andre forhold taler derfor. Denne fremlæggelse skal ske i afskrifter, hvis rigtighed er bekræftet af kommunalbestyrelsens formand. Fremlæggelsens tid og sted bekendtgøres med mindst 1 uges varsel på tilsvarende måde som hidtil. Senest den 12. februar kan enhver, som tror sig uden føje at være udeladt, eller som mener, at en uberettiget er optaget, skriftligt fremsætte påstand om sin optagelse eller om en andens udslettelse. De nærmere regler om sådanne anker mod valglisten og om kommunens påkendelse findes i lovens §§ 9 og 10 og svarer med mindre væsentlige afvigelser til de tidligere regler. I § 10 bestemmes, at såfremt det i løbet af det år, for hvilket valglisten gælder, viser sig, at en eller flere personer på grund af fejl ved listernes udarbejdelse ikke er optaget på disse, kan kommunalbestyrelsen i et møde, der skal afholdes senest 3 dage før afstemningsdagen, foranledige sådanne fejl berigtiget. Derimod er der ingen hjemmel for kommunalbestyrelsen til at slette personer som fejlagtigt er optaget. Iøvrigt kan der — bortset fra optagelse af tilflyttere — ingen forandringer foretages i valglisterne i årets løb uden ved dom i henhold til lovens § 15. Af enhver fornyet valgliste (hovedliste og tillægsliste) sender formanden for kommunalbestyrelserne ufortøvet en bekræftet afskrift til formanden for valgbestyrelsen. Ifølge lovens § 13 påhviler det formanden for valgbestyrelsen inden 3 søgnedage efter 1. marts at indberette til rigsombudsmanden om han har modtaget samtlige afskrifter og i modsat fald, hvilke der mangler. Om fremgangsmåden ved å jourføring af afskriften af valglisterne, når valg til folketinget er udskrevet, eller når folkeafstemning skal afholdes og om overlevering af det fornødne valglistematerial til formændene for valgstyrene i valgdistrikterne m. m. gælder ifølge lovens § 12, 2. stk., uforandrede regler. Efter de således tilvejebragte valglistere foretages alle i årets løb forefaldne valg til folketinget samt folkeafstemninger, dog således at det påses, at de på tillægslisten opførte personer kun er stemmeberettigede, dersom de på afstemningsdagen opfylder aldersbetingelsen for valgret. Dersom der i årets løb gentagne gange foretages afstemning, og valglisterne een gang har været benyttet ved afstemning, skal kommunalbestyrelsen drage omsorg for, at der til brug ved de senere afstemninger enten foreligger fuldstændige af kommunalbestyrelsen bekræftede afskrifter af listerne, eller at der på disse indrettes en ny rubrik til afkrydsning af vælgernes navne ved overløbning af den tidligere benyttede afkrydsningsrubrik. I lovens § 63 bestemmes, at de i henhold til den tidligere lovgivning udarbejdede valglistere for tiden indtil den 31. december 1956 vedbliver at have gyldighed indtil den 28. februar 1957. De ændrede regler for valglisternes udarbejdelse kommer for første gang til anvendelse ved udarbejdelsen i januar 1957 af valglisterne for tiden 1. marts 1957—28. februar 1958.

3. *Tilflytteres optagelse på folketingsvalglisten (§ 11).* Ved den af indenrigsministeriet under dags dato udstedte bekendtgørelse om tilflyttere er der i medfør af lovens § 11, stk. 4, givet nærmere regler om disse personers optagelse på folketingsvalglisten. *Bekendtgørelsen træder i kraft den 1. marts 1957, dog således, at bestemmelserne bringes i anvendelse fra og med den 1. februar 1957 med hensyn til de for tiden 1. marts 1957—28. februar 1958 gældende valglistere.* Tilflyttende vælgere optages ikke på de almindelige valglistere, men på de i lovens § 6, stk. 2 nævnte *tilflytterlistere*. Idet man iøvrigt henviser til bekendtgørelsens regler, bemærkes, at fraflytningskommunen samtidig med sædvanlig meddelelse om den anmeldte flytning (flyttemeddelelsen) sender meddelelse til tilflytningskommunen om, hvorvidt den pågældende er optaget på valglisten i

fraflytningskommunen. Når meddelelsen, der eventuelt vil kunne påføres flytte-meddelelsen, er modtaget af tilflytningskommunen, optages vælgeren på dennes tilflytterliste, såfremt den pågældende vælger har tilmeldt sig denne kommunes folkeregister. Om optagelsen sendes der af kommunalbestyrelsen *uopholdelig meddelelse* til den pågældende vælger og til kommunalbestyrelsen i fraflytningskommunen, af hvis valgliste vælgeren derefter skal slettes, jfr. bekendtgørelsens § 3. *Finder flytningen sted i tiden 1.—28. (29.) februar* gælder tilsvarende regler med hensyn til personer, som er optaget på den hovedvalgliste, hvis gyldighedsperiode begynder den førstkomende 1. marts, uagtet de pågældende ikke har været optaget på nogen valgliste for det løbende år, samt med hensyn til personer, der inden den 1. marts i det følgende år fylder 23 år. Er den pågældende person opført såvel på den endnu gældende valgliste som på den valgliste, hvis gyldighedsperiode begynder den 1. marts, finder reglerne anvendelse med hensyn til begge de nævnte valglistes. Dersom en vælger, der på den anførte måde er blevet optaget på tilflytterlisten i en kommune, *påny skifter bopæl* inden udløbet af valglisternes gyldighedsperiode, overføres han på samme måde til den tilsvarende tilflytterliste i den nye kommune. Optagelse på tilflytterlisten kan ikke finde sted for såvidt angår alle meddelelser om flytninger, som kommunen modtager *senere end 14 dage før et valg eller en folkeafstemnings afholdelse*, og før denne tid kan optagelse kun ske, forudsat at vælgeren selv har anmeldt flytningen til tilflytningskommunens folkeregister. De i bekendtgørelsen givne regler finder — foruden ved flytning mellem kommuner på Færøerne — anvendelse ved flytninger fra kommuner på Færøerne til kommuner i det øvrige kongerige og omvendt. Derimod gælder bekendtgørelsens regler ikke flytninger til eller fra Grønland. Som bilag til den omhandlede bekendtgørelse er optaget nogle formularer, som skal benyttes ved afsendelse af de i bekendtgørelsen nævnte meddelelser.

4. *Valgdistrikter og valgbestyrelsen.* (§§ 17—20). I forhold til den tidligere valglovs bestemmelser er der ved den nye lov foretaget den ændring, at indstillingen om forandring i valgdistriktets område og valgsteder samt valget af valgbestyrelsen er blevet henlagt til landsstyret i stedet for som hidtil til lagtinget.

5. *Valgpartier og valgkandidater* (§§ 21—24). Bestemmelserne i lovens §§ 21—24 svarer i hovedsagen til den tidligere valglovs, idet der dog er foretaget nogle mindre tilføjelser for at skabe større overensstemmelse med den i det øvrige rige gældende folketingslov. Der er således i § 22, stk. 1, tilvejebragt hjemmel for at den, der indleverer en kandidatliste til formanden for valgbestyrelsen har ret til på en medbragt afskrift af denne at få formandens tilståelse for, at listen er indleveret, og hvornår dette er sket. Valgbestyrelsen er pligtig til på begæring at give oplysning om navnene på hver kandidats stillere. I § 22, stk. 2, er det bestemt, at en kandidat, der ikke ønsker at blive opført på stemmesedlerne med sit fulde navn, overfor valgbestyrelsen kan tilkendegive, på hvilken måde hans navn vil være at opføre på stemmesedlerne. Et kaldenavn vil kunne opføres på stemmesedlerne i en parentes efter kandidatens borgelige navn. *Fristen for lagtingspartiernes godkendelse af de opstillede kandidater er ændret fra 18 dage til 14 dage før valgdagen.* Ordet »listeforbund« er i overensstemmelse med den nu anvendte terminologi ændret til »valgforbund«.

6. *Valget (afstemningen)* (§§ 25—38). Reglerne om afstemningssdagens fastsættelse og dens kundgørelse og reglerne om valgstyrrernes udnævnelse er uændrede. I stedet for de tidligere benyttede stemmesedler med dertil hørende konvolutter bestemmes det i lovens § 28, stk. 7, at der — svarende til den øvrige del af riget — skal benyttes *stemmesedler, der ved anbragte knæk skal være til at sammenfolde* således, at de kan afleveres af vælgeren, uden at nogen kan se, hvorledes der er stemt. I den af indenrigsministeriet under dags dato udstedte bekendtgørelse om stemmesedler til brug ved folketingsvalg finder nærmere regler om stemmesedlernes udarbejdelse. Med hensyn til fremgangsmåden ved afstemningens begyndelse og selve stemmeafgivningen, indretningen af stemmerum og stemme-

kasse samt valgstyernes og tilforordnede vælgeres funktioner gælder i alt væsentligt samme regler som hidtil. Bestemmelsen i den tidligere valglovs § 33, stk. 2, hvorefter afstemningen skal afsluttes i et som slutningsstemmested betegnet lokale, er udgået. I den rækkefølge, hvori vælgerne møder, henvender de sig til valglisteføreren. Når denne har fundet vælgerens navn på valglisten, sætter han et kryds derved, og stemmelisteføreren opfører på stemmelisten vælgerens navn og hans løbenummer på valglisten. Derpå udleverer stemmelisteføreren til vælgeren en stemmeseddel. I § 30, stk. 4, er det bestemt, at *frågen stemmeseddel må være sammenfoldet ved dens udlevering til vælgeren*. Efter at have modtaget stemmesedlen, skal vælgeren straks begive sig ind i stemmerummet, hvor ingen anden må være til stede. Stemmeafgivningen sker ved at mærke stemmesedlen med et kryds enten ved partibetegnelsen eller udfor navnet på den kandidat, der ønskes valgt. *Når stemmesedlen er afkrydset, sammenfolder vælgeren denne*, således at det ikke af andre kan ses, hvorledes han har stemt, hvorefter han straks nedlægger stemmesedlen i stemmekassen i stemmemodtagerens påsyn. Det bemærkes herved, at det i modsætning til efter den tidligere valglov *skal være vælgeren selv, som nedlægger stemmesedlen i stemmekassen*. Kan en vælger ikke selv foretage afstemningen på den foreskrevne måde, skal på hans begæring en af valgstyernerne eller en dertil særlig tilforordnet vælger yde den pågældende vælger fornøden bistand ved stemmeafgivningen, hvorved da tillige de nødvendige lempelser i den foreskrevne fremgangsmåde må foretages. Der er nu i lovens § 30, stk. 10, skabt hjemmel for, at *vælgere, der på grund af manglende førighed eller lignende årsager ikke kan bevæge sig ind i stemmelokalet, vil kunne afgive stemme umiddelbart uden for lokalet*. Den for blinde vælgere hidtil gældende særregel er udvidet til også at omfatte *svagsynede vælgere*. Disse vælgere kan forlange, at der ydes dem bistand ved stemmeafgivningen *enten af en af pågældende selv udpeget, tilstedeværende person* eller af to af valgstyernerne eller af de tilforordnede vælgere. Når stemmeafgivningen er ophørt, afgiver valgstyernerne og medhjælperne deres stemmer, hvorefter hver valglistefører underskriver sin valgliste og hver stemmelistefører sin stemmeliste. Derefter sammenbindes i særskilte pakker 1) de ikke udleverede stemmesedler og 2) de ved ombytning tilbageleverede stemmesedler, og stemmematerialet bringer derpå til det sted, hvor opgørelsen af valgresultatet skal foretages. *Opgørelsen af valgresultatet* foretages ligeledes på sædvanlig måde, idet det dog nu i lovens § 33, stk. 2, udtrykkeligt er bestemt, at i de tilfælde, hvor der er tvivl om stemmesedlens gyldighed eller om på hvilket parti, der er stemt, oplæses stemmesedlen ikke, men henlægges til senere bedømmelse af valgstyernerne, jfr. § 33, stk. 4. I § 33, stk. 3, er der endvidere givet nærmere regler om, hvorledes lederen af optællingen skal sikre sig, at optællingen af stemmesedlerne er rigtig foretaget. Bestemmelserne i lovens §§ 34—37 om valgstyrelsens opgørelse af valget svarer i det væsentlige til bestemmelserne i den hidtidige færøske valglovs § 35—37.

7. *Stemmeafgivningen ved indsendelse af stemmeseddel (§§ 39—49)*. Ved den nye lov er der foretaget væsentlige ændringer i de hidtil gældende regler om stemmeafgivning ved indsendelse af stemmeseddel. Medens retten til at afgive stemme på denne måde hidtil alene tilkom søfolk derunder fiskere, personer ved fyrvæsenet, personer i statens eller kommunens tjeneste, og personer, som stod i kontrakts- eller arbejdsforhold til private eller varetog offentlige hverv, samt syge personer, kan ifølge § 39 i den nye færøvalglov vælgere, som *på grund af ophold uden for den kommune, hvor de er opført på valglisten* eller som *på grund af tjeneste på et fyr vil være forhindret i at indfinde sig på valgstedet indenfor de for afstemningen fastsatte tidsfrister*, indsende deres stemmeseddel til kommunalbestyrelsen i den kommune, hvor de er optaget på valglisten. Det samme gælder vælgere, som har *hopæl på afsides beliggende øer*, der ikke udgør et selvstændigt valgdistrikt, såfremt de kun med uforholdsmæssig vanskelighed kan nå frem til afstemningsstedet, og vælgere, der *på grund af sygdom er forhindret i at indfinde*

sig på valgstedet, hvadenten de er indlagt på færøsk hospital, sanatorium el. lign., eller de er under lægebehandling i hjemmet. Adgangen til under de anførte omstændigheder at indsende stemmeseddel gælder *såvel ved valg til folketinget som ved folkeafstemninger (jfr. afsnit 8 nedenfor)*. Medens stemmeafgivning pr. brev hidtil er foregået uden kontrol af nogen art, idet vælgerne har fået udleveret de for nødne tryksager og hvorsomhelst har kunnet udfylde disse, er det nu bestemt, *at afstemning kun kan finde sted på følgende afstemningssteder:*

1) søfolk og personer ansat ved fyrvæsenet kan afgive stemme på vedkommende skib eller på vedkommende fyr. Søfolk og fiskere kan endvidere afgive stemme på et folkeregister, hos landfogeden (politimesteren) eller hos vedkommende sysselmand eller mønstringsbestyrer.

2) vælgere, der er bosat på afsides beliggende øer, der ikke udgør et selvstændigt valgdistrikt, kan afgive stemme hos en af vedkommende kommunalbestyrelse dertil udpeget valgberettiget person.

3) vælgere som opholder sig udenfor landets grænser, kan kun afgive stemme på dansk konsulat eller gesandtskab i udlandet eller hos en af indenrigsministeren dertil særlig bemyndiget.

4) patienter på hospital, sanatorium el. lign. kan afgive stemme på vedkommende institution overfor en der ansat læge og andre syge personer overfor vedkommende læge, en statstjenestemand eller en af sysselmanden dertil udpeget troværdig person.

5) øvrige vælgere, som opfylder betingelserne for indsendelse af stemmesedler, d. v. s. at de på grund af ophold udenfor deres bopælskommune på valgdagen er forhindret i at indfinde sig på afstemningsstedet indenfor de for afstemningen fastsatte tidsfrister, kan kun afgive stemme på et folkeregister på Færøerne eller i det øvrige Danmark. Stemmeafgivningen kan også finde sted i den kommune, hvor vælgeren er opført på valglisten.

Ifølge § 40 i den færøske valglov må vælgere, der afgiver stemme udenfor Færøerne tidligst have afgivet deres stemme 3 måneder før valgets afholdelse. Søfolk eller fiskere kan afgive stemme indtil 8 uger før valgets afholdelse. Vælgere, der har bopæl på afsides beliggende øer kan afgive stemme indtil 3 uger før valgets afholdelse, hvorimod syge vælgere tidligst kan afgive stemme en uge før valgets afholdelse. For øvrige vælgere, der vil afgive stemme ved indsendelse af stemmeseddel, kan afstemningen kun finde sted de sidste 3 søgnedage før afstemningens afholdelse. Der må på de steder, hvor afstemningen kan foregå, tilvejebringes mulighed for, at de pågældende vælgere kan få adgang til — uset af andre — at udfylde deres stemmesedler. Det vil næppe være nødvendigt at oprette egentlige stemmerum på samme måde som ved selve valget. Det må være tilstrækkeligt, at vælgerne f. eks. kan få adgang til en enligtstående pult el. lign., hvor de ugeneret kan udfylde stemmesedlerne; men pulten eller stemmerummet må være anbragt på en sådan måde, at der kan føres kontrol med, at vælgerne ikke fjerner sig med de modtagne stemmesedler m. v. *Ved stemmeafgivning på et folkeregister* skal hver vælger forevise fornøden legitimation (førerbevis, medlemskort, sygekassebog, skattebilet el. lign.), og folkeregisterføreren eller dennes stedfortræder skal derefter udlevere vælgeren en stemmeseddel med tilhørende konvolut, følgebrev og omslag. De fornødne tryksager (omslag, følgebrev, konvolut og stemmeseddel) tilvejebringes af indenrigsministeriet, og afstemningen er kun gyldig, når den sker ved benyttelse af disse. I modsætning til tidligere vil der kun blive fremstillet eet sæt stemmemateriale til benyttelse af såvel syge vælgere, som andre, der på Færøerne eller på færøsk skib vil afgive stemme ved indsendelse af stemmeseddel. Vælgere, der opholder sig i udlandet, skal benytte det for danske i udlandet fremstillede stemmemateriale. Stemmematerialet er i det væsentlige fælles for folketingsvalg og folkeafstemninger. Dog skal ved folkeafstemninger anvendes en særlig stemmeseddel påtrykt ordene »Ja og »Nej«, medens der vedrørende folketingsvalg anvendes en blank stemmeseddel. Endvidere skal stemmesedlen

1956 20. dec.

ved folkeafstemninger nedlægges i en orangefarvet konvolut, medens stemmesedlen vedrørende valg nedlægges i en *blå konvolut*. I tilfælde af folkeafstemning må vedkommende stemmemodtager af omslaget udtage og tilintegre den blå konvolut med tilhørende stemmeseddel og i stedet — forinden materialets overlevering til vælgeren — nedlægge den orangefarvede konvolut med tilhørende stemmeseddel. Straks efter modtagelsen af stemmesedlen med tilhørende konvolut, følgebrev og omslag skal vælgeren foretage afstemningen og folkeregisterføreren eller dennes stedfortræder bør såvidt muligt påse, at stemmematerialet ikke fjernes fra det pågældende kontor. Afstemningen sker derved, at den pågældende vælger — uden overværelse af andre — på stemmesedlen anfører enten navnet på en af de personer, der stiller sig til valg på Færøerne, eventuelt med tilføjelse af partibetegnelse, eller navnet på et af de lagtingspartier, der har kandidater på valg. Når stemmesedlen er udfyldt, indlægger vælgeren sedlen i den dertil hørende konvolut, der tilklæbes, hvorefter han udfylder det samtidig udleverede følgebrev. *Følgebrevet underskriver han i overværelse af vedkommende folkeregisterfører, eller dennes stedfortræder. Stemmeafgivning på andre afstemningssteder end folkeregistre* sker på tilsvarende måde, men følgebrevet skal *underskrives for søfolk i overværelse af vedkommende skibsfører eller dennes stedfortræder, landfogeden (politimesteren) eller vedkommende sysselmand eller mønstringsbestyrer, for personer ansat under fyrvæsenet i overværelse af en tjenestemand ved fyr- og vagervæsenet, og for vælgere bosat på afsides beliggende øer i overværelse af den af kommunalbestyrelsen udpegede person. Forså vidt angår patienter på sygehuse eller sanatorier skal følgebrevet underskrives i overværelse af en ved vedkommende sygehus m. v. ansat læge, og for andre syge personers vedkommende af en læge, en statstjenestemand eller en af sysselmanden udpeget person. Finder stemmeafgivningen sted i udlandet, skal følgebrevet underskrives i overværelse af vedkommende konsulatembedsmand eller en af indenrigsministeren dertil bemyndiget.* Den som i henhold til ovenstående har overværet følgebrevets underskrift, udfylder og underskriver derefter den på følgebrevet optagne attest. Det henstilles, at attesten foruden med den atteststedendes underskrift forsynes med et embedsstempel eller — for så vidt sådant ikke haves — at navnet på den atteststedende myndighed anføres (f. eks. således: folkeregisterfører i N. N. kommune). Når attesten er udfyldt nedlægger vælgeren konvolutten med stemmesedlen og følgebrevet i det dertil bestemte omslag, som han tilklæber og adresserer til kommunalbestyrelsen i den kommune, hvor han er opført på valglisten. Vælgeren udfylder tillige den på bagsiden af omslaget anbragte rubrik med tydelig angivelse af sit navn og sin nøjagtige bopæl i den nævnte kommune. På givne foranledning skal ministeriet henstille til folkeregisterførerne og andre, der modtager disse stemmesedler, udtrykkeligt at henlede vælgernes opmærksomhed på, at den nævnte rubrik skal udfyldes af vælgerne. Endelig udfylder vælgeren den på forsiden af omslaget anbragte rubrik, idet det her skal angives, hvorvidt stemmesedlen vedrører folketingsvalg eller folkeafstemning. Omslag med indhold skal derefter afleveres til den, over for hvem stemmeafgivning har fundet sted. Såfremt omslaget m. v. skal sendes med postvæsenet, må vælgeren selv betale frankeringen. Den, der modtager omslaget af vælgeren, foranlediger uden unødigt ophold omslaget indsendt til den pågældende kommunalbestyrelse. De i henhold til ovenstående afgivne stemmesedler skal være de pågældende kommunalbestyrelser i hænde så betids, at kommunalbestyrelsen kan drage omsorg for, at omslaget er fremme hos vedkommende valgstyrelse i god tid inden valghandlingens påbegyndelse. De indsendte omslag samles af kommunalbestyrelserne, der indfører afsenderens navn og bopæl samt tidspunktet for omslagets modtagelse i den sædvanlige bog, der er indrettet efter et hertil foreskrevet skema. De i henhold til den tidligere færøske valglov autoriserede bøger vil fortsat kunne benyttes. De modtagne omslag sendes uåbnede til valgstyrelserne for det afstemningsområde, hvor vedkommende vælger efter den på omslagets bagside angivne bopæl skal være optaget på valglisten.

Omslagene skal være valgstyrene på afstemningsstedet i hænde inden valgets påbegyndelse, og omslagene åbnes straks af valgstyrene, der for hvert enkelt af omslagene undersøger, om den person, fra hvem omslaget hidrører, er opført på valglisten, og i bekræftende fald straks sætter kryds ved vælgerens navn på valglisten samtidig med, at vælgerens navn og valglistenummer opføres på stemmelisten. Viser det sig, at den pågældende ikke er stemmeberettiget, eller oplyses det, at han inden valgdagen er afgået ved døden, lægges den uåbnede konvolut til lige med følgebrevet påny ind i omslaget, og denne kommer ikke videre i betragtning. Det samme gælder, når omslaget indeholder andet eller mere end eet følgebrev og een konvolut, eller hvis der er grund til at antage, at omslag, følgebrev eller konvolut ikke hører til de ved indenrigsministeriets foranstaltning tilvebragte, eller at der ved deres udfyldning, attestation, underskrift eller indsendelse ikke er gået frem som foreskrevet. De konvolutter, som herefter kommer i betragtning, opbevares hver enkelt sammen med det tilhørende følgebrev og omslag, indtil afstemningen er afsluttet. Konvolutterne nedlægges derefter i stemmekasserne og blandes mellem de øvrige stemmesedler og åbnes først, når det for optællingens skyld er nødvendigt. Omslag, der modtages af valgstyrene efter valgets påbegyndelse, henlægges uåbnede og kommer ikke siden i betragtning. Ved valgets opgørelse skal såvel omslag og følgebrev som konvolutter og stemmesedler være tilstede.

8. *Folkeafstemninger* (§§ 50—57. Lovforslaget eller loven, hvorom folkeafstemning skal afholdes, bekendtgøres ved rigsombudsmandens foranstaltning på den for sådanne bekendtgørelser mest hensigtsmæssige måde, og afstemningen må tidligst afholdes 12 dage efter bekendtgørelsen. Dagen og klokkeslettet, da afstemningen skal foregå, kundgøres af rigsombudsmanden. Berettigede til deltagelse i folkeafstemninger er alle, der er opført på de til valg til folketing udarbejdede valglister, og folkeafstemningen foregår i de samme valgdistrikter som afstemningen ved valg til folketing og ledes af valgbestyrelsen og valgstyrene. Der påhviler kommunalbestyrelsen samme pligter som ved et folketingsvalg med hensyn til anvisning af stemmelokaler og tilvejebringelse af stemmerum, ligesom tiden for stemmeafgivningens begyndelse og afslutning fastsættes som foreskrevet ved folketingsvalg. Afstemningen foregår skriftligt ved afgivelse af en dertil indrettet *stemmeseddel*, der tilvejebringes ved valgbestyrelsens foranstaltning. Stemmesedlerne skal være af en passende størrelse f. eks. 15 × 11 cm, og skal ved anbragte knæk være til at sammenfolde således, at de kan afleveres af vælgerne, uden at nogen kan se, hvorledes der er stemt. I stemmesedlernes *øverste højre hjørne* anføres med små typer *afstemningens år og dag*. På stemmesedlerne skal endvidere ordene »Ja« og »Nej« være tydeligt trykt over hinanden, *adskilt ved en trykt vanret streg*. De nævnte ord (der selvfølgelig ikke skal opføres i citatstegn) anbringes umiddelbart ved stemmesedlens venstre kant, og mellem ordene og stemmesedlens højre kant skal der være rigelig plads til afmærkning med et kryds. Den omhandlede streg på stemmesedlen skal gå tværs over hele sedlen fra kant til kant. Intet andet navn eller ord og intet tal eller tegn må være påført nogen stemmeseddel, det være sig med tryk eller ved skrift eller på anden måde. Stemmeafgivningen udøves som hovedregel ved personligt møde, men der kan også afgives stemme ved indsendelse af stemmeseddel efter de for valg til folketing gældende regler, (jf. afsnit 7 foran). Stemmeafgivningen sker ved, at den, der stemmer for lovforslaget eller loven, på stemmesedlen sætter kryds ved ordet »Ja«, medens den, der stemmer imod, på stemmesedlen sætter kryds ved ordet »Nej«. Ved opslag i stemmelokalerne skal der gives vælgerne fornøden vejledning herom. Iøvrigt foretages afstemningen i overensstemmelse med reglerne for valg til folketing, ligesom der med afslutningen af stemmeafgivningen, optælling af stemmer og indberetning til valgbestyrelsen i Thorshavn forholdes som ved folketingsvalg.

9 *Almindelige bestemmelser* (§§ 58—63). Som en ny regel bestemmes det i lov-

1956 20. dec.

ens § 62, stk. 2, at *der ydes valgstyrene og tilforordnede et vederlag af 25. kr.* for deres virksomhed på valgdagen. Dette vederlag udredes på samme måde som de øvrige omkostninger ved folketingsvalg og folkeafstemninger af landskassen, men bliver efter nærmere fastsatte regler refunderet af statskassen.

21. dec. — An. nr. 346 om ændring i an. for Færøerne om udøvelse af LÆGGERNING.

I medfør af den regering ved § 2 i lov nr. 168 af 24. maj 1955 om ændring i lov om udøvelse af lægegerning meddelte bemyndigelse fastsættes herved, at denne lov og lov nr. 286 af 18. juni 1951 § 10 skal være gældende for Færøerne i følgende affattelse:

1 I kongelig anordning for Færøerne nr. 35 af 26. februar 1935 om udøvelse af lægegerning, således som denne anordning er ændret ved kongelig anordning for Færøerne nr. 499 af 22. december 1939, foretages følgende tilføjelser:

1) I anordningens § 2, stk. 2, udgår ordene: »som følge af dom for strafbar handling ikke nu kan anses for værdig til den for en læge fornødne tillid, eller som«, og i stedet tilføjes som 2. punktum: »Autorisation kan endvidere nægtes under de i straffelovens § 78, stk. 2, nævnte omstændigheder.«

2) I § 5 indføres som nyt stk. 7: »En læge kan overfor indenrigsministeren fraskrive sig retten til at udøve lægegerning for tid eller indtil videre. Retten genindtræder, når en fastsat tidsfrist for fraskrivelsen er udløbet, og kan iøvrigt — også indenfor en fastsat tidsfrist — generhverves efter regler svarende til reglerne i stk. 6.« Det nuværende stk. 7 i § 5 ændres til stk. 8 og i dette stk. udgår 2. og 3. pkt.

3) Efter § 5 indføres som nyt kapitel:

Kapitel I A. Særlig om retten til at ordinere euforiserende stoffer.

5 a Anser sundhedsstyrelsen det for ønskeligt, at der føres kontrol med en læges ordinationer af euforiserende stoffer, kan den pålægge ham at føre nøjagtige optegnelser om disse ordinationer, herunder om ordinationernes tidspunkt, art og mængde, patientens navn og adresse og indikationen for ordinationen, og at indsende disse optegnelser til embedslægen efter nærmere af sundhedsstyrelsen fastsatte bestemmelser. Bestemmelserne om ordination i dette kapitel gælder også om lægens personlige forbrug. Sundhedsstyrelsen afgør, hvad der i dette kapitel skal forstås ved euforiserende stoffer.

5 b Dersom en læge, hvem der er meddelt pålæg efter § 5 a, begår væsentlig overtrædelse af dette, eller dersom det af hans optegnelser fremgår, at han ordinerer euforiserende stoffer på uforsvarlig måde, kan indenrigsministeren fratage ham retten til at ordinere alle eller enkelte grupper af disse stoffer for en tid af fra 1 til 5 år eller indtil videre. I påtrængende tilfælde kan sådan fratagelse ske, selvom der ikke er meddelt pålæg efter § 5 a, når det af foreliggende oplysninger fremgår, at en læge ordinerer euforiserende stoffer til eget forbrug på uforsvarlig måde. Der skal dog først være givet lægen lejlighed til mundtligt at udtale sig overfor sundhedsstyrelsen. Dersom lægen ønsker afgørelsen i henhold til de foranstående bestemmelser prøvet ved domstolene, skal han overfor indenrigsministeren fremsætte begæring herom inden 3 uger fra det tidspunkt, da han ved forkyndelse eller anbefalet brev er blevet gjort bekendt med afgørelsen. Indenrigsministeren foranlediger herefter retssag anlagt imod lægen i den borgerlige retsplejes former. Indenrigsministerens afgørelse har, dersom den ikke bestemmer andet, virkning straks fra afgørelsens modtagelse og uafhængigt af, om sagen indbringes for domstolene.

5 c En læge kan overfor indenrigsministeren fraskrive sig retten til at ordinere euforiserende stoffer eller en nærmere angiven gruppe af sådanne stoffer for tid eller indtil videre.

5 d Når en læge efter ovenstående bestemmelser helt eller delvis har mistet

retten til at ordinere euforiserende stoffer, påhviler det landslægen at foretage de til lægens praksis fornødne ordinationer af sådanne stoffer. Sundhedsstyrelsen kan dog udpege en anden dertil villig læge til at foretage disse ordinationer. Nærmere regler om fremgangsmåden ved disse ordinationer kan fastsættes af sundhedsstyrelsen.

5 e Indenrigsministeren kan på ethvert tidspunkt efter ansøgning tilbagegive en læge retten til at ordinere euforiserende stoffer eller en nærmere angiven gruppe af stofferne. Dersom ministeren afslår ansøgningen, kan lægen begære denne afgørelse prøvet ved domstolene, hvis der er forløbet mindst et år, efter at der er truffet endelig bestemmelse om rettens bortfald, og mindst et år, efter at generhvervelse senest er nægtet ham ved dom. Det er en betingelse for afgørelsens prøvelse ved domstolene, at lægen fremsætter begæring herom overfor ministeren inden 3 uger fra det tidspunkt, da han ved forkyndelse eller anbefalet brev er blevet gjort bekendt med afgørelsen. Indenrigsministeren foranlediger herefter retssag anlagt mod lægen i den borgerlige retsplejes former.

5 f Sundhedsstyrelsen giver samtlige apotekere meddelelse om bortfald og generhvervelse af retten til at ordinere euforiserende stoffer.

4) Anordningens § 20 affattes således: »Såfremt en læge i medfør af straffelovens § 79, stk. 1, frakendes retten til at udøve lægegerning, skal anklagemyndigheden tilstille sundhedsstyrelsen meddelelse herom.«

5) I anordningens § 22 tilføjes som nyt stk. 2: »En læge, der i medfør af §§ 5 b eller 5 c har mistet retten til at ordinere euforiserende stoffer, men som desuagtet foretager sådanne ordinationer eller giver andre læger vildledende oplysninger for at få dem til at ordinere stofferne for sig, straffes med bøde eller hæfte.«

6) Som ny § 28 a i anordningen indsættes: »Sundhedsstyrelsen er berettiget til at udsende meddelelse til læger og apotekere om personer, der efter de for sundhedsstyrelsen foreliggende oplysninger må antages at misbruge euforiserende stoffer.«

2 Indenrigsministeren bemyndiges til at lade kongelig anordning for Færøerne nr. 35 af 26. februar 1935 om udøvelse af lægegerning optrykke med de ændringer, der er en følge af de senere anordninger.

21. dec. — An. nr. 347 for Færøerne om EUFORISERENDE STOFFER.

I medfør af den regering ved § 4 i lov nr. 169 af 24. maj 1955 om euforiserende stoffer meddelte bemyndigelse fastsættes herved, at loven skal være gældende for Færøerne i følgende affattelse:

1 Indenrigsministeren bemyndiges til at bestemme, at stoffer, som efter internationale vedtagelser eller efter sundhedsstyrelsens skøn frembyder ganske særlig fare i anledning af deres euforiserende egenskaber, ikke må forefindes på Færøerne, medmindre ministeren under ganske særlige omstændigheder og på nærmere af ham fastsatte vilkår meddeler tilladelse dertil. En given tilladelse kan senere tilbagekaldes. Bortset fra de forhold, der omfattes af en sådan tilladelse, er ind- og udførsel, salg, køb, udlevering, modtagelse, fremstilling, forarbejdning og besiddelse af sådanne stoffer forbudt.

2 Indenrigsministeren bemyndiges endvidere til at bestemme, at stoffer, som vel ikke er af den i § 1 omhandlede art, men som dog efter internationale vedtagelser eller efter sundhedsstyrelsens skøn frembyder fare i anledning af deres euforiserende egenskaber, på Færøerne kun må anvendes i medicinsk eller videnskabeligt øjemed. Ind- og udførsel, salg, køb, udlevering, modtagelse, fremstilling, forarbejdning og besiddelse af disse stoffer er tilladt for apotekere og for personer eller firmaer, som af indenrigsministeren har fået særlig tilladelse dertil. Ministeren kan fastsætte almindelige begrænsninger med hensyn til de pågældendes virksomhed i så henseende og kan endvidere overfor enhver af de

pågældende fastsætte særlige begrænsninger, ligesom han kan indskrænke eller tilbagekalde rettighederne med hensyn til stofferne. Køb og modtagelse fra apotekere og besiddelse af stofferne er endvidere tilladt for dem, der modtager stofferne i henhold til en efter almindelige regler lovlig recept eller rekvisition. Iøvrigt er ind- og udførsel, salg, køb, udlevering, modtagelse, fremstilling, forarbejdning og besiddelse af disse stoffer forbudt.

3 Overtrædelse af denne anordning eller de i medfør af den udfærdigede forskrifter straffes med bøde, hæfte eller fængsel indtil 2 år. På samme måde straffes den, der ved meddelelsen af urigtige eller vildledende oplysninger eller ved svigagtig fortielse opnår eller søger at opnå tilladelse i henhold til anordningen eller forskrifterne, eller som handler i strid med vilkår for en givet tilladelse. På samme måde straffes endvidere den, der ved henvendelse om en recept eller rekvisition på et af de i § 2 omhandlede stoffer eller om anden ordination af stoffet giver urigtig skriftlig oplysning om sit navn, sin bopæl eller sin stilling. Når stoffer, med hensyn til hvilke der er begået en af de i stk. 1 nævnte overtrædelser, er i behold hos en gerningsmand, skal de konfiskeres. I øvrigt kommer reglerne i borgelig straffelovs § 77 til anvendelse, når der i disse sager bliver spørgsmål om konfiskation. Sagerne behandles som politisager. De i lov om rettens pleje kapitel 68, kapitel 69, kapitel 71 og kapitel 72 omhandlede retsmidler finder dog anvendelse i samme omfang som i sager, som det efter de almindelige regler tilkommer statsadvokaten at forfølge, jfr. dog pkt. 135 i lov for Færøerne nr. 174 af 11. maj 1935 om rettens pleje, hvorefter det, der ved denne lov er pålagt statsadvokaten, påhviler, bortset fra ankesagernes behandling ved landsretten, landfogeden (politimesteren). Bøder og konfiskerede genstande og beløb tilfalder staten.

4 Ved ikrafttrædelsen af nærværende anordning ophæves lov nr. 53 af 6. marts 1936 om fremstilling og handel med opium m. m., således som denne lov er ændret ved lov nr. 495 af 14. december 1948. De i lovens § 1 nævnte stoffer betragtes dog som inddraget under nærværende anordnings § 1, indtil nye bestemmelser udstedes i medfør af § 1 i nærværende anordning. Endvidere betragtes de stoffer, der omfattes af den tidligere lovs § 2 med tilsluttende bekendtgørelser nr. 493 af 27. december 1939 og nr. 223 af 23. juli 1953, som inddraget under nærværende anordnings § 2, indtil nye bestemmelser om, hvilke stoffer anordningen skal omfatte, er udstedt i medfør af § 2 i nærværende anordning. Endelig forbliver den i medfør af den tidligere lov udstedte anordning nr. 161 af 20. juni 1936 om fremstilling af og handel med opium m. m., som ændret ved anordning nr. 377 af 8. september 1948, i kraft, indtil nye, almindelige regler om virksomhed med stofferne måtte blive udstedt i medfør af nærværende anordnings § 2, stk. 2.

1. jan. 1957 Kunngerð nr. 1 viðvíkjandi ÚTVARPSÓLJÓÐI.

Sambært fyrribils kunngerð nr. 40 frá 27. november 1940 og vísandi til lögtingslóg nr., 23, 28. marts 1956 um útvarp § 7, er tað skylda hjá eigara ella brúkarara av el-leidningum ella tólum, ið gera óljóð og skapa trupulleikar fyri móttøku av útvarpssending, at gera tøvandi fyriskipanir at byrgja fyri tilíkkum (t. d. við kondensatorum, spolum ella umlegging av leidningum o. a.) Álagt verður tí, har tað er neyðugt, at gera nevndu fyriskipanir, nú Útvarp Føroya verður sett á stovn. Eftirlit útvarpsins, ið telefonverkið fær í hendi, verður skipað og vil, har tað eftir kanningum fyríkemur, at tól o. a. gera óljóð, vísa á, hvussu óljóð kann doyvast. Eigarin ella brúkarin av tilíkkum tólum hevur skyldu at fylgja boðum eftirlitsins.

7 jan. — Cirk. om optagelse af tilflyttere fra Færøerne på FOLKETINGSVAGLISTERNE i det øvrige kongerige.

Efter at der ved indenrigsministeriets bekendtgørelse nr. 344 af 20. december

1956 i medfør af § 11, stk. 4, i lov nr. 92 af 28. marts 1956 om folketingsvalg på Færøerne fra den 1. februar 1957 at regne er blevet gennemført en ordning for tilflytteres optagelse på de færøske folketingsvalglisten svarende til den, der er gældende i det øvrige kongerige, bestemmes det herved, at indenrigs- og boligministeriets bekendtgørelse nr. 13 af 21. januar 1954 om tilflytteres optagelse på folketingsvalglisten fra den 1. februar 1957 også skal finde anvendelse ved flytninger fra Færøerne til kommuner beliggende i Jylland, på Fyn, Sjælland og Bornholm med omliggende øer og omvendt. Tilflyttere fra Færøerne vil således fra den nævnte dato være at optage på folketingsvalglisten i det øvrige land i overensstemmelse med reglerne i bekendtgørelse nr. 13 af 21. januar 1954 og personer, der flytter til Færøerne, skal slettes af fraflytningskommunens valgliste i overensstemmelse med reglerne i ovennævnte bekendtgørelse af 21. januar 1954.

18. jan. — Overenskomst mellem staten og Færøernes landsstyre om det under Færøernes OPPEBØRSELSKONTOR henhørende kasse- og regnskabsvæsen for så vidt angår statsmidler.

1 Denne overenskomst omfatter samtlige på Færøernes oppebørselskontor forekommende forretninger under finansministeriets kontohaveres bogholderier.

2 Oppebørselskontoret er pligtigt at varetage de i § 1 omhandlede forretninger og er herved underkastet de i finansministeriets instruks af 23. februar 1955 givne regler vedrørende regnskabsføring, revision og kasseeftersyn. Landsstyret påser disse reglers overholdelse. Kasseeftersyn foretages, såfremt enten landsstyret eller rigsombudsmanden fremsætter begæring herom og iøvrigt mindst een gang årligt.

3 Landsstyret er over for statskassen ansvarligt for tilstedeværelsen af kassebeholdningen for de af oppebørselskontoret administrerede statsmidler. For tab, indtruffet som følge af fejl eller forsømmelse fra oppebørselskontorets side, er landsstyret ansvarligt, dog at ansvaret helt eller delvis vil kunne bortfalde i tilfælde, hvor det påvises, at fejl eller forsømmelse fra statens administrations- eller revisionsorganers side har været medvirkende årsag til tabet. Landsstyret er berettiget til i det omfang, det skønnes nødvendigt af hensyn til det landsstyre herefter påhvillende ansvar for statskassens midler, at lade de af oppebørselskontoret førte regnskaber for disse midler revidere.

4 Statskassen udreder 25 % af de med administrationen af oppebørselskontoret forbundne årlige udgifter.

5 Overenskomsten kan af begge parter opsiges med års varsel.

22. jan. — Reglur nr. 5 viðvíkjandi PRÓVTØKU Á FØROYA SJÓMANS-SKÚLA.

1 Samsvarandi lögtingslóg nr. 8, 19. marts 1954, § 10, setur landsstýrið próvdómara at skipa fyri próvtøku í tann mun, hon er føroyskt sermál. Próvdómari verður settur við ársbyrjan fyri eitt ár ísenn.

2 Próvdómari stendur landsstýrinum til svárs, at próvtøkan fer fram á regluligan og tryggan hátt.

a. Til skiparapróg verður próvtøkuhald eina ferð um árið og byrjar 20. juni.

b. Til heimaskiparapróg verður próvtøka hildin eftir samtykt landsstýrisins og eftir tilmáli frá skúlastjóranum og byrjar eftir landsstýrisins fyriskipan.

c. Til uppiskoytispróg fyri setiskiparar verður próvtøkuhald eina ferð um árið inntil 1960 og byrjar 20. februar ella 20. juni. Tílk próvtøka verður bert hildin, um keruskeið hartil við í minsta lagi 8 næmingum eftir landsstýrisins samtykt er hildið á sjómansskúlanum.

Eru teir í a, b og c nevndu dagar heiligidagar, byrjar próvtøkan dagin eftir.

d. Til stýrimanspróg er próvtøkuhald eina ferð um árið í apríl-mai eftir nærri fyriseting av landsstýrinum.

1957 22. jan.

3 Próvdómarin ger og fær tilvega skrifligar uppgávur til tey undir a—c nevndu prógv og hevur ábyrgd av, at tær eru samsvarandi teimum krøvum, ið fyrisett eru í galdandi reglugerð. Próvdómarin ger og framleggur skrivaðar seðlar til munligar royndir og hevur ábyrgd av, at spurningarnir samsvara krøvum fyrisett í galdandi reglugerð. Viðvíkjandi próvtøku til stýrimansprógv kemur ein limur aftrat føroyska próvdómaranum úr donsku próvtøkunevndini sambt. uppskot samtykt av lögtinginum 20. december 1951 í lögtingsmáli nr. 31/1951: Broytingar í sjóvinnuloggávuni. Tær skrifligu uppgávnar til stýrimansprógv fær próvdómarin frá landsstýrinum. Alt brævaskifti við handilsmálaráðið um stýrimanspróvtøku fer um landsstýrið.

4 Prógvini verða undirskrivað av landsstýrismanni og av próvdómara.

5 Landsstýrið kann loyva, at próvdómarin fær sær konar eykadómarar til próvtøku í einstökum lærugreinum. Aðra hjálp kann próvdómarin taka í samráð við skúlastjóran.

6 Samsýning til próvdómarin og eykadómarar verður roknað eftir teim reglum, ið galda fyri vanligar tímalærarar á hægsta stigi. Tímatalið verður roknað eftir tí tíð sum virki hans kann ætlast at taka í mun til næmingatalið og á annan hátt. Landsstýrið avger ivamál aftaná ummæli frá skúlastjóranum.

7 Næmingur rindar 50 kr. í próvtøkugjaldi. Hetta gjald verður innkravt av skúlastjóranum, áðrenn næmingurin fær prógv útlýggjað. Frá 1. oktober 1957 verða skúlagjöldini 50 kr. um mánaðin umframt inntekningargjald 50 kr.

25. jan. — Lagtingslov nr. 6 om ændring af lagtingslov nr. 23 af 11. febr. 1950 om INDFØRSELSEAFGIFTER.¹

I § 1 i lagtingslov nr. 23. af 11. februar 1950 om indførselsafgifter m. v., således som den er ændret ved lagtingslov nr. 58 af 7. september 1950, jfr. lagtingslov nr. 66 af 6. oktober 1950, nr. 11 af 6. marts 1951, nr. 71 af 18. december 1951, nr. 1 af 9. marts 1954 og nr. 3 af 18. februar 1955, foretages følgende ændringer:

Lbn. 14. Fodtøj, alt slags af værdien 10 %.
Galanteri- og bijouterivarer samt nipssager.

17. I teksten udgår: Alle slags lamper, lysekroner, kandelabre, lampetter, lysestager, ampler, lygter, lysstof- og neonrør, standerlamper, klaverlamper, skrivebords-, natbords, og andre bordlamper samt dele hertil, lampekupler og lampe-skærme, alt såvel i færdig som i ufærdig stand. Mellem julepynt og hårbørster indsettes: Skæmteartikler, herunder masker m. v.

Glasvarer.

18. I teksten udgår: Glødelamper.

Instrumenter samt radiomodtagere m. v.

20. Teksten og afgiften ændres således: Klaviaturinstrumenter, også med indbygget spilleapparat, og andre musikinstrumenter samt dele til sådanne. Plader til mekaniske musikinstrumenter. Grammofoner, pladespillere, fonografer og lignende instrumenter samt dele og tilbehør dertil, herunder stifter og indspillede eller uindspillede plader og valser. Båndoptagere, radiomodtagerapparater og højttalere, radiolamper (radiatorer) og billedrør samt dele og tilbehør dertil af værdien 25 %.

Manufakturvarer.

Lbn. 36—40b med anmærkninger udgår og erstattes med følgende tekst:

36. Gulvtæpper og gulvtæppetøjer af værdien 25 %.

37. Garn og tråd med undtagelse af sutursilke, fiskesnøre, tovværk og sejlgarn, af værdien 25 %.

¹) Jfr. II, 9, 3. apr. 1959.

Anm.: Spindestoffer af natursilke og kunstsilke afgiftsberigtiges som garn. Andre spindestoffer er afgiftsfrie.

38. Linolium og voksduk af værdien 25 %.
 39. Strømper og sokker af værdien 25 %.
 40. Alle andre manufakturvarer, herunder metervarer, tricotage og klædningsstykker m. v., uanset materialets art, med undtagelse af gummi-, olie- og plastikklæder til sømand, filt, imprægneret med tjærestoffer, f. eks. til skibsforbudning og tagbeklædning, isoleringsfilt eller lignende fiskenet og færdige fiskegarn, hessian, sække, sejl- og presenningsduk, grimer og gjorder, tvist og tvistaffald samt vat af værdien 25 %.

Anm.: Varer, der består af plastik eller andre kunststoffer, afgiftsberigtiges som manufakturvarer. Det er ikke en betingelse herfor, at varen er strikket eller vævet.

Tobak og tobaksvarer.

61. Afgiftssatsen ændres til 1 kg 10,00
 62. Afgiftssatsen ændres til 1 kg 20,00
 63. Afgiftssatsen ændres til 1 kg 25,00
 64. Afgiftssatsen ændres til 1 kg 15,00
 65. Cigaretpapir udgår.

Som nyt løbe nr. indsættes:

Lamper og elektriske installationsartikler m. v.

73. Alle slags lamper, lysekroner, kandelabre, lampetter, lysestager, ampler, lygter, glødelamper, lysstof- og neonrør, standerlamper, klaverlamper, skrivebords-, natbords- og andre bordlamper, lysreklamer samt dele dertil, lampekupler og lampeskærme, alt såvel i færdig som i ufærdig stand. Alle slags elektriske installationsartikler og dele deraf, såsom afbrydere (dreje-, tumbler-, hoved- og knivafbrydere, termostatafbrydere, olieafbrydere o. lign.), celleskifttere, omskifttere, regulatorer, drosselspoler, modstande, fatninger til elektriske lamper, håndlampestativer med isat fatning, armaturer, isolatorer, kontakter, kontaktpopper, rosetter, sikringselementer, sikringspropper og -patroner, stikkontaktåser, transformatorer, indføringsmuffer, kronemuffer, nipler m. v., dog undtagen installationsrør i løbende længder og overspundet tråd af værdien 25 %.

2 Foranstående ændrede afgifter opkræves fra og med den 26. januar 1957 af alle varer, der ikke af de afgiftsopkrævende myndigheder er tilladt udleveret indførerne til fri rådighed (afgiftskvittering eller udleveringstilladelse ikke udstedt) uanset om indførselen måtte have fundet sted inden 26. januar 1957. Landsstyret bemyndiges til at give dispensation, hvor særlige omstændigheder gør det nødvendigt i den første uge.

3 I § 10 i lagtingslov nr. 23 af 11. februar 1950 foretages følgende ændring:

Under § 10 c Chokolade og chokoladevarer, konsumis, lakridsvarer samt sukkervarer, såsom karameller, bonbons, marcipan, bolcher o. lign. forhøjes afgiften
 1 kg 5,00 kr.

25. jan. — Løgtingslóg (nr. 6) um broyting í lögtingslóg nr. 23 frá 11. februar 1950 um INNFLUTNINGSGJÖLD v. m.¹⁾

1 Í § 1 í lögtingslóg nr. 23 frá 11. februar 1950 um innflutningsgjöld v. m., soleiðis sum hon er broytt í lögtingslóg nr. 58 frá 7. september 1950 smbr. lögtingslóg nr. 66 frá 6. október 1950, nr. 11 frá 6. marts 1951 og nr. 71 frá 18. december 1951, nr. 1 frá 9. marts 1954 og nr. 3 frá 18. februar 1955, verða fylgjandi broytingar fyrisettar:

Lbn. 14. Skótoy av øllum slögum av virðinum 10 %.
Skreytvörur, bijouterivörur og nipslutir.

17. Í tekstini fer út: Øil sløg av lampum, ljósakrúnum, kandelabrum, lampett-

1) Sbr. II, 9, 3. apr. 1959.

1957 25. jan.

um, ljósastattum, amplum, lyktum, ljós- og neonrør, standarlampur, klaverlampur, skriviborðs-, náttborðs- og øðrum lampum, eisini borðlampum og lutir til hesar, lampukuplar og lampuskermar, hetta um tað er í tilgjørdum ella lutvís tilgjørdum líki. Millum jólapynt og hárbustir verður sett: Stuttleikalutir, herundir gekkaskortar v. m.

Glasvørur.

18. Í tekstini fer út: Gløðilampur.

Instrumentir, radiotól o. a.

20. Teksturin og avgjaldið verður broytt soleiðis: Klaviaturinstrumentir eisini við innbygdum spælivælum og onnur musikkinstrumentir og lutir til tilík. Plátur til mekanisk musikkinstrumentir, grammofonir, plátuspælarar, fonografir og tilík instrumentir og tiltaks- og leysalutir, harundir stiftir og innspældar ella óinnspældar plátur og valsar. Bandupptakarar, radiomóttakarar, hátalarar, radiolampur, (radiator) og bílætarør og eisini tiltaks- og eykalutir til teirra ... av virðinum 25 %.

Manufakturvørur.

Lbn. 36—40b við viðmerkingum fara út og ístaðin verður fylgjandi tekstur settur:

36. Gólvteppir og gólvteppitoy av virðinum 25 %.

37. Tógv og trád, við undantøkum av sutursilki, fiskisnørir, togverk og seglgarn av virðinum 25 %.

N.B. Spunnir lutir av náttúrsilki og kunstsilki lata toll sum av garni. Aðrir spunnir lutir eru friir fyri toll.

38. Linolium og voksdúkur av virðinum 25 %.

39. Sokkar og hosur av virðinum 25 %.

40. Allar aðrar manufakturvørur, harundir meturvørur, trikotasja og klædningsstykkir o. a., hóast tilfarið við hesum undantøkum: gummi-, olju- og plastikklæðir til sjómenn, filt tilsett tjørnu, t. d. til skipaforhúðing, taklegging, isoleringsfilt o. t., nótir og liðug fiskagørn, hessian, segl- og pressendingsdúkur, grímur og gjørdir, tvistur, tvistburturkast og vatt av virðinum 25 %.

Viðm. Vørur, ið eru gjørdar av plastik ella øðrum kunsttilfari, verða tollaðar sum manufakturvørur. Tað er ongin treyt, at vøran er bundin ella vovin.

Tubbak og tubbaksvørur.

61. Avgjaldið verður broytt til 1 kg 10,00

62. Avgjaldið verður broytt til 1 kg 20,00

63. Avgjaldið verður broytt til 1 kg 25,00

64. Avgjaldið verður broytt til 1 kg 15,00

65. Cigaretppappir fer út.

Sum nýtt lbn. verður sett:

Lampur og elektriskir innleggingarlutir v. m.

73. Øll sløg av lampum, ljósakrúnunum, kandelabrum, lampettum, ljósastattum, amplum, lyktum, gløðilampum, ljósstoff- og neonrør, standarlampur, klaverlampur, skriviborðs- náttborðs- og øðrum lampum, eisini borðlampum, ljósreklamir og lutir til nevndu vørur, lampukuplar og lampuskermar, hetta um tað er í tilgjørdum ella lutvís tilgjørdum líki. Øll sløg av elektriskum innleggingarlutum og partar til teirra, eitt nú avbrótarar (snari-, tumbli-, høvuðs- og knivavbrótarar, termostataavbrótarar, oljuavbrótarar o. t.), celleskiftarar, umskiftarar, regulatorar, drosaspolar, mótstöður, fatningar til elektriskar lampur, handlampustativ við innsettum fatningum, armatur, isolatorar, kontaktir, kontaktproppar, rosettir, sikringselementir, sikringproppar og -patrónir, stikkkontaktdósir, transformatorar, innføringsmuffir, krúnuffir, niplar v. m., tó undantikið innleggingarrør í heilum og yvirspunnin tráður av virðinum 25 %.

2 Frammanfyri standandi broyttu gjøld verða kravd frá og við 26. januar 1957 av øllum vørum, sum tað tolluppkrevjandi valdið hevur ikki loyvt innflytarum til fría nýtslu (gjaldkvittan ella útflyggingarloysi ikki givið), líka mikið um

sendingin er innflutt innan 26. januar 1957. Landsstýrið er heimilað at geva undantaksloyvi, har serlig viðurskipti gera tað neyðugt, ta fyrstu vikuna.

3 Í § 10 í løgtingslóg nr. 23 frá 11. februar 1950 verða fylgjandi broytingar gjørdar:

Undir § 10 c, chokolada, chokoladvørur, etingarísur, lakridsvørur, og sukurvørur, eitt nú karamellir, bon bon, marsipan, bomm og tilíkt, verður avgjaldið sett upp í 1 kg 5,00 kr.

7. febr. — Lagtingslov nr. 8 om at forlænge tilskudsordningen fra landskassen til MINDSTELØN OG TILSKUD TIL FISKEPRISEN.

2 De forhøjelser af afgifterne til landskassen der er hjemlede i §§ 3 og 4 i lagtingslov nr. 3 af 18. februar 1955, gælder indtil videre.

14. februar — Lagtingslov nr. 11 om RADIOUDVALG.

1 Der nedsættes et radioudvalg på 5 medlemmer, der vælges af lagtinget i hver første tingsamling efter lagtingsvalg. Landsstyret udpeger formanden blandt udvalgets medlemmer.

2 Radioudvalget træffer bestemmelse om, hvordan udsendelsens programmer skal tilrettelægges i hovedtræk og godkender dem forinden offentliggørelse. Udvalget fastsætter sådanne bestemmelser, som det anser nødvendige med det formål, at udsendelserne får et afvekslende, kulturelt og oplysende indhold, og at der ved udsendelserne skal herske tænkefrihed, retfærdighed og lighed overfor alle partier og retninger i offentlige anliggender, erhvervssammenslutninger, foreninger og privatpersoner. Landsstyret fastsætter ved reglement nærmere regler for radioudvalgets virksomhed. Medlemmerne får godtgørelse samt rejseudgifter udbetalt efter regler, som landsstyret fastsætter.¹

3 Radioudvalget holder møde en gang om måneden, men iøvrigt så ofte, som dette måtte anses nødvendigt. Formanden indkalder til møde. Han er forpligtet til at indkalde til ekstraordinære møder, når radiolederen eller 2 af radioudvalgets medlemmer forlanger det. Udvalget er beslutningsdygtigt, når et flertal har givet møde. Radiolederen har adgang til radioudvalgets møder og har ret til at tage ordet og fremsætte forslag, men har ikke stemmeret. Han skal fremsætte forslag til program, derunder forslag til foredrag, samtaler og musik- og sangudsendelser.

4 Radioudvalget skal senest den 1. september træffe bestemmelse om hovedlinjerne i programmet for oktober-marts og ikke senere end 1. marts med hensyn til program for april-september. Program skal til enhver tid være fastsat i hovedtræk for mindst 4 uger. Ugeprogrammer skal udsendes senest fredag i ugen forud og kundgøres i radioen fredagen forud.

5 Hvis en person, der skal medvirke ved en udsendelse får forfald, eller andre uforudsete forhold nødvendiggør ændringer i programmet, sørger radiolederen så vidt muligt efter forhandling med radioudvalgets formand for et program på bedste måde i ovenstående med de af udvalget godkendte hovedlinjer.

6 Udvalgets medlemmer har tavshedspligt. Når afgørelse er truffet i en sag, kan den frit omtales. Efter et mødes slutning træffes bestemmelse om, hvilke oplysninger, der kan tilstilles pressen.

14. febr. — Løgtingslóg nr. 11 um ÚTVARPSNEVND.

1 Sett verður útvarpsnevnd av 5 limum. Hesir verða valdir av lögtinginum á hvørjum fyrsta tingi eftir lögtingsval. Landsstýrið uppnevnr formannin limanna millum.

¹) Jfr. reglug. nr. 51, 18. juli 1957.

1957 14. febr.

2 Útvarpsnevndin tekur avgerð um, hvussu dagsskrá útvarpsins skal skipast í høvuðsevnum, og góðkennir hana, innan hon verður kunngjørd. Nevndin fyrisetur reglur, ið hon heldur vera neyðugar við tí endamáli, at tað, sum útvarpað verður, hevur fjølbroytt, mentunarligt og upplýsandi innihald, og at hugsunarfrælsi, rættisinni og javnaður móti øllum flokkum og stevnum í almennum málum, vinnustovnum, feløgum og einstakum monnum skulu ráða í útvarpinum. Landsstýrið setur í reglugerð gjølligari skipanir um starv útvarpsnevndinnar. Limirnir fáa samsýning og ferðaútreiðslur goldnar eftir reglum, sum landsstýrið fyrisetur.¹

3 Útvarpsnevndin kemur saman á fund regluliga eina ferð um mánaðin, og annars so ofta, tørnur er á. Formaðurin boðar til fundar. Hann hevur skyldu at boða til eykafundar, tá fyristøðumaður útvarpsins ella tveir menn úr útvarpsnevndini krevja tað. Fundur er samtyktarførur, um meiriluti av limunum er á fundi. Útvarpsfyristøðumaðurin hevur sæti á fundum útvarpsnevndinnar og hevur har rætt at fáa orðið og seta fram uppskot, men hevur ikki atkvøðurætt. Hann skal seta fram uppskot til dagsskrá, harundir uppskot til fyrilestrar og samtalur og musik og sangútvarp.

4 Útvarpsnevndin tekur ikki seinni enn 1. september avgerð um høvuðsevni fyri dagsskrá fyri oktober-marts og ikki seinni enn 1. marts viðvíkjandi dagsskrá fyri april-september. Dagsskrá skal til hvørja tíð verða samtykt í høvuðsdráttum fyri minst fyra vikur. Dagsskrá fyri hvørja viku verður útgivin ikki seinni enn fríggjadag undan og lýst í útvarpinum fríggjadag undan.

5 Um maður, ið flyta skal útvarpsevni, fær forfall, ella aðrar ófyrisesðdar umstøður gera broytingar neyðugar av dagsskrá, skipar útvarpsfyristøðumaðurin so vítt gjørligt í samráð við formannin fyri útvarpsnevndini fyri dagsskrá á besta hátt samsvarandi teimum høvuðslijum, nevndin hevur samtykt.

6 Limir nevndinnar hava tøgnskyldu. Tá avgerð er tikin í einum máli, kann tað tó frítt verða ummælt. At enda á fundi í nevndini verður samtykt, hvørjar upplýsingar verða at senda bløðunum.

28. febr. — Lagtingslov nr. 14 om EKSTRAORDINÆRE SKATTEFRI AF-SKRIVNINGER på skibe samt visse bygninger, maskiner, m. v.

De i lagtingslov nr 3 af 2. februar 1956 om ekstraordinære skattefri afskrivninger på skibe samt visse bygninger, maskiner m. v. fastsatte regler forbliver uændret i kraft for skatteårene 1958, 1959, 1960 og 1961 (i Tórshavn 1958-59, 1959-60, 1960-61, og 1961-62) vedrørende de skibe, bygninger og maskiner m. v. som er anskaffede eller kontraktede i tiden 1. januar 1955 — 31. december 1960.

28. febr. — Løgtingslóg nr. 14 um skattafríar EYKAAVSKRIVNINGAR av skipum, ávísam bygningum, maskinum v. m

Tær í løgtingslóg nr. 3 frá 2. februar 1956 um skattafría eykaavskrivning uppá skip, ávísar bygningar, maskinur v. m. fyrisettu reglur verða óbroyttar galdandi fyri skattaárin 1958, 1959, 1960 og 1961 (í Tórshavn 1958-59, 1959-60, 1960-61 og 1961-62) viðvíkjandi skipum, bygningum og maskinum v. m. sum útvegað eru ella sum sáttmáli er gjørdur um í tíðarskeiðinum 1. januar 1955 — 31. december 1960.

7. marts — Lagtingslov nr. 16 om bygning af TRAWLERE.

Landsstyret bemyndiges til sammen med finansudvalget på landskassens vegne at lade bygge og afhænde 3 ståltrawlere, ligesom bemyndigelse gives at låne indtil 15 mill. kroner til finansiering af dette byggeri.

¹) Sbr. reglug. nr. 51, 18. juli 1957.

7. marts 1957

7. marts — Løgtingslóg nr. 16 um bygging av TROLARUM.

Landsstýrið verður heimilað saman við figgjarnevndini landskassans vegna at lata byggja og avhenda 3 stáltrolarar og læna upp í 15 mill. krónur til finansiering av hesari bygging.

7. marts — Lagtingslov nr. 17 om EKSPROPRIATIONER til anlæg af trafikveje.

1 I tilfælde, hvor et kommunalforstanderskab vægrer sig at iværksætte en ekspropriation, som landsstyret anser for nødvendig til anlæg af trafikveje, kan landsstyret på egen hånd lade en sådan ekspropriation gennemføre i medfør af reglerne i lov nr. 69 af 7. maj 1881 om forpligtelse til jords afgivelse til offentlige veje, havne og landingssteder samt offentlige skoler på Færøerne.

2 Landskassen indestår for udredelsen af erstatninger.

3 Landsstyret bestemmer, hvorvidt erstatninger helt eller delvis skal pålignes de kommuner der vil komme til at benytte de trafikveje, hvortil ekspropriation foretages og i så fald, hvorledes erstatningen skal pålignes.

7. marts — Løgtingslóg um OGNARTØKU til samferðsluvegir.

1 Í førum, eitt kommunustýri ber seg undan at fremja ognartøku sum landsstýrið heldur vera neyðuga til byggingar av samferðsluvegum, kann landsstýrið sjálvt lata slíka ognartøku fremja eftir reglunum í lóg nr. 69 frá 7. mai 1881 um skyldu at lata grund til almennar vegir, havnir, lendingar og almennar skúlar í Føroyum.

2 Landskassin innistendur fyri rinding av endurgjaldi.

3 Landsstýrið avger, um endurgjaldið alt ella lutvís skal líknast á tær kommunur, sum fáa nýtslu av teimum samferðsluvegum, sum ognartøkan viðkemur, og um so verður, hvussu endurgjaldið skal líknast.

15. marts — Rigsomb. skr. om konstitution for sysselmændene at foretage FOGEDFORRETNINGER

I medfør af retsplejelovens pr. 17. jvf. pr. 46 1. pkt., meddeles der herved Dem eller i Deres forfald Deres autoriserede fuldmægtig indtil videre konstitution til indenfor syslet på sorenskriverens an- og tilsvær at foretage fogedforretninger i det omfang, hvori det af sorenskriveren overdrages Dem at udføre disse forretninger.

15. marts — Skoledir. cirk. om benyttelse af FOLKESKOLENS lokaler.

Det meddeles herved, at der fremtidig vil være at iagttage følgende med hensyn til benyttelsen af folkeskolens lokaler i andet øjemed end til skolebrug på tider, der ikke er bestemt til undervisning.

1 Kommunalbestyrelserne kan benytte lokalerne til fremlæggelse til offentligt eftersyn af valglisten, skattefortegnelser, kommuneregnskaber, til afholdelse af kommunale valg, lagtingsvalg og folketingsvalg, ligesom også lokalerne kan benyttes til møder af kommunalbestyrelserne, skolekommissionerne og sundhedskommissionerne. Det er derhos også tilladt at afholde vaccination i skolelokalerne

2 Sognepræsten kan benytte lokalerne til bibellæsning, læsning med konfirmander, søndagsskole, belærende foredrag, samt når biskoppen har givet tilladelse dertil, til gudstjeneste når kirken er under reparation, eller der ingen kirke findes i nærheden. Endvidere er den sædvanlige oplæsning af prædiken om søndagen, og hvad dermed står i forbindelse, tilladt.

3 Lærere eller lærerinder må, — foruden til den almindelige skoleundervisning, aftenskole, fortsættelsesskole, husflids- og håndgerningsskole og søndagsskole — efter forud indhentet tilladelse hos forstanderskabet kunne benytte lokalerne til

1957 15. marts

sangøvelser, oplæsning og belærende foredrag. — Ekstraordinær benyttelse af skolelokalerne fra lærernes side sker under tilsyn af skolekommissionen.

4 Skolelokalerne kan med skoledirektionens tilladelse benyttes i nedennævnte øjemed, når kommunalbestyrelsen og skolekommissionen er enige derom: Af præsten til afholdelse af gudelige forsamlings, af andre præster i folkekirken og lægprædikanter til bibellæsninger, søndagsskole og gudelige forsamlings, samt af andre end præst og lærer i øjemed, der er af betydning for undervisningen og opdragelsen og deslige.

Når forholdene taler derfor, kan skoledirektionen, såfremt skolekommissionen og kommunalbestyrelsen er enige om at anbefale det, meddele tilladelse i enkelte tilfælde til de udenfor folkekirken stående trossamfund til afholdelse af gudelige forsamlings.

5 Det er forbudt at benytte skolerne til afholdelse af baller. Politiske møder kan afholdes med tilladelse fra kommunalbestyrelsen og skolekommissionen.

6 I tilfælde af smitsom sygdom på egnen må ingensomhelst ekstraordinær benyttelse af skolelokalerne finde sted.

7 Når et tilladt eller tilladeligt møde eller lignende ønskes afholdt i en skole, bør vedkommende i god tid forinden henvende sig til skolens leder for med ham at træffe aftale om tiden for mødets afholdelse, og om at skolelokalet til den tid kan være åbent. Ved den lejlighed må skriftlig tilladelse forevises fra den eller de myndigheder, hvis samtykke dertil udkræves. De vedkommende, der vil benytte skolestuen, må drage omsorg for, at tilbørlig orden under mødet opretholdes, og at intet som helst af skolens inventarium, dens vægge eller gulv beskadiges. Finder beskadigelse sted, må den erstattes. Der træffes på forhånd aftale med kommunalbestyrelsen, om belysning, opvarmning, rengøring og udluftning skal foretages af brugeren eller af forstanderskabet for brugerens regning. Mødet må først afholdes en time efter, at skoleundervisningen for den dag er endt. Ved møderne må der ikke serveres spiritus. Finder skolelederen efter mødet, at nogen uorden eller beskadigelse af inventarium m. m. har fundet sted, har han at indberette dette til skolekommissionen, der da skal gøre anmeldelse til den myndighed, der har givet tilladelse til afbenyttelsen, for at denne myndighed kan foranledige, at vedkommende kommer til at erstatte skaden. Skolelederen har at påse, at ingen uberettiget benyttelse af skolestuerne finder sted, og at foretage, hvad der måtte være nødvendigt for at forhindre sådan brug af dem. Tiltvinger nogen sig ikke desto mindre uberettiget benyttelse af lokalerna, skal skolelederen straks gøre anmeldelse herom til skoledirektionen. Skolelederen er berettiget til at modsætte sig møders afholdelse i skolen, når sygdom eller andre forhold i hans hus eller familie gør det lidet ønskeligt for ham, at der i nærheden af hans bolig afholdes større forsamlings.

Nærværende bestemmelse træder i kraft straks. Samtidig hermed ophæves skoledirektionens skrivelse af 12. februar 1927 ang. benyttelse af folkeskolens lokaler.

18. marts — Bek. nr. 56 angående antallet af valgte MENIGHEDSRÅDS-MEDLEMMER i menighedsråds kredsene på Færøerne.

Det bekendtgøres herved, at ministeriet i henhold til kgl. anordning af 3. juli 1956, hvorved lov om menighedsråd af 30. juni 1922, således som denne lov er ændret senest ved lov nr. 146, af 29. april 1955, sættes i kraft på Færøerne, § 2, stk. 1, har fastsat antallet af valgte menighedsråds medlemmer i efternævnte kirkesogne og kirkedistrikter således:

I. *Norderøernes østre præstegæld:*

Fuglø sogn, Hattervig kirkedistrikt 6, Fuglø sogn, Kirke kirkedistrikt 6, Svinø sogn 6, Viderejde sogn, Viderejde kirkedistrikt 6, Viderejde sogn, Kvannesund kirkedistrikt 6.

II. *Norderøernes vestre præstegæld.*

Klaksvig sogn, Klaksvig kirkedistrikt 8, Klaksvig sogn, Arnefjord kirkedistrikt 6, Kunø sogn 6, Husum sogn 6, Mygledal sogn 6.

III. *Fuglebjerg præstegæld.*

Andefjord sogn, Andefjord kirkedistrikt 6, Andefjord sogn, Eldevig kirkedistrikt 6, Fuglebjerg sogn 7, Lervig sogn 6, Gøte sogn 6.

IV. *Næs præstegæld.*

Næs sogn, Næs kirkedistrikt 6, Næs sogn, Glibre kirkedistrikt 6, Næs sogn, Ridevig kirkedistrikt 6, Sjøv sogn, Sjøv kirkedistrikt 6, Sjøv sogn, Skaale kirkedistrikt 6, Sjøv sogn Selletræ kirkedistrikt 6.

V. *Ejde præstegæld.*

Ejde sogn, Ejde kirkedistrikt 6, Ejde sogn, Nordskaale kirkedistrikt 6, Funding sogn, Funding kirkedistrikt 6, Funding sogn, Gjøv kirkedistrikt 6.

VI. *Nordstrøm præstegæld.*

Kvivi sogn 6, Vestmanhavn sogn 7, Haldersvig sogn, Haldersvig kirkedistrikt 6, Haldersvig sogn, Tjørnevig kirkedistrikt 6, Saksen sogn 6, Kvalvig sogn, Kvalvig kirkedistrikt 6, Kvalvig sogn, Thorsvig kirkedistrikt 6, Kollefjord sogn 6.

VII. *Sydstrøm præstegæld.*

Thorshavn sogn 11, Kirkebø sogn 6, Hestø sogn 6, Kalbak sogn 6, Nølsø sogn 6,

VIII. *Sandø præstegæld.*

Sand sogn, Sand kirkedistrikt 6, Sand sogn, Skopen kirkedistrikt 6, Skaalevig sogn 6, Husevig sogn 6, Skuø sogn 6.

IX. *Vaagø præstegæld.*

Midvaag sogn 6, Sandevaag sogn 6, Sørsaag sogn 6, Bø sogn 6, Myggenæs sogn 6.

X. *Suderø nordre præstegæld.*

Kvalbø sogn, Kvalbø kirkedistrikt 6, Kvalbø sogn, Sandevig kirkedistrikt 6, Frodebø sogn 7, Famién sogn 6.

XI. *Suderø søndre præstegæld.*

Sumbø sogn 6, Vaag sogn 7, Porkere sogn 6, Hove sogn 6.

22. marts — Landsst. skr. um DAGPENING til útskiftingarnevndir og landbúnaðarstevnur.

Samsvarandi pr. 8 í lóg nr. 147 frá 27. marts 1939, smbr. lögtingslóg nr. 41 frá 31. marts 1950, um útskifting og pr. 13 í lóg nr. 84 frá 31. marts 1926 um landbúnaðarstevnur hefur landsstýrið fyrsett dagpeningin hjá limum í útskiftingarstevnum — formaðurin undantikin — og landbúnaðarstevnum fyri fyrst til kr. 8 um dagin umframt dýrtíðarviðbót eftir pristali fyri hvønn dag, forrætningin krevur, og ferðadag aftur og fram og harumframt kr. 12 fyri hvørja nátt, sum limirnir liggja burtur frá heiminum.

28. marts — Lagtingslov nr. 22 om bygning af SØFARTSKOLE.

1 Landsstyret bemyndiges til at forestå opførelsen af en ny søfartsskole.

2 Ifølge § 1 i lagtingslov nr. 8 af 19. marts 1954 om søfartsskole og navigationsundervisning deltager vedkommende kommune i udgifterne ved skolens opførelse efter nærmere bestemmelse. Landsstyret bemyndiges til efter forhandling med vedkommende kommune at træffe afgørelsen.

3 Det beløb på kr. 492.784,92 som færøske garantier har tilgode hos krigsforsikringen for færøske fiskefartøjer, undtages for skattepligt til landskasse og kommune. I stedet betaler de omhandlede garantier til landskassen på konto »Opførelse af søfartsskole« et beløb svarende til den merskat, disse ville være pålignet til landskasse og kommune. Krigsforsikringen overlader inden 1. april 1957 ligningsrådet en oversigt over det beløb, hver enkelt garant har tilgode. Til den skattepligtige indtægt for skatteåret 1957-58 (1957) hos de omhandlede personer, boer,

selskaber eller institutioner lægges beløbet fra forsikringen. Ligningsrådet udregner derefter, hvad hver enkelt skulle have betalt i skat til landskasse og kommune. Forskellen mellem det således udregnede beløb og den skat, garanten efter skattemyndighedernes påligning, når garantibeløbet ikke er medregnet, skulle svare til landskasse og kommune, er det i stk. 2 i denne paragraf omhandlede beløb. Garantibeløbet holdes udenfor reglerne om ordinær og ekstraordinær afskrivning. Såfremt det regnskab, hvorefter de kommunale ligningsmyndigheder har foretaget påligningen, viser underskud, bliver dette ikke fratrukket det udbetalte garantibeløb, men afgiften til landskassen beregnes i disse tilfælde direkte af garantibeløbet. Ligningsrådet sender hver enkelt garant meddelelse om det beløb, han skal betale. Garant kan forelægge rådets afgørelse for Færøernes lagtings skatteudvalg ved skriftlig klage inden en måned efter meddelelsen. Har vedkommende ikke klaget inden omhandlede tidsfrist, meddeler ligningsrådet krigsforsikringen, hvad hver enkelt skal betale, og forsikringen afregner herefter med oppebørselskontoret direkte. Såfremt en garant har klaget, og skatteudvalget ikke har truffet afgørelse, når ligningsrådet sender krigsforsikringen omhandlede oversigt, har forsikringen pligt til at tilbageholde af garantibeløbet hos disse personer m. v. tilstrækkelig til, at afgiften bliver betalt. Når skatteudvalgets afgørelse foreligger, meddeles den straks krigsforsikringen. Krigsforsikringen for færøske fiskefartøjer har pligt til, inden noget beløb betales garanten, at tilvejebringe en skriftlig erklæring fra ligningsrådet om, at afgiften er betalt. Denne afgift, som betales i henhold til denne lov, er det ikke tilladt at fratrage i skatteopgørelsen det følgende år.

4 Det beløb, der måtte mangle til skolens opførelse, når vedkommende kommune har betalt sit, garanten har betalt den i § 3 omhandlede afgift, og eventuelle tilskud er betalt på anden måde, bemyndiges landsstyret til at yde fra landskassens byggefond og ved optagelse af lån.

28. marts — Løgtingslóg nr. 22 um bygging av SJÓMANSSKÚLA.

1 Landsstýrinum verður heimilað at skipa fyri bygging av nýggjum sjómansskúla.

2 Eftir § 1 í løgtingslóg nr. 8, 19. marts 1954 um sjómansskúla og sjómanslæru, luttekur viðkomandi kommuna í bygging skúlans eftir nærri avgerð. Landsstýrinum verður heimilað eftir tingingum við viðkomandi kommunu at taka avgerð.

3 Tann peningur, kr. 492.784,92 sum føroyskir garantar eiga hjá kriggstryggingini fyri føroysk fiskifør, verður undantikin skattskyldu til landskassa og kommunu. Í staðin fyri lata nevndu garantar til landskassan á konto »Bygging av sjómansskúla« so mikið sum svarandi til tann meirskatt, teir vildu komið undir til landskassa og kommunu. Kriggstryggingin letur líkningarráðnum innan 1. apríl 1957 yvirlit yvir tað sum hvør einstakur garantur eigur. Aftrat skattskyldugu inn-tøkuni hjá somu persónum, búgvum, feløgum ella stovnum fyri skattaárið 1957-58 (1957) verður peningurin frá tryggingini lagdur, og roknað líkningarráðið so út, hvat hvør skuldi fingið í skatt til landskassa og kommunu. Munurin millum ta soleiðis roknaðu hædd og tann skatt, garantarnir eftir álíkning skattavaldsins, tá garantipeningurin er ikki viðroknaður, skulu svara landskassa og kommunu, er tann í stk. 2 í hesi grein nevndi peningur. Garantipeningurin verður hildin uttanfyrir reglurnar um vanliga og eykaavskrivning. Um tann roknskapur kommunala líkningarvaldið hevur gjørt álíkningina eftir, vísir hall, verður hetta ikki drigið frá tí útgoldna garantipeningi, men verður gjaldið til landskassan so roknað beinleiðis av garantipeninginum. Líkningarráðið sendir hvørjum einstakum garant bæv um, hvussu mikið hann verður at rinda og kann hann skjóta avgerð ráðsins innu fyri skattanevnd Føroya løgtings við skrivligari kærnu innan ein mánað aftaná boð-

sendinginna. Hevur maður ikki kært innan nevndu tíð, sigur líkningarráðið kriggs-tryggingini frá, hvat hvør einstakur skal rinda, og avroknar tryggingin so eftir hesum við gjaldstovuni beinleiðis. Hevur maður kært, og avgerð skattanevndarinnar er ikki tikin, tá líkningarráðið sendir kriggstryggingini nevnda yvirlið, hevur tryggingin skyldu at halda eftir av garantipeninginum hjá hesum monnum v. m. nóg nóg til, at nevnda gjald verður goldið. Tá avgerð skattanevndarinnar liggur fyri, verður hon gjörd kriggstryggingini kunnug beinan vegin. Kriggstryggingin fyri føroysk fiskifør hevur skyldu til, áðrenn nakað verður goldið garantunum at útvega sær skrivliga vátan frá líkningarráðnum um, at gjaldið er goldið. Tað gjald, sum latið er eftir hesari lóg, er ikki loyvt frádrigið í skattauppperðini árið eftir.

4 Tað, ið frestar til bygging skúlans, tá viðkomandi kommuna hevur svarað sitt, garantarnir hava goldið tað í § 3 nevnda gjald og møguligur studningur er goldin á annan hátt, verður landsstýrið heimilað at veita úr byggigrunni landskassans og við upptøku av láni.

12. apr. — Cirk. nr. 82 om VALG TIL FOLKETINGET.

1 Valget foretages uden for Grønland og Færøerne efter reglerne i lov nr. 171 af 31. marts 1953 om valg til folketinget som ændret ved lov nr. 335 af 22. december 1953 og lov nr. 193 af 11. juni 1954. Vedrørende valget på Færøerne bemærkes at færøske vælgere, der i henhold til den færøske folketingsvalglov af 28. marts 1956 er berettiget til at stemme pr. brev, kan stemme på et folkeregister i det øvrige Danmark i de sidste 3 måneder forud for valget på Færøerne. Til disse brevstemmer anvendes samme materiale, som for andre danske vælgere.

IV a. 2. Opmærksomheden henledes på, at reglerne om tilflytteres optagelse på valglisten nu også gælder i tilfælde, hvor en valgberettiget person foretager flytning fra Færøerne til det øvrige kongerige eller omvendt. Personer, som er optaget på valglisten i en kommune her i landet, og som fraflytter til Færøerne, skal derfor på sædvanlig måde slettes af valglisten, ligesom personer, der tilflytter fra Færøerne, skal optages på de særlige tilflytterlister i den herværende tilflytningskommune.

VIII. Ifølge § 56, stk. 4, i folketingsvalgloven må vælgere, der afgiver stemme på Færøerne, i Grønland eller i udlandet, tidligst have afgivet deres stemme 3 mdr. før valgets afholdelse.

24. apr. — Lagtingslov nr. 28 om foreløbige ændringer i lov nr. 174 af 24. maj 1937 om JORDBRUGETS FREMME.

Kapitel I. »Om landbrugsudvalg og landbrugsråd« ændres til: »Om tillidsmænd og landbrugsråd«.

1 Lovens § 1 affattes således: Landbrugsrådet bemyndiges til for jordfondens regning at antage fornødent antal stedlige tillidsmænd. Disse skal afløse de i lovens § 2 omhandlede landbrugsudvalg, og ordene »landbrugsudvalg«, og landbrugsudvalgene i §§ 5, 6, 7, 12, 16, 22, 27, 54 og 58 erstattes med »tillidsmand«, »tillidsmanden« og »tillidsmændene«.

2 Lovens §§ 2 og 3 udgår, og »landbrugsudvalget« i §§ 15, 32 og 33 ændres til »landbrugsrådet«.

3 Lovens § 4 affattes således: Der nedsættes et landbrugsråd på 3 medlemmer, hvoraf landsstyret vælger 2 medlemmer og Færøernes landboforening 1 medlem. Funktionstiden udgør 4 år fra 1. april at regne. Første gang fra 1. april 1957. For hver medlem vælges en suppleant efter reglen i stk. 1. Landsstyret udpeger rådets formand.

4 I lovens §§ 5, 6, 7, 9, 10, 14, 40, 51 og 58 ændres »Ministeren for landbrug

1957 24. apr.

og fiskeri« til »landsstyret«. Í §§ 30 og 57 ændres »Justitsministeriet« til »landsstyret« Í §§ 26 og 57 ændres »Amtet« og »Amtmanden« til »landsstyret«.

5 Í lovens § 31, stk. 1 ændres »vedkommende landbrugsudvalg« í stk. 2 »udvalget« og í stk. 3 »landsbrugsudvalget« til »landbrugsrådet«.

6 Jordfondens regnskaber revideres af lagtingets revisor, og disse decideres af lagtinget.

24. apr. — Løgtingslóg nr. 28 um fyribils broytingar í lóg nr. 174 frá 24. maí 1937 um LANDBÚNAÐARINS FRAMA.

1. bólkur »Om landbrugsudvalg og landbrugsråd« verður broytt til: »Um álitismenn og jarðarráð«.

1 Lóginnar § 1 verður orðað soleiðis: Jarðarráðnum er heimilt fyri jarðargrunnsins rokning at seta so nógvar álitismenn runt landið, sum tørva. Teir koma í staðin fyri tey í § 2 nevndu »landbrugsudvalg«, og orðini »landbrugsudvalgene« vera so statt umskift við »álitismaður«, »álitismaðurin« og álitismenninir« í §§ 5, 6, 7, 12, 16, 22, 27, 34, 54 og 58.

2 Lóginnar §§ 2 og 3 detta burtur og »landbrugsudvalget« í §§ 15, 32 og 33 verður broytt til »jarðarráðið«.

3 Lóginnar § 4 verður orðað soleiðis: Eitt jarðarráð við trimum limum verður sett. Landsstýrið velur 2 teirra og Føroya búnaðarfelag 1. Starvstíðin er 4 ár frá 1. apríl at rokna. Fyrstu ferð frá 1. apríl 1957. Fyri hvønn limin verður tiltaksmaður valdur eftir regluni í stk. 1. Landsstýrið setur formann ráðsins.

4 Í lóginnar §§ 5, 6, 7, 9, 10, 14, 40, 51 og 58 verður »Ministeren for landbrug og fiskeri« broyt til landsstýrið«. Í §§ 30 og 57 verður »Justitsministeriet« broytt til »landsstýrið«. Í §§ 26 og 57 verður »Amtet« og »Amtmanden« broytt til »landsstýrið«.

5 Í lóginnar § 31, stk. 1 verður »vedkommende landbrugsudvalg« í stk. 2 »udvalget« og í stk. 3 »landbrugsudvalget« broytt til »jarðarráðið«.

6 Jarðargrunnsins roknskapur verður granskoðaður av granskoðara lögtingsins, og lögtingið deciderar roknskapin.

24. apr. — Lagtingslov nr. 29 om THORSHAVN SKANSE.

1 Landsstyret bemyndiges til på landskassen vegne at træde ind i ejendomsretten til matr. nr. 618, Thorshavn by, Thorshavn Skanse at foretage de nødvendige foranstaltninger til at rydde og istandsætte arealet og at føre skansehuset tilbage til oprindelig stil.

2 Landsstyret bemyndiges til på landskassens vegne at optage de nødvendige lån til gennemførelse af de i § 1 omhandlede formål.

3 I samråd med Thorshavn kommune bevares Thorshavn Skanse som fortidsminde.

24. apr. — Løgtingslóg nr. 29 um HAVNAR SKANSA.

1 Landsstýrinum verður heimilað landsins vegna at taka við ognarrættinum til matr. nr. 618, Tórshavnar bý, Havnar Skansa, at gera neyðturvuligar fyriskipanir at rudda og bota um økið og at fáa skansahúsini aftur í fornan stíl.

2 Landsstýrinum verður heimilað landskassans vegna at taka neyðturvilig lán til tey í §1 nevndu endamál.

3 Í samráð við Tórshavnar kommunu verður Havnar Skansi at varðveita sum foinninni.

30. apr. — Lagtingslov nr. 36 om tillæg til lagtingslov nr. 5, 28. febr. 1956 om HVILETID ombord i færøske FISKESKIBE.

(Indføjjet i loven af 1956).

3. maj 1957

3. maj — Lagtingslov nr. 37 om ændringer i lagtingslov nr. 31 af 19. marts 1951 om FERIE MED LØN.

I lagtingslov nr. 31 af 19. marts 1951 foretages følgende ændringer:

I § 2, stk. 1, ændres »1 dag« til »1½ dag«.

I § 5, stk. 2, ændres »4 %« til »6 %«.

3. maj — Løgtingslóg nr. 37 um broyting í lögtingslóg nr. 31 av 19. marts 1951 um FRÍTÍÐ VIÐ LØN.

Í lögtingslóg nr. 31 av 19. marts 1951 verður at gera fylgjandi broyting:

Í § 2, stk. 1 broyrist »1 dag« til »1½ dag«.

Í § 5, stk. 2, broyrist »4 %« til »6 %«.

4. maj — Lagtingslov nr. 38 om MÅLING AF SKIBE.

1 Alle færøske skibe skal måles, påmærkes og forsynes med målebrev i overensstemmelse med de i denne lov fastsatte bestemmelser. Det samme gælder udenrigs skibe, som anløber færøsk havn eller på færøsk søterritorium ind- eller udskiber passagerer eller ladning. Undtagne herfra er: a) krigsskibe, b) udenlandske skibe, for hvilke der fremlægges målebrev, der er anerkendt i medfør af § 12, stk. 2, c) skibe af ringe størrelse efter nærmere af landsstyret fastsatte regler. Når omstændighederne i det enkelte tilfælde taler derfor, kan landsstyret fritage også andre end de i stk. 2 nævnte skibe for måling.

2 Målingen udføres her i landet efter nærmere af landsstyret fastsatte regler. Hvor særlige omstændigheder måtte gøre det nødvendigt, kan landsstyret bemyndige målingskyndige personer eller institutioner til at udføre måling i udlandet.

3 Ved målingen tilsigtes at udfinde rumindholdet af samtlige rum i et skib. Ved optagelser af mål anvendes den engelske fod — og decimaler heraf — eller meteren som måleenhed. På grundlag af de i skibet optagne mål og det heraf udfundne rumindhold beregnes skibets tonnage, der udtrykkes i registertons á 100 engelske kubikfod og i kubikmeter.

4 Målingen udføres, medens skibet er i ulastet tilstand, ved optagelse af indvendige mål (den fuldstændige målingsmetode, »regel I«). Hvor forholdene midlertidigt forhindrer optagelse af indvendige mål, kan målingen dog udføres efter anden anerkendt metode ved optagelse af udvendige mål (den tillempede målingsmetode, »regel II«).

5 Målingens hovedresultat udtrykkes som: a) bruttotonnagen, der omfatter tonnagen af alle lukkede rum i skibet med undtagelse navnlig af 1) dobbeltbundtanke, der benyttes til vand eller brændselolie til skibets drift, og efter omstændighederne 2) overdæksrum, der er indrettet til beskyttelse af eller særlig brug for mandskab eller passagerer eller indholder maskineri, eller som tjener til adgang for lys og luft til fremdrivningsmaskineriet (casinger) og b) nettotonnagen, der fremkommer ved i bruttotonnagen at foretage fradrag for: 1) rum for fører og mandskab samt rum for navigering og skibets drift, 2) rum for fremdrivningsmaskineriet.

6 Måling foretages som: a) første måling af alle nybyggede eller indførte skibe samt — efter omstændighederne — af udenlandske skibe, jfr. § 1, stk. 1, 2. punktum b) ommåling, såfremt der ved et målt skib foretages forandringer — herunder i benyttelse af rum — der påvirker de til grund for beregningen af skibets tonnage optagne mål, c) kontrolmåling, såfremt målingsmyndighederne måtte finde det fornødent. Kontrolmåling kan endvidere finde sted efter motiveret andragende fra skibets ejer.

7 Til bevidnelse af den foretagne måling og den på grundlag heraf beregnede tonnage m. v. udfærdiges et målebrev (tonnagecertifikat), dog at der efter en måling som omhandlet i § 6, b. og c. efter omstændighederne kan ske berigtigelse af det tidligere udfærdigede målebrev. I tilslutning hertil skal nettotonnagen med udslettelige tal påmærkes skibet på dæksbjælken på storlugens agterkant eller på

1957 4. maj

et andet hensigtsmæssigt sted, ligesom det kan foreskrives, at påmærkning af andre målingsdata skal finde sted. Målebrevet skal findes ombord og på forlangende forevises for vedkommende myndigheder. Der må ikke af uvedkommende foretages rettelser i målebrevet eller gives det tilføjelser af nogen art. I særlige tilfælde, hvor målebrev ikke har kunnet udfærdiges, kan der for skibet udstedes en midlertidig attestation om dets tonnagforhold m. v. På begæring af skibets ejer kan der yderligere udfærdiges sådanne særlige målebrev, som kræves for besejling af visse vandveje, såsom Suez- og Panamakanalerne.

8 Om ethvert færøsk skib, der skal underkastes måling indsendes skriftlig anmeldelse til vedkommende myndighed efter nedenstående regler: a) Et under bygning værende skib skal anmeldes, såsnart bygningen påbegyndes. Målingsmyndigheden skal holdes underrettet om bygningens forløb, således at måling kan påbegyndes på det tidligst mulige tidspunkt. b) Et skib, der indføres, skal anmeldes til måling senest ved skibets første ankomst til færøsk havn. c) Foretages der i et skib forandringer som omhandlet under § 6, b. skal anmeldelse ske på det tidligst mulige tidspunkt. Anmeldelsespligten påhviler i alle tilfælde skibets ejer samt, for såvidt angår skibe, der bygges på eller forandres ved færøsk værft, tillige værftet.

9 Det påhviler ejeren, skibets fører og efter omstændighederne det værft, hvor målingen foretages, at tilstede opmålingsmyndigheden uhindret adgang til skibet og i det hele at yde fornøden bistand under målingen, således navnlig med hensyn til ryddeliggørelse af skibet.

10 Omkostningerne ved målingsforretninger, der foretages i udlandet, udredes af rekvirenten efter nærmere af landsstyret fastsatte regler. Udgifterne ved måling af et udenlandsk skib udredes af ejeren eller hans herværende representant.

11 For udfærdigelse eller berigtigelse af målebrev, jfr. § 7, betales af skibets ejer en afgift, beregnet i forhold til skibets bruttotonnage. Afgiften tilfalder landskassen og kan i mangel af betaling inddrives ved udpantning. For afgiftskravet have søpantretet efter sølovens § 267, nr. 1.

12 Nærmere forskrifter angående bestemmelse og beregning af et skibs tonnage, jfr. § 5, angående målebrevs og midlertidige attestationsform, udfærdigelse, berigtigelse og inddragelse såvel som om påmærkning, jfr. § 7, og de øvrige til gennemførelse af nærværende lov fornødne forskrifter gives af landsstyret. Der skal herved tages hensyn til internationalt anerkendte regler, således som disse navnlig måtte være fastsat ved de til enhver tid for riget gældende internationale overenskomster angående regler for skibes måling. De nærmere regler for den i § 11, stk. 1 omhandlede afgifts størrelse, beregning og berigtigelse fastsættes af landsstyret. Under forudsætning af gensidighed kan landsstyret bestemme, at målebrev, der er udfærdiget af udenlandsk målingsmyndighed, anerkendes som gyldige med den i § 1, stk. 2, omhandlede virkning.

13 Overtrædelse af forskrifterne i denne lovs §§ 7, stk. 3, 8 og 9, samt undladelse af at efterkomme noget påbud, givet af dertil berettiget målingsmyndighed medfører bøde, der tilfalder landskassen. Sådanne sager behandles som søretssager.

14 Denne lov træder i kraft straks. Samtidig bortfalder lov af 13. marts 1867 angående skibes måling og lov nr. 92 af 4. maj 1927.

4. maj — Løgtingslóg nr. 38 um UPPMÁLING AV SKIPUM.

1 Óll føroysk skip skulu málast upp, merkjast og hava málibræv samsvarandi hesi lóg. Sama skal galda uttanríkis skipum, sum koma í føroyska havn ella sum á føroyskum sjóoki inn- ella útskipa fólk ella farm. Undantikin hiðani eru: a) herskip, b) útlenskt skip, sum hava málibræv, sum er góðkent eftir § 12, stk. 2, c) smá skip eftir gjøllari reglum, sum landsstýrið fyrisetur. Eftir umstøðunum í einstøkum førum kann landsstýrið undantaka eisini onnur skip frá uppmáling enn tey sum nevnd eru í stk. 2.

2 Uppmálingin verður útint her á landi eftir gjølligari reglum, sum fyrisetar eru av landsstýrinum. Har serligar umstøður gera tað neyðugt, kann landsstýrið í

einstökum fœrum heimilað uppmálingarkønnum monnum ella stovnum at inna uppmálingar í útlandinum.

3 Við uppmáling er ætlað at finna rúmínnihaldið av øllum rúnum skipsins. Við upptøku av málum skal enskur fótur nýttast — og decimalir av honum — ella meturin sum eind. Eftir teim málum, sum tikin eru av skipi og harav funna rúmínnihald verður tonsatal skipsins at rokna í regístraratonsum á 100 enskar kubikfót og í kubikmetur.

4 Uppmálingin verður útint meðan skipið er tómt, við upptøku av málum innan (hin fullfíggaði uppmálingarháttur »regla I«). Har viðurskiftini bráðfongis hindra upptøku av málum innan, kann uppmálingin tó fremjast eftir øðrum góðkendum hátti við upptøku av málum uttan (hin legnaði uppmálingarháttur, »regla II«).

5 Høvuðsúrslitið av uppmálingini verður int sum: a) bruttotonsatalið, sum ínniheldur tonsatalið av øllum luktum rúnum skipsins neman serstakliga: 1) dupultbotnstangar, sum nýttir verða til vatn ella brenniolju til skipsins drift, og eftir umstøðunum 2) omandeksrúm, sum gjørd eru til tryggingar av ella serliga nýtlu hjá manning ella ferðafólki ella ínniheldur maskinur, ella sum tæniir gongumaskinuni til ljós og luft (casíngar), og b) nettotonsatalið, sum kemur eftir frádráttum í bruttotonsatalinum fyri: 1) rúm til skipara og manning og rúm til navigeringar og skipsins drift, 2) rúm til gongumaskinverkið.

6 Uppmáling verður framd sum: a) fyrsta uppmáling av øllum nýbygdum ella innfluttum skipum — eftir umstøðunum — av útlenskum skipum, smbr. § 1, stk. 1, 2 punktum, b) umafturmáling, um so er, at broytingar verða gjørdar á máldum skipi — herundir í nýtsluni av rúnum — sum nemur tey mál, sum eru grundarlag undir útrokningini av skipsins tonsatali, c) eftiruppmáling, um so er, at uppmálingarvaldið heldur tað vera neyðugt. Eftirlitsuppmáling kann eisini gerast eftir greiniligari umsókn frá eigara skipsins.

7 Til próvførslu av tí gjørdum uppmálingini og tí hareftir útroknaða tonsatalinum v. m. verður málibræv (tonsatalsbræv) gívið, tó so, at eftir eini uppmáling sum fyrísett í § 6, b, og c, kann eftir umstøðunum rætting gerast í tí fyrr gívnna málibrævinum. Í fylgi við hesum skal nettotonsatalið høggest í dekkssbjálka skipsins á afturkarmi stórlúkunar við tølum, sum fáast ikki burtur ella á øðrum hóskandi stað, eins og tað kann fyrísetast at eisini merking av øðrum uppmálingardata skal fara fram. Málibræv skal finnast umborð og um tað krevst vísat viðkomandi valdi. Óviðkomandi má ikki gera rættingar í málibrævið ella yvirhøvar leggja nakað aftrat. Í serstökum fœrum, tá ið tað hevur ikki borið til at gívið málibræv, kann skipið fáa eina bráðfengis vátta um tess tonsatal v. m. Eftir kravi frá eigara skipsins kunnu haraftrat tilík málibræv gevast, sum eru kravd til siglingar av serstökum leiðum, sum Suez- og Panamaveitirnar.

8 Fyri hvørt fœroyskt skip, sum skal mátast, verður skrivlig tilmelding at lata inn til viðkomandi myndugleika eftir fylgjandi reglum: a) Skip, sum stendur í gerð, skal tilmeldast, so skjótt tað verður farið undir byggingina. Uppmálingarmyndugleikin skal hava frásøgn um byggingina so hvørt, soleiðis at uppmálingin kann byrjast so tíðliga sum til ber. b) Skip, sum innflutt verður, skal tilmeldast til uppmálingar seinast á fyrstu ferð skipsins í fœroyska havn. c) Fær skipið broytingar gjørdar sum tilskílað í § 6, b., skal tilmelding gerast allar skjótast til ber. Tilmeldingarskylduna hevur í øllum fœrum eigari skipsins og fyri skip, sum verða bygd ella gjørd um á fœroyskari skipasmiðju, eisini skipasmiðjan.

9 Eigari skipsins, skiparin ella eftir umstøðunum skipasmiðjan, har uppmáling verður útint, hava skyldu at geva uppmálingarmyndugleikanum ótarnaða atgongd til skipið og yvirhøvar at vera tí til handa undir uppmálingini og tað serliga til ruddingar av skipinum.

10 Útreiðslurnar av uppmáling, sum gjørd verður í útlandinum, ber hann, sum hevur kravt hana eftir gjølligari reglum, sum landsstýrið fyrísetur. Útreiðslur av uppmáling av útlenskum skipi ber eigarin ella umboðsmaður hansara her.

1957 4. maj

11 Fyri útgávu ella rætting av málibrævi, smbr. § 7, rindar eigari skipsins eitt avgjald eftir tonsatalinum. Avgjaldið fer í landskassan og eftirstøður kunnu heintast inn við panting. Fyri avgjaldskrøv hevst sjóþantirættur eftir sjólóginnar § 267, nr. 1.

12 Gjølligari reglur fyri meting av skipi og útrokning av tonsatali tess, smbr. § 5, um málibrævsins snið, og fyribils vátanir, geving, rætting og inndráttur eins og merking, smbr. § 7, og annars tað sum tørvar til inningar av reglunum í hesi lóg fyrisetur landsstýrið. Her skal fyrilit havast fyri góðkendum millumlanda reglum, soleiðis sum tær serliga vera fyrisetar í millumlanda sáttmálum um reglur fyri uppmáling av skipum, sum til einahvørja tíð eru galdandi í ríkinum. Gjølligari reglur fyri stóddini av avgjaldinum eftir § 11, stk. 1, útrokning og rinding verður fyriset av landsstýrinum. Treytað av sínámillum sáttmála kann landsstýrið fyriset, at málibrøv, sum givin eru av útlenskum skipsuppmálingarvaldi, verða góðkend sum gyldug við tí lögfylgju sum tilskilað í § 1, stk. 2.

13 Brot móti reglunum í §§ 7, stk. 3, 8 og 9 í hesi lóg eins og undandrátir at fylgja nakrari fyriseting frá einum til tess heimilaðum uppmálingarvaldi kemur undir bót, sum fer í landskassan. Tilíki mál koma undir sjórættarviðgerð.

14 Henda lóg kemur í gildi beinanvegin. Samstundis fara úr gildi lóg frá 13. marts 1867 um uppmáling av skipum og lóg nr. 92 frá 4. mai 1927.

4. maj — Lagtingslov nr. 39 om ændring i TJENESTEMÆNDENES normering m. v.

1 I lagtingslov nr. 16, 28. marts 1949 om lønregulering for landets tjenestemænd, således som denne senere er ændret, foretages disse ændringer

1. *Centraladministrationen*. I § 1, stk. 4 ændres »fuldmægtig 2. grad (2)« til »fuldmægtig 2. grad (4)«.

2. *Oppebørselskontoret — Toldvæsenet*. § 2, stk. 4—6 får følgende ordlyd: Overtolder af 1. grad: Grundløn kr. 2.400,- årlig, stigende hvert 3. år med kr. 150,- til kr. 3.600,-. Overtolder af 2. grad: Grundløn kr. 2.100,- årlig, stigende hvert 3. år med kr. 150,- til kr. 3.150,-. Toldere (6): Grundløn kr. 1.950,- årlig, stigende hvert 3. år med kr. 150,- til kr. 2.850,-.

3: *Landbruget*. § 7, stk. 2 får følgende ordlyd: »Landmålere (2): Grundløn kr. 5:040,- årlig, stigende hvert 3. år med kr. 360,- til kr. 5.760,- og derefter hvert 3. år med kr. 580,- til kr. 7.500,-.«

4. *Fiskeriet m. v.* I § 8, stk. 3 ændres »vragerkontrollører (6)« til »vragerkontrollører (8)«: 5: § 13 bliver til § 14. 6. *Som ny § 13*: Landsrevisionsafdelingen: Landsrevisor: Grundløn kr. 6.000,- årlig stigende hvert 3. år med kr. 700,- til kr. 8:100,-.

2 — — —

3 Landsstyret bemyndiges til at meddele tjenestemænd, der har haft embede i statens tjeneste i en stilling, der giver ret til pension, når han er ansat eller bliver ansat som landets tjenestemand i et embede med pensionsret, samme pensionsret og anciennitet, som han havde, på betingelse af, at et beløb svarende til pensionsbidraget, som han har eller skulle have betalt, bliver overført til landskassens pensionsfond. I disse tilfælde kan landsstyret dispensere fra reglerne i § 2, stk. 2 i lagtingslov nr. 1, 25. februar 1953 om pension og efterløn.

4 Sanatoriets pensionsfond ophæves og overføres til landskassens pensionsfond.

4. mai — Løgtingslóg nr. 39 um broyting í *NORMERING TÆNASTUMANNA*. v. m.

1 Í løgtingslóg nr. 16, 28. marts 1949 um løn tænastrumanna landsins, soleiðis sum hon seinni er broytt, verða hesar broytingar gjørdar:

4. maj 1957

1. *Miðstøðuumsitingin*. Í § 1, stk. 4 verður »fulltrúar 2. stig (2)« broytt til »fulltrúar 2. stig (4)«:

2. *Gjaldstovan — Tollskipanin*. § 2, stk. 4—6 verður orðað soleiðis: Yvirtollari av 1. stigi: Grundløn kr. 2.400,- árliga, hækkandi 3. hvørt ár við kr. 150,- til kr. 3:600,-. Yvirtollari av 2. stigi: Grundløn kr. 2.100,- árliga, hækkandi 3: hvørt ár við kr. 150,- til kr. 3.150,-. Tollarar (6): Grundløn kr. 1:950,- árliga, hækkandi 3: hvørt ár við kr. 150,- til kr. 2.850,-.

3. *Landbúnaður*. § 7. stk. 2 verður orðað soleiðis: »Landmálarar (2): Grundløn kr. 5.040,- árliga, hækkandi 3. hvørt ár við kr. 360, upp í kr. 5.760,- og síðan 3. hvørt ár við kr. 580,- upp í kr. 7:500,-«

4. *Fiskivinna o. a.* Í § 8, stk. 3 verður »vrakieftirlitsmenn (6)« broytt til vrakieftirlitsmenn (8).

5. § 13 verður til § 14.

6. Sum nýggj § 13 verður sett: Landsgrannskoðaradeildin: Landsgrannskoðari: Grundløn kr. 6.000,- árliga hækkandi 3. hvørt ár við kr. 700,- til kr. 8.100.

2 — — —

3 Landsstýrið fær heimild til at veita tænaðumanni, ið starvast hevur í ríkisins tænaðum í embætti, sum gevur rætt til eftirløn, tá ið hann er settur ella verður settur sum tænaðumaður landsins í embætti við eftirlønarrætti sama eftirlønarrætt og eftirlønaráldur, sum hann hevði, treytað av, at peningur svarandi til tað eftirlønargjald, sum hann hevur ella skuldi galdið, verður yvirfluttur eftirlønargrunni landskassans. Í hesum førum kann landsstýrið gera undantøk frá regluni í § 2 stk. 2 í lögtingslóg nr. 1, 25. januar 1953 um eftirløn og eftirløn.

4 Eftirlønargrunnur bróstsjúkahúsins verður tikin av og fer í eftirlønargrunn landskassans.

4. maj — Lagtingslov nr. 40 om støtte til fornyelse af FISKERFLÅDEN.

Udover de kr. 2.400.000,-, som blev bevilget i henhold til lagtingslov nr. 12 af 5. april 1955 og nr. 11 af 22. marts 1956 til fornyelse af fiskerflåden bevilges kr. 1.000.000,- for finansåret 1957/58. Dette beløb ligesom tidligere bevilgede beløb henlægges til fonden til fiskerflådens fornyelse.¹

4. mai — Løgtingslóg nr. 40 um studning til ENDURNÝGGING FISKISKIPAFLOTANS.

Afrat teim kr. 2.400.000.—, sum játtaðar vóru eftir lóg nr. 12 frá 5: april 1955 og nr. 11 frá 22. marts 1956 til endurnýggingar av fiskiskipaflotanum verða kr. 1.000.000.— játtaðar í figgjarárinum 1957-58: Hesin peningur eins og fyrr játtaður peningur verður lagdur í grunn til endurnýggingar av fiskiskipaflotanum.

7. mai — Kunngerð um ÚTVARPSGJALD.

Vanliga útvarpsgjaldið fyri 1957 er kr. 20,- fyri hvønn móttakara og familjugjaldið er kr. 30,-. Hesi gjöld eru komin til gjaldingar 1. april. Hann, sum ikki rindar gjaldið innan 1. juni 1957, skal gjalda herumframt kr. 2,- í eykagjald.

Sambært lóg frá 28. marts 1956 § 3 verður fyriskipað, at aftaná 1. mai 1957 kann skyldugt útvarpsgjald verða innheintað við panting eftir somu reglum sum galda fyri skatt.²

10. mai— Kunngerð nr. 42 um avtøku av kunngerð um LANDING AV KALVA frá fiskiskipum, sum eru ikki hoyrandi heima í Føroyum.

1) Jfr. II. nr. 8, 6. marts 1958 og II. nr. 32, 13. maj 1959;

2) Sbr. kunng. nr. 3, 18. febr. 1958.

1957 10. maj

Kunngerð nr. 17 frá 23. juni 1953 um landing av kalva frá fiskiskipum, sum eru ikki hoyrandi heima í Føroyum, verður hervið avtikin.

18. maj — Kunngerð nr. 44 TAKSTREGULATIV FOR DRONNING ALEX-ANDRINES HOSPITAL, Klaksvig sygehus og sygehuset på Suderø. Betaling for kur og pleje for indlagte patienter.

1. Betalingen fastsættes således pr. dag: A. For patienter, som har bopæl på Færøerne: 1. På fællestue. a. Almindelig takst kr.8,00

b. For ubemidlede, nydende medlemmer af statsanerkendte sygekasser og deres børn (herunder plejebørn anbragt i familiepleje) under 15 år kr.4,00 (nedsat takst gælder ikke for fødepatienter, der indlægges uden medicinsk eller social indikation). 2. På enestue (efter patientens derom fremsatte begæring) kr.16,00

B. For patienter, der har bopæl uden for det under A. omhandlede distrikt.

1. På fællestue. a. Almindelig takst kr. 36,00

b. For patienter hjemmehørende i kongeriget, der under et midlertidigt ophold inden for det under A omhandlede distrikt bliver trængende til sygebehandling, erlægges ved indlæggelse på fællestue dog kun de under A 1 anførte takster, såfremt hensigten med opholdet ikke har været at opnå adgang til indlæggelse på sygehuset, og der foreligger lægeattest for, at vedkommende patient ikke tåler at flyttes til hjemstedets sygehus.

2. På enestue (efter patientens derom fremsatte begæring) kr. 40,00.

C. Ledsagere. For sunde diebørn, der for diegivningens skyld indlægges sammen med moderen, samt for børn, der fødes på sygehuset, erlægges halvdelen af den betaling, der af patienten vil være at erlægge efter foranstående regler. Det samme gælder for sunde mødre, der for diegivningens skyld indlægges sammen med deres børn.

For sunde, som tillades indlagt som ledsagere for syge, erlægges betaling som for almindelige patienter, dog uden nedsættelse for sygekassemedlemmer.

D. Patienter med smitsomme sygdomme. Patienter, der som lidende af epidemisk sygdom eller kønssygdom, indlægges til behandling i henhold til de for disse sygdomme gældende særlige bestemmelser, er berettiget til gratis behandling.

2 Ved betalingens beregning betragtes en del af et døgn som et helt døgn, således at både indlæggelses- og udskrivningsdagen medregnes. For den fastsatte betaling nyder patienten alle ydelser, som ikke kræves særlig betalt i henhold til pkt. 1—5 nedenfor, herunder lægehjælp, operationer, forbindstoffer, bandager til benyttelse på sygehuset, medicin, røntgenundersøgelser og -behandlinger, laboratorieundersøgelser, medicinske bade- og lysbehandlinger m. v., massage, desinfektion, almindelige bade, lys, varme, vask, pleje, bespisning efter reglementet eller efter lægens forskrift, opvartning og endelig ekstravagter, der er ordineret af sygehusets læger.

Særskilt betaling udredes for følgende ydelser:

1. For kunstige lemmer, bandager, beklædningsgenstande og andre rekvisitter, som medgives patienten til vedvarende benyttelse efter udskrivningen fra sygehuset, betales efter regning af alle patienter.

2. For ekstravagter, der ikke er ordineret af lægen, betales særskilt og fuldt ud af alle patienter.

3. For desinfektion af genstande, der har været benyttet af patienten uden for sygehuset, betales kr. 10,00 for et sæt sengetøj, kr. 10,00 for et sæt gangklæder og for andre genstande efter inspektørens skøn. For patienter, der i henhold til § 1 D som lidende af en epidemisk sygdom indlægges til gratis behandling erlægges dog ikke betaling for desinfektion af sengetøj eller gangklæder, som har været benyttet under indtransporten til sygehuset.

4. Betalingen for jordemoderassistance til indlagte patienter er sygehuset uvedkommende.

3 Betaling for ambulant behandling.

A. For sådan efterbehandling, eftersyn m. v. af udskrevne patienter, der bør foretages på sygehuset, og som ikke falder ind under B. og C., erlægges kr. 4,00.

B. For patienter, der som tilskadekomne eller trængende til øjeblikkelig hjælp behandles ambulant på sygehuset, betales til sygehusets kasse alt efter behandlingens omfang fra kr. 10,00 til kr. 30,00. Betalingens størrelse fastsættes af overlegen, hvis afgørelse kan indbringes for sygehusbestyrelsen.

C. For benyttelse af de på sygehuset værende røntgen- og lysinstallationer, medicinske badeafdelinger m. v. erlægges af personer, der ikke er indlagt på sygehuset, følgende betaling:

I. Røntgenundersøgelser og røntgenbehandlinger:

1. Røntgenundersøgelse (fotografering): a. Tandfilm: 1. tand	kr. 6,00
Flere tænder	kr. 12,00
Helt tandsæt	kr. 24,00
b. Lille undersøgelse (hånd, fod, håndled, fodled)	kr. 12,00
c. Mellemstor undersøgelse (fra knæ til hofte incl. fra albue til skulder)	kr. 24,00
d. Stor undersøgelse (bækkenet, rygrade, kraniet, lungerne, hjertet, urinorganerne, galdeveje, mave og tarm)	kr. 36,00
2. Røntgenbehandling	kr. 12,00
Behandling udover ½ time	kr. 18,00
3. Røntgengennemlysning	kr. 12,00
Ved gentagne røntgenbehandlinger og røntgengennemlysninger nedsættes betalingen til 75 %.	

II. Massagebehandlinger, medicinske badebehandlinger og diathermibehandlinger m. v.:

1. Massagebehandling	kr. 3,00
2. Badebehandling	kr. 3,00
3. Myotensor, diathermi- og kortbølgebehandling	kr. 4,00
4. Kombineret badebehandling (bad plus massage)	kr. 5,00

III. Lysbehandlinger:

1. Kvartzlysbehandling	kr. 4,00
2. Glødelysbehandling	kr. 4,00
3. Kulbuelysbehandling	kr. 4,00

IV. Andre undersøgelser:

1. Elektrokardiogrammer	kr. 10,00
2. Stofskifteundersøgelser	kr. 10,00

Ubemidlede, nydende medlemmer af statsanerkendte sygekasser og deres børn (herunder plejebørn anbragt i familiepleje) under 15 år, som har bopæl i det under § 1 A omhandlede distrikt, eller som, uden at dette er tilfældet ville have været berettiget til indlæggelse for den for sygekassemedlemmer gældende takst i henhold til § 1 B. 1 b., erlægger halvdelen af de under A, B og C anførte takster.

4 Betaling for laboratorieundersøgelser.

For udførelse af laboratorieundersøgelser for praktiserende læger vedrørende personer, der ikke er indlagt på sygehuset, fastsættes betalingen således:

	sygekassepatt.	privatbetaling
Stofskiftebestemmelse	kr 10,00	kr. 20,00
Blodsukker	- 6,00	- 12,00
Blodtælling	- 6,00	- 12,00
Elektrokardiografi	- 10,00	- 20,00
Widal	- 6,00	- 12,00
Blodtypebestemmelse	- 5,00	- 10,00
Icterusindex	- 6,00	- 12,00
Mikroskopi og podning	- 6,00	- 12,00

1957 18. maí

Lumbalpunctur - 10,00 - 20,00
(hvortil kommer takst for tælling, se ovenfor). Takster for øvrige undersøgelser fastsættes efter overlægens og inspektørens skøn.

5 I tilfælde af, at betalingen ikke erlægges, kan sygehuset lade sit tilgodehavende inddrive ved udpantning hos den pågældende patient eller hos dennes kautionist. Sygehuset er berettiget til af enhver patient, som ikke ved indlæggelsen er i stand til at stille den fornødne kaution for betalingen, at forlange stillet følgende depositum:

For patienter på fællesstue kr. 125.—
For patienter på enestue - 250.—
For udlændinge - 400.—

6 Dette regulativ træder i kraft den 1. april 1957. Fra samme tidspunkt ophæves det af Færø amt under 15. oktober 1940 stadfæstede regulativ.

18. juli — Reglugerð nr. 51 um starv ÚTVARPSNEVDINNAR.

Sambrt. lögtingslóg nr. 23, 28. marts 1956, um útvarp, § 11, (um skipan av eftirlitið við útvarpinum) og lögtingslóg nr. 11, 14. februar 1957, um útvarpsnevnd verður fyriskipað:

1 Sett er útvarpsnevnd við 5 limum valdir av lögtinginum á hvørjum fyrsta tingi aftaná lögtingsval. Landsstýrið uppnevnr formannin limanna millum.

2 Útvarpsnevndin tekur avgerð um, hvussu dagsskrá útvarpsins skal skipast í høvuðsevnum, og góðkennir hana, innan hon verður kunngjørd. Nevndin fyrisetur reglur, ið hon heldur verða neyðugar, við tí endamáli, at tað, sum útvarpað verður, hevur fjølbroytt mentunarligt og upplýsandi innihald, og at hugsunarfrælsi, rættisinni og javnaður móti øllum flokkum og stevnum í almennum málum, vinnustovnum feløgum og einstökum monnum skulu ráða í útvarpinum. Útvarpsnevndin eigur allan avgerðarrætt at skipa fyri tilfari, málnýtslu og framburðarhátti. Landsstýrið hevur avgerðarrættin fyri øllum figgjarligum útvarpinum viðvíkjandi.

3 Útvarpsnevndin tekur ikki seinni enn 1. september avgerð um høvuðsevni fyri dagsskrá fyri oktober-marts og ikki seinni enn 1. marts viðvíkjandi dagsskrá fyri april-september, tó verður at standa nevndini frítt at gera broytingar ella uppiskoyti til hálvársskránnar. Dagsskrá skal til hvørja tí verða samtykt í høvuðstáttum fyri minst 4 vikur. Dagsskrá fyri hvørja viku verður útgivin ikki seinni enn friggjadag í vikuni undan og lýst í útvarpinum friggjadag undan.

4 Um maður, ið skal flyta fram útvarpsevni fær forfall, ella aðrar ófyrissæddar umstøður gera broytingar neyðugar av dagsskrá, fyriskipar fyristøðumaður útvarpsins, so vítt gjørligt í samráð við formannin fyri útvarpsnevndini, fyri dagsskrá á besta hátt samsvarandi teimum høvuðslijum, nevndin hevur samtykt.

5 Limir nevndinnar hava tøgnskyldu sum tænastráðgjafar landsins; tá avgerð er tikin í einum máli, kann tað tó frítt verða ummælt. At enda á fundi í nevndini verður samtykt, hvørjar upplýsingar verða at senda bløðunum.

6 Landsstýrið heitir á nevndina og fær ummæli viðvíkjandi setan av útvarpstjóra og starvsfólki, sum hevur fyrireiking av útvarpstílfari um hendur ella luttekur í sjálvum útvarpingunum, viðvíkjandi figgjarætlan útvarpsins, støddina av útvarpsgjøldum, samsýning fyri flutning av útvarpsevnum og semjur við rithovundar og tónleikarar.

7 Nevndin fyrisetur senditíðirnar á degnum innanfyri ta dagligu tíðarlongd, sum landsstýrið fyrisetur. Landsstýrið fyrisetur samsýning til nevndarlimirnar.

8 Útvarpsnevndin kemur saman á fund regluliga eina ferð um mánaðin og annars so ofta, tøvur er á. Formaðurin boðar til fundar. Hann hevur skyldu at boða til eykafundur, tá fyristøðumaður útvarpsins ella tveir menn í útvarpsnevnd-

18. juli 1957

ini krevja tað. Fundur er samtyktarförur, um meiriluti av limunum er á fundi. Standa atkvøðurnar á jøvnum, er atkvøða formannsins avgerandi. Útvarpsfyrstøðu maðurin hevur sæti í fundum útvarpsnevndinar og hevur har rætt at fáa orðið og seta fram uppskot men hevur ikki atkvøðurætt. Hann skal seta fram uppskot til dagsskrá, harundir uppskot til fyrilestrar og samtalur og musikk- og sangútvarp.

9. sept. — Bek. nr. 229 om statens SINDSYGEHOSPITALER herunder om indlæggelse af patienter samt takster m. v.

2 Stk. 3. Hospitalerne har følgende landområder: Sindsygehospitalet i Nykøbing, Sj.: — — — Færøerne. —

19. sept. — Lagtingslov nr. 50 om UDBYTTEGARANTI.

1 Landsstyret bemyndiges til for et tidsrum af 5 år fra 1. januar 1958 at regne på landskassens vegne at garantere overfor dem, der tegner aktier eller er andels-havere i et til fornyelse af den færøske fiskerflåde dannet ejerselskab et udbytte af 5 % p. a. af den kapital, der tegnes og indbetales til selskabet. Undtagne fra garantien er dog offentlige institutioner, selskaber, der tegner søforsikring, sammen-slutninger af fiskeeksportører samt de personer eller selskaber, der bliver lejere eller ejere, herunder medejere af de fartøjer, der anskaffes for selskabets regning.

2 Henkæggelser udover lovpligtige, der medfører en senere reduktion i ud-byttet, således at dette kommer under 5 %, kan kun ske med landsstyrets sank-tion.

3 En betingelse for udbyttegarantien er, at selskabet er pligtigt at modtage en kommitteret for landsstyret. Denne kommitterede har adgang til selskabets generalforsamlinger, såvel ordinære som ekstraordinære og bestyrelsesmøder, dog uden stemmeret. Han kan til varetagelse af sit hverv forlange sig meddelt alle oplysninger selskabet vedrørende. Udover en meddelelsespligt til landsstyret har han at iagttage tavshed om de forhold, han måtte blive bekendt med under vare-tagelsen af sit hverv. Hans aflønning fastsættes af landsstyret, og udredes af lands-kassen.

4 Landstyret foreskriver iøvrigt de nærmere regler for garantiydelseerne her- under de kontrolforanstaltninger, der måtte være fornødne, bl. a. at aktier skal noteres på navn.

19. sept. — Løgtingslóg nr. 50 um trygging av VINNINGSBÝTI.

1 Landstýrinum er heimilt landskassans vegna í eitt 5 ára skeið frá 1. januar 1958 at rokna at innistanda teim, sum seta seg fyri partabrøv ella eru luthavarar í eigarafelag stovnað til endurnýggingar av føroyska fiskiflotanum, fyri einum vinn ingi av 5 % p. a. av tí peningi, sum teknaður verður og goldin felagnum. Undir hesa trygging koma ikki almennir stovnar, feløg, sum tekna sjóvátrygging, sam- tøk av fiskiútflytarum og persónar ella feløg, sum antin gerast eigarar ella leig- arar, harundir sameigarar í teim fòrum, sum keypt verða fyri felagsins rokning.

2 Niðurleggingar útyvir lógskyldugar, sum hava minking í vinninginum við sær soleiðis, at hann fer niður um 5 %, kunnu bert gerast eftir landsstýrisins góð- kenning.

3 Ein treyt fyri vinningstrygging er, at felagið hevur skyldu at taka ímóti ein- um kommitteraðum fyri landsstýrið. Hesin kommitteraði hevur atgongd til fel- agsins aðalfund, bæði vanligan og frammihjá og nevndarfundir, men uttan at- kvøðurætt. Til tess at røkja starv sitt kann hann krevja allar upplýsingar felag- num viðkomandi. Útyvir frásagnarskyldu til landsstýrið hevur hann tagnarskyldu um tey viðurskiftir, sum hann kann koma til kunnleika um í útinningini av starvi sínum. Hann fær lòn úr landskassanum, sum landsstýrið fyrisetur.

1957 19. sept.

4 Landsstýrið fyrisetur annars gjølligari reglur fyri vinningstryggingini og har-
undir tí eftirliti sum ætlast neyðugt, m. a. at partabrøv skulu noterast undir navni.

20. sept. — Bek. nr. 238 om stemmeafgivning til MENIGHEDSRÅDSVALG
på Færøerne ved indsendelse af stemmeseddel.

I medfør af § 42 i kgl. anordning af 3. juli 1956, hvorved lov om menighedsråd
sættes i kraft på Færøerne, fastsættes herved følgende bestemmelser om stemme-
afgivning ved indsendelse af stemmeseddel.

1 Vælgere, som på grund af ophold uden for den menighedsrådsreds, hvor
de er opført på valglisten, eller på grund af sygdom vil være forhindret i at ind-
finde sig på afstemningsstedet indenfor de for afstemningen fastsatte tidsfrister,
kan ved menighedsrådsvalg indsende deres stemmeseddel under iagttagelse af det
i det følgende nærmere fastsatte. For syge gælder dog den begrænsning, at de på-
gældende skal opholde sig på Færøerne. Vælgere, som har bopæl på afsides be-
liggende øer, der ikke udgør et selvstændigt afstemningsområde, kan afgive, stem-
me ved indsendelse af stemmeseddel, såfremt de kun med uforholdsmæssig vans-
kelighed kan nå frem til afstemningsstedet. For de vælgere, der afgiver stemme
i henhold til stk. 1, finder afstemningen sted de 3 sidste søgnedage før valgets af-
holdelse. Søfolk eller fiskere, som på afstemningsdagen opholder sig uden for den
pågældende menighedsrådsreds, kan dog afgive stemme indtil 3 uger før valgets
afholdelse. Tilsvarende gælder de i stk. 2 omhandlede vælgere.

2 Søfolk og personer ansat ved fyrvæsenet kan stemme på vedkommende skib
eller på vedkommende fyr, når de opfylder den i § 1, stk. 1, omhandlede beting-
else for sådan stemmeafgivning. De i § 1, stk. 2, omhandlede vælgere afgiver stem-
me hos en af vedkommende menighedsråd udpeget valgeberettiget person. Der kan,
om det findes fornødent, udpeges to sådanne personer for hver afsides beliggende
ø. Stemmeafgivningen kan tidligst finde sted 3 uger før valgets afholdelse.

3 De til denne form for stemmeafgivningen nødvendige stemmesedler med dertil
hørende særskilte konvolutter samt blanketter til følgebrev og omslag hvori følge-
breve og konvolutten med stemmesedlen skal sendes til menighedsrådet, tilveje-
bringes ved kirkeministeriets foranstaltning for statens regning. De skal tilligemed
en vejledning til brug ved stemmeafgivningen kunne fås udleveret hos kommunal-
bestyrelserne samt i købstæder og bymæssige bebyggelser på kirkekontorerne.
Stemmesedlerne skal være af hvidt papir, påtegnet ordet »stemmeseddel« på be-
ge sider, men iøvrigt uden påtegning eller afmærkning af nogen art. Konvolutterne
skal være uigennemsielige og af en sådan størrelse, at de fuldstændig dækker
stemmesedlen. Omslagene skal på forsiden være påtrykt angivelse af, at de inde-
holder en stemmeseddel og på bagsiden være forsynet med en rubrik, hvor vælg-
eren angiver sit navn og bopæl i den menighedsrådsreds, hvor han er opført på
valglisten. Søfolk, der sejler i udenrigsfart, kan uanset bestemmelserne i stk. 1 og
stk. 2 benytte de til brug ved folketingsvalg på Færøerne tilvejebragte stemmesed-
ler, konvolutter og blanketter til følgebrev m. v., når det ved påtegning på følge-
brevet og omslaget anføres at stemmeafgivningen vedrører valg til menighedsråd.

4 Stemmeafgivningen er kun gyldig, når den sker ved benyttelsen af de i § 3
omtalte stemmesedler, følgebrev og omslag. Stemmeafgivningen foregår ved,
at vælgeren uden overværelse af andre på stemmesedlen anfører bogstavbetegn-
elsen eller anden klar betegnelse for den kandidatliste, for hvilke vælgeren vil
afgive sin stemme eller navnet på en af listens kandidater, eventuelt med tilføjelse
af listebetegnelsen på en af de foran angivne måder. Umiddelbart efter at vælgeren
har stemt, indlægger han, uden at give nogen adgang til at se, hvorledes han har
stemt, stemmesedlen i den dertil bestemte særlige konvolut og tilklæber denne.
Det i § 3, stk. 1, omhandlede følgebrev udfyldes straks, efter at stemmesedlen er
indlagt i konvolutten. Følgebrevet skal indeholde:

1) En af vælgeren på tro og love afgiven erklæring om, at han på valgdagen opholder sig udenfor menighedsråds kredsen, samt en af vælgeren, egenhændig på ære og samvittighed underskrevet erklæring om, at han selv frivillig og uden overværelse af andre har udfyldt stemmesedlen, lagt den i konvolutten og tilklæbet denne. Vælgerens underskrift skal finde sted i overværelse af to vidner, og følgebrevet skal angive datoen for underskriften og vælgerens fulde navn, stilling og bopæl i den menighedsråds kreds, hvor han er opført på valglisten.

2) En attest, udstedt af de 2 vidner, som har overværet vælgerens underskrift på den under 1) nævnte erklæring med bevidnelse af, at underskriften er ægte og skrevet på den tid og det sted, som vælgeren har anført. De 2 vidners underskrift må være egenhændig og med angivelse af fulde navn, stilling og bopæl.

Den under 2) omhandlede attest skal dog for søfolks og fiskeres vedkommende være underskrevet enten af skibets fører, af vedkommende mønstringsbestyrer eller toldtjenestemand (på Færøerne landfogeden eller vedkommende sysselmand eller kanantænebetjent) eller, når skibets fører selv vil afgive stemme eller er forhindret i at udstede attesten, da af hans stedfortræder om bord. For fyrvæsenets vedkommende skal attesten være underkrevet af en tjenestemand ved fyrvæsenet. For de i § 1, stk. 1, sidste punktum, nævnte personers vedkommende skal attesten lyde på, at vælgeren som følge af sygdom er forhindret i at give møde på valgstedet. Attesten skal for så vidt angår patienter på sygehuse og sanatorier være underskrevet af en ved sygehuset eller sanatoriet ansat læge eller af en statstjenestemand og for andre syges vedkommende af en læge, en statstjenestemand eller af en af sysselmanden dertil udpeget troværdig person.

5 Når vælgeren har stemt, og følgebrevet er behørigt udfyldt og attesteret, indlægges han konvolutten med stemmeseddel og følgebrevet i det dertil bestemte omslag, som han tilklæber, frankerer og adresserer til menighedsrådet i den menighedsråds kreds, hvor han er opført på valglisten. Endvidere udfylder han den på omslagets bagside anbragte rubrik med tydelig angivelse af sit navn og bopæl i den nævnte menighedsråds kreds. Stemmeafgivningen, må ske så betids, at menighedsrådet kan drage omsorg for, at omslaget er fremme hos vedkommende valgbestyrelse eller valgstyrere i god tid, inden afstemningens påbegyndelse.

6 Menighedsrådet samler de indsendte omslag og indfører afsenderens navn og bopæl samt tidspunktet for omslagets modtagelse på en særlig fortegnelse. De indsendte omslag nummereres og sendes uåbnede til valgbestyrelsen eller, såfremt menighedsråds kredsen er delt i flere afstemningsdistrikter, til valgstyrerne for det omhandlede distrikt, hvor vedkommende vælger efter den på omslaget angivne bopæl er stemmeberettiget. Omslaget skal være valgbestyrelsen eller valgstyrerne i hænde inden afstemningens påbegyndelse.

7 1) Inden afstemningens påbegyndelse åbnes de modtagne omslag af valgbestyrelsen (valgstyrerne), der for hvert enkelt af omslagene undersøger, om den person, fra hvem det hidrører, er opført på valglisten, og i bekræftende fald straks sætter et kryds ved vælgerens navn på valglisten samtidig med, at hans navn og valglistennummer opføres på stemmelisten.

2) Viser det sig ved den nævnte undersøgelse, at den pågældende ikke er valgberettiget, eller oplyses det, at han inden valgdagen er afgået ved døden, lægges den uåbnede konvolut tillige med følgebrevet på ny ind i omslaget, og dette kommer ikke videre i betragtning. Det samme gælder, når omslaget indeholder andet eller mere end eet følgebrev og een konvolut, eller der efter beskaffenheden af omslaget, følgebrevet eller konvolutten er grund til at antage, at de ikke hører til de ved kirkeministeriets foranstaltning til vejbragte, jfr. dog § 3, stk. 3, eller at der ved deres udfyldning, attestation, underskrift eller indsendelse ikke er gået frem som foreskrevet.

3) De konvolutter, som herefter kommer i betragtning, opbevares, hver enkelt sammen med det tilhørende følgebrev og omslag, indtil afstemningen er afsluttet.

1957 20. sept.

Konvolutterne nedlægges derefter i en stemmekasse og blandes mellem de øvrige stemmesedler og åbnes først, når det for optællingens skyld er nødvendigt.

4) Omslag, som modtages af valgbestyrelsen (valgstyrene) efter afstemningens påbegyndelse, henlægges uåbnede og kommer ikke videre i betragtning.

5) Ved den stedfindende opgørelse af valgets resultat skal såvel omslag og følge breve som konvolutter og stemmesedler være til stede.

8 De omhandlede stemmesedler er ugyldige:

1) Når det ikke med sikkerhed kan afgøres, enten hvilken af kandidaterne eller hvilken liste vælgeren har villet give sin stemme.

2) Når en konvolut indeholder andet eller mere end een stemmeseddel.

3) Når der efter beskaffenheden af en stemmeseddel er grund til at antage, at den ikke hører til de ved kirkeministeriets foranstaltning tilvejebragte, jfr. dog § 3, stk. 3, eller at der ved dens udfyldning ikke er gået frem som i denne bekendtgørelse foreskrevet.

4) Når stemmeafgivningen har fundet sted uden for de fastsatte tidsfrister, jfr. § 1, stk. 3 og § 2, stk. 2.

9 Det påhviler de i nærværende bekendtgørelse § 4 omtalte vidner uopholdeligt at meddele underretning til vedkommende menighedsråd, såfremt de erfarer, at nogen som har afgivet stemme efter de ovenfor nævnte regler, er afgået ved døden inden valgets afslutning.

15. nov. — Bek. nr. 268 om ændring i vedtægten for SAGFØRERSAMFUNDET.

Indledningen til § 22 formuleres således:

»Landet deles i følgende 11 sagførerkrædse:

1. kreds: København og Frederiksberg samt Københavns amtsråds-kreds og Færøerne«

5. dec. — Reglugerð nr. 52 fyri Grunnin til varðveitingar av FORMINNUM Í KIRKJUBØ.

1 Grunsins grundfæ eru tær ognir, sum »Fonden til bevaring af Kirkebøruinen på Færøerne« eigur, og haraftrat 25.000 kr., sum pf. Føroya Banki í Tórshavn gav til nevnda endamál í 1956 á 50 ára degi bankans.

2 Grunsins ónertiliga grundfæ:

Nevnda gáva frá pf. Føroya Banka	25.000 kr.
Innskivingarprógv, yvirtikið frá »Fonden til Kirkebøruinens bevaring						2.800 »
Flutt frá sparikassabók nr. 70.039	12.200 »
						íalt 40.000 kr.

Grundfæið skal setast inn eftir reglum um fyrisitingina av ómyndinga peningagnum ella í føroyskar sparikassar. Aftrat grundfæinum kunnu koma tilskot, sum veitt kunnu vera, og so mikið av innvunnum rentum, sum landsstýrið fyrisetur.

3 Tann tóki grunnurin fær tað, sum eftir er av tí, sum stendur inni á sparikassabók, og rentuna av grundfænum og haraftrat tilskot og gávur, sum veitt kunnu vera, til nýtslu.

4 Endamál grunsins er varðveiting av dómkirkjumúrinum í Kirkjubø. Haraftrat kann tilskot veitast til varðveitslu av øðrum fornminnum í Kirkjubø.

5 Føroya landsstýri er stýri grunsins. Eftirlit við fornminnunum verður lagt til Føroya fornminnis-savn í samráð við fornminnisnevndina og bóndan á Kirkjubø garði.

6 Føroya gjaldstova heldur roknskapin; hann verður endurskoðaður av grannskoðara lögtingsins og decideraður av landsstýrinum.

16. dec. — Bek. nr. 308 om de INDTÆGTS- OG FORMUEFORHOLD m. v., der betinger en persons medlemskab som nydende medlem i en anerkendt sygekasse på Færøerne.

I henhold til § 6 i anordning nr. 59 af 21. februar 1930 om anerkendte sygekasser på Færøerne fastsættes herved efter indstilling fra sygekassenævnet følgende regler som gældende for tiden 1. oktober 1957—30. september 1960 til vejledning om de indtægts- og formueforhold samt øvrige omstændigheder, der som regel betinger en persons optagelse eller forbliven i en anerkendt sygekasse som nydende medlem med ret til gennem denne at nyde tilskud fra staten.

Stk. 1. Som nydende medlemmer af en anerkendt sygekasse kan kun optages ubemidlede personer af arbejderklassen og med dem i økonomisk henseende lige stillede mænd eller kvinder, såsom mindre jordbrugere, håndværkere og andre næringsdrivende, tjenestemænd og lignende. De forældreløse børn, som lovgivningen ikke på anden måde har sikret adgang til sygehjælp, kan — de sædvanlige økonomiske betingelser forudsat — uden hensyn til aldersgrænsen nedad være selvstændige nydende medlemmer af en sygekasse.

Stk. 2. De almindelige indtægtsgrænser skal svare til faglærte arbejders årsindtægt ved fuld beskæftelse og skal fastsættes og een gang årlig reguleres på grundlag af de senest meddelte oplysninger om faglærte arbejders gennemsnitlige årsløn.

Stk. 3. Under hensyn til det i stk. 2 anførte vil sådanne personer være at anse som ubemidlede i anordningens forstand, hvis årlige indtægt ikke overskrider 11.500 kr. (jfr. dog stk. 9).

Stk. 4. Ved bedømmelsen af samlevende ægtefællers adgang til at være nydende medlemmer af sygekassen med ret til gennem denne at nyde tilskud fra staten, skal der i tilfælde af, at den ægtefælle, der ikke kan anses for den egentlige familieforsørger, har indtægt ved arbejde af *mere midlertidig karakter*, kun tages hensyn til den del af denne indtægt, der overstiger 200 kr. årlig. Tilsvarende regel gælder for så vidt angår indtægt, som hjemmeværende, ikke selvstændige skattepligtige børn oppebærer ved arbejde for fremmede.

Stk. 5. For forsørgeren af et barn eller flere børn under 15 år forhøjes den i stk. 3 nævnte grænse med 1 025 kr. for hvert barn, jfr. dog stk. 9.

Stk. 6. Ved det i anordningens § 9 omhandlede udvalgs, ved sygekassedirektørens og ministerens afgørelse af, om en persons årsindtægt overskrider den nævnte grænse, vil der være at tage hensyn til den skattepligtige indkomst, hvortil den pågældende endeligt er ansat i henhold til lov for Færøerne nr. 76 af 12. marts 1923 om den kommunale beskatning med senere ændringer¹, forinden de ved nævnte lovs § 13 hjemlede skattefrie fradrag har fundet sted, og uden hensyntagen til den nedsættelse, der eventuelt måtte være indrømmet i henhold til samme lovs § 15.

Stk. 7. Det ovennævnte grænsebeløb kan kun tilsidesættes, når der foreligger særlige omstændigheder, der taler herfor. Som forhold, der i så henseende kan komme i betragtning, må nævnes sygdom, gæld, alderdom, store forsørgerbyrder eller andre forhold, der i væsentlig grad forringer den pågældendes økonomiske stilling.

Stk. 8. Som maksimum af formuen for ubemidlede nydende medlemmer fastsættes et beløb af 36 000 for enligstillede personer og 50 000 kr. for familie-

¹) Ved beregningen af den skattepligtige indkomst bliver der bl. a. at fradrage drifts- og omkostninger, fra embedsindtægter de udgifter til kontorhold m. v., som embedets bestridelse har medført, pensioner o. a. byrder, der påhviler et embede, og beløb, der anvendes til livsforsikring, ulykkes-, syge-, invaliditets-, alderdoms og arbejdsløshedsforsikring, dog ikke ud over et samlet beløb af 400 kr. årlig, de beløb, som i det pågældende år er udredet i personlig pålignede skatter, skatter og afgifter på fast ejendom, m. v., renter af prioriteter og anden gæld, jfr. iøvrigt § 11 i den kommunale skattelov.

1957 16. dec.

forsørgere, jfr. dog stk. 9. Det kan i særlige tilfælde tillades, at disse grænser overskrides, f. eks. når formuen er anbragt i vanskeligt realisable aktiver (herunder en fast, mindre ejendom, der tjener som helårlig bolig for ejeren, eller som danner grundlag for pågældendes erhverv, dog bortset fra udelukkende udlejningsvirksomhed) eller er anbragt på lidet rentabel måde, eller når den pågældendes væsentligste indtægt består i alders- eller invaliderente; endvidere *når* den væsentligste indtægt består i renten af en kapital, og pågældendes arbejdsevne eller erhvervsmuligheder er således nedsat, at hans arbejdsindtægt kun kan blive af ringe betydning, eller når den efterlevende af et ægtepar ved ægtefællens død har mistet sin hidtidige forsørger.

Stk. 9. Den i stk. 3 nævnte grænse vil hvert år være at regulere med gyldighed fra 1. oktober efter de senest forud meddelte oplysninger om faglærte arbejderes gennemsnitlige årsløn, idet beløbet afrundes til det nærmeste med 100 kr. delelige tal. Det i stk. 5 omhandlede børnetillæg samt de i stk. 8 nævnte formuegrænser vil hvert år være at regulere fra 1. oktober, således at tillægget og grænserne er af samme størrelse, som de fra samme tidspunkt gældende børnetillæg og formuegrænser for det øvrige rige.

Stk. 10. De ovenstående regler skal i første række tjene til vejledning for sygekassebestyrelserne ved deres bedømmelse af, om det kan tillades en person at optages som nydende medlem af sygekassen, eller forblive i denne med ret til statstilskud. Såfremt sygekassebestyrelserne er i tvivl om afgørelsen, bør spørgsmålet forelægges det stedlige bedømmende udvalg (jfr. anordningens § 9), der træffer sin beslutning efter et skøn over samtlige forliggende forhold. Hvis den, der søger optagelse, har indtægt eller formue, som overstiger de anførte grænser, må han ikke optages som nydende medlem, forinden det bedømmende udvalg har afgjort, om hans økonomiske forhold desuagtet tillader hans optagelse, jfr. anordningens § 11, stk. 3. I udvalgets beslutning — der skal indsendes til direktøren for sygekassevæsenet til godkendelse — bør der gives så udførlige oplysninger som muligt om de forhold, der har været bestemmende for beslutningen, for at direktøren på grundlag heraf kan træffe afgørelse om, hvorvidt han kan tiltræde den.

Stk. 11. Denne bekendtgørelse har gyldighed fra den 1. oktober 1957.

17. dec. — Cirk. nr. 199 om UNDERRETTERNES kasse- og REGNSKABS-VÆSEN.

61 Med de fornødne lempelser gælder cirkulæret tillige for sorenskriveren på Færøerne. Tidspunkt for cirkulærets ikrafttræden på Færøerne fastsættes efter nærmere forhandling mellem statsministeriet, I. hovedrevisorat og justitsministeriet.¹

21. dec. — Lov nr. 302 om VALUTAFORHOLD m. v.

21 Denne lov, der træder i kraft den 1. januar 1958, har gyldighed indtil den 31. december 1958. Loven gælder for så vidt angår kapitlerne 1, 3 og 5, jfr. § 11 i kapitel 4, også for Færøerne.²

3. jan. 1958. Skoledirektion cirk. om SKOLEFORSØMMELSER.

I medfør af anordning af 16. januar 1912 angående forskellige forhold vedrørende folkeskolen i bygderne på Færøerne og bekendtgørelse af 25. juni 1896 an-

¹) Sat ikraft ved justitsm. skr. af 27. febr. 1958 fra 1. apr. 1958

²) Kap. 1: om indløselighed af Danmarks nationalbanks sedler, kap. 2: om foranstaltninger vedr. jndførsel, udførsel og fordeling af varer m. v., kap. 5: straffebestemmelser m. m

gående Thorshavn kommuneskole fastsættes herved følgende bestemmelser til modarbejdelse af skoleforsømmelser:

1 Lærerne fører ved forsømmelseslister kontrol med, at de i folkeskolen indskrevne børn følger undervisningen. Ved skoler, hvor der er flere lærere, fordeler skolens leder arbejdet blandt lærerne. På forsømmelseslisterne skal det angives, om der har været lovlig grund til forsømmelsen eller ikke. Kontrollen omfatter også de børn i eksamensklasserne, der er ude over den undervisningspligtige alder. Det påhviler den for et barns undervisning ansvarlige personligt eller skriftligt at meddele skolen underretning om grunden til barnets forsømmelser. Ved længere tids sygdom eller ved gentagne korte forsømmelser på grund af sygdom kan lægeattest forlanges.

2 Senest den 15. i hver af månederne januar, april, juli og oktober indsender skolens leder til skolekommissionen en fortegnelse i 2 eksemplarer over de i de tre sidst forløbne måneder stedfundne forsømmelser af skolens børn affattet på de af skoledirektionen dertil autoriserede blanketter. På blanketterne anføres dels de *ulovlige* forsømmelser for hvert barn for sig i overensstemmelse med forsømmelseslisterens anvisning og dels en samlet opgørelse for hver måned og for hver klasse over samtlige forsømte elevskoledage specificeret for forsømmelser på grund af sygdom andre lovlige forsømmelser og ulovlige forsømmelser. Endvidere anføres for hver enkelt måned antallet af de dage, der er holdt skole, med angivelse af årsagen til eventuelle forsømte skoledage. Skolekommissionen sender så snart som muligt det ene eksemplar til skoledirektionen og det andet til forstanderskabet med forslag om anvendelse af bøder eller advarsel. Forstanderskabet behandler sagen på førstkommende møde og sender umiddelbart derefter skoledirektionen meddelelse om de truffene foranstaltninger. Skønnes det, at der er grund til at påtale forsømmelser, kan forstanderskabet indkalde de for de pågældende børns undervisning ansvarlige til at give møde for forstanderskabet og afgive forklaring. Samlever forældrene i ægteskab, indkaldes de begge. Såfremt der ikke foreligger nogen lovlig og vedkommende lærer meddelt grund til barnets forsømmelse, bliver den for barnets undervisning ansvarlige normalt at ikende en bøde på 10 øre for første forsømte skoledag, 20 øre for den næste o.s.v. med 10 øres pålæg for hver dag indtil 1 kr. pr. dag. Bøde vil altid være at ikende, hvis den for barnets undervisning ansvarlige har undladt at give møde efter tilsigelsen uden at have anmeldt lovligt forfald. Ved hvert kvartals begyndelse bringes bøderne for forsømmelser i dette ned til 10 øre igen, stigende efter den nævte skala. Bøderne bruges til skoleundervisningens fremme efter vedkommende forstanderskabs nærmere bestemmelse. Når disse bøder ikke udredes, vil de være at søge inddrevet ved udpantning, og de beløb, som ikke således indkommer, bliver at afsone. For enkeltvis forekommende forsømmelser er forstanderskabet berettiget til, når formildende omstændigheder taler derfor, at undlade at ikende bøder.

3 Ønskes et undervisningspligtigt barn udmeldt af folkeskolen eller en privat skole, påhviler det den for barnets undervisning ansvarlige at anmelde dette for lederen af den pågældende skole med angivelse af, hvor barnet fremtidig skal have undervisning. Skolens leder udfærdiger da et bevis for, at anmeldelse er sket indeholdende den ved anmeldelsen givne oplysning om barnets fremtidige undervisning samt oplysning om barnets fødselsdag, vaccination og klasse i overensstemmelse med skolens protokol. En afskrift af dette bevis sendes af skolens leder til den skole, i hvilket barnet efter angivelsen fremtidig skal undervises. Såfremt skolen ikke kan angives, eller barnet agtes undervist hjemme, sendes afskriften til skolekommissionen på det pågældende sted. Det påhviler den for barnets undervisning ansvarlige senest 8 dage efter udmeldelsen enten at lade barnet indskrive til undervisning i en folkeskole eller en anerkendt privatskole eller at afgive en erklæring til skolekommissionen i den kommune, det skoledistrikt, hvori han er hjemmehørende — i København skoledirektionen — og, at barnet agtes undervist hjemme. Flyttebeviset afleveres samtidig henholdsvis til skolens leder

1958 3. jan.

eller til skolekommissionen — i København skoledirektionen. Finder sådan anmeldelse ikke sted, drager skolekommissionen i den kommune/det skoledistrikt, hvortil flytning er sket, omsorg for, at barnet opføres på forsømmelseslisterne fra ottende dagen efter dets udmeldelse af den tidligere skole at regne, for så vidt folkeregistret på forespørgsel bekræfter, at barnet er tilflyttet kommunen. Viser det sig, at barnet ikke er tilflyttet kommunen, tilbagesendes beviset til den pågældende skoleleder i fraflytningskommunen, der indberetter sagen til skolekommissionen. Som skoleforsømmelse med lovlig grund betragtes: 1. Forsømmelse på grund af barnets sygdom, 2. Forsømmelse på grund af smitsom sygdom i hjemmet, dårligt vejr, ufremkommelige veje og fraværelse på grund af konfirmationsforberedelse. 3. Forsømmelse med forud af skolekommissionen eller af læreren i henhold til skolekommissionens bemyndigelse på dennes vegne givne tilladelse. Alle andre forsømmelser opføres som forsømmelser uden lovlig grund.

3. jan. — Skoledir. cirk. om SKOLEKOMMISSIONER udenfor Thorshavn.

På given foranledning skal skoledirektionen herved meddele følgende oversigt vedr. de udenfor Thorshavn værende skolekommissioners sammensætning, opgaver og beføjelser m. v. i henhold til de herom gældende bestemmelser.

Bestemmelserne om *valg af skolekommissioner* findes i lov nr. 214 af 20. maj 1933 om skolekommissioner i landkommuner på Færøerne. Ifølge denne lov vælges der ved forholdstalsvalg for hvert sogn en skolekommission, der efter vedkommende kommunalforstanderskabs bestemmelse kan bestå af 3 eller 5 medlemmer. For hvert medlem vælges tillige en stedfortræder. Efter indstilling af forstanderskabet kan skoledirektionen bestemme, at et sogn deles i flere områder med hver sin skolekommission. Valgbar til skolekommissionen er enhver i skolekommissionens kreds bosat mand eller kvinde, der har valget til lagtinget. Sognepræsten kan dog vælges til medlem af enhver skolekommission indenfor præstegældet. Mister et medlem af skolekommissionen sin valgbarhed til lagtinget, udtræder han af skolekommissionen. Skolekommissionen vælger selv sin formand og fastsætter sin forretningsorden samt bestemmer forretningernes fordeling mellem sine medlemmer. Ønsker et medlem af skolekommissionen at nedlægge sit afværelse, træffer de øvrige medlemmer afgørelse af, om dette kan ske, dog at denne afgørelse, hvis den går medlemmet imod, kan indankes for skoledirektionen. Hovedbestemmelsen om *skolekommissionernes virksomhed* findes i § 16 i lov nr. 30 af 28. februar 1872 om de færøske landkommuners styrelse, hvorefter skolekommissionen har *det almindelige tilsyn* med undervisningen og med lærernes varetagelse af deres arbejde. Endvidere bestemmer nævnte paragraf, at inden udgangen af hvert års august måned indsender skolekommissionen til forstanderskabet en beregning over de udgifter til sognets skolevæsen, der for det kommende år måtte være at tilvejebringe ved ligning på sognets beboere. Mere specielle bestemmelser vedr. enkelte opgaver, der påhviler kommissionen, findes i kgl. anordning nr. 11 af 16. januar 1912 angående forskellige forhold vedr. folkeskolen i bygderne på Færøerne og i enkelte andre love og bekendtgørelser. I henhold til anordningen af 1912 påhviler det skolekommissionen at videresende det ene eksemplar af de fra skolens leder modtagne kvartalsvise forsømmelseslister til forstanderskabet med forslag om anvendelse af bøder og advarsel, medens det andet eksemplar sendes til skoledirektionen (Anordningens § 3). Forslag til skole- og undervisningsplaner for sognets skoler udarbejdes af skolekommissionen og vedkommende lærer i forening og indsendes af kommissionen til forstanderskabet (An. § 8). Ved besættelse af lærerstilinger afgiver skolekommissionen indstilling til forstanderskabet om besættelsen (Anordningens § 10). Skønner skolekommissionen og forstanderskabet, at en lærer ikke gør fyldest i sin stilling, er forstanderskabet berettiget til at gøre indstilling til skoledirektionen om vedkommendes afskedigelse (Anordningens § 12). Skolens sommerferie kan, når skolekommissionen og vedkommende lærer derom er enige,

henlægges til en anden tid end den i anordningen normalt fastsatte. (Anordningens § 16). En gang årlig i tiden marts—maj prøver skolekommissionen børnenes fremgang i offentlige og private skoler ved afholdelse af en offentlig eksamen. Ligeledes skal børn, der ikke undervises i nogen skole, engang årlig møde for skolekommissionen til prøve (Anordningens §§ 17—18). For fuldstændigheds skyld bemærkes, at tilsynet med religionsundervisningen i folkeskolen foruden af skolekommissionen også udføres af sognepræsten. Ifølge lov for Færøerne nr. 37 af 9. marts 1906 om indpodning af kokopper påhviler det skolekommissionen en gang årlig at gennemgå og underskrive den af skolelederen førte skoleprotokol til konstatering af, at samtlige børn er indpodet, samt for så vidt der konstateres overtrædelse af lovens forskrifter, anmelde dette til politiet. Med hensyn til de børn, der ikke undervises i offentlig eller privat skole, påhviler det skolekommissionen at sikre sig, at forpligtelsen til indpodning er efterkommet, og hvis dette ikke er tilfældet, gøre anmeldelse til politiet herom. Skolekommissionen skal være i besiddelse af en protokol, hvori disse børn indføres. Protokollen føres af formanden, men forsynes hvert år med hele kommissionens underskrift. Ifølge bekendtgørelse nr. 17 af 5. juli 1940 om udførelse af lærergerning ved vikar §§ 1 og 5 indsendes meddelelse om en lærers sygdom eller ansøgning fra en lærer om i andre tilfælde at lade sin skolegerning udføre ved vikar gennem skolekommissionen og forstanderskabet til skoledirektionen med indstilling om, hvem der skal vikariere.

Ifølge bekendtgørelse af 7. oktober 1935 om tilskud fra staten til *ungdomsskoler og aftenskoler* på Færøerne § 1 er disse skoler underkastet tilsyn af skolekommissionen. Denne erklærer sig ligeledes om ansøgninger om godkendelse af skolen og attesterer ved undervisningens afslutning, at krav om øvelser i skriftlig fremstilling er opfyldt. Endelig skal her nævnes følgende tidligere af skoledirektionen udsendte cirkulærer vedr. skolekommissionens opgaver og beføjelser: Cirkulære af 15. marts 1957 om benyttelse af folkeskolens lokaler §§ 3, 5 og 6, hvorefter ekstraordinær benyttelse af skolelokalerne fra lærernes side sker under tilsyn af skolekommissionen, der ligeledes sammen med forstanderskabet skal meddele tilladelse til anvendelse af skolelokalerne til politiske møder og afgive indstilling til skoledirektionen om tilladelse for de udenfor folkekirken stående trossamfund til afholdelse af gudelige forsamlinger. Cirkulære af 1. august 1955 om vikarer m. v. § 5 stk. 4, hvorefter skolekommissionen indsender attest om vikariatet ved hver måneds udgang eller ved vikariatets ophør. (For eksamensskolernes vedkommende har skoledirektionen intet at erindre imod, at indsendelsen foretages af skoleinspektøren. Cirkulærer af 28. september 1943 og 7. august 1947, hvorefter skolekommissionen påtegner den årlige indberetning fra forstanderskabet om skolens vedligeholdelsestilstand. Instruks af 28. september 1943 om renholdelse af skolelokalerne, hvorefter skolekommissionen fører tilsyn med, at instruksens bestemmelser overholdes. Cirkulære af 30. juni 1938 om skolekommissionens tilsyn med, at de hygiejniske forhold i og ved skolen er i bedst mulig orden. Cirkulære af september 1935, hvorefter skolekommissionen kan meddele lærere tjenestefrihed for en enkelt dag.

Som en sammenfatning af skolekommissionens opgave og virksomhed skal anføres § 26 i lov af 1. marts 1854 vedrørende skolekommissionen i Thorshavn, der er sålydende: »Skolekommissionens virksomhed skal bestå i at have indseende med, at hvad der ved denne lov er befalet, eller som af direktionen bliver foreskrevet med hensyn til orden og disciplin, overholdes; at alle lokale hindringer for skolens velfærd, for så vidt ske kan, ryddes af vejen, og at alle til skolerne hørende bygninger, læseværelser og inventariegenstande holdes i tilbørlig stand.«

21. jan. — Kunngerð nr. 1 um uppiskoytisprógv fyri SETISKIPARAR februar 1958.¹

1) Endurnýggjað fyri próvtøku í febr. 1959 við k. 5, 27. jan. 1959.

1958 21. jan.

Við heimild í lögtingslóg nr. 20, 28. marts 1956 um broytingar í lögtingslóg nr. 8, 19. marts 1954 um sjómansskúla og sjómanslæru fyrisetur landsstýrið fylgjandi:

1 Hesin kunnleiki krevst:

1. *Føroyskt*: Karakterurin til setiskipararoyndina verður fluttur óbroyttur.

2. *Danskt*: Sama sum fyri føroyskt.

3. *Enskt* (munnligt): Hampuliga góður lestur og umseting uttan stórvegis villur, úr stykkjum lisin á læruskeiðinum. Kunnleiki til grundreglurnar í mállæru og stavseting av vanligastu orðunum.

4. *Siglingarlæra* (skrivlig og munnlig): a) Tað, ið kravt var til setiskipararoyndina. b) Harumframt viðgerð og nýtslu av kronometur, sekstanti og radioberings-tóli. Consolstaðarlinjur og -kort. At kanna deviatión á stýrdari, terristrisk og astronomisk (við sól). At kanna og útrokna astronomiskar staðarlinjur. Gjöllari kunnleika til at føra skipsdagbók. Munnligir spurningar verða í tí sum tilskilað er under b). Bøkur og tabellir til hjálpar við skrivligum royndum. Nautisk tabellsamling, H. O. 211, DNA 1952. Solies azimuttabell og lærubók í siglingarlæru.

5. *Matematik-rokning* (skrivlig): Vandalig rokning í teim 4 vanligu roknihættum við heilum tølum, brotum og decimalbrotum. Luftfallsrokning, potens, brúk av logaritumum eftir tabell. Líkingar av 1. stigi við einum ókendum. Procent-rokning. Í geometri serliga útrokning av réttvinklaðum trikantum eftir trigonometriskari tabell. Einfaldar konstruktiónir. Útrokning av areali av réttvinklaðum trikantum og cirklum.

6. *Fysikk og ravnagnslæra* (skrivlig: Samanseting og upploysing av kreftum. Kraftávirkan á ymisk amboð. Rokniuppgávur í einfaldum maskinum, serliga taljum, skráplani og skrúvu. Einfaldar uppgávur við grundarlag í Ohms lóg at finna elektriska streymstyrki, spenning og mótstand.

7. *Sjórettur* (munnligur): Tey týðningarmestu skips- og farmaskjølina. Hylling á sjólóggávu reidara, skipara og manning viðvíkjandi.

8. *Sjóreglur* (munnligar): Kravt verður at duga væl á at skyna, hvat ið umræður í teimum fyrisetu fòrum og við umhugsni greiða frá, hvat skal takast til viðgerðar. Duga sjóreglur ræði. Í morsins hoyriroynd hægst 20 bókstavir pr. minutt. Senda við ljósi eftir fyrisetum reglum.

9. *Veður- og havlæra* (munnlig): Evnistillfar í luftini. Luft- og sjóarhitu, hitamegi og hitalutfall yvir land og hav. Há- og lágtryst. Lógir fyri vindgerð og stormum. Skýggj og avfall. Praktisk veðurtænasta. Teir mest týðningarmiklu havstreymar, gongd og ávirkan.

10. *Fiskalivs- og fiskiskapslæra* (munnlig): a) Stuttgreind fiskiskapsbiologi: Gróður og vakstrarviðurskipti hjá livskykti í havinum, kunnleiki til tey mest veiddu fiskasløg í norðurhøvum, gýting, fiskaferðing og nýtsla av fiskiskapsrannsóknum til frama fyri veiðimøguleikar. b) Kunnleiki til fiskifør av ymiskum slögum. Útgerð, reiðskap og veiðimátar. Yvirlit yvir framleiðslu av fiski til ymiskar marknaðir. Viðgerð av fiski.

11. *Maskinlæra* (munnlig): Stutt yvirlit yvir dampmaskinur, ketlar, cylindarmekanismur, kondensatorar, pumpur, damp- og vatnrør. Hylling á elektrisku innlegging skipsins.

12. *Heilsulæra*: Karakterurin til setuskipararoyndina verður fluttur óbroyttur. 2 Hesir karakterir verða givnir: Føroyskt, flutt 1 karakterur, Danskt, flutt 1, Enskt, munnligt 1, Siglingarlæra, skrivlig 2×3 tímar 2, Siglingarlæra, munnlig 1, Siglingarlæra, instrumentir, munnligt 1, Matematik—rokning, skrivlig, 1×3 tímar 1. Fysikk og ravnagnslæra, skrivlig 1×3 tímar 1. Sjórettur, munnligur 1, Sjóreglur, munnligar 1, Veður- og havlæra, munnlig 1, Fiskalivs- og fiskiskapslæra, munnlig 1, Maskinlæra, munnlig 1, Heilsulæra, flutt 1, Tilsamans 15 karakterir.

3 Karakterstigin eru hesi: ÷5, ÷3, ÷1, 0, 1, 2, 3, 4, 5, 6 og 7. Fyri at standa prógv krevst í minsta lagi karakterurin 3 í miðal. Í siglingarlæru krevst í minsta lagi miðalkarakterurin 3. Í sjóreglum krevst í minsta lagi karakterurin 2.

4 Tey prógv, ið úkin eru eftir reglunum í hesari kunngerð, fáa somu rættindir

21. jan. 1958

sum skiparaprógv eftir lögtingslóg nr. 8, 19. marts 1954 um sjómansskúla og sjómanskeru.

23. jan. — Vedtaget for Det STORE NORDISKE TELEGRAFSELSKABS GAVEFOND af 1. august 1956.

Fonden er oprettet ved, at Det Store Nordiske Telegrafsekskab A/S i anledning af 50 årsdagen, den 1. august 1956, for åbningen af kabelforbindelsen med Færøerne har vedtaget at give 50.000 kr. til unge færingers uddannelse.

1 Fondens kapital er 50.000 kr. Den til enhver tid værende kapital anbringes efter reglerne for anbringelse af umyndiges midler eller i landskasselan, herunder lån garanteret af landskassen, dog således at det til brug ved uddeling af stipendier til enhver tid nødvendige beløb (jfr. § 2) indsættes i bank eller sparekasse. Obligationer og andre værdipapirer forsynes af Færøernes landsstyre med prohibitiv-påtegning om, at der ikke på nogen måde må disponeres over dem uden tilladelse fra landsstyret. Over den disponible kapital jfr. § 2 kan der kun disponeres efter skriftlig rekvisition underskrevet af formanden og et bestyrelsesmedlem. Fondens regnskabsår er finansåret. Fondens regnskaber revideres af landets revisionsafdeling (grannskóðaradeild landsins).

2 Af fonden uddeles en gang årlig indtil 5.000 kr. i understøttelse til støtte af unge færingers uddannelse, ved studierejser og på anden måde, fortrinsvis på områder, hvor de pågældendes dygtiggørelse senere kan komme det færøske erhvervsliv til gode. Studiestipendierne tildeles i portioner på mindst 500 kr. De til understøttelse m. v. nødvendige beløb udredes af fondens renteindtægt og om nødvendigt af den til enhver tid tilbageværende del af kapitalen.

3 Fonden bestyres af et bestyrelsesmedlem af Færøernes rederiforening, udpeget af denne, rektor for lagtingets studenterkursus og landskontorets kontorchef. Bestyrelsen vælger af sin midte formand og kasserer. Bestyrelsens virksomhed er ulønnet.

4 Ansøgninger om understøttelser m. v. indkaldes en gang årlig i det til offentlige kundgørelser på Færøerne autoriserede blad. Ansøgningerne skal indeholde de nødvendige oplysninger til bedømmelse af disse, bl. a. oplysning om den påtænkte anvendelse af understøttelserne m. v.

5 Fordelingen af understøttelserne m. v. foretages af fondets bestyrelse på møde, hvor samtlige medlemmer er til stede. Beslutning tages ved almindelig stemmeflerhed.

6 Ved tildeling af studiestipendier må stipendiaten inden 3 måneder efter hjemkomsten fra studierejsten (såfremt rejse ikke er foretaget, inden 3 måneder efter beløbets udnyttelse), tilstille fondens bestyrelse en redegørelse for stipendiets anvendelse.

7 Såfremt der i tidens løb måtte opstå forhold, som medfører, at vedtægtens bestemmelser ikke mere kan ske fyldest, drager bestyrelsen omsorg for, at der foretages de nødvendige ændringer i vedtægten, uden at der dog derved må afviges fra tanken i nærværende vedtægt. Ændringer i vedtægten skal i alle tilfælde have landsstyrets godkendelse, inden de får gyldighed.

8 I tilfælde af tvivl angående forståelse af bestemmelserne i nærværende vedtægt forelægges spørgsmålet for Færøernes landsstyre, og dets afgørelse af sagen er endelig.

1. febr. — Justm. cirk. om bevillinger i h. t. ÆGTESKABSLOVEN.

Justitsm. Cirk. om udlevering af bevillinger i henhold til lov nr. 276 af 30. juni 1922 om *ægteskabs* indgåelse og opløsning. Jævnfør justitsm. skr. af 19. maj 1923.

1958 20. febr.

20. febr. — Lagtingslov nr. 5 om FRITAGELSE for ikke-forsørgere, som sejler udenlands, at SVARE SKAT til Færøernes landskasse for skatteåret 1958/59. (Se lagtingslov af 23. april 1956).

21. febr. — Bek. om overenskomst med Nederlandene til undgåelse af DOBBELTBESKATNING.

Art. 2. § 1. Anvendt i denne overenskomst skal: b) Udtrykket »Danmark« betyde Kongeriget Danmark undtagen Færøerne og Grønland.

Art. 30. Nærværende overenskomst kan enten i sin helhed eller med ændringer udvides til at gælde for en hvilken som helst del af Kongeriget Nederlandene udenfor Europa eller for Færøerne og Grønland, såfremt der i vedkommende del eller område udskrives skatter af i alt væsentlig samme karakter som de skatter, der er nævnt i artikel 1 i denne overenskomst, og vedkommende del af Kongeriget Nederlandene, henholdsvis Færøerne eller Grønland, ønsker det, og Kongeriget Danmark, henholdsvis Kongeriget Nederlandene, samtykker deri. Om sådan udvidelse vil de to stater træffe aftale ved udveksling af noter. I disse noter vil de fastsætte, med hvilke ændringer og under hvilke betingelser (herunder de, der vedrører tidspunktet for ikrafttræden og ophør) overenskomsten skal have gyldighed.¹

25. febr. — Lagtingslov nr. 6 om ændring i lagtingslov nr. 31 af 22. oktober 1954 om BEMANDING AF FÆRØSKE SKIBE. (Indføjjet i loven af 1954).

27. febr. — Kunngerð nr. 7 um AFTURLATINGARTÍÐIR fyri krambúðir v. m. í Klaksvíkar kommunu.

Við heimild í § 3 í lögtingslóg nr. 16 frá 13. apríl 1955 um broyting í anorðning nr. 442 frá 21. november 1923 um afturlatingartíð fyri krambúðir v. m. hevur landsstýrið fyrisett, at nevnda lögtingslóg fær eisini gildi fyri Klaksvíkar sóknar kommunu frá 1. apríl 1958.

6. marts — Lagtingslov nr. 8 om FORNYELSE AF FISKERFLÅDEN.²

Afsnit I. *Tilskudslån og tilskud.*

1 Fra fonden til fornyelse af fiskerflåden stiftet ved lagtingslov nr. 40 af 4. maj 1957 får landsstyret hjemmel til i finansåret 1958-59 at yde tilskudslån og tilskud efter regler som nærmere foreskrevet i følgende paragraffer: 1. Tilskudslån til nybygning af fiskeskibe. 2. Tilskudslån til nye maskiner og andre tekniske installationer i fiskeskibe. 3. Tilskudslån til udskiftning af gamle fiskeskibe i forbindelse med bygning af nye. 4. Tilskud til fragt for materiale til bygning af fiskeskibe.

Afsnit II. *Tilskudslån til nybygning af fiskeskibe.*

2 Tilskudslån til nybygning af fiskeskibe kan ydes med indtil 20 % af skibets værdi med maskine og andet tilbehør.

3 Ydelse af lån er betinget af, at vedkommende skibsejer i det midste har i egenkapital 10 % af skibets værdi.

4 Tilskudslån sikres med panteret i vedkommende skib inden for 90 % af dets værdi. Lånet betales kontant og er rente- og afdragsfrit. Det afskrives over fonden i indtil 20 år. Såfremt skibet skifter ejer eller overgår til andet erhverv

1) Lignende overenskomster med Norge, bek. 17/9—1957, med Schweiz, bek. 17/9—1957, med Frankrig, bek. 27/6—1958 og med Sverige, bek. 8. dec. 1958.

2) Jfr. Ll. 32, 13. maj 1959 (forlængelse).

end fiskeri, forfalder lånet eller det, der står tilbage af det, til betaling. Landsstyret kan dog give tilladelse til, at det, der står tilbage af lånet, bliver stående i skibet, herunder om det skal være rente- og afdragsfrit.

Afsnit III. Tilskudslån til maskiner og andre tekniske installationer.

5 Tilskudslån til nye maskiner og andre tekniske installationer i fiskeskibe kan ydes med indtil 15 % af anskaffelsesprisen og omkostningerne ved installationen.

6 Vedrørende kravet til egenkapitalen gælder reglerne i § 3 tilsvarende. Egenkapitalen regnes af den værdi, skibet har, efter at det f. eks. har fået ny maskine.

7 Vedrørende sikkerheden for lånet, renter og afdrag, ejerskifte, og at det overgår i andet erhverv end fiskeri, gælder reglerne i § 4 tilsvarende. Afskrivningstiden er dog indtil 10 år.

Afsnit IV. Tilskudslån til udskiftning af gamle fiskeskibe i forbindelse med bygning af nye.

8 Tilskudslån kan ydes skibsejere til oplægning af et gammelt fiskeskib, som landsstyret skønner at være uanvendeligt som fiskeskib, og som det ikke betaler sig at reparere eller ombygge. Tilskudet er indtil 300 kr. pr. brutto reg. tons. Det er en betingelse, at fiskeskibet har været i fiskerierhvervet indenfor de seneste 5 år, fra denne lov er trådt i kraft. Det er endvidere en betingelse, at fiskeskibet er udgået af skibsregisteret som fiskeskib senest et år efter, at tilsagnet er givet, og at det ikke registreres igen som fiskeskib.

9 Tilskudslånet udbetales, når den eller det selskab, der er ejer af skibet som er oplagt, har ladet nyt skib bygge, og når dette er godkendt som fiskeskib. Er der gået mere end 5 år, siden tilsagnet blev givet, falder dette væk. Såfremt det nye skib er mindre end det, der er oplagt, reduceres tilskudslånet tilsvarende.

10 Vedrørende sikkerhed for lånet, rente og afdrag, ejerskifte, og at det overgår i andet erhverv end fiskeri, gælder reglerne i § 4 tilsvarende.

11 Disse tilskudslån medfører ikke, at tilskudslån ikke kan ydes efter § 2.

Afsnit V. Fragttilskud.

12 Tilskud kan ydes med indtil 80 % af fragten ved indførsel af materiale til bygning af fiskeskibe på færøske skibsbyggerier.

Afsnit VI. Ombygning af skibe.

13 Landsstyret bemyndiges til i finansåret 1958-59 på landskassens vegne at garantere for lån til modernisering og forlængelse af skibe, herunder til køb af nye maskiner og andre tekniske installationer, såfremt dette gøres i forbindelse med en modernisering eller forlængelse. Garantien kan andrage indtil 30 % af skibets værdi efter modernisering m. v. Den samlede værdi af de oprindelige garantibeløb, må ikke andrage over 1 mill. kr.

14 Hvad angår kravet til egenkapitalen, gælder reglerne i § 3 tilsvarende. Egenkapitalen regnes af den værdi, skibet har efter modernisering m. v.

15 De lån, som landskassen garanterer for, skal sikres med panteret i vedkommende skibe indenfor 90 % af værdien.

16 Disse garantier medfører ikke, at tilskudslån ikke kan ydes efter § 5.

Afsnit VII. Fællesbestemmelser

17 Tilskudslån og garanti efter denne lov ydes fortrinvis til fiskere og skibs ejere, der driver fiskeri som hovederhverv. Ved afgørelse af spørgsmålet om størrelse af tilskudslån og garanti, vil der være at tage hensyn til ansøgerens indkomst og formueforhold.

18 Ansøgninger om lån udfærdiges på særlige ansøgningsblanketter, bilagt de i ansøgningskemaet forlangte oplysninger, bl. a. kontrakter, tilbud o. lign. Ansøgere, der påtænker at bygge nyt skib, anskaffe maskine modernisere m. v., uden i forvejen at sikre sig landsstyrets godkendelse, kan i almindelighed ikke regne med tilskudslån eller garanti.

19 Et nævn bestående af 4 medlemmer, et medlem fra landskontoret, valgt af landsstyret, dette er nævnets formand, og de andre medlemmer valgt henholdsvis af Færøernes fiskeriforening, Færøernes rederiforening og Færøernes skipper-

1958 6. marts

og navigatorfoening bistår landsstyret ved lovens praktiske gennemførelse. Nævnet får forelagt alle sager om tilskudslån og garanti til udtalelse, hvorefter nævnet sender landsstyret sagerne tilbage med indstilling. Udgifterne ved nævnets virksomhed afholdes af fonden.

20 Landsstyret udnævner 3 vurderingsmænd, hvor en skal være skibskyndig og en maskinkyndig, at vurdere fiskeskibets værdi og egnethed, tekniske installationer, ombygning m. v. i de tilfælde dette er af betydning efter denne lov.

21 Enhver, der deltager i behandlingen af ansøgninger om tilskudslån, tilskud eller garanti, er under ansvar efter bestemmelserne om forbrydelse i offentlig tjeneste eller hverv, forpligtet til at bevare fuldstændig tavshed udadtil om de forhold, ansøgerne vedrørende, der er kommet til hans kundskab.

22 Denne lov træder i kraft den 1. april 1958. Den gør ingen indskrænkninger i de tilsagn, der er meddelt forinden.

6. marts — Løgtingslóg nr. 8 um ENDURNÝGGING AV SKIPAFLOTANUM
Deild I. *Studningslán og studningar.*

1 Úr grunninum til endurnýggingar av fiskiskipaflotanum, stovnaður við løgtingslóg nr. 40, 4. mai 1957 fær landsstýrið heimild í fíggarárinum 1958-59 at veita hesi studningslán og studningar og eftir reglum sum tilskilað í teimum fylgjandi greinum: 1. Studningslán til nýbygging av fiskiskípum. 2. Studningslán til nýggjar maskinur og aðrar tekniskar innleggingar í fiskiskíp. 3. Studningslán til umskiftingar av gomlum fiskiskípum fyri bygging av nýggjum. 4. Studning til farmagjald av tilfari til bygging av fiskiskípum.

Deild II. *Studningslán til nýbygging av fiskiskípum.*

2 Studningslán til nýbygging av fiskiskípi kann veitast við upp til 20 % av virði skipsins við maskinu og øðrum tilhoyri.

3 Lánveitingar eru treytaðar av, at viðkomandi skipaeigari hevur í eginpeningi í minsta lagi 10 % av virði skipsins.

4 Studningslán verður at tryggjað við pantirætti í viðkomandi skipi innanfyri 90 % virðinum. Tað verður goldið kontant og er rentu- og avdráttarfrítt. Lánið verður avskrivað um grunnin upp til 20 ár. Um so er, at skip skiftir eigara, ella tað fer í aðra vinnu enn fiskiskap, fellur lánið ella tað, sum stendur eftir av tí, til gjaldingar. Landsstýrið kann tó geva loyvi til, at tað, sum eftir stendur av lánum, verður standandi í skipinum, herundir um tað verður rentu- og avdráttarfrítt.

Deild III. *Studningslán til maskinu og aðrar tekniskar innleggingar.*

5 Studningslán til nýggjar maskinur og aðrar tekniskar innleggingar í fiskiskíp kann veitast við upp til 15 % av keypspeninginum og innleggingarkostnaðinum.

6 Viðvikjandi treytum til eginpening galda reglurnar í § 3 tilsvarandi. Eginpeningurin verður roknaður av tí virði, skípið hevur, aftaná tað t. d. hevur fingið nýggja maskinu.

7 Viðvikjandi tryggjan av lánum, rentu og avdrátti, eigaraskifti, og at tað fer í aðra vinnu enn fiskiskap, galda reglurnar í § 4 tilsvarandi. Avskivingstíðin er tó upp til 10 ár.

Deild IV. *Studningslán til umskiftingar av gomlum fiskiskípum fyri bygging av nýggjum.*

8 Studningslán kann veitast skipaeigara at leggja gamalt fiskiskíp, sum landsstýrið heldur vera ónýtiligt sum fiskiskíp, og sum tað ikki loysir seg at umvæla ella umbyggja. Studningurin er upp til 300 kr. pr. brutto reg. tons. Tað er ein treyt at fiskiskípið hevur verið í fiskivinnu innanfyri tey seinastu 5 árinum, frá henda lógin er komin í gildi. Eisini er tað ein treyt at fiskiskípið er strikað í skipsregistarinum sum fiskiskíp seinast eitt ár aftaná, tilsøgnin er givin, og at tað verður ikki registrerað aftur sum fiskiskíp.

9 Studningslánið verður útgoldið, tá hann ella tað felag, sum átti skipið, ið lagt er, hevur latið nýtt skip byggja, og tá hetta er góðkent sum fiskiskíp. Eru

meira enn 5 ár umliðin, síðan tilsógnin varð givin, fellur hon burtur. Er hetta nýggja skipið minni enn tað, sum er lagt, verður studningslánið at lækka tilsvarendi.

10 Viðvíkjandi tryggjan av láninum, rentu og avdrátti, cigaraskifti, og at tað fer í aðra vinnu enn fiskiskap, galda reglurnar í § 4 tilsvarendi.

11 Hesi studningslán hava ikki við sær, at studningslán ikki kann veitast eftir § 2.

Deild V. *Farmagjaldsstudningur.*

12 Studningur kann veitast upp til 80 % av innflutningsfarmagjakdinum fyri tilfar til byggingar av fiskiskipum á føroyskum skipasmiðjum.

Deild VI. *Umbygging av skipum.*

13 Landsstýrinum er í fíggarárinum 1958-59 heimilað landskassans vegna at vedhalda fyri lánum til modernisering og leingjan av skipum, heruppi til keyp av nýggjum maskinum og øðrum tekniskum innlegggingum, tá ið hetta verður gjørt í samband við eina modernisering ella leingjan. Vedhaldið kann vera upp til 30 % av skipavirðinum aftaná moderniseringina v. m. Samlaða virði av upprunaligu vedhæddunum má ikki fara upp um 1 mill. kr.

14 Viðvíkjandi treytunum til eginpening galda reglurnar í § 3 tilsvarendi. Eginpeningurin verður roknaður av tí virði, skipið hevur aftaná moderniseringina v. m.

15 Tey lán, landskassin vedheldur fyri, skulu tryggjast við pantirætti í viðkomandi skipum innanfyri 90 % av virðinum.

16 Hesi vedhald hava ikki við sær, at studningslán ikki kann veitast eftir § 5.

Deild VII. *Felagsreglur.*

17 Studningslán og vedhald eftir hesi lóg verða fyrst og fremst veitt fiskimonn-um og skipseigarum, ið røkja fiskiskap sum høvuðsvinnu. Til avgerðar um stóddina av studningsláni og vedhaldi verða inntøku- og ognarviðurskifti umsøklarans havd í huga.

18 Til umsóknir vera serlig umsóknarbløð nýtt, og við skulu fylgja tær í umsóknarblæðnum kravdu upplýsingar, m. a. sáttmálar, tilboð o. t. Umsøklarar ið eru farnir undir skipabygging, keyp av maskinu, modernisering v. m. uttan frammanundan at vissa sær góðkenning landsstýrisins, kunnu vanliga ikki rokna við studningsláni ella vedhaldi.

19 Ein nevnd, ið hevur 4 limir, ein fyri landsskrivstovuna, valdur av landsstýrinum, hesin er formaður, og hinir valdir ávikavist av Føroya fiskimannafelag, Føroya reiðarafelag og Føroya skipara- og navigatørfelag, verður landsstýrinum til handa til úttíning lóginnar. Nevndin fær øll mál um studningslán, studning og vedhald fyriløgd til ummælis, og sendir hon landsstýrinum málini aftur við tilmæli. Tær útreiðslur, sum standast av starvi nevndinnar, verða rindaðar av grunninum.

20 Landsstýrið uppnevnr 3 metingarmenn, av hesum ein skipakonan og ein maskinkonan mann, at meta um virði og góðsku av fiskiskipum, tekniskum innlegggingum, umbyggingum v. m., um hetta hevur týðning eftir hesi lóg.

21 Einhvør, sum luttekur í viðgerð av umsóknum um studningslán, studning ella vedhald, er undir andsvari eftir reglunum um brot í almennari tænastu ella starvi undir strangari tagnarskyldu úteftir um viðurskifti umsøklaranna, sum komn eru til hansara kunnleika.

22 Henda lóg kemur í gildi 1. apríl 1958. Lógin ger tó ongar broytingar í teimum tilsógnum, ið givnar eru frammanundan.

6. marts — Lagtingslov nr. 10 om at forlænge tilskudsordningen fra landskassen til MINDSTELØN OG TILSKUD TIL FISKEPRISEN.

Med det formål at sætte fiskernes lønreguleringsfond i stand til for tiden 1. januar til 31. december 1958 at yde mandskabet på færøske fiskeskibe og bådfiskere i grønlandske farvande tillæg til mindsteløn og/eller tilskud til fiskeprisen forlænges lagtingslov nr.3 af 18. februar 1955 om tillæg til lagtingslov nr. 72 af 22. decem-

1958 6. marts

ber 1951 om fiskernes afregning og lønreguleringsfond, således at der ydes fiskernes lønreguleringsfond 1,5 mill. kr. i tilskud fra landskassen. Tilskudet udbetales fonden inden 1. april 1959.¹

6. marts — Løgtingslóg nr. 10 um at leingja skipanina um studning úr landskassanum til MINSTULÓN OG VIÐBÓT TIL FISKAPRÍÐIN.

Við tí endamáli at gera lönjavningargrunn fiskimanna fóran í tíðarskeiðinum 1. janúar til 31. desember 1958 at veita manningini á fóroyskum fiskiskípum og útróðrarmönnum til lands í Grønlandi viðbót til minstulón og/ella viðbót til fiskaprisin verður løgtingslóg nr. 3, 18. febrúar 1955 um uppiskoyli til løgtingslóg nr. 72, 22. desember 1951 um avrokning og lönjavningargrunn fiskimanna longd soleiðis, at 1,5 mill. kr. verða lætnar lönjavningargrunni fiskimanna í studningi úr landskassanum. Studningurin verður goldin grunninum innan 1. apríl 1959².

29. marts — Finanslagtingslov nr. 11 pr. 20 5 BIBLIOTEKER PÅ BYGD 2. Driftstilskud, Anmærkning.

Landskassens tilskud er indtil videre 80 % af det beløb, som vedkommende bygd fremskaffer, dog ikke over 2. kr. pr. indbygger.

20. marts — Lagtingslov nr. 13 om FUNKTIONÆRER.

1 Ved funktionærer forstås i denne lov følgende personer: a) Handels- og kontormedhjælpere, beskæftiget ved køb eller salg, ved kontorarbejde eller dermed ligestillet lagerekspedition. b) Personer, hvis arbejde består i teknisk eller klinisk bistandydelse af ikke håndværks- eller fabriksmæssig art, og andre medhjælpere, som udfører et arbejde, der kan sidestilles hermed. c) Personer, hvis arbejde udelukkende eller i det væsentlige består i på arbejdsgiverens vegne at lede eller føre tilsyn med udførelsen af andres arbejde. d) Personer, hvis arbejde overvejende er af den under a) og b) angivne art.

Det er en betingelse for lovens anvendelse, at den pågældende arbejdskraft i det væsentlige står til disposition for vedkommende virksomhed og at han indtager en tjenestestilling, således at han er undergivet arbejdsgiverens instruktioner. Denne lovs bestemmelser kommer ikke til anvendelse på tjenestemænd — eller aspiranter til tjenestemandstillinger — under staten, landsstyret, folkeskolen, folkekirken eller kommunerne, på de af sømandsloven omfattede funktionærer eller på de af læringleven omfattede læringe. Bestemmelserne i §§ 9—13 gælder dog for de af sømandsloven omfattede funktionærer.

2 Arbejdsaftalen mellem arbejdsgiveren og funktionæren kan ved opsigelse kun bringes til ophør efter forudgående varsel i overensstemmelse med stk. 2, medmindre der er truffet aftale om, at arbejdet er af rent midlertidig karakter eller på prøve, og disse arbejdsforhold ikke vedvarer ud over 3 måneder. Bevisbyrden for, at sådan aftale er truffet, påhviler arbejdsgiveren. Opsigelsesvarslet ved opsigelse fra arbejdsgiverens side kan ikke fastsættes til mindre end: 1 måneds varsel til fratræden ved en måneds udgang i de første 6 måneder efter ansættelsen, 3 måneders varsel til fratræden ved en måneds udgang efter 6 måneders ansættelse. Opsigelsesvarslet forhøjes med 1 måned for hvert 3die ansættelsesår, dog højst til 6 måneder. Opsigelse fra funktionærens side skal ske med 1 måneds varsel til ophørt ved en måneds udgang, dog at der ved skriftlig kontrakt kan træffes bestemmelse om længere opsigelsesvarslet fra funktionærens side under forudsætning af, at opsigelsesvarslet fra arbejdsgiverens side forlænges tilsvarende.

1) Jfr. kunng. nr. 25, 8. maj 1958, II. nr. 14, 29. apr. 1959 og II. nr. 9, 3. april 1959.

2) Sbr. kunng. nr. 25, 8. maj 1958, II. 3. apr. og 29. apr. 1959.

Opsigelsen skal være meddelt senest den sidste i den måned, efter hvis udløb opsigelsesvarslet begynder at løbe. Opsigelsen må ske så betids, at fratræden med det for ansættelsesperiode givne varsel kan ske inden periodens udløb. Såfremt en funktionær fortsætter i en virksomhed, efter at den har skiftet ejer, skal den tid, funktionæren har haft ansættelse i virksomheden som funktionær før ejerskiftet, medregnes ved beregningen af ansættelsestiden, medmindre modstående skriftlig af tale er truffet med den nye arbejdsgiver. Funktionæren har i tilfælde af fortsættelse hos den nye arbejdsgiver med bevarelse af tidligere gældende opsigelsesvarsel intet krav på den tidligere arbejdsgiver for undladt opsigelse. Såfremt der som led i arbejdsaftalen stilles tjenestebolig til rådighed for funktionæren og dennes familie, skal opsigelsesvarsel fra arbejdsgiverens side være mindst 3 måneder. Funktionæren er med sin familie berettiget til mod det aftalte vederlag — respektive vederlagsfrit — at bebo tjenesteboligen i indtil 1 måned efter tidspunktet for sin fratræden; samme ret tilkommer familien i tilfælde af funktionærens død. Hvor arbejdsgiveren skønner det nødvendigt af hensyn til virksomhedens tarv, er han dog — mod at afholde de med flytningen forbudne udgifter — berettiget til at kræve familiens bortflytning straks. Ovennævnte regler viger for organisationernes varslingsbestemmelser i tilfælde af lovlig varslet arbejdsstandsning.

3 Hvis arbejdsgiveren uberettiget nægter at modtage funktionæren i sin tjeneste eller uberettiget bortviser ham fra tjenesten, og funktionæren ved afbrydelsen har krav på højst 3 måneders varsel i overensstemmelse med § 2, er arbejdsgiveren pligtig til, såfremt almindelige erstatningsregler ikke måtte medføre et større ansvar, at udrede en erstatning, svarende til lønnen indtil det tidspunkt, til hvilket den ansatte den pågældende dag lovligt kunne have været opsagt, eller — såfremt han allerede var opsagt — til opsigelsesfristens udløb. Har funktionæren ved arbejdsgiverens uberettigede afbrydelse af tjenesteforholdet krav på mere end 3 måneders varsel, bliver erstatningen at fastsætte efter de almindelige erstatningsregler. Funktionæren har dog mindst krav på en erstatning svarende til lønnen indtil fratræden med 3 måneders varsel i overensstemmelse med § 2. For så vidt funktionæren er ansat for et bestemt tidsrum af 3 måneder eller derunder, gælder tilsvarende bestemmelser som i stk. 1. Er funktionæren ansat for et bestemt tidsrum af over 3 måneder, og arbejdsgiveren uberettiget nægter at modtage funktionæren eller bortviser denne på et tidspunkt, da der er over 3 måneder tilbage af den aftalte tjenestetid, gælder tilsvarende bestemmelser som i stk. 2. Denne paragrafs bestemmelser kommer også til anvendelse, når funktionæren hæver tjenesteforholdet på grund af grov misligholdelse fra arbejdsgiverens side. De omhandlede erstatningskrav er i konkurstilfælde privilegerede på samme måde som løn efter konkurslovens § 33, nr. 2 f.

4 Hvis funktionæren uberettiget undlader at tiltræde tjenesten eller forlader denne, eller arbejdsgiveren hæver tjenesteforholdet på grund af grov misligholdelse af kontrakten fra funktionærens side, har arbejdsgiveren ret til erstatning for det ham derved påførte tab. I tilfælde af ulovlig udeblivelse eller forluden af tjenesten har arbejdsgiveren medmindre særlige omstændigheder foreligger, mindst krav på en erstatning svarende til en halv måneds løn.

5 Bliver funktionæren på grund af sygdom ude af stand til at udføre sit arbejde, betragtes den heraf følgende tjenesteforsømmelse som lovligt forfald for funktionæren, medmindre han under tjenesteforholdets beståen har pådraget sig sygdommen ved forsæt eller grov uagtsomhed, eller han ved stillingens overtagelse svigagtigt har fortiet, at han led af den pågældende sygdom. Det kan dog ved skriftlig kontrakt i det enkelte tjenesteforhold bestemmes, at funktionæren kan opsiges med 1 måneds varsel til fratræden ved en måneds udgang, når funktionæren inden for et tidsrum af 12 på hinanden følgende måneder har oppebåret løn under sygdom i ialt 120 dage. Opsigelsens gyldighed er betinget af, at den sker i umiddelbar tilknytning til udløbet af de 120 sygedage, og medens funktionæren endnu er syg, hvorimod gyldigheden ikke berøres af, at funktionæren er vendt

tilbage til arbejdet, efter at opsigelse er sket. Yder arbejdsgiveren funktionæren kost og logi som en del af lønnen, er arbejdsgiveren pligtig til under sygdom at yde funktionæren den fornødne pleje, så længe han forbliver i arbejdsgiverens hus. Under sygdom af mere end 14 dages varighed har arbejdsgiveren ret til — uden udgift for funktionæren — at kræve nærmere oplysninger om varigheden af funktionærens sygdom gennem funktionærens læge eller en af funktionæren valgt specialist. Opfylder funktionæren ikke denne pligt, uden at der foreligger fyldestgørende begrundelse herfor, er arbejdsgiveren berettiget til at hæve tjenesteforholdet uden varsel. En funktionærs indkaldelse til aftjening af værnepligt udenfor Fierøerne berettiger ikke arbejdsgiveren til at afskedige funktionæren, men forholdet kan afvikles gennem opsigelse i henhold til § 2. Funktionæren har ikke krav på løn under den første indkaldelse. Under senere indkaldelser er arbejdsgiveren pligtig at betale løn for den måned, i hvilken indkaldelsen finder sted, og den derpå følgende måned.

6 En funktionærs indgåelse af ægteskab berettiger ikke arbejdsgiveren til at afskedige funktionæren uden iagttagelse af det denne tilkommende opsigelsesvarsel. En kvindelig funktionær, der er gravid, er pligtig at give arbejdsgiveren meddelelse om graviditeten senest 3 måneder før den forventede fødsel. Undlades sådan meddelelse, er arbejdsgiveren berettiget til at hæve tjenesteforholdet fra den dag, graviditeten forvolder arbejdsudygtighed. Såfremt meddelelse gives, kan arbejdsgiveren kun opsige funktionæren med det denne tilkommende varsel. Under en kvindelig funktionærs graviditet er arbejdsgiveren pligtig at betale hende halv løn i tiden fra arbejdsudygtighedens indtræden, dog højst i 1 måned før fødslen, indtil 1 måned efter fødslen. Tilsvarende forpligtelse gælder, såfremt arbejdsgiveren, uanset at funktionæren ikke er arbejdsudygtig ikke mener at kunne beskæftige hende. Såfremt arbejdsgiveren opsiger funktionæren, er han pligtig at betale fuld løn indtil fratræden med det funktionæren tilkommende varsel kan ske.

7 Ved en funktionærs død i ansættelsestiden tilkommer der hans efterlevende enke eller børn under 18 år, overfor hvem han har forsørgerpligt, henholdsvis 1, 2 eller 3 måneders løn, eftersom funktionæren ved dødsfaldet havde haft ansættelse i virksomheden i henholdsvis 1, 2 eller 3 år. Samme ret tilkommer børn under 18 år efter en kvindelig funktionær, hvis faderen er død eller ikke ved moderens død har forsørgerpligt.

8 Såfremt en funktionærs arbejde i arbejdsgiverens tjeneste medfører udgifter til rejse, ophold uden for hjemstedet o. lign. har funktionæren krav på, at alle nødvendige udgifter hertil bæres af arbejdsgiveren, og denne er pligtig at yde funktionæren passende forskud til afholdelse af disse udgifter. Dette gælder også, hvor de nævnte udgifter ifølge aftale udredes af aftalt løn eller provision, men det stedfundne salg ikke muliggør dækning af sædvanemæssige omkostninger. De i §§ 3, 5, 6 og 7 omhandlede ydelser udregnes for provisionslønnede funktionærer på grundlag af den provisionsindtægt, som funktionæren antagelig ville have opnået, såfremt han ikke var blevet hindret i sin virksomhed i de pågældende tidsperioder.

9 Funktionærerne har ret til at organisere sig til varetagelse af deres interesser og give oplysninger til deres organisation om deres egne løn- og arbejdsvilkår. Ethvert personale har — uanset størrelsen — ret til gennem sin organisation at kræve forhandling med virksomhedens ledelse om løn- og arbejdsvilkår. Over forhandlingerne påhviler det arbejdsgiveren at foranledige ført en protokol, som underskrives af begge parter, og hvoraf udskrift meddeles såvel arbejdsgiveren som funktionærerne. Såfremt der under forhandlingerne ikke opnås enighed mellem parterne, eller en part undrager sig forhandling, har enhver af parterne ret til at foranledige forhandlingerne videreført under medvirken af en mæglingsmand efter reglerne i §§ 10—12.

10 Den i § 9 omhandlede mæglingsmand beskikkes for hver sag af landsstyret.

Henvendelse om beskikkelse af en mæglingmand skal fremsættes skriftlig og bilægges den i § 9, stk. 3, omhandlede protokol samt en kort sagsfremstilling. I tilfælde, hvor mægling ønskes, fordi en part har unddraget sig forhandling, skal der dog alene bilægges en kort sagsfremstilling.

11 Senest 5 dage efter sin beskikkelse indkalder mæglingmanden parterne til forhandling og berammer tid og sted for denne. Det er mæglingmandens opgave ved de under hans forsæde stedfindende forhandlinger at søge opnået enighed mellem parterne. For så vidt dette ikke lykkes, afgiver mæglingmanden til landsstyret en rapport om forhandlingerne. Bekræftet afskrift af rapporten skal samtidig tilstilles parterne.

12 Undladelse af at føre den i § 9 stk. 3, nævnte protokol samt undladelse af at give møde for mæglingmanden straffes med bøde, der tilfalder landskassen.

13 Mæglingmanden oppebærer vederlag, der fastsættes af landsstyret. De med mæglingen forbundne udgifter udredes forskudsvis af det offentlige, men betales med halvdelen af hver af parterne og kan inddrives ved udpantning.

14 En funktionær kan ikke uden arbejdsgiverens samtykke påtage sig hverv udenfor tjenesten.

15 Efter at funktionæren har afgivet eller modtaget opsigelse fra tjeneste, skal arbejdsgiveren give ham den nødvendige fritagelse for arbejdet til at søge anden beskæftigelse. Funktionæren skal herunder tage tilbørligt hensyn til arbejdsgiverens ønske om, at arbejdssøgningen lægges på det for virksomhedens arbejde gunstigste mulige tidspunkt.

16 Funktionæren har til enhver tid ret til af arbejdsgiveren skriftlig at få bekræftet, i hvilket tidsrum tjensteforholdet har været, med hvilket arbejde funktionæren i hovedsagen har været beskæftiget, hvilken løn funktionæren oppebærer og — i tilfælde af opsigelse — på begæring oplysning om årsagen til afskedigelsen. Overtrædelse af denne bestemmelse medfører straf af bøde, der tilfalder landskassen.

17 Har en funktionær forpligtet sig til, at han af konkurrencehensyn ikke må drive forretning eller anden virksomhed af en vis art eller tage ansættelse i en sådan, finder de i lov om aftaler m. m. af 8. maj 1917 §§ 36 og 38 indeholdte bestemmelser anvendelse. Forpligtelsen er dog kun gældende for funktionærer i et år fra fratrædelsesdagen, medmindre han har modtaget eller modtager et i en skriftlig kontrakt fastsat rimelig vederlag for indskrænkningen i hans adgang til erhverv. Dette vederlag skal i kontrakten være anført serskilt.

18 Det er forbudt ved avertering at angive, at ansættelse er betinget af kapitalinskud, eller at en ansøger, der kan stille kapitalinskud, foretrækkes. Såfremt der som forudsætning for tiltrædelse af en stilling kræves indbetalt kontant depositum, skal virksomhedens navn og adresse nævnes i annoncen. Overtrædelse af disse bestemmelser medfører straf af bøde, der tilfalder landskassen.

19 Såfremt det af en arbejdsgiver forlanges, at en funktionær skal stille et kontant beløb i kaution, skal dette indsættes på en bank- eller sparekassekonto og må kun kunne hæves ved arbejdsgiverens og funktionærens underskrift. Overtrædelse af denne bestemmelse medfører straf af bøde, der tilfalder landskassen.

20 De i denne lagtingslov indeholdte bestemmelser kan ikke ved aftale mellem parterne fraviges til ugunst for funktionæren.

21 Denne lagtingslov træder i kraft 1. juli 1958.

20. marts — Løgtingslóg (nr. 13) um STARVSMENN.

I Sum starvsmáður eftir hesi lóg er at skilja:

a) persónur, sum starvast í handli, á skrivstovu ella á vørugoymsluavgreiðslu, sum kann setast javnbjóðis.

b) Persónur, hvørs starv er at veita tekniska ella kliniska hjálp, sum kemur ikki undir handverk ella ídnað, og hartil aðrir, sum starvast í arbeiði, sum kann setast javnbjóðis.

c) Persónur, hvørs starv er bert ella fyri ein meginpart arbeiðsgevarans vegna at hava eftirlit við útinningini av annars arbeiði.

d) Persónur, hvørs arbeiði fyri ein meginpart er av sama slag sum tilskilað undir a) og b).

Tað er ein treyt fyri nýtslu lógarinnar, at viðkomandi persóns arbeiðsmegi fyri ein meginpart er bundin í viðkomandi virki, og at hann er undir fyrstiling arbeiðsgevarans. Tænastumenn ríkisins, landsins, fólkkúlans, fólkakirkjunnar ella kommununar ella aspirantar til tænastumannastørv koma ikki undir hesa lóg, heldur ikki starvsfólk eftir sjómanslógini, lærlingar eftir lærlingalógini. Reglurnar í §§ 9—13 galda tó starvsfólk eftir sjómanslógini.

2 Starvsavtala millum arbeiðsgevara og starvsmenn kann bert sigast upp til upphald eftir eini frest, sum givin er frammanundan samsvarandi stk. 2, uttan so, at avtalað er, at arbeiðið er bert fyríbils ella sum roynd, og at hesi arbeiðsviðurskiftir vara ikki longur enn 3 mánaðir. Próvskylduna fyri, at tilik avtala er gjørd, hevur arbeiðsgevari. Tilsagnarfrestin til upphald frá arbeiðsgevara síðu kann ikki setast stytri enn: 1 mánað frest til upphald seinasta í einum mánað í fyrstu 6 mánaðar starvstíð. 3 mánað frest til upphald seinast í einum mánað eftir 6 mánað starvstíð. Uppsagnarfrestin verður longd við 1 mánað fyri hvørt 3. starvsárið, tó longst til 6 mánaðir. Uppsøgn starvsmans skal gevast við 1 mánað frest til upphald seinast í einum mánað, tó so at í skrivligum sáttmála kann longri uppsagnarfrest frá starvsmans síðu fyrisetast, men treytað av, at uppsagnarfrestin frá arbeiðsgevara síðu verður longd samsvarandi. Uppsøgn skal verða givin seinast í mánaðinum frammanundan tí 1. sum uppsagnarfrestin byrjar. Uppsøgnin má gevast í so góðari tíð, at starvsmaður fær farið frá, innan starvstíðin er úti eftir einari eftir starvstíðini givnari uppsagnarfrest. Um so er, at starvsmaður heldur fram í einum virki, eftir at tað hevur skift eigara, skal starvstíð hansara undan eigaraskiftinum roknast uppí starvstíðina, uttan so mótgangandi skrivlig avtala er gjørd við nýggja arbeiðsgevarin. Starvsmaður hevur, tá hann heldur fram hjá nýggja arbeiðsgevaranum við fyrr galdandi uppsagnarfrest, onki krav móti fyrra arbeiðsgevaranum fyri ikki at hava sagt upp. Um so er, at starvsmaður fær tænastuhús til sín og hús sítt til nýtslu sum lið í starvsavtaluna, skal uppsagnarfrestin vera minst 3 mánaðir frá arbeiðsgevara síðu. Starvsmaður við húsi sínum hevur rætt til móti leigu, sum fyrisett er, ella ókeypis at búgva í tænastuhúsunum upp til 1 mánað aftaná upphald í starvinum, sama rætt hevur hús hansara við deyða starvsmansins. Har arbeiðsgevari heldur tað vera neyðugt fyri virki, hevur hann tó rætt til at krevja flyting beinanvegin, móti at rinda flytingarútreiðslurnar. Hesar reglur víkja fyri uppsagnarfrestum starvsfelaganna í førum lógliga boðaðum arbeiðsstedgi.

3 Um so er, at arbeiðsgevari uttan grund sýtir at taka ímóti starvsmanni í tænastu sína ella uttan grund visir honum burtur úr tænastuni og starvsmaður við tænastuslitid eigur í longsta lagi 3 mánað frest samsvarandi reglunum í § 2, hevur arbeiðsgevari skyldu at rinda endurgjald svarandi til lønina til ta tíð, sum starvsmaður viðkomandi dag kundi verið uppsagdur, ella, — um so er, at hann hevur fingið uppsøgn frammanundan — til uppsagnarfrestin er úti, um so er, at vanligar endurgjaldsreglur hava ikki størri andsvar við sær. Eigur starvsmaður við tænastuslit arbeiðsgevara longri enn 3 mánað frest, verður endurgjald at fyriseta eftir vanligum endurgjaldsreglum. Starvsmaður eigur tó endurgjald svarandi til lønina, til hann fer við 3 mánað frest eftir § 2. Um so er, at starvsmaður er festur fyri fyrisett skeið uppá 3 mánaðir ella stytri, galda somu reglur sum í stk. 1. Er starvsmaður festur fyri fyrisett skeið, sum er longri enn 3 mánaðir, og arbeiðsgevari sýtur uttan grund at taka ímóti honum ella visur honum burtur, tá ið meira enn 3 mánaðir eru eftir av fyrisettu tænastutíðini, galda somu reglur sum í stk. 2. Henda grein kemur eisini til nýtslu, tá ið starvsmaður slítur tænastuna orsakað av grovum mishaldi frá arbeiðsgevara síðu. Her nevndu endurgjaldskrøv hava somu forrættindi undir konkurs sum løn eftir konkurslóginnar § 33, nr. 2. f.

4 Um so er, at starvsmaður ikki kemur í ella rýmur úr tænastuni, ella arbeiðsgevari slítur tænastu orsakað av grovum sáttmálabroti frá starvsmansins síðu, eigur arbeiðsgevara rætt til endurgjald fyri tap, sum hann herav er komin undir. Av ólógligari burturveru ella rýming úr tænastu hevur arbeiðsgevari krav uppá endurgjald, sum er minst $\frac{1}{2}$ mánaðar lön, uttan so, at serlig viðurskifti liggja fyri.

5 Verður starvsmaður orsakað av sjúku ikki førur at gera sitt arbeiði, er hansara tænastuvanrøkt at meta sum lógligt forfall, uttan so, at starvsmaður í starvstíðini hevur verið úti eftir sjúkuni við vilja ella grovum ósketni, ella at hann við svik hevur dult, at hann hevur gingið við sjúkuni. Tó kann vera fyrisett í skrivligum sáttmála í einstøkum tænastuviðurskiftum, at starvsmaður kann sigast upp við 1 mánað frest til upphald, tá ein mánaður er úti, tá ið starvsmaður innan fyri eitt tíðarskeið av 12 fylgjandi mánaðum hevur tikið ímóti lön undir sjúku í 120 dagar tilsamans. Gildi uppsøgninnar er treytað av, at hon verður givin blént aftaná teir 120 sjúkadagarnar, og meðan starvsmaður framvegis er sjúkur, harafturímóti skerjast gildi ikki av, at starvsmaður er komin aftur í starvið, eftir at uppsøgnin er givin. Veitir arbeiðsgevari starvsmanni kostarhald og innivist sum part í lön, hevur hann skyldu at geva starvsmanni undir sjúku tørvandi røkt, so leingi hann heldur til í húsum arbeiðsgevarans. Undir sjúku, sum er longri enn 14 dagar, hevur arbeiðsgevari rætt til, uttan útreiðslu fyri starvsmann, at krevja sær upplýsingar um drúgd sjúkurnar gjøgnum starvsmansins lækna ella gjøgnum ein av starvsmanninum valdum serlækna. Lúkar starvsmaður ikki hesa skyldu, uttan at góðar grundir eru til tess, hevur arbeiðsgevari rætt til at slíta tænastuna uttan frest. At starvsmaður verður innkallaður at gera verjuskyldu uttan fyri Føroyar, gevur ikki arbeiðsgevara rætt til at skeiða hann av, men hann kann siga honum starvið upp eftir reglunum í § 2. Starvsmaður eigur ikki lön undir fyrstu innkalling, meðan hann undir seinni innkallingum eigur lön fyri tann mánaðin hann hevur verið kallaður inn og næst komandi mánað.

6 At starvsmaður giftir seg, gevur ikki arbeiðsgevara rætt til at siga honum upp, uttan at halda seg eftir tí uppsagnarfrest, sum starvsmaður eigur. Kvinnuligur starvsmaður, sum er upp á vegin, hevur skyldu at siga arbeiðsgevaranum frá seinast 3 mánaðir, innan hon væntar sær at eiga. Ger hon ikki tað, hevur arbeiðsgevari rætt til at slíta tænastuna frá tí degi, umstøðurnar hava óarbeiðsføri við sær. Um so er, at sagt verður frá, kann arbeiðsgevari siga upp starvsmanni við teirri frest, sum henni tilkemur. Meðan kvinnuligur starvsmaður gongur við barni, hevur arbeiðsgevari skyldu at veita henni hálva lön frá tí degi hon gerst óarbeiðsfør, tó ikki longur enn 1 mánað frammanundan føðing til 1 mánað aftaná. Somu skyldur hevur arbeiðsgevari, um so er, at arbeiðsgevarin heldur seg ikki kunna geva henni arbeiði hóast hon er ikki óarbeiðsfør. Um so er, at arbeiðsgevari sigur starvsmanni upp, hevur hann skyldu at rinda fulla lön til upphald eftir teirri uppsagnarfrest, sum tilkemur starvsmanni.

7 Tá is starvsmaður doyri í tænastutíðini, eiga hansara eftirsitandi einkja ella børn undir 18 ár, sum hann hevði skyldu at upphalda, lön í 1, 2 ella 3 mánaðir, eftirsum starvsmaður, tá hann doyði hevði havt 1, 2 ella 3 ára starvstíð í vúkinum. Sama rætt hava børn undir 18 ár eftir kvinniligan starvsmann, um so er, at fadurin er deyður, ella hevði ikki upphaldsskyldu, tá móðirin doyði.

8 Um so er, at arbeiði, sum starvsmaður skal útinna í arbeiðsgevara tænastu, hevur útreiðslur við sær til ferðir, upphald burtur frá húsum, hevur starvsmaður krav upp á, at arbeiðsgevari ber allar tørvandi útreiðslur, og at hann hevur skyldu at veita honum hóskandi forskot til rindingar av hesum útreiðslum. Hetta skal eisini galda, har tilíkar útreiðslur eftir avtalu rindast í lön ella provisión, men tær inntu sölurnar geva ikki nógmikið til rindingar av vanligum útreiðslum. Tær í §§ 3, 5, 6 og 7 nevndu veitingar verða at útrokna fyri provisiónsløntar starvsmenn eftir tí provisiónsinntøku, sum starvsmaður helst vildi havt fingið, um so var, at hann hevði ikki verið hindraður í starvi sínum í teim viðkomandi tíðarskeiðuni.

9 Starvsmenn hava rætt at skipa seg í felag til røkingar av teirra interessum og

1958 20. marts

geva felag teirra upplýsingar um lönarviðurskipti- og arbeiðskor teirra. Eitthvört personali — hóast stódd tess — hefur rætt til gjögnum felag sitt at krevja tingingar við leiðslu virkisins um lönar- og arbeiðsvilkor. Arbeiðsgevari hefur skyldu at föra gerðabók um tingingarnar, sum verður at undirskriva av báðum þortum og harav verður útskrift givin bæði arbeiðsgevara og starvsfólki. Um so er, at semja ikki kemur í lag partanna millum, ella um annar parturin ber seg undan tingingunum, hefur hvör av þortunum rætt til at fáa tingingarnar framdar við uppilegging av semingsmanni eftir reglunum í §§ 10—12.

10 Semingsmaðurin eftir § 9 verður uppnevndur av landsstýrinum. Aheitan um uppnevning av semingsmanni skal gevast skrivliga og viðleggjast gerðabókini eftir § 9, stk. 3 og harafrat ein stutt frásøgn. Um so er, at seming ynskist tessvegna, at annar parturin ber seg undan tingingunum, skal bert ein stutt frásøgn viðleggjast.

11 Seinast 5 dagar aftaná sína uppnevning stevnrir semingsmaðurin þortunum saman og fyrisetur tíð og stað fyri tingingum. Tað er uppgáva semingsmansins undir forsæti hansara undir tingingum at fáa semju partanna millum. Um so er, at tað eydnast ikki, gevur semingsmaðurin landsstýrinum frásøgn um tingingarnar. Váttað avrit av frásøgnini verður send þortunum.

12 Undandráttur í förslu av tí í § 9, stk. 3 nevndu gerðabók og í at møta fyri semingsmanninum hefur við sær sekt, sum fer í landskassan.

13 Semingsmaðurin fær samsýning, sum landsstýrið fyrisetur. Tær útreiðslur, sum standa av semingini verða rindaðar ávegis úr landskassanum, men hvör parturin ber sín helming, sum kann krevjast inn við panting.

14 Starvsmaður kann ikki uttan loyvi frá arbeiðsgevara taka sær starv uttanfyri tænastuna.

15 Eftir at starvsmaður hefur givið ella tikið ímóti uppsøgn úr tænastuni, skal arbeiðsgevari geva honum tørvandi loyvi frá arbeiði at søkja sær annað starv. Starvsmaður skal tó sýna ynskjum arbeiðsgevara mest møguligt fyrilit soleiðis, at hann nýtir tær tíðir, sum hóska virkinum best, at leita sær eftir starvi.

16 Starvsmaður hefur til eina og hvørja tíð rætt til at fáa skrivliga váttað av arbeiðsgevara, hvussu longi hann hefur verið í tænastuni, hvat arbeiði hann hefur tikist við, hvat lön hann hefur havt, og í tilfelli av uppsøgn eftir áheitan upplýsing um grundina til avskleiðingina. Brot móti hesi reglu hefur við sær sekt, sum fer í landskassan.

17 Hevur starvsmaður bundið seg til, at hann av kappingargrundum ikki má røkja handil ella aðra vinnu av vissum slag ella fáa sær starv í tilfíkari, koma reglurnar í lóg um avtalur v. m. frá 8. mai 1917 §§ 36 og 38 í nýtslu. Skylduna hefur hann bert í eitt ár frá tí degi, hann fer, uttan so, at hann hefur fingið ella fær í skrivligum sáttmála fyrisett rímliga samsýning fyri skerjingina í sínum vinnuvegi. Henda samsýning skal vera tilskilað fyri seg.

18 Tað er forboðið gjögnum lýsingar at skila til, at starv er treytað av kapitalinnskoti, ella at søkjandi, sum kann seta kapital í, hefur fyrimun. Um so er, at kontant depositum krevst inngoldið sum treyt fyri at koma í starv, skal virkisins navn og heimstaður tilskilast í lýsingini. Brot móti hesum reglum hava við sær sekt, sum fer í landskassan.

19 Um so er, at arbeiðsgevari treytar, at starvsmaður skal seta kontantan pening í veð, skal hann setast inn á banka- ella sparikassakonto, og hann kann ikki takast út uttan við undirskrift arbeiðsgevarans og starvsmansins. Brot móti hesum reglum hava við sær sekt, sum fer í landskassan.

20 Frá reglum í hesi lögtingslóg kunnu ongi avvik gerast í avtalu starvsmanni til meinar.

21 Henda lögtingslóg kemur í gildi 1. juli 1958.

27. marts — Kunngerð nr. 18 um LÍNUFISKISKAP Á SØRVAGSFIRÐI.

27. marts 1958

Eftir § 12 í »fiskerilov« nr. 95 frá 14. apríl 1892 verður »fiskerivedtægt for Sørvágsbugten« frá 25. august 1903 avtikin.

29. marts — Kunngerð nr. 19 um *ÚTVARPSGJALD*.

Við heimild í lögtingslóg nr. 23, 28. mars 1956, um útvarp, § 3, verður útvarpsgjaldið fyri 1958 fyriset:

I. *Vanligt gjald.*

Hann, ið nýtir radiomóttakara, skal gjalda fyri hvønn móttakara árligt gjald 20 kr. Menn, ið selja ella umvæla radiotól og nýta radiomóttakara í vinnu teirra, svara gjald av einum móttakara í virki sínum. Fyri móttakara, uppsettur í tíðarskeiðinum 1. juli til 31. december, verður at gjalda 10 kr.

II. *Familjugjald.*

Maður, ið hevur meir enn ein radiomóttakara, rindar serstakt gjald fyri allar móttakararnar 30 kr. árliga, um móttakararnir eru uppsettir í húsum hansara og verða nýttir av honum sjálvum ella húski hansara. Familjugjald umfatar ikki: a) móttakarar, ið eru uppsettir í húsunum hjá loyvisavaranum, og sum verða nýttir av arbeiðsgentum, lærlingum, gístandi og øðrum. b) móttakarar í bilum. c) móttakarar, uppsettir í skúlum, sjúkrahúsum, aldursheimum og tilíkum. d) móttakarar, uppsettir í krambúðum, skrivstovum, verkstøðum og tilíkum.

Fólk, ið hava goldið vanligt gjald og aftaná 1. juli 1958 lúka treytirnar fyri familjuloyvi, kunnu fáa tilíkt móti at gjalda 5 kr. aftrat fyri tíðarskeiðið 1. juli til 31. december 1958.

Fólk, ið aftaná 1. juli 1858 lúka treytirnar fyri familjuloyvi gjalda 15 kr. fyri tíðarskeiðið 1. juli til 31. dec. 1958.

III. Fyri lurataról, uppsett undan 1. apríl, skal gjaldið vera goldið til skrivstovu telefonverksins í Tórshavn innan 1. mai. Tey, ið hava goldið fyri 1957 ella annars hava sagt telefonskrivstovuni frá, at tey hava lurataról, fáa sent postávisingarblankettir frá telefonverkinum. Um goldið verður aftaná 1. mai, verður at rinda eykagjald 2 kr. Tey, sum gjalda ikki rættstundis, koma samsvarandi lógini um útvarp undir sekt, eins og gjaldið verður útpantað.

31. marts — FINANSLOV 1958/59.

§ 20. *Undervisningsministeriet. Tekstamm. nr. 46. ad IX. 1*

Tidligere lærere og lærerinder ved Færøernes mellem- og realskole, der har virket ved denne skole i mindst 6 år, beholder i 3 år efter deres afgang fra skolen det opnåede alderstillæg, selv om de ikke har haft fast ansættelse ved det offentlige skolevæsen i det øvrige kongerige, når de dog som vikarer, timelærere eller konstituerede lærere har haft mindst 24 timers ugentlig undervisning ved dette.

§ 22. *Finansministeriet. Tekstamm. nr. 19.*

Finansministeren bemyndiges til at fastsætte tillæg til diæter under tjenesterejser til og udstationering på Færøerne.

24. april — Lagtingslov nr. 23 om FORDELING AF LANDSKASSENS OVERSKUD.

1 Af landskassens driftoverskud overføres som tilskud 50 % til fonden til fiskerflådens fornyelse og 15 % til Vinnulánsgrunn Føroya Løgtings.

2 Denne lov har gyldighed for landskassens driftsregnskab for finansåret 1956-57 og følgende finansår. Lagtingslov nr. 13 af 8. marts 1951 om fordeling af landskassens driftoverskud træder ud af kraft.

24. apr. — Løgtingslóg (nr. 23) um BÝTI AV RAKSTRARAVLOPI LANDSKASSANS.

1 Av rakstraravlopi landskassans verða latin í studningi 50 % til grunnin til

1958 24. apr.

endurnýggjan av fiskiskipaflotanum og 15 % til Vinnulánsgrunn Føroya Løgtings.

2 Henda lóg fær gildi fyri rakstrarroknskap landskassans fyri figgjarárið 1956-57 og fylgjandi. Løgtingslóg nr. 13, 8. marts 1951 um býti av rakstraravlopi landskassans fer úr gildi.

24. april — Lagtingslov nr. 24 om UDRYDDELSE AF RAVNE OG KRAGER.

Landsstyret bemyndiges til i finansårene 1958-59—1962-63 at yde af landskassen kr. 5.- for hvert ravneneb og kr. 1.- for hvert kragenæb efter hidtil gældende regler.

7. maj — An. nr. 133 om ændring i an. for Færøerne om offentlig AUKTION ved auktionsledere.

I medfør af § 22 i lov nr. 132 af 16. april 1935 om offentlig aution ved auktionsledere fastsættes følgende ændringer i anordning for Færøerne nr. 224 af 5. oktober 1936 om offentlig auktion ved auktionsledere:

I § 3, stk. 2, udgår ordene »og uberygtede«. I § 4, stk. 1, ændres i førstepunktum »15 kr.« til »35 kr.« og i sidste punktum »10 kr.« til »25 kr.«.

7. maj — Bek. nr. 134 om ændring i INSTRUKS FOR AUKTIONSLEDERE på Færøerne og i bek. ang. de på Færøerne beskikkede auktionslederes sikkerstillelse, vederlag m. m.:

I medfør af anordning for Færøerne nr. 224 af 5. oktober 1936 om offentlig auktion ved auktionsledere fastsættes følgende ændringer i instruks for auktionsledere på Færøerne nr. 98 af 9. april 1937 og i bekendtgørelse nr. 96 af 31. marts 1937 angående de på Færøerne beskikkede auktionslederes sikkerhedsstillelse, vederlag m. m.:

I. I instruksens afsnit II, § 12, stk. 1, ændres i første punktum »15 kr.« til »35 kr.« og i sidste punktum »10 kr.« til »25 kr.«. Afsnit II, § 12, stk. 3, sidste punktum affattes således: »Såfremt auktionslederen benytter eget befordringsmiddel, kan han kræve godtgørelse herfor i overensstemmelse med de af finansministeren fastsatte regler for tjenestemænds benyttelse af egen befordring på tjenesterejser«. Afsnit II, § 12, stk. 4 og 5, affattes således: »4. For udfærdigelse af udskrifter af auktionsbogen tilkommer der auktionslederen 50 øre for hvert halve ark eller del af samme, for maskinskrrevne udskrifter dog 1 kr. for hvert halve ark eller del af samme. 5. For attestation af en auktionsregning svares 50 øre«.

II. I § 1, stk. 3, i bekendtgørelse angående de på Færøerne beskikkede auktionslederes sikkerhedsstillelse, vederlag m. m. tilføjes efter afsnit b): »c) Garanti af en bank i riget«.

I § 1, stk. 5, tilføjes efter »forsikringsbreve«: »og bankgarantibreve«. § 1, stk. 6 affattes således: »Stilles sikkerhed ved tegning af forsikring eller ved bankgaranti, skal fogeden påse, at forsikrings- eller garantidokumentet klausuleres således, at forsikringen eller garantien ikke kan hæves eller ændres uden skriftligt samtykke fra fogeden, at der fra forsikringsselskabet eller banken ufortøvet vil være at sende meddelelse til fogeden, for så vidt forsikringspræmien eller garantivederlaget ikke rettidigt betales eller anden misligholdelse finder sted, samt at forsikringen eller garantien forbliver i kraft indtil 1 måned efter, at der er tilsendt fogeden meddelelse om misligholdelsen«. I § 2, stk. 1, ændres i første punktum »15 kr.« til »35 kr.« og i sidste punktum »10 kr.« til »25 kr.« § 2, stk. 3, sidste punktum, affattes således: »Såfremt auktionslederen benytter eget befordringsmiddel, kan han kræve godtgørelse herfor i overensstemmelse med de af finansministeren

fastsatte regler for tjenestemænds benyttelse af egen befordring på tjenesterejser. § 3 affattes således: »For udfærdigelse af udskrifter af auktionsbogen tilkommer der auktionslederen 50 øre for hvert halve ark eller del af samme, for maskinskrevne udskrifter dog 1 kr. for hvert halve ark eller del af samme. For attestation af en auktionsregning tilkommer der auktionslederen 50 øre«.

8. maj — Lagtingslov nr. 28 om ændringer i LOV NR. 115 AF 4. APRIL 1928, jfr. lov nr. 98 af 27. marts 1934.

§ 7 ændres således: Overtrædelse af denne lov og de i henhold til loven udstedte bestemmelser, som har hjemmel i denne, straffes med bøde, hæfte eller fængsel. Bøden bør i det mindste være 10 gange den indvundne fortjeneste og tilfalder landskassen. I tilfælde, hvor vedkommende tidligere er blevet straffet for handel, udskærnkning eller udlevering af berusende drikke, bliver det spiritus, der forefindes at konfiskere. Hvis det er forbrugt eller på anden måde ikke forefindes, kan et beløb svarende til værdien deraf inddrages til fordel for landskassen. Bestemmelserne i kap. 68, 69, 71 og 72 i retsplejeloven af 11. april 1916 med senere ændringer kommer til anvendelse i retssager denne lov vedrørende.

8. mai — Løgtingslóg (nr. 28) um broyting í lóg nr. 115 frá 4. APRÍL 1928, smbr. lóg nr. 98 frá 27. marts 1934.

§ 7 verður broytt soleiðis: Hann, sum brýtur hesa lóg og tær fyriskipanir, sum hava heinnild í hesi lóg, kemur undir bót, hefti ella fongsul. Bótin skal í minsta lagi verða 10 ferðir vinningin og fer í landskassan. Um viðkomandi fyrr er komin undir sekt fyri handil við, útskonking ella útflygging av rúsdrekka, verður tað, hann eigur av rúsdrekka, konfiskerað. Er tað so, at tað er brúkt ella á annan hátt ikki finst, kemur mótvirði tess í peningi undir inndrátt til landskassan. Tær fyriskipanir, ið nevndar eru í kap. 68, 69, 71 og 72 í rettargangslógini frá 11. apríl 1916 við seinni broytingum verða at galda í rettargangsmálum hesi lóg viðvikjandi.

8. maj -- Lagtingslov nr. 29 OM ÆNDRINGER i lagtingslov nr. 10 af 28. marts 1949.

Som nyt punktum i § 2, 4. stk. tilføjes: Købekortet fratages den, der misbruger det, således at vedkommende mister sin ret til at indforskrive spiritus i hele kortets gyldighedsperiode.

8. mai — Løgtingslóg (nr. 29) um broyting í LØGTINGSLÓG NR. 10 frá 28. marts 1949.

Sum nýtt punktum í § 2, 4. stk. verður sett: Tann, ið misbrúkar keypikort sitt, verður at missa tað, soleiðis at hann fyri tíðarskeiðið kortið er galdandi hevur ikki rätt at flyta inn rúsdrekka.

12. maj — Bek. om nordisk overenskomst om ophævelse af PASKONTROL. Ved kgl. resolution af 26. april 1958 har Danmark ratificeret ovennævnte overenskomst, hvis tekst lyder som følger:

Art. 1. Ved nordisk stat forstås i denne overenskomst Danmark (med undtagelse af Grønland og Færøerne), Finland, Norge (med undtagelse af Svalbard og Jan Mayen) og Sverige. —

Art. 14. Efter forhandling kan Islands regering tilslutte sig denne overenskomst. Overenskomsten kan ligeledes efter forhandling udvides til at omfatte Færøerne og Grønland.

1958 14. maj

14. maj — Lagtingslov nr. 33 om fremstilling af FISKEFILET.

1 Al fisk, der eksporteres fra Færøerne som filet, er underkastet vragerkontrol efter nærmere af landsstyret ved kundgørelse foreskrevne regler.

2 Landsstyret er ligeledes ved kundgørelse bemyndiget til at foreskrive regler for tilvirkning, vedligeholdelse og renholdelse af lokaler, opbevaring m. v. af fisk, der eksporteres som filet.

3 Overtrædelse af denne lov og de med hjemmel i loven udstedte forskrifter straffes med bøder, der tilfalder landskassen. Sager i medfør af denne lov behandles som politisager.

14. maj — Løgtingslóg (nr. 33) um virking av *FISKAFLAKI*.

1 Allur fiskur, sum útfluttur verður úr Føroyum sum flak, kemur undir vrakiefirlit eftir gjølligari reglum, sum landsstýrið fyrisetur í kunngerð.

2 Landsstýrinum er eisini heimilt í kunngerð at fyriseta reglur um tilgerð, umsiting og reinhald av rúmunum til virkingar, goymslu v. m. av fiski, sum útflytast skal sum flak.

3 Brot móti hesi lóg og móti teim fyriskipanum, sum givnar vera við heimild í henni, koma undir bót, sum fer í landskassan. Mál eftir hesi lóg fara fram sum lögreglumál.

23. mai — Kunngerð nr. 34 um MJÓLKASTUDNING.

Eftir heimild í lögtinglóg nr. 11 frá 29. marts 1958 verður mjólkastudningur veittur fyri apríl og mai 1958 við 15 oyrum per litur og frá 1. september 1958 til 31. marts 1959 við 25 oyrum per litur soleiðis: Studningurin (haruppi í vanligur flutningur) verður latin framleiðaranum bert fyri mjólk, sum innvigað verður til meiarí ella sölubúð, sum landsstýrið góðkennir, og goldið eftir tí litratáli, sum meiarí ella sölubúð avroknar framleiðaranum eftir. Studningurin verður ikki veittur fyri mjólk, sum sölubúð selur fyri meiarí ella aðra sölubúð.¹

27. mai — Kunngerð um AFTURLATINGARTÍÐIR fyri krambúðir v. m. í Vágs kommunu.

Við heimild í § 3 í lögtingslóg nr. 16 frá 13. apríl 1955 um broyting í anordning nr. 442 frá 21. november 1923 um afturlatingartíðir fyri krambúðir v. m. hevur landsstýrið fyrisett, at nevnda lögtingslóg fær eisini gildi fyri Vágs sóknar kommunu frá 1. juni 1958.

30. mai — Kunngerð nr. 36 um SKIPARAPRÓVTØKU summaríð 1958.

Eftir § 7 í lögtingslóg nr. 8, 19. marts 1954, um sjómansskúla og sjómanskeru, soleiðis sum hon er broytt við lögtingslóg nr. 20, 28. marts 1956, fyrisetur landsstýrið fylgjandi víðvíkjandi skiparapróvtøku summaríð 1958.²

Próvtøka fer fram í hesum kerugreinum og við hesum karakterum:

Føroyskt: 1 karakter fyri skrivliga roynd. Danskt: 1 karakter fyri skrivliga roynd. Enskt: 1 karakter fyri munnliga roynd. Matematik og rokning 2 karakterir fyri skrivliga roynd. Fysik: 1 karakter fyri skrivliga roynd. Siglingarlæra: 3 karakterir fyri skrivliga roynd, soleiðis: 1 karakter í dagbókhaldi og leiðarrokning, 1 karakter í kanningum av himnakroppum, kann vera saman við sjókorti. 1 karakter í sjókorti saman við deviatiónskanning ella øðrum smærri nautiskum uppgávum. 1 karakter fyri munnliga roynd. 1 karakter fyri instrumentir (signalisering). Sjórættur og sjóreglur: 1 karakter fyri munnliga roynd í sjórætti og 1 karakter fyri munnliga roynd í sjóreglum. Veður-, streym-, hav- og landa-

¹) Endurnýggjað fyri 1959 við k. 31, 13. mai 1959.

²) Endurnýggjað fyri 1959 LI. 30, 12. mai 1959.

læra: 1 karakter fyri munnliga roynd. Maskinlæra: 1 karakter fyri munnliga roynd. Heilsulæra: 1 karakter fyri munnliga roynd. Sjómans- og fiskiskapslæra: 1 karakter fyri munnliga roynd. Karakterstiginu eru: —5, —3, —1, 0, 1, 2, 3, 4, 5, 6 og 7. Hin samlaði karakterur verður á royndarprógvinum settur sum ein miðalkarakterur við 2 decimalum. Fyri at standa prógv krevst í minsta lagi miðalkarakterur 3,00. Í siglingarlæru krevst í minsta lagi miðalkarakterur 2,00. Í sjóreglum krevst í minsta lagi karakterurin 2,00.

7. juni — Lov nr. 5 om normering og klassificering af STATSTJENESTEMANDSSTILLINGER.

Afdeling 12. d) Tjenestemænd på Færøerne.¹

110 De på Færøerne tjenstgørende statstjenestemænd placeres og normeres således:

I. lønningsklasse:

11: Overpolitibetjente af 2. grad i Thorshavn (I), Sysselmanden for Sandø syssel.

12: Sysselmandene for Strømø, Vågø, Suderø nordre og Suderø søndre sysler.

16: Sysselmandene for Norderøernes og Østerø sysler.

26: Kontorchefen ved rigsbudgetet.

27: Dommeren (sorenskriveren) Politimesteren (landfogden), Landslægen

Der tillægges politimesteren (landfogden) et bestillingstillæg på 2.100 kr. årlig.

29: Rigsombudsmanden. Der tillægges rigsombudsmanden et repræsentations-

tillæg, hvis størrelse fastsættes på finansloven.

111 Der tillægges sysselmandene hver et bestillingstillæg på 600 kr. årlig.

113 Gebyrer efter lov om navneforandring af 22. april 1904 § 4 tilfalder politimesteren personlig. Alle andre gebyrer, der i henhold til lovgivningen erlægges til politimesteren, sysselmandene og sognefogden i Vaag, tilfalder statskassen. For oppebørslen af disse gebyrer aflægger politimesteren regnskab i overensstemmelse med de gældende regler om regnskab for sportelafgifter. For sysselmandenes vedkommende fastsættes de nærmere regler vedrørende regnskabsafleggelsen af justitsministeren. Reglen i lov om lønninger og pensioner m. v. til statens tjenestemænd § 6, stk. 5 gælder ikke for de i § 110 omhandlede sysselmand. Så længe den hidtidige sysselmand for Suderø syssel beklæder stillingen som sysselmand for Suderø nordre syssel, henføres stillingen til 16. lønningsklasse.

7. juni — Lov nr. 154 om lønninger og pensioner m. v. til STATENS TJENESTEMÆND.

92 Bestemmelserne i kapitel 5² bringes til anvendelse for Færøerne med de ved de lokale forhold nødvendiggjorte afvigelser; det nærmere herom fastsættes ved kgl. resolution.

Vedrørende forsvaret. 115 Udkommandotillæg.

Stk. 2. Under udkommando til militære etablissemeter m. v. på Færøerne og i Grønland samt under udkommando med flådens skibe, når disse befinder sig i udenlandske havne eller uden for det område, der i vest begrænses af linjen Lindnæs-*Texel* og i øst af linjen *Kalmar- Rügenwalde*, forhøjes udkommandotillægget med halvdelen. Tilsvarende regler gælder under udkommando med militære luftfartøjer.

116 *Stk. 3* Når flådens skibe er på togt inden for det i § 115, stk. 2, nævnte farvandsområde, ydes der chefer (herunder gruppe-, delings-, flotille- og divisionschefer) et tilskud til bordhold fra 3 kr. til 11 kr. daglig, afhængigt af skibets og

1) Jfr. Normeringslov 21. marts 1959.

2) Regulering af lønninger, pensioner og ventepenge samt bestillingstillæg og honorarer

1958 7. juni

besætningens størrelse samt af togtets beskaffenhed. Dette tilskud kan inden for samme skib normalt kun oppebæres af en person. Uden for det nævnte farvandsområde samt i udenlandske havne forhøjes tilskudet med $\frac{1}{3}$. Tilsvarende tilskud kan efter forsvarministerens bestemmelse ydes militære chefer undr udkommando i land.

117 *Stk 3.* Til personel under værnene til tjeneste i land på Færøerne og i Grønland samt i de ved opmålings-, stations- og fiskeriinspektionstjenesten på Færøerne og Grønland anvendte kuttere og lignende fartøjer ydes et særligt tillæg af følgende størrelse:

Befalingsmænd o. lign.	5 kr. pr. dag.
Øvrigt personel	3 kr. pr. dag.

118 De i §§ 115-117 indeholdte bestemmelser kan tillige bringes til anvendelse for personel under geodætisk institut.

7. juni — Lov nr. 155 om FOLKEKIRKENS LØNNINGSVÆSEN m. v.

43 Præsterne på Færøerne oppebærer ud over den normerede lønning i opholdstillæg 1500 kr. årlig. I udrustningshjælp ydes der 400 kr. ved den første oprejse til Færøerne. Der tilstås præsterne fri rejse for dem selv og deres husstand til og fra Færøerne og flyttegodtgørelse i tilfælde af ansættelse, afskedigelse og forflyttelse. Endvidere kan der tilstås præsterne med familie fri rejse til og fra Færøerne en gang hvert 3. år efter kirkeministerens nærmere bestemmelse.

Kapitel 4. *Udgifternes fordeling.*

73 Til dækning af udgifterne i henhold til denne lov udreder statskassen:

2) Udrustningshjælp og opholdstillæg samt flytte- og rejsegodtgørelse til præsterne på Færøerne.

98 Denne lov kan ved kgl. anordning sættes i kraft på Færøerne med de ændringer, som ifølge disse øers særlige forhold må anses for påkrævede.

7. juni — Lov nr. 185 om ændringer i lov for Færøerne om RETTENS PLEJE.

1 I lov for Færøerne nr. 174 af 11. maj 1935 om rettens pleje udgår løbe-nr. 31 og 33-36 og erstattes af følgende: 31. § 103, 2. stk., affattes således: »Rigsadvokaten beskikker efter forslag af landfogden (politimesteren) anklagere til efter påkæg af landfogden (politimesteren) at udføre tiltale for Færøernes ret. Politifuldmægtige og sysselmænd er pligtige at modtage sådan beskikkelse, dog uden ret til derfor at oppebære særligt vederlag.«

Paragraffens sidste stykke affattes således: »Bemyndigelse til i en enkelt sag at udføre tiltale for underretten kan efter indstilling af landfogden (politimesteren) gives af rigsombudsmanden.

33. Kapitel 11 affattes således:

108 Politiets opgave er at opretholde sikkerhed, fred og orden, at påse overholdelsen af love og vedtægter samt at foretage det fornødne til forhindring af forbrydelser og til efterforskning og forfølgning af sådanne. Med justitsministerens samtykke kan der pålægges politiet andre opgaver.

109 Justitsministeren er politiets øverste foresatte og udøver sin beføjelse gennem rigspolitichefen og landfogden (politimesteren). Til bistand for rigspolitichefen og landfogden (politimesteren) ansættes et ved normeringslov fastsat antal politinspektører, vicepolitinspektører, politifuldmægtige og politikommissærer. Sysselmændene udøver politivirksomhed i samme omfang som hidtil. Politiets virksomhed udøves i øvrigt dels af det for hele riget fælles politikorps, dels af et særligt politikorps for Færøerne. Dettets størrelse og fordeling i grader fastsættes ved normeringslov efter forud indhentet erklæring fra Færøernes landsstyre.

Herudover kan ansættes et personale, hvis størrelse og fordeling fastsættes ved normerings- og finanslov, efter forud indhentet erklæring fra Færøernes landsstyre.

110 Under rigspolitichefen henlægges særligt:

1) Omflytning samt indstillinger om ansættelser og forfremmelser inden for Færøernes politikorps og politiets kontorpersonale. Forinden omflytning foretages og indstilling om ansættelse i politikorpset afgives, indhenter rigspolitichefen erklæring fra landfogden og gennem rigsombudsmanden fra Færøernes landsstyre.

2) Disciplinære sager angående Færøernes politikorps og politiets kontorpersonale. Sager, der skønnes at burde medføre afskedigelse, forflyttelse eller degradation, afgøres dog af justitsministeren. Mindre disciplinære forseelser kan afgøres af landfogden (politimesteren) med advarsel, irettesættelse eller bøde på 25 kr. eller derunder. 3) Politiets udrustning og kontorhold. 4) Regnskabsførelsen vedrørende udgifterne til politikorpset. 5) Politiafdelinger, der ikke er knyttet til en bestemt politikreds, medmindre der af justitsministeren træffes anden bestemmelse. 6) Tilrettelæggelsen af fremmedtilsynet og gennemførelsen af de herhenhørende bestemmelser.

111 Færøerne udgør en politikreds, der forestås af landfogden (politimesteren). Denne skal have bopæl på Færøerne.

112 Til bistand for landfogden (politimesteren) kan efter justitsministerens nærmere bestemmelse ansættes en eller flere politifuldmægtige. Politifuldmægtigens særlige tjenesteområde er bistand ved påtale af straffesager og ved ledelsen af det politiet påhvilende arbejde, men fastsættes i øvrigt af landfogden (politimesteren). I landfogdens (politimesterens) fraværelse har en politifuldmægtig den øverste ledelse af politiet i politikredsen.

113 For at kunne ansættes i politiets tjeneste skal de pågældende være uberygtede og vederhæftige. Rigspolitichefen, landfogden (politimesteren) og politiinspektørerne skal opfylde de i § 42, stk. 3 fastsatte eksamensbetingelser. Politifuldmægtigene og den der midlertidigt beskikkes som landfoged (politimester) eller til på dennes ansvar at udføre hans forretninger, skal have bestået juridisk embedseksamen. I påtrængende tilfælde kan dog en person, der ikke har bestået juridisk embedseksamen, midlertidigt beskikkes som landfoged. Kun som en undtagelse kan nogen ansættes som landfoged (politimester), hvis han ikke i 3 år har haft ansættelse som politifuldmægtig eller i anden overordnet stilling i politiet. Justitsministeren træffer bestemmelse om politiets uddannelse og om dets uniformering og udrustning.

114 Landfogden (politimesteren) har den selvstændige ledelse af kredsens politi og ansvaret for udførelsen af det politiet påhvilende arbejde. Rigspolitichefen fører tilsyn med landfogdens (politimesterens) almindelige tilrettelæggelse af politiets arbejde, hvorom der af rigspolitichefen kan gives almindelige bestemmelser. I tilfælde, hvor en politiundersøgelse eller anden politimæssig opgave kræver særlige forholdsregler, kan rigspolitichefen efter forhandling med landfogden (politimesteren) træffe de foranstaltninger, som måtte findes påkrævede. Justitsministeren fastsætter de nærmere regler herom. Justitsministeren kan, hvor en politimæssig opgave er af særegen beskaffenhed og det findes ønskeligt at træffe særlige bestemmelser med hensyn til dennes løsning, overdrage ledelsen af og ansvaret for gennemførelsen af den pågældende opgave til en særligt dertil udpeget tjenestemand. Om den pågældendes forhold til andre politimyndigheder træffer justitsministeren nærmere bestemmelse. Inden for de af denne lov dragne grænser fastsætter justitsministeren regler for landfogdens (politimesterens) forhold til anklagemyndigheden og rigspolitichefen og for disse myndigheders indbyrdes samvirken.

115 udgår.

116 Fra den 1. juli 1958 udreder staten for de på dette tidspunkt fastansatte kommunale polititjenestemænd på Færøerne lønninger i overensstemmelse med

1958 7. juni

den for statens tjenestemænd gældende lønningslovgivning. Fra samme tidspunkt overtager staten udgifterne ved politiets uniformering og øvrige udrustning. De af de færøske kommuner til politiets udelukkende brug anskaffede udrustningsgenstande, derunder også befordringsmidler, overgår til staten uden vederlag. De kommunale polititjenestemænd, der ikke måtte søge overgang til statens tjeneste, forretter polititjeneste på de indtil den 1. januar 1958 gældende vilkår. Der udfærdiges af justitsministeren nyt ansættelsesbrev for disse tjenestemænd, der, hvor kommunale regler ikke i medfør af foranstående kommer til anvendelse, er underkastet de for statens tjenestemænd gældende almindelige bestemmelser, derunder disciplinærreglerne. Ansættelse på de hidtil for det kommunale politi gældende vilkår, herunder oprykning til højere lønnet stilling, kan efter 1. juli 1958 ikke finde sted.

117 Staten overtager fra den 1. juli 1958 pensioneringen af samtlige på dette tidspunkt fastansatte kommunale polititjenestemænd på Færøerne. Den pensionsbyrde, som en kommune har pådraget sig over for de polititjenestemænd, som i henhold til § 116 overgår til statens tjeneste eller kunne være overgået hertil, opgøres pr. 30. juni 1958 efter de af statsanstalten for livsforsikring anvendte regler for pensionsbyrderes beregning. Det beløb, som derved udkommer, afdrages til staten i løbet af 25 år, og den til enhver tid resterende kapital forrentes med 4 pct. p. a.

§ 118 udgår.»

2 Denne lov træder i kraft den 1. juli 1958.

7. juni — Lov nr. 186 om ændringer i lov om POLITIET på Færøerne.

1 I lov nr. 55 af 13. april 1894 indeholdende bestemmelser om politiet på Færøerne, jfr. lov nr. 57 af 14. marts 1931 om ændring i denne lov, foretages følgende ændringer:

1) § 14 affattes således: »Politikassen for byen Thorshavn og systemernes politikasser sammenlægges til en politikasse. Justitsministeren fastsætter reglerne for denne kasse og for regnskabsaflæggelsen vedrørende dens indtægter og udgifter, alt i overensstemmelse med forskrifterne i plakat af 19. februar 1819.«

2) § 15 affattes således: »Udgifterne til politivæsenet afholdes, med de af bestemmelserne i §§ 3 og 5 følgende undtagelser, fra dennes lovs ikrafttræden af statskassen. Fra samme tidspunkt skal alle bøder, som efter gældende bestemmelser er tillagt Færøernes landskasse eller kommunale kasser, herunder hjælpekasen, tilfalde statskassen. Dette gælder dog ikke bøder, som pålægges af eller vedtages for det færøske hjemmestyres myndigheder uden medvirken af politi og domstole.«

2 Denne lov træder i kraft den 1. juli 1958.

7. juni — Lov nr. 187 for Færøerne om UDGIFTERNE I STRAFFERETS-
PLEJEN.

1 Af statskassen afholdes de udgifter, som medgår: a) til tilvejebringelse og vedligeholdelse af retslokaler for landsretten og af kontorlokaler for anklagemyndighederne, b) til befordring og dagpenge til tjenestemænd ved de kollegiale retter samt rigsadvokaten, statsadvokaterne og disses medhjælpere, c) til udfærdigelse af nævningelister samt udtagelse af nævninger, d) til befordring og dagpenge for nævninger, e) til godtgørelser til vidner og syns- og skønsmand for at give møde under domsforhandling for landsret eller højesteret.

2 Af statskassen afholdes ligeledes de udgifter, som medgår: a) til tilvejebringelse og vedligeholdelse af de fornødne politistationer med vagtstue, kontor og opholdssted for anholdte samt disse lokalers forsyning med inventar, opvarmning, belysning og rengøring, b) til tilvejebringelse og vedligeholdelse af de for

7. juni 1958

underretskredsene fornødne retslokaler samt disses forsyning med inventar, opvarmning, belysning og rengøring.

Færøernes landsstyre og kommuner er, i det omfang justitsministeren ønsker det, forpligtet til uden vederlag at stille de lokaler, som hidtil har været benyttet til politistationer og til retslokaler, tillige med det til lokalerne hørende inventar til rådighed for staten til fortsat benyttelse hertil. Bygninger, som udelukkende anvendes til politistationer og retslokaler, overgår med tilhørende grund og med alt tilhørende inventar uden vederlag i statens eje.

3 Af statskassen udredes også alle andre udgifter end de i §§ 1 og 2 nævnte, der foranlediges ved de sager og retshandlinger, som strafferetsplejen medfører, derunder udgifter til vederlag til offentlige anklagere, der får vederlag for den enkelte sag, samt til vederlag, der af det offentlige tillægges forsvarere.

4 De til underhold og forplejning af anholdte, varetægtsfanger og personer, der afsoner tvangsbøder, medgående udgifter afholdes af statskassen, for så vidt de ikke efter gældende regler udredes af den pågældende. Det samme gælder udgifter ved de i straffelovens §§ 30, 70, 73, 75 og 164, stk. 4, samt i lov om ikrafttræden af borgerlig straffelov m. m. § 12, stk. 2, omhandlede foranstaltninger, jfr. sidstnævnte lovs § 11, stk. 1 og 2.

5 De udgifter, der medgår til underhold, forplejning og hjemsendelse af personer, der udstår straf af hæfte eller fængsel, herunder ungdomsfængsel og psykopatfængsel (straffelovens § 17), samt personer, der hensidder i arbejds- eller sikkerhedsforvaring (straffelovens § 67), henregnes til sagsomkostninger.

6 Denne lov træder i kraft den 1. juli 1958.

7. juni — Lov nr. 188 om ARRESTVÆSENETS ordning på Færøerne.

1 Forvaltningen af arrestvæsenet på Færøerne overgår fra den 1. juli 1958 at regne til justitsministeriet.

2 Arresthuset på Færøerne bestyres af landfogden (politimesteren) som arrestinspektør. Nærmere regler om arresthusets anvendelse fastsættes af justitsministeren.

3 Af statskassen afholdes de udgifter, som medgår til tilvejebringelse og vedligeholdelse af et arresthus på Færøerne med dertil hørende arrestforvarerbolig.

4 Af statskassen afholdes endvidere alle udgifter til arresthusets drift og fangernes behørig bevogtning samt udgifter til arrestpersonalets lønning, uniformering og øvrige udrustning.

5 Ved normeringslov træffes bestemmelse om oprettelse af en tjenestestilling som arrestforvarer ved arresthuset på Færøerne.

6 De af justitsministeren i medfør af § 5 i lov nr. 166 af 18. maj 1937 om politiets og arrestvæsenets ordning m. v. udfærdigede bestemmelser finder tilsvarende anvendelse. Det samme gælder de af justitsministeriet, direktøren for fængselsvæsenet, i øvrigt udfærdigede bestemmelser vedrørende arresthusenes drift, fangernes behandling og arresthuspersonalets forhold.

7 Det til arresthuset i Thorshavn hørende løse inventar overgår til staten uden vederlag.

8 Denne lov træder i kraft den 1. juli 1958.

7. juni — Lov nr. 189 for Færøerne om PANTSÆTNING AF FANGST i årene 1958—1962.

1 Enhver, der driver fiskeri, herunder hvalfangst, skal kunne give underpant i fangsten i hvert af årene 1958-62 til sikkerhed for betaling af gæld, der er stiftet til udrustning og drift af fisker- og hvalfangerfartøjer.

2 Det ifølge vedkommende pantebrev skyldige beløb kan inddrives ved udpantning og forfalder til betaling senest den 31. december i det år, i hvilket pante-

1958 7. juni

brevet er oprettet. Panteretten bortfalder, såfremt begæring om udpantning ikke er indgivet til sorenskriveren (dommeren) inden 1. april det følgende år.

3 Varer, leveret til udrustning mod pant i fangsten i overensstemmelse med denne lov, kan ikke for andre tilgodehavender gøres til genstand for arrest, udlæg eller anden retsforfølgning.

4 Efter udløbet af april måned i hvert af årene 1959-63 udsletter sorenskriveren de i henhold til denne lov i det foregående år tinglæste pantebreve, uden at fremsættelsen af begæring i så henseende er fornøden.

5 Tinglæsning såvel som aflæsning og udslettelse, der sker i medfør af denne lov, kan finde sted uden gebyr til statskassen.

6 Denne lov, der kun gælder for Færøerne, træder i kraft straks.

7 Fra denne lovs ikrafttræden ophæves lov nr. 309 af 21. december 1955 for Færøerne om pantsætning af fangst i årene 1956-59.

11. juni. — Lagtingslov nr. 38 om en TANDLÆGEORDNING.

1 Landsstyret bemyndiges til at drage omsorg for, at der ansættes en tandlæge i hvert kommunelægedistrikt til behandling af alle skolebørn i distriktet og udføre anden tandlægevirksomhed. I Tórshavn kan der ansættes en tandlæge, der udelukkende skal virke som skoletandlæge. I Nordøernes distrikt kan der ansættes indtil 2 tandlæger.

2 Landsstyret medvirker til indgåelse af overenskomster mellem kommunerne i hvert distrikt og mellem dem og tandlægen om honorar for behandling af skolebørn, om tandlægens arbejdssted, om omkostningerne ved etablering af klinik, om tandlægens benyttelse af kliniken til behandling af egne patienter, om udgifter til befordring af skolebørn fra bygder, hvor der ikke findes tandlæge.

3 Efterhånden som overenskomster oprettes om ansættelse af tandlæge i et distrikt, tager landsstyret i samråd med finansudvalget afgørelse om, hvorvidt tilskud skal ydes af landskassen til oprettelse af klinik op til 50 % af omkostningerne

11. juni — Løgtingslóg nr. 38 um TANNLÆKNASKIPAN.

1 Landsstýrið verður heimilað at skipa fyri, at tannlækni verður settur í hvørjari kommunulæknadeild at viðgera øll skúlabørn í deildini og gera annað tannlæknaarbeiði. Í Tórshavn kann setast ein tannlækni, sum bert er skúlatannlækni. Í Norðoyadeildini kunnu verða settir 2 tannlækna.

2 Landsstýrið virkar fyri semju millum kommunurnar í hvørjari deild og millum ter og tannlækna um samsýning fyri viðgerð av skúlabørnum, um starvsstað tannlæknans, um kostnaðin við stovnan av klinikk, um tannlæknans nýtslu av klinikini til viðgerð av egnum patientum, um útreiðslur til flutning av skúlabørnum frá bygdum, har tannlækni ikki býr.

3 So hvørt sum semja er um setan av tannlækna í eini deild, ger landsstýrið av í samráð við figgjarnevndina, hvørvitt studningur verður latin úr landskassanum til stovnan av klinikk upp í 50 % av kostnaðinum.

11. juni — Lagtingslov nr. 39 om ændring i midlertidig bestemmelse nr. 34, 28. oktober 1940 om tilsyn med STÆRKSTRØMSANLÆG.

1 § 1, stk. 1, ændres således: De elektricitetsrådet og prøvningsudvalget i kgl. anordning af 27. marts 1936, hvorved lov nr. 169 af 11. maj 1935 om elektriske stærkstrømsanlæg sættes i kraft på Færøerne, tildelte beføjelser med hensyn til elektriske stærkstrømsanlæg og stærkstrømsmateriel m. v. udøves af et elektricitetsnævn. Sæde i dette nævn har en jurist valgt af landsstyret, en repræsentant for landsingeniørkontoret, valgt af landsstyret, en repræsentant for elektroinstallatørerne, valgt af Færøernes elektroinstallatørforening, driftslederen for S.E.V.,

driftslederen for Tórshavn elektricitetsværk, driftslederen for Klaksvík elektricitetsværk og driftslederen for elektricitetsselskabet Suðuroy. Den af landsstyret valgte jurist er nævnets formand. Medlemmernes virketid bestemmes til 6 år ad gangen.

2 § 1, stk. 3, ændres således: Udgifterne ved nævnets virksomhed afholdes af landskassen.

11. juni — Løgtingslóg (nr. 39) um broyting í midlertidige bestemmelse nr. 34, 28. oktober 1940 »om tilsyn med STÆRKSTRØMSANLÆG.

1 § 1, petti 1, verður broytt til: Heimildin, sum elektricitetsráðið og royndar-ráðið hava viðvikjandi elektriskum sterkstreymsværkum og sterkstreymstílfari eftir kgl. fyriskipan frá 27. marts 1936, sum setur lóg nr. 169 frá 11. mai 1935 »om elektriske stærkstrømsanlæg« í gildi fyri Føroyar, verður at røkja av eini el-nevnd. Í hesi nevnd sita ein lögfrøðingur, valdur av landsstýrinum, ein umboðsmaður fyri landsverkfrøðingskrivstovuna, valdur av landsstýrinum, ein umboðsmaður fyri el-innleggjararnar, valdur av Føroya el-innleggjarafelag, driftsleiðarin fyri S.E.V., driftsleiðarin fyri Tórshavnar el-værk, driftsleiðarin fyri Klaksvíkar el-verk og driftsleiðarin fyri el-felagið Suðuroy. Tann av landsstýrinum valdi lögfrøðingur er formaður nevndarinnar. Starvstíðarskeið limanna verður sett til 6 ár.

2 §1, petti 3, verður broytt til: Útreiðslurnar av virki nevndarinnar verða goldnar av landskassanum.

3. juli. — Socialm. cirk. om nordisk konvention om SOCIAL TRYGHED.

Den 15. september 1955 undertegnedes i København en konvention mellem Danmark, Finland, Island, Norge og Sverige om social tryghed. Denne konvention er efter at være ratificeret af alle de deltagende lande trådt i kraft den 1. november 1956. Konventionen er bekendtgjort ved udenrigsministeriets bekendtgørelse nr. 60 af 2. oktober 1956 (Lovt. C.). Konventionens danske tekst er trykt som bilag til nærværende cirkulære.¹

Konventionen omfatter ifølge afsnit I ydelser, som efter den i vedkommende land til enhver tid gældende sociale lovgivning og i forbindelse hermed stående bestemmelser udredes ved alderdom, nedsat erhvervsevne, sygdom, ulykkestilfælde og erhvervssygdomme, arbejdsløshed, svangerskab og fødsel samt til børn, efterlevende og trængende.

I afsnit II behandles de forskellige ydelser i en række specialkapitler. Kapitel I omhandler ydelser ved nedsat erhvervsevne, til efterlevende og ved alderdom, kapitel II ydelser ved sygdom, kapitel III ydelser ved ulykkestilfælde og erhvervssygdomme, kapitel IV ydelser ved arbejdsløshed, kapitel V ydelser ved svangerskab og fødsel, kapitel VI børnebidrag, kapitel VII forskudsvis udbetaling af underholdsbidrag og kapitel VIII hjælp til trængende. I slutprotokollen til konventionen findes for hvert af de kontraherende lande en vejledende fortegnelse over de ydelser, som falder ind under de enkelte kapitler.

Konventionen angår statsborgere fra de kontraherende lande under ophold i et andet af landene. Ligestillet med disse er ifølge art. 25 personer, som ikke har statsborgerret i noget land, men som senest har været statsborgere i et af de nordiske lande. Den omhandlede personkreds stilles lige med opholdslandets egne statsborgere. For visse ydelsers vedkommende er ligestillingen dog knyttet til særlige betingelser. Sådanne betingelser kan imidlertid ikke komme til anvendelse på *islandske statsborgere*, som den 6. marts 1946 var bosat på Færøerne eller i den øvrige del af riget eller har været bosat her på noget tidspunkt inden for de sidste 10 år før nævnte dato, idet denne gruppe af islandske statsborgere ifølge lov nr. 205 af 16. maj 1950 om ophævelse af Dansk-islandsk For-

¹) Udelades her.

1958 3. juli

bundslov m. m. (kundgjort på Færøerne den 13. december 1950) under ophold på Færøerne i enhver henseende nyder lige ret med danske statsborgere.

Ved konventionen har man samlet og ajourført de hidtil mellem de nordiske lande indgåede konventioner vedrørende den sociale lovgivning, hvilke konventioner — bortset fra overenskomsterne inden for sygeforsikringens og arbejdsløshedsforsikringens område — er bortfaldet ved den nye konventions ikrafttræden jfr. art. 37.

Af nye betydningsfulde områder har konventionen medtaget enkepension, ydelser til børn af enker og enkemænd samt forskudsvis udbetaling af underholdsbidrag.

Endvidere fremhæves, at det krav om gensidighed mellem de kontraherende lande, som har været stillet i de hidtidige overenskomster, er blevet væsentligt lempet. Efter den nye konvention anses den fornødne gensidighed således for tilvejebragt, når blot et land med hensyn til de ydelser, som landet efter sin lovgivning har, ligestiller statsborgere fra andre nordiske lande med egne statsborgere. Uanset at et land ikke har nogen lovgivning om enkelte af de ydelser, som omhandles i konventionen, f. eks. enkepension, vil statsborgere fra vedkommende land under ophold i et andet nordisk land, som efter sin lovgivning udreder sådanne ydelser, i kraft af konventionen og på de heri anførte betingelser opnå ret til disse ydelser. Idet man iøvrigt henviser til konventionens og slutprotokollens tekst, skal man med hensyn til de kapitler, som måtte have særlig interesse for Færøerne meddele følgende:

A. Ydelser ved nedsat erhvervsevne samt ved alderdom, jfr. konventionens afsnit II, kap. I.

1) Bopæl på Færøerne.

For at kunne få rente efter de færøske love om aldersrente eller invaliderente må pågældende statsborger fra et andet nordisk land på det tidspunkt, da begæring om rente fremsættes, være bosiddende på Færøerne. Derudover kræves ifølge art. 2 for at kunne få tilkendt invaliderente, at pågældende enten har opholdt sig på Færøerne eller i den øvrige del af riget uafbrudt i tilsammen mindst 5 år, umiddelbart før begæring om rente bliver fremsat, eller at han har opholdt sig her i mindst 1 år umiddelbart før begæringens fremsættelse og under dette ophold i mindst 1 år har været fysisk og psykisk i stand til at udøve et normalt erhverv.

For at kunne få tilkendt aldersrente må pågældende ifølge art. 4 have opholdt sig på Færøerne eller i den øvrige del af riget 5 år, umiddelbart før begæring om aldersrente fremsættes.

Midlertidigt fravær fra riget indenfor de angivne tidsrum kommer ikke i berægtning, jfr. art 30.

Ifølge slutprotokollens afsnit B, pkt. 4, forstås ved midlertidigt fravær i forbindelse med kravet om 5 års ophold fravær, som hver for sig ikke strækker sig udover 4 måneder, og i forbindelse med kravet om 1 års ophold fravær, som hver for sig ikke strækker sig udover 1 måned. Dog kan i begge tilfælde også et fravær af længere varighed betragtes som midlertidigt, når særlige grunde taler derfor. Således kan der tages hensyn til varigheden af pågældendes samlede ophold her i riget og grunden til fraværet.

Bestemmelserne i art 30 og i slutprotokollen betyder, at midlertidigt fravær ikke medfører, at en ny 5-årig eller 1-årig periode begynder at løbe ved hjemkomsten efter det midlertidige fravær. På den anden side kan de midlertidige fraværsprio-der ikke medregnes ved beregningen af opholdstiden. Kun den egentlige opholdstid på Færøerne og i den øvrige del af riget kan tages i betragtning.

For at konstatere, om opholdsbetingelsen er opfyldt, må kommunalbestyrelsen gennem vedkommende folkeregister indhente attest for, at den pågældende har opholdt sig på Færøerne eller i den øvrige del af riget i de fastsatte tidsrum før begæringens fremsættelse.

Medens opnåelse af invaliderente er betinget af en vis opholdstid, vil *ydelser efter den færøske invaliderentelovs § 21* kunne tilkendes, blot pågældende har fast bopæl på Færøerne (art 2, sidste stk.).

2) *Medlemsskab af invalideforsikringen.*

Adgangen til *invaliderente og ydelser efter den færøske invaliderentelovs § 21* er betinget af medlemsskab af invalideforsikringen. Optagelse i forsikringen vil kunne ske indtil det fyldte 65. år.

Begæring om optagelse i forsikringen må være ledsaget af dokumenter, der kan tjene til at fastslå statsborgerforholdet, eller af bekræftede afskrifter af sådanne dokumenter.

3) *Øvrige forhold.*

Iøvrigt gælder i det hele for adgang til ydelserne ved nedsat erhvervsevne og ved alderdom de samme betingelser som for danske statsborgere, således f. eks. også betingelserne efter den færøske aldersrentelovs § 2 og den færøske invaliderentelovs § 4, stk. 1. Om nødvendigt må kommunalbestyrelsen fra vedkommende andet nordiske land indhente oplysninger til brug ved afgørelsen af, om betingelserne er opfyldt.

De af konventionen omfattede personer, der oppebærer invaliderente i medfør af den færøske invaliderentelov, overgår ved det fyldte 65. år til aldersrente efter reglerne i den færøske lovgivning, jfr. art. 4 stk. 2.

Udgifterne til de her omhandlede ydelser, der refunderes som tilsvarende ydelser til danske statsborgere, opføres på sædvanlig måde i renteregnskaberne.

B. *Børnebidrag, jfr. konventionens afsnit II, kap. VI.*

Ifølge konventionens art. 17, stk. 2, gælder for statsborgere fra et af de kontraherende lande med hensyn til bl. a. ydelse af særlige bidrag til børn af enker og enkemænd m. fl., forældreløse børn og børn født udenfor ægteskab samme regler og samme betingelser som for landets egne statsborgere.

De ydelser, der for Færøernes vedkommende kommer i betragtning i henhold til den nævnte artikel, er ifølge slutprotokollens afsnit C, VI, bidrag til børn af enker og enkemænd m. fl. samt til forældreløse børn i henhold til anordning nr. 101 af 18. marts 1949 for Færøerne om børnebidrag til enlige forsørgere m. m. kap. II.

C. *Forskudsvis udbetaling af underholdsbidrag, jfr. konventionens afsnit II, kap. VII.*

Ifølge konventionens artikel 18 gælder for statsborgere fra et af de kontraherende lande med hensyn til bidragsforskud i et andet af landene samme betingelser og samme regler som for landets egne borgere.

Efter art. 19, stk. 1, skal et bidragsdokument, der er udstedt i et af de kontraherende lande, og som i dette land danner grundlag for retslig inddrivelse af bidrag anses som gyldigt grundlag for bidragsforskud i de andre lande. I samme artikels stk. 2 er det endvidere bestemt, at for så vidt det dokument, hvorpå retten til bidrag støttes, ikke består i en beslutning af en domstol eller en anden offentlig myndighed, skal dokumentet efter regler, der fastsættes af de øverste forvaltningsmyndigheder, være forsynet med attestation for, at det i det land, hvor det er udstedt, kan danne grundlag for inddrivelse hos den bidragskyldige.

Idet man, for så vidt angår de med henblik på ratifikation af konventionen foretagne ændringer i kgl. anordning nr. 101 af 18. marts 1949 for Færøerne om børnebidrag til enlige forsørgere m. m., skal henvises til den ved kgl. anordning for Færøerne nr. 157 af 1. juni 1956 i fornævnte anordning indføjede § 32 A samt til de indføjede ændringer i anordningens §§ 45 og 47, og idet man med hensyn til området for adgangen til forskudsvis udbetaling henviser til afsnit C, VII, i slutprotokollen til konventionen, skal man meddele følgende om den herefter gældende ordning:

1) *Forskudsvis udbetaling af bidrag på Færøerne til statsborgere fra de øvrige nordiske lande på grundlag af et dansk (færøsk) bidragsdokument.*

1958 3. juli

Af konventionens art. 18 følger direkte, at udbetaling af bidragsforskud på Færøerne til statsborgere fra de øvrige nordiske lande kan finde sted på grundlag af et dansk (færøsk) bidragsdokument under samme betingelser og efter samme regler, som gælder for danske statsborgere.

2) *Forskudsvis udbetaling af bidrag på Færøerne på grundlag af et bidragsdokument udfærdiget i et andet nordisk land.*

Efter konventionens art. 19, jfr. art. 18, kan forskudsvis udbetaling efter de på Færøerne iøvrigt gældende regler endvidere finde sted på grundlag af de forannævnte bidragsdokumenter, udstedt i de andre nordiske lande. Idet iøvrigt henvises til det nedenfor anførte, skal særlig bemærkes, at der ikke vil kunne udbetales større beløb end det, anordningen med senere bekendtgørelser giver hjemmel for, uanset om bidragsdokumentet eventuelt måtte lyde på et større beløb, og uanset om der eventuelt måtte være adgang til i et af de andre nordiske lande at få udbetalt et større beløb.

For så vidt det udenlandske bidragsdokument lyder på et beløb, der — omregnet til dansk (færøsk) mønt — er mindre end normalbidraget, bør fradragreglerne i anordningens § 13 praktiseres således, at fradraget sker i et til normalbidraget svarende beløb. I dette tilfælde vil bidraget ifølge det udenlandske bidragsdokument altså kun blive nedsat i det omfang, fradraget i normalbidraget fører til et beløb, der er mindre end bidragsdokumentets pålydende omregnet til dansk (færøsk) mønt.

Med de anførte begrænsninger skal — efter omregning til dansk (færøsk mønt) — udbetaling imidlertid finde sted med det beløb, bidragsdokumentet lyder på, eventuelt det beløb, som i forbindelse med sagens behandling påføres dokumentet af myndighederne i andragerens eget land.

Der vil ikke med hjemmel i konventionen kunne foretages forskudsvis udbetaling af bidrag for en periode, der ligger forud for konventionens ikrafttrædelsesdato.

De dokumenter, der i henhold til konventionens art. 19 vil kunne danne grundlag for forskudsvis udbetaling af bidrag på Færøerne, er for *Finlands* vedkommende:

1. Domme.
2. Aftaler godkendt af vedkommende socialnævn om bidrag i henhold til den finske lov om børn uden for ægteskab.
3. Aftaler mellem ægtefæller i henhold til den finske ægteskabslov om familiens underhold.

Kun for de under 3 nævnte underholdsaftalers vedkommende må attestation i henhold til art. 19, stk. 2, indhentes. Attestationen foretages af socialministeriet, Helsingfors, hvortil henvendelser om tvivlsspørgsmål vedrørende det forelagte bidragsdokument, herunder om bidragets størrelse, også iøvrigt må rettes.

Islands vedkommende vil følgende dokumenter kunne danne grundlag for forskudsvis udbetaling:

1. Domme.
2. Bidragsresolutioner, udstedt af sysselmænd eller byfogder.
3. Bidragsaftaler, attesteret af samme øvrigheder.
4. Separationsbevillinger, udstedt af samme øvrigheder.
5. Skillemissegreve, der udstedes af justitsministeriet.

Kun for de under 3 nævnte bidragsaftalers vedkommende må attestation i henhold til art 19, stk. 2, indhentes. Attestationen skal i dette tilfælde indhentes gennem socialministeriet i Reykjavik.

Ifølge islandsk lov må en bidragsresolution aldrig lyde på et lavere beløb end børnerenten i henhold til den islandske folkeforsikringslov. Børnerenten er pr. år 2400 isl. kr. i første prisområde og 1800 isl. kr. i andet prisområde, hvortil kommer tillæg i henhold til pristallet. Alle købstæder og kommuner med mindst 2000 indbyggere hører til første prisområde, og alle andre kommuner hører til

andet prisområde. Om der til en islandsk statsborger på Færøerne skal udbetales det større eller mindre beløb, må herefter også bero på, om vedkommende færøske kommune har 2000 indbyggere eller derunder.

Såfremt det ved begæring om forskudsvis udbetaling af bidrag på grundlag af et islandsk bidragsdokument ikke af dette måtte fremgå, hvor stort et beløb der vil være at udbetale, eller der måtte være tvivl om, hvorvidt det anførte beløb fortsat er gældende, kan dokumentet tilsendes socialministeriet i Reykjavik med begæring om at foranledige dokumentet påført oplysning om størrelsen af det bidrag, hvortil pågældende er berettiget. Til brug ved afgørelsen af dette spørgsmål må det ved fremsendelsen tillige oplyses, i hvilken kommune den bidragsberettigede har ophold og antallet af indbyggere i denne kommune ved den sidst stedfundne folketælling.

For Norges vedkommende vil følgende dokumenter kunne danne grundlag for forskudsvis udbetaling af underholdsbidrag på Færøerne:

1. Bidragsforelæg, udfærdiget af vedkommende fylkesmand, vedrørende børn uden for ægteskab.

2. Domme eller afgørelser af en administrativ myndighed (fylkesmand eller departement), der fastsætter bidrag til børn født i ægteskab.

3. Aftaler om bidrag til børn født i ægteskab.

Kun for så vidt angår de under 3 nævnte bidragsaftaler, bliver attestation i henhold til konventionens art. 19, stk. 2 fornøden. Attestationen foretages af vedkommende fylkesmand.

For at et bidragsforelæg kan anses for gyldigt, må det enten være vedtaget af pågældende, eller han må have oversiddet fristen for anlæggelse af faderskabs- eller bidragssag eller i en sådan sag være dømt som fader eller som bidragspligtig.

Det vil som regel fremgå af dokumentet, om en af disse gyldighedsbetingelser er opfyldt, ligesom også en senere ændring af bidragssatsen sædvanligvis vil fremgå af dokumentet. Er dokumentet oversendt direkte fra en offentlig myndighed i Norge, kan man i realen uden videre lægge det angivne beløb til grund for udbetalingen. Er dette ikke tilfældet, og såfremt der måtte være tvivl om dokumentets gyldighed, om hvorvidt bidragspligten fortsat består, eller om dokumentet lyder på det rigtige beløb, bør dette sendes til vedkommende fylkesmand, der har udfærdiget det, for at det kan blive undersøgt, om betingelserne for inddrivelse stadig er til stede, og om det anførte bidragsbeløb fortsat er gældende.

Er der tvivl om, til hvilken fylkesmand henvendelsen skal rettes, kan sagen sendes til *socialdepartementet i Oslo* med anmodning om at foretage det videre fornødne.

For Sveriges vedkommende vil følgende dokumenter kunne danne grundlag for forskudsvis udbetaling af bidrag på Færøerne:

1. Beslutning af en domstol.

2. Aftaler.

Kun for så vidt angår aftaler om bidrag, bliver attestation i henhold til konventionens art. 19, stk. 2, fornøden. Attestationen kan bl. a. foretages af socialstyrelsen eller lensstyrelse, udenrigsdepartementets retsafdeling samt af en svensk legation eller lønnet svensk konsul i de øvrige nordiske lande.

Et svensk bidragsdokument vil altid lyde på en forpligtelse for den bidragspligtige til at betale et bestemt beløb. Da beløbet imidlertid fra tid til anden ændres på grund af prisniveauets svingninger, bør et svensk bidragsdokument, på grundlag af hvilket der begæres bidrag udbetalt på Færøerne, tilsendes en af de fornævnte svenske myndigheder til påtegning om forhøjelse eller nedsættelse af beløbet, såfremt der måtte være formodning om, at forhøjelse eller nedsættelse har fundet sted siden sidste fastsættelse af beløbet.

Man skal i overensstemmelse med foranstående anmode landfogden på Færøerne om, når der begæres udbetalt bidrag i henhold til de heromhandlede bestemmelser, *nøje at undersøge, om det forelagte bidragsdokument er af den oven-*

1958 3. juli

navnte art, samt om, når attestation på dokumentet er fornøden, eller der iøvrigt foreligger tvivl med hensyn til bidragsdokumentet, forinden bidrag udbetales, at søge dette forelagt for vedkommende udenlandske myndighed. Drejer det sig om et *finsk eller islandsk bidragsdokument*, bør der endvidere, inden udbetaling finder sted, søges fremskaffet en *autoriseret oversættelse* af dokumentet. ...

Efter forskudsvis udbetaling af et bidrag på Færøerne på grundlag af et bidragsdokument udfærdiget i et af de øvrige nordiske lande må *den udbetalende myndighed påse, at det udbetalte beløb inddrives hos den bidragspligtige*.

Spørgsmålet om den fremgangsmåde, der endelig vil være at følge ved inddrivelsen, er stadig genstand for forhandling med de øvrige deltagende lande samt med justitsministeriet. Har bidragspligtige ophold i et andet af de nordiske lande, kan inddrivelse imidlertid indtil videre ske efter principperne i kgl. anordning nr. 24 af 6. februar 1954 om inddrivelse af underholdsbidrag, fastsatte i Danmark, Finland, Island, Norge eller Sverige, jfr. justitsministeriets cirkulære nr. 15 af 10. februar 1954, afsnit II. I tilfælde, hvor den bidragspligtige har ophold i det land, hvori bidragsdokumentet er udfærdiget, skal kravet om inddrivelse dog være ledsaget af en skriftlig erklæring fra den bidragsberettigede om, at den udbetalende myndighed er indtrådt i den bidragsberettigedes krav mod den bidragspligtige; begæring om inddrivelse bør desuden være ledsaget af en bekræftet afskrift af bidragsdokumentet.

Såfremt inddrivelse hos den bidragspligtige viser sig uigennemforlig, følger det af art 32, at der ikke skal ydes refusion af de ydede bidragsforskud fra et andet nordisk land.

Man skal endelig henlede opmærksomheden på, at der intet er til hinder for, at der for en dansk statsborger (færing) kan ske forskudsvis udbetaling af bidrag på Færøerne på grundlag af et af de nævnte bidragsdokumenter, udfærdiget i et andet nordisk land.

3) *Forskudsvis udbetaling af bidrag i et andet nordisk land på grundlag af dansk (færøsk) bidragsdokument.*

For så vidt angår de danske (færøske) *bidragsdokumenter*, der vil kunne danne grundlag for forskudsvis udbetaling af bidrag i de øvrige nordiske lande, nemlig domme, overøvrighedsresolutioner og aftaler, kræves der i henhold til konventionens art. 19 stk. 2 kun attestation for aftaler, og efter praksis kun attestation for sådanne aftaler, der ikke allerede er godkendt af overøvrigheden.

Denne *attestation*, der ikke skal lyde på, at dokumentet kan danne grundlag for inddrivelse af bidraget hos den bidragsskyldige, vil — efter begæring af vedkommende udbetalende myndighed eller af den bidragsberettigede — være at udfærdige af socialministeriet.

I de tilfælde, hvor bidragsdokumentet lyder på »*det til enhver tid gældende normalbidrag*», vil socialministeriet — på begæring af den udbetalende myndighed eller af den bidragsberettigede — ved påtegning af bidragsdokumentet give *oplysning om størrelsen* af det på det givne tidspunkt *gældende bidrag*.

Ved fastsættelsen af bidragets størrelse vil ministeriet anvende henholdsvis det for *København m. v.* gældende normalbidrag det for *købsteder m. v.* gældende normalbidrag eller det for *det øvrige land* gældende normalbidrag, alt eftersom barnet har bopæl i et *hovedstadsområde*, en *købstadlignende bebyggelse* eller i et *landdistrikt*. Foreligger der ikke oplysning om i hvilken af de nævnte arter af bebyggelse barnet har ophold, vil der blive givet oplysning om størrelsen af normalbidraget i samtlige kommunegrupper.

D. *Hjælp til trængende, jfr. konventionens afsnit II, kap. VIII.*

Efter konventionen har hvert af de nordiske lande pligt til at yde hjælp til trængende statsborgere fra et af de øvrige lande på samme måde og efter samme regler, som gælder for landenes egne statsborgere. Det fremgår af slutprotokollen, hvilke former for hjælp der for tiden er omfattet af konventionen. For Færøernes vedkommende skal man henvise til slutprotokollens afsnit C, VIII.

3. juli 1958

Udgifterne ved hjælp skal i deres helhed bæres af opholdslandet, jfr. art. 32, og vil for Færøernes vedkommende blive refunderet af statskassen i det omfang, tilsvarende udgifter vedrørende færinger refunderes af den danske statskasse.

Reglerne om hjemsendelse findes i art 21-24. Opholdslandet kan herefter kun kræve den trængende hjemsendt, hvis der er tale om varig hjælp, d. v. s. i mindst 1 år, jfr. nærmere slutprotokollens pkt. B. 5. Hjemsendelse kan dog ikke kræves, hvis den pågældende har boet mindst 5 år i opholdslandet og i dette tidsrum har holdt sig fri af varig hjælp. Midlertidig fraværelse fra opholdslandet virker ikke afbrydende, jfr. det foran under A) 1) anførte om bestemmelsen i art. 30 og i slutprotokollens pkt. B. 4.

Beslutningen om, hvorvidt en trængende skal kræves hjemsendt, træffes af socialministeriet efter indstilling fra vedkommende færøske myndigheder og rigsombudsmanden på Færøerne.

Særlig for så vidt angår understøttelse til danske statsborgere (færinger), der under ophold i Finland, Island, Norge og Sverige kommer i trang, bemærkes følgende:

Såfremt en dansk statsborger (færing) modtager hjælp i Finland, Island, Norge eller Sverige, og vedkommende socialministerium (socialdepartement) finder, at hjemsendelse bør finde sted, rettes der henvendelse herom til socialministeriet, som tilstiller rigsombudsmanden på Færøerne sagen. Rigsombudsmanden skal derefter ufortøvet undersøge sagen og indhente en erklæring fra det færøske lands styre. Efter herved at have tilvejebragt oplysning om pågældendes forsørgelsessted skal rigsombudsmanden tilbagesende sagen til socialministeriet med sine egne og vedkommende færøske myndigheders eventuelle bemærkninger til sagen. Ministeriet meddeler herefter vedkommende finske, islandske, norske eller svenske socialministerium (socialdepartement) svar i sagen.

Hvis det må antages, at den pågældende har forsørgelsessted i en kommune i den øvrige del af riget, sendes sagen ufortøvet til vedkommende amt, idet der samtidig gives meddelelse herom til socialministeriet.

14. juli — Reglugerð nr. 40 fyri ROYNDARSTØÐINA í HOYVÍK

1 Fyrisætið av royndarstöðini í Hoyvík er hjá landsstýrinum. Fyristøðumaður verður tilnevndur og loystur úr starvi av landsstýrinum eftir tilmæli frá nevndini eftir § 5. Fyristøðumaðurin hevur ábyrgdina av øllum rakstri royndarstöðinnar, harundir á figgjarætlan hennara verður hildin og jørð og hús væl umsitin. Fyristøðumaðurin tekur og útskeiðar tørvandi starvsfólk og fyrisetur løn teirra eftir landsstýrisins góðkenning.

2 Fyristøðumaðurin ger uppskot til gjølliga arbeiðsætlan fyri hvørt figgjarár, sum m. a. inniheldur reglur fyri tiketladum royndum í árinum. Arbeiðsætlan skal vera liðug innan 1. februar og eftir at hava verið til ummælis hjá nevndini eftir § 5 skal hon sendast landsstýrinum til góðkenningar og vera fyristøðumanninum í hendi innan 1. marts.

3 Hvussu royndarúrslitini skulu bókførast fyrisetur landsstýrið eftir samráð við royndarstjóran og nevndina eftir § 5. Avrit av øllum bókførslum, royndarúrslitum í lidna figgjarárinum skulu sendast landsstýrinum innan 30. november á hvørjum ári til varðveitslu. Fyristøðumaðurin ger upp royndarúrslitini í eini stuttari frágreiðing, sum skal hava landsstýrisins góðkenning, innan hon fer til prentingar. Fyristøðumaður og arbeiðsfólk royndarstöðinnar hava onga heimild av eintingum at almenngera royndarúrslit hennara.

4 Fyristøðumaðurin skal gera uppskot til komandi árs figgjarætlan, sum skal vera landsstýrinum í hendi innan 1. juli eftir tilmæli nevndarinnar eftir § 5.

Játtanir royndarstöðinnar á figgjarløgtingslógini verða ávístar fyristøðumanninum við $\frac{1}{4}$ fyrsta í hvørjum ársfjórðingi. Fyristøðumaðurin heldur kassaroknskap yvir allar inntøkur og útreiðslur royndarstöðinnar og ger upp roknskap fyri

1958 14. juli

hvønn lidnan mánað, sum skal sendast landsstýrinum innan 15. í næsta mánað. Reglur fyri kostarhald til arbeiðsfólk og møguligar næmingar verða gjørdar av fyrirstøðumanninum eftir góðkenning landsstýrisins. Tá figgjarár er at enda, sendir fyrirstøðumaðurin landsstýrinum inventoryvirlit, sum skal innihalda próvførslu yvir rørlurnar í árinum. Endamál royndarvirkisins er fyrst og fremst at kanna og geva svar uppá fyrispurningar, sum hava jarðabrúkarans áhuga í dagliga arbeiði hansara og serliga, hvussu hann kann fáa mest møguliga úrtøku av jørðini. Royndir vera serliga at útinna á teim lendum, sum liggja til royndarstöðina, standandi boroyndir, men kunnu eisini havast í øðrum bygðum einstøkum jarðabrúkarum til leiðbeiningar.

5 Landsstýrið setur nevnd av 4 limum. Landsstýrið velur ein, sum er formaður, og Føroya bóndafelag, Føroya búnaðarfelag og Føroya jarðarráð hvør sín. Valini galda fyri 4 ár í senn. Nevndin ger sær starvsskrá eftir góðkenning landsstýrisins.

6 Nevndin eftir § 5 er ráðgevandi hjá royndarstöðini og kann gjøgnum landsstýrið gera tilráðingar og uppskot royndarvirkinum viðvíkjandi. Samstundis fer reglugerð frá 31. august 1954 úr gildi.

21. aug. — Bek. nr. 273 for Færøerne om fastsættelse af NORMALBIDRAG for tiden fra 1. april 1958 til 31. marts 1960 samt om ændring af indtægtsgrænserne for udbetaling af underholdsbidrag til enlige forsørgere.

I medfør af bestemmelserne i § 12, stk. 1, og § 46, stk. 2 i kgl. anordning nr. 101 af 18. marts 1949 for Færøerne om børnebidrag til enlige forsørgere m. m. jfr. kgl. anordning nr. 341 af 17. juli 1950, fastsætter socialministeren herved for tiden fra 1. april 1958 til 31. marts 1960 nedenstående *normalbidrag*, som efter anordningens § 11, jfr. § 31, skal gælde med hensyn til børn såvel uden for som i ægteskab og efter anordningens § 46 med hensyn til den ugifte moders barselfærd og underhold før og efter fødslen. I henhold til bestemmelserne i samme anordning § 50 fastsætter socialministeren derhos med gyldighed fra den 1. april 1958 indtil videre nedenstående *indtægtsgrænser* for retten til at modtage forskudsvis udbetaling af underholdsbidrag samt til at modtage bidrag til en barne-moders baselfærd og underhold før og efter fødslen.

Normalbidragene til børn. For tiden fra 1. april 1958 til 31. marts 1960 fastsættes de omhandlede bidrag til følgende beløb:

For faderens (en bidragspligtigs) vedkommende	588 kr. årlig
For moderens vedkommende	396 kr. årlig

I barnets første 2 leveår forhøjes de anførte beløb med 20 pct.

Normalbidragene til moderens barselfærd og underhold før og efter fødslen. 50 kr. til barselfærden. 57 kr. månedlig til moderens underhold før og efter fødslen.

Indtægtsgrænser.

Forsåvidt den bidragsberettigede er ugift eller ikke samlever med sin ægtefælle

4380 kr.

Forsåvidt den bidragsberettigede er gift og samlever med sin ægtefælle 5230 kr

25. aug. Bek. nr. 45 om international overenskomst om LUFTFARTSTJENESTER i Grønland og på Færøerne.

IV. Del — *Radionavigationshjælpemidler.*

Følgende radionavigationshjælpemidler skal forefindes:

A. *Loran I.* Ved Skúvanes på Færøerne med følgende specifikation:

1) En komplet standard dobbelt Loran hovedstation med monitoranlæg ved Skúvanes, der sammen med hjælpestationerne ved Vik, Island, og Mangerstar, Hebriderne, yder kontinuerlig radionavigationsstjeneste i det nordøstatlantiske om-

råde með benyttelse af Loran karakterbetegnelserne 1-L-5 og 1-L-6. Stationen skal have alt fornødent udstyr, således at denne tjeneste kan ydes med et minimum af afbrydelser som følge af svigtende funktion af materiel.

Station SKÚVANES (udregnet i danske kroner.)

(1)	(3)		4	(5)	(6)
	(2)	Godkendt anlægsværdi på hvilken den årlige afskrivning beregnes			
	Bygninger med tilbehør	Udstyr	Afskrivnings- og forsikringsbeløb pr. 31/12 1956 fradraget fornyelsesinvesteringsbeløb	Godkendt endnu ikke afskrevet værdi pr. 1/1 1957	Dato for begyndelse af afskrivning
1. Bygninger med tilbehør	454.117,90		221.737,61	232.380,29	1. jan. 1957
3. Maskiner og værktøj		70.000,00	54.250,00	15.750,00	«
5. Kommunikationsudstyr		437.000,00	271.166,67	165.833,33	«
8. Køretøjer		20.000,00	5.666,67	14.333,33	«
i alt	454.117,90	527.000,00	552.820,95	428.296,95	

Tillæg III. Afsnit I. 4. Det faste personale, der kan belastes tjenesterne, må ikke overstige nedennævnte antal.

IV. Radionavigationshjælpemidler: Skúvanes: teknisk personale 15, andet 2, ialt 17.

18. sept. — Kunngerð nr. 44 um UPPKREVJING AV GJØLDUM v. m. eftir lögtingslóg nr. 23 frá 11. februar 1950 við seinni broytingum.

Eftir heimild í lögtingslóg nr. 23 frá 11. februar 1950 um innflutningsgjöld v. m. írissetur landsstýrið fylgjandi:

A. Um skip, áðrenn tað kemur at tollstöð.

1. So skjótt skip nærkast so mikið landi, at tollreglan fær havt eftirlit við tí, skal tað geva seg undir eftirlit. Um tollestirlitið ger vart við, at tað ætlar ser umborð, má eingin bera seg undan, tá tað gevur seg til kennar (við eyðkennum: búna tollskelti o.t.), men skipari og manning skulu steðga skipinum, vera beinasamir og geva upplýsingar um skip og farm tá ið tollestirlitið krevur tað alt undir sekt eftir borgelig straffelov frá 15. april 1930, §§ 119 og 121 smbr. lóg nr. 87 frá 15. marts 1939 § 1.

2. Kemur skip til pláss innanoyggja, stendur tað tollestirlitinum frítt at eftirkanna farmin, men um gjørligt uttan at bróta upp lastina, og seta innsigil á, og at fara við skipinum til uppskipingarstað. Hvørt skip, sum kemur uttanífrá, eigur sum fyrstu havn at seta inn á eina av teim niðanfyrri tilskilaðu eftirlitshavnum og fara ikki aðrastaðnis fyrr enn eftirlit hevur verið.

Sum eftirlitshavnir eru hesar: Tórshavn, Klakksvík, Fuglafjørður, Vestmanna, Sørvágur, Miðvágur, Tvøroyri, Vágur. Utanfyri avgreiðslutið tollreglurnar (kl. 8—17) um gerandið dagar eiga innkomandi skip ikki at leggja at bryggju, uttan

1958 18. sept.

so at tolleftirlitið hefur fingið boð frammanundan. Til tess, at tolleftirlitið kann koma tilstedis, eigur tað at fáa boð, innan avgreiðslutiðin er úti. Undir hesa reglu koma tó ikki skip, sum eru í havsneyð o. t., men skiparin stendur altíð til svars fyri, at vørun fara ongar frá bordi, fyrr enn tollreglan hefur givið loyvi til tess frammanundan. Brot móti hesum eru at javnmeta við smoghandil.

3 Tá ið tolleftirlitið er ytst á einum firði til tess at innsigla skip., sum koma inn, eiga tey at leggja at hesi støð, tí annars koma tey undir sekt fyri ólógliga uppskiping og fering eftir § 16 í hesi kunngerð.

4 Skip sum koma, eiga eins og tey, sum fara, at leggja at tolleftirlitsstøð til eftirlits, tá tað verður kravt.

5 Treytað verður loðsum og havnarumsjónarmonnum, tá ið tolleftirlitið krevur tað, ikki bert at siga alt, teir vita um skip undir landi ella oyggjanna millum, men eisini sjálvkravdir at siga næsta tolleftirlitið frá, tá ið teir eru varugir við, at skip óneyðugt steðgar ella ólógliga skipar upp ella inn.

6 Tað verður hildið ikki at vera ólóglig uppskiping, um loðsur tekur við sær einstakar tollskyldugar vørun frá skipi, hann hefur loðsað, sum samsýning fyri starv sitt, um virðið er ikki størri enn loðsgjaldið, og hann visir næsta tollstað vørunar og greiðir innflutningsgjaldið.

B. Um skip við tollstøð.

7 Skip, sum kemur at tollstøð, skal leggja at bryggju ella ankra á vanligari ankarleið.

8 So skjótt ankar er fallið, ella skip hefur lagt at bryggju, skal skiparin ansa eftir, at tolleftirlitið fær boð, at skipið er komið, hvaðani tað kemur, hvat tað hefur inni ella um tað er tómt.

9 Tó fer tolleftirlitið umborð beinanvegin at eftirkanna ella seta innsigli á eftir teim forskriftum, sum givnar eru fyri hesum.

10 Skiparin hefur skyldu at leiðbeina tolleftirlitið umborð, um tað verður kravt, og at vísa á allar sjónligar ella loynligar dyr ella smogur sum ganga til lastina, og eisini hvørja goymslu, sum nýtast kann at hava vøru í.

11 Fyri hvørja dyr ella smogu til lastina, sum duldar eru burtur, verður bóttin kr. 10.— av hvørjum tonsi av bruttotsatalinum eftir meting tollreglurnar í hvørjum einstokum føri. Sama verður sektin, tá ið skipslúkurnar ella aðrar ávistar smogur til last ella onnur goymslurúm vísa seg at hava leysar karmar, falskar boltar ella okkurt, sum ger tað gjørligt at koma uttanum innsigli, og tað uttan mun, um tað verður próvført, at onki tollsvik er innt. Verður rakt við goymslurúm, sum er ikki ávíst, verður sektin kr. 1.000.— fyri hvønn kubikkmetur (tó í minsta lagi kr. 200.— fyri hvørja burturdulda goymslu) av støddini, eisini um tey tá vøru tómt ella høvdu vørun, sum koma ikki undir toll. Hevur hon afturímóti óloyviligar ella tollskyldugar vørun, verður tilík vøra inndrigin, antin innflyting er loyvd ella ikki og uttan mun, um vøra av nakað sama slag er givin upp at vera millum hin farnin, hóast hon er ikki at finna har. Haraftrat verður komið undir sekt, sum landsstýrið fyrisetur.

12 Fyrr enn eftirkanning er liðug, vørunlisti og farmaskrá latin gjaldstovuni ella sýslumanni, kemur uppskiping av vøru undir sekt sum ólóglig, um so er, at serstakt loyvi er ikki givið.

13 Meðan eftirkanning av ferðafólki ella skipi fer fram og eisini í øðrum før-um, tá ið fólk kunnu ætlast at tarna eftirkanningini, kann tollreglan byrgja fyri, um neyðugt við atstøðu frá lögregluni.

14 Øll uppskiping av vøru uttanífrá skal fara fram í Tórshavn, har sýslumaður er, ella á plássum, sum landsstýrið fyrisetur. Um so er, at skip ynskir at skipa upp á øðrum stað, kann næsta tollstøð geva tilíkt loyvi. Møguligar útreiðslur av tilfari uppskiping, t. d. samsýningar, dagpeningur o. t. kemur hann undir at rinda, sum biðið hefur undantaksloyvi. Landsstýrið kann geva virkjum, sum ynskja tað, fast loyvi fyri skipum sínum at skipa upp á øðrum støðum, møguligt við nærri fyrsettum treytum. Umsókn um tilík loyvir skulu stílast til Føroya landsstýri og send-

ist Føroya gjaldstovu. Øll loyvir, sum higartil eru givin, vera ógyldug samstundis sum henda kunngerð kemur í gildi.

C Skipsskjøl, Uppskiping og fyrisetingar um proviant.

15 Skip, sum kemur uttanífrá, skal lata tollstøðini farmaskrá og úr Danmark eisini tollseðil, og haraftrat, um so er, tað verður kravt, skrivliga váttan fyri ótollaðan proviant v. m., sum tikin er í seinastu havn. Umframt nevndu skjøl skal skiparin lata tolleftirlitinum eina váttan undir trúartreytum, at í skipinum ERU ikki aðrar goymslur, sum høla kunnu vøru, ella aðrar dyr ella smogur til lastina enn tær, hann hevur víst, og sum tolleftirlitið hevur kannað og innsiglað, og at skipið hevur ikki aðrar vøru til Føroya enn tær, sum eru í teim eginligu lastrúmum og standa á farmaskránni (generalangivelse) og endaliga at bert ein gjølla tilskilað nøgd av vørum, sum kemur undir toll í Føroyum.

16 Einhvør óboðað uppskiping ella ferming á øðrum stað og á øðrum rað enn her fyrisett, herundir eisini umskiping úr einum fari í annað nærindis (innanfyri mark) er ólóglig, tilík uppskiping v. m. kemur undir sekt, kr. 50.— tá ið farið er 2 tons og minni, og tá farið er omanfyri 2 tons, kr. 50.— fyri tey fyrstu 2 og síðani kr. 2.— fyri hvørt tons upp í 100, og harumframt verður alt, sum uppskipað er o. t. inndrígíð, um so er, at tað er óloyvilig ella tollskyldug vøra og landskassin kundt verið svikin fyri gjöld síni. Harnæst kemur so sekt eftir reglum, sum landsstýrið fyrisetur. Um so er, at tað verður neyðugt at kasta vøru út ella skipa upp vøru á øðrum stað enn fyrisett, má skiparin fyri viðkomandi tollstøð vátta, at tað var neyðgt og siga frá, hvussu farið var fram, fyri at sleppa undan sekt.

17 Um uppskipað ella fermt verður á ymsum støðum og úr ella í ymisk før á somu ferðini, kemur hvør uppskipingin o. t. sær undir sekt eftir tonsatalinum.

18 Ongin tollur verður tikin av provianti og øðrum skipsvistum, sum skip og flogfør, sum koma til Føroya við farmi ella ferðafólki hava inni, og heldur ikki av tí, sum fremmand og donsk ríkisskip hava inni til nýtslu, meðan tey eru í Føroyum ella seinni. Tann parturin av drykkjuvørum, vektprocent $2\frac{1}{4}$ alkohol ella omanfyri, sum farma- ella ferðamannaskip hava inni, og sum er ikki ætlaður til innflytingar, verður innsiglaður, tá ið skipið kemur. Tó kunnu tilíkar nøgdir verða undantiknar, sum eftir kostreglunum fara til matna hjá manning, meðan skipið er statt í Føroyum. Av øðrum sløgum av proviantinum, sum kemur undir regluna í lógarinnar § 1, hevur tolleftirlitið rætt til, um tað verður hildið neyðugt, at innsigla so mikið, sum eftir støðini av manning og støðginum, kann ætlast at vera óvmikið til nýtslu, meðan skipið er her.

D. Sigling oyggjanna millum.

19 Tilík skip eru vanliga ikki undir eftirkanning av tollregluni. Um skip kemur uttanífrá við farmi, og/ella ótollaðum vørum inni til nýtslu umborð, kemur tað undir eftirkanning av tollregluni, meðan tað hevur tilíkar vøru inni. Fer tilíkt skip ikki avstað aftur nakað skjótt, kann tollreglan krevja, at vøurnar koma undir tollin.

E. Skip, sum fara av landi.

20 Ongin avgreiðsla krevst av skipi, sum fer avstað hiðani, men tað skal sigast frá í góðari tíð frammanundan, nær og hvaðani farið verður. Aðrenn fráfarin skal tollreglan hava lista yvir farm, sum skip hevur inni.

INNFLUTNINGUR.

21 Fakturi skal fylgja øllum vørum, sum innflytast skulu til Føroyar sum farmur ella postur. Hesin fakturi ella eftirskjal av honum eigur at vera latin tollregluni, sum heimild hevur at krevja, at móttakarinn undir trúartreytum váttar, at viðkomandi fakturi er beinur.

22 Vøru, sum koma sum farmur, verða tollaðar eftir faktura, sum fylgir við, og um grundir eru til tess, samanborið við skjøl, sum tollreglan heldur tørva undir tollingini (t. d. vøru-listi, generalangivelse og farmabrøv uppá viðkomandi vøru).

23 Á hvørjum faktura uppá eina sending skulu vørusløgini vera gjølliga tilskilað og til fulnar. Vøru, sum koma undir vørusløgini í lógarinnar § 1, skulu á

1958 18. sept.

fakturanum eisini hava tilskilað vørunøgd (tal, mál og vekt) og virði (søluprís). Vørur, sum koma undir lóginnar § 1— nr. 5 — 10 (spirituosa og spritt, neman fullt denaturerað spritt), skulu eisini hava tilskilað rúmprocent. Um tilík tilskiling vantar, og megin ikki á annan hátt er nóg skilliga próvførd, kann gjaldið verða kravt eftir hægsta tollstigi, uttan so, at innflytarin letur innihaldið kannað og síðani fyrileggur gjaldstovuni ella sýslumanni álitandi prógv um megina. Spiritus, sum apotek flyta inn sum medicintilfar, tørvar onga tilskiling á vørulestanum um megina. Ivamál, sum standast av vantandi upplýsingum í fakturunum, koma tollregluni til góðar, og um tað bert er viðfáningur ella av øðrum orsökum ongin grund er at endurrinda tollin, verður heldur ongin endurrinding seinni, sjálvt um tað eftirsíðani verður próvført, at vøran er komin undir hægsta tollstig. Um so er, at móttakari vil ikki hava vøru tollaða eftir fyrrnevndu reglu, má hann útvega ívantanandi upplýsingar (møguligt nýggjan fullgóðan faktura) frá sendaranum, áðrenn hon verður tollað.

24 Tollreglan eigur annars altíð heimild at eftirkanna vørur, sum komnar eru. Í slíkum førum má móttakari pakka upp og samanaftur, umframt at hann útvegar tey amboð, sum tørva til vígingar og mál.

25 Vørur, sum koma við posti, koma undir toll eftir faktura sum grundarlag. Um so er, at ongin fakturi er, ella hann er ikki nóg gjølliga skrivaður, og í førum, tað hevur gruna, at roynt verður at koma sær uttanum tollreglurnar, hevur postverkið rætt at bróta upp sendingina. Er tað afturlatin brot, tá bert, tá ið móttakarinn er hjástaddur ella eftir loyvi frá honum. Tollurin verður kravdur, samstundis sum vøran verður latin út.

26 At fáa rúsdrekka út, skal móttakarinn — umframt tollin — vísa skrivliga vátan ikki at skylda gjaldkomnan skatt ella aðra gjaldkomna skuld til kommunu ella landskassa.

27 Ongin tollur verður kravdur av smásendingum, tá ið gjaldið fer ikki uppum 25 oyru.

28 Tollundantøk eftir lóginnar § 2, verða bert givin undir hesum treytum: a) Sum viðføri kunnu bert tilíkir lutir flytast inn uttan um tollin, sum eru ikki handilsvørur, og sum efter tollreglunur ætlan bert eru til nýtslu undir ferðini. Í ivamálum kann vátan undir trúartreytum krevjast av ferðandi. Smátíng, sum ferðandi hevur við sær umframt sjálvt viðføri, kunnu sleppa undan tolli, tá ið tollgjaldið bert er viðfáningur og ferðandi sigur seg hava keypt tey til sín sjálvs ella tinganest, og at tollreglan heldur, at er ikki handilsvørur. b) At flytigóðs kann koma undan tolli, er tað ein treyt, at viðkomandi eigarmaður veruliga flytir higgar til tess at seta seg niður her og gevur upp samstundis bústaðin, hann hevur havt.

Tá ið tilíkar vørur koma inn krevst soljóðandi skrivlig vátan: »Eg sum havi haft bústað uttanfyri Føroyar í minsta lagi í 1 ár, og sum nú flyti úr til tess at búseta meg í Føroyum í gevi upp til innflytingar uttan um tollin fylgjandi lutir, sum komnir eru við m/s úr! (merki, nr. stykkjatal vekt innihald)

At hesir lutir, sum eg krevji mær uttan um tollin eftir lóginnar § 2, er flytigóðs hjá mær (og húsi mínum) at teir hava verið nýttir av mær (og húsi mínum), og at ætlanin er, at teir framvegis skulu vera mær til nýtslu (og húsi mínum), vátta eg hervið við hond mínari undir trúartreytum.«

Staður

(Undirskrift)

NB. Tað verður gjørt vart við, at mat-, drykkjuvørur, tubbaksvørur, óvirkað tógv og klædnævørur eins og aðrar framleiðslur, ið ætlaðar eru til víðari virkingar og eisini øll rácvni koma ikki inn undir undantaksregluna í lóginnar § 2. Hesar vørur skulu gevast upp til tollregluna fyri seg. Brúkt motorakfør kunnu flytast inn uttan um tollin sum flytigóðs, tá ið eigarinn umframt fyrrnevndu vátanir, eisini gevur vátan, at akfarið hevur verið skrásett undir navni hansara í minsta lagi í 3 mánaðir í tí landi, hann kemur úr, innan hann flytir higgar. Um so er, at akfar fær annan eigara innanfyri eitt ár eftir skráseting í Føroyum, kemur tað undir toll.

og eigarin hevur tá skyldu at siga tollregluni frá. c) Klædnaplagg og ferðagóðs, sum fólk hava átt, sum deyð eru uttanfyri Føroyar, kann koma uttanum tollin, tá ið skrivlig váttan fyriliggur frá konsli ella øðrum almennum valdi, at lutirnir hoyra búnum til, ella tá ið tollefirlitið kann ætla, at frásøgnin er bein, og at lutirnir eru brúktir. d) Instrument o. t. sum ferðandi listarmenn nýta í starvi sínum, kunnu koma inn uttan um tollin móti munnligari váttan frá honum, at hann hevur brúkt tey sjálvur, og at hann ætlar at nýta tey framvegis. e) Fyrmyndir og sýnislutir av vörum, sum annars koma undir toll, kunnu flytast inn uttan um tollin tá ið tollefirlitið heldur, at tey eru ikki nýtilig til annað endamál. f) Listarverk, forngríp o. t. til almenn søvn ella annað alment brúk, kunnu flytast inn uttan um tollin móti, at stjórin (umsjónarmaðurin) ella formaðurin í stýringu fyri viðkomandi savn o. t. gevur skrivliga váttan undir trúartreytum, at lutirnir eru listarverk o. s. fr. sum ætlaðir eru í varðveitslu og at tollefirlitið onki hevur til tað at siga.

29 Føroya gjaldstova er heimilt at geva undantaksloyvi undir eftirliti til fylgjandi vörur:

a) Neyðsynjarvörum til skip og flogfær, meðan tey eru undir Føroyum. Gjaldfríur er bert tann parturin sum skipið hevur inni, tá tað kemur. Vörur sum sendar verða um skipaavgreiðslu her seinni til nýtslu umborð á skipi, koma undir toll. Utanfyri Tórshavn kann tollstova á staðnum geva undantaksloyvi fyri tollin: b - 1) Av brúktum lutum, sum inn koma sum gávur ella arvir til ómúgvandi, treytað av, at innflytari undir trúartreytum váttar, at lutirnir eru ætlaðir til nýtslu hjá honum sjálvum (og húsi) og ikki til sølu. b - 2) Av gávum til nýtslu hjá góðgerandi stovnum o. t., tó bert um gevarin býr uttanfyri Føroyar. b - 3) Brúðarútgerð, men eftir fylgjandi reglum: 1) Próvførast skal, at innflytari er útlendingur ella um so er ikki, váttan frá yvirvaldi, møguligt váttan frá 2 monnum á heimstaði hansara, at innflytari hevur verið búsettur uttanfyri Føroyar í minsta lagi í 2 ár undan flytingini higar. 2) Viðkomandi innflytari skal sjálvur skriva undir nakað soljóðandi váttan:

Undirskrivaði sum flytir úr til tess at búseta seg í Føroyum í gevi upp til innflytingar uttan um tollin fylgjandi lutir, sum komnir eru við ms. úr (merk, nr. stykkja tal, vekt og innihald).

At hesir lutir, sum eg ynski mær uttanum tollin eftir § 3 b í tolllógini, sum er brúðargáva o. t., sum innflutt verður vegna giftarmál og eittans er ætlað til nýtslu í felags heimi okkara, tað vátti eg við hond míni undir trúartreytum.«

....., t.

(staður) ... (Undirskrift).

At váttanin er bein verður váttað. 3) Krevjast kann, at innflytari sjálvur kemur til steðis, tá ið vörurnar koma og skrivur undir fyrrnevndu váttan, og viðkomandi (tílstandandi) ektafelagi eigur altíð sjálvur at vera hjá og við undirskrift síni vátta, at beint er sagt frá. Í hesum viðfangi verður gjørt vart við, at skeiv frásøgn kemur undir regluna um smoghandil. 4) Mat- og drykkjuvörur, óvirkað tógv og klædnævur eins og aðrar framleiðslur, sum ætlaðar eru til víðari virkingar og eisini øll ráevni, koma ikki inn undir undantaksregluna, men skulu gevast upp til tollregluna fyri seg. 5) Ivamál verða send landstýrinum.

Fyrrnevnda undantak fyri tollin kann eisini játtast monnum. c - 1) Av vörum, sum koma higar til umvælingar, vask, bráðfongis nýtslu o. t. og sendar aftur, tá ið viðgerðin o. a. er liðug (eigur at vera innan ár frá innflutningsdegnum) skal innflutningsgjaldið tryggjast við depositum við komuna, sum verður endurrindað tá ið vörurnar fara út aftur, men treytað av, at próvført verður, at vörurnar eru tær somu, og at tollefirlitið hevur onki at siga til endurrindingina. Nevnda próvforsla kann gevast í faktura, brævaskifti o. t. c-2). Av vörum, sum inn koma og seinni fara út aftur eftir at hava fingið ta í petti c-1 nevndu viðgerð v. m.

Í hesum føri skal váttan fylgja við útflytingini, sum gjølliga tilskilar vörurnar

1958 18. sept.

og hví tær verða sendar av stað aftur. Tolleftirlitið váttað so frásøgnina eftir at hava kannað eftir, síðani skal skiparin ella skipaavgreiðslan vátta at hava tikið í móti vørunum umborð (møguligt við óskalaðum innsigli, um tað hevur verið nýtt). Hetta skjalið verður so prógv fyri, at vøurnar kunnu flytast inn aftur uttanum tollin eftir hesari lógargrein, møguligt eftir nýggjari eftirkanning til tess at meta um samsvar við útflutningsvátanina. Er tilik útflutningsvátan ikki til skjals, tá ið vørunar koma innaftur, má umsókn sendast Føroya gjaldstovu um innafturflyting uttan um tollin. Við umsóknini mugu tey skjøl fylgja, sum hoyra málinum til (faktura, brævaskifti o. t.) d) Av vørunum, sum spiltar eru ella forfarast, innan tollur er goldin. Skiparin á viðkomandi skipi ella viðkomandi skipaavgreiðslu skal geva sína vátan, nær og hvussu vøurnar eru farnar fyri onki. e) Av vørunum, sum fyrst eru fluttar út úr Føroyum og síðani flytast innaftur higar. Til tess krevst orsøkin til aftursendingina. Próvførsla kann gevast í brævaskifti o. t. f) Av innlendis ella útlendis tollgreiddum vørunum, sum farið hava um fremmant stað, á veg frá einum til annað stað innan tollumdømi, ella sum koma aftur higar eftir at vera fluttar út orsakað av ringum avsetningi o. t. Próvførsla má til sum tilskilað undir petti e) g) Av motorakførum og flogførum, sum danir ella útlendingar yvirhøvdur eiga, og hava til bráðfongis nýtslu her, tá ið tey vera ikki nýtt til vinnuligan flutning innanoyggja. Fyrnevnda undantaksloyvi verður givið, tá ið tolleftirlitið hevur sagt gjaldstovuni frá innflytingini av nevnda fari. Henda frásøgn skal innihalda upplýsing um navn og bústað hjá eigara og brúkarar, framleiðslumerki á fari, motor- og chassismummar og árgang. Eftirskjal av hesi frásøgn skal gevast brúkarinum. Tá ið farið verður flutt út aftur skal eftirskjalið gevast skipaavgreiðsluni, sum so gevur gjaldstovuni tað, við tilskiling við hvørjum skipi sendingin er farin og nær. Endurútflyting skal fara fram innan 3 mánaðir frá innflutningsdegnum, annars verður innflutningsgjald at rinda. h) Av vørunum, sum fluttar verða útaftur úr Føroyum, tá ið vørunar hava ikki verið uttanfyri vera skipaavgreiðslunar. Hesa skipan koma tó ikki vørunar undir, sum flytast útaftur sum skipsvistir, tó skal vera gjaldstovuni heimilt at lata donskum og fremmandum ríkisskipum yvirhøvdur tilíkar vørunum uttanum tollin (herundir eisini endurrinding av fyrr goldnum tolli).

30 Reglurnar í lóginnar § 4 um innflutningsgjald av samansettum vørunum galda ikki innflyting av samanpakkaðum ella samanblandaðum vørunum.

31 Tann gjaldskylduga nøgdin av einari vøru verður mett eftir reglunum í lóginnar § 5. Í ivamálum galda hesar reglur: 1) Tá ið vørunar eftir galdandi reglu um innflutningsgjöld skulu tollgreiðast eftir vekt, er tað nettovektin, sum farið verður eftir. 2) Nettovektin er vanlig at skilja sum vektin av sjálvari vøruni, t. e. onki uttanum. 3) Tó kemur vanlig tað, sum uttan um er, eitt nú ílöt, o. t., sum fylgir við í smásølu, uppí nettovektina.

32 Føroya gjaldstova stílar fyri endurrindingunum av innflutningsgjaldi eftir eftirkanning í hvørjum einstøkum føri. Umsókn um endurrinding verður at senda Føroya gjaldstovu, og uttanfyri Tórshavn um sýslumann, sum gevur málinum ummæli, innan hon verður send gjaldstovuni.

33 Eftir nærri tilskilaðum treytum er postverkinum í Føroyum heimilt: a) at geva undantaksloyvi — viðv. smærri gjöldum — av gávum, sum koma við postinum. b) at geva undantaksloyvi av postsendingum, tá ið móttakarinn er ókendur og av postsendingum, sum eru ikki loystar inn. Tilíkar sendingar verða av postverkinum sendar sendaranum aftur.

34 Eftir lóginnar § 9, stk. 2 verður endurgjald bert latið skipasmíðjum til nýbyggingar, umvælingar og umbyggingar av skipum og bátum eftir serstakari játtan. Umsókn verður at senda landsstýrinum um Føroya gjaldstovu.

35 Eisini brennivín í lógini um innflutningsgjöld eru at skilja sum vanligt danskt, svenskt, norskt, finskt og íslenskt brennivín og akvavit.

Framleiðsla. 36 Hann, ið rættar at virka eitt av teim í § 10 nevndu sløgum, eigur í minsta lagi 4 vikur innan farið verður undir framleiðingina at siga gjald-

stovuni frá skrivliga og skila til, hvør ið eigur ella stílar fyri virkinum, og skila til, um ein ella fleiri fulltrúar hava heimild at skriva undir og umboða virki andsynis uppkrevjingarvaldinum.

37 Tilíkið virkir eiga at halda bók yvir rakstur. Í hesi bók eiga tær nøgdir av gjaldskyldugum vørum at fæst fyrri hvønn dag, hvørt vøruslag sær. Henda bókin er grundarlagið undir útrokningini av gjøldum og verður at gera upp fyrri hvønn mánað, so skjótt hann er úti. Eisini skal virki halda sölubók. Í hesi bók skulu nøgdirnar av gjaldskyldugum vørum, sum út verða lætnar fæst hvønn dag, hvørt vøruslag sær. Vørum, sum lætnar vera uppá borg, skulu fæst í sölubókina, tá tær verða flýddar út. Sölubókin verður eisini at gera upp einaferð um mánaðin. Framvegis skulu virkini hvønn mánað afturútt gera eina avgjaldsuppgerð samsvarandi bókina yvir raksturinn innihaldandi tær vørum, sum avgjald skal latast av við tilskiling av nøgdum. Henda uppgerð verður latin uppkrevjingarvaldinum samstundis sum bókin yvir rakstur og sölubókin verður víst tí til váttingar, at uppgerð og bók eru samsvarandi. Innan bókin yvir rakstur og sölubók verða tiknar í brúk skulu tær laggildast av Føroya gjaldstovu. Tilfærslur í bókina yvir rakstur og sölubók skal eigi, fyrstøðumaður ella fulltrúi gera, eisini skulu mánaðaruppgerð av bókunum og avgjaldsuppgerðirnar vera undirskrivaðar av eigara, fyrstøðumanni ella fulltrúa. Avgjaldið skal í seinasta lagi verða gildið tann 5. ella um hann er heilægur, fyrsta gerandisdag aftaná, í næstkomandi mánað.

38 Um tollgreidd ráevni eru farin í framleiðslu, kann tollurin av tí dragast frá, tá ið avgjaldið verður rindað, móti at framleiðari vísir tollkvittanina og skrivliga váttar undir trúartreytum nøgd, møguliga eisini virði av tí tollskylduga ráevni, sum farið er í tær virkaðu vøurnar, og at uppkrevjingarvaldið skilir, at frásøgnin er bein.

39 Í minsta lagi skal uppkrevjingarvaldið einaferð um árið eftirhyggja roknskaparbøkur hjá viðkomandi virkjum og samanbera tær við upplýsingarnar í bókunum yvir rakstur og sölubókum.

40 Framleiðari, sum flytir út heimærið, avgjaldsskyldugar vørum til Danmarkar ella útlandið vvirhovur (skipsvistir undantikin), kann fáa framleiðslugjaldið gildið aftur av tilíkið útflutningi eftir hesum reglum: Vøurnar skulu vera uppkrevjingarvaldinum til skials, og frásøgn má fylgja við, sum tilskilar vøruslag og nøgd (tal, mál og vekt). Frásøgnin má eisini hava váttan undir trúartreytum, at vøurnar eru virkaðar av sama manni ella virki, sum býður tær til útflutningar. Á útflutningsstað gevir uppkrevjingarvaldið sína váttan til frásøgnina, at uppgávan yvir vøruslag v. m. og útflutningin er bein. Síðani fær útflutarin frásøgnina aftur, og hon verður at nýta sum skjal til avgjaldsuppgerðina, tá ið mánaðurin er úti. Tá ið avgjaldið fyri viðkomandi mánað verður roknað út, dregur uppkrevjingarvaldið so mikið frá, sum avgjaldið av útflutninginum er samsvarandi frásøgnini.

Almennar reglur. 41 Føroya gjaldstova hevur uppkrevjingina av innflutningsgjøldum eftir galdandi lóg um innflutningsgjøld v. m. og eftirlit í hondum, uttanfyri Tórshavn viðkomandi sýslumaður eftir forskriftum frá gjaldstovuni. Av vørum, sum koma sum postur, krevur postverkið upp gjøldini (poststovan í Tórshavn, postavreiðslurnar í Klaksvík, Vestmanna, Tvøroyri og Vági) eisini eftir forskrift frá gjaldstovuni. Poststovan í Tórshavn rindar Føroya gjaldstovu dagliga tev gjøld, sum koma inn av postsendingum. Sýslumenningar avrokna til Føroya gjaldstovu hvønn mánað tey gjøld sum koma inn til teirra (smbr. tó instruks vedrørende regnskabsføring og regnskabsaflæggelsen ved sysselkontorer på Færøerne). Uppkrevjingarvaldið hevur til eina og hvørja tíð frítt at fara í goymslur, sum taka ímóti innfluttum vørum. Eisini hevur tað frítt at koma innanfyri arbeiðstíðina so oftani, sum tað heldur neyðugt, til tess at gera eftirkanningar í virkjum, sum flyta inn, flyta út ella virka vørum og at krevja sær til handa roknskaparbøkur teirra og brævaskifti v. m. Eigarnar av goymslum og virkjum og starvsfólk teirra hava skyldu at geva uppkrevjingarvaldinum allar tørvandi upplýsingar og vera til handa, tó ið

1958 18. sept.

eftirkanning fer fram. Uppkrevjingarvaldið og starvsfólk tess yvirhovur hava skyl du at loyna fyri øllum óviðkomandi tað tey fáa at vita undir eftirliti og uppkrevjingini av gjøldum.

42 Skipaavgreiðslur (vørugoymslur), sum skipa upp og taka ímóti farmi, sum innfluttur verður higur, hava skyldu at rætta seg eftir teim fyriskipanum um roknskaparførslu v. m., sum stjórin í Føroya gjaldstovu heldur vera tørvandi fyri eftirlitið við uppskipaðum (goymdum) tollvørum og rindingini av tollgjøldunum.

43 Er tollur av rúsdrekka, sum eftir reglunum í lóg nr. 115 frá 4. apríl 1928, smbr. lóg nr. 98 frá 27. marts 1934 kann ikki seljast í Føroyum, ikki goldin í seinasta lagi 2 mánaðardagin eftir, at viðkomandi skip er komið til Føroya, ella sendingin vegna gjaldkomna skuld til kommunu eftir lógarinnar § 37 er ikki latin út henda dag allarseinast, kann uppkrevjingarvaldið krevja vøurnar sendar aftur, og skipaavgreiðslan skal so geva uppkrevjingarvaldinum vátan frá avgreiðsluni, skiparanum ella l. stýrimanni á viðkomandi skipi, at vøurnar eru sendar aftur.

44 Eisini tolleftirlitið og tollregla eru at skilja sum teir tænastumenn, sum hava viðkomandi avgreiðslu í hondum. Eisini tollstova og tollstøð eru at skilja ávíkavíst sum stjórin í gjaldstovuni og sýslumenninir.

45 Um útint brot ella brotsroyndir móti teim í lótingslóg nr. 23 frá 11. februar 1950 við seinni broytingum og teim í hesi kunngerð fyrisettu reglum gevur viðkomandi vald landsstýrinum ella gjaldstovuni frásøgn og krevur beinanvegin sektir og inndrátt (konfiskatióin) inn, um so er, at viðkomandi ynskir ikki málið skotið til dómstólin. Í tilikum førum kann depositum krevjast fyri sektina v. m. Tollregluni er heimilt at eftirhalda skipsskjøl frá skipum, sum hefta fyri tollsektir, og skjølini verða ikki latin aftur, fyrr enn tollsektir ella deposita eru rindað.

46 Privatmaður, sum ynskir avgreiðslu uttanfyri avgreiðslutið hjá tollregluni (kl. 8—17 um gerandisdagar) skal rinda avgjald fyri tað sum samsýning til viðkomandi tænastumann. Um tað verður hildið neyðugt at hava vakt hjá skipi ella farmi uttanfyri avgreiðslutið, eigur viðkomandi skip ella vøruvegari at lata samsýning fyri tað. Dagpeningurin er kr. um tíman gerandisdagar til hvønn fyri hvørt skipið ella hvørja avgreiðslu. Gjøllari reglur um útrokning og áheitanir fyrisetur Føroya gjaldstova.

47 Henda kunngerð kemur í gildi beinanvegin og samstundis fer kunngerð frá 18. september 1939 úr gildi.

21. sept. — Kunngerð nr. 46. Reglugerð um læru og próvtøku til HEIMASKIPARROYND.

1 At sleppa til heimaskiparoynd skal maður prógva: a) at hava siglt í minsta lagi 24 mánaðir sum fiski- ella dekkmaður, aftaná at hava fyllt 15 ár, við fari yvir 8 tons brutto. b) Læknavátan fyri at hava staðið sjónaroynd sum fyrisett. Siglingartíð skal vera prógvað antin við siglingarbók ella við leysabløð undirskrivað av skipara og váttað av sýslumanni ella øðrum mynstringarstjóra.

2 Læruskeið til heimaskiparoynd, ið mettt verða at vara umleið 2 mánaðir, kunnu verða hildin á Føroya sjómánnsskúla l ferð um árið, um tørvur er til tess. Próvtøka fer tá fram, inntil annað verður fyrisett, 20/2 ella 20/6. Tilik læruskeið kunnu eisini haldast á øðrum stað. Tann, ið stendur fyri tilikum, skal hava landsstýrisins góðkenning og boða landsstýrinum frá, tá skeið byrjar. Landsstýrið avger eftir samráðing við lærara og tilmæli frá próvdómara, hvar og nær roynd skal verða hildin.

3 Næmingar skulu fyri at sleppa upp til roynd í minsta lagi 14 dagar frammanundan senda próvdómaranum skrivliga umsókn við tilmæli frá fyristøðumanni. Hjalagt skal sendast navna- ella dópsbræv, listi yvir siglingartíð og -prógv.

4 Til heimaskiparoynd krevst:

Siglingarlæra (skrivlig og munnlig). a) at duga í rokning at nýta teir 4 rokni-hætúr við heilum tølum og decimalbrotum so mikið, sum krevst at loysa skriv-

ligar uppgávir. Hava hylling á mest vanligu geometrisku heitum: punkt, linjur, vinklar og einfaldar konstruktiónir. b) Stuttgreint yvirlit og kunnleika til: Boga-net á jörðini. Knöttstöða við breidd og longd. Kumpasslinjur. Misvísing. Deviatión. Drift og streym. c) Stuttgreint yvirlit yvir sjókort, nakað meira greiniliga um innihald og tær upplýsingar, sjókort veita, duga at staðfeste pláss við ýti, bering og fráleika, duga at finna komustað við útseting av kós og strekki (distance), duga at seta kós í kortinum duga at finna deviatión við bering av ýti, duga at nýta konsolstaðarlinjur og konsolkort. d) Stuttgreindan kunnleika til hesi siglingartól: kumpass, beringstól (eisini radiobering) Logg, Dýpismetarar, Konsolmóttakarar. Serliga tey tól, ið mest vanligu verða nýtt í smærru fòrum. Sjómannskapur (munnligt) e) Kunnleiki til millumlanda sjóreglur, duga tær toluliga ræði. Greidliga at kunna svara spurningar við fyrisettum dømi. Serliga hvat umræður at ansa eftir og taka til viðgerðar í umspurdu umstøðum.

5 Til heimaskipararoynd verða givnir hesir karakterir:

	við evni innanfyri tað :	
Siglingarkera, skrivligt	:	sum tilskilað er undir :
	:	_____ :
1 uppgáva (3 tímar)	:	gr. 4 pkt. b), c) og d) : 1 kar.
1 spurningur	:	gr. 4 pkt. b), c) og d) : 1 kar.
1 spurningur	:	gr. 4 pkt. d) : _____
	:	(siglingstól, nýtsla : 1 kar.
Sjómannsskapur, munnligt	:	_____ :
1 spurningur	:	gr 4 pkt. e) : 1. kar.

Karakterstiginu eru hesi: —5, —3, —1, 0, 1, 2, 3, 4, 5, 6 og 7. Á royndar-prógvinum verða allir karakterir niðurtaldir, og verður undir hesi niðurteljning settur miðalkarakterur við 2 desimalum.

Fyri at standa roynd krevst í minnsta lagi: miðalkarakterur 3,00

Fyri at standa roynd krevst í siglingskeru: — 2,00

Fyri at standa roynd krevst í sjómannsskapi: karakterur 2,00

6 Um próvhald a) Próvdómari lýsir tíð og stað og hevur umsjón við, at hóskandi høli er til skrivliga royndartøku. Fyrstøðumaður fyri skúlaskeiðið skal syrgja fyri, at tilíkt góðtíkið høli er fingið til vegar. Próvtakarar fáa 1 dag frammanundan skrivliga roynd at vita, hvørji sjókort, tabellir og aðrar greiðir teir sjálvir skulu hava við til hjálpar. Próvdómari syrgir fyri tørvandi vaktarhaldi undir skrivligu roynd. Um tørvur er til tess, kann hann skipa nærri reglur fyri hesum. b) Til munnliga roynd leggur próvdómari fram (talmerktar) skrivaðar seðlar við spurningum í teim undir grein 4 nevndu evnum. Minnst 2 seðlar meira enn talið av próvtakarum skulu verða framlagdir. Yvirhoyring í munnligum spurningum verður vanlig hildin av lærara próvtakarans. Próvdómari kann eisini sjálvur seta fram teir spurningar hann heldur tørva.

7 Næmingarnir rinda kr. 50,00 í próvtøkugjald samsvarandi kunngerð nr. 5 frá 22.1.1957.

8 Maður, sum hevur staðið roynd, fær útflyggjað royndarprógv, undirskrivað av landsstýrismanni og próvdómara.

22 okt. Statsm. skr. om Færingers adgang til i Danmark at stemme til LAGTINGSVALG.

Statsministeriet har fra Færøernes landsstyre modtaget en anmodning om, at der gives færinger, der midlertidigt opholder sig her i landet, adgang til at afgive stemme til valget til Færøernes lagting den 8. november 1958. I denne anledning skal man henstille, at der gennem indenrigsministeriet tilgår folkeregistrene i København, Århus, Odense, Ålborg og Esbjerg anmodning om at ville give de færinger, der måtte rette henvendelse herom, adgang til at afgive stemme til lagtingsvalget på sædvanlig måde, idet der ved stemmeafgivningen kan benyttes det til brug for 1

1958 22. okt.

danske valg udfærdigede stemmemateriale. Til orientering kan oplyses at følgende partier opstiller til lagtingsvalget: liste A Folkeflokkur (Hin føroyski fólkaflokkurin (radikal sjálvstýri). liste B: Sambandspartiet (Sambandsflokkurin). liste C. Socialdemokratiet (Føroya Javnaðarflokkur) liste D: G! selvstyreparti (Sjálvstýrisflokkurin) liste E: Det republikanske parti (Tjóðveldisflokkurin) liste F. Fremskridtspartiet (Føroya Framburðsflokkur). Efter anmodning fra landsstyret bedes stemmesedlerne afsendt til Færøerne senest med M/S »Tjaldur« fra København den 31. oktober 1958.

28. okt. — Kunngerð nr. 47 um SKIPA- OG VØRUGJØLD.

Landsstýrið hevur samtykt nýggja takstaskipan fyri havnir og bryggjur í Føroyum við gildi frá 1. november 1958 og framvegis, tó í longsta lagi til 31. mars 1963, fyri Oyndarfjarðar kommunu tó fyribils bert til 31. mars 1960. Teir seinast galdandi takstirnir verða í gildi til 31. oktober h. á. Nærri upplýsingar um teir nýggju takstirnar fáast hjá havnarstýrunum (kommunustýrunum).

24. okt. — Lagtingslov nr. 48 om tilskud til fiskere, der driver HJEMME-FISKERI.

1 Fiskere, der driver fiskeri fra åben båd, motorbåd og skib fra havn eller plads på Færøerne, kan i finansåret 1958-59 få i tilskud fra landskassen 2 øre pr. kg rundfisk, i tilfælde af, at fisken indhandles på Færøerne. Tilskudet kan dog forhøjes til 5 øre pr. kg til de fiskere, hvis landingsplads ligger mere end 10 km fra nærmeste eksporthavn. Omregnet til saltfisk bliver tilskudet 3 øre, henholdsvis 8 øre pr. kg.¹

2 Vægten af den fisk, hvortil der i henhold til § 1 kan ydes tilskud, skal dokumenteres ved udskrift af vedkommende købers indhandlingsbog. Efter at udskriften er attesteret af vedkommende vragerkontrollør, sendes denne landsstyrets fiskerikontor.

3 Tilskudet i henhold til denne lov anvises af landsstyret rette vedkommende til udbetaling, når landsstyret har forvisset sig om opgørelsens rigtighed.

4 Til fiskere, der fra åben båd driver sildefangst på færøske fjorde, ydes der i finansåret 1958-59 tilskud af landskassen efter reglerne i §§ 2 og 5 med 5 øre pr. kg af den sild, der afsættes til saltning eller frysning.

5 Som eksporthavn forstås i denne lov en færøsk havn, hvor skibe af ikke under 100 tons brutto ved kaj kan losse og lade fra 2 luger.

24. okt. — Løgtingslóg (nr. 48) um studning til HEIMAÚTRÓÐUR

1 Fiskimenn, sum rógva út við opnum báti, motorbáti og skipi frá havn ella plássi í Føroyum kunnu í fíggarárinum 1958-59 úr landskassanum fáa í studningi 2 oyru pr. kg av øllum rundum ráfiski, um hann verður innhandlaður í Føroyum Studningurinn kann tó setast upp í 5 oyru pr. kg til teir fiskimenn, hvørs støð liggur longri burtur frá næstu útflutningshavn enn 10 km. Umroknað til saltfisk verður studningurinn 3 oyru ávikavíst 8 oyru pr. kg.²

2 Vektin av tí fiski, sum studningur verður latin til eftir § 1 skal próvførast við útskrift av innhandlingsbók viðkomandi keypara.

Útskriftin, váttað av viðkomandi vrakieftirlitsmanni, verður send fiskivinnu-skrivstovu landsstýrisins.

3—Studningur eftir hesi lóg verður av landsstýrinum ávístur rætta viðkomandi til gjaldingar, tá ið landsstýrið hevur fingið sær prógv fyri beinleika uppgerðinnar.

4 Til fiskimenn, sum frá opnum báti veiða sild á føroyskum firðum, verður

¹) Jfr. reglug. nr. 58, 19. nov. 1958 og Ll. 33, 13. mai 1959 (forlængelse for 1959-60)

²) Sbr. reglug. nr. 58, 19. nov. 1958

í figgjarárinum 1958-59 úr landskassanum veitt í studningi, eftir reglunum í §§ 2 og 5, 5 oyru pr. kg av tí sild, sum innhandlað verður til saltingar ella frystingar.

5 Sum útflutningshavn eftir hesi lóg er at skilja føroysk havn, har skip, sum eru ikki undir 100 tons brutto, við bryggju kunnu lossa og ferma frá 2 lúkum.

30. okt. — Cirk fra oversundhedskommissionen om afløb fra WC'er.

I sundhedsvedtægt for de færøske landkommuner bestemmes det i § 8, at nye WC'er ikke må opføres uden sundhedskommissionens tilladelse, og afløbene fra disse skal enten gå i septictank eller direkte ud på søen. Kommissionen fastsætter septictankens indretning og anbringelse

I henhold til denne bestemmelse indskræpes det, at WC ikke må indrettes, før sundhedskommissionen har givet tilladelse hertil og på forhånd har godkendt såvel septictankens indretning og anbringelse samt afløbet fra tanken. I tilfælde, hvor kommissionen ikke har krævet septictank, skal WC-afløbet føres i lukkede rør direkte ud på søen, således at udmundingen sker under vandoverfladen ved lavvande. I tilfælde, hvor der skal opføres septictank, bør dennes størrelse for en enkelt familie være 1 m i indvendig diameter og 1,8 m i dybde under udløbet. Afløbet fra en septictank må aldrig føres til rende eller grøft langs med almindelig befærdet vej, ejheller til åbne grøfter, render eller mindre åløb, der jævnlige tørrer ind under tørkeperioder, men skal i lukkede rør føres til større åløb eller elve på steder, hvor der ikke er større muligheder for at mennesker, særlig børn, kan komme i forbindelse med afløbsvandet. Overholdelse af disse regler er absolut nødvendig, idet vandet fra en septictank er meget bakterierigt, og i givet fald kan indeholde smittestoffer af ondartet karakter, f. eks. smitstof fra epidemiske mave-tarmlidelser, epidemisk gulsot og børnelammelse.

3. nov. — Lagtingslov nr. 56 om HAVNEBYGNING.

1 Af landskassen ydes tilskud til udbygning af havnene i nedenstående anførte sognekommuner, således at tilskudet andrager 50 % af anlægsudgifterne, dog højst 50 % af nedenfor angivne beløb, og udredes med lige store årsrater gennem 10 på hinanden følgende finansår fra og med finansåret 1959-60 at regne:

<i>Kommune</i>	kr.	<i>Kommune</i>	kr.
Klaksvíkar	2.500.000	Vestmanna	1.200.000
Fuglafjarðar	625.000	Miðvágs og Sandavágs ...	2.750.000
Leirvíkar	400.000	Sørvágs	600.000
Gøtu	500.000	Skopunar	500.000
Nes	2.500.000	Sands	1.000.000
Skála	1.500.000	Hvalbiar	250.000
Sjóvar (við Hulkin)	600.000	Froðbiar	750.000
Eiðis	300.000	Porkeris	700.000
Kollafjarðar (á Langasandi)	300.000...	Vágs	1.700.000
		ialt kr.	18.675.000

2 De tilskudsbeløb, der indtil udgangen af finansåret 1958-59 af landskassens konto for landingssteder er udbetalt til Miðvágs og Sandavágs kommuner til havnebygningsarbejderne i Miðvági 1952 og 1956 og til Skála kommune til havnebygningsarbejdet 1954-55 i Skála, indgår som en del af de i henhold til § 1 bevilgede tilskud til ovennævnte kommuner. $\frac{1}{10}$ af disse udbetalte tilskudsbeløb til Miðvágs og Sandavágs kommuner vil være at fradrage hver enkelt af de i henhold til § 1 af landskassens midler bevilgede 10 årsrater til disse kommuner, det samme stalt for psykopater eller åndsvageanstalter det strafbare forhold begået under und

1958 3. nov

i henhold til bevillingerne til landingssteder for finansåret 1959-60 og følgende finansår er givet ovennævnte kommuner, bortfalder.

3 Intet tilskud bliver udbetalt eller stillet som sikkerhed, førend alle betingelser landsstyret måtte stille for en godkendelse af udbygningsplanen er opfyldt (jfr. tillige § 7).

4 Projekteringen af samtlige de under § 1 omhandlede havneanlægsarbejder vil være at udføre af eller at fremme i samråd med landsingeniørkontoret. Med hensyn til projekteringsarbejder, der ikke udføres af landsingeniørkontoret, da må der ikke træffes aftale om deres udførelse forinden landsstyret har samtykket heri. Med de arbejder, der udføres som entrepriser på tilbuds- eller regningsbasis, har landsingeniørkontoret tilsynet, dog kan en kommune, der har eget ingeniørkontor, selv varetage dette. Med hensyn til de arbejder, som en kommune får tilladelse til at udføre i egen regning, skal arbejdsledelsen, såfremt denne ikke udøves af landsingeniørkontoret, godkendes af dette. I sådant tilfælde skal arbejdet i alle hovedlinjer tilrettelægges i samråd med landsingeniørkontoret, der iøvrigt til enhver tid kan forlange foretaget sådanne ændringer i arbejdets gang, som synes hensigtsmæssige. Samtlige projekter samt ændringer i disse skal godkendes af landsingeniørkontoret.

5 For opmåling og andre forarbejder, projektering, tilsyn, rejseudgifter m. v. beregnes 8 % af anlægsudgifterne, der afholdes af landskasse og kommune med halvdelen hver; landskassens andel for de af ovenfor nævnte arbejder, der udføres af landsingeniørkontoret, ydes som tilskud til vedkommende kommune i tilgift til det under § 1 anførte tilskudsbeløb. Såfremt landsingeniørkontoret udfører samtlige ovenfor nævnte arbejder vedrørende et projekt, vil de 4 %, kommunen skal udrede, blive tilbageholdt med 8 % af hver årsrate af tilskudet; i tilfælde hvor kommunen (havnen) selv har afholdt en del af udgifterne til disse arbejder, bliver det tilbageholdte beløb procentvis tilsvarende reduceret.

6 Samtlige byggekontrakter er først bindende, når de er godkendt af landsstyret.

7 Landsstyret fastsætter, hvilke arealer kommunen (havnen) skal erhverve i forbindelse med udbygningen. Købesummen eller i tilfælde af ekspropriation erstatningssummen, skal kommunen (havnen) selv udrede, d.v.s. denne udgift indgår ikke i de anlægsudgifter, som tilskudet beregnes efter. Intet tilskudsbeløb kommer til udbetaling eller stilles som sikkerhed, førend kommunen har erhvervet omhandlede arealer, d.v.s. tillige erlagt betalingen eller indgået en af landsstyret godkendt aftale om betalingsens erlæggelse med sælgeren (ekspropriatus).

8 På arealer tilhørende havnen og tilgrænsende arealer indenfor et område, hvis udstrækning landsstyret fastsætter, må kun opføres bygninger til industri- og lagerformål o. desl. som har naturlig tilknytning til et havneanlæg. Så længe der ikke foreligger godkendt byggevedtægt for kommunen eller omhandlede areal i h. t. lov om byplan og byggevedtægter, skal alle byggetilladelser, der vedrører disse områder, approberes af landsstyret for at være gyldige. For vedkommende arealer vil der snarest muligt være at udarbejde vej- og kloakplaner, der skal godkendes af landsstyret.

9 Landsstyret optager forhandlinger med regeringen om tilskud til de i denne plan omhandlede projekter.

3. nov. — Løgtingslóg (nr. 56 um HAVNABYGGING).

1 Úr landskassanum verður veittur studningur til útbygging av havnunum í niðanfyri nevndu sóknarkommunum, soleiðis at studningur verður til stóðdar 50 % av byggipeninginum, tó hægst 50 % av niðanfyri tilskilaðu upphæddum, og rindaður við eins stórum árgjöldum í 10 fylgjandi figgjarár frá og við figgjarárinum 1959-60 at rokna: (sí omanfyri).

2 Studningsupphæddirnar, sum, áðrenn figgjarárið 1958-59 er endað, av lendingarkonto landskassans eru goldnar til Miðvágs og Sandavágs kommunur til hav-

nabyggingarnar í Miðvági í 1952 og 1956 og til Skála kommunu til havnabyggingina í 1954-55 á Skála, verða roknaðar sum ein partur av teim sambart § 1 veittu studningum til áðurnevndu kommunur. $\frac{1}{10}$ av hesum útgoldnu studningupphæddum til Miðvágs og Sandavágs kommunur verður drigin frá hvørjum av teim sambart § 1 úr landskassanum játtaðu 10 árgjöldum til hesar kommunur, sama verður at galda fyri Skála kommunu. Tær tilsagnir um studning, sum undir játtanunum til lendingar fyri figgjarárið 1959-60 og fylgjandi figgjarár eru givnar omanfyri nevndu kommunum, falla burtur.

3 Eingin studningur verður goldin ella bundin til gjaldingar, fyrr enn allar treytir, landsstýrið skuldi ásett fyri eini góðkenning av byggiætlanini, eru loknar (jfr. eisini § 7).

4 Projekteringin av øllum teim undir § 1 nevndu havnabyggingum verður at útinna av ella fremja í samráð við landsverkfrøðingsstovnin. Hvat teim projektersarbeiðnum viðvikir, sum ikki verða útint av landsverkfrøðingsstovninum, so má ikki verða gjørd avtala um at útinna tey, fyrr enn samtykki landsstýrisins fyriliggur Viðvikjandi arbeiðum, sum verða gjørd sum entreprísur á tilboðs-, ella rokningargrundarlag liggur eftirlitið hjá landsverkfrøðingsstovninum; men kommunur, sum hava egnu verkfrøðingsskrivstovu, kunnu tó sjálvar hava tað um hendur. Hvat teimum arbeiðum viðvikir, sum ein kommuna fær loyvi til sjálv at gera við egnari fyriskipan, skal arbeiðsleiðslan, um hon ikki verður hjá landsverkfrøðingsstovninum, verða góðkend haðani. Í slíkum føri skal arbeiðið í øllum høvuðsliðum verða skipað í samráð við landsverkfrøðingsstovnin, sum annars eisini til eina og hvørja tíð kann krevja tær broytingar í arbeiðsgongdini, sum tykjast gagnligar. Øll projekt og allar broytingar í teim verða at góðkenna av landsverkfrøðingsstovninum.

5 Til uppmáling og onnur forarbeiði, projektering, eftirlit, ferðaútreiðslur o.a. verður roknað 8 % av byggiþeninginum. Av hesum útreiðslum rindar landskassi og kommuna hvør sína helvt, og verður partur landskassans fyri tey av omanfyri nevndu arbeiðum, sum landsverkfrøðingsstovnurin útinnir, veittur sum studningur til avvarðandi kommunu afturat tí undir § 1 tilskilaðu studningsupphædd. Avrikar skrivstova landsverkfrøðingsins allar omanfyri nevndu tættir viðvikjandi einum arbeiði, verða tey 4 %, kommunan skal lata, afturlatin við 8 % av hvørjum árgjaldi av studninginum; men hevur kommunan (havnin) sjálv goldið ein part av hesum arbeiðum verður tað, sum hildið verður aftur, procentvis tilsvarendi minni.

6 Allir byggisáttmálar skulu verða góðkendir av landsstýrinum, áðrenn teir eru gyldugir.

7 Landsstýrið ásetur, hvørji øki, kommunan (havnin) skal ognar sær í samband við útbyggingina. Keypsþeningurin ella, um ognartøka verður framd, viðurgjaldið, skal kommunan (havnin) sjálv rinda, t. e. henda útreiðsla verður ikki íroknað tær byggiútreiðslur, studningurin verður útroknaður eftir. Eingin studningur verður rindaður ella bundin til gjaldingar, fyrr enn kommunan hevur ognar sær hesi øki, t. e. eisini goldið fyri tey ella gjørt avtalu við seljaran (ekspropriatus) um gjaldingina, sum landsstýrið kann góðtaka.

8 Á øki, havnin eigur, og øki nærindis havnini innan fyri eitt umráði, hvørs mark landsstýrið ásetur, mugu bert verða bygd hús til ídnað, goymslu o. t., sum náttúrliga hoyra heima við ella nærindis eini havn. So leingi eingin byggisamtykt er góðkend fyri kommununa ella hetta øki sambart lóg um býarplan og byggisamtyktir, skulu øll loyvi til bygging á hesum økjum verða góðkend av landsstýrinum fyri at vera gildug. Fyri hesi øki verður skjótast gjørligt at gera vega- og kloakkplan, sum skal verða góðkendur av landsstýrinum.

9 Landsstýrið verður at taka upp samráðingar við ríkisstýrið um studning til byggingar undir hesum plani.

11. nov. — An. nr. 312 om ikrafttræden for Færøernes vedkommende af lov om TEKNISKE SKOLER, teknika og teknologiske institutter.

1958 11. nov.

Lov nr. 197 af 7. juni 1958 om tekniske skoler, teknika og teknologiske institutter, træder for Færøernes vedkommende i kraft den 8. november 1958.

14. nov. — Lagtingslov nr. 57 om RADAR i færøske passagerfartøjer.

1 Færøske fartøjer over 20 brutto reg. tons, der anvendes i passagerfart, skal være forsynet med radar. I særlige tilfælde kan landsstyret dispensere fra bestemmelsen.

2 Denne lov træder i kraft 1. januar 1959.

3 Overtrædelse straffes med bøde, der tilfalder landskassen.

14. nov. Løgtingslóg (nr. 57) um RADAR í føroyskum ferðaskipum.

1 Føroysk skip omanfyri 20 brutto reg. tons, sum røkja ferðamannasigling, skulu hava radar. Í serstøkum førum kann landsstýrið geva undantaksloyvi frá regluni.

2 Henda lóg kemur í gildi 1. januar 1959.

3 Hann, sum heldur ikki hesa treyt kemur undir bót, sum fer í landskassan.

19. nov. — Reglugerð nr. 58 um studningsskipanina eftir løgtingslóg nr. 48 frá 24. oktober 1958 um studning til HEIMAUTRÓÐUR.

1. *Rundur fiskur.* Til fiskimenn, sum við opnum báti, deksbáti, ella skipi rógva út frá havn ella plássi í Føroyum í tíðarskeiðinum frá 1. apríl 1958 til 31. marts 1959 verður fyri hetta tíðarskeið latin studningur soleiðis:

A. Fiskurin verður avreiddur til uppkeypara í *útflutningshavn*, t. i. havn í Føroyum, har skip, sum eru ikki undir 100 tons, kunnu lossa og ferma frá tveimum lúkum, ella á plássi, hvørs lending liggur ikki utan fyri 10 km frá næstu útflutningshavn.

1. *Opnir bátar.* 2 oyru pr. kg av rundum ráfiski ella um fiskurin verður avreiddur sum saltfiskur, so 3 oyru pr. kg.

2. *Deksbátar og skip.* 0,8 oyru pr. kg av rundum ráfiski, svarandi til 2 oyru pr. kg av 40 % av samlaðu veiðini.

B. Fiskurin verður avreiddur til uppkeypara á plássi, hvørs lending liggur longri frá næstu útflutningshavn enn 10 km.

1. *Opnir bátar.* 5 oyru pr. kg av rundum ráfiski ella um fiskurin verður avreiddur sum saltfiskur, so 8 oyru pr. kg.

2. *Deksbátar og skip.* 2 oyru pr. kg av rundum ráfiski svarandi til 5 oyru pr. kg av 40 % av samlaðu veiðini.

Um fiskurin verður avreiddur, sløgður og avhøvdaður, leggur fiskivinnustovan 25 % aftrat uppgivnu vektini, áðrenn studningurin verður útroknaður og ávístur smbr. III.

II. *Sild.* Til fiskimenn, sum frá opnum bátum veiða sild á føroyskum firðum og avreiða til uppkeypara til saltingar ella frystingar, verður í figgjarárinum 1958-59 latið í studningi 5 oyru pr. kg.

III Fyri at fáa studningin goldnan krevjast hesar vátanir á skema, sum landsstýrið gevur út.

A. *Opnir bátar.* Viðkomandi bátsformaður sendur, helst fyri eitt fjórðingsár í senn, skemaið undirskrivað av honum og uppkeyparanum til vrakieftirlitsmannin og verður tað síðani, áteknað av honum, sent fiskivinnuskrivstovuni.

B. *Deksbátar og skip.* Hann, sum avreitt verður til, sendur, og helst fyri eitt fjórðingsár í senn, skemaið undirskrivað av honum og bátsformanninum ella skiparanum til vrakieftirlitsmannin og verður tað síðani áteknað av honum, sent fiskivinnuskrivstovuni. Hann, sum avreitt verður til, avroknar antin beinanvegin, sum avreitt verður, ella tá studningurin er goldin honum, allan studningin til manningina.

IV. Umsóknir um studning fyri fíggjarárið 1958-59 mugu vera innkomnar til fiskivinnuskrivstovuna í seinasta lagi 30. apríl 1959; seinni innkomnar umsóknir verða ikki avgreiddar. Studningarnir verða ávístir av landsstýrinum.

19. nov. — Bek. nr. 329 af lov om OFFENTLIG FORSORG.

§ 335 Regeringen bemyndiges til ved kgl. anordning — helt eller delvis — at sætte denne lov i kraft på Færøerne med de lempelser, som ifølge disse øers særlige forhold måtte findes hensigtsmæssige. Indtil dette sker, skal de i § 334 nævnte lovbestemmelser, for så vidt de har gyldighed for Færøerne, fremdeles gælde for disse øer, dog således at en færøsk kommune for den del af det offentlige udgifter i henhold til pågældende love, der efter disse påhviler en forsørgelseskommune i det øvrige Danmark, indsender opgørelse til Færø amt, der til socialministeriet anmelder udgiften til refusion efter reglerne i § 77 om mellemkommunal refusion, at hjemsendelse af trængende til en kommune i det øvrige Danmark ikke kan finde sted, og at statskassens tilskud til kommunernes udgifter til de kommunale hjælpe-kasser fastsættes til 1/10 af kommunens tilskud til hjælpe-kassen.

24. nov. — Bek. nr. 321 om beføjelse for landfogden (politimesteren) på Færøerne til at UNDLADE PÅTALE.

I henhold til § 723, stk. 1, nr. 3, i lov om rettens pleje, jfr. lov for Færøerne nr. 174 af 11. maj 1935, bemyndiger justitsministeriet herved landfogden (politimesteren) til — når ikke særlige omstændigheder gør sig gældende — uden forelægelse for rigsadvokaten at undlade påtale i det nedenfor angivne omfang.

A. For så vidt angår følgende lovovertrædelser kan påtale undlades af landfogeden (politimesteren), eventuelt med vedtagelse af dagbøder eller betaling af erstatning: 1) Overtrædelse af straffelovens § 119, når der ikke er voldt skade af betydning, og forholdet ikke er begået over for nogen af de i paragraffens 2. stk. nævnte myndigheder. 2) Overtrædelse af straffelovens § 121, medmindre fornærmelsen er udvist over for nogen af de i straffelovens § 119, stk. 2, omhandlede myndigheder. 3) Overtrædelse af straffelovens § 124, stk. 2. 4) Overtrædelse af straffelovens § 126, stk. 1. 5) Overtrædelse af straffelovens § 131. 6) Overtrædelse af straffelovens § 158, stk. 3, når formildende omstændigheder foreligger. 7) Overtrædelse af straffelovens § 163. 8) Urigtig anmeldelse til øvrigheden (straffelovens § 165, 1. led). 9) Dokumentfalsk, for så vidt forholdet er omfattet af straffelovens § 172, stk. 2. 10) Overtrædelse af straffelovens § 174 for så vidt angår misbrug af legitimationspapirer. 11) Overtrædelse af straffelovens § 211 og af denne bestemmelse, jfr. § 212. 12) Overtrædelse af straffeloven § 232 i mindre grove tilfælde. 13) Vold, når ingen betydelig skade er sket. 14) Overtrædelse af straffelovens § 253. 15) Berigelsesforbrydelser, for så vidt forholdet er omfattet af straffelovens § 287. 16) Overtrædelse af straffelovens § 291, stk. 1 § 298, nr. 1 og 2, og § 299, for så vidt den forudrettede samtykker i, at påtale undlades, eller nogen af de i straffelovens § 84 nr. 4-7, omhandlede særlige omstændigheder foreligger.

B. Uanset arten af det straffbare forhold kan landfogden (politimesteren) undlade påtale af lovovertrædelser begået af 1) personer, der er udskrevet på prøve fra forvaringsanstalt for psykopater, og over for hvem der i anledning af det straffbare forhold eller overtrædelse af de iøvrigt for prøveudskrivningen fastsatte vilkår ved kendelse træffes bestemmelse om genindsættelse i anstalten, 2) personer, der i medfør af straffelovens § 70 er dømt til at undergives åndsvageforsorg eller er undergivet sådan forsorg som vilkår for tiltalefrafald, 3) personer, der i henhold til dom eller kendelse afsagt i medfør af straffeloven § 70 er anbragt i forvaringsanstalt for psykopater eller åndsvageanstalt; er det straffbare forhold begået under und-

1958 24. nov.

vigelse eller andet fravær (udgang, ferie el. lign.) fra anstalten, kan påtale undlades, når den pågældende er ført tilbage til anstalten.

§§ 1 og 2 i justitsministeriets anordning nr. 260 af 23. september 1935 om gennemførelse af lov for Færøerne nr. 174 af 11. maj 1935 om rettens pleje ophæves.

5. dec. — Lov nr. 334 om ændring i lov for Færøerne om TVUNGEN TUBERKULOSEUNDERSØGELSE af fiskerskibes mandskab.

I § 4 i lov for Færøerne nr. 405 af 21. november 1939 om tvungen tuberkuloseundersøgelse af fiskerskibes mandskab, som ændret ved lov nr. 185 af 10. maj 1950 og lov nr. 37 af 2. marts 1955, ændres ordene »1958-59« til »1962-63«.

6. dec. — Likningarråd kunng. um AVSKRIVING AV HÚSUM.

Frá og við skattaárinum 1959 (í Tórshavn 1959-60) verður skattafri avskrivning loyvd av húsum, sum verða nýtt bæði til vinnu og til bústað, eftir hesum reglum:

1 Vanlig sethús, har t. d. bert kjallarahæddin er innrættað til krambúð, verkstað ella t. l., verða ikki loyvd avskrivað, men verður kostnaðurin av innrættingini avskrivað við 5 % árliga.

2 Hús, sum eru bygd til bæði sethús og krambúð, verkstað, vørugoymslu o. t. ella eldri hús, sum eru umbygd, ella har innrættingin er broytt til bæði sethús og krambúð v. m. soleiðis, at bústaðurin bert er ein partur av húsunum, verða loyvd avskrivað við 2 % árliga, um tey eru gjørd úr gróti ella beton. og 5 % árliga um tey eru gjørd úr timbri, av tí parti, sum er nýttur í vinnu.

3 Hús, sum bert verða nýtt til bústað, herundir til útleiging., eiga ikki rætt til avskrivning. Treyt fyri avskrivningini er, at likningarráðið frammanundan hevur góðtikið virðismetingina av tí parti, sum verður avskrivað. Aðrenn likningarráðið tekur avgerð, fær tað sær ummæli frá kommunustýrinum (í Tórshavn frá likningarnevndini). Yvirlit yvir húsavirði og avskrivning frammanundan, saman við frásøgn um tað, sum er komið aftrat ella farið burturav, verður viðlagt sjálvuppgávuni á hvørjum ári.

22. dec. — Kunngerð nr. 60 um prís á DENATURERAÐUM SPRITTI.

Við heimild í § 3 í fyriskipan fyri Føroyar frá 24. juli 1928 um sølu av denatureraðum spritti verður prísurin á denatureraðum spritti broyttur soleiðis: *Heilsuluprísurin*: Frá kr. 2,15 niður í kr. 2,05 í tunnum til smásølu. Frá kr. 2,30 niður í kr. 2,20 í dunkum til smásølu. *Smásøluprísurin*: Frá kr. 2,75 niður í kr. 2,65 pr. 1/1 litur. Frá kr. 1,75 niður í kr. 1,70 pr. 1/2 litur. Frá kr. 0,95 niður í kr. 0,90 pr. 1/4 litur.

23. dec. — An. nr. 378, hvorved lov om KARANTÆNEFORANSTALTNINGER mod smitsomme sygdomme sættes i kraft på Færøerne.

I henhold til den regeringens ved § 45 i lov nr. 67 af 31. marts 1953 om karantæneforanstaltninger mod smitsomme sygdomme meddelte bemyndigelse sættes den nævnte lov herved i kraft på Færøerne i følgende skikkelse.¹

Kapitel 1. *Anordningens område.*

1 Indenrigsministeren bestemmer efter forhandling med sundhedsstyrelsen mod hvilke sygdomme de i denne anordning omhandlede karantæneforanstaltninger bringes til anvendelse for at hindre, at smitte føres ind i landet eller herfra til andre lande.

¹) Jfr. Bek. nr. 381, 30. dec. 1958.

Kapitel 2. Definitioner.

2 I nærværende anordning forstås ved »Bagage« personlige effekter, tilhørende en rejsende eller et medlem af besætningen; »Besætning« de personer, der gør tjeneste på et skib eller luftfartøj; »Havn« en søhavn med international trafik; »Isolation« adskillelse af vedkommende person eller gruppe af personer fra andre personer — bortset fra personer beskæftiget ved karantæneforanstaltningernes gennemførelse — med det formål at hindre, at smitte spredes; »Lokalområde« det mindste område inden for et land — f. eks. en havn eller en lufthavn, der har en bestemt afgrænsning, og hvori der findes en sådan organisation af sundhedsvæsenet, at dettes organer er i stand til på fyldestgørende måde at træffe de karantæneforanstaltninger, der er tilladt eller foreskrevet i de af verdenssundhedsforsamlingen vedtagne internationale karantæne regler; »Luftfartøj« et luftfartøj, der foretager en international rejse; »Lufthavn« en lufthavn med international lufttrafik; »Lægeundersøgelse« karantænelægens besøg på og bisigtigelse af et skib eller luftfartøj og dennes foreløbige undersøgelse af personer om bord, men ikke den periodiske undersøgelse af et skib for at konstatere, hvorvidt rotteudryddelse er nødvendig; »Mistænkt« en person, som må anses for at have været udsat for smitte med en smitsom sygdom og for at kunne sprede smitte; »Skib« et skib, der foretager en international rejse; »Smitsom sygdom« en sygdom, mod hvilken de i denne anordning omhandlede foranstaltninger i henhold til § 1 bringes til anvendelse; »Smittet« en person, som lider af en smitsom sygdom, eller som anses for smittet med en sådan sygdom; »Tilsyn« sundhedsmyndighedernes kontrol med en persons helbredstilstand inden for inkubationstiden for en smitsom sygdom.

Udtrykket »international rejse«, anvendt om et skib eller luftfartøj, omfatter i denne anordning også en rejse mellem havne eller lufthavne på Færøerne, dersom skibet eller luftfartøjet på rejsen har forbindelse med et andet lands område.

Kapitel 3. Karantæne myndighederne.

3 De foranstaltninger, der sigter til at hindre, at smitsomme sygdomme føres ind i landet eller herfra føres til andre lande, forestås af en karantænekommission

Karantænekommissionen består af landfogden (politimesteren) som formand og ekspederende medlem, chefen for Føroya gjaldstovu (Færøernes oppebørselkontor) og landslægen.

4 Kommunalægerne er karantænelæger.

5 Toldvæsenet, politiet, havnevæsenet, luftfartsvæsenet og lodser er forpligtet til at bistå karantænekommissionen i udøvelsen af dens pligter ifølge denne anordning. Karantænekommissionen kan bestemme, at visse foranstaltninger under nærmere fastsatte betingelser kan iværksættes af kommissionens enkelte medlemmer eller karantænelægerne.

Kapitel 4. Den karantænemæssige organisation i øvrigt.

6 Det påhviler hjemmestyret efter forhandling med karantænekommissionen at drage omsorg for, at der til enhver tid er mulighed for på fuldt betryggende måde — som regel på sygehus — at underkaste personer, som ankommer her til landet, isolation i henhold til denne anordnings bestemmelser, og for, at sådanne personer kan underkastes en hensigtsmæssig behandling. Indenrigsministeren kan fastsætte nærmere regler for de i stk. 1 omhandlede forholdsregler.

7 Karantænekommissionen skal i det omfang, den anser det for fornødent, ved forhandling med vedkommende myndighed og på anden måde virke for, at antallet af rotter i havne, og lufthavnsområder holdes nede på det mindst mulige, og at bygninger m. v. i havneområderne sikres mod rotter. Indenrigsministeren kan efter forhandling med vedkommende myndighed bestemme, at der i landets havne skal foretages nærmere angivne foranstaltninger mod indvandring af rotter fra ankommande fartøjer og til udryddelse af rotter på havneområdet

og i havnen henliggende fartøjer. På samme måde kan indenrigsministeren træffe bestemmelse om foranstaltninger til udryddelse af rotter i lufthavne.

8 Indenrigsministeren kan bestemme, at skibe med regelmæssige mellemrum skal underkastes rotteudryddelse eller til stadighed holdes i en sådan stand, at rotternes antal ombord er ubetydeligt. Ministeren bestemmer, i hvilke havne undersøgelse for og udryddelse af rotter kan finde sted. Undersøgelserne og udryddelserne foretages ved karantænekommissionens foranstaltning efter regler fastsat af ministeren. Karantænekommissionen udsteder vederlagsfrit bevis for, at undersøgelse er foretaget med det resultat, at udryddelse ikke skal finde sted (fritagelsescertifikat), eller for at rotteudryddelse er foretaget (rotteudryddelsescertifikat). Regler om certifikaternes indhold, gyldighedsperiode m. v. fastsættes af ministeren. Indenrigsministeren kan i det omfang, det skønnes fornødent, bestemme, at luftfartøjer skal underkastes rotteudryddelse, og fastsætte nærmere regler herfor.

9 De i §§ 7 og 8 og i øvrigt i denne anordning fastsatte bestemmelser vedrørende rotter kan i påkommende tilfælde også bringes til anvendelse over for andre gnavere og i det hele over for dyr, der er kendt som spredere af smitsomme sygdomme.

10 Indenrigsministeren kan bestemme, at lufthavne med betydelig international trafik skal være sundhedslufthavne. For at en lufthavn kan være sundhedslufthavn, skal der være truffet ordning med hensyn til en lægetjeneste, der har undersøgelseslokaler og fornødent udstyr til rådighed. Indenrigsministeren kan i øvrigt give forskrifter om det karantænemæssige udstyr m. v. i sundhedslufthavne.

11 Når der foreligger meddelelse om, at der på et lokalområde i udlandet er forekommet tilfælde af en smitsom sygdom, kan indenrigsministeren bestemme, at området anses som smittet med den pågældende sygdom. Hvis der ikke for vedkommende lokalområde er truffet foranstaltninger til at bekæmpe sygdommens udbredelse, kan også tilstødende lokalområder erklæres for smittet. Indenrigsministeren bekendtgør, når pågældende lokalområde ikke længere betragtes som smittet.

Kapitel 5. Almindelige forskrifter.

12 Alle karantæneforanstaltninger skal påbegyndes hurtigst muligt og tilendebringes uden unødigt forsinkelse.

13 Desinfektion, desinsektion, udryddelse af rotter og andre karantæneforanstaltninger skal udføres således, at de ikke a) medfører unødigt ulempe for nogen person eller fare for nogens helbred, b) forvolder skade på skibet eller luftfartøjet eller c) medfører brandfare. Ved iværksættelse af karantæneforanstaltninger over for gods, bagage m. v. skal der udvises størst mulig forsigtighed for at undgå beskadigelse. Indenrigsministeren kan fastsætte nærmere regler for desinfektion og desinsektion af skibe og luftfartøjer samt for desinfektion og eventuelt destruktion af dyr, gods, snavset linned m. v., som frembyder fare for udbredelse af smitsomme sygdomme. På forlangende af karantænekommissionen er den, der er ansvarlig for befordringsmidlet, forpligtet til i det omfang, det er muligt, at lade besætningen yde bistand ved iværksættelsen af karantæneforanstaltninger i henhold til denne anordning.

14 Karantænekommissionen udsteder efter derom fremsat begæring til fragtføreren vederlagsfrit attest (karantænebevis) om, hvilke foranstaltninger skibe og luftfartøjer har været underkastet i henhold til denne anordning, hvilke dele af befordringsmidlet foranstaltningerne er truffet over for, den anvendte fremgangsmåde og grunden til, at foranstaltningerne er iværksat. For luftfartøjers vedkommende skal attesten efter begæring påføres den for luftfartøjet udfærdigede almindelige deklaration («General Declaration»). Karantænekommissionen udsteder efter derom fremsat begæring vederlagsfrit attest a) til enhver rejsende om

datoen for hans ankomst og afrejse samt om de foranstaltninger, han og hans bagage har været underkastet; b) til afsenderen, modtageren og fragtføreren eller disses agenter om de foranstaltninger, gods har været underkastet.

15 En person, der er underkastet tilsyn, må ikke isoleres, men har tilladelse til at færdes frit. Det kan dog forlanges, at han skal melde sig til sundhedsmyndighederne til bestemte tidspunkter i den periode, hvori han er underkastet tilsyn. Sundhedsmyndighederne kan derhos lade den pågældende undersøge af læge og forlange yderligere oplysninger, der måtte være nødvendige for at konstatere hans helbredstilstand. Dersom en person, der er underkastet tilsyn, ønsker at rejse til et andet sted i eller uden for landet, skal han give underretning herom til vedkommende sundhedsmyndigheder, som straks giver sundhedsmyndighederne på ankomststedet meddelelse om hans komme. Ved ankomsten skal den pågældende melde sig til sundhedsmyndighederne, der kan træffe de i stk. 1 omhandlede forholdsregler. Indenrigsministeren kan fastsætte nærmere regler om det i nærværende paragraf omhandlede tilsyn.

16 Karantænekommissionen kan tage alle praktisk gennemførlige forholdsregler for at hindre, at der fra skibe foretages udtømmning af latrin og affald, som kan gøre vandet i havne o. lign. smitteførende.

17 Fra luftfartøjer under flyvning over territoriet må ikke nedkastes eller udtømmes noget, der kan forårsage smitsomme sygdomme.

18 Indenrigsministeren fastsætter nærmere regler for karantæneforanstaltningerne mod de enkelte smitsomme sygdomme. Ministeren kan herunder fastsætte, under hvilke betingelser skibe og luftfartøjer skal anses for henholdsvis smittet, mistænkt for at være smittet og smittefrit.

Kapitel 6. *Karantæneforanstaltninger ved afrejse.*

19 Indenrigsministeren kan, når det skønnes påkrævet for at hindre, at smitsomme sygdomme føres herfra til andre lande, bestemme, at personer på rejse til udlandet skal undersøges af læge før deres afrejse. Tid og sted for undersøgelsen skal fastsættes under hensyntagen til toldundersøgelse m. v., således at forsinkelse af afrejsen så vidt muligt undgås. Karantænekommissionen skal tage alle praktisk gennemførlige forholdsregler for at hindre, a) at en person, som er smittet eller mistænkt, rejser ud af landet, og b) at smitstof, som kan forårsage en smitsom sygdom, overføres til skibe eller luftfartøjer, på vej til udlandet.

Uanset bestemmelsen i stk. 2 a) må karantænekommissionen dog ikke hindre, at en person, der er på en international rejse, og som ved ankomsten her til landet er blevet underkastet tilsyn, fortsætter sin rejse. Dersom han fortsætter rejsen ad luftvejen, skal karantænekommissionen i den for luftfartøjet udfærdigede almindelige deklaration (»General Declaration«) anføre, at han har været underkastet tilsyn.

Kapitel 7. *Gennemrejse.*

20 Skibe, der passerer søterritoriet uden at anløbe eller sætte sig i forbindelse med havne eller kyster, er ikke underkastet karantæneforanstaltninger.

21 Karantænekommissionen må ikke iværksætte anden karantæneforanstaltning end lægeundersøgelse over for: a) et smittefrit skibs passagerer og besætning, som forbliver om bord, b) et smittefrit luftfartøjs passagerer og besætning, som forbliver i et af karantænekommissionen anvist særligt lokale i lufthavnen.

Kapitel 8. *Karantæneforanstaltninger ved ankomst.*

22 Et skib eller luftfartøj, som ankommer her til landet, må uden for nødstilfælde ikke have samkvem med land, før der af karantænekommissionen eller den, som karantænekommissionen bemyndiger dertil, er meddelt tilladelse til frit samkvem. Før tilladelse til frit samkvem er meddelt, må uden karantænekommissionens tilladelse ingen ombordværende gå eller sættes i land på territoriet og ingen person på territoriet gå om bord; personer, som uberettiget er gået om bord, er underkastet de samme forholdsregler som skibets eller luftfartøjets be-

sætning og passagerer. Endvidere må skibet eller luftfartøjet ikke losse eller laste gods eller forråd eller indtage brændstof eller vand uden tilladelse fra karantænekommissionen; indenrigsministeren kan give nærmere forskrifter for meddelelsen af sådan tilladelse. Toldvæsenet påser, at tilladelse til frit samkvem er meddelt.

23 Ved ankomsten af et skib skal føreren og, dersom der er skibslæge om bord, tillige denne meddele karantænekommissionen eller den, som optræder på kommissionens vegne, oplysning om sundhedstilstanden om bord under rejsen og på ankomsttidspunktet. Ved ankomsten af et luftfartøj skal føreren eller hans befuldmægtigede meddele tilsvarende oplysninger. Indenrigsministeren kan fastsætte nærmere regler for, hvilke oplysninger der skal meddeles, samt på hvilken måde oplysningerne skal meddeles, ministeren kan efter forhandling med landsstyret gives særlige forskrifter om, under hvilke former skibe og luftfartøjer skal give underretning om, at der kommer fra eller har haft forbindelse med et smittet lokalområde eller om bord har eller har haft sygdomstilfælde, der kan formodes at være en smitsom sygdom. Dersom skibet eller luftfartøjet må anses for smittefrit, skal der straks meddeles tilladelse til frit samkvem, dog at der altid forinden kan foretages lægeundersøgelse. Når det er muligt, skal tilladelse til frit samkvem gives pr. radio, dersom karantænekommissionen på grundlag af meddelelser, modtaget fra skibet eller luftfartøjet før dets ankomst, skønner, at ankomsten ikke vil medføre risiko for indførelse af smitsomme sygdomme her til landet. Må skibet eller luftfartøjet anses for smittet eller mistænkt for at være smittet, må tilladelse til frit samkvem ikke meddeles, før der har været foretaget lægeundersøgelse, og de karantæneforanstaltninger, der forlanges af karantænekommissionen med hjemmel i denne anordning eller i bestemmelser, fastsat af indenrigsministeren i henhold til anordningen, er tilfredsstillende gennemført.

24 For de i regelmæssig fart gående skibe og luftfartøjer kan der af indenrigsministeren tilstås lempelser i de i §§ 22 og 23 indeholdte bestemmelser. Det samme gælder for lodsbåde, bugerskibe, fiskerbåde og andre mindre fartøjer. Ligeledes bestemmer indenrigsministeren, hvilke lempelser der kan tilstås krigsskibe og militære luftfartøjer.

25 Karantænekommissionen kan foranledige ethvert skib eller luftfartøj samt enhver person, der ankommer fra udlandet, underkastet lægeundersøgelse. Indenrigsministeren kan bestemme, at sådan undersøgelse skal foretages. Bestemmelse om andre karantæneforanstaltninger skal tages under hensyn til de under rejsen og på tidspunktet for lægeundersøgelsen herskende forhold.

26 Karantænekommissionen kan bestemme, at en person, der ankommer her til landet med et skib eller luftfartøj, og som af kommissionen anses for smittet, skal underkastes isolation. Forlanges det af den, der er ansvarlig for befordringsmidlet, skal en sådan person fjernes fra dette.

27 Karantænekommissionen kan foranledige enhver mistænkt, der ankommer her til landet fra et smittet lokalområde, underkastet tilsyn. Sådant tilsyn kan vedvare til udløbet af inkubationstiden for vedkommende smitsomme sygdom. Hvor andet ikke følger af særlige bestemmelser, udfærdiget i henhold til denne anordning, må tilsyn ikke erstattes af isolation, medmindre karantænekommissionen skønner, at der foreligger ganske særlig fare for overførelse af smitte.

28 Indenrigsministeren kan, når det skønnes påkrævet for at hindre en smitsom sygdoms indførelse og udbredelse her i landet, bestemme, at der skal tilbydes personer, som ankommer her til landet, vaccination, således at de, såfremt de nægter at lade sig vaccinere, kan underkastes tilsyn eller isolation.

29 Bortset fra lægeundersøgelse må ingen karantæneforanstaltning, som er blevet anvendt i en tidligere anløb her i landet, gentages her i landet, medmindre a) der efter skibets eller luftfartøjets afrejse fra vedkommende havn eller lufthavn i denne eller om bord på skibet eller luftfartøjet er indtruffet hændelser af epidemiologisk betydning, der berettiger til yderligere anvendelse af den

pågældende foranstaltning, eller b) karantænekommissionen anser det for ganske øjensynligt, at den anvendte foranstaltning ikke har været virksom.

30 Et skib eller luftfartøj må ikke af karantænemæssige grunde hindres i at søge forbindelse med nogen havn eller lufthavn. Dersom havnen eller lufthavnen ikke er udstyret således, at de karantæneforanstaltninger, som karantænekommissionen anser for nødvendige, kan iværksættes, kan skibet — eller luftfartøjet, såfremt de operationelle forhold tillader det — dog beordres til at fortsætte for egen regning og risiko til en havn eller lufthavn, hvor de nødvendige foranstaltninger kan iværksættes, og som er hensigtsmæssigt beliggende for skibet eller luftfartøjet.

31 Et luftfartøj skal ikke betragtes som værende kommet fra et smittet lokalområde, blot fordi det på rejse over smittet territorium er landet i en sundheds-lufthavn, som ikke selv er smittet lokalområde.

32 En person om bord i et luftfartøj, som har overfløjet et smittet lokalområde, må ikke betragtes som værende kommet fra et sådant lokalområde, såfremt luftfartøjet ikke har foretaget landing dér, eller han, dersom landing er foretaget, har underkastes sig de foranstaltninger, der har været truffet af karantænemyndighederne på stedet for at hindre, at han udsættes for smitte.

33 Et skib eller luftfartøj, som ikke vil underkaste sig de af karantænekommissionen i henhold til nærværende anordning givne forskrifter, skal have ret til omgående at fortsætte rejsen, men det må ikke på den videre rejse have forbindelse med nogen anden havn eller lufthavn her i landet; det skal dog have ret til under iagttagelse af de forsigtighedsforanstaltninger, som karantænekommissionen måtte finde det nødvendigt at påbyde, at indtage brændstof, vand og forråd.

34 Dersom et skib strander, eller et luftfartøj nødlander, kan karantænekommissionen tage enhver rimelig forholdsregel, men i intet tilfælde videregående forholdsregler end sådanne, der har hjemmel i denne anordning eller i de i henhold til denne anordning udfærdigede bestemmelser.

Kapitel 9. *Karantæneforanstaltninger over for gods, bagage og post.*

35 Gods må kun underkastes karantæneforanstaltninger, når karantænekommissionen har grund til at antage, at det kan være forurennet med smitstof, der kan forårsage en smitsom sygdom, eller at det kan være egnet til at sprede sådan sygdom. Transitgods — bortset fra levende dyr —, der ikke omlades, må ikke underkastes karantæneforanstaltninger eller tilbageholdes i nogen havn eller lufthavn, medmindre indenrigsministeren har fastsat særlige regler om foranstaltninger over for sådant gods.

36 Bagage må kun underkastes desinfektion og udryddelse af insekter, når den tilhører en rejsende, der er smittet eller mistænkt, eller der i bagagen findes effekter, der er smitteførende for en smitsom sygdom, eller insekter, der er eller kan være smittebærere for en sådan sygdom.

37 Post, aviser, bøger og andre tryksager må ikke underkastes nogen karantæneforanstaltning; dog kan indenrigsministeren træffe bestemmelse om karantæneforanstaltninger over for postpakker, hvis indhold kan antages at være forurennet med smitstof, der kan forårsage en smitsom sygdom eller antages at være egnet til at sprede sådan sygdom.

Kapitel 10. *Forskellige bestemmelser.*

38 Under forudsætning af gensidighed kan indenrigsministeren indgå særlige aftaler med et eller flere lande om lempelse i de i nærværende anordning omhandlede foranstaltninger.

39 Indenrigsministeren kan fastsætte nærmere regler for ind- og udførsel af lig og transport her i landet af sådanne lig.

40 For bistand ved foranstaltninger i henhold til denne anordning tilkommer der lægen, for så vidt han ikke er særskilt lønnet som karantænelæge, en af indenrigsministeren fastsat godtgørelse. Lægen er derhos berettiget til befordringsgodtgørelse beregnet efter de for embedslæger fastsatte takster. Der kan endvidere

efter indenrigsministerens bestemmelse tillægges lægen time- og dagpenge efter de for embedslæger gældende regler.

41 Udgifterne ved tilvejebringelse og opretholdelse af de i § 6 omhandlede isolationsmuligheder påhviler landskassen. På samme måde udredes forskudsvis, men mod refusion fra statskassen, udgifterne til behandling og pleje af personer, der underkastes isolation i henhold til denne anordnings bestemmelser, og til de dodes begravelse eller ligbrænding, for så vidt disse udgifter ikke efter det følgende skal afholdes af skibet eller luftfartøjet; udgifterne til behandling og pleje af isolerede refunderes efter en af indenrigsministeren fastsat takst. Indenrigsministeren fastsætter efter forhandling med vedkommende myndigheder, hvorledes udgifterne til de i § 7, stk. 2, omhandlede foranstaltninger vil være at udrede. Alle andre udgifter til karantænevæsenet — herunder til foranstaltninger påbudt med hjemmel i denne anordning — afholdes af statskassen efter regler fastsat af indenrigsministeren, dog med følgende undtagelser: a) Skibet eller luftfartøjet afholder udgifterne til undersøgelse for og udryddelse af rotter efter regler, fastsat af indenrigsministeren; b) skibet eller luftfartøjet afholder udgifterne til de i § 33 omhandlede foranstaltninger; c) et skib eller luftfartøj, der efter karantænekommissionens skøn kun anløber eller foretager landing for at landsætte syge eller lig, afholder selv udgifterne til eventuelle karantæneforanstaltninger; statskassen afholder dog udgifter til lægeundersøgelse og til andre supplerende undersøgelser, der er nødvendige for at konstatere en undersøgt persons helbredtstilstand; d) i de under c) omhandlede tilfælde afholder skibet eller luftfartøjet udgifterne til de syges behandling og pleje og til de dodes begravelse eller ligbrænding; e) de udgifter, som bestemmelserne i denne anordning medfører i strandingstilfælde, afholdes af strandingsmassen, så vidt den tilstrækker; f) de udgifter, som fremkommer ved, at personer i strid med anordningen er gået om bord i et skib eller luftfartøj, afholdes af pågældende selv og kan inddrives ved udpantning; g) udgifter, som, efter at de i henhold til reglerne i denne anordning isolerede patienter er udskrævet eller døde, måtte medgå til isolation af personalet på vedkommende sygehus eller af andre, der har været i berøring med vedkommende patient, afholdes efter reglerne i den til enhver tid gældende anordning om foranstaltninger mod udbredelse af smitsomme sygdomme.

42 Statskassen udreder ikke erstatning for skade og tab som følge af de i denne anordning omhandlede foranstaltninger.

43 Overtrædelse af de i denne anordning indeholdte forskrifter eller de i medfør af samme givne påbud anses med bøde, hæfte eller med fængsel indtil 6 måneder. Sagerne behandles som politisager. Når det skønnes, at straffen ikke vil overstige bøde, er karantænekommissionen berettiget til at modtage den skyldiges tilbud om på stedet at erlægge en bøde for at undgå tiltale. Det gods, som i strid med de i medfør af denne anordning givne forbud forsøges indført eller er blevet indført, skal, for så vidt det ikke bliver at tilintetgøre, konfiskeres til fordel for statskassen. De i henhold til denne paragrafs stk. 1 idømte eller modtagne bøder tilfalder statskassen.

44 Denne anordning træder i kraft den 1. januar 1959. Fra samme tidspunkt ophæves: Lov nr. 4 af 8. januar 1872 om forstaltninger til at forhindre den asiatiske koleras indbringelse til Færøerne m. m. Anordning nr. 20 af 15. april 1872 om foranstaltninger til at hindre indbringelse af børnekopper til Færøerne. Anordning nr. 31. af 26. marts 1878 om foranstaltninger til at forhindre indbringelse af tyfus til Færøerne. Bekendtgørelse nr. 115 af 16. oktober 1879 om karantæneundersøgelser af skibe, der ankommer til Færøerne fra steder, hvor smitsomme sygdomme antages at herske epidemisk. Anordning nr. 20 af 27. februar 1882 om foranstaltninger til at hindre indbringelse af mæslinger og skarlagensfeber til Færøerne. Bekendtgørelse nr. 26 af 25. februar 1897 om forskellige bestemmelser vedrørende karantænevæsenet på Færøerne. Instruks nr. 27 af 25. februar 1897 for karantænebetjente på Færøerne. Anordning nr. 71 af 9. april 1907 om

foranstaltninger til at hindre indbringelse af meningitis på Færøerne. Lov nr. 177 af 1. april 1921 om de til Færøerne ankommende skibes forpligtelse til først at anløbe visse havne. Lov nr. 58 af 14. marts 1931 om ændring i lov nr. 4 af 8. januar 1872 om foranstaltninger til at forhindre den asiatiske koleras indbringelse til Færøerne m. m.

30. dec. — Bek. for Færøerne nr. 381 om KARANTÆNEFORANSTALTNINGER mod smitsomme sygdomme.

I henhold til kgl. anordning af 23. december 1958, hvorved lov. nr. 67 af 31. marts 1953 om karantæneforanstaltninger mod smitsomme sygdomme er sat i kraft på Færøerne, bestemmes herved, at reglerne i bekendtgørelserne nr. 128 af 1. april 1953 om karantæneforanstaltninger mod smitsomme sygdomme, nr. 314 af 29. november 1956 om koppevaccination af visse rejsende og nr. 255 af 18. oktober 1957 om tilsyn i henhold til lov om karantæneforanstaltninger mod smitsomme sygdomme også gøres gældende for Færøerne med følgende tilføjelser:

1. Alle til Færøerne fra udenrigsområde ankommende skibe skal, forinden de besejler andre havne på øerne, anløbe en af de af landsstyret efter karantænekommissionens indstilling godkendte klareringshavne.

2. Undersøgelse af, om rotteudryddelse i skibe skal finde sted, samt den i henhold hertil påbudte rotteudryddelse foretages i Thorshavn.

1. The first part of the text is a general introduction to the topic of the paper. It discusses the importance of the research and the objectives of the study.

2. The second part of the text is a detailed description of the methodology used in the study. It includes information about the sample size, the data collection methods, and the statistical tests used to analyze the data.

TILLÆG

Nedennævnte bestemmelser for 1959 er udkommet under trykningen, og der har kun delvis kunnet tages hensyn til dem ved fremstillingen af stoffet før 1959.

3. jan. 1959. Reglugerð fyri DJÓRALÆKNAN.

1 Djóralæknin, (landsdjóralæknin) sum landsstýrið setur, hefur bústað í Tórs-havn.

2 Djóralæknin hefur skyldu at røkja alt vanligt djóralæknastarv, sum 1) tað veterinera eftirlitið við galdandi fyriskipan um innflutning av djórum, 2) mæla landsstýrinum til at seta í gildi tørvandi fyriskipanir at forða fyri djórasjúkum, sum eru ella kunnu ætlast at vera smittusamar, og annars seta í verk tiltøk, sum eftir umstøðunum hava skund at fyrirbyggja sjúku og fylgjur av sjúkum, 3) í samráð við royndar- og aðrar sakkonar stovnar gera kanningar, ið miða ímóti at vinna á djórasjúkum yvirhøvur í landinum og gjølla fylgja við kanningum og royndum viðvíkjandi djórasjúkum aðrastaðni, 4) tuberklaroyndir, 5) mjólka- og kjøteftirlit, 6) eftirlit við útflutningi av hvalatvøsti.

3 Djóralæknin skal í starvi sínum rætta seg eftir teim forskriftum, sum landsstýrið fyriskrivur honum. Hann skal føra dagbók og á hvørjum ári innan 1. august senda landsstýri og lögtingi frágreiðing um starvið í farna árinum. Í frágreiðingini skulu m. a. vera hesar upplýsingar: 1) um tær smittusjúkur, sum hava verið í landinum, og hvørji tiltøk eru gjørd at forða teimum, 2) aðrar upplýsingar um heilsustandin hjá húsdjórum yvirhøvur í landinum.

4 Djóralæknin hefur skyldu at gera minst eina tænastuferð um árið til hvørja bygd og so vítt gjørligt í tíðarskeiðinum 1. august til 1. november. Um veður ella serligar umstøður skulu orsaka avvik frá lýstari tænastuferðaætlan hansara, eigur hann at siga viðkomandi bygdum frá, nær hann so kemur á staðið. Á tilíkkum ferðum skal djóralæknin verða fólki til handa við vanligari djóralæknahjálpi.

5 I. Djóralæknin hefur aftrat flutningsútreiðslum rætt at fáa hesar samsýningar frá viðkomandi djóraeigara: A. 1) Fyri viðgerð av teim djórum, hann er heintaður til út á bygd kr. 15.—. Um djóralæknin heldur tað verða neyðugt við skurð- ella burðhjálpi ella um ferðin verður longri enn samdøgur, kann hann krevja eykasamsýning eftir egnum tykki í mun til ómakin og viðgerðina tó ikki upp um 100 %.

2) Fyri vitjan og viðgerð á staðnum, har djóralæknin er staddur, uppi a. Vitjan og viðgerð uttargarðs kr. 10.— b. Størri djór, vitjan og viðgerð innangarðskr. 5.— c) Størri djór, innangarðs, uppafur kr. 3.— d. Vitjan innangarðs, smærri djór kr. 3.— e. Vitjan innangarðs, smærri djór, uppafur kr. 2.—

3) Fyri gelding: a. av hestum kr. 25.— b. av tarvum yvir 1½ ár og luksusdjórum kr. 15.— c. av tarvum undir 1½ ár, tarvkálvum, veðrum og smærri djórum kr. 5-10.—

4) a. Fyri skurð, burðhjálpi og tilíkt uppi kr. 30.— b. Fyri kanning um kvið kr. 5-10.—.

B. Fyri samtalur, receptir og brøv kr. 2.— hvørt.

C. Fyri eftirlit av innfluttum djórum við heilsuváttan er samsýningin fyri stór djór og luksusdjór kr. 20.— og fyri smærri djór kr. 5.—.

D. Kanning av djórum til útflutnings við váttan: Neyt, ross og onnur stór djór

1959 3. jan.

kr. 15.— fyri tað fyrsta og kr. 4.— fyri hvørt fylgjandi í somu sending. Fyri seyð og liknandi smærri djór kr. 3.— hvørt fyri tey fyrstu 20, kr. 1.50 hvørt fyri tey næstu 30 og 75 oyru hvørt fyri tey aftaná í somu sending.

E. Fyri arbeiði á nátt, sunnu- og halgidøgum dupult gjald.

II. Hevur viðkomandi ikki ráð at gjalda fullan ella lutvísan takst fyri viðgerð ella útreiðslur, ið standast av hesum, hevur djóralæknin kortini skyldu at vera til handa sum vanligt.

III. Fyri ferðir í serligum ørindum eftir áheitan landsstýrisins eigur djóralæknin dagpening sum aðrir tænastrumenn samb. galdandi skipan og fær endurgoldið ferðaútreiðslur eftir uppgerð.

6 Djóralæknin kann ikki fara av landinum uttan loyvi frá landsstýrinum, heldur ikki í longri tíð frá bústað sínum, uttan so hann er á tænastruferð. Djóralæknin hevur somu frítíð sum tænastrumenn í tilsvarandi støðu. Hann hevur tó skyldu eisini í frítíðini at útinna tilik stórv sum tola ikki stæðg. Eftir umstøðunum kann frítíð eftir loyvi frá landsstýrinum bytast sundur, tá ið tað ber ikki til at hava hana í einum.

7 Djóralæknin hevur skyldu at vera limur í húsdjóranevndini ella geva ummæli í málum, sum verða lögð fyri hann frá nevdini ella landsstýrinum. Somuleiðis hevur hann skyldu at veita hjálp til tey arbeiði og tiltøk, sum gjørd verða frá almennari síðu til frama fyri brúkið og haldið av húsdjórum.

7. jan. — Kunng. um broytingar í regl. nr. 67 frá 30. dec 1941 um studning eftir bráfengis kunng. HÚSDÝRAHALDINUM v. m. til frama.

Eftir heimild í § 2 í bráðfongis kunngerð nr. 66 frá 30. desember 1941 hevur landsstýrið samtykt fylgjandi:

1 Í A. 4. verður »50 kr.« »75 kr.« og »100 kr.« broytt til ávikavist »150 kr.« »225 kr.« og »400 kr.«.

2 Í B. 1 verður »kr. 4,50« broytt til »kr. 10.—«.

3 Í F 4 verður »200kr.« broytt til »400 kr.«

Hesar reglur koma í gildi beinanvegin.

28. jan. TOLDLOV.

5 stk. 3. Færøerne og Grønland omfattes ikke af toldområdet.

7 Betegnelsen »toldfrit sted« i nærværende lov omfatter Færøerne og Grønland samt de i toldområdet oprettede frilagre og frihavn.

129 Fritaget for told ved indførsel er: 1. varer, der bevisligt er tilvirket på Færøerne eller i Grønland af pågældende landsdeles produkter, og som direkte indføres fra disse steder med undtagelse af beredte ræve- og bjørneskind samt arbejder helt eller delvis af sådanne pelsskind. Toldfriheden skal også kunne indrømmes for varer af den omhandlede art, der på grund af uberegnelige omstændigheder har måttet opløses undervejs.

21. marts — FINANSLOV for 1959/60.

pr. 1. Skatter og afgifter. Tekstanm. nr. 2. ad II.A

Finansministeren bemyndiges til at bestemme, at sømandsskat, der i tiden 1. januar 1959 — 31. marts 1960 i henhold til kapitel II i lov nr. 83 af 31. marts 1958 svares af sømænd bosat på Færøerne, men ansat i tjeneste ombord på de af den nævnte lov omfattede skibe, skal tilfalde Færøernes landskasse.

20 Undervisningsm. Tekstanm. nr. 39 ad I×.I. Af samme indhold som anmærkning på tidligere finanslove vedr. lærere ved Færøernes mellem- og realskole (Se finanslov 1958/59).

21 Forsvarsm. Tekstanm.

21. marts 1959

nr. 4. De i pr 117, stk. 3, i lov nr. 154 af 7. juni 1958 om lønninger og pensioner m. v. til statens tjenestemænd omhandlede *tillæg* for tjeneste i land på Færøerne og i Grønland m. v. kan efter forsvarministerens nærmere bestemmelse forhøjes med indtil 50 pct.

Nr. 15. Under hensyn til de med opmålinger på Færøerne og i Grønland forbundne særlige ulemper og farer er forsvarministeriet bemyndiget til for meteorologisk instituts heri deltagende personale at lade udbetale et særligt tillæg efter bestemmelserne i pr. 117, stk. 3, i lov nr. 154 af 7. juni 1958 om lønninger og pensioner m. v. til statens tjenestemænd.

Nr. 18. Af bevillingen på konto 73.41 kan der ydes et særligt kosttilskud til besætningerne i *fyr- og vagervæsenets* inspektionsskibe på rejser til Færøerne eller andre steder, hvor indkøb af spisevarer er vanskeligt og dyrt. Endvidere kan der af konto 73.21 ydes et repræsentationstillæg på indtil 35 kr. pr. måned til førerne af *fyr- og vagervæsenets* inspektionsskibe samt afholdes udgifter til repræsentation m. v. i særlige tilfælde ved *fyr- og vagervæsenet*.

Nr. 22. Af bevillingen på konto nr. 73.13 kan der ydes det af *fyr- og vagervæsenets* personel, der opsendes til Færøerne og Grønland, et særligt tillæg efter bestemmelserne i pr. 117, stk. 3, i lov nr. 154 af 7. juni 1958 om lønninger og pensioner m. v. til statens tjenestemænd under hensyn til de med bygning og inspektion af *fyr* på Færøerne og i Grønland forbundne ulemper. Tilsvarende bestemmelse kan anvendes på personel i *fyr- og vagervæsenets* inspektionsskuttere under ophold ved Færøerne og Grønland samt på skibepersonel, der under *fyr- og vagervæsenets* inspektionsskibes ophold ved Færøerne og Grønland udstationeres i land eller i mindre fartøjer (kuttere).

pr. 22 Finansministeriet. Tekstanm. nr. 13.

Finansministeren bemyndiges til at fastsætte *tillæg til diæter* under tjenesterejser til og udstationering på Færøerne.

21. marts — NORMERINGSLOV for 1959/60.

Afdeling 12. d) *Tjenestemænd på Færøerne.*

Til 110. Til 11. lønningsklasse. 64. Lønningsklassen affattes således: »Politibetjente og overpolitibetjente (16). Ved opnåelse af 7. alderstillæg får politibetjente ret til at føre stillingsbetegnelsen overbetjent.«

Til 12. lønningsklasse. 65. Lønningsklassen affattes således: »Politiassistenter af 2. grad (2) Sysselmanden for Sandø syssel.«

Til 16. lønningsklasse. 66. Lønningsklassen affattes således: »Sysselmændene for Strømø, Vaagø, Suderø nordre og Suderø søndre sysler.«

67. Som 18. Lønningsklasse indføjes: »Sysselmændene for Norderøernes og Østerø sysler.«

112. 68. Bestemmelsen affattes således: »Bestemmelsen i 108, stk. 1 og 4, jfr. stk. 6, finder anvendelse på de i 110 nævnte politiassistenter, overbetjente og politibetjente. Der tillægges 2 politiassistenter, der af rigspolitechefen sættes til tjeneste som stationsledere, et ikke pensionsgivende stationsledertillæg på 600 kr. årlig, der reguleres i overensstemmelse med reglen i 108, stk. 6,2. pkt. Bestemmelserne i 109 finder anvendelse på de i 110 nævnte overpolitibetjente og politibetjente.«

Til 113 I stk. 2 ændres ordene »politimesteren, sysselmændene og sognefogeden i Våg« til »politimesteren og sysselmændene«.

70 I stk. 4 ændres »16 lønningsklasse« til »18. lønningsklasse.«

26. marts — FIGGJARLØGTINGSLÓG fyri árið 1959/60.

Viðmerking pr. 19.2.1. Stovnaður er nýggjur grunnur: Lestrargrunnurin. Tann studningur, ið jättalur er til næmingar á læruskúlanum, lærdan lestur og annan lestur fer í henda grunn, soleiðis at konto verður gjørd fyri hvørja deild sær, og

1959 26. marts

landsstýrið avger so, hvussu nógv verður latið í studningi og hvussu nógv verður latið í láni.

Viðmerking til pr. 23.1.3. 30.000 kr. Hesin peningur verður at leggja í grunn at nýta til bygging av smærri el-verkum á bygd.

3. apr. — Lagtingslov om ekstraordinært tilskud til fiskernes LØNREGULERINGSFOND.

1 Landsstyret bemyndiges til at betale fiskernes lønreguleringsfond i ekstraordinært tilskud 1 mill. kroner i hvert af finansårene 1959-60 og 1960-61.

2 Det ekstraordinære tilskud på 1 mill. kr. i hvert finansår tilvejebringes ved følgende ændringer i nedennævnte love:

1. I lagtingslov nr. 23 af 11. februar 1950 om indførselsafgifter m. v., således som denne er ændret ved lagtingslovene nr. 58 af 7. september 1950, nr. 66 af 6. oktober 1950, nr. 11 af 6. marts 1951, nr. 71 af 18. februar 1951, nr. 1 af 9. marts 1954, nr. 3 af 18. december 1955 og nr. 6 af 25. januar 1957 foretages følgende ændringer:

1. I § 1: lbn. *Spirituosa og sprit*. Brændevin og akvavit:

5. af 50 rumprocent og derunder 1 liter 22,00 kr.

6. over 50 rumprocent, men ikke over 70 rumprocent 1 liter 28,00 kr.

7. over 70 rumprocent 1 liter 36,00 kr.

Andre varer undtagen fuldstændig denatureret spiritus:

8. af 50 rumprocent og derunder 1 liter 32,00 kr.

9. over 50 rumprocent, men ikke over 70 rumprocent 1 liter 36,00 kr.

10. over 70 rumprocent 1 liter 48,00 kr.

ØL.

11. Øl, der indføres fra det øvrige kongerige og er af den art, at det ikke er højere beskattet end øl af den i lov nr. 111 af 1. april 1922, § 2, jfr. lov nr. 221 af 1. maj 1923, § 1, omhandlede skatteklasse II. 1 liter 1,20 kr.

12. Andet 1 liter 1,80 kr.

Galanteri- og bijouterivarer samt nipssager:

17. I teksten udgår ordet »dametasker« og »60 %« ændres til 100 %

Instrumenter samt radiomodtagere m. v.

Teksten og afgiften ændres således:

20. Klaviaturinstrumenter, også m. indbygget spilleapparat og andre musikinstrumenter samt dele til sådanne, radiomodtagerapparater, højttalere, radiolamper (radiatorer,) billedrør samt dele og tilbehør dertil af værdien 25 %

20a. Plader til mekaniske musikinstrumenter, grammofonplader pladespillere, fonografer og lignende instrumenter samt dele og tilbehør dertil, herunder stifter og indspillede eller uindspillede plader og valser, båndoptagere samt dele og tilbehør dertil af værdien 50 %

32 Fyrværkerigenstande af værdien 100 %

35. Legetøj og selskabsspil samt dele til sådanne varer af værdien 100 %

Parfume og kosmetiske artikler.

45. Andet af værdien 100 %

Vogne og andre befordringsmidler samt vognmagerarbejde

67. Motorcykler og personvogne af værdien 60 %

67a Varevogne af værdien 40 %

68. Andre varer af værdien 25 %

Som nyt lbn. indsættes:

Kuffertes, tasker m. v.

74. Alle slags kuffertes, tasker, portemonnæer, tegnebøger, dokumentmapper m. v., uanset materialets art, dog undtaget sådanne varer, der efter materialets art henhører under lbn.

3. apr. 1959

41 og 47 ... af værdien 25 %

2. I § 5, 2. stk., tilføjes som nyt punktum: Ved indklarerung tages ikke hensyn til rabatter, med mindre disse udtrykkeligt er fratrukket i fakturaens talbeløb.

3. I §10 foretages følgende ændring: a. Øl ... 1liter 0,80 kr.

II. I § 32 i lov nr. 73 af 19. marts 1930 om motorkøretøjer m. v. således som denne senere er ændret, foretages følgende ændringer:

Afgiftsbeløbene bliver disse: a. 75 kr. b. 50 kr. c. 100kr. d. 120 kr e 120 kr

3 De foran omhandlede ændrede afgifter opkræves fra og med den 4. april 1959. De ændrede indførselsafgifter opkræves af alle varer, der ikke af de afgiftsopkrævende myndigheder er tilladt udleveret indføreren til fri rådighed (afgiftskvitering eller udleveringstilladelse), uanset indførselen måtte have fundet sted inden den 4. april 1959. Landsstyret bemyndiges til at give dispensation, hvor særlige omstændigheder gør det nødvendigt, i den første uge.

4 Landsstyret bemyndiges til at nedsætte et udvalg til undersøgelse af den gældende lovgivning vedrørende indførselsafgifter m. v. og at fremsætte forslag til ny lovgivning vedrørende dette.

16. apr. — Lagtingslov nr. 12 om tillæg til lagtingslov nr. 3 af 2/2 1956 om EKSTRAORDINÆRE AFSKRIVNINGER af skibe m. v.

Indsættes som nyt nr. 9 afsnit II.

Selskab eller personer, som lejer eller køber skib fra selskab her i landet, oprettet til fornyelse af den færøske fiskerflåde, indrømmes ret til afskrivninger efter nærværende lov. Skibet må ikke være over 5 år gammelt ved leje- eller købskontraktens oprettelse. Afskrivningsrettighederne kan ikke samtidig benyttes af ejerselskabet og lejeren. Mister lejeren skibet på grund af misligholdelse af lejekontrakten eller af anden grund og han ikke får ekstraafskrivningen eller del af denne tilbagebetalt, har ejerselskabet eller den, som derefter får skibet til leje eller til købs, ret til at fortsætte med afskrivningerne som om han havde haft skibet hele tiden, men tilbagebetales ekstraafskrivningen, erholder den senere lejer eller ejer ret til fuld afskrivning. Reglerne i § 1, 3. stk. A nr. 1 om tilladelse fra ligningsrådet gælder også ved udlejning af skib. Ligningsrådets godkendelse af lejekontrakten skal derfor indhentes.

23. apr. — Reglur fyri býti landskassa og kommunana millum viðvikjandi útreiðslum til bygging av SAMFERÐSLUVEGUM, (Løgtingsamtykt).

1. Er S miðalskattaálíknung kommununnar í byggjárnum við skattaprocenti 8 verður partur kommunanna av kostnaðinum av tí einkultu byggjuppgávuni:

av 1' upphædd av byggjipeninginum av stódd S	20 %
— 2'	17,5 %
— 3'	15,0 %
— 4'	12,5 %
— 5'	10,0 %
— 6'	9,0 %
— 7'	8,0 %
— 8'	7,0 %
— 9'	6,0 %
— 10' og fylgjandi	5,0 %

Uppi kostnaðin verður roknað: allar beinleiðis byggjútreiðslur og útreiðslur til hald av lønarroknskapi alt við 10 % tilleggi fyri útreiðslur til uppmálingar og onnur forarbeiði, projektering, leiðslu, eftirlit, administrasjón, ferðaútreiðslur o. a. t. Tær byggingar, ið koma undir hesar reglur, eru bert størri nýgerðir og umbyggingar av samferðsluvegum, tó kunnu neyðugar styrkingar og umvælingar av áður

1959 27. apr.

bygdum strekkjum av sama millumbygda vegi (millum tvær bygdir), sum nýgerðin er ein partur av, roknast sum partur av hesi, um hesi arbeiði verða framd samstundis ella hvørt beint aftaná annað. Nevnda býti av útreiðslunum verður roknað út fyri hvørja bygging og hvørja kommunu sær, og hvat hvør bygging skal umfata verður ásett frammanundan, og kann hon bert umfata arbeiði, sum verða framd í einum. Nýgerðir og umbyggingar, sum fara fram í smáum, verða framvegis undir tí higartil galdandi 25 % regluni.

2. Útreiðslur, ið standast av ognan av lendi undir veg og av ognan av tí, á lendum stendur, og sum forðar fyri vegagerðini, verða ikki roknaðar uppí byggipeningin; men ger landsstýrið av soleiðis sum ásett í § 3 í løgtingslóg nr. 17 frá 7. mars 1957 um ognartøku til samferðsluvegir, um henda útreiðsla skal býttast millum landskassa og kommunu ella avvarðandi kommuna (kommunur) skal rinda alt einsamøll.

3. Útreiðslur til hegn fram við veg ella til vegristir, sum eru neyðug tiltøk fyri at tryggja ognirnar fram við vegnum móti inngongu av seyði og øðrum fenaði eins væl og tær vóru frammanundan, rindar avvarðandi kommuna (kommunur) einsamøll, og somuleiðis allar útreiðslur, ið standast av flyting av el- og telefonlinjum (har verkini ikki sjálvi kosta flytingina) og øðrum.

4. Hesar reglur verða at galda frá 1. apríl 1955.

27. apr. — An. nr. 130 om FISKERIPOLITIET i havet omkring Færøerne.

I overensstemmelse med en mellem den danske regering og regeringen i Det forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland den 27. april 1959 stedfunden notevæksling anordnes herved, at anordning nr. 160 af 20. maj 1955 om ændring i anordning nr. 29 af 27. februar 1903 vedrørende fiskeripolitiet i havet omkring Færøerne ophæves og erstattes med følgende:

Stk. 1. Den grænse, inden for hvilken alene færinger og andre danske statsborgere skal være berettigede til at drive fiskeri, er en linje 12 sømil fra lavvandsmærket langs Færøernes kyst, draget som vist ved den yderste fuldt optrukne linje på det som bilag til nærværende anordning vedføjede kort.¹

Stk. 2. Uanset bestemmelsen i stk. 1 skal det fortsat være tilladt fra fartøjer hjemmehørende og indregistreret i en fremmed stat, hvis fiskere gennem en længere årrække forud for denne anordnings ikrafttræden regelmæssigt har drevet fiskeri inden for den i stk. 1 nævnte linje, at drive sådant fiskeri i området mellem denne linje og den på vedføjede kort angivne inderste stiplede linje, der i hovedsagen forløber i en afstand af 6 sømil fra land. Statsministeren kan udfærdige bekendtgørelse om, hvilke landes fiskerifartøjer, der omfattes af denne bestemmelse.²

Stk. 3 I de nedenfor angivne, på kortet med skravering afmærkede områder mellem de i stk. 1 og 2 nævnte linjer skal i de ligeledes nedenfor angivne tidsrum alt andet fiskeri end fiskeri med langline og håndline være forbudt: a) mod vest: Området sydvest og syd for Myggenæs, mod nord begrænset af en linje, trukket efter 270° retvisende pejling fra Myggenæs fyrtårn — hvert år fra den 15. november til den 1. april; b) mod syd: Området syd for Syderø, mod nord begrænset af en linje, der er trukket efter 253° retvisende pejling fra Akraberg fyrtårn, og mod øst ved en linje, der er trukket efter 146° retvisende pejling fra samme fyrtårn — hvert år fra den 1. oktober til den 31. maj; c) mod nord: Området, mod vest begrænset af en linje, der danner den 7. længdegrad vest for Greenwich, og mod øst af en linje, der er trukket stik nord fra det nordligste punkt af Nordberg på Fuglø hvert år fra den 15. februar til den 15. april.

¹) Udelades her.

²) Jfr. bek. 131, 27. apr. 1959 og LI. nr: 13, 28: apr: 1959:

27. apr. 1959

27. apr. — Bek. 131 om FISKERIPOLITIET i havet omkring Færøerne.

I medfør af stk. 2 i kgl. anordning af dags dato vedrørende fiskeripolitiet i havet omkring Færøerne bekendtgøres herved, at fartøjer, der er indregistreret i Det forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland, omfattes af nævnte bestemmelse.

28. apr. — Lagtingslov nr. 13 om FISKERI INDENFOR FISKERIGRÆNSEN.

1 Den grænse, inden for hvilken alene færingere og andre danske statsborgere har ret til at udøve fiskeri, er en linie 12 sømil fra lavvandsmærket langs Færøernes kyst jfr. kgl. anordning nr. 130 af 27. april 1959 vedrørende fiskeripolitiet i havet omkring Færøerne.

2 Inden for den i § 1 omhandlede fiskerigrænse er det med den i § 3 nævnte undtagelse forbudt fra fiskerifartøjer hjemmehørende og registreret i en fremmed stat at drive noget som helst fiskeri, herunder at foretage sådanne handlinger, som kan betegnes som accessorier til egentlig fiskerivirksomhed, såsom omladning af fiskeladninger, tilvirkning, pakning og anden behandling af fisk eller fiskeriprodukter, forsyning af fiskeskibe fra andre skibe samt ankring af skibe med henblik på senere deltagelse i omladning eller indtagelse af forsyninger.

3 Uanset bestemmelsen i § 2 er det tilladt fra fartøjer hjemmehørende og indregistreret i en fremmed stat, hvis fiskere igennem en længere årrække forud for den 27. april 1959 regelmæssigt har drevet fiskeri indenfor den omhandlede 12 sømils grænse, at drive sådant fiskeri i området mellem den og en linie, der i hovedsagen forløber i en afstand af 6 sømil fra land, jfr. stk. 2 i kgl. anordning nr. 130 af 27. april 1959.

4 I de i stk. 3 i den nævnte kgl. anordning nærmere beskrevne tre områder beliggende mellem 6 og 12 sømils-linierne er i de sammesteds nærmere angivne tidsrum alt andet fiskeri end fiskeri med håndline og langline forbudt.

5 Inden for den i § 3 omhandlede 6 sømils linie er det forbudt at fiske med trawl, skovlevvåd og snurrevåd. Hummerfiskeri og fiskeri i undersøgelsesøjemed, selv om dette foregår med trawl m. v., er dog tilladt som hidtil, når landsstyrets tilladelse forud er hentet hertil.

6 Fiskefartøjer, der befinder sig i område, hvor de i henhold til nærværende lov ikke har ret til at drive fiskeri eller bestemte arter af fiskeri, skal have alle fiskeredskaber, henholdsvis de pågældende fiskeredskaber, stuvet til side på deres naturlige plads ombord. Ved anløb af havn gælder ovennævnte påbud ikke for færøske eller andre danske fiskefartøjer og heller ikke for fremmede fartøjer i tilfælde af havari eller lignende.

7 Overtrædelse af bestemmelserne i § 2, for så vidt angår ulovligt fiskeri og §§ 4 og 5 straffes med bøder fra 5.000 kr. med trawl fra kr. 10.000.—, hvorhos samtlige fiskeredskaber herunder lemme, slæbetrosser, liner, onstandere m. v. og den ombordværende fangst bliver at konfiskere. Skibet kan beslaglægges til dækning af bøder og omkostninger. Overtrædelse af forbudet i § 2 med at foretage accessoriske handlinger og påbudet i § 6 straffes med bøder fra 5.000 kr., hvorhos skib, fangst og redskaber kan beslaglægges til dækning af bøder og omkostninger.

8 Denne lov træder i kraft straks, fra samme tidspunkt ophæves lov nr. 59 af 23. april 1881 om fremmedes fiskeri under Færøerne med senere ændringer og lov for Færøerne nr. 90 af 1. april 1925 om forbud mod fiskeri med bundskæbevod med senere ændringer.

29. apr. — Lagtingslov nr. 14 om at forlænge tilskudsordningen fra landskassen til MINDSTELØN og tilskud til fiskeprisen.

Med det formål at sætte fiskernes lønreguleringsfond i stand til for tiden 1. januar til 31. december 1959 at yde mandskabet på færøske fiskeskibe og bådfiskere i grønlandske farvande tillæg til mindsteløn og/eller tilskud til fiskepriser forlænges

1959 29. apr.

lagtingslov nr. 3 af 18. februar 1955 om tillæg til lagtingslov nr. 72 af 22. december 1951 om fiskernes afregning og lønreguleringsfond, således at der ydes fiskernes lønreguleringsfond 1,5 mill. kr. i tilskud fra landskassen. Tilskudet udbetales fonden inden 1. april 1960.

29. apr. — Lagtingslov nr. 16 om skat til LANDSKASSEN.

Bestemmelserne i § 3 i lagtingslov nr. 17 af 28. marts 1952 om ekstraskat til landskassen forbliver uændret i kraft for skatteåret 1959/60.

29. apr. — Lagtingslov nr. 18 om tilføjelse til kgl. an. nr. 88 af 31. marts 1928 om HUNDEAFGIFT m. v.

1 Til § 1 føjes: Det påhviler besidderen af en hund at holde den ansvarsforsikret. Samtidig med anmeldelsen skal han godtgøre, at der er tegnet ansvarsforsikring for hunden. Landsstyret fastsætter nærmere bestemmelser forsikringen vedrørende.

2 Denne lov træder i kraft 1. januar 1960. Inden den tid skal alle hunde, der omfattes af nævnte kgl. anordning være ansvarsforsikret.

2. mai — Kunng. nr. 20 um AFTURLATINGARTÍÐIR fyri krambúðir v. m. í Vestmanna kommunu.

Eftir heimild í § 3 i lögtingslóg nr. 16 frá 13. apríl 1955 um broyting í anordning nr. 442 frá 21. november 1923 um afturlatingartíðir fyri krambúðir v. m. hevur landsstýrið fyriset, at nevnda lögtingslóg kemur í gildi fyri Vestmanna sóknar kommunu frá 1. mai 1959.

12. mai — Ll. nr. 25 om forbud mod fremstilling og salg af MÆLK fra mælke-maskiner.

1 Det er forbudt at fremstille og sælge mælk, der er fremstillet på maskine, uden særlig tilladelse fra landsstyret. Maskiner til benyttelse ombord i skibe kommer ikke ind under denne bestemmelse.

2 Færøsk mælk skal sælges først. Landsstyret udfærdiger reglement for salg af mælk fremstillet på maskine.

3 Den, der overtræder denne bestemmelse, kommer under bøder, der tilfalder landskassen. Sådanne sager behandles som politisager.

12. maj — Ll. nr. 26 om LÅN TIL LANDSKASSEN til havnebygning, vejbygning og fiskerflådens fornyelse.

Landsstyret bemyndiges til i de fem følgende finansår 1959-60 til 1963-64 på landskassens vegne at optage indtil 4 mill. kr. i lån indenfor hvert finansår. De således optagne lån kan kun anvendes til opfyldelse af de af lagtiget vedtagne tilskudsordninger til følgende formål: a. havnebyggeri b. vejbyggeri, herunder tunnelbyggeri og c) fornyelse af fiskerflåden.

12. mai — Ll. nr. 28 om ændring i ll. nr. 14 af 22. marts 1956 om DAGPENGE FOR LAGTINGETS MEDLEMMER m. v.

1 I § 2 i lagtingslov nr. 14 af 22. marts 1956 om dagpenge for lagtingets medlemmer m. v. ændres tallet »12« til »25«.

2 Denne ændring får gyldighed fra 10. februar 1959.

12. mai 1959

12. mai — Kunng. nr. 29. um innflyting av MOTORAKFØRUM.

Eftir kunngerð nr. 27 frá 24. februar 1950 hefur landsstýrið fyrisett, at motorakfør yvirhøvær kunnu ikki flytast inn til Føroya uttan loyvi frá VALUTA- og prísráð Føroya.

12. mai — Ll. nr. 30 um SKIPARAPRÓVTØKU summarið 1959 (Sama innihald sum kunng. 30. mai 1958).

13. mai — Kunng. nr. 31 um MJÓLKASTUDNING.

Eftir samtykt figgjarnvevdinnar verður kunngerð nr. 34 frá 23. mai 1958 endurnýggjað sum hon er at galda fyri apríl og maí mánaðir 1959.

13. mai — Ll. nr. 32 om forlængelse af lagtingslov nr. 8, 6. marts 1958 om FORNYELSE AF FISKERFLÅDEN.

1 Lagtingslov nr. 8, 6. marts 1958 om fornyelse af fiskerflåden forbliver i kraft til 31. marts 1964. De garantier, landsstyret efter § 13 har hjemmel til at yde til ombygning af skibe, må ikke overstige kr. 500.000,— inden for hvert finansår.

2 Denne lov får virkning fra 1. april 1959.

13. mai — Ll. nr. 33 om tilskud til fiskere, der driver HJEMMEFISKERI.

1 Lagtingslov nr. 48 af 24. oktober 1958 om tilskud til fiskere, der driver hjemmefiskeri, fornyes herved til at gælde for finansåret 1959/60 med disse ændringer til §1: Tilskudet ydes fiskere af indhandlet rundfisk, både mandskabets og bådens andel uden fradrag af udgifter til agn eller andre omkostninger.

2 Denne lov træder i kraft 1. april 1959.

13. mai — Ll. nr. 35 om bidrag til FOLKEPENSION.

Til delvis dækning af udgifterne til folkepension erlægges jvnf. § 17, stk. 3 i loven om folkepension, af enhver skatteborger et bidrag, som udgør 1 % af den skattepligtige indkomst. Dette bidrag forfalder til betaling samtidig med landskatten og opkræves af gjaldstovan sammen med landsskatten.

13. mai — Ll. nr. 36 om udgivelse af SKOLEBØGER.

1 Landsstyret i forening med Løgtingsins Skúlabókanevnd foranstalter og indestår for udgivelsen af skolebøger. Udgivelsen påbegyndes straks, i første række for barneskolen og derefter for de højere skoler.

2 Skulle de dertil disponible midler være utilstrækkelige til formålet, bemyndiges landsstyret til at optage de nødvendige lån i forbindelse med udgivelsen af skolebøger, derunder honorar for manuskripter.

21. maj — Bek. nr. 159 af lov om friskoler, om hjemmeundervisning samt om efterlønskassen for FRISKOLER OG EFTERSKOLER.

10 samme indhold som bek. 18. marts 1954 (se denne).

1. juni — Kunng. nr. 38 um AFTURLATINGARTÍÐIR fyri krambúðir v. m. í Sørvágs kommunu.

Eftir heimild í § 3 í løgtingslóg nr. 16 frá 13. apríl 1955 um broyting í anordning nr. 442 frá 21. november 1923 um afturlatingartíðir fyri krambúðir v. m.

1959 1. juni

hefur landsstýrið fyrisettt at nevnda lógtíngslóg kemur í gildi fyri Sørvágs kommu-
nu frá 5. juni 1959.

1. juni — Bek. nr. 170 om vaccination mod BØRNELAMMELSE (polio) på Færøerne.

I henhold til kongelig anordning nr. 144 af 24. maj 1956 om vaccination mod børnelammelse på Færøerne samt § 5 i lov nr. 72 af 1. april 1910 om udvidelse af statens seruminstitut m. m. fastsættes herved følgende:

1 Med virkning fra den 1. juni 1959 kan der på Færøerne foretages vaccination mod børnelammelse (polio) af følgende personer: 1) Alle personer, der har fast bopæl på Færøerne eller andet sted her i landet. 2) Alle personer, der har dansk statsborgerret, samt disses ægtefæller og børn. For begge de ovennævnte persongrupper gælder det dog, at vedkommende i almindelig skal være 4 à 5 måneder gammel, før den første vaccination finder sted.

2 Vaccination mod polio kan indtil videre foretages af enhver læge, der i henhold til § 2, stk. 1, 2. pkt., i lov nr. 72 af 14. marts 1934 om udøvelse af lægegerning jfr. kongelig anordning nr. 35 af 26. februar 1935, har autorisation til at drive selvstændig virksomhed som læge.

3 Personer, der i henhold til § 1 er berettiget til at blive vaccineret mod polio på Færøerne, og som har fast bopæl på Færøerne eller andet sted her i landet, kan, for så vidt de ikke er fyldt 18 år, ud over de 3 vederlagsfri vaccinationer, de i henhold til tidligere gældende bestemmelser har haft adgang til, få foretaget yderligere én (4.) vederlagsfri vaccination. Personer, der er fyldt 18 år, kan som hidtil få foretaget indtil 3 vederlagsfri vaccinationer, for så vidt de på tidspunktet for den første vaccination ikke er fyldt 40 år.

4 Nærværende bekendtgørelse træder i kraft den 1. juni 1959. Fra samme dato ophæves indenrigsministeriets bekendtgørelse nr. 7 af 11. januar 1957.

2. juni — Udenr. bek. nr. 19, om noteveksling mellem Danmark og Storbritannien vedr. FISKERIET i havet omkring Færøerne.

(Se lovtid. 1959 C, svarer til an. nr. 130 af 27. apr. 1959).

5. juni — Lov nr. 174 om STATSGARANTI FOR LÅN optaget af det færøske hjemmestyre m. v.

1. Finansministeren bemyndiges til på statskassens vegne i hvert af finansårene 1959/60—1963/64 indenfor et beløb på 4 mill. kr. at meddele garanti for forrentning og tilbagebetaling af lån, som det færøske hjemmestyre måtte optage til nærmere mellem regeringen og landsstyret aftalte formål.

2. Finansministeren bemyndiges til på statskassens vegne i finansåret 1959/60 indenfor et beløb af 10 mill. kr. og i hvert af finansårene 1960/61—1963/64 indenfor et beløb på 8 mill. kr. at meddele garanti for forrentning og tilbagebetaling af obligationslån, som Færøernes realkreditinstitut måtte optage til finansiering af udlån mod pant i fiskerfartøjer hjemmehørende på Færøerne.

3. De nærmere vilkår for garantitilsagnene fastsættes af finansministeren.

5. juni — Lov nr. 180 om ANVENDELSE AF OVERSKUDET i visse krigsforsikringsforbund.

1 De ved den endelige afvikling af »Krigsforsikring af løsøre« — — — fremkommende overskud anvendes til følgende formål: — — — 8) Den øvrige del af det nævnte overskud anvendes til forøgelse af den under dansk—færøsk kulturfond henlagte kapital og til oprettelse af en dansk—islandsk kulturfond — —.

5. juni 1959

Det under 8 anførte beløb fordeles mellem de nævnte fonds med halvdelen til hver af de to fonds.

5. juni — TILLÆGSBEVILLINGSLOV for 1958/59.

21 Forsvarsministeriet. Tekstanm. 91) ad tekstanm. nr. 4. Teksten udgår og erstattes af: De i 117, stk. 3, i lov nr. 154 af 7. juni 1958 om lønninger og pensioner m. v. til statens tjenestemænd omhandlede tillæg for tjenestemænd i land på Færøerne og i Grønland m. v. kan efter forsvarsministerens nærmere bestemmelse forhøjes med indtil 65 pct.

9. juni — Bek. 198 om ændring af bek. ang. godkendelse af et særligt FÆR-ØSK FLAG.

På derom af statsministeren efter henvendelse fra Færøernes landsstyre nedlagt forestilling har Hans Majestæt Kongen under 5. juni 1959 allerhøjest godkendt, at det ved kgl. resolution af 25. juli 1948 godkendte særlige færøske flag, jfr. § 12 i lov nr. 137 af 23. marts 1948 om Færøernes hjemmestyre og bekendtgørelse nr. 373 af 27. august 1948 angående godkendelse af et særligt færøsk flag, ændres således, at de flagets højrøde kors omgivende mørkeblå rande herefter fremtræder som azurblå.

Det færøske flags udseende er herefter: Flaget er hvidt med et højrødt kors med azurblå rande. Korsets røde del svarer til $\frac{1}{8}$ af flagets højde, den blå rand til halvdelen af den røde del. De hvide felter nærmest stangen er kvadratiske, de ydre er dobbelt så lange som disse. Flagets højde og længde forholder sig som 8 til 11.

10. juni. — Lov 203 om ændr. i lov om oprettelse af et KREDITINSTITUT for FISKERIERHVERVET.

1 I lov nr. 78 af 23. marts 1932 jfr. — — — foretages følgende ændringer: Til pr. 2. Paragraffen affattes således: »Som grundfond for bankens virksomhed stiller statskassen et beløb på 10 mill. kr. til rådighed for banken. — «.

Til pr. 3. I paragraffen ændres »30 mill. kr.« til »100 mill. kr.«. — — Til pr. 6. I afsnit A, litra b, ændres » $\frac{2}{3}$ til: »85 pct.«. — —

3 Ved nærværende lovs ikrafttræden ophæves — — lov nr. 75 af 29. marts 1957 om støtte til nybygning af færøske fiskerfartøjer m. v., således som ændret ved lov nr. 118 af 6. maj 1958.

11. juni — Lov for Færøerne 208 om FOLKEPENSION.

1. *Almindelige regler.*

1 Enhver, der har dansk indfødsret og er bosiddende på Færøerne eller forhyret med skib hjemmehørende på Færøerne, er berettiget til efter det fyldte 67. år — enlige kvinder efter det fyldte 62. år — at oppebære folkepension efter nedenstående regler. Som ligeberettiget med indfødte anses med hensyn til folkepension en kvinde, der ikke selv har indfødsret, men som er eller senest har været i ægteskab med en mand med dansk indfødsret. Fra bestemmelsen i nærværende paragrafs stk. 1, der gør dansk indfødsret og bopæl på Færøerne til betingelse for rettigheder efter loven, jfr. dog § 19, kan regeringen efter forud indhentet erklæring fra landsstyret gøre undtagelse med hensyn til statsborgere i andre stater eller dele af disse, såfremt der med de pågældende stater er opnået gensidig overenskomst.

2 Retten til folkepension er betinget af: 1) at andragerens økonomiske stilling i løbet af de sidste 10 år ikke er forringet ved handlinger, ved hvilke han — å

1959 11. juni

tilfælde af ægteskab ej heller ægtefællen med den andens vidende og vilje — til fordel for børn eller andre har betaget sig selv midlerne til sit underhold, således at han derved er bragt til at opfylde de i § 7 fastsatte økonomiske betingelser. Ej heller må hans økonomiske stilling være forringet ved hans uordentlige eller ødsle levned eller på anden lignende måde. Hvis omstændighederne taler derfor, kan der dog ydes pågældende den pension, som han ville have kunnet opnå, hvis han ikke havde forringet sine kår på nævnte måde. Ved anvendelse af disse regler ses der bort fra, hvad pågældende har forbrugt til sine børns opdragelse og undervisning. 2) at andrageren ikke i løbet af de sidste 5 år vitterligt har ført et levned, der i det almindelige omdømme vækker forargelse. 3) at andrageren ikke oppebærer eller i de sidste 3 år før begæringens indgivelse har oppebåret hjælp, der ifølge fattiglovgivningens regler har fattighjælps virkning for vedkommende. For hustruers, herunder fraskilte, fraseparerede og forladte hustruers samt enkers vedkommende kan dette tidsrum i henseende til virkningen af den ægtefællerne til børnene ydede fattighjælp forkortes, når de kommunale myndigheder i opholds- og forsørgelseskommunen er enige herom. For en enke, fraskilt, frasepareret eller forladt hustru betragtes hjælp, der er ydet manden til børnene, efter nærværende lov ikke som fattighjælp, for så vidt hjælpen er ydet efter samlivets ophør. Hjælp ydet til sygebehandling, herunder medicin og hospitalsbehandling, bandager og lignende, regnes med hensyn til at opnå folkepension ikke som fattighjælp. 4) at andrageren i de sidste 5 år før begæringens indgivelse har haft fast ophold i riget eller været forhyret med dansk skib; dette tidsrum er rigsombudsmanden efter samråd med landstyre, for så vidt angår personer, der er hjemvendt fra udlandet, dog berettiget til at forkorte, når omstændighederne særlig taler derfor, ligesom der med hensyn til sømænd kan bortses fra kortere tids fart med fremmed skib.

3 Begæring om folkepension indgives til kommunalbestyrelsen på blanketter, hvortil der fastsættes formularer af socialministeren, og som fås hos kommunerne. For søfolks vedkommende indgives begæringen, for så vidt de, når de er i land, har fast ophold i en kommune, til kommunalbestyrelsen i denne, men i øvrigt til kommunalbestyrelsen i den kommune, i hvilken det pågældende skib hører hjemme. Begæringen skal indeholde de til bedømmelsen af vedkommendes ret til folkepension fornødne oplysninger. Begæringen skal være ledsaget af fornødne legitimationspapirer og øvrige bevisligheder, som vedkommende kan fremskaffe, og den skal være forsynet med en af vedkommende på tro og love underskrevet erklæring om, at dens indhold er stemmende med sandheden. Er vedkommende ude af stand til at udstede en skriftlig erklæring, skal rigtigheden af de i begæringen indeholdte oplysninger være attesteret af to med vedkommendes forhold nøje kendte personer, hvis troværdighed om fornødent bevidnes af øvrigheden.

4 De i § 3 nævnte kommunale myndigheder undersøger de indkomne begæringer. Til brug ved undersøgelsen skal der uden betaling meddeles udskrifter eller attester af rets- og øvrighedsprotokoller, kirkebøger og deslige samt ydes bistand af øvrigheden. I fornødent fald skal den, der begærer folkepension, eller andre, der måtte kunne meddele manglende oplysninger, være forpligtet til ved retsligt forhør at give sådanne. Efter endt undersøgelse indsender kommunalbestyrelsen begæringen med bilag til rigsombudsmanden med sin indstilling om, hvorvidt folkepensionen kan ydes. Pensionens størrelse fastsættes derefter af rigsombudsmanden efter samråd med landstyre i overensstemmelse med reglerne i §§ 5-7.

2. *Folkepensionens størrelse m. m.*

5 Folkepensionen udredes med følgende årlige grundbeløb, jfr. dog §§ 7 og 20: Til ægtepar, når begge opfylder betingelserne for at opnå pension..... 4 404 kr.
Til enlige personer samt ægtepar, når kun den ene af ægtefællerne opfylder betingelserne 2 952 kr.

Folkepensionens mindstebeløb udbetales til personer, der er fyldt 67 år, uden hensyn til modtagerens økonomiske forhold. Beløbet er af samme størrelse som det i henhold til lov om folkeforsikring fastsatte mindstebeløb for den øvrige del

af riget og udgør for tiden indtil 31. marts 1960 et beløb svarende til et årligt pensionsbeløb af 1 140 kr. for ægtepar, når begge opfylder betingelserne for at opnå folkepension, og 756 kr. for enlige personer samt ægtepar, når kun den ene af ægtefællerne opfylder betingelserne. Undtaget fra bestemmelsen i stk. 2 er personer, der i henhold til en før 1. april 1958 gældende lov eller vedtægt oppebærer pension fra staten, lagtinget, folkeskolen, folkekirken, en kommune, et koncessioneret selskab, en offentlig virksomhed eller som ved afgang fra tjenesten har adgang til en sådan pension. Tilsvarende gælder de pågældendes nuværende og eventuelle tidligere ægtefæller, såfremt disse er berettiget til at opnå pension efter de pågældende. Når ganske særlige forhold foreligger, kan rigsombudsmanden efter forhandling med landsstyret dispensere fra denne bestemmelse. Ved den yngste ægtefælles opnåelse af 67 års alderen drager rigsombudsmanden efter kommunalbestyrelsens indstilling omsorg for, at den ægteparret tilkommende folkepension fastsættes efter de regler, der gælder for ægtepar, når begge er fyldt 67 år. Ved opsættelse begæring om folkepension i henhold til stk. 1 ud over den i § 1 nævte aldersgrænse ydes der et tillæg til pensionen. For enlige regnes der herved med den alder, pågældende havde, da han begyndte at oppebære folkepension i henhold til stk. 1 eller stk. 2, og for ægtepar med den ældste ægtefælles alder, da ægteparret eller en af ægtefællerne begyndte at oppebære folkepension i henhold til stk. 1 eller 2. Tillæggene udgør følgende årlige beløb, jfr. § 20:

Til ægtepar, når begge opfylder betingelserne for at opnå pension. Ved opsættelse til den ældste ægtefælles fyldte 70. år.	432 kr.
72 år og derefter	648 kr.
Til enlige samt ægtepar, når kun den ene ægtefælle opfylder betingelserne	
Ved opsættelse til det fyldte 70. år, for enlige kvinder dog 65 år... ..	288 kr.
72. år, for enlige kvinder dog 67. år, og derefter... ..	432 kr.

Afgår en med sin ægtefælle samlevende folkepensionist ved døden, regnes tillægget efter den alder, den ældste af ægtefællerne havde, da ægteparret eller en af ægtefællerne begyndte at oppebære folkepension, for så vidt pågældende ved ægtefællens død i øvrigt opfylder betingelserne for at oppebære folkepension. Tilsvarende regler gælder, når ægtefællernes samliv ophæves af grunde, de ikke selv er herre over, f. eks. på grund af den ene ægtefælles indlæggelse på sindsygehospital. Har en person, der oppebærer pension i henhold til stk. 1, forsørgelsespligt overfor børn under 15 år, ydes der for hvert barn et børnetillæg. Tillægget ydes endvidere pensionister, der har forsørgelsespligt over for børn mellem 15 år og 18 år, til hvis skolegang, lære eller anden uddannelse pensionisten har væsentlige udgifter. Tillægget ydes dog ikke til en frasepareret eller fraskilt pensionist, der ikke bidrager til barnets forsørgelse, og hvem der ikke er pålagt bidrag til dette. Har flere pensionister forsørgelsespligt over for samme barn, tilkommer tillægget kun den, der helt eller overvejende underholder barnet. For så vidt og så længe et barn er fjernet fra hjemmet i henhold til den til enhver tid på Færøerne gældende børneforsørgelseslovgivning, bortfalder det heromhandlede tillæg for pågældende barns vedkommende. 2) Børnetillægget udgør et beløb svarende til det en enke efter de til enhver tid for Færøerne gældende bestemmelser, for tiden § 33 i kongelig anordning nr. 101 af 18. marts 1949 for Færøerne, tilkommende børnebidrag, dog at tillægget ikke kan overstige det beløb, som vedkommende er tilpligtet at yde til barnets forsørgelse. Tillægget beregnes efter reglerne i kapitel 1 i kongelig anordning nr. 101 af 18. marts 1949 for Færøerne, dog at tillægget udbetales sammen med pensionen. 3) Dersom en pensionist er berettiget til underholdsbidrag til sine børn i henhold til overøvrighedsbestemmelse, en af overøvrigheden godkendt overenskomst, separations- eller skilsmissebevilling eller dom eller er berettiget til bidrag i henhold til kapitel 2 i kongelig anordning nr. 101 af 18. marts 1949 for Færøerne, udbetales der ikke børnetillæg. Det samme gælder i tilfælde, hvor der i henhold til resolution eller dom, jfr. foran, vil kunne pålægges bidrag, men hvor resolution m. v. ikke er udfærdiget, samt i tilfælde,

1959 11. juni

hvor resolution ikke kan udfærdiges, f. eks. fordi barnefaderen ikke kan identificeres. 4) Enhver forandring i antallet af en pensionists børn under 18 år får virkning fra den første i den følgende måned. Er der person, der oppebærer folkepension i henhold til stk. 1, gift og samlever med ægtefællen, uden at denne oppebærer invalide- eller folkepension, lægges der til den i stk. 1 nævnte pension et ægteskabstillæg på 444 kr., jfr. § 20. Til personer, der modtager folkepension i henhold til stk. 1, og som er fyldt 80 år, ydes fra den første i den efter opnåelsen af 80 års alderen følgende måned et alderstillæg på 5,5 pct. af det for de enkelte folkepensionister beregnede grundbeløb, dog at tillægget nedsættes til $\frac{2}{3}$ i tilfælde, hvor alene den ene af to pensionsberettigede ægtefæller er fyldt 80 år. Tillægget, der afrundes til det nærmeste med 12 delelige kronebeløb, udbetales månedsvis sammen med pensionen.

6 Til ydelse af personlige tillæg til folkepensionister, navnlig i tilfælde, hvor de pågældendes forhold er særlig vanskelige, stilles der et beløb til rådighed svarende til $4\frac{1}{2}$ pct. af grundbeløbet, som i det foregående år er udredet på Færøerne. Afgørelsen, hvorvidt og med hvilket beløb der skal ydes personligt tillæg, træffes efter skøn i hvert enkelt tilfælde af rigsombudsmanden efter samråd med landsstyret. En del af rådighedsbeløbet kan dog anvendes til at yde tillæg til pensionister efter mere generelle regler, således for eksempel pensionister, hvis ægtefælle er afgået ved døden. Sådanne regler fastsættes af rigsombudsmanden efter samråd med landsstyret. Yderligere kan rigsombudsmanden efter samråd med landsstyret i fornødent fald ud over den i henhold til § 5, jfr. 7, fastsatte pension i sygdomstilfælde, når der foreligger indstilling fra en læge, tilstå hospitalsbehandling, medicin, bandager, kunstige lemmer og lignende ydelser samt lønnet sygehjælp i hjemmet. Til pensionister, der inden for et tidsrum af 6 måneder, før de har indgivet begæring om pension, er ophørt eller senere ophører at være medlemmer af en statsanerkendt sygekasse, uden at kassens hjælp er opbrugt, kan nævnte hjælp i sygdomstilfælde dog kun ydes i det omfang, i hvilket den pågældende sygekasse ikke har kunnet yde den.

7 Retten til at oppebære folkepension med dens fulde grundbeløb efter § 5, stk. 1, er betinget af, at vedkommendes årlige indtægt, beregnet efter reglerne i stk. 3, ikke repræsenterer en værdi, der overstiger følgende beløb, jfr. dog § 20:

For ægtepar, når begge ægtefæller eller den ene af disse opfylder betingelserne for at opnå pension	2 300 kr.
For enlige personer	1 500 kr.

For hver 100 kr., indtægten overstiger det i stk. 1 omhandlede fradragsfri beløb, fradrages 60 kr. i pensionens grundbeløb og eventuelle tillæg efter § 5, stk. 5 og 8. Overstiger indtægten 140 pct. af det fradragsfri beløb, fradrages 72 kr. i pensionens grundbeløb m. v. for hver 100 kr., indtægten overstiger de nævnte 140 pct. Overstiger indtægten 180 pct. af det fradragsfri beløb, fradrages 84 kr. i pensionens grundbeløb m. v. for hver 100 kr., indtægten overstiger de nævnte 180 pct. Overstiger indtægten 220 pct. af det fradragsfri beløb, fradrages 96 kr. i pensionens grundbeløb m. v. for hver 100 kr., indtægten overstiger de nævnte 220 pct. De indtægtsgrænser, ved hvilke fradraget for yderligere indtægter forhøjes, afrundes opad til nærmeste med 100 delelige tal i kroner. For personer, der er fyldt 67 år, og som ikke omfattes af § 5, stk. 3, kan folkepensionen ikke nedsættes under det i § 5, stk. 2, nævnte beløb. For andre bortfalder folkepensionen, når den med de foran nævnte tillæg bliver mindre end $\frac{1}{6}$ af det fulde grundbeløb. Den indtægt, som kommer i betragtning i henhold til foranstående, beregnes efter følgende regler:

1) a. Enhver indtægt, som pågældende har oppebåret i det foregående kalenderår, medregnes, hvad enten indtægten hidrører fra personligt arbejde, vedvarende privat eller offentlig understøttelse (invalide- eller folkepension undtaget), pension, livrente eller besiddelse af formue eller ejendom. b. Ved opgørelsen af indtægten fradrages skatter samt udgifter til kontingenter i anledning af medlemskab i ulykkes-, syge-, invaliditets- og begravelsesforsikringen. c. Ved opgørelsen af indtægten

11. juni 1959

til en pensionist, der modtager underholdsbidrag til sine børn i henhold til overøvrighedsbestemmelse, en af overøvrigheden godkendt overenskomst, separations- eller skilsmissebevilling eller dom eller oppebærer bidrag i henhold til kgl. anordning nr. 101 af 18. marts 1949 for Færøerne, vil der være at se bort fra en så stor del af børnebidraget, som svarer til enkebørnsbidraget. d. Ved opgørelsen af indtægten for to samlevende ægtefæller, hvoraf kun den ene er berettiget til at oppebære pension, lægges ægtefællernes samlede indkomst til grund ved pensionens beregning. e. For så vidt pågældende pludselig har mistet muligheden for at opnå den hidtidige arbejdsfortjeneste, skal den første pensionsberegning foretages uden hensyn til den indtægt, som skyldes personligt arbejde i det foregående kalenderår, men under hensyntagen til den mindre arbejdsfortjeneste, som han efter den indtrådte forandring skønnes i stand til at opnå på egnen. f. Efter samråd med landsstyret kan rigsombudsmanden fastlægge vejledende retningslinjer for indtægtsberegningen, herunder navnlig om ansættelsen af værdien af naturalindtægter, såsom af frit ophold, aftægt og af bolig i eget hus.

2) Ved beregning af folkepension ses der bort fra indtægter — bortset fra formueindtægt — svarende til $\frac{1}{3}$ af det i stk 1 nævnte fradragsfri beløb.

3) Af den således beregnede indtægt i hele kroner bortkastes det beløb, som bliver tilovers, når indkomsten deles med 100. Såfremt en person eller den med denne samlevende ægtefælle oppebærer pension fra staten, lagtinget, folkeskolen, folkekirken, en kommune, et koncessioneret selskab, en offentlig virksomhed eller fra en statsunderstøttet pensionskasse, bliver der i folkepensionen, således som denne beregnes efter foranstående regler, yderligere at fradrage 20 pct. af det beløb, hvormed pensionen fra staten m. v. overstiger $\frac{2}{3}$ af det ifølge stk. 1 fradragsfri beløb. Når ganske særlige forhold foreligger, kan rigsombudsmanden efter samråd med landsstyret dispensere fra denne bestemmelse.

8 Folkepensionen udbetales månedsvis forud af Færøernes oppebørselskontor. Pensionen kan kun oppebæres, for så vidt pågældende bor her i riget, jfr. dog § 1, stk. 2. Bliver rigsombudsmanden eller landsstyret, f. eks. gennem meddelelser fra kommunalbestyrelsen, pensionistens pårørende eller andre private, opmærksom på, at en pensionist ikke bør have dispositionsret over den ham tilståede folkepension i henhold til § 5, stk. 1, træffer han efter samråd med landsstyret bestemmelse om, på hvilken måde pensionen skal komme pågældende til gode, idet rigsombudsmanden om fornodent drager omsorg for, at vedkommende umyndiggøres, jfr. herved reglerne i lov om myndighed og værgemål af 30. juni 1922 §§ 2, 3, 38 og 46, eller at der på anden måde gribes ind efter lovgivningens regler.

9 Så længe en pensionists økonomiske og personlige forhold, herunder ægteskabelig stilling og forsørgerforhold, er uforandrede, beholder han den én gang fastsatte pension, jfr. dog § 20. Forøges eller nedsættes en pensionists indtægt eller formue mere end midlertidigt så meget, at beregningen af pensionen efter § 7 nu må give et andet resultat, træffer rigsombudsmanden efter indstilling af kommunalbestyrelsen og under iagttagelse af reglerne i §§ 6 og 7 foranstaltning til, at pensionen fremtidigt nedsættes eller forhøjes i overensstemmelse med ny beregning. Ligeledes drager rigsombudsmanden omsorg for en omregning af pensionen, såfremt der sker en sådan forandring i pågældendes ægteskabelige stilling, forsørgerforhold eller alder, at pensionens størrelse må påvirkes deraf. Det påhviler en pensionist at meddele kommunalbestyrelsen underretning om enhver forandring i sine økonomiske forhold, som kan formodes at medføre nedsættelse eller bortfald af pensionen, ligesom kommunalbestyrelsen selv skal være opmærksom på, om en så dan forandring indtræder, og underrette rigsombudsmanden herom. Når en pensionist flytter til en anden kommune, må han sende rigsombudsmanden meddelelse om sin nye adresse. Rigsombudsmanden meddeler da den tilflyttede kommune, hvilken pension den pågældende får, og vedlægger en udskrift af oplysningerne om pensionistens personlige og økonomiske forhold. Kommunalbestyrelsen afgiver derefter indstilling til rigsombudsmanden i overensstemmelse med reglen i § 4, stk. 2.

1959 11. juni

Foretager en pensionist handlinger, der efter § 2 ville udelukke ham fra adgang til pension, eller oppebærer han fattighjælp af den i § 2, nr. 3, nævnte art eller hjælpkassenhjælp, bortfalder pensionen.

10 Den hjælp, der inden sagens endelige afgørelse tilstås vedkommende, betragtes, for så vidt han findes berettiget til folkepension, som en del af denne; i modsat fald opføres beløbet som fattigudgift, men har dog ikke for modtageren de almindelige med fattighjælps modtagelse forbundne virkninger, medmindre han har fremført vitterligt urigtige oplysninger om sine i betragtning kommende forhold.

11 De regler, der over for trængende i almindelighed gælder for benyttelsen af læger og jordemødre og for vederlag til sådanne samt for begravelseshjælp, gælder også for personer, der oppebærer folkepension i henhold til § 5, stk. 1. For så vidt der derved påføres kommunen udgifter, bliver disse at refundere efter reglerne i § 18.

12 Når en pensionist anbringes eller er anbragt for offentlig regning eller for en anerkendt sygekasses regning på en i henhold til lov om fattigvæsenet på Færøerne, § 72, eller lov om offentlig forsorg anerkendt anstalt eller af en sådan anstalt under dennes vedvarende tilsyn hos private, og når anbringelsen strækker sig ud over indlæggelsesmåneden og den følgende måned, drager rigsombudsmanden efter forud indhentet erklæring fra kommunalbestyrelsen og efter samråd med landsstyret omsorg for, at pågældendes pension efter omstændighederne udbetales til dækning af de med opholdet forbundne udgifter; det eventuelt tiloversblevne beløb udbetales pågældende selv, jfr. dog § 8, stk. 3. Ved anvendelsen af reglen i stk. 1 tages der hensyn til, om pågældende har forsørgelsespligt over for andre. Pensionen skal da i trangstiftælde fortrinsvis anvendes til fyldestgørelse af sådan forsørgelsespligt. For så vidt det beløb, der i henhold til stk. 1-2 i det enkelte tilfælde kan anvendes til dækning af udgifter ved pågældendes anbringelse, måtte overstige det beløb, det efter de til enhver tid gældende regler påhviler patienten selv eller i trangstiftælde det offentlige at udrede, anvendes restbeløbet til nedsættelse af det eventuelle statstilskud til anbringelsen. Foranstående bestemmelse finder efter forhandling med justitsministeriet også anvendelse på pensionister, der hensidder til afsoning af straf, eller som er interneret i henhold til dom.

13 Hvor omstændighederne taler derfor, kan optagelse i særlige dertil bestemte alderdomshjem, der skal give pensionisten mindst lige så gode kår som modtagelsen af pensionen, træde i stedet for udbetaling af denne. For ophold på kommunernes alderdomshjem bemyndiges rigsombudsmanden til efter samråd med landsstyret at approberer takster, der lægges til grund ved beregning af refusion. Til folkepensionister, der er optaget i et kommunalt alderdomshjem, udbetales til småformødenheder til enlige 336 kr., jfr. § 20, og til ægtepar det dobbelte beløb. Såfremt pensionisterne har egen indtægt, der overstiger halvdelen af det nævnte lommepengebeløb, bliver 60 pct. af den overskydende indtægt at fradrage lommepengene. Overstiger indtægten $\frac{13}{16}$ af lommepengene, således at disse i overensstemmelse med foranstående regel er bortfaldet, indbetales 60 pct. af den overskydende indtægt til kommunens kasse. Overstiger indtægten $\frac{23}{16}$ af lommepengene, indbetales endvidere hele det derover liggende beløb til kommunens kasse, dog at der ikke kan afkræves de pågældende mere end den fulde udgift ved deres forsørgelse, beregnet efter kommunens sidst afsluttede årsregnskab. De indbetalte beløb fradrages, forinden refusion beregnes i den udgift, som opholdskommunen i medfør af stk. 2 er berettiget til at få refunderet.

14 Hvis en person mod bedre vidende uberettiget har oppebåret folkepension, vil det beløb, der med urette er oppebåret, være at erstatte af pågældende, eventuelt hans dødsbo. Bestemmelse om tilbagebetaling træffes af rigsombudsmanden efter samråd med landsstyret. Afgørelsen kan indankes for socialministeren.

15 Klager over de af vedkommende kommunale myndigheder truffene bestemmelser vedrørende folkepension kan ikke indbringes for domstolene, men forelægges

rigsombudsmanden. Rigsombudsmandens afgørelser kan —også når de er truffet efter samråd med landsstyret — indankes for socialministeren.

16 Krav på ydelser i medfør af denne lov kan ikke gøres til genstand for arrest, eksekution eller anden retsforfølgning. Retshandler, der afsluttes af de pensionsberettigede med hensyn til de nævnte krav, er ugyldige.

3. Refusion m. v.

17 Til delvis dækning af udgifterne til folkepension opkræves fra og med 1. oktober 1959 et folkepensionsbidrag.¹

Pligt til at udrede folkepensionsbidrag påhviler personer, som er bosiddende på Færøerne, og som for det til det pågældende finansår svarende skatteår er fuldt skattepligtige til lagtinget. Det årlige bidrag udgør 1 pct. af det beløb, hvoraf indkomstskat til lagtinget beregnes. Personer, hvis skattepligt kun gælder for en del af det pågældende skatteår, udreder kun bidraget med en dertil svarende del af det for det fulde skatteår beregnede bidrag. Det udfundne bidragsbeløb afrundes nedad til det nærmeste hele kronebeløb, og bidrag på under 40 kr. årlig for forsørgere og 25 kr. årlig for ikke-forsørgere opkræves ikke. Bidraget forfalder til betaling til samme tidspunkter og med samme betalingsfrist som den ordinære indkomstskat til lagtinget og opkræves sammen med denne. I øvrigt kommer de for indkomstbeskatningen gældende regler, herunder reglerne for påligning, opkrævning, inddrivelse og indbetaling i landskassen, til anvendelse på det heromhandlede bidrag, for så vidt de er forenelige med de i nærværende lov indeholdte regler. Bidraget kan bringes til fradrag ved opgørelse af ydernes skattepligtige indkomst.

18 Af den del af udgifterne til folkepension på Færøerne, som ikke dækkes af det i § 17 omhandlede folkepensionsbidrag, bærer statskassen 4/7, medens 3/7 afholdes fra færøsk side efter hjemmestyrets nærmere bestemmelse.

19 Flytter en person, der oppebærer folkepension i henhold til nærværende lov, til den øvrige del af riget, udredes hans folkepension fremtidigt af kommunalbestyrelsen i den nye opholdskommune efter de for denne gældende satser. Til brug ved afgørelsen modtager kommunalbestyrelsen pensionssagens akter fra rigsombudsmanden. De nærmere regler for, hvorledes der vil være at forholde, når personer, der oppebærer folkepension i henhold til denne lov, flytter til den øvrige del af riget, og når personer, der oppebærer folkepension i henhold til lov om folkeforsikring, flytter til Færøerne, fastsættes af socialministeren.

20 Folkepensionens grundbeløb (i henhold til § 5, stk. 1), ventetillæg (i henhold til § 5, stk. 5), ægteskabstillæg (i henhold til § 5, stk. 8), det fradragsfri indtægtsbeløb (i henhold til § 7, stk. 1) samt lommepenge til beboere på alderdomshjem (i henh. til § 13, stk. 3), reguleres i samme forhold som de beløb, der i henhold til lov om folkeforsikring gælder for landkommuner i den øvrige del af riget. Inden henholdsvis 10. marts og 10. sept. bekendtgør socialministeren de forandringer, som i overensstemmelse med reguleringerne i henhold til § 85 i lov om folkeforsikring finder sted i ovennævnte beløb. De således bekendtgjorte beløb har gyldighed fra henholdsvis 1. april og 1. oktober. Inden 10. marts bekendtgør socialministeren de forandringer, som i henhold til lov om folkeforsikring er foretaget i de i nærværende lovs § 5, stk. 2, omhandlede mindstebeløb. De bekendtgjorte beløb har gyldighed fra 1. april.

21 Rigsombudsmanden fastsætter efter samråd med landsstyret de nærmere regler om lovens gennemførelse, herunder om pensionens beregning og udbetaling, samt udsender fornøden vejledning for kommunalbestyrelserne.

22 I tiden indtil 31. marts 1963 kan folkepension i henhold til § 5, stk. 1, uanset bestemmelserne i § 1, stk. 1, begæres efter nedenstående regler:

Af enlige kvinder, Af andre,
der er fyldt der er fyldt

I tiden indtil 31. marts 1961 60 år 65 år

¹) Jfr. Ll. 35, 13. maj 1959.

1959 11. juni

I tiden 1. april 1961-31. marts 1963 61 år 66 år
 Personer, som inden 1. april 1961 eller 1. april 1963 er fyldt henholdsvis 65 og 66 år — enlige kvinder henholdsvis 60 og 61 år — men ikke inden da har søgt folkepension, bevarer uanset aldersgrænsens forhøjelse adgangen til folkepension. De i denne lov angivne beløb for folkepensionens grundbeløb, jfr. § 5, stk. 1, ventetillæg, jfr. § 5, stk. 5, ægteskabstillæg, jfr. § 5, stk. 8, samt lommepege til beboere på alderdomshjem, jfr. § 13, stk. 3, kommer først til udbetaling den 1. april 1961. Indtil dette tidspunkt ydes følgende beløb, der reguleres efter reglerne i § 20:

Folkepensionens grundbeløb:

	I tiden 1. okt. -59 31. marts -60 Årligt kr.	I tiden 1. apr. -60 31. marts -61 Årligt kr.
Til ægtepar, når begge opfylder betingelserne for at opnå pension	3 084	3 744
Til enlige samt ægtepar, når kun den ene ægtefælle opfylder betingelserne	2 052	2 508
<i>Ventetillæg:</i>		
Til ægtepar, når begge opfylder betingelserne for at opnå pension: Ved opsættelse til den ældste ægtefælles 67. år.....	216	324
70. år og derefter...	372	516
<i>Til enlige samt ægtepar, når kun den ene ægtefælle opfylder betingelserne for at opnå pension:</i>		
Ved opsættelse til det 67. år ...	144	216
70. år og derefter ...	252	348
Ægteskabstillæg ...	144	300
<i>Lommepege til beboere på alderdomshjem:</i>		
Ægtepar ...	624	648
Enlige ...	312	324

Efter 1. april 1961 ydes de før dette tidspunkt gældende tillæg for opsættelse af begæring om aldersrente eller folkepension til henholdsvis det 67. og 70. år med de i § 5, stk. 5, nævnte beløb for opsættelse af begæring til henholdsvis det 70. og 72. år, for enlige kvinder med tillægene for opsættelse af begæring til henholdsvis det 65. og 67. år. Til personlige tillæg til folkepensionister i henhold til § 6, stk. 1 og 2, kan der i regnskabsåret 1959-60 anvendes et beløb svarende til 12 pct. af grundbeløbene af de aldersrenter, som i det foregående år er udredet på Færøerne, ligesom der i regnskabsårene 1960-61 og 1961-62 kan anvendes henholdsvis 8½ pct. og 5½ pct. af grundbeløbene af de folkepensioner, som i det foregående år er udredet på Færøerne. For regnskabsårene 1959-60 og 1960-61 yder statskassen ud over det i § 18 omtalte tilskud til folkepension på Færøerne et beløb svarende til henholdsvis 2/3 og 1/3 af det samlede folkepensionsbidrag i henhold til § 17 for vedkommende regnskabsår.

23 Denne lov træder i kraft 1. oktober 1959. Samtidig ophæves lov nr. 146 af 31. marts 1949 for Færøerne om aldersrente med senere ændringer.

11. juni — Lov 209 om ændring i lov for Færøerne om INVALIDEFORSIKRING.

1 I lov nr. 147 af 31. marts 1949 for Færøerne om invalideforsikring med senere ændringer foretages følgende ændringer og tilføjelser:

Til § 1. I stk. 1 ændres »65 år« til: 67 år« og »60 år« til »62 år«.

Til § 5. Stk. 1 affattes således:

»Stk. 1. Invalidepension udredes med følgende årlige grundbeløb, jfr. dog §§ 6 og 33:

Til ægtepar, når begge opfylder betingelserne for at opnå pension ... 4 404 kr.
 Til enlige personer samt ægtepar, når kun den ene af ægtefællerne op-

fylder betingelserne 2 952 kr.
I stk. 2a ændres »192 kr.« til: »480 kr.«, og i stk. 2 b ændres »540 kr.« til: »744 kr.«

I stk. 3, nr. 2, ændres »§ 34« til: »§ 33«.

Stk. 4 og 5 affattes således:

Stk. 4. Er en invalidepensionist gift og samlever med ægtefællen, uden at denne oppebærer invalide- eller folkepension, lægges der til den i stk. 1 nævnte pension et ægteskabstillæg på 444 kr., jfr. § 33.

Stk. 5. Til ydelse af personlige tillæg til invalidepensionister, navnlig i tilfælde, hvor den pågældendes forhold er særlig vanskelige, stilles der et beløb til rådighed svarende til $4\frac{1}{2}$ pct. af de grundbeløb, som i det foregående år er udredet på Færøerne. Afgørelse af, hvorvidt og med hvilke beløb der skal ydes personligt tillæg, træffes efter skøn i hvert enkelt tilfælde af rigsombudsmanden efter samråd med landsstyret.«

Til § 6 . Stk. 1-4 affattes således:

»Stk. 1. Retten til at oppebære invalide pension med dens fulde grundbeløb efter § 55, stk. 1, er betinget af, at vedkommendes årlige indtægt, beregnet efter reglerne i stk. 3, ikke repræsenterer en værdi, der overstiger følgende beløb, jfr. dog § 33: For ægtepar, når begge ægtefæller eller den ene af disse opfylder betin-

gelseserne for at opnå pension 2 300 kr.
For enlige personer 1 500 kr.

Stk. 2. For hver 100 kr., indtægten overstiger det i stk. 1 omhandlede fradragsfri beløb, fradrages 60 kr. i pensionens grundbeløb og eventuelle tillæg efter § 5 stk. 2a og 4. Overstiger indtægten 140 pct. af det fradragsfri beløb, fradrages 72 kr. i pensionens grundbeløb m. v. for hver 100 kr., indtægten overstiger de nævnte 140 pct. Overstiger indtægten 180 pct. af det fradragsfri beløb, fradrages 84 kr. i pensionens grundbeløb m. v. for hver 100 kr., indtægten overstiger de nævnte 180 pct. Overstiger indtægten 220 pct. af det fradragsfri beløb, fradrages 96 kr. i pensionens grundbeløb m. v. for hver 100 kr., indtægten overstiger de nævnte 220 pct. Pensionen med tillæg efter § 5, stk. 2a og 4, kan dog ikke nedsættes under $\frac{1}{3}$ af det fulde grundbeløb.

De indtægtsgrænser, ved hvilke fradraget for yderligere indtægter forhøjes, afrundes opad til nærmeste med 100 delelige beløb i kroner.

Stk. 3 Den indtægt, som kommer i betragtning i henhold til foranstående, beregnes efter følgende regler:

1) a. Enhver indtægt, som pågældende har oppebåret i det foregående kalenderår, medregnes, hvad enten indtægten hidrører fra personligt arbejde, vedvarende privat eller offentlig understøttelse (invalide- og folkepension undtaget), pension, livrente eller besiddelse af formue eller ejendom. b. Ved opgørelsen af indtægten fradrages skatter samt udgifter til kontingenter i anledning af medlemskab i ulykkes-, syge-, invaliditets- og begravelsesforsikringen. c. Ved opgørelsen af indtægten til en pensionist, der modtager underholdsbidrag til sine børn i henhold til overøvrighedsbestemmelse, en af overøvrigheden godkendt overenskomst, separations- eller skillemissebevilling eller dom eller oppebærer bidrag i henhold til kgl. anordning nr. 101 af 18. marts 1949 for Færøerne vil der være at se bort fra en så stor del af børnebidraget, som svarer til enkebørnsbidraget. d. Ved opgørelsen af indtægten for to samlevende ægtefæller, hvoraf kun den ene er berettiget til at oppebære pension, lægges ægtefællernes samlede indkomst til grund ved pensionens beregning. e. For så vidt pågældende pludselig har mistet muligheden for at opnå den hidtidige arbejdsfortjeneste, skal den første pensionsberegning foretages uden hensyn til den indtægt, som skyldes personligt arbejde i det foregående kalenderår, men under hensyntagen til den mindre arbejdsfortjeneste, som han efter den indtrådte forandring skønnes i stand til at opnå på egnen. f. Efter samråd med landsstyret kan rigsombudsmanden fastlægge vejledende retningslinjer for indtægtsbe-

1959 11. juni

regningen, herunder navnlig om ansættelsen af værdien af naturalindtægter, såsom frit ophold, aftægt og af bolig i eget hus.

2) Ved beregning af invalidepension ses der bort fra indtægter svarende til $\frac{1}{3}$ af det i stk. 1 nævnte fradragsfri beløb. Har en invalidepensionist eller dennes ægtefælle indtægt ved personligt arbejde, ses der heraf yderligere bort fra $\frac{2}{3}$ af et beløb, der svarer til det i stk. 1 nævnte fradragsfri beløb.

3) Af den således beregnede indtægt i hele kroner bortkastes det beløb, som bliver tilovers, når indkomsten deles med 100.

Stk. 4. Såfremt en person eller den med denne samlevende ægtefælle oppebærer pension fra staten, lagtinget, folkeskolen, folkekirken, en kommune, et koncessioneret selskab, en offentlig virksomhed eller fra en statsunderstøttet pensionskasse, bliver der i invalidepensionen, således som denne beregnes efter foranstående regler, yderligere at fradrage 20 pct. af det beløb, hvormed pensionen fra staten m. v. overstiger $\frac{2}{3}$ af det ifølge stk. 1 fradragsfri beløb. Når ganske særlige forhold foreligger, kan rigsombudsmanden efter samråd med landsstyret dispensere fra denne bestemmelse.

I stk. 5 ændres »overstiger halvdelen af det ifølge stk. 1 fradragsfri beløb« til: »overstiger $\frac{2}{3}$ af det ifølge stk. 1 fradragsfri beløb«.

Til § 7. Stk. 2 affattes således:

»Stk. 2 Invalidepræmien erlægges af de forsikrede i alderen mellem 18 og 62 år og udgør 21 kr. 60 øre pr. år for hver forsikret. Invalidepræmie betales ikke af personer, der oppebærer invalidepension.«

Til § 15. I stk. 2 udgår 2. punktum.

Til § 16. Stk. 1 affattes således:

»Stk. 1. Invalidepensionen udbetales efter attestation af pågældendes opholdskommune månedsvis forud af Færøernes oppebørselskontor.«

Til § 17. I stk. 3 ændres »ægteskabelige stilling, forsørgerforhold eller alder« til »ægteskabelige stilling eller forsørgelsesforhold.«

Til § 18. Stk. 3 affattes således:

Stk. 3. Hvis en invalidepensionist, der med rette er optaget i invalideforsikringen, mod bedre vidende, jfr. § 17. stk. 4 uberettiget har oppebåret invalidepension, vil det beløb, der med urette er oppebåret, være at erstatte af pågældende, eventuelt hans dødsbo. Bestemmelsen om tilbagebetaling træffes af rigsombudsmanden efter samråd med landsstyret. Afgørelsen kan indankes for socialministeren.«

Til § 20. Bestemmelsen affattes således:

»Når en invalidepensionist opnår den alder, der giver mænd og gifte kvinder adgang til folkepensionen, skal den ham tilkommende pension konteres som folkepension og refunderes efter de for sådan pension gældende regler. Beregningen af pensionen vil derimod også efter dette tidspunkt være at foretage efter de for beregningen af invalidepension gældende regler, men kan dog — såfremt den pågældende opfylder betingelserne for at oppebære folkepensionens mindstebeløb — aldrig nedsættes under dette beløb. Socialministeren kan fastsætte nærmere regler om de pågældende pensionisters stilling i henhold til nærværende lov.«

Til § 28. I stk. 1 indføjes efter »opholdskommunen« ordene: »i trangtilfælde«.

Til § 29. I stk. 1 ændres »det sociale udvalg« og »udvalget« til: »kommunalbestyrelsen«.

Til § 32. Bestemmelsen ophæves.

Til § 33. Bestemmelsen affattes således:

Stk. 1. Invalidepensionens grundbeløb (i henhold til § 5, stk. 1), invaliditets- og hjælpeløshedstillæg (i henhold til § 5, stk. 2), ægteskabstillæg (i henhold til § 5, stk. 4) samt det fradragsfri indtægtsbeløb (i henhold til § 6, stk. 1) reguleres i samme forhold som de beløb, der i henhold til lov om folkeforsikring gælder for landkommuner i det øvrige del af riget, jfr. med hensyn til hjælpeløshedstillægget lov om folkeforsikring § 40, stk. 3, 1. punktum.

Stk. 2. Inden henholdsvis 10. marts og 10. september bekendtgør socialministe-

ren de forandringer, som i overensstemmelse med reguleringerne i henhold til § 85 i lov om folkeforsikring finder sted i ovennævnte beløb. De således bekendtgjorte beløb har gyldighed fra henholdsvis 1. april og 1. oktober.»

2 Overalt i loven erstattes »invalidere« og »renter« med: »invaliddepension«, »folkepension« og »pension«, ligesom »invalidere« og »renter« ændres til: »invaliddepensionist« og »pensionist«.

3 De i denne lov angivne beløb for invaliddepensionens grundbeløb, jfr. lov for Færøerne om invalideforsikring § 5, stk. 1, invaliditets- og hjælpeløshedstillæg, jfr. samme lovs § 5, stk. 2 og ægteskabstillæg, jfr. samme lovs § 5, stk. 4, kommer først til udbetaling den 1. april 1961.

Indtil dette tidspunkt ydes følgende beløb, der reguleres efter reglerne i nævnte lovs § 33:

	I tiden 1. okt. -59 31. marts-60	I tiden 1. apr. -60 31. marts-61
	Aarligt kr.	Aarligt kr.
<i>Invaliddepensionens grundbeløb:</i>		
Til ægtepar, når begge opfylder betingelserne for at opnå pension	3 084	3 744
Til enlige samt ægtepar, når kun den ene ægtefælle opfylder betingelserne	2 052	2 508
Invaliditetstillæg	336	408
Hjælpeløshedstillæg	732	732
Ægteskabstillæg	144	300

Stk. 2. Til personlige tillæg til invaliddepensionister i henhold til lov for Færøerne om invalideforsikring § 5, stk. 5 kan der i regnskabsåret 1959-60 anvendes et beløb svarende til 12 pct. af grundbeløbene af de invaliderenter, som i det foregående år er udredet på Færøerne, ligesom der i regnskabsårene 1960-61 og 1961-62 kan anvendes henholdsvis 8½ pct. og 5½ pct. af grundbeløbene af de invaliddepensioner, som i det foregående år er udredet på Færøerne.

4 Socialministeren bemyndiges til at lade lov nr. 147 af 31. marts 1949 for Færøerne om invalideforsikring genoptrykke med de ændringer og tilføjelser, der er en følge af nærværende lov, lov nr. 286 af 18. juni 1951 og lov nr. 67 af 26. marts 1958.

5 Denne lov træder i kraft den 1. oktober 1959.

20. juni — An. nr. 228 om ikrafttræden på Færøerne af lov om foranstaltninger i anledning af SVANGERSKAB.

Lov nr. 177 af 23. juni 1956 om foranstaltninger i anledning af svangerskab m. v. sættes i kraft på Færøerne med følgende ændring:

Indtil der på Færøerne oprettes mødrehjælpsinstitutioner eller dertil svarende institutioner, skal svangerskabsafbrydelse på Færøerne i de i pr. 3, stk. 3 omhandlede tilfælde kunne ske efter samråd mellem den autoriserede læge, der foretager indgrebet, og en anden autoriseret læge.

25. juni — Bek. nr. 229 af lov om SØMANDSSKAT.

Herved bekendtgøres lov nr. 83 af 31. marts 1958 om sømandsskat med de ændringer og tilføjelser, der følger af lov nr. 181 af 5. juni 1959.

— 2 — Med skib registreret med hjemsted her i landet sidestilles skib, der er registreret med hjemsted på Færøerne, i Grønland eller i udlandet, såfremt det uden besætning overtages til befragtning af dansk rederi. —

3 Sømandsskat i henhold til dette kapitel svares endvidere af enhver sømand, som gør tjeneste på dansk skib i udenrigsfart eller nærfart, og som må anses for

1959 25. juni

hjemmehørende på Færøerne, i Grønland eller i et af de øvrige nordiske lande —
32 — — Denne lov finder ikke anvendelse ombord på skibe registreret på Færøerne eller med hjemsted i Grønland.

30. juni — Bek. nr. 235 om regulering af de indtægts- og formuegrænser, der gælder for en persons medlemskab som nydende medlem i en anerkendt SYGEKASSE på Færøerne.

I henhold til stk. 9 i bek. nr. 309 af 16. dec. 1957 om de indtægts- og formueforhold, m. v., der betinger en persons medlemskab som nydende medlem i en anerkendt sygekasse på Færøerne, fastsættes herved fra 1. oktober 1958 at regne følgende grænser for ubemidlethed i sygekasseanordningens forstand:

Indtægtsgrænsen: uforandret	11.500 kr.
Børnetillægget:	1.075 kr.
Formuegrænsen for enlige personer	38.000 kr.
Formuegrænsen for familieforsørgere	52.000 kr.

De øvrige i ovennævnte bekendtgørelse nr. 309 af 16. dec. 1957 fastsatte regler finder uændret anvendelse for tiden indtil 30. sept. 1959.

3. juli — Reglugerð nr. 40 fyri LONJAVNINGARGRUNN skipsfiskimanna um minstuløn og viðbót til fiskaprisin v. m. smbr. lógarkunngerð nr. 16 frá 25. juni 1954 og lótingslóg nr. 10 frá 6. marts 1958.

Eftir § 1 í lótingslóg nr. 10 frá 6. mars 1958 verða fylgjandi reglur fyriskipaðar fyri minstuløn og viðbót til fiskaprisir v. m. fyri tíðarskeiðið 1. janúar 1959 til 31. december 1959.

1. Minstuløn.

1 Minstuløn verður tryggjað føroyingum mynstraðir eftir galdandi sáttmála við føroyskum fiskiskipi eisini skiparum. Mynstraður er maður, tá hann er førdur á manningarlistan seinasta teig, og listin stemplaður hjá mynstringarstjóranum, sama trygd verður veitt útróðrarmonnum til lands í Grønlandi í tíðarskeiðinum 16. juni til 15. oktober, tá teir hava undirskrivað sáttmála, sum grunnurin hevur góðkent og skrasett, og fardagur og afturkomudagur teirra er próvførdur. Um mynstraðir menn reka sildaveiðu á føroyskum firðum, fáa teir *ikki* lønjavning

Teir, sum eftir 1. stk. hava rætt til minstuløn og fylt hava 16 ár mynstringardagin ella eru uppihaldarar undir henda aldur, fáa tryggjað ein forvinning í *veiðutíðini uppá kr. 700,- um mánaðin, hvør tíður roknaður fyri seg*. Teimum, sum fiska sild, verður tryggjað ein minstuløn uppá kr. 800,- um mánaðin, roknað fyri seg. Menn undir 16 ár, sum eru *ikki* uppihaldarar, fáa bert tryggjað hálva minstuløn, eins og menn, sum hava mynstrað fyri minni enn heilan part, bert fáa tryggjað minstuløn í mun hertil.

2 Grundarlagið fyri, hvat hvør einstakur skal fáa goldið í lønjavning, er avrokning, eftir fiskaprisum, sum eru *ikki* undir teir prisir, ið ásettir eru av nevndini eftir § 3 í lógarkunngerð nr. 16 frá 25. juni 1954, ella avrokning fyri fisk, avreiddur ella seldur uttan fyri Føroyar samb. sáttmála góðkendur ella útflutningsløyvi *góðkent av lønjavningargrunninum*.

Kostútreiðslur omanfyri kr. 5,- um dagin fyri mannin, telja *ikki* við í útrokningini av lønjavningini.

Við útrokning av lønjavning verður ein veiðuferð at rokna frá fráfaringsardegi til afturkomudag, báðar dagar iroknaðar, og harumframt tveir dagar eyka.

3 Lønjavning verður latin bæði til menn í samveiðu og í sjálvdrátti.

Lønjavning verður goldin aftaná hvønn tús, so skjótt fullfíggað avrokning er komin grunninum í hendi.

1) Jfr. Finanslov 21. marts 1959.

4 Um maður verður sjúkur umborð aftaná mynstring, og sjúkan er váttað av lækna og skipara samb. oyðublað, eigur hann lönjavning, til hann er arbeiðsførur, tó í mesta lagi fyri 3 mánaðar, um maðurin er sjúkur so leingi.

Maður, ið hevur lovað seg burtur við fiskiskipi og fyri at sleppa at mynstra gevur seg inn undir lógfestu bróstsjúkrakanningina, og sum úrslit av hesi kanning ikki fær mynstringarloysi, eigur lönjavning úr grunninum eftir somu reglum sum í 1. stk.

Um útróðrarmaður til lands í Grønlandi kemur til skaða millum tann dag, hann fer avstað, og 16. juni, ella millum 15. oktober og til hann er aftur í Føroyum, skal hann hava sama rætt sum aðrir skipsfiskimenn til sjúkraviðbót.

III. Viðbót til fiskaprísir.

5 Teimum, sum eftir § 1, 1. stk. er tryggjað minstuløn, verður veitt viðbót til fiskaprísir.

6 Viðbótin eftir § 5 er henda: a) Fullsaltaður toskur nr. 1 landaður í Føroyum ella Grønlandi av snøris-, línu- ella garnaveiðu:

Toskur yvir 22" 55 oyru pr. kg. Fullsaltaður fiskur nr. 1 landaður í Føroyum ella Grønlandi av trolveiðu:

Toskur yvir 22" 25 oyru pr. kg. Fullsaltaður fiskur nr. 1 landaður í Føroyum ella Grønlandi av snøris-, línu-, garna- og trolveiðu:

Toskur 16—22" 20 oyru pr. kg. Toskur 12—16" 5 oyru pr. kg. Fyri allan fullsaltaðan tosk av útróðri í Grønlandi: 5 oyru pr. kg. Fyri allan feskfisk av útróðri í Grønlandi: 2.5 oyru pr. kg.

b) Prísiskoyti verður bert goldin so langt, til fiskipartur + prísviðbót (há yvirmonnum á trolarum, skipara, stýrimonnum og meistara, hýra + prísviðbót) er 1.350, kr. um mánaðin tann túrin. Í sjálvdrátti tó einki hámark.

c) Prísuppískoyti verður latið til hesar partar av bruttofonginum: á snøriskipum 45 % á stórtrolarum 20 % á øðrum trolarum og garnaskipum 30 pst. á smærri trollfórum og línuskipum 35 pst.

og luttaka í býtinum av hesum allir av manningini uttan skiparar, maskinmeistarar og kokkadreingir við líka parti til hvønn; har mynstrað er fyri minni enn heilan part, fær viðkomandi í mun til partin. Í sjálvdráttarveiðu verður býtt eftir fiskatali. Í sjálvdráttarveiðu fær lastamaðurin bert viðbót av lastamannalønini (fiskatalinum) og kokkurin bert av 1¼ máðalparti (ikki av sjálvveiddum fiski) alt innanfyri tey 45 % av brutto. Skiparar, maskinmeistarar og kokkadreingir fáa prísviðbót eftir somu treytum, t. v. s. hægst 1 part hvør, men uttanfyri frammanfyri ásettu prosentir. Við stórtrolarar verður meint trolarar yvir 500 BRT.

7 Innan 4 vikur eftir landing sendur reiðarin grunninum avrokning (eftir saltfiskaprísi) við hesum frágreiðingum: vektseðil, (í sjálvdrátti við stykkjatali pr. mann), lista yvir menninar við nettoavrokning pr. mann, fyri bestamann og motorpassarar nettopart pr. mann, og so skjótt grunnurin hevur fingið váttan fiskivinnustovunnar, at vektseðilin er samsvarandi vrakaraváttanina, kann grunnurin avgreiða prísiskoyti til teirra, ið eru lógliga mynstraðir.

III. Úttøka.

8 Grunnurin hevur heimild at taka aftur úrtøku, ið ikki kann rindast av avrokning fiskimanna, bæði av prísiskoyti og lønarviðbót.

9 Uttøkan er upp í 500,- kr. um mánaðin til teir menn, ið eru undir minstu-lønarskipanini, og fer soleiðis fram.

Maður eigur at vísja sær umsóknarblað, ið fæst hjá útgerðarmanninum, mynstringarstjóranum og skrivstovum grunnsins og felaganna, hará skriva ta peningahædd hann ynskir um mánaðin, skipsnavnið, navn sitt, føðingardag og -ár, bústað, navnið á tí persóni, peningurin skal sendast til, og at hann við undirskrivt síni hevur tilskrivað grunninum sjó pant fyri úttøkupeningin av avrokning sínari, so langt hon røkkur. Síðan flýggjar ella sendur hann reiðaranum blaðið, og tá reiðarin hevur sent grunninum blaðið undirskrivað, at hann hevur merkt sær sjó pantpeningin til frádráttar í avrokning avvarðandi fiskimans, at hann áleggur útflutningsfelagnum, ella tí manni ella felag, hann selur fiskin til, at rinda aftur peningin í grunnin fyrst

1959 3. juli

av hvørjari sølu, so langt avrokningin røkkur, og tá grunnurin hevur bókað hetta og fingið tryggjan fyri, at peningurin við neyðugum rentum verður afturgoldin í so stórum muni, sum avrokningin hjá hvørjum einstakum fiskimanni røkkur, og fingið útskrívt mynstringarstjóranna, at maðurin er mynstraður, verður peningurin sendur við postávisu + porto, so skjótt skrivstovan kann avgreiða aftaná hvønn 1. í komandi mánað.

Grunnurin skal senda hvørjum reidara uppgerð yvir goldna úttøku fyri hvønn mánað.

Reiðarin hevur skyldu at senda grunninum skrivliga vátan um fráfarings- og afturkomudagin beinan vegin, skipið er aftur í landingarhavn, aftaná hvønn einstakan túr. Ger hann ikki tað, má reiðarin sjálvur bera tey tap, herav kunnu standast

Lønjavningargrunnur skipsfiskimanna, 2. juli 1959.

Eftir § 2 í løgtingslóg nr. 3 frá 18. februar 1955 smbr. løgtingslóg nr. 10 frá 6. mars 1958 góðkennir landsstýrið frammanfyri standandi reglugerð dagfest 2. juli 1959 fyri lønjavningargrunn skipsfiskimanna viðvíkjandi minstuløn og viðbót til fiskaprisir.

Lagt verður aftrat, at eftir § 1 í nevndu løgtingslógum er studningur landskassans til minstuløn og prisviðbótina avmarkaður til í mesta lagi 1,5 mill. kr., eins og møguligt avlop av hesi studningsskipan landskassans fyri 1955, 1956, 1957 og 1958 eftir § 5 í somu løgtingslóg fer í serligan tiltaksgrunn undir lønjavningargrunninum.¹

17. juli — Lagtingslov nr. 42 om FLAGET.²

1 Det færøske flag er hvidt og har et højrødt kors med azurblå rande. Det røde kors er $\frac{1}{8}$ af flagets højde, og de blå rande er halvt så brede som det røde kors. De hvide felter nærmest stangen er kvadratiske, de ydre felter er dobbelt så lange som de kvadratiske. Forholdet mellem flagets højde og længde er 8—11.

2 Intet kendetegn må anvendes i flaget.

3 Fartøjer indregistrerede på Færøerne undtagen rigets, skal benytte færøsk flag. Disse fartøjer må ikke føre andet end færøsk flag, medmindre det færøske flag vajer fra det sted, der ifølge lov eller international sædvane er nationalflagets plads.

4 Flagets hejses på en dertil bestemt stang. Anbringes stangen på et hus, kan den enten gå lige op fra taget eller ud fra muren; dog må stangen altid opsættes på en passende måde. Det samme gælder for en stang, der er rejst på jorden. På skibe og både skal stangen sættes i agterstavn eller den agterste mast benyttes.

5 Landsstyret fastsætter flagdagene, og hvor længe der skal flages.

6 Det er forbudt at udbyde til salg, sælge eller udleje flag, der ikke har de rette farver og mål.

7 Denne lov gælder for alle flag, der benyttes offentligt på sædvanlig måde eller inde, men gælder ikke for dekorationsflag, bordflag eller lignende flag.

8 Ingen må håne flaget, hverken i ord eller gerning. Det er ulovligt at benytte flaget som mærke for enkeltpersoner, selskaber eller institutioner eller som kendetegn på adgangsmærker eller på anden lignende måde.

Det er kun tilladt at benytte flaget i reklameøjemed, herunder at anbringe gengivelser af flaget på varer, der udbydes til salg, eller på sådanne varers etikette eller indpakning, hvor der er tale om færøsk fabrikat. Det samme gælder vare- og firmamærker.

9 Tilsynet med denne lovs overholdelse påhviler politiet.

Overtrædelse af de i denne lov fastsatte bestemmelser samt bestemmelser truffet med hjemmel i denne lov straffes med bøder, der tilfalder landskassen.

Sagerne behandles som politisager.

¹) Reglugerðin avloysir regl. frá 8. maj 1958.

²)Jfr. Bek. 27. aug. 1948 og bek. 9. juni 1959

17. juli 1959

10 Denne lov træder i kraft straks. Dog skal de, der hidtil har benyttet færøsk flag med mærke som foreningsbannere, vedblivende kunne benytte sådant flag. ...

17. juli — Løgtingslóg um FLAGGIÐ.

1 Føroya flagg er hvítt krossmerki. Krossurin er fagurreyður og azurblárandaður. Reyði liturin er $\frac{1}{8}$ av flaggsins breidd og bláu rendurnar $\frac{1}{2}$ av reyða litinum. Teir hvítu teigarnir eru ferhyrmdir. Teir næst stongini javnliðaðir, men hinir tvær ferðir so langir. Munurin millum breidd og longd flaggsins er sum 8—11.

2 Ongi frámerki mugu nýttast í flagginum.

3 Før, sum skrásett eru í Føroyum, undantikin før ríkisins skulu nýta Føroya flagg.

Hesi før hava ikki rætt at nýta annað flagg úr toppi ella stong, sum eftir lóg ella millumlanda siði er pláss tjóðarflaggsins.

4 Flaggið verður at vinda á stong, sum tilætlað er flagginum, Verður stongin sett á hús, kann hon antin standa steyrætt upp frá taki ella út frá klædningi, tó má stongin altíð standa, so tað hóskar. Tað sama er eisini galdandi fyri stong, sum reist er frá jørð. Á skipi og báti skal stongin altíð vera í afturenda ella kann afturmastur nýttast.

5 Landsstýrið fyrisetur flaggdagarnar og hvussu leingi flaggast skal.

6 Tað er forboðið at bjóða út til sølu, selja ella leiga flagg út, sum hevir ikki rættar litir og mál.

7 Henda lóg er galdandi fyri øll fløgg, sum nýtt verða alment á vanligan hátt úti ella inni, men er tó ikki galdandi fyri skreytfløgg, borðfløgg ella tilík fløgg.

8 Ongin má vanvirða flaggið hvørki í orðum ella gerðum. Tað er ólógligt at ge ra nýtslu av flagginum sum merki hjá einstökum persónum, feløgum ella stovnum ella sum eyðkenni á atgongumerkjum ella á annan tilíkan hátt.

Tað er bert loyvt at nýta flaggið í reklamuendamáli, herundir at seta endurgevingar á vøru, sum verða bodnar út til sølu, ella á tilíka vøru etikette ella ílót, tá ið vøran er føroysk framleiðsla. Sama er galdandi fyri vøru- og firmamerkir.

9 Løgreglan skal ansa eftir, at henda lóg verður hildin.

Brot mót reglum í hesi lóg og reglum, sum fyrisetar eru eftir heimild í hesi lóg koma undir sekt, sum fara í landskassan. Málini fara fram sum løgreglumál.

10 Henda lóg kemur í gildi beinan vegin.

Tó skulu tey, sum higartil hava nýtt føroyskt flagg sum felagsmerki, framvegis kunna nýta tilíkt flagg.

23. juli — Kunngerð um DAG- OG TÍMAPENING á tænastriferð og útiviðbót.

Eftir § 13, stk. 2 í løgtingslóg nr. 16 frá 28. marts 1949 um lön tænastrumanna landsins verður fylgjandi fyriset.

1 Tænastrumaður, sum ger tænastruferð longri burtur enn 4 km frá tænastrustaðnum fær dag- og tímapening innanfyri somu kommunu. Tænastrustaðið er, um annað er ikki fyriset, arbeiðsstaðið, ið ávíst er tænastrummanninum (skrivstova, tollbúð, út-skiftingarbygd o. a.) soleiðis, at 4 km markið verður roknað haðani. Dagpeningur verður roknaður fyri hvørt samdøgur, sum viðkomandi er burturstaddur. Fyri minni enn samdøgur, verður tímapeningur roknaður fyri hvønn ásettan tíma, tó ikki útyvir dagpening fyri samdøgur. Náttviðbót verður veitt fyri at hava ligið nátt burtur frá tænastrustað, um innivist er ikki ávíst honum av yvirvaldi. Leiðandi tænastrumenn á hægstu lönarstigum kunnu eina ferð taka at ferðast fyri dag- og tímapening ella eftir rokning. Fyri tænastruferð uttanfyri Føroyar kann dag- og tímapeningur setast upp oppi 100 % ella útreiðslurnar at gottgerast eftir rokning. Tænastrumaður eigur ikki at fara á tænastruferð uttanfyri Føroyar uttan eftir avtalu við landsstýrið. Full útiviðbót verður veitt upp í 21 dagar, fyri longri tíð verður viðbótin sett niður. Fær tænastrumaður úti kost og innivist rindað av landskassanum, eftir nærri fyrisetum treytum, tilkemur honum ikki dag- og tímapening.

1959 23. júlí

2 Av dag og tímapeningi skal tænaumaður rinda kostarhald og innivist o. t. meðan útreiðslur av ferðapeningi við skipi, bili o. t. verða goldnar eftir rokning.

3 Eftir frammanfyri tilskilaðu reglum verður dag- og tímapeningur fyrissettur so-leiðis:

Tímapeningur	0,88 kr.
Fullur dagpeningur	16,40 kr.
hertil verður veitt náttviðbót	14,05 kr.
viðbót við fullum dagpeningi 1., 2. og 3. dag sama stað	6,45 kr.
minkaður dagpeningur	16,35 kr.
av hesum náttviðbót	4,30 kr.
tímapeningur	0,88 kr.

Viðbót fyri 1., 2. og 3. dag sama stað verður bert veitt, um tænaumaður hevur rætt til dagpening heruppi í dagpening umskrivaðan tímapening.

4 Reglurnar, sum her eru fyrissettar fyri tænaumenn, eru eisini galdandi fyri honorarlønt starvsfólk í tænastrá landsins.

5 Henda kunngerð kemur í gildi frá 15. júlí 1959, og samstundis fer kunngerð nr. 3 frá 7. januar 1959 úr gildi.